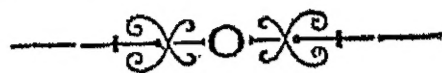

உ
சிவமயம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ மாதைத்
திருவேங்கடஸ்வாமிகள்
திருவாய்மலர்ந்தருளிய

பிரபோதசந்திரோதயம் என்னும்
மெய்ஞ்ஞான விளக்கம்.

இஃது

தஞ்சாவூர் ஜில்லா நாகபட்டணம் தாலுகா, நாகூர் பிரம்மஸ்ரீ
வயித்திநாதய்யரவர்கள் குமாரர், மதுரைஜில்லா பெரியகுளம்
போஸ்டாபீஸ் ஹெட் லிக்னலர்

வ. வெங்கடராமய்யரவர்களது
வேண்டுகோளின்படி

ஸ்ரீ சிதம்பரத்தின்கண்ணே யெழுந்தருளியிருந்த
ஸ்ரீ கோயிலூர்

ஸ்ரீலஸ்ரீ பொன்னம்பலஸ்வாமிகள்
முன்னிலையில், அவர்கள் மாணுக்கர்கள்

சுப்பராயசுவாமிகள், இராமாநுஜமுதலியார் இவர்களால்
முன் பிழையறப்பரிசோதிக்கப்பட்ட பிரதிக்கிணங்கத், தற்காலம்
பெரியகுளம், வி. எம். ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதர்
கீழ்மங்கலம்,

பிரம்மஸ்ரீ கெ. எஸ். சுப்பராயய்யரவர்களாற்
பிழையறப்பரிசோதிக்கப்பட்டு,

ஷை பிரம்மஸ்ரீ வ. வெங்கடராமய்யரவர்களாற்
பெரியகுளம்

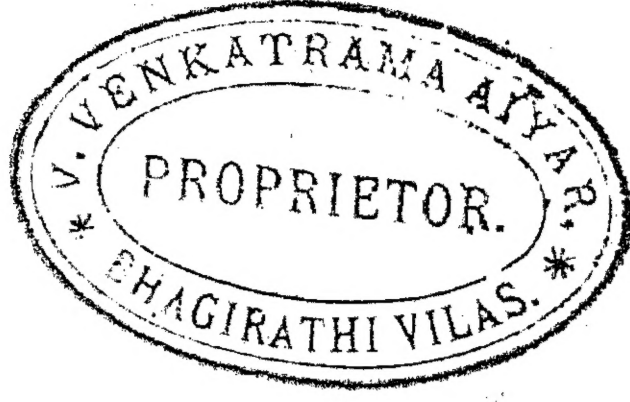
ஸ்ரீ மீனாம்பிகை அச்சியந்திரசாலையிற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இரண்டாம்பதிப்பு.

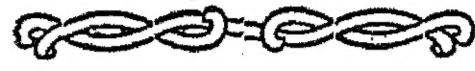
பரீதாபிஸ்ரூ தைமீ

ALL RIGHTS RESERVED.

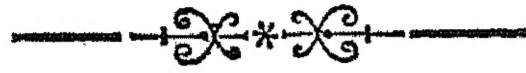
COPIE ENREGISTREE AU GOUVERNEMENT FRANCAIS.

மெய்ஞ்ஞானவிளக்கம்
(வ. வெங்கடராமய்யர் பதிப்பு).

இப்புத்தகம் விற்கும் இடங்கள்.

கோ. சித. மடாலயம்,

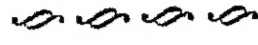
சிதம்பரம்.

ஸ்ரீ மீனாம்பிகை அச்சுக்கூடம்,

பெரியகுளம், (மதுரைஜில்லா).

உ
சிவமயம்.

அபிப்பிராயம்.

சென்னை பிரசிடென்சி காலேஜ் தமிழ்ப் பண்டிதர்
பிரம்மஸ்ரீ மஹாமஹோபாத்யாயர் உ. வே. சாமிநாதையர்
அவர்கள் எழுதியது.

பெரியகுளம் போஸ்டாபீஸ் ஹெட்சிக்னலர் ம-ஈ-ஈ-ஸ்ரீ
வ. வேங்கடராமையர், சிரமத்தைச் சிறிதும் பாராட்டாமற்
பதிப்பித்து வெளிப்படுத்திய பிரபோதசந்திரோதய மென்னும்
புஸ்தகத்தின் காசுநி மிகுந்த தீர்ப்தியை விளைவிக்கின்றது.
அத்வைத சாஸ்திரங்களிலுள்ள அரியதுட்பங்களை யாவரும்
வருத்தமின்றி யறிந்துகொள்ளும்படி செய்விக்கும் நன்மை
வாய்ந்த ஷெ நூலின் பெருமையை அறியாதார் யாவர் ?
அதனை நல்ல கடிதத்தில் மிக அழகாகப் பதிப்பித்திருத்த
ஸன்றிப் படிப்பவர்களுக்குச் சிறந்த கருவிகளாகிய பல
பகுதிகளைத் தக்கவர்களைக்கொண்டு எழுதுவித்துப் பதிப்
பித்து அதனுடன் இவர் சேர்த்திருத்தல் மிகப்பாராட்டற்
பாலது. தமிழ் நாட்டினர் இப்புத்தகத்தை வாங்கிப்படித்து
இன்புறுவாராயின், இப்பதிப்பு முதலியவற்றால் நேர்ந்த
பொருள் நஷ்டம் நீங்கப்பெற்று மேற்கூறிய வேங்கடராமையர்
மிக்க ஊக்கமடைவாரென்று நம்புகிறேன்.

சென்னை.

11-7-1913.

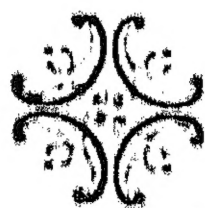
இங்ஙனம்

வே. சாமிநாதையன்.

இப்புத்தகத்தில் அடங்கியவை.

— 330 —

- க. முகவுரை.
- உ. சுருக்க அட்டவணையும், விருத்தத் தொகையும்.
- ங. காபிரைட் பாத்தியம்.
- ச. பிரவிர்த்தி ரிவிர்த்தி சந்ததிகள்.
- ரு. மோகனாதியர் வம்சபரம்பரை.
- ஸ. விவேகனாதியர் வம்சபரம்பரை.
- ள. ரிஜிஸ்தர் அறிவிப்பு.
- அ. நூல்.
- ஈ. அரும்பத வுரை.
- கஃ. மதவிளக்கச் சுருக்கம்.
- கக. பரியாயப்பெயர் விளக்கம்.
- கஉ. சரித்திரமேற்கோள் விளக்கம்.
- கங. சிவ விஷ்ணுத் திருப்பதிகள்.
- கச. செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி.
- கரு. பிழை திருத்தம்.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முகவுரை.

மலர் தலை உலகிற் பலபிறப்புறீஇ அலகிலா தியற்றிய அருந்தவடிகையாற், புண்ணியபூமியிற் புருடராய்ப்போந்தும், நண்ணுதற்குரிய நாற்பொருட்பேற்றிற் சுண்ணிய அறமும் கதியெனும் வீடும் எண்ணாராகி, “ இரதியைநிகர்த்த பெண்ணாணாங்குகள் பெருந்தனம் நசைஇக் கொக்கோகத்திற்கூறியவண்ணாம் கூடியும், பாடியும், கொஞ்சியும், குலவியும் தெவிட்டா இன்பந்தினைத் தூவப்பதுவே நித்திய இன்பமாம் உத்தமமுத்தி” என்று கூறும் சாருவாகனெனச் சிலர் சாத்திரப்பயிற்சிதன்னமும் இன்றி, வாய்வருஉமொழிகளைவரையாது வழங்கி, மிருகபசுஷிகள்போன்று அருந்தல் பொருந்தல் மாத்திரங்கைக்கொண்டு, பிறனிப்பயனைப்பெறுது தம்வாணனை வீணாக்கிப், பிறந்திறந்துமலும் பெற்றியைநோக்கிப் பேரருள் பூத்து, அன்றோர் மெய்யுணர்ந்தின்பம் மேவுதற்பொருட்டும், புத்தரும், சமணரும், உலோகாயதரும் புக்கிடமின்றிப் பேராதற் பொருட்டும், உயர்நலம்விழையும் உத்தமர்தமக்குவள்ளிடை விலங்கலெனவே தாந்தப்பொருள் விளங்கற்பொருட்டும், ஓர்வேதாந்த நூலை விளம்பிடுவாயெனப் பாரவருந்தமதுபரமாசாரியர் இராகவானந்தர் இயம்பியருளக், கங்கையிற்சிறந்த காவிரிபாய்தலிற்கன்னலும், செந்நெலும், கதலியும், கமுகும், இன்னனபிறவும் எழிலுறவளர்ந்து, மேதினிவதனப்போதெனமிளிரும் சேனார்சிறப்பிற்சோனாடதற்கோர் திலகம்போன்ற திவ்வியநகராம் வாகதை யொன்றறியா மாதையம்பதிக்கண் இற்றைக்குச் சற்றேறற்குறைய நூடு வருடங்கட்குமுன்னர்த் திருவவதரித்தருளிய நம்பலவர் பெம்மான் ஸ்ரீ திருவேங்கடஸ்வாமிகள் காவியருபமான

மெய்ஞ்ஞான விளக்கம் எனப்பெயரிய இந்நூலை இயற்றியருளினார். இத்தகைய அரும்பெறல்நூல் முகவுரை, சருக்கத்தொகை, சருக்கஅட்டவணை, வம்சாவளி, முதற்குறிப்பகராதி முதலியனவும், சிலபுராதனச்செய்யுட்களுமின்றிப்பதமும் பாட்டும் முறைபிறழ்ந்து மயங்கி மாறிக்கிடப்பமலின காகிதத்தில் அக்ஷரவழுக்களோடச்சிடப்பட்டுக் கேவலநிலையிற்கிடத்தலேநாக் கியவற்றைச்சீர்திருத்திச்சுத்தப்பிரதியாய் அச்சிடவேண்டும் என்னும் எனது நீடிய அவாவினாற் சிதம்பரத்தின்கண் ணெழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீ ஸ்ரீ பொன்னம்பலஸ்வாமிகள் முன்னிலையில், அவர்கள்மாணக்கர்கள் சுப்பராயஸ்வாமிகள், இராமாநுஜ முதலியார் என்னுமிவர்களைக் கொண்டு பரிசோதித்துச் சென்ற கஅகஅ-ம் வருஷம் முதற்பதிப்பை அச்சிற்பதிப்பித்தேன்.

சில முக்கிய விஷயங்களைச்சேர்த்து மற்றுமோர் முறை இதனை அச்சிடவேண்டுமென்னும் எனது அவாவினால் பெரிய குளம் வி. எம். ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதர் கீழ்மங்கலம் பிரம்மஸ்ரீ கெ. எஸ். சுப்பராய அய்யர் அவர்களால் முதற்பதிப்பிலிருந்த வழுக்களைக்களைவித்து அவர்கள் எழுதிய அரும்பதவுரை, மதவிளக்கச்சருக்கம், பரியாயப்பெயர் விளக்கம் என்பவற்றோடு யான் எழுதிய சிவவிஷ்ணுத் திருப்பதிகள், சரித்திரமேற்கோள்விளக்கம் என்பவற்றையுங்கூட்டி இவ்விரண்டாம் பதிப்பை அச்சிற்பதிப்பித்தேன்.

இப்பதிப்பிற் சில்லிடத்தில், இன்னொசையத்தற்பொருட்டுச், சிலவடமொழிகள் உச்சரிப்பிற்கிசையத் திருத்தப்பட்டும், தன்னொழிமெய்ம்முன் யவ்வரிற் றுன்னுவதாகிய இதரம் ஒழிக்கப்பட்டும், சீர்குறைந்தவிடங்களிற் சில எழுத்துக்கள் விரிக்கப்பட்டுமிருக்கின்றது.

இந்நூல் சென்ற ௧௯௦௨-ம் வருஷத்தில் எம். ஏ. பரீக்ஷைக்கும், சுமார் ௩௫ வருஷத்திற்கு முன் பி. ஏ. பரீக்ஷைக்கும் பாடபுத்தகமாகக்கொள்ளப்பட்டது.

எமது அவதாசக்குறைவாற்பலபிழைகளிலிருந்தலுங்
கூடும். அவற்றை எம்பால் அன்புகூர்ந்து திருத்திவாசித்துக்
கொண்டு எனக்கும் புகழ்த்துடன் எழுதித் தெரிவிக்கப் பிரா
ர்த்திக்கின்றேன்.

இதனைப்பரிசோதித்த கெ. எஸ். சுப்பராய அய்யர்
அவர்களுக்கும், பதிப்பிக்கும் காலத்து ஒப்புநோக்கி வேண்டிய
உதவிபுரிந்து வந்தவர்களாகிய பெரியகுளம் மைனர் இரிகேஷ
ன் ஓவாரியர் தஞ்சாவூர் ஜில்லா கிஷ்ணம்பேட்டை பிரம்மஸ்ரீ
வி. முத்துரெங்கய்யர் அவர்களுக்கும், பெரியகுளம் பிரம்மஸ்ரீ
எஸ். எம். நீலகண்ட சாஸ்திரிகள் அவர்களுக்கும் யான் நன்றி
யறிதலுள்ளவனாயிருப்பதோடு, அவர்களுக்குச் சர்வ இஷ்ட
சித்தியையும் அனுக்கிரகித்தற்பொருட்டு ஸ்ரீ பாண்டரங்கன்
இணையடிகளை என்னும் இறைஞ்சுகின்றேன்.

இப்புத்தக விற்பனையான் வரும் இலாபப்பொருள் கதி
யினைநன்றாகக் கங்கையைக் கொணர்வித்துப் புண்ணியகாலங்க
ளிலாலையந்தோறும், அபிஷேகத்திற்குளிக் கும் சற்காரியத்தில்
விநியோகப்படுத்தப்படும் என்பதை அன்பர் திருமுன்னறிவித்
கின்றேன்.

பெரியகுளம்
1913 ஜனவரி }
13-உ

இங்ஙனம்,
வ. வெங்கடராமய்யர்,
பெருமாள்கோவில்

தெற்குமடவளாகம், நாகூர்.

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மெய்ஞ்ஞானவிளக்கச் சருக்க அட்டவணையும்,

விருத்தத்தொகையும்.

—(**)—

சுருக்கநாடு	சருக்கப்பெயர்.	பக்கம்.	விருத்தத் தொகை
க	பாயிரம் ...	க	உக
உ	உற்பத்திச்சருக்கம் ...	ரு	ருக
ரு	மோகனரசாட்சிச்சருக்கம் ...	க0	ருரு
ச	அவித்தியாபுரச்சருக்கம் ...	கரு	அச
ரு	விவேகன்வனம்புகு சருக்கம் ...	உக	உக
க	விவேகன் மந்திரச்சருக்கம் ...	ரு0	ச0
க	விவேகனொற்றுக் கேள்விச்சருக்கம் ...	ருரு	அஎ
எ	விவேகன்சேனை கரந்துறைச்சருக்கம் ...	சஎ	ருரு
அ	சத்துவச்சிரத்தை தூதுச்சருக்கம் ...	ருச	உரு
க	மோகனொற்றுக் கேள்விச்சருக்கம் ...	ருஅ	உக
க0	இடம்பனுக் கோலைவிடுச்சருக்கம் ...	கூ0	உ0
கக	இடம்பாங்காரச் சருக்கம் ...	கூரு	ககஎ
கஉ	மோகன்காசிபுகு சருக்கம் ...	எக	கச
கரு	சாருவாகச் சருக்கம் ...	அக	உரு
கச	கலிச்சருக்கம் ...	அரு	உஅ
கரு	மித்தியாதிட்டிச் சருக்கம் ...	அகூ	உஉ
கக	சிரத்தைபோக்கிடையூற்றுச்சருக்கம் ...	கூஉ	கக
கஎ	சாந்திச் சருக்கம் ...	கூச	உஎ
கஅ	சமணனாதிபர் சருக்கம் ...	கூஅ	எரு
கக	வயிரவி வதைச் சருக்கம் ...	க0எ	உஅ
உ0	சிரத்தை மீட்சிச்சருக்கம் [ருக்கம் ...	ககக	உஅ
உக	விவேகன்போதகரைவரவழைத்தச	ககரு	ருரு
உஉ	உபநிடதை வேள்விச்சருக்கம் ...	கககூ	கூரு
உரு	சக்கரதீர்த்தச்சருக்கம் ...	கஉஅ	உச
உச	காமனாதிபர்சருக்கம் ...	கருக	கூக

சுருக்கப் பெயர்.	பக்கம்.	விருத்தத் தொகை
உரு நியாயன் றாதுச்சருக்கம் ...	கசு0	நஅ
உசு காமனாதுயர் வீரலாபச்சருக்கம் ...	கசுரு	கஉ0
உஎ நிருபகாதுயர் வீரலாபச்சருக்கம் ...	கசு0	க0சு
உஅ விவேகன்காசிபுகுசருக்கம் ...	கஎந	* ந0
உசு படையெழுச்சிச் சருக்கம் ...	கஎஎ	நசு
ந0 காமனாதுயர் வதைச்சருக்கம் ...	கஅஉ	எசு
நக உலகாயிதன் வதைச்சருக்கம் ...	கசுந	சுசு
நஉ புத்தர் வதைச்சருக்கம் ...	உ0உ	அரு
நந சமணர் வதைச்சருக்கம் ...	உகந	ருக
நசு மோகன் வதைச்சருக்கம் ...	உஉ0	நஎ
நரு மானதன் புலம்புறுசருக்கம் ...	உஉசு	நசு
நசு கலைமகள் தேற்றச்சருக்கம் ...	உந0	உஉ
நஎ விவேகன் முடிசூடுசருக்கம் ...	உநந	ருஉ
நஅ மாயைச் சருக்கம் ...	உசு0	ந0
நசு மீமாஞ்சச்சருக்கம் ...	உசுசு	நஉ
ச0 சமுச்சயன் சருக்கம் ...	உசுசு	சு
சக சாங்கிய மதச்சருக்கம் ...	உரு0	உஅ
சஉ தார்க்கிகள் மதச்சருக்கம் ...	உருசு	கரு
சந வேதாந்தி மறுத்தற்சருக்கம் ...	உருசு	க0
சசு யோகமதச்சருக்கம் ...	உருஎ	உஎ
சரு பாஞ்சராத்திரச் சருக்கம் ...	உசுஉ	கசு
சசு சைவ சித்தாந்தச் சருக்கம் ...	உசுசு	உஉ
சஎ வேதாந்தச் சருக்கம் ...	உசுஎ	கசு
சஅ பிரபோதன் முடிசூடுசருக்கம் ...	உஎ0	உஅ

ஆ சருக்கம் சஅ-க்குத் திருவிருத்தம்... ௨0கசு.

மெய்ஞ்ஞானவிளக்கச் சருக்க அட்டவணையும்,

விருத்தத்தொகையும்,

முற்றுப்பெற்றது.

உ
சிவமயம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

காபிரைட் பாத்தியம்.

—:(0):—

ஸ்ரீ சிதம்பரத்தின்கண்ணுள்ள ஸ்ரீ கோயிலார் சிதம்பர
(கோ — சித.) மடாலயத்திற்கு இப்பதிப்பிற்குமுந்தின பதி
ப்பின் (முதற்பதிப்பின்) டைடிப்பக்கம், முகவுரை, அன்னிரண்
டிலுங்கண்டிருக்கும் பெயர்கள், அச்சியற்றிய கையெழுத்து
முதலியவைகளை ஒவ்வொரு பதிப்பிலும் மாற்றாமலும், வேறே
யொருவருடைய பெயரைச் சேர்க்காமலும் இதனை அச்சி
ற்பதிப்பித்து, வரும் லாபத்தை முகவுரையிற்கண்ட தர்மத்தை
ப்பரிபாலனம் செய்துகொள்ளும் பாத்தியத்தையும், இப்புத்த
கத்தின், இங்கிலீஷ் பிரான்சு இலாகாக்களிலிருந்து பெற்றிருக்
கும் காபிரைட் பாத்தியங்களையும் என் ஜீவகாலத்திற்குப்பிறகு
பெற்றுக்கொள்ளும்படி மதுரைஜில்லா பெரியகுளம் தாலுகா
கஸ்பா பெரியகுளம் சப்டிஸ்திரிக்கு ரிஜிஸ்டராரிசில் 1899 இல்
ஏப்பிரல்மீ 5-யில் 3-வது புத்தகம் 1-வது வாலியம் 127,
128, 129-வது பக்கங்களில் 4-ம் நிர் தஸ்தவேசாக ரிஜிஸ்டர்
செய்யப்பட்டிருக்கிறது. என் ஜீவகாலத்திற்குப்பிறகு காபிரை
ட் பாத்தியங்கள் ஷேமடாலயத்திற்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற
படியால் ஷே மடாலயத்தார் யாதாமொரு அனுமதியையெதிர்
பாராமல் உடனே புத்தகம் அச்சியற்றிக்கொள்ளலாகுமென்ப
தை மிகவும் வணக்கத்துடன் தெரியப்படுத்தலானேன்.

இங்ஙனம்,

வ. வேங்கடராமய்யர்.

உ
சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிரவிர்த்தி நிவிர்த்திசந்ததிகள்.

—):*:(—

அசஞ்சல சுபாவமா யிருந்தவிடத்தி லிருக்குங் காந்தசமுகத்தில்
அயலுசி சலனமுறுவதைப்போல நிச்சலன நிர்விகார நிர்க்குண நித்த அக
ண்டாகார சுப பிரதிசய பரிபூரண சின்மய சதானந்தப் பிரம்மசந்நிதானத்
தில் அகட விகட சாமர்த்தியமுள்ள மாயை விகாரமடைந்து குலாகி மா
னதனென்னும் ஒரு புத்திரனை யீன்றாள்.

அம்மானதனுக்குப் பிரவிர்த்தி நிவிர்த்தியென விரண்டு
மனைவியர்கள்.

அவ்விருவாரில்,

பிரவிர்த்தியின் சந்ததிகள்.		நிவிர்த்தியின் சந்ததிகள்.	
புத்திரர்கள்.	புத்திரிகள்.	புத்திரர்கள்.	புத்திரிகள்.
க மோகன்	க தீவினை	க விவேகன்	க மயித்திரி
உ ஆங்காரன்	உ கபடி	உ நிருபகன்	உ கருணை
ந மதனன்	ந அநீர்த்தி	ந பொறை	ந கதி
சு மானன்	சு அநீதி	சு சந்தேகன்	சு முதிமை
ரு காமன்		ரு சமன்	ரு உபேட்சை
க கோபன்		க தமன்	
எ மச்சரன்		எ விராகன்	
அ சங்கற்பன்		அ இயமன்	
க இராசதன்		க நியமன்	
க சந்தேகன்		க ஆதனன்	
க தாமதன்		க பிராணையாமன்	
		க பிரத்யாகாரன்	
		க தாரணன்	
		க தியானன்	
		க சமாதி	
		க சத்தாவன்	
		க அமுதசீலன்	
		க தமன்	

மோகனாதியர்

இலக்கம்.	மோகனாதியர் பெயர். க	மனைவியர் பெயர். உ	புத்திரிகள் பெயர். ங	புத்திரர் பெயர். சு
க	மோகன்	துன்மதி 1. பாஷண்ட - விஞ்சை 2.
உ	அகங்காரன்	அகந்தை	மமதை	லோபன்
ங	காமன்	இரதி	விடயானந்தன்
ச	கோபன்	கொலை	கலகன்
டு	மச்சரன்	அசுயை	வயிரன்
சு	மதன்	மறதி	அனந்தன்
ஏ	மானன்	வெகுமதி	உற்சாகன்
அ	இராசதன்	முயற்சி	[தை இராசதச்சிரத்	காரியன்
க	தாமதன்	சோம்பல்	ரித்திரை 1. தாமதச்- சிரத்தை 2.
க0	சங்கற்பன்	கற்பனை	விகற்பன்
கக	சந்தேகன்	அசித்தி	கலக்கன்
மோகனாதியர் சகோதரிகள். பர்த்தாக்கள்.				
க2	தீவினை 1.	அனசாரன்
	அகீர்த்தி 2.	...	மிச்சாதிட்டி	விடயசங்கன்
கங	கபடி 1.	கலியன்	சஞ்சலன் 1. அதன்மன் 2.
	அகீதி 2.

வம்சபரம்பரை.

புத்திரர்மனை வியர் பெயர். டு	பெளத்திரர் பெயர். சு	பெளத்திரர் மனை வியர் பெயர். எ	பிரபெளத்திரர் பெயர். அ
...
...
இச்சை	இடம்பன்	வஞ்சனை	அசத்தியன்
...
...
அமரியாழை	அக்ரமன்
கெடுதி	நாசன்
...
...
...
...
யோசனை	வெருமுதன்
...
...
...
...
...
அதோகதி	தாக்கன்
...

முற்றிற்று.

விவேகஞாதியர்

இலக்கம்.	விவேகஞாதியர் பெயர்.	மனைவியர் பெயர்.
க	விவேகன்	சுமத்ரி 1.
உ	*உபநிடதை 2.
ந	நிருபகன்	யுக்தி
ச	பொறை	உறுதி 1.
ரு	மரியாதை 2.
சு	சந்தோடன்	மகிழ்ச்சி
நு	சமன்	சாந்தி
சு	தமன்	தாந்தி
எ	விராகன்	விரத்தி
அ	சுசீலன்	கீர்த்தி
க	தவன்	நல்லிருத்தி
க0	சத்துவன்	புனிதை
கக	இயமன்	அயிஞ்சை
கஉ	நியமன்	மனநிலை
கங	ஆதனன்	திதி
கச	பிராணாயாமன்	பூர்த்தி
கரு	பிரத்தியாகாரான்	நீட்சி
கசு	துயானன்	நாட்சி
கஎ	தாரணன்	திருதி
கஅ
	சமாதி	தண்ணிலை

	விவேகஞாதியர்சகோதரிகள்	பர்த்தாக்கள்.
கக	மயித்திரி	சமாதானன்
உ0	நீதி	நியாயன்
உக	கருணை	தருமன்
உஉ	உபேட்சை	பூரணன்
உங	முதிதை	அவிமோதன்

* உபநிடதையின்றோழி-கீதை, மாதா - காவணி, பிதா - பேதன், தமயன்-வேதாந்தி, நித்த அநித்த விசாரணைப்பெண், சத்துவம் - துஷ்டம், தவன் - தவம், சந்தோடன் - சந்தோசம், சமன் - சமம், தமன் - தம், விராகன் - விரகம், சுசீலன் - சுசீலம், தவன் - தவம், சத்துவன் - சத்துவம், இயமன் - இயம், நியமன் - நியம், ஆதனன் - ஆதனம், பிராணாயாமன் - பிராணாயாமம், பிரத்தியாகாரான் - பிரத்தியாகாரம், துயானன் - துயானம், தாரணன் - தாரணம், சமாதி - சமாதி, தண்ணிலை - தண்ணிலை, பர்த்தாக்கள் - பர்த்தாக்கள்.

வாழ்ப்பாட்டரை.

புத்திரர் பெயர். ந.	புத்திரிகள் பெயர். ச	தென்குத்திரிகள் பெயர். இ
***	***	***
பி.பேர்தன்	***	***
நி.சயன்	***	***
அடக்கன்	***	***
சன்மாளன்	***	***
அற்புதபயன்	***	***
அகழகன் [வான்	***	***
தனிவத்துகோக்கு	***	***
ககன்	***	***
***	பி.சித்தி	***
பி.பேர்தன்	***	***
தருமன்	***	***
இ.வாலை	சத்தாசிரித்தை	சாத்தி
சத்தியன்	***	***
அத்தியன்	***	***
சீர்க்கனாயன்	***	***
நிஞ்சலன்	***	***
சுயலன், நில்லன்	***	***
அயலன் 1.	***	***
அத்திகள் 2.	***	***
நிஞ்சலன் 1.	***	***
பேரன் 2.	***	***
***	***	***
***	***	***
***	***	***
***	***	***
***	***	***
***	***	***

ரிஜிஸ்தர் அறிவிப்பு.

—)*(—

இன்னும் சகல கனவான்களுக்கும், அச்சுக்கூடத் ததிபர் தகுத்தும் அறிவிப்பது யாதெனில், இந்தப் பிரபோத சந்திரோதயம் என்னும் சாஸ்திரம் அடியில் கையொப்பமிட்டிருக்கிற என்னும் அச்சிடுவித்து ரிஜிஸ்தர் செய்யப்பட்டிருப்பதால் இதன் என்னுடைய அனுமதியின்றி அச்சிடுவோர் 1867 னூத்து 25-வது ஆக்ட்டு, 20-வது பிரிவு, 6-வது உட்பிரிவின் விதிப்படி ரான் கோரும் நஷ்டத்திற்கும், பினல்கோடுசெக்ஷன் குற்றத்திற்கும் உத்தரவாதிகளாக வேண்டுமென்பதைக் கவனிக்கக்கோருகிறேன்.

இப்புத்தகத்தைப்போல யாரேனும் “ முன் பிரதிக்கிணைக்க ” என்றாவது கூலிக்காவது சொந்தத்திற்காவது அச்சிட்டாலும், அச்சிட்டு வைத்திருந்தாலும், அச்சிட்டு விற்றாலும், அப்படி அச்சிட்டதையாவது பிரான்சு இலாகாவிலிருந்து அச்சப் போட்டுவந்ததையாவது குறைந்த அல்லது சரியான விலைக்காவது கம்மிஷனுக்காவது வாங்கிவிற்றாலும், அப்படி கூலிபெற்று அச்சிட்டவரிடமிருந்தாவது கூலிகொடுத்து அச்சிடுவித்தவரிடமிருந்தாவது புஸ்தகவியாபாரிகளிடமிருந்தாவது அவர்களாற் சொல்லப்படும் எவ்விதமுகாந்திரங்களையும் ஏற்றுக்கொள்ளாமல் நஷ்டம் ரூபாய் மூவாயிரத்தை வசூல்செய்யவும், அவர்களைக் குற்றத்திற்கு உள்ளாக்கவும் என்னால் முயற்சி செய்யப்படும்.

இப்புத்தகம் என்னால் காப்பி ரைட் ரிஜிஸ்தர் செய்யப்பட்டிருப்பதோடுகூட கஅ பவுன் இங்கிலீஷ் டெம்மி கிளேஸ்காகிதத்தில் பைக்கா டைப்பில் பெரியகுளம் ஸ்ரீ மீனாம்பிகை அச்சியந்திரசாலையில் அச்சப்படுத்தி புஸ்தக முழுதும் உயர்ந்த காலிகோ பயிண்டுசெய்து என்னுடைய இங்கிலீஷ் ரப்பர் ஸ்டாம்பும் ஸ்வயமான கையெழுத்தும் போடப்பட்டிருப்பதுடன் அதன் முதுகில் தங்கக் கிலிட்டினால் “ பிரபோதசந்திரோதயம் ” என்றும் போடப்பட்டிருக்கிறது.

இப்புத்தகத்தின் விலை ரூ. 2—0—0, தபாற் செலவு பிரத்தியேகம்.

என்னுடைய இங்கிலீஷ் ரப்பர் ஸ்டாம்பும் ஸ்வயமான இங்கிலீஷ் கையெழுத்தும் இல்லாத புத்தகங்களை எவரும் வாங்காதிருக்கக்கோருகிறேன்.

இங்ஙனம்,

— வ. வேங்கடராமய்யர்.

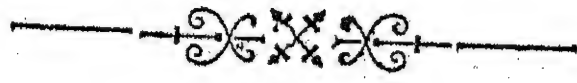
உ

கடவுள் துணை.

பிரபோத சந்திரோதயம்

என்று வழங்குகின்ற

மெய்ஞ்ஞானவிளக்கம்.

கடவுள் வாழ்த்து.

பாயிரம்.

கலிநிலைத்துறை.

திருமடந்தைதன்காதலன்சிவந்ததாண்மலருங்
கருணையந்தடங்கண்களுநாபியங்கமலத்
தொருகுழந்தையுமுடுத்தபொன்னுடையுந்தொடுத்த
மருமலிந்தபந்துளவுமென்மனத்துள்வாழியவே. (க)

பொன்னிமாதிபுடைபரந்தேதாங்கலிற்புதுப்பூங்
கன்னிவாழையுந்தாழையுங்காய்க்குலைக்கமுகும்
பின்னிநீள்கதிரச்செந்நெலுங்கன்னலும்பிறவு
மன்னிநீடியவளவார்சோனாட்டொருவள்ளல். (உ)

குழைக்குமம்பொனிற்சூழிற்றியபன்மணிக்ஞன்றுந்
தழைக்கும்வெண்ணிலாவரமியத்தலங்களுந்தரளத்
திழைக்குமேழநிலைமாடமுங்கூடமுமெங்கு
மழைக்குலந்தவழ்நெடுமதின்மாதைக்குமன்னன். (ங)

கலிவிருத்தம்.

அந்தணர்திலகன்முதறிஞர்சேகரன்
மந்திரமனைத்துமோர்வடிவமாயினான்
றந்திரமுதுமறைதவமுநாவினா
னிந்திரகற்பகமென்னுஞ்செங்கையான். (ச)

அறம்பொருளின் பம்வீடாயநால்வகைத்
 திறந்தெரிந்தந்நெறிசெலுத்துஞ்செய்கையான்
 புறம்பெனவுள்ளமும்புனிதமாயினேன்
 மறங்கெடத்தருமநூல்வளர்க்கும்வாய்மையான். (ந)

சத்தியமுதுமறைசாற்றுமந்நெறி
 யொத்திடுந்திறமுணர்ந்தூழிபேரினு
 நித்தநைமித்தியநெறிதப்பாவகை
 பத்தியிற்புரிந்திடும்பான்மைபூண்டுளான். (நா)

மண்ணிடத்தவரவர்மதியுமற்றவ
 ரெண்ணியவெண்ணமுமினியயாவையு
 முண்ணிலவுறவகன்றொருங்குகாட்டலாற்
 கண்ணடியாமெனக்கருதுஞ்சூட்சியான். (ள)

திணிபுயத்தரசர்தஞ்செம்பொன்மாமுடி
 மணிநிரைத்தீபஞ்சூழ்வனசத்தாளினான்
 பணிகொளெண்டிசையெனும்பாவைமார்செவிக்
 கணிமலர்த்தாரெனலாகுங்கீர்த்தியான். (அ)

மேயபற்பல* துறைமேற்கொண்டிய்ப்பினு
 மேயவில்வாழ்க்கையிலிருந்துமன்னதிற்
 பாயுநன்மதுமலர்ப்பதுமப்பாசடைத்
 தூயதண்புனலெனத்தேதாய்ந்துந்தேதாய்ந்திலான். (க)

மனையறம்பூண்டுநல்வாழ்வின்வைகியு
 மனையபல்கிளைஞரோடளவளாவியு
 நனியுலகளித்துமெய்ஞ்ஞானமெய்திய
 சனகனைப்போலிருந்தருளுந்தன்மையான். (க0)

ஈசனைத்தூணினின்றிங்குவாவெனப்
 பேசியவன்புடைப்பிரகலாதன்போற்
 பாசொளிவிளங்குகோபாலமூர்த்தியைப்
 பூசனைநாடொறும்புரியும்பத்தியான். (கக)

கற்பவையாவையுங்கற்றுவான்வரு
பொற்புறுபலத்துளம்பொருந்துருவகை
பற்பலநல்வினைபயின்றுகண்ணனுக்
கற்பணமாமெனவமைக்குமன்பினான்.

(கஉ)

கரும்புயன்மேனியான் கமலநாபியுட்
டரும்புகழ்நான்முகன்றனக்கொப்பாகவே
யரும்பொறைவாய்மைநல்லறிவின்வேலையாய்
வரும்பெருமாள்பெருவரத்திற்றேரூன்றினான்.

(கங)

சீதைகாதலனெனத்திசைகளெட்டையு
நீதியாற்புரந்துநன்னெறிநடாத்திய
வேதபாரகன்றிருவேங்கடேந்திரன்
மாதயாநிதிபுவிமன்னர்மன்னனை.

(கச)

பன்னருமனுமுறைபகர்ந்தநீதியா
லன்னவன்புவிபுரந்தருளுங்காலையி
லின்னருட்சற்குருவிராகவானந்தர்
பொன்னடிக்கமலங்கள்போற்றன்மேயினான்.

(கரு)

ஐம்பொறிவென்றுகாமாதிமூவிரு
வெம்பகைகடந்துநால்வேதத்துச்சியிற்
செம்பொருளுணர்ந்துபல்சீவகோடியும்
பைம்புனலிரவிபோற்பார்த்துளான்றனை.

(கசா)

ஒருவடநீழலிலுற்றுநால்வருக்
கருமறைபகர்ந்தருளாதிதேதசிக
னிருநிலத்தெம்மனோர்க்கிரங்கிமானுடத்
திருவுருவெடுத்தெனத்திகழுவான்றனை.

(கஸ)

காட்டினிலருந்தவம்புரிந்துகாயத்தை
வாட்டியமுனிவரர்மகிழ்நெஞ்சினி
லீட்டியசமாதியிலிருந்துபேரின்ப
வீட்டினையிதுவெனவிளக்குவான்றனை.

(கஅ)

கண்டனன்குருபதகமலஞ்சென்னிமேற்
கொண்டனனாங்கவன்குறிப்பைநோக்கியே
மண்டலம்புரக்குநின்வயினுரைப்பதொன்
றுண்டெனமுகமலர்ந்தினையேவாதினான்.

(கக)

மெய்ஞ்ஞானவிளக்கம்.

அறம்பொருளின் பழுமகிலத்தே தார்பெறத்
திறம்படப்புரிந் தநீவீடுந்தே தர்ந்தவ
ருறும்படிஞான நூலொன்று சொல்கென
நிறம்பயிரூரினானி துநிகழ்த்தினான்.

(௨௦)

இல்லறம்பூண்டுவாழெம்மனோர்க்குது
சொல்லுதற்கெளியதே தாதுறவுபூண்டுமன்
கல்லுறுமுழையி னுங்கானி னும்புகுந்
தல்லறீர்ந் துறைபவர்க்கலதென்றேறுதினான்.

(௨௧)

ஓதலுமிராகவானந்தயோகியும்
பேரதமுள்ளோர் மனைவாழ்க்கைபூணிலென்
னேதமில்லுணர்விலாரிடைந் துகானினும்
பேதுறுமுழையி னுமிருந்தென்பேறென.

(௨௨)

வரியுடற்பார்தள்கன்முழையில்வையென்
னெரிசினப்புலிவனத்திருந் துமென்பயன்
றிரிபின்மெய்ஞ்ஞானியெத்திறத்திருந் துமென்
விரிவுறவனையநூல்விளம்புவாயென்றான்.

(௨௩)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

அருந்தவன்பகர்ந்தமாற்றமனைத்தையுமனத்தாட்கொண்டு
பொருந்துமெய்புளகமல்கப்பூரித்துப்புவிக்கெலாந்தன் | ஞந்
பெருந்தனமெவையுநல்கும்பெற்றிபேரான்மற்றெல்லேலார்க்
திருந் துநல்லறிவுநல்குந்திறத்தினைச்சிந்தையெய்தே. (௨௪)

அலகில்வேதாந்தநன்னூலனைத்தையுந்தொருத்தாநாடி
யுலகியனெறிவழாமலுருவகப்படுத்தியார்க்கு
மிலகுமெய்ஞ்ஞானநல்குமின்பமாக்கதையெஞ்ஞான்ய
நிலைபெறவுரைப்பனென்றொருஞ்சுதந்தான்னிமன்கேன. (௨௫)

அம்புவிமாந்தர்க்கெல்லாமாயுளோசிறித்ததற்குள்
வெம்பிணியிளமைமூப்புவிழிதுயிலேராம்புகாதல்
கம்பலையிவற்றைநீக்கிக்கற்பதெங்ஙனங்கற்றாலுந்
தம்புலஞ்சிறிதுஞானசாகரம்பெரிதென்றுன்னி.

(௨௬)

அத்தகைவேதாந்தப்பாலாழியைத்தனதுபுந்தி
மத்தினுலுழக்கிமேனாண்மால்புலவேவார்க்குவாரிப்

உற்பத்திச்சருக்கம்.

(ரு)

புத்தமுதெடுத்தாற்போலப்பொருவிலாநானசார
மெத்தனையவற்றையெல்லாபின்புறத்திரட்டிவாங்கி. (உ௭)

சுதந்தொருப்போதாந்தோதயமெனாகாதந்தான்
பிரதந்தைசெய்தகருஷணமிசிறன்முனாணாப்
புகழ்த்திருவேங்கடேந்தான்புகழ்ஞலந்தாக்கெல்லாம்
வருத்தகாப்பியமதாசுவடமொழியதனிற்செய்தாம். (உ௮)

சுற்பதற்கெனிகாப்பாநிற்கனிந்,அதேதனாறமேலாந்
சுற்பாஞ்சோதிதானாய்த்தம்புளேயுதயமாகத்
சொற்பகந்தமிழினாலுந்தொருத்ததைதமாதேவந்தன்
பற்பலவருணத்தோர்க்கும்தாங்குறப்பகர் தலுற்றான். (உ௯)

பாயிரம் முற்றிற்று.

க-வது உற்பத்திச்சருக்கம்.

எண் சீர்க்குநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

நீர்கொண்டபொருக்கினைவெங்காணலிற்கண்டாற்போனெநி
விகம்பமுதனிலகீரொன்றினிடத்தொன்று, வேர்கொண்டதலையு
ளும,அதேதாந்தார்க்குமெய்யாகித்தேதந்தகனின்மீண்டுமவைப்பா
ய்யாம், தார்கொண்டபணிபுதுப்போலத்திடாஅத்தத்தானுகிதி
ருமலமாய்த்தழைத்தேதாங்குமொவியப, வேர்கொண்டவாத்தாம
போதந்தனையோவணங்கிமிதயகமலத்திருத்தியெப்போதும் வாழ்
வாம். (க)

இடைபிரிவுபெரிக்கலைபுறையங்காதவண்ணபிடைகாடி, திறு
த்தியகாற்றென்பதனாலுச்சி, யடைபுறவகையுநிதமுபாசக்திமி
ருமயோவியதந்தாநிறையானத்தமா மமித்திற்படித்தும், புடவிபு
தலுலகெலாம்போதித்தாமினத்தங்கட்புரிடைபோலென்றிழிற்
கன்போற்காட்டும்பரிசாற், றடையறக்காணவும் வினங்கும்கின்
மயவுன்னொரியோசந்ததமுமேலாகித்தழைத்தவாழியவே. (உ)

அறுசீர்க்குநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

அந்,அனிதம்வாசாமகேசாசாமனோதிதாசவதலத்
தத்தாவமப்பிரமேயஞ்சர்வாமஞ்சர்சிதானந்தஞ்சாத்தத்
சுத்தமனியத்தமவிகாசமணபவத்,அயியஞ்சாய்ப்பாசாசம்
நித்தியநீர்க்குணமனந்தகிரிசாமம்பிரமமெனதின் றதொன்றே. ()

மெய்ஞ்ஞானவிளக்கம்.

போந்துவிகாரஞ்சிறி தும்பொருந்தா துதன்னியல் பிற்பொருந்திநிற்பக், காந்தமசையாதிருந்து மக்காந்தத்தெதிருசிகம்பித்தாற்போல், வாய்ந்தவ தன்சந்நிதியின் மாயைவிகாரம்புரிந்துமணிச்சூன்முற்றி, யேய்ந்தபெயர்மான தனென்றெடுத்தே தாதவொருமகவையீன்றுண்மன்தோ.

(ச)

இருள தனையொளியாக்கி யொளிய தனையிருளாக்கி யின்பந்தனை, யரியகொடுந்துயராக்கிய த்துன்பந்தனையின்பமாக்கிச் செய்கை, மருளுமந்நெடுமாயைமார்பிலணைத்தே தவளர்க்க வளர்ந்தான்யா தும், பொருவறு தன்றுதையெனுந்தருவினுக்கோர்புல்லுருவிபோலவன்றே.

(ரு)

ஷை வேறு.

பெறலருமனையமைந்தன்பிரவிர்த்திரிவிர் த்தியென்னுமறுவிலாமதிமுகத்துமாதராரிருவர்தம்மைத்தறுகண்மாமாயையென்னுந்தாயுளங்களித்துநோக்கநறுமலர்மாலேசூட்டிநன்மணம்புரிந்தான்மன்தோ.

(சு)

மானதன்நனக்குமுந்திமணஞ்செய்தமனையாடன்பாலானமோகனைப்பெற்றப்பாலாங்காரன்மதனன்மானன்வேனில்வெங்காமன்கோபன்வெய்யமச்சரன்சங்கற்பன்றானிராசதன்சந்தேதகன்றாமதனிவரையீன்றாள்.

(எ)

இனையமாமைந்தர்தம்மையீன்றருள்பரவிர்த்தியின்னுமனையவருடன்பிறப்பாமவர்கடவினைமாதென்றும்வினையுறுங்கபடியென்றும்வெய்துறுமகீர்த்தியென்றும்புனைபெயரநீதியென்றும்புதல்வியர்தம்மையீன்றாள்.

(அ)

மருவுமந்நிவிர் த்தியென்னுமடக்கொடிவிவேகன்மற்றநிருபகன்பொறைசந்தேதாடனெடுஞ்சமன்றமன்விராகன்றருமியமாதியெண்மர்சத்துவனமுதசீலன்பொருவிலாத்வனென்றின்னபுதல்வரயாவரையுமீன்றாள்.

(க)

மதிதுதனீவிர் த்தியின்னுமயித்திரிகருணைநீதிமுதிதைநல்லுபேட்சையென்னுமொய்குழலைவர்தம்மைப்புதியபாற்கடல்வருந்திப்புவிக்கமுதீந்தாற்போலவதிசயமெவர்க்குமெய்தவருந்தவத்தீன்றுண்மன்தோ.

(க0)

மாயைதம்மகற்குவாய்த்தமணைவியரிருவர்தம்பா
லாயபுத்திரர்கண்மற்றையரிவையர்தங்கட்கெல்லா
நேயமாமணஞ்செய்தற்குநினைத்துமாமோகப்பிள்ளைக்
கேயதுன்மதியைமுந்தியின்புறப்புணரச்செய்தே.

(கக)

* ஆமிடலகங்காரற்கேயகந்தையைமணஞ்செய்வித்துக்
காமனுக்கிரதிதன்னைக்கடிமணம்புரிவித்தாங்கே
யேமுறக்கொலையைக்கோபற்கின்புறவிணக்குவித்துத்
தீமைமச்சரற்கசூயைத்தேதவியைப்புணர்ப்பித்தாளால்.

(கஉ)

மதன்மறதிக்குமானன்மணம்வெகுமதிக்குநல்கி
யிதமுறமுயற்சிதன்னையிராசதற்கிசையச்செய்து
விதமுறுசோம்பறன்மேல்விருப்பந்தாமதனுக்காக்கிக்
கதமிசூசங்கற்பற்கோர்கற்பனைதனைச்சேர்வித்தாள்.

(கங)

அறிவிலாச்சந்தேகற்கோரசித்தியைப்புணரச்செய்து
பிறவுநல்வரிசைமூத்தபிரவிர்த்திமக்கட்கெல்லா
நிறைவுறச்செய்துமற்றநேரிழையின்றமாதர்
மறுவுறுநால்வருக்குமணம்பெறக்கருத்துளுன்னி.

(கச)

பின்னரும்பிரவிர்த்தியின்றபெண்களிலனாசாரற்கு
மன்னுதீவினையகீர்த்திமணைவியராகச்செய்து
சொன்னவெங்கபடியென்னுந்தோகையுமநீதியென்னுங்
கன்னியுங்கலியற்கெய்தக்கடிமணஞ்செய்வித்தாளால்.

(கரு)

அகந்தையைபகங்காரன்சேர்ந்தருமகண்மமதையோடு
மிகந்தலோபனையும்பெற்றானிச்சையைவனும்வேட்டுத்
தகுந்திறலிடம்பன்றன்னைத்தந்தனனிடம்பன்றானு
மிகுந்தவஞ்சனையைப்புல்லிமிகுமசத்தியனையின்றான்.

(கசு)

இதமுறுங்காமராசனிரதியைப்புணர்ந்துபின்னர்ச்
சுதனெனவிடபானந்தத்தேதான்றலைப்பயந்தான்மற்றைக்
கொதிதழற்கொடியவாட்கட்கொலையெனுமாதைச்சேர்ந்து
கதுமெனக்கடியகோபன்கலகன்வந்துதிக்கச்செய்தான்.

(கஏ)

அச்சுருமதன் றனக்கோரன த்தனை மறதிபெற்ற
ணச்செனுமன த்தனுக்கோநாசனைக்கெடுதிதந் தாண்
மச்சரற்குசுயையீன்றாள்வயி ரனைவயி ரன்றேறவி
யிச்சகத்தமரியாதையெய்துமக்ரமனையீன்றாள்.

(க.அ)

மானனுக்கிசையவாய்த்தமனைவெகுமதியென்றேறுதா
மீனெனமிளிருமைக்கண்மெல்லியல்வயிற்றில்வந்தான்
றொருந்சாகனென்னத்தகுமியற்றனையன்பின்ன
ரீனகற்பனைசங்கற்பற்கீன்றனள்விகற்பன்றனை.

(க.அ)

விகற்பன்யோசனையைச்சேர்ந்துவெகுமுகன் றனைப்பொற்றான்
றகைத்திடுங்கலக்கன் றனைச்சந்தேகற்கசித்தியீன்ற
ணிகழ்த்துதாமதற்குச்சோம்பிநித்திரைவஞ்சியோடுந்
திகைத்துமச்சிரத்தையென்னுஞ்சேயிழைதனையும்பெற்றான்.

()

முடிவுறாவிராசதற்குமுயற்சிபாற்சிரத்தையென்னுங்
கடிமலர்க்குழலிமற்றோர்காரியனுடன்வந்தாளா
லடைவுறாவனசாரற்கோரகீர்த்திபான்மிச்சாதிட்டி
யுடனொருவிடயசங்கனுதித்தனன்கணத்தாமாதேதா.

(க.அ)

சஞ்சலனதன்மனென்னுந்தனையரைக்கபடிதன்பா
லஞ்சலில்கலியன்பெற்றானவன்மகனதன்மன்றானு
மெஞ்சலிலேதாகதிக்கேயின்புறப்புணர்ந்தெப்போதுந்
துஞ்சலில்லாதபொல்லாததுக்கனுற்பவிக்கச்செய்தான்.

(க.அ)

அத்தலைப்ரவிர்த்திமக்களதிமோகன்முதலாயுள்ளோர்
மெய்த்துறுமணமுமன்றார்வியன்மக்கட்டேபறுஞ்சொன்னோ
ரித்தியரானமற்றறிவிர்த்திசேய்விவேகனாதி
யுத்தமர்மணமுமன்றார்க்குதித்தமக்களைபுஞ்சொல்லாம்.

(க.அ)

சுருபநல்விவேகவேந்தன்சுமதியைமணந்தான்பின்னர்
நிருபகனுத்திமாதேநர்ந்தனன்பொறையன்னைட்டான்
வருமியலுறுதிமாதமகிழ்ச்சிக்குமணஞ்சாந்தேதாடன்
றருமுனஞ்சமன்றமன்போய்ச்சாந்திதாந்தியைச்சேர்ந்தாறால்.

()

விரத்தியைவிராகன்சென்றுமேவினன்சசீலன்றன்பால்
வரப்பெருங்கீர்த்திவாய்த்தாண்மகிழ்தவனல்லிருத்தி
தரத்திருமாலேபூண்டான்சத்துவன்புனிறைதக்குள்ளம்
பொருத்தினனயிஞ்சைதனைப்பணர்ந்தனனியமன்குனே.

(க.அ)

பதியெனநியமன் றன்னைப்பற் றினண்மனநிலைப்பெண்
டிதையையாதனன்வேட்டான் புர்த்தியைப்பிராணையாமன்றன்
விதிமுறைபுணரச்சேர்ந்தான் மீட்சியைப்பிரத்யாகாரன்
கதிதருதியானென்பான் காட்சியைக்கலந்தேசர்ந்தான். (உ௬)

திருதிதாரணானுக்கானுடேவிதன்னிலையென்றோது
மரிவையையாதுதிசேர்ந்தானனைவருமின்னவாறு
பரிவொடுமணந்தாதந்தம்பாவையாதம்தேமாடின்பம்
புரியுநல்லுறவுகூர்ந்தாபுணர்ச்சியின்முயங்குங்காலை. (உ௭)

பெயர் த்தாமம்நிவிர் த்தியீன் றபெண்கனிற்சமாதானற்கே
மயித்திரிநியாயனுக்குவளர்நீதிதருமனுக்கே
யபர் த்திடாக்கருணைவஞ்சிபுரணற்கருளுடேபட்சை
முயற்சியினவிதேராதற்குமுதிதைசேர்ந்திணங்கச் செய்கான். (உ௮)

நிருபகற்குத்தியீன்றாணிச்சயன் றன்னையின்பத்
தருபொறைக்குறுதிமாதுதந்தனளடக்கன் றன்னை
மருவாந்தேதாடேனாடுமகிழ்ச்சிக்கற்புதைபன்வந்தா
னருளுடைச்சமன்சாந்திக்கேகாரசமுதன் றனையனான். (உ௯)

தாந்தியத்தாமனுக்கீன் றாடவிவத்தாகேகாக்குவாளை
வீந்திடாவிசாகன் றேறவிவித்திறற்ககளைப்பெற்றா
ளாந்திறற்கசிலனுக்கேகாருங்கீர் த்தியீன்றேவாங்கி
வாய்ந்திடும்புதல்விவென்னவருமிரகித்திதன்னை. (௩௦)

அத்தவன் ல்விருத்திர்கனுகினன்போபகாரன்
சத்தவன்புணர்சத்திக்கேகாந்தருமனுஞ்சித்ததைவென்னு
மெய்த்திருமகனுக்கேதான் றமெல்லியலவன்பாஸ்யமு
மெய்த்துளங்கவியர்சாத்தியென் றெருருவெல்லிவந்தான். (௩௧)

இயமனுக்காதிஞ்சையின் றாவிவாஸமவென் னுஞ்சேவை
நியமனன்மனநிலைப்பெண்ணெடியாசத்தியனைப்பெற்றான்
செயலுறாமாதனற்குத்தியத்தேதாயனைப்பாயந்தா
டயவுறுதீர்க்கவாயுடனைப்பாணையாமனீக்கான். (௩௨)

விந்தைசேர்ப்பதயாகாரன்மீட்சியைப்பாணர்க்குபெய
வந்தனனிருடேபன் றன்மகிழ்வுறுங்காத்திதன்பா
லத்தியானனுக்குவந்தானையெவன் றிவ்வாயின்னந்த
தந்தனடிருதிவென்பாடாணற்கிருவந்தம்பை. (௩௩)

மருவுமப்பிரமனென்றும்வயங்குமாத்திகனென்றும்பேர்
தருமவர்வந்தபின்னைச்சமாதிக்ஞந்தன்னிலைக்கு
நிருவிகற்பனுமற்றே துநிகழ்த்துறாமோனன்றனுங்
கருவுயிர்த்தெழுந்தார்யாருங்கண்களித்தினிமைகூர.

(நச)

கதிகொள்காசிபனைமேனாட்காதலாற்றிதியுந்தூய
வதிதியும்புணர்ந்துநல்குமசுரருஞ்சுரரும்பேபால
முதியவண்மோகன்முன்னொழுடருமினையாளீன்ற
மதியுடைவிவேகனாதிமக்களும்வளருங்காலை.

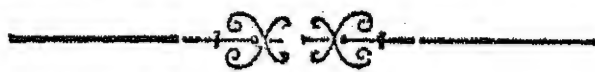
(நரு)

வனைந்தபூங்குழலாண்மாயைமகன்புணர்மடந்தைநல்லா
நினந்தரும்புதல்வரீட்டம்பமுனைமாநதியுமீசன்
புனைந்தவானதியும்பேபாலப்புடைபரந்திலங்குந்தேதாற்றங் [ள்
கனிந்தகண்களிக்கப்பார்த்தேதாரகைதவங்கருத்துட்கொண்டா

உற்பத்திச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம் கூறு.

உ-வது, மோகனாசாட்சிச்சருக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

மேவுநங்கணவன்யாவும்விடயத்துவிருப்பமில்லா
னோவிலாவிளமைபெற்றுமொருபோதுமெம்மைநோக்கான்
மூவகையுலகங்காக்குமுதன்மைநம்புதல்வற்காக்கிக்
காவலன்றன்னைநீத்துக்களித்துமென்றகத்துட்கொண்டாள். ()

தனையுவந்தீன்றமாயைதன்குறிப்பறிந்துமைந்தன்
புனைதருநவத்துவாரபுரங்கள்பல்கோடிகண்டு
தனையளவளவைத்தாகச்சீவபல்கோடியாக்கி
யனையதன்றுதைதன்னையங்கங்குச்சிறைசெய்தானால். (உ)

இடம்பெறுஞ்சோதிருபமேகமாகியும்பல்கோடி
யுடம்புகடோறுமங்கங்குறைகின்றதெவ்வாறென்னிற்
படர்ந்தொளிபரப்புஞ்சோதிப்பரிதியொன்றாயுந்தெண்ணீர்க்
கடந்தொறுமோரோர்விம்பங்காட்டுதல்போலுமன்றே. (நட)

அருஞ்சிறையனையவண்ணமாங்கவனிடுதலோடும்
பெருந்திறன்மோகாங்காரர்பிதாமகன்றன்னைப்பற்ற
விருந்திறற்காமனாதியினைஞருநெருக்கிப்பின்னும்
வருந்தவாசாதிபாசவகையினுற்பிணித்தார்மன்றே. (சு)

மாசுறுமாயைப்பாட்டிவஞ்சனைநினைந்தவாறுந்
தாய்செயலுணர்ந்துசேய்முதாதையைத்தகைந்தவாறு
மாசைவன்கயிற்றாற்காமனாதிபோர்பிணித்தவாறு
மீசனாமிடரிலோனுக்கிடர்வந்தவினைந்தவாறும்.

(ரு)

கண்டகங்கலங்கிவெய்யகண்டகர்புரிந்தவஞ்சம்
பண்டைநூனெறியிற்சொல்லும்படியன்றிப்பழியையாரே
விண்ணிரைசெய்யவல்லார்விழுமியதருமநீக்கிக்
கொண்டவெம்பாவத்தேதாரைக்குறுகினும்பாவமன்றே.

(சு)

எனவிலைவிலேவகனுன்னியியம்புவன்றருமமென்ன
மனமெனுந்தாதைபாத்தம்வணங்கிநிற்பயந்ததாதை
தனையிருஞ்சிறைபிலிட்டுத்தாயெனுமாயைவஞ்ச
நினைவினதியற்கைசெய்தனெறியன்றென்றினையசொன்னான்.

(எ)

தருமமாவதுவேயின்பந்தருமலாற்றருமநீக்குங்
கருமமாவதுபோற்றேறான்நிக்காட்டினும்பசுமட்பாண்டத்
தருமையாய்நிரப்புந்தெண்ணீரனைத்துமட்பாண்டத்தேதாடு
மொருமையாய்க்கெடுத்தேலபோன்றொருகணத்தழியுமன்றே.

(அ)

அன்னநல்லறம்யாதென்னிலரியநற்றாதைதானே
தன்னருட்டெய்வமென்னுந்தன்மையத்தன்மைநீக்கிப்
பின்னபின்னங்களாகப்பேதகம்பிதாவைச்செய்தன்
மன்னநிற்கியல்போவென்றான்மானதனிதற்குச்சொல்வான்.

(சு)

அன்னையானவடாதைக்குமதிகமன்னையும்பிதாவு
முன்னையோர்தெய்வமென்றமொழிக்கெவார்முதன்மைபூண்டார்
பின்னொராச்சிரமத்தேதகிப்பிதாவையும்வணக்கங்கொள்ளுஞ்
சன்னியாசிகளும்வந்தத்தாயரைத்தொழுவரன்றே.

(க0)

அனையதாதலினாலீங்கென்னன்னைதன்னகத்துட்கொண்ட
நினைவினதியற்கைசெய்தனீதியுந்தருமந்தானு
மெனவிலையுள்ளத்துன்னியெண்ணிலாநவத்துவார
மனைதொறுமெந்தைதன்னைவைகுவித்தனன்யானென்றான்.

(கக)

உரைசெயுமச்சொற்கேகட்டவுயர்மதிவிலேவகன்றாயர்
விரைசெறிகமலப்பாதமென்மையோர்வணக்கஞ்செய்த
லரசினைத்துளவந்தன்னையாவினைவந்திப்பார்போற்
புறாதவிர்வணக்கமல்லாற்புத்திகேகட்பதனுக்கன்றே.

(கஉ)

அந்நெறியல்லவென்னிலன்னையும்பிதாவுமார் க்கு
முன்னறிதெய்வமென்னமொழிந்தசொற்கேட்டுந் தாயைச்
சின்னபின்னங்களாகச்சிதைத்ததுபரசுராமன்
றன்னியற்றாயிற்றுதைதகைமையெபரிதென் றன்றோ. (க15)

வனத்திடைப்புக்குமந்நாளில்வரிசிலைத்தடக்கைராமன்
றனைத்தருந்தாதைமாற்றந்தலைமிசைக்கொண்டதல்லால்
வினைத்திறங்கொடிதென்றுன்னிவேணிவற்கலையைநோக்கி
நினைத்தமுதிரங்குந்தாயர்நெடுங்கணீர் துடைத்ததுண்டோ. (க16)

ஆதலாற்றாயர் தம்மையவமதித்தகற்றினாலுந்
தாதைபானையமாற்றித்தள்ளுதற்கத்தன்றாற்
றீதிலாநெறிசென்றன்னுன்சிறைவிடுத்தன்புகுநு
மீதலாற்றருமம்வேறென்றில்லையென்றினைபசொன்னான். (க17)

அனைபசொற்கேட்டலோடுமறிவின்மானதனாமேவந்தன்
றனையுனைச்சுளித்துநோக்கித்தாதையென்றாலுமின்ப
மனையொடுமகனென்றாலும்வாழ்குடித்திங்குசெய்யும்
வினையம்வல்லவரோடுண்டோமெய்யுறவென்னச்சொல்வான். (க18)

விழுமியபைங்குழோங்கவினைத்ததேதார்செய்யிற்றான் பண்
டுழுதவெள்ளேறென்றாலுமுடுபுக்கியங்குமாகிற்
பழுதுறச்சிதைக்குமென்றேற்பன்மணிக்கயிற்றாற்றேர்த்துத்
தொழுவிடையடைப்பரன்றேதொல்புவிக்குரியமாந்தர். (க19)

எள்ளுறத்தகையபொல்லாவியற்கையரெவரென்றாலுந்
தள்ளுறவினரல்லாரைத்தம்முளையடக்காராகி
லள்ளுறத்திங்குசெய்வாரமுதடுகனலைத்தாரந்த
முள்ளுறச்சிறைசெய்யாரேலுரையஞ்சுடுமதன்றேற. (க20)

இத்திறமனைத்துநாடியினியநங்குலத்துட்டோன்றும்
புத்திரபுத்திராதிபொங்குநற்கிளைகளோங்கு
மத்திறஞ்சிதைக்குஞ்செய்கையவன்கருத்தாகலாய்வான்
மெய்த்திறந்தாதைகுன்றவெஞ்சிறையிட்டேனென்றான். (க21)

என்றவன்றனைமீட்டுமிறைஞ்சியேவிவேகர்கோமா
னின்றிருகரங்கள்கூப்பினிலத்தினுனீரின் றன்மை
குன்றியதிறம்பாலன்னைகுணத்தைமற்கொண்டதல்லா
ன்னறியற்றுதைதன்மைநயந்திலேபோலுமன்றேற. (க22)

மோகனாசாட்சிச்சருக்கம்.

கந

தாயின் வெவ்வினையினின், மூதன்னைதநல்லியற்கைநீத்த
மாயவல்லுதகர்க்கோமான் வளைகடலிலங்கைதழைதார்
நாயசன்ருலத்தேனோடுநாயும்வானாயுங்கொல்லப்
போயினதன்மைமெய்தப்புவனமுமறிந்ததன்கேரு.

(உச)

செம்மைமரிற்றிறம்பியன்னைநி, மூதொழிற்செய்கைநுணி
லிம்மைமரிற்புழியும்வாணாட்கி, மூதொழிமைம், ஆயின்னை
யம்மைமரினாயுமெய்தியுநங்கிளைச்சுற்றத்தேதாநும்
பொய்ம்மைமரிலின் பனிமெய்போக்குதிவறிநினென்றான்.

(உஉ)

என்றவன் றன்னை யோர்பாலிநுந்தமாமோகனேனக்கிப்
பொன்றினென்றாயர் செய்கைபுழிந்திலங்கையர்க்கோனென்னில்
வன்றிறற்றாழைதாமாற்றாம, மூத்தவ்வினியலுமாற்றி
நின்றனித்தாயியற்கைநீசொய்த்தருமோனென்றான்.

(உங)

ஆயவ, அரைத்தகேலாடுமறமெழிவினெகன்பெற்ற
தாயர் தன்னைதயர்யாரே அனத்தருந்தகாநெழியிற்செல்லிற்
றிய, தான் றிதென், மூதோர்ந்தகன்னை நிரிற்செய
, மாயவர், அணினிதென், மூயின்னருமோன், மூசொல்லவான்.

(உட)

மாவிறலாக்கியின் றமைமந்தலிலொரு, வன்பெற்ற
பாவி, தன்னியற்கைசெய்து, மாய்க்கிளை யோடுமொன
கோவினல்லறஞ்செய்தன்னை அடவன் பிறந்தருந்தகேமன்மை
மோவின், அனனானின், மாய்வின், அனனானென்றான்.

(உரு)

என்ன அம்மெருவிபொங்கிவெயிவிழித்தபல்வினெகன்
றன்னைநெஞ்சமுன், மூதொக்கித்தகைதமற்றென, மூசொல்லவான்
மூன், அனெய்க்குவினென்குத்தியின் கருப்போன்முன்னை
வன்னைமைக்கொலைசெய்வான் மூயத்திறனழகி, தன்கேற.

(உச)

கருங்குழற்றிதுபாற்கேழுன், மூங்கனகேனாடவ்வந்தங்கள்
பெருங்கிளைஞரையுங்கொல்லப்பிரகலாதனவந்தாற்போற்
கருங்கிடைநிவித்திதன்பாற்கற்றத்தேதாநெனக்குறிங்கே
யோருங்குறக்கேருந்தற்குற்பனித்தனைகொலென்ன.

(உட)

படாவினெகதாதைதன்னைப்பல்திறப்படுத்ததல்லா
லடாதெனவதைத்தேதனவ்வினவ்வைகிளைமென்னைக்
கொடா, ஆயிற்செருப்பதன்றிக்கேநெறக்கிளை வாய்சாடுங்
கொடாநிவின் காய்ப்போன்முய்து, துற்றமுனைப்போலுண்

நன்றுநன் றி துவிலேகநமக்குநந்தமர்க்குநீயே
யன்றிவெம்பகைமற்றுண்டோவுருங்கிளையோடியா. நும்
பொன்றுவதியற்றியெந்தப்புவனமும்பெறுபோவென்றே
முன்றொழுதருகினின் றமோகனைப்பார்த்துச்சொல்வான். (௨௯)

எந்தையைச்சிறையான்செய்யவென்கருத்துணர்ந்திதுக்கிப்
பந்தனஞ்செய்துசூழ்ந்தபல்கிளையவற்றினோடும்
வந்தனம்புரிந்துமற்றென்வாய்மொழிதலைமேற்கொண்ட
சந்தரமைந்தநின்போற்சுபுத்திரரொருவருண்டோ. (௩௦)

சாலவுழப்புமுற்றித்தளர்ந்தொருசார்வுமின்றி
யாலமாமரம்போனின்றேற்கம்மரத்துதித்தவீழ்போன்
மேலுயர்ப்பணைகளென்னவிளங்குநங்கிளைகளெல்லாம்
பாலநீயலதாரீங்கென்பரங்கெடப்பரிக்கவல்லார். (௩௧)

என்பனபலவுங்கூறியெடுத்துமார்பிறுகப்புல்லி
முன்புநின்றன்புகூருமோகமாமதலைக்காங்கே
யின்புறுங்காமனாதியினைஞருஞ்சாருவாகன்
மன்பெருங்கலிகபாலன்மற்றையோர்முற்றுஞ்சுற்ற. (௩௨)

சந்ததியெனக்குநீயேதந்தனனுலகம்யாவு
மைந்தநீகோடியென்றேமாமணிமகுடஞ்சூட்டி
யெந்தையைவெளிப்படாமலிருஞ்சிறைப்படுத்தியென்னோ
டந்தமிலாழிகாலமரசியல்புரிதியென்றான். (௩௩)

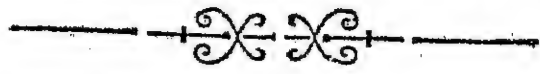
பின்னரும்விவேகனோடும்பெற்றதாய்நிவிர்த்திதன்னை
யென்னரும்பகைஞரென்றேயிகந்தனனின் றுதொட்டு
நின்னரும்புவியினோர்பானிற்கவுமிடங்கொடாம
லன்னவரினத்தையெல்லாமகற்றுதிபுறத்திலென்றான். (௩௪)

தாதைதன்கருணையேவறன்றலைமீதுதாங்கி
மேதகுநிவிர்த்தியோடும்விவேகனையகலத்தள்ளிப்
பூதலுமுதலாவுள்ளபுவனங்களெவையுங்கைக்கொண்
டேதும்வேறினையிலாமலினிதுவீற்றிருக்குங்காலை. (௩௫)

மோகனரசாட்சிச்சுருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ. விருத்தம்-௧௦௦.

௩-வது, அவித்தியாபுரச்சுருக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

அளவிலாக்கொடியோரே ராங்கியடர் த்தலாலருள்விவேக
னிளைஞருங்கிளையுந்தானுமினியதன்சுமதிமாதுந்
தளர்வுறுநிலையரர்கித்தாவில்புண்ணியத்தலங்க
ளுளவெவையவைகடோறுந்தனித்தனியொதுங்கிப்போனார். (க)

அந்தமிலறத்தேதார்யாருமருந் துயர்கூர்தலாலே
யுந்துவெண்டிரசூழ்ஞாலத்துயர்திசைதேதாறும்வைகு
மிந்திரன்முதலாவுள்ளவிமைப்பிலாவிமைமேயாரெல்லார்
தந்தமக்கியன்றதானதானம்விட்டோடிப்போனார். (உ)

பகைபிறிதின்மையாலும்படர்ந்துதன்கிளைஞரோங்கு
மிகைவலிச்செருக்கினாலுமேவியசெல்வத்தாலுந்
தொகையறுதீமைத்தேதிதுன்மதிவாய்மைதன்னு
லிகலுடைமோகவேந்தனின்னனகருமஞ்செய்தான். (ங)

கலிவிருத்தம்.

கல்லாமைகொலைதீமைகளவாசையின்சொற்
சொல்லாமைநடுவின்மைசுடுகாபமிவையே
யல்லாமலறமேமதுமறியார்தமுனமாம்
பொல்லாவவித்தியாபுரமொன்றமைத்தான். (ச)

அம்மாநகர்க்குள்ளவரேணாதவெளிதேதா
தம்மாதுலன்பெண்டித்தாய்தந்தைமகவென்
றிம்மாமயக்கஞ்செயினமாவததுவே
விம்மாவெழுந்தாழ்வீழ்விக்குமகழே. (ரு)

ஒழியாதசிவனுக்குமுடிவணத்திறைக்கும்
பழியாதுமில்லாதபதுமாசனற்கும்
விழியாயிரங்கொண்டவிண்ணோர்பதிக்கு
மழியாதசங்கற்பமகழ்சூழ்ந்தமதினே. (க்)

இன்னுனியானின்னனிவனானென்மனையென்
பொன்னுடையென்வாழ்வுபொருளென்னுலத்தேதார்
மின்னுருமென்புணைன்னினைபூமியெனவே
பன்னுருமொழிகின்றபதணங்கொள்ளுதினே. (ஞ)

நன்றுந் துவிலேகநமக்குநந்தமர்க்குநீயே
யன்றிவெம்பகைமற்றுண்டோவருங்கிளையோடியானும்
பொன்றுவதியற்றியெந்தப்புவனமும்பெறுபோவென்றே
முன்றொழுதருகினின்றமோகனைப்பார்த்துச்சொல்வான். (௨௯)

எந்தையைச்சிறையான்செய்யவென்கருத்துணர்ந்திறுக்கிப்
பந்தனஞ்செய்துசூழ்ந்தபல்கிளையவற்றினோடும்
வந்தனம்புரிந்துமற்றென்வாய்மொழிதலைமேற்கொண்ட
சந்தரமைந்தரின்போற்சுபுத்திரரொருவருண்டோ. (௩௦)

சாலவுழப்புமுற்றித்தளர்ந்தொருசார்வுமின்றி
யாலமாமரம்போனின்றேற்கம்மரத்துதித்தவீழ்போன்
மேலுயர்பனைகளென்னவிளங்குநங்கிளைகளெல்லாம்
பாலநீயலதாரிங்கென்பரங்கெடப்பரிக்கவல்லார். (௩௧)

என்பனபலவுங்கூறியெடுத்தமார்பிறுகப்புல்லி
முன்புரின்றன்புகூருமோகமாமதலைக்காங்கே
யின்புறுங்காமனாதியினைஞருஞ்சாருவாகன்
மன்பெருங்கலிகபாலன்மற்றையோர்முற்றுஞ்சுற்ற. (௩௨)

சந்ததியெனக்குநீயேதந்தனனுலகம்யாவு
மைந்தநீகோடியென்றேமாமணிமகுடஞ்சூட்டி
யெந்தையைவெளிப்படாமலிருஞ்சிறைப்படுத்தியென்றே
டந்தமிழாழிகாலமரசியல்புரிதியென்றான். (௩௩)

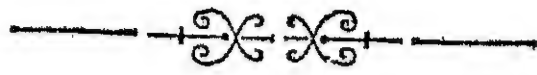
பின்னரும்விலேகனோடும்பெற்றதாய்நிவிர்த்திதன்னை
யென்னரும்பகைஞரென்றேயிகந்தனனின்றிதொட்டு
நின்னரும்புவியினோர்பானிற்கவுமிடங்கொடாம
லன்னவரினத்தையெல்லாமகற்றுதிபுறத்திலென்றான். (௩௪)

தாதைதன்கருணையேவறன்றலைமீதுதாங்கி
மேதகுநிவிர்த்தியோடும்விலேகனையகலத்தள்ளிப்
பூதலமுதலாவுள்ளபுவனங்களெவையுங்கைக்கொண்
டேதும்வேறிணையிலாமலினிதுவீற்றிருக்குங்காலை. (௩௫)

மோகனரசாட்சிச்சுருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ. விருத்தம்-௧௦௦.

௩-வது, அவித்தியாபுரச்சுருக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

அளவிலாக்கொடியோரோங்கியடர் த்தலாலருள்விவேக
னிளைஞருங்கிளையுந் தானுமினிய தன்சுமதிமா துந்
தளர்வுறுநிலையரர்கி த்தாவில்புண்ணிய த்தலங்க
ளுளவெவையவைகடோ றுந்தனித்தனியொ துங்கிப்போனார். (௧)

அந்தமில்றத்தே தார்யாருமருந் துயர்கூர் தலாலே
யுந் துவெண்டிரைஞுழ்ஞாலத் துயர் திசைதே தா றும்வைகு
மிந்திரன்முதலாவுள்ள விமைப்பிலாவிமைமேயாரெல்லாந்
தந்தமக்கியன் றதான தானம்விட்டோ டிப்போனார். (௨)

பகைபிறிதின்மையா லும்படர்ந் துதன்கிளைஞேராங்கு
மிகைவலிச்செருக்கினு லுமேவியசெல்வத்தா லுந்
தொகையறுதீமைத்தே தவிதுன் மதிவாய்மைதன் னு
லிகலுடைமோகவேந்தனின்னன கருமஞ்செய்தான். (௩)

கலிவிருத்தம்.

கல்லாமைகொலை தீமைகளவாசையின் சொற்
சொல்லாமைநடுவின்மைசுடுகோபமிவையே
யல்லாமலறமே தாமறியார் தமுளமாம்
பொல்லாவவித்தியாபுரமொன் றமைத்தான். (௪)

அம்மாரகர்க்குள்ளவரே னாதவெளிதே தா
தம்மா துலன் பெண்டிர் தாய் தந்தைமகவென்
றம்மா மயக்கஞ்செயின மாவ ததுவே
விம்மாவெழுந் தாழவீழ்விக்குமகழே. (௫)

ஒழியாதசிவனுக்குமுடிவணத்திறைக்கும்
பழியாதமில்லாதப துமாசனற்கும்
விழியாயிரங்கொண்டவிண்ணோர்பதிக்கு
மழியாதசங்கற்பமகழ்ஞுழ்ந்தமதினே. (௬)

இன்னுனியானின்னனிவனுனென் மனைபென்
பொன்னுடையென் வாழ்வுபொருளென் குலத்தே தார்
மின்னுருமென்புணைன்னினை பூமியெனவே
பன்னுருமொழிகின்ற பதணங்கொன் னாதேன. (௭)

மின்னுங்கொடிக்காதல்பிரியாதுணர்வா
முன்னுங்கொடாரிக்குமுள்ளொன்றுசிறையா
துன்னுங்கொடுத்தியொழுக்காமிழுக்கே
துன்னும்பெருங்காடுசூழ்கின்றததுவே.

(அ)

அடைவொன்றுமைந்தாவியசலாதொர்பொழுது
நடைசென்றுபடர்கின்றநன்காவலுடனே
விடயங்களெவையேனும்வெளிகாணுமுன்போய்ப்
புடைமண்டியெறியும்பல்பொறிகொண்டததுவே.

(ஆ)

குள்கோபமடுவுற்றகொலைபாதகத்தேதா
ரல்கோடிமறமன்றியறமொன்றுமுணரா
ருள்கோடிநொடியின்கணுடன்மீளும்விசையார்
பல்கோடிபடைவீரர்பதிகொண்டததுவே.

(க)

அயராமலெதுபெற்றுமமையாமன்மேன்மேற்
பேயராமல்வளர்கின்றபிழைகூரவாவா
மூயல்வானமதியாலுமுடிகாணவரிதா
வுயர்வானகிரிதுர்க்கமொன்றுள்ளததுவே.

(கக)

கோகவேசெல்லுநெறியின்றியறமுற்
கோராததிருகிச்செலுகோணுளவா
யாராதவறிவின்மையதுவல்லதெவையும்
பாராதகுடிலங்கொள்பலவாசலுளவே.

(கஉ)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

பாசிரண்டுநுத்திமேலிருகைபிணைத்தொருபுறவெலும்
பாசிரணக்கிழகட்டுமேல்வளையடர்நரம்பெனுமாக்கையாற்
கோசிரிட்டபழுக்கழிக்கொருகுறைவுறாமல்வரிந்துமேற்
கோசிரணக்கியகற்றைவேய்ந்துயர்கவர்புலால்கொடியற்றியே. ()

வந்துபோகவிசைவாசல்வகுத்துமற்றெழுசாளரந்
தந்தசாக்கிரமாதியிரிநுதளமெடுத்ததன்மேன்மலர்க்
கொந்துலாவியமாழுடிக்கனகும்பம்வைத்தவிர்கூந்தலா
முத்துநீள்கொடிமாடநாலுமுகக்கண்மாளிகைமுற்றினான். (கச)

கட்டளைக்கலிப்பா.

மீதற்காணும்புகம்புற்பனியென மின்மினிக்குளொளியென
வேட்கைகூர்,வாதைக்காமினிசஞ்சலநெஞ்செனமாறிமாறிவருக

அவித்தியாபுரச்சுருக்கம்.

க௭.

ண்ணிமையென, ஆதைக்காலெறிநீர்மேற்குமிழைனவும்பர்மேக
த்துமின்னெனவேர்கணப், போதைக்காயிரமானிகைகட்டி
வீண்போக்கிப்போக்கிப்புதுமானிகைசெய்வான். (கரு)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

அனையமாமணிமானிகைக்குளமைத்தநெஞ்செனுமாசனத்
தினியதுன்மதியென்ற தேவியொடேறிவைகினெண்ணிலா
வினையம்வல்லதோர்மோகனென்றுசொல்வேந்தன்னவன்மே
ன்மையா, நினைபுமாறரிதாயினுஞ்சிலநிகரிலாநெறிபகருவாம். (க)

கட்டளைக்கலிப்பா.

வாதித்திர்திரன் வச்சிரவாண்முனைவாய்மழுங்கமலையரிந்தா
லெனச், சேதித்தற்குஞ்சிதையாமற்பாரித்துத்திரண்டகல்லினுஞ்
சிக்கென்றசின்னதையான், சேரதிச்செம்பொற்சுடர்வடமேருவைச்
சுற்றிக்கங்குறொலைக்கின்றபன்னிரண், டாதித்தர்க்குமகலாதவல்
லிருளனைத்துங்கடியொருவடிவாயிலேனான். (க௭)

நசையுரைக்கினெடுமரப்பாவைதன்னாவசைக்கினுநாவசை
க்கின்றிலான், வசையுரைக்கின்மயிர்க்காலுக்கேகாரொருவாய்
கொலோவெனவார்த்தைசொல்வாயினான், பசையகற்றியதன்ப
ழிகாண்புழிப்பார்வையோத்ருதராட்டிரனாயிலேனான், னிசைவிலக்கி
ப்பிறர்பழிநோக்கிற்கணீரைஞ்ஞாறுடையிந்திரனாயிலேனான். (கஅ)

புகலுவார்பெருவம்புகள்கோடிபோய்ப்புகுந்திருக்கின்றபு
ற்றொப்பதாயினான், திகழுவாரறநுண்ணுழைத்திடிற்செல்கிலா
வச்சிரச்செவித்திண்மையா, னிகழ்வதாயிமைப்போதுமில்க்கின்
றியேகும்வாழ்வுமியாக்கையுநோக்கியு, நிகரிலாவிலைவநீடுழிகா
லமுநிற்பதாகநினைக்குநினைப்பினான். (கக)

ஏற்றவர்க்கொன்றையென்றற்குறைந்திரண்டுக்கையுமிழ
ந்தவனாயிலேனான், மேற்றனக்கெனவேற்புழிக்கார்த்தமாவீரியார்
ச்சுன்னவெட்கும்பல்கையினான், னாற்றநல்வழிச்செல்வழிக்கான்
முடமாரு*மைந்தனவெனவாயிலேனான், மாற்றநீவழிச்செல்
வழிச்செம்பொன்மால்வரையைச் சூழ்கதிர்மண்டலம்போன்று
ளான். (உ௦)

பாவகன்மமாம்வெந்நீரின்மூழ்கிமேற்படர்வழுப்பெரும்ப
ட்டாடைசாத்திப்பின், மேவுகின் றவவகுணப்பல்பணிமீதுபூண்
வேடாததுர்வாசனைப், பூவணிந் தபகாரமெனுஞ்சந் தம்பூசிப்புன்
மையாம்போனகந்தன்னையுண், டாவதற்றகுடி லத்தண்ணீர்குடிந்
தடர்பிறப்பிற் ப்பூஞ்சலினுடுவான். (உக)

கலிநிலைத்துறை.

வித்தனக்கதிலையென்னினுமுயற்சிகொடுவிரவுதுன்
மதிநடத்தயமலோகபரியந்தமிசைவாவியே
கதிவிசைக்கொடுசுழன் றுலகமுழுதுமொர்க றங்குபோ
லெதிருறக்கடவியிகலுமவனொருவிடயவிரதமே. (உஉ)

சொற்பொறைத்தருவைவேரறமடித்தினியசுகுணமாம்
வெற்பிடித்தறமெனுங்கதலிமாய்த்துமிகமேன்மையோ
ரற்பெனத்தகையவோடையிடைபுக்கதுகலக்கிமே
லிற்புடைக்குமவனே றுமருளென்னுமதயானையே. (உ௩)

ஷே வேறு.

உற்றபொருள்பற்றியிகல்வெற்றிகொளமுற்றுமதையுன்னிமா
நற்றனுவினம்பினொடுவாயுகதியும்பிறவுநானேவழ்
கற்றடமுமேழ்கடலுமேழ்புவியுமங்கொருகணத்திலே
சுற்றிவருமற்றவனியற்கவலையாகுமொர் துரங்கமே. (உ௪)

மாதவனிடத்துமதிவேணியனிடத்துமலர்வனசமேமல்
வேதனதிடத்துமுனிவோர்தமதிடத்துமெதிர்மேவியே
மூதறிவையெற்றியுறுகாயம்வருவிக்குமொருமோகன்வெம்
பாதகமியற்றும்விபரீதநெறியாகியபதாதிவே. (உ௫)

எண்டிசையுமேழ்கடலுமெட்டுமலையும்புவனமேழிறண்
டுண்டெனவயங்குதொகையங்குலவுபாதலமுமும்பரு
மண்டலமுமெங்கணுநடந்துதடையின் றிவிசைமண்டியே
யண்டபகிரண்டமுமயக்குநெடுமோகனவனானையே. (உ௬)

செங்கதிர்நெடுங்கிரணமெள்ளளவுமெங்குமதுதெரிவுறு
தங்கனெடுவானிலிருண்மேகபடலம்படருமமைதிபோற்
பங்கமறுமீசனொளிர்சோதியிலகாதவகைபகலினுங்
கங்குலெனவேமிசைகவிக்குமதிக்கெடனுமொர்கவிகையே. ()

சாலவழலுந் தழலி னுங்கொடிய தந் தவுரை தக்கதீ
மேலுருவினைச்சுடும தல்ல தருவ த்தையும்வெ துப்புமோ
வாலமென வெங்க ணுமடர்ந் தபடுபா தகன வன்கொடுங்
கோலின துவெம்மை*யெவருக்குநினையி ற்றழல்கொளு த்துமே.()

ஷே வேறு.

இத்தன்மையபாவுமியைந் தாலகேகமுமேமமுந்
தத்தந் திறைகொண்டெ திர்வந் தடி-தாழ்ந் துபேபாற் றச்
சித்தங்களிகூர்ந் துதன் னுன் மதித்தே தவிசெவ்வாய்
முத்தந் தருமின்ன முதுண்டுமுயங்குநாளில். (உக)

ஆங்கா ரன் மலர்க்கணைக்கா மனடு த்தகேகாபன்
றீங்காநவுலே லாபன் மதத்தசெருக்கன் மான
னீங்கா தவ தன் மனெடுங்கலிநீ டம்பன்
வாங்கா தவசத்தியனா தியர் மற் றையோரும். (ங_௦)

வருகென் னுமுன் வந் தனர்வந் துவணங்கினி ன்று
கரபங்கயமுச்சிமுகிழ் த்தருட்கண்ணிலே னுக்கந்
தருகென் றன ரங்கவருக்கெ திர் தக்க தக்க
வுரை தந் தயல்சூழவிரு த்தியொருண்மைசொ ல்வான். (ங_௧)

நந் தாநை தந மக்கவனே ழிருஞ்ஞாலமெல்லாந்
தந் தாளுதியென் றன்னன் ற துதக்கதென் றே
பைந் தார்முடி-சூடி-னன் பான் பகைபற் றறு த்துச்
சுந் தாசூலமா ற்றுவ துங்கடி-றத்தினன் னேரு. (ங_௨)

என்னு வியுமென் க ணுமிங்கெனி ரண்டுதே தாளு
மன்னு ரனைவீ ருமுமைத் துணை யாப்பப்படைத்தே தற்
கொன்னு ரிகலெங்குளதே தார் சிறி துள்ளதே தனு
முன்னு கநமக்கெ திர்வந் ததுமுளு மன்தே ற. (ங_௩)

எள்ளிற் சிறுபா தியி ற்பா தியதென் றதே தனுந்
தள்ளப்படு நுண்பகையென் று தவிர்ப்பதன் னுன்
முள்ளிற் பெருவன் மரந் தன்னை முளைக் குமுன்னே
கிள்ளிற் கெடும்பின்பு குடாரி க்குங்கே கடுருதே. (ங_௪)

நாகக்குருளைச்சிறுபற்படுஞ்சினாலும்
வேகக்கரடக்களியானையும்வீந்துசாயும்
வாகைச்சிலமானிடராற்சிலவானரத்தா
லேகுற்றதிராவணனுவியினத்தொடன்றே.

(நரு)

ஷே வேறு.

இனையதன்மையதாதலின்விவேகனையினிநீர்
தினையினுஞ்சிறுதன்மையனென்றுளந்திறம்பி
யனைவருஞ்செயலயர்த்திடாதாங்கதற்கேற்ற
வினையமும்பெருஞ்சூட்சியுங்கைக்கொளவேண்டும்.

(நரு)

ஈதுதக்கதென்றுரைத்தசொற்கேட்டெழுந்திரதி
மாதுகாதலன்மன்னனைமலர்க்கரங்கூப்பிச்
சோதிவாண்முகநோக்கினின்னருட்பணிசமக்கப்
போதுவோமெமக்கெப்பணியுரைக்கினும்பொருளோ.

(நரு)

ஈரமுற்றொருநல்லறிவெங்ஙனமியங்கும்
பேருடைப்பிரமாதியர்மூவர்க்கும்பிறர்க்கும்
பாரமுற்றெழுமெண்ணிலாநின்பெரும்படையி
லோரொருத்தோவெல்வதற்கமையுமாலுலகில்.

(நரு)

மிடையுமவல்லகங்காரனேமுதலியமேலார்
படையுமுந்திடவேண்டுமோநின்னருட்பணியா
லுடையநல்லறிவொருக்கியீரோழெனுமுலக
மடையவெல்வதற்கடியனேநிருக்கவுமையா.

(நரு)

ஆயினுந்திருவருட்படியேயனைவோரு
மேயசெய்வினைமுடித்துமால்விடைதருகென்று
மேயதாட்டுனைவணங்கியகாமனைவியந்து
நாயகன்சிறப்பவரவர்க்கிவைசெயநயந்தான்.

(சுரு)

கொடையிலாண்மையிற்கேண்மையிற்பொருவருங்குணத்திற்
படையிற்சீர்மையிலொழுக்கத்திலெவரையும்பழிக்கு
நடையிற்றாய்மையில்வாய்மையினாகரீகத்திற்
றடையில்செய்கையிற்றவத்தினிற்பெரும்புகழ்தன்னில்.

(சுக)

நிதியின்மேன்மையிற்குலத்தினிற்பெருநியமத்தி
லதிகன்யானெனுஞ்சிறப்புமேற்கொண்டகங்கார
வெதிருறுஞ்சமன்வலிதொலைத்துலகெலாமெய்திப்
பதிகொளும்புகவுடமேவுதியெனப்பணித்தான்.

(சுரு)

மகரகேதனமதிக்குடைவாரிவார்முரசு
நிகரில்கோகிலக்காளமந்தானிலநெடுந்தே
நிகலுமாலிருள்யானைபங்கிளிப்பரியிரண்டு
சிகரபாளிதக்குங்குமப்பூண்முலைச்சேனை.

(சங)

மலருமைங்களைகருப்புவிற்சுருப்புநாண்மடல்வா
ளலகில்பல்சிறப்பனைத்துமக்காமனுக்களித்தெவ்
வுலகினுந்திறனிருபகன்புகாவகையுடற்றி
பிலகுதேதவியோடிருத்திபோய்க்காஞ்சியிலென்றான்.

(சச)

கறிக்கும்பற்பறைகட்பொறியனற்களைபுருசு
நெறிக்குந்திண்சிலைநெடுயிர்ப்பாம்பிசைநெடுந்தே
செறிக்குமெய்க்குறுவேர்வுடற்கவசம்வாய்த்தீச்சொற்
றறிக்குமவெற்றிவாளுரப்பொலிக்கொற்றவெண்சங்கம்.

(சரு)

மற்றும்பற்பலவுரிமையக்கோபற்குவழங்கி
யுற்றதேதவியுன்மகனொடெவ்வுலகமுமுலாவிப்
பற்றும்படிபொறைமுதலோர்பகைபடுத்தி
முற்றும்வாழ்திபோயவனதேதயத்தென்றுமொழிந்தான்.

(சசு)

கேட்டிரப்பொலிப்பல்லியம்பல்சுமைக்கிரீட
மோட்டுமைக்கடன்மரக்கலத்தேதர்பலியுடைவா
டாட்டுணைக்கதிவாம்பரியப்பரிதனக்கே
யீட்டுஞ்சீவிதம்வனமலைநாடுமற்றெவையும.

(சசா)

கொடுத்தலோபனுக்கொத்தநன்முகமனுங்குறி
யடுத்தநின்மனையாசையோடணுகிரீடாடை
யடுத்தபார்தொறும்விராகனும்விரத்தியுமொதுங்கக்
கெடுத்தவாழ்திபோய்க்கேரளதேதயத்திலென்றான்.

(சஅ)

சாற்றும்வீறெனும்யானைசிங்காரமார்தடந்தே
ராற்றும்பொய்வணக்கடுஞ்சிலைகுடிச்சொல்லனலம்
பேற்றுமுட்கவட்டொழுக்கமாமிவுளியென்றினை
கூற்றெனுந்திறலிடம்பனுக்குடன்படக்கொடுத்தே.

(சக)

நினதுவஞ்சனைத்தேதவியுநீயுநின்மகனும்
வினையசத்தியன்றன்னொடெவ்விடத்தினுமே
நினைவிலையுறுத்தனையனைமெய்யனைநீக்கி
யனையகாசிமாநகரில்வீற்றிருத்தியென்றதைந்தான்.

(ரு)

மனத்தெழுங்களிப்பெனுங்கரியெவரையுமதியாத்
தொனிக்கடும்பறைதன்னைமேலெற்றுமாதூரங்க
மெனைத்துமம்மதற்கீந்தகங்காரனுக்கியன்ற
வனைத்துங்கொள்கவென்றவற்குளவரிசையுமளித்தே. (ருக)

மறதியென்னுநின்றேறவியோடுலகெலாமருவி
யறிவுறுந்தகையடக்கனைவேரொடுமடக்கிப்
பிறிதுமுள்ளவெம்பகையையுந் தூரந்தென்றும்பேரா
துறைதிபோதினோதாவிரிதீரத்தென்றுரைத்தான். (ருஉ)

கெடலறிந்துமேலொரொடும்பொரன்மதக்கரியென்
படினுமற்கடமுட்டிபோற்பிடிப்பதாம்பதாக்கை
யிடையின்முன்புணர்காரியஞ்சிதைந்துயிரிற்றுந்
தொடர்வதல்லதுவிடாமையாமவேகமாதூரங்கம். (ருங)

அனத்தனுக்களித்தானியுநாசனுமாகும்
வினைத்தன்றேறவியும்பிள்ளையுங்கொடுபுவென்று
தனிக்குமற்புதைதயன்பிராணையாமன்சத்து
வனைத்துரந்துகன்னாடேதயம்புகவகுத்தான். (ருச)

எவர்நலத்தையும்கழிப்பதாம்பல்லியமின்ப
மவரவர்க்குறிலதுபொருதமைகணையடுத்தோர்
சவைதனிற்புகிற்றரித்திடாக்காற்பரிதனித்தோர்
கவலையுட்கொடுபோர்த்தமுக்காடெனுங்கவசம். (ருரு)

மச்சரற்கிவைமுதலியயாவையும்கழங்கி
யிச்சையுற்றிடுமசூயையோடுலகெலாமெய்தி
யச்சமுற்றசந்தோடனைமகிழ்ச்சியையகற்றி
நச்செனும்படிமராடேதயத்துறநவின்ருன். (ருசு)

முகந்திருப்பெனுமுடுக்குவாம்பரிமிகமுறுகி
யகங்குப்பதாங்கவிகையாகட்டுமென்றதட்டிப்
பகர்ந்திடுந்தொனிக்கடும்பறைப்ரதிக்ஞையாம்பதாக்கை
தகைந்தடிக்கடிதலையசைக்கின்றதோர்சவரம். (ரு௭)

கமையுறவயிரனுக்களித்துலகெலங்கடந்துன்
னமரியாதையாலக்ரமப்பிள்ளையாலணையர்
சமதிருட்டியையரியாணைத்தடுத்தவினோத
னியல்கெடுத்தநீயிருத்தியாற்கிராதநாட்டென்றான். (ருஅ)

வழுவினாரையுந்தாழ்வதான் நின்மையாமகுட
மெழுவதின்மையாம்பீடம்வந்தெவர்தொழுதிடினுந்
தொழுவதின்மையாங்கங்கணமுனைநெடுஞ்சுடர்வேல்
குழைவதின்மையாங்கயமிறுமாப்பெனுங்கொடித்தேதர். (௩௯)

இனையயாவையுமானனுக்கீந்தவனில்லாள்
புனைமலர்க்குழல்வெகுமதிதன்னொடும்புகுந்தேத
யனையதாந்தியோடருந்தமன்றன்னையுமடக்கி
வினையின்மேற்றிசைச்சோமநாதத்துறவிடுத்தான். (௪௦)

மறித்துநொய்யவர்தம்மையுந்தாழ்வதாமகுடம்
புறத்துளோர்புகலிகழ்ச்சியுங்கேட்பதாம்பொற்பூண்
செறுத்துளோரொடுந்தங்குறைசொல்வதாந்திமிலை
குறித்தசெய்கைமுற்றுமையாம்புகடமாக்குதிரை. (௪௧)

மருவுவெய்யசங்கற்பனுக்கிவையெலாம்வழங்கி
யரிவைகற்பனைத்தேவியோடவனியிலளாவி
நிருவிகற்பனுநிலைமையுமுருவகைநெருக்கிப்
பொருவில்சுச்சரதேயமீதுறைகெனப்புகன்றான். (௪௨)

மண்டலங்கரிபரிசுடைசிவிகைமாமகர
குண்டலம்புனைபல்கலன்பெருநிதிக்குவைகள்
கெண்டையங்கண்மினார் பெருஞ்சேனைபொற்கிரீடங்
கண்டலம்புகாவறுமனோராச்சியக்காணி. (௪௩)

பகருமற்றிவைவிகற்பனுக்கீந்துநின்பாலன்
வெகுமுகன்றனாகமுகன்றன்னையும்கிலக்கி
மகிழும்மேயாசனைத்தேவியோடெங்கணுமருவிப்
புகலுநின்றிருத்தாதையோடுறைதிபொவென்றான். (௪௪)

எவ்விடத்தினுநிலைபெறுதியங்கலாமிரதங்
கவ்வையுற்றிடுமயக்கநீங்காமையாங்களிமாச்
செவ்வொழுக்கம்பாரிடத்துந்தேவர்வின்மையாந்திறல்வா
ளவ்வையொத்தவர்தம்மொடும்பொர்செயலனிகம். (௪௫)

இசைக்குமற்றிவையாவுஞ்சந்தேகனுக்கீந்துன்
னசித்தியும்ககன்கலக்கனுமாயுலகனைத்தும்
விசித்திநிச்சயனையுருன்றன்னையும்கிலக்கி
முசித்திடாமல்வாழ்ந்திருத்திகொங்கணத்தெனமொழிந்தான். (௪௬)

தடையறும்படியெங்க ணும்வெகுறுஞ்சயனம்
விடுகுறட்டுவெம்பல்லியங்கன விடைமின்னா
ருடல்பெயர்ப்பதாஞ்சகடநெட்டுயிர்ப்பெனும்வாசி
யிடருறுத்தினுந்தே தர்கிலா தின்புறும்பாணை.

(௬௭)

சொன்னயாவையுந்தாமதற்கீந் துநிந்சோம்பி
யென்னுமா துநித்திரையெனுங்கன்னியுமெய்த
வன்னசத்துவன்புனிதையிவ்வுலகுறாதகற்றிப்
பன்னுதென்றிசைப்பாண்டியின் வைகெனப்பணித்தான். (௬௮)

வினவுறுதுற்றநட்பையுமறப்பதாம்விருது
மனதில்யாரையுமதித்திடாதிருப்பதாம்வடிவா
டனதுசெய்வினைக்கதிவிடாதியற்றலாந்தனித்தே
ரினிமைகேட்கினுங்கேட்கிலார்போல்வதாம்பாணை.

(௬௯)

இத்தகைச்சிறப்பிராசதற்கீந் துலகெவையு
முத்தியோகனுமுயற்சியுந்தொடரநீயுலாவிச்
சத்துவன்றனைவிரத்தியைவிராகனைத்தள்ளி
மெய்த்துவாழ்திகன் னுடகநாட்டெனவிதித்தான்.

(௭௦)

தாமதச்சிரத்தையுமிராசதச்சிரத்தையுமா
மாமடந்தையர்க்கேற்பனயாவையும்வழங்கி
நாமசத்துவச்சிரத்தையைத்தொலைத்தெந்தநாட்டுங்
காமசத்திரமெனவழங்கும்படிகழறி.

(௭௧)

இந்தியங்களையெங்க ணுஞ்செலுத்துறலிரத
முந்துநன்முறைக்கேடெனுமதகரிமுறையோ
டந்தநல்வழிச்செல்வுறுவாசிராவடக்கா
தெந்தவன்சொலுஞ்சொல்வதாங்கடும்பறையெவையும்.

(௭௨)

அதன்மனுக்களித்ததே தாகதித்தேதவியுமவன்றன்
சுதனைன்பெருந்துக்கனுமுடன்வரத்தொடர்ந்து
திதமெனத்திகழறனையுஞ்சகனையுஞ்சிதைத்தே
யெதிர்கடற்கரையூர்தொறுமுறைதியென்றிசைத்தான்.

(௭௩)

தேறுறவனாசாரனுக்கினிமையுஞ்செப்பி
மாறுசெய்கைமிச்சாதிட்டியென்னுமுன்மகனும்
வீறகீர்த்தியார்தேதவியும்விடயசங்கமனங்
கூறுமைந்தனுமிங்குநம்மருகினிற்றூலாவி.

(௭௪)

திகழ்ச்சிலனைத்தடுத்தநீயுன்மகன்றிறலா
லகமுகன்றனையடக்கியுன்றேறவியாமவளாற்
றிகமுபேட்சையைத்தீர்த்துநின்மகள்கொடாத்திகன்ற
னிகல்கெடுத்தாலகையையுமடக்குதியென்றான்.

(௭௫)

வேந்தன்வெங்கலியனையழைத்திழிநருவிற்சு
மாந்தரில்லினுமலைந்துசூதாடுவார்வயினு
மேய்ந்தகைப்பொருட்பெண்டிர்வாழ்சேரியினிடத்தும்
போந்துவைகுதியென்றுபின்னருமிவைபுகன்றான்.

(௭௬)

நீவிலக்கியாசாரனைம்பித்திரிநிலையுன்
தேவியைக்கொடுசெகுத்துநன்மனநிலைசெருக்கை
மாவிறற்சுதன்சஞ்சலனாலெதிர்மலைந்தே
யாவிசெற்றெனதருகினுமிருத்தியென்றைந்தான்.

(௭௭)

மற்றுளோருக்குமவரவர்க்கேற்றனவரிசை
முற்றுமேசெய்துபகையும்வாழ்தானமுமேமாகன்
சொற்றன்னவன்சொன்னவைசென்னியிற்சூழிக்
கொற்றவார்கழற்றாள்பணிந்தருள்விடைகொண்டார்.

(௭௮)

இன்னதன்மையர்யாவருந்துறைதொறுமெய்திச்
சொன்னசொன்னசொற்படிபணிபுரிந்திடத்துன்னார்
முன்னர்முன்னர்வந்தடிதொழுவாமுநாண்டேமாக
மன்னர்மன்னவனுரைத்தனன்றேறவிக்கோர்மாற்றம்.

(௭௯)

அன்னமன்னதுன்மதியிதுகேட்டியாலாவி
யுன்னையன்றிவேறெனக்கிலையாதலாலுன்னா
லின்னநங்கிளைபல்குநீயென்மொழிக்கிசைந்தா
லென்னருங்கருத்தின்படிக்கிசைவதேதயியல்பால்.

(௮௦)

உரையதென்னென்றிப்பாஷண்டவிஞ்சையென்றொருத்தி
வரைவுவேண்டுவன்யானெனப்பகர்ந்துசம்மதிக்கொண்
டருகினின்றதோர்தாமதச்சிரத்தையையாங்கே
விரைவுதூதுவிட்டவனையுமணஞ்செய்தான்வேந்தன்.

(௮௧)

மணந்தகாலையிப்பாஷண்டவிஞ்சையைமன்னன்
புணர்ந்துரண்புறமுயங்குநாளவள்வயிற்பொல்லாக்
குணந்தரித்துலகடங்கலுநடுங்குறக்கொடுங்கே
டுணர்ந்ததாதையிற்கொடியேனாரஞ்ஞன்வந்துதித்தான்.

(௮௨)

ஆயமைந்தனமஞ்ஞன்முப்புரத்தினையழித்த
தீயதென்னவுமருந்தினாற்றீர்வதொன்றில்லா
நோயதென்னவுமுயர்ந்தவர்க்கிடர்செயுநொய்யோர்
மாயவெம்பழியென்னவுநாடொறும்வளர்ந்தான்.

(அந்)

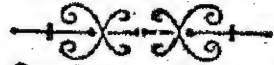
அனையனிவ்வணம்வளர்ந்திடமோகவெவ்வரசன்
மனையுமைந்தருஞ்சற்றமுமல்கியவாழ்விற்
றனைமறந்துலகடங்கலுந்தன்னொருகொடுங்கோல்
வினைசெயும்படியரசுவீற்றிருக்கின்றவேலை.

(அச)

அவித்தியாபுரச்சுருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ - விருத்தம்-க அச.

ச-வது, விவேகன் வனம்புகு சருக்கம்.

கலிநிலைத்துறை.

காமனாதியர்பெரும்படைகைபரந்தெழுந்து
பூமீதுளபுண்ணியத்தலங்குளைப்பொருந்திச்
சேமமாயுறைவிவேகனைமுதலியோர்திறத்தி
னாமமானதுநிலைகெடப்புடைக்குமந்நாளில்.

(க)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

நல்லறநடுங்கியதுமாதவமொடுங்கியதுஞானநெறியு
மல்லலின்மயங்கியதொழுக்கநிலைகுன்றியதொரட்டனிதமார்
தொல்லையியமாதியெனும்யோகமுமயங்கியதுதூயமறையோ
டெல்லையில்புராணமுமடங்கியதடங்கியதிரக்கமதுவே.

(உ)

மங்கையர்கள் கற்பழியவாழ்குடிமைகுன்றியதுவாய்மைகுடி-
போய்த், தங்கலினெடும்பொறைதகர்ந்ததுபெருஞ்சமதமங்கள்
குலையச், சிங்கலுறலுற்றதுபசாந்தியொடுதாந்தியொர்சிரத்தையு
டனே, பொங்கியமயித்திரியுபேட்சையருண்மாமுதிதைபோயுலை
யவே.

(ங)

தம்பமெனநின்றகுலமால்வரையுளோர்கணிலைசாய்ந்ததறிஞோ
ர், வெம்பமறையோர்கள் புரிவேள்விமுதலாயதும்விலங்கியதுமே
ற், பம்பரமெனும்படிசுழன்றதறவோரிதயபங்கயமுநீ
டெம்பருலகுங்குலைகுலைந்தலையமண்முதுகுளுக்கியதுவே.

(ச)

இத்தகையதாகியுலகேழினுடனேமுமழலிட்டதளிர்போன்
மெத்தவெயிலுடிலையுமென்பிலதுபோன்மிகவும்வெம்பிவிடவே
சத்துருவிரோதமடருங்கொடுமைகண்டுமெய்தளர்ந்துவலிதாழ்ந்
துத்தமசிரோமணிவிவேகனொருசார்தனியொதுங்கினனரோ

(ரு)

தன் றமையன் வாலிக டிய த்திற லழிந் துபுவி தன்னில ரணற்
றன் றிர விமைந் தனொர் மதங்க நெடுமால் வரையடு த்துறை தல்பே பா
னன் றறிவின் மேகன் வலியா னிலை குலைந் தனையன் ண்ணின் னன் மன
ங், கன் றுத லுரு தந ரநா ரணரு றும்ப தாரிகா ச்சிரமமே. (௬)

பண்டு தூரியோ தனனையா திகொ டியோர்புரி பகை த்திறமையா ற்
கண்டு தெரியா தவகை மெய்த் தருமபுத்திரர்க ரந் துறை தல்பே பான்
மிண்டுக லியால் வலிதொ லைந் துநள ராசன் வனமே விய துபே பான்[ள்
மண்டுபகையால் டல்விவேகன் வலிகுன் றமெய் மறைந் துறையுநர்

ஷே வேறு.

இயமமுநியமமுமா தனமுமிய லும்ப்ரா ணையாமமுந்
றயவு றுப்ர த்யாகா ரமும த்தாரணை த்யான சமா தியொடே
நியம ரொரெண்மரமைச்சர்க ளுநிருபக னும்பெருநீள் பொறையும்
வியனு றுசந்தே தாடன் று னும்மெய்ய னுநல்ல றவீ ரனுமே. (௮)

சாருமடக்க னுநிச்சய னுஞ்சாந் தியுந் தாந் தியுஞ்சமதமமு, மேரு
மபி த்திரிகருணையக த்துள் வருமுதி தையுபே ட்சையொடும், பேரு
ம்விராகனிவிர் த்தியெ னும்பெண்ணிய லார்பலபின் னுமுளேர்
ராரும்விவேகனி ருந் துழிவந் தடியின் விழுந் திதறைந் தனரால். (௯)

தாவுமடற்புலியா ரணியந் தன்னி லுறைந் தது தனை நீங்கிப்
பேரவ துபெற் றுநல்வி திவலியா ற்பொன் றுதற ப்பியபுல்வாய்பே பா
ற், பாவிபடைத் தலைவீ ரரெமைப் பங்கமுறச் செய் தபாடுபொ றுத்
தாவிபிழைத் தன்மையா னின் னருளெ ம்மிடத் துள் தாதலினால். (௧௦)

அஞ்சின மஞ்சின மையா னின் னருள லதில்லையெ மக்கொ ரரண்[யாந்
வெஞ்சினமே கா கன் விடும்படையான் மெய்தடுமா றிமெலிந் தனம்
தஞ்சமக ற்றியொளி த்துறையுந் தன்மைநி ன்க்கி துதகவாமே[றே
யெஞ்சலில் வல்லிருண்ம ல்குதல்கண்டி ரவியொ துங்குவ தியல்பன்

தாமுமவர்க்கொ லிவாரி தியுந் தன் னுள மிழ்த் துமொர்நா வாயா ற்
பேரமுமவர்க்கு நன்மணியுஞ்செ ம்பொன் னுமளி த்தவைபுனை விக்
கும், வாமுமவர்க்கு ளதுற வெங்கும ற்றையவர்க்கிலை மரபினுமீ
ரேமுலக த்தையுமடுகி ற்குமெரிசி றிதாயி னுமெண்ண ரால். (௧௨)

பாரியநின் னொடுபுகின் மேகன் பகைநொ டியி ற்பொடி பண்ணே
மேமா, நீரியலின் றிநல்விதை தேபாய்நன் னிலமுறி னும்பயிர்நீ ராமோ
கூரியபைங்கொ டி பலவுங்கொ ள்கொம்பொழியி ற்படர்குணமுண்
டோ, வீரியரெத் தனையோரே னும்வேந் தனிலாப் படைவெச் லாதே

பாவமியற்றிநல்லறமோரும்குறியுடையோடும்
மூவுலகத்தையுமரசாளுமுறையிலிதுன்மதிமோகனையு
மாவிசெகுத்திலமென்றலுள்ளன்பழிசுந்தையனவனன்றே
காவினிடைக்குயில்கூவாதேதற்காகமதொத்தகணக்காமே. (கச)

மாயைமகன்சரியெல்லோருமக்கணமக்கெனமதியாமற்
றையையுமுன்னையுமவேறுபடத்தள்ளிவிடுத்துன்றன்முனெனுந்
தியவனுக்கணிமுடிசூட்டிச்செல்வமளித்தருள்செயலென்றே
நியவனுக்கெதுபிழைசெய்தாய்நின்னியலுக்கதுநெறியன்றே.

என்றிவையன்னவர்கொன்னவெலாமிருசெவியுட்கொடிரு
த்திரெனாத், துன்றுமலர்க்கையன்மத்துமுகந்தேதாறும்விழித்தரு
ள்சூழ்வித்து, வன்றுயர்மாற்றிவிவேகர்பிரான்வருமியமாதிய
மைச்சரொடே, யொன்றுரைசெய்வதுகெண்மினெனவுள்ளநிகழ்
ச்சியுணர்த்தினனாள். (கச)

ஷே வேறு.

ஆரமுதங்கொடுத்தவர்க்குமாருயிரைச்செகுக்கவிடமளிக்கு
ம்பாரந்தட், சீரனையன்செயலறிந்துந்திறன்மாயைமகன்றனக்குன்
றிருத்தாதைக்குப், பாரநெடுந்துயர்வினைத்துப்படுத்திசிறைவிடுத்
திலையேற்பாவமென்று, பேரறமன்றுரைத்ததொன்றேகுற்றமல்
லாலென்மீதிற்பிழைவேறுண்டோ. (கச)

அந்தமொழிக்கவன்கனன்றெனன்னையுடனென்னையுமவே
றகற்றிமற்றோர், மைந்தனெனுமாமோகன்றனக்குரிமையுத்தனை
யும்வழங்கிப்பின்னை, யெந்தவுலகினுக்குமிறையிவென்னவேமுடி
சூட்டியெனைத்தாழ்வித்த, தந்தையின்னமென்னமிகைசெய்யினு
ம்யானதுகடத்தருமமன்றே. (க௮)

சொற்றருமஞ்சிதைக்குமன்னர்கொன்னபடிசொன்னவரே
தொலையாச்செல்வம், பெற்றவர்களைவதிருத்திப்பேசினர்க்குமு
ற்கேடுபிறக்கும்பித்தர்க், குற்றகுணநூலினுஞ்செவ்வொழுங்கன்
றேவூன்பொசிக்குமுழுவைமுன்போய்க், கற்றறிநல்லறமோதிற்
கடுங்கொலைமாபாவமெனுங்கருத்துறாதே. (கசு)

அன்றலிற்றுயின்மாலுமண்டருமந்தரமலையிட்டலைவதாக்கி
நின்றலுந்தன்வருத்தநினையாதபாற்கடலினீர்மைபொலக், கொ
ன்றலுமழலெழத்தீக்கொருத்தினுஞ்சிற்றரிவாளாற்கொய்து

விவேகன் வனம்புகுசருக்கம்.

உக

கொய்து, தின்றாலும்பொறுப்பதல்லாற்றிங்குதந்தைதக்கிழையா
தென்சிற்தையென்றான். (உ௦)

என்றலுமாங்கவையினுள்ளோரெவர்கருத்துமவரவர்தமிழை
க்கண்கூறத், தன்றுணைக்கட்பார்வையினுற்றுணர்ந்துமுன்னெ
ழுந்துதடக்கைகூப்பி, நின்னுவிவேகனைத்தொழுதுநிறைமதிவா
ண்முகநோக்கிநீதியாவு, மன்றுணரவியமாதியெண்மருக்குணியம
னெனுமமைச்சன்சொல்வான். (உ௧)

குருவரசனன்னைபிதாத்தம்முனைத்தொழுத்தகுமைங்குர
வரேனும், பெருமிதங்கொண்டடுமடாதிதுவென்பதுணராமற்பி
ழைசெய்வாரேற், றருமநெறியுணர்ந்தமிக்கோரவரவர்க்குத்தக்
கதக்கதண்டஞ்செய்தன், மருவுதிரைக்கடலுடுத்தமாரிலத்திற்ப
ண்டைமனுவசனமன்றோ. (உ௨)

அறனழியத்தீங்குசெயுந்தானவரைவானவர்கோனன்றுதொ
ட்டு, மறனழியப்போர்தொலைத்துவருவதின்றுமுளதவன்றன்ம
ட்டோபின்னும், பொறைவடிவுகொண்டதன்மபுத்திரனும்பாரத
ப்போர்பொருதநாளிற், றிறனழியக்கிளையையெலாஞ்செகுத்த
தைந்தாம்வேதமொழிச்செய்கையன்றோ. (உ௩)

மூதாதைதனைச்சிறையிட்டுனக்குமுன்றுய்க்குந்துயரமூட்டி
ப்பஞ்ச, மூதாதிபலவுயிர்க்குமிடரிழைத்தவஞ்சகர்மேற்போர்செ
யாம், லாதாரந்தமர்நமக்கென்றன்புசெயிற்பின்புகுணமவர்க்கு
ண்டாமோ, கோதாயவன்பிணிக்கோர்கொடியமருந்தூட்டினல்
லாற்குணங்கொடாதே. (உ௪)

காமாதிபடைஞரெனுங்காலிபுகாதறன்வேலிகட்டித்தீய, மா
மோகமிகுமோகனெனுங்களையும்வேரோடுவாங்கிநீக்கிக், கோ
மானின்கருணைவள்ளநீர்பாய்ச்சியுணர்வெனும்பைங்கூழ்மீ
தோங்கற், காமாறுவினைக்கினல்லாலாராவின்னமுதமெவர்க்க
ணுகலாமே. (உ௫)

மாதாவின் குறைதவிர்த்துன்மரபிலெம்மேனார்குறையுமாற்
றிமற்றை, மூதாதைகொடும்பிணிப்பின்மூட்டறுத்துமீட்டுலகமூ
ன்றுநீயே, யாதாரமெனக்கொடியவவித்தைநகரசனையுமடர்த்
துமற்றைத், தீதாயவெவ்வினையுந்தீர்த்தருளென்றிவ்வாறுசெப்
பினால். (உ௬)

ஷே வேறு.

கருமத்தின் றளர்ச்சியா லுந்தறுகண்மாமோகன்வெய்ய
கருமத்தின்கொடுமையா லுங்காரியங்கழறுங்கல்விப்
பெருமைத்தனமைச்சராலும்பெறுதமர்பகைஞரேயென்
றெருமித்ததாங்கேயாருமொப்பிலாவிவேகற்குள்ளம். (உ௭)

கருத்துறுநிகழ்ச்சியன்னுன்கமலவாண்முகத்தின்செவ்வி
யுரைத்திடவுணர்ந்தெல்லோருமுளத்தினன்மகிழ்ச்சியுற்றார்
வருத்துறுமோகனான்முன்வருந்துறுசமதியென்னு
முருத்தவெண்ணகையும்வந்துமுதல்வனைக்கூடினாளால். (உ௮)

கோவியல்விவேகவேந்தன்கொடியிடைச்சமதியென்னுந்
தேவியோடளவளாவிச்சிந்தையிலன்புகூர்ந்து
தாவினல்லறம்பாலிக்குந்தன்மையாலுண்மைநீதி
யாவதுதம்மிலெண்ணியன்னவனின்னசெய்தான். (உ௯)

விவேகன்வனம்புகுசருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ - விருத்தம்-உகந.

டு-வது-விவேகன் மந்திரச்சருக்கம்.

—❦—

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

நித்தியம்பிரிவுறுதநிருபகன்பொறைவிராகன்
சத்தியன்றருமசீலன்சமன்றமன்சமாதானன்சீர்ச்
சுத்திதன்பதிநியாயன்சுகனியமாதியெண்ம
நித்திறத்தவரியாருமிங்ஙனம்வருகவென்றான். (க)

எனவிலையுரைத்தலோடுமிருந்தவரெழுந்நுவேந்தன்
கனைகழற்சரணம்போற்றிக்கைககுவித்தருகினெய்த
வினையுணரணையரோடுமேவெறொருசாரிற்சென்று
நனைவுறுநிகழ்ச்சியொன்றுநிகழ்த்துவானகத்துட்கொண்டான்().

அன்னவர்முகங்கடோறுமருள்விழிபொழியநோக்கி
யென்னுயிர்க்குயிருநட்புமிகறெறும்படையும்வாழ்வுந்
துன்னுநற்கிளையும்ற்றத்தொகுதியுநீரேயல்லாற்
பின்னெனக்குறுதியாகும்பெற்றியார்பிறருமுண்டோ. (ங)

ஆதலான்மொழியக்கேண்மினனைவருமறம்பண்டோதித்
தாதையால்வருத்தமுற்றுத்தளர்பிரகலாதன்போன்று
மீதலான்மோகனாலுமீடுபட்டெளிமையாகிப்
போதலாற்றமயன்றள்ளப்புறஞ்செல்வீடணனும்போன்றேன்().

ஆயினுமவர்போலுய்தற்கறநிலையுளதாலீன்ற
தாயினுமினியனென்முதாதையென்பவனுமந்தத்
தீயவர்பிணிக்கும்பாசப்பிணிப்பினாற்சிமிழ்ப்புண்டந்தோ
வோய்வுறுமதனாலீங்கெனுறுகனூர்தவிர்க்கற்பாலார். (ந)

வன்றொழில்வாழ்வினுந்தம்வறுமையேயினிதென்றுன்னு
நன்றறிவாரிற்புல்லர்செல்வரேநடுவோராமற்
புன்றொழில்செயலாலென்றுபுகன்றமுன்னுலோர்வாய்மை
யின்றதூம்பாற்கண்டோமிதற்குவேறுவமையுண்டோ. (சு)

ஆண்டெமையிகந்துமோகனரசுகைக்கொண்டவன்றே
மூண்டடொழைத்திடாமன்முதிர்ந்தபின்முயறனாகந்
தீண்டுமவ்வுழித்தடாதுசிரத்தினஞ்சுற்றபின்னை
மீண்டிடமந்திரிப்பார்வினையம்போன்றிருந்ததன்றே. (எ)

ஆங்காரன்வெற்றியண்டாண்டமுமளந்ததங்கைப்
பூங்காமன்விசையமெந்தப்புவனமும்விழுங்கிற்றென்றுந்
தீங்கானகோபன்சேனைதிரிபுவனத்தெல்லோரும்
பாங்கானலோபனைவற்பணிசெயாதவர்கள்யாரே. (அ)

உடம்பெடுத்தவரெல்லோருமுலோபன்மாமகனென்றோது
மிடம்பனுக்காளாய்நின்றாநீணயிலாமதாந்தகாரந்
தடம்பயில்ஞாலமெல்லாந்தாவியதருபையகைவன்
றிடம்பணிசுமந்தபார்மேற்செல்லாததிசையொன்றுண்டோ (சு)

கலியனுக்குலகமெல்லாங்கைவசமானென்னும்
வலியனுக்கெதிர்கொளாதார்வானின்மண்ணுலகினில்லைப்
புலியெனுமதன்மனோடார்போர்செயவல்லார்பொய்ய
னலிவினுக்கிடங்கொடாதார்நாவசைத்திடப்பெருரே. (க௦)

நேரொருவருமில்லாவந்நெடும்படைத்தலைவர்தம்மு
ளொரொருவருக்கேபோதாதுலகெலாமவருக்கெல்லாம்
வேரொருமோகனானென்றவெற்றியாருரைக்கற்பாலா
ரொருவருக்குங்கூடாதவர்களோடெதிர்க்கவம்மா. (க௧)

இத்திறமனையர்தன்மையெனிலினியெவ்வாறன்றார் [ந்
பொய்த்திறஞ்சிதைத்துமெய்ம்மைபுகுத்தியெவ்வுயிர்க்குமுள்ள
தத்துறலொழித்தம்மேலோன்றனைவிடுவிப்பதென்ன
வொத்துறுமுழையர்சின்னையுணருவானுரைத்தலோடும். (க௨)

எழுந்தனனெழுந்துவேந்தையிணையடியிற்றஞ்சியேத்திச்
செழுந்திருக்கரங்கன்கூப்பித்திறனிருபகன்செந்தீபக்
கொழுந்தெனவொளிரும்புத்திகோசரமெவர்க்குந்தேதான்
மொழிந்தனன்கருமச்சூட்சிமுடிவுறத்தேதர்ந்துநோக்கி. (௩௩)

கலி விருத்தம்.

விருத்தியுறமுற்றுணரும்வேந்தவெமையெல்லா
மிருத்தியுரைசுற்சிலவியம்பியதுநீயெங்
கருத்துணர்வதற்கலதுகாரியவிசாரந்
திருத்தியுணர்தற்கெனிலொர்சித்திரமிதாமால். (௩௪)

செங்கதிரவர்க்கெதிரொர்தீபமிடலேபாற்
றங்குபிரமர்க்கொருசடங்குசொல்வதேதேபாற்
புங்கவநினக்கொருவர்புத்திசொல்வதேதனு
மிங்கெனதுபுன்சொலுமியம்புவதுகளாய். (௩௫)

முந்துவிடநாகமொருமுச்சுவிடுமுன்னே
சிந்துமெலிபற்பலதிரண்டுவருமேனு
மிந்தனமலைக்குவமையென்னநிறைவுற்றும்
வெந்தழலினுட்பொறிதெறித்திடினும்வேமால். (௩௬)

எறிகடனெடும்புவியிலேதுமிலரேனு
மறிவுடையரேயுடையர்யாதுமறிவில்லார்
செறிவுடையசெல்வமொடுசீருடையரேனும்
வறிதுடையரல்லதவர்மற்றுடையரன்றே. (௩௭)

மறிதிரைசுருட்டியெறிவாரியையும்வானூ
டுறுசிகரவிற்தமெனுமோங்கலையுமேனாட்
செறிவுறவடக்கியதுசுந்நைதெளிவெய்துங்
குறுமுனிவனங்கொருகுடங்கைதனிலன்றே. (௩௮)

அருகிலெவர்வந்துறினுமாவதெனநின்றே
டொருவரெதிரோசிவனொருத்தன்மலைவின்னாண்
வரியரவமாற்பகழிமற்றுமுளவேனுந்
திரிபுரமெரித்ததொருசிறுகையினன்றே. (௩௯)

நீயிதுகருத்துறநினைக்கினெடுமோகன்
மாயவினையுந்திறலுமற்றுளசெருக்குந்
தீயபலசேனையொடுசெல்வமுமனைத்து
மேயெனுமொர்மாத்திரையிலிற்றுவிடுமன்றே. (௪௦)

என்றவனுரைத்தமையுமெல்லையினெழுந்தே
நின்றுகைகுவித்தொருநெடும்பொறையென்போ
என்றறிவிவேகன்முகநாள்வனசநோக்கி
யொன்றுளதுசொல்வனிதுகேளெனவுரைத்தான். (௨௧)

மிக்கவலியோரெனினுமேவலரைவெல்வோர்
தக்கபருவத்தினொசொருமிடநோக்கி
யக்கருமமுற்றும்வகையாய்ந்தழிவுறுதே
தொக்கபடைகொண்டமர்தொலைத்திடுவரன்றே. (௨௨)

படைபொருவதற்குரியபருவம்வருமட்டுந்
தடையிலமர்யாரும்வலிதாழ்ந்துறைதல்வேண்டுங்
கடையுகமிதென்றுபடர்காலமுணராதே
யிடையிலெழுவாரிதியுமெல்லைகடவாதால். (௨௩)

சாரும்வகைமெல்லெனவியற்றுதறவிர்ந்தே
காரியவசத்தினர்க்கைபதறல்செய்யார்
பாரையுமடங்கநிமிர்பாறைசிறுதூரின்
வேரதுபிளந்திடவெடிக்கும்வகைகண்டே. (௨௪)

ஒற்றரைவிடுத்தினிநமொன்னலர்கள்செல்லா
நற்றலமதெங்ஙனெனநாடியுணர்வுற்றே
கற்றறிஞர்சிற்கிலர்க்காமியர்க்கவேடம்
பற்றியவையுட்புகல்பணித்தருளவேண்டும். (௨௫)

நம்படையையங்கணுநநாடொறும்விடுத்தே
தம்பதிகடோறுமிகுதானைகள்பெருக்கி
வெம்பகைவலித்திறமுணர்ந்துகொடுமேற்போய்க்
கம்பலைநெடுஞ்சமர்கடப்பதினிதென்றான். (௨௬)

செவ்வேறு.

அந்தாவதெனச்செங்கையமைத்தங்கறிவுடையோன்
சந்தோடமொட்டக்கன்றனைத்தான்பார்த்திடலோடும்
வந்தான்மணிமுடிதாழ்வணங்கிக்கைகுவித்தே
யெந்தாயிதுகேளென்றுரையிவ்வாறுமொழிந்தான். (௨௭)

பொறைசொல்லியபொருளையுபொருளாயினுந்துவரைக்
கிறைவன்பதினாறுயிரமெழின்மங்கையரின்பம்
பெறினுந்துறவுட்கொண்டதுபெயரமைநிறுத்துந்
திறமங்கவனல்லாற்பிறச்செய்கிற்பவரெவ்வே. (௨௮)

தொன்னாட்டவமுயன்றோர்களுந்தொழில்வெய்யவருறையு
மந்நாட்டிடைப்புக்காற்குணமம்மூர்க்கரொடொப்பார்,
முன்னாட்டியமதுரக்கனிமுதிருப்பளமுற்றுற்
பின்னாட்டனதுருவத்தொடுபெரும்பிறிதாமால்.

(௨௯)

கருங்கோகிலத்திளம்பார்ப்பொருகாக்கைச்சிறுகூட்டின்
மருங்கூடிசைகாட்டாததைவஞ்சித்ததனிசையாற்
சுருங்காவலிக்கொடியின்றொனிதொலைத்தாலெனப்பின்ன
ளருங்காரியமுடிக்குந்திறமவரெங்குளரென்றான்.

(௩௦)

இவ்வாய்மொழியடக்கன்றனியியம்பாமுன்சந்தேதாடன்
கைவாரிசமுகுனித்திறைகதிர்வாண்முகநோக்கி
யொவ்வாரொடுமுறவாயவருருவங்கொடுமுள்ள
மவ்வாறியையாருஞ்சிலரதுகேளெனமொழிவான்.

(௩௧)

கனகங்கரிபரிதேர்குடைகாலாண்மணிமகுடம்
புணையும்பணிமடமங்கையர்புணரப்புவியரசாய்
வினையின் கண்முயன்றலுமுள்விழைவங்கதினில்லாச்
சனகன்சதிருரையாதவர்தரைமீதவர்தாமே.

(௩௨)

ஏதுந்தெரிகிலரும்புகலேவற்றொழில்செய்துங்
காதும்பலியிடுவாடுகொளிக்கெதிர்வந்தும்
போதும்புரவலனூர்திபுயங்கொண்டுசுமந்து
மோதுஞ்சடபரதன்றனையுணராதவனலனே.

(௩௩)

பரியுங்கழைக்கத்திக்கைவபற்றென்றவைபற்றிப்
புரியுந்தொழில்செய்துந்தருபுனன்மிச்சினுகர்ந்துந்
துரிசன்றியொர்சிவனும்பரிசுத்தன்னெனச்சொல்லுந்
திரியம்பகனுள்ளம்பிறர்தேராதவரலரே.

(௩௪)

அத்தன்மையரெனவேதமதணிலேவடமதொன்றாய்ச்
சித்தம்பிறிதொன்றாகியசிலசீரியருளராற்
பொய்த்தங்குலகியலைப்புளியங்காய்தனிற்றோடாய்க்
கைத்தங்கதுபின்முற்றுமக்கனியோடெனக்கழல்வார்.

(௩௫)

காதிற்கயலெனவேபொருகண்ணொரொடுமின்பஞ்
சாதிக்கினுமேலார்மதிதானங்ஙனமுறுமோ
வீதிக்கிடைநடனத்தொழில்வெவ்வேறுசெய்திடினுந்
தாதிக்குளமவளேந்தியதண்ணீர்க்குடமீதால்.

(௩௬)

விவேகனென்றுக்கேள்விச்சருக்கம்.

௩௩

தக்கோர்பலமடவார்முலைதழுவிக்கொடிருந்தென்
மிக்கோரலர்சிலர்மாதவவேடங்கொடிருந்தென்
னக்கோதறுமுளத்தேதார்க்குமகந்துய்மையிலோர்க்குந்
திக்கோதறுமிழிபென்பதுஞ்சிறப்பென்பதுமுளதோ. (௩௭)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

ஆதலிலொற்றர்தம்மையழைத்துலகெங்கும்போக்கிப்
பூதலவைப்பிலன்னார்பொருவலிபுகாதசூழல்
யாதெனத்தேதர்ந்துபின்னம்மினத்தரையங்கணைவித்
தீதுறுமனையராற்றல்செகுப்பதுசீரிதென்றான். (௩௮)

மற்றிவைமகிழ்வேவான்கூறவருஞ்சமன்றமனைமுன்னும்
பெற்றியரெவருமின்னபெற்றியேபகையைவெல்லச்
சொற்றருமறிவுமெண்ணுஞ்சூட்சியுந்துணிவுமென்ன
வுற்றதுதாட்சியெய்தாதுஞற்றுதல்கருமென்றார். (௩௯)

ஓதியவச்சொற்கேளாவுயர்மதிவிவேகர்கோமா
னீதிநல்லமைச்சராதியோர்மொழிநினைத்துமோக
னாதியர்புரியுந்தீமையனைத்தையுமுணர்வானென்றுப்
போதினில்விடுவேனென்னாப்புந்தியினினைந்துசொல்வான். (௪௦)

விவேகன் மந்திரச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆக - விருத்தம் - ௨௩௩.

சு-வது, விவேகனென்றுக்கேள்விச்சருக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

தருமனல்விசாரன் றாயசத்தியனமீர்தசீலன்
வருதிர்நால்வருமிங்கென்னவந்தனர்வணங்கினின்று
திருவருளென்கொலென்றுசெங்கைகூப்பினரைநோக்கி
யொருமொழிகேண்மினென்றானென்றுவிட்டுறுதிகொள்வான்.

அகலிடமுழுதுமேவியையுருவண்ணந்தேதர்ந்து
பகலிரவிடைவிடாமற்படர்வுழிப்படர்ந்துபின்ன
ளிகல்புரிபருவநோக்கியாங்கரந்துறைதற்கேற்ற
புகலிடந்தேரித்திரென்னப்பிறித்திவைபுகல்வதானான். (௨)

அடர்விசம்பறனீசெல்கவம்புவிமிசைவிசாரன்
படருகமெய்யன்றென்பாற்பற்றுசுவமீர்தசீலன்
றடமலிபாதலத்திற்சாருகவென்றலோடும்
விடைதருகென்றுதாழ்ந்துவிரைந்தனர்வழிக்கொண்டாரால். (௩)

அவ்வகைவேடமாறியவரவர்பணிமேற்கொண்டு
தெவ்வமருலகமுன்றுந்தொரிவுறத்துருவிச்சென்றே
பெவ்வெவர்வலியும்வாழ்வுமிழிதொழிற்குறும்புமுள்ளங்
கைவருநெல்லிபோலக்கண்ணுற்றுக்கடிதின்மீண்டார். (சு)

ஒத்தவிண்ணுலகிற்சென்றவுயர்குணத்தருமனெய்தி
வித்தகவிவேகவேந்தைதவிரைமலர்ச்சரணம்போற்றிப்
பொய்த்தவர்திறலுஞ்செய்யும்புன்மையும்புலவர்போற்று
முத்திறத்தவர்க்குந்தீராமுரணையுமொழிவதானான். (ரு)

கலிநிலைத்துறை.

மன்னுசொலக்கேளவ்வைகுந்தமுதலாயவானத்துநம்
மொன்னர்செயுந்தீமையென்னுலெடுத்திங்ஙனுரைசெய்வதேதா
சொன்னுலுநாவேநினைத்தாலுமுள்ளஞ்சுறுக்கொள்ளுமே
லன்னார்கடுஞ்செய்கைவினவிற்செவிக்கேயுமழல்பற்றுமே. (சு)

ஆலாலமன்னார்கொடுத்தீமையுட்கொண்டதாற்றுமையான்
மாலாமவன்கண்சிவத்துக்கறுத்தங்கம்வாயுந்துவர்த்
தேலாவிடைச்சேரிநெய்வெண்ணெய்தயிர்பாலெடுத்தாண்டுமே
பாலாழியிற்பள்ளிகொண்டேகிடந்தாநொர்பக்கத்தரோ. (எ)

அதிரச்சிவன்றன்னையன்னார்கொடும்போரடர்த்தேதறவே
கதிரிற்சிவந்தங்கமோர்பாதிபோர்பாதிருகித்தழ
னுதலிற்பொடித்துக்கனல்கொண்டதாற்றாமேனுவற்றநோய்
மதியைப்புனைந்தாலுநதியைச்சுமந்தாலுமாறுதரோ. (அ)

சோகானலம்பற்றிமுன்போர்சிரம்போய்த்துணுக்கிட்டுமே
போகாததுள்ளங்கொதிக்கின்றவெப்பம்பொருவன்மையா
லேகாதுதண்ணென்றசெந்தாமரைப்போதினெப்போதுமே
வாகாயிருந்தும்மனத்தாபமயனுக்குமாறுதரோ. (க)

வடியாப்பெருந்தொந்திவயிறன்றனைப்பாதைவழிதோறுமே
குடியாக்குவித்துத்தன்னுணங்கெடுத்துக்குறங்குக்குளோர்
துடியாக்கடும்பெண்ணையுறைவித்துநிருவாணசொருபத்தொடே
முடியாக்கொடுங்கேடர்செய்வித்ததப்பாலுமுழுமோசமே. (க)

வீடாதமோகன்படைத்தீச்சுடப்பட்டுமெய்வெம்பியச்
சூடாறநிழலின்றியீசன்சிறுப்பிள்ளைதுள்ளித்துடித்
தோடாதபுனமெங்குமோடிக்குறப்பெண்களுறைகுன்றிலோர்
மாடாயுநின்றங்கொர்மரமாயுநின்றமறைந்தானரோ. (கக)

விவேகனெற்றுக்கேள்விச்சருக்கம்.

௩௭

அந்தாபதன்சொற்றசாபத்தினுநெந்தகங்குன்றியே
முந்தாயிரங்கோசநெடுமாமரந்தூங்குமுதுவாவல்போ
னந்தாதுடம்பெங்குநாலப்பழிப்பெய்திராகாதிபன்
மந்தாரநிழலாடிருந்தாலும்வெந்தாபமாளுதரோ.

(௧௨)

மீளாதசிவபத்திசெய்கின்றமார்க்கண்டன்மேலுங்கொடுங்
கோளானதைச்சென்றிழைப்பித்துமேனொளர்கூற்றின்கணை
மூளாவெழுந்தீழுகத்திற்பிறப்பித்துமுக்கண்ணேனார்
தாளாலுதைப்பித்துவீழ்வித்தவன்செந்தழற்கோபனே.

(௧௩)

துண்ணென்றகொடியோர்கொடுஞ்செய்கைபற்றித்துடித்த
ல்லவே, மண்ணென்றுமிதியாமலவ்வெப்பினுக்கோர்மருந்துண்
டுமே, கண்ணென்றுறங்காமலிமையாமன்முன்னங்கலந்தேதுமே
ல், விண்ணின்னுமிழியாமலிப்போதும்வானார்விழிக்கின்றதே.

இத்தன்மைமுத்தேதவர்முதல்வானுளார்செய்கையென்றேருதி
யே, யத்தன்மன்முடிதாமுமப்போதுகோமானடிப்போதிடே
மெய்த்தன்வணக்கஞ்செய்திப்பாதலத்துள்ளவினைகெளனாச்
சித்தந்தனிச்செல்லும்வகையோர்சுசீலன்றெறித்தேதாதினான்

(௧௪)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

ஐயகெனையபாதலத்தினுமடுத்தமேகனவனானையால்
வெய்யகோபனெடுகாமனாதியர்வினைத்தவெவ்வழல்வெதுப்பவே
பையராவரசுகண்சிவந்துநெடுமூச்செறிந்ததிபயம்பிடித்
துய்யுமாறறிதெனப்பதுங்கினனிவ்வுலகமுச்சியினுறுத்தவே

(௧௫)

கொடுவிடத்தினுமனவர்கெயற்கொடுமைகொடுமையென்
ற்றினூர்குழுவெலா, நடுவரைக்குமதுபொய்க்குமாவழலுநஞ்சயி
ர்த்தபலநாகரும், படுகொலைப்பதகருக்கயர்ந்தாரிகொள்பாயலீச
னணிபணிவனைத், திடுவதற்குரியசாபநாண்பிறவுமென்னலாகிய
வியற்கையால்.

(௧௬)

கெட்டபாதகர்கண்டேமாகனாதியர்கிளர்ந்துபூமிகடுகிடெனவே
துட்டபாவவினைசெய்தவெம்மையதிபாசமாய்முடிசுமந்திடு
மட்டமாசுணமுமற்றைவாளரவுமாதிசேடனுமயர்ந்துதாம்
பட்டபாடதுபொருமையாலிவைபகர்ந்ததென்றுசிலபன்னினான்

அருடரித்ததூரியோதனாதியரிலன்புறுந்திருதராட்டிசக், குரு
டனெத்தகடுமானதன்பிரவிருத்தியாலுதவுகொடியரார், திருட
ருக்கினியொளித்துவாழ்வதொருதேயமெங்கனநெடும்பகைக், க
ருடனுக்குமுயிருய்யலாகுமெதிர்கண்ணுருவிடனிலன்பரால்.

(17)

பாமரத்திமிரபானுவன்னநிருபகநிருக்கவுமெவ்வுலகினுங், கா
மனுக்குவலிகைம்மிசூந்ததெனகாலமென்பரதிகோபன்வன், ஸீ
மையைப்பொறையடர்த்திலாதெனசெய்கையென்பர்வலிசுந்தி
டத், தாமதித்ததெனகந்தைகேள்வனையொர்சாந்திதன்கணவனெ
ன்பரால். (௨௦)

ஊடுபுக்குலகைவவ்வுமச்சரனொருக்குமக்ரமொருத்தர்சந்
தோடனுக்குரைசெய்வாருமில்லைகொல்சும்புலைத்தொழிலிடம்
பனும், வேடனிற்கொடியன்வஞ்சமுட்டெனியர்வினவுறூர்கொல
வீரோதனார், மூடமுற்றவயிரன்கெடும்படிமுயன்றிடார்கொலெ
னமொழிவரால். (௨௧)

தகவுடைத்திறல்விவேகர்கோணைமிகுதறுகண்மோகனொருதாமத
ன், மகளைவிட்டறமயக்கியோசுமதிமாதைவிட்டகலமாற்றியோ
விகழ்வதற்கரியபருதிபோலவனிருந்துமூடுபனியென்னவாம் [ல்
பகையகற்றும்வகைசிந்தியாதெனபாவமென்றுமவைபகர்வரா

இன்னவண்ணமொருகோடிகோடியுளவின்னமின்னமவார்யா
வருஞ், சொன்னவண்ணமெனவமிர்தசீலனிதுசொல்லநோக்கி
யொருசுமதிமான், முன்னவன்றன்மணிமுடிதுளக்கியிளமுரல்செ
ய்தளவின்முடிகவிழ்ந், தன்னவண்ணலெதிர்மெய்யன்வந்தியம
லோகவன்மைசொல்வதாயினான். (௨௩)

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

காலனுங்கோடிகோடிகாலதூதுவரும்வேலை
ஞாலமுந்திசைகளெட்டுஞ்செனப்படர்ந்துதாவிச்
சாலவுங்கொடியராகித்தழற்பொறிவிழிகள்சிந்த
நீலமாழுகில்கள்போலநெஞ்சமுங்கரியராகி. (௨௪)

புண்ணியம்புரிந்தோர்சென்றுபுகுதுமச்சவர்க்கவாசந்
றிண்ணியபொற்கபாடஞ்சிக்குறச்சேமஞ்செய்தே
யெண்ணியசிலர்வந்துற்றுலிடையிடைதிறந்துவிட்டு
நண்ணியசெம்பொற்கோயினவமணிப்பீடமேற்றி. (௨௫)

இளமையிலோடியாடுமியக்கத்திலோதிக்கற்கு
மளவையிலெவ்வனத்திலரிவையரின்பழுற்றும்
விளைவினிற்பிறிதிலின்னவேளையென்றின்றென்ன
லாள்ளிலனின்றைக்கென்றிவ்வுலகதிசயிக்கச்செய்தே. (௨௬)

பெண்ணிலா ணுருவின் மற்றெப்பிற் ப்பிலென்ற லுங்காயத்
துண்ணிலா தாவிவாங்கியுடல்பிற் றிதொன்றினை ந்றி
யெண்ணிலாச் சீவகோடியெவற்றையுங்கருணைகூருங்
கண்ணிலானே வலாலக்கடியமாநரகில்வீழ்த்தே. (௨௭)

கொடியவெம்பாவத்தே தாரைக்கூறுகூறுகவாள் கொண்
டடிமுதன்முடியீறுகவரிந் துமா ரழலிலிட்டுங்
கடியபாம்பட்டைசெந்தே தள்கைம்மிசுங்குழியிற் சேர்த்து
மிடியெனத்தழலிற் காயுமிருப்புத்தானே ணுடுசேர்த்தும். (௨௮)

இவ்வகையனந்தங்கோடியெண்ணிலாநரகிற் றுன்ப
மவ்வகையுழக்குமாந்தரளவெடுத்துரைக்கவென்னிற்
பவ்வதுண்மண லும்போதாப்பா வியர்பதைக்குந்தே தாறு
முய்வகைசெய்திலாமென்றென்ற லாதினையசொன்னார். (௨௯)

ஷேவேறு.

பெண்டர்மக்கள் கிளைஞரிவர்பின் னுக்குதவிபென்றெண்ணிக்
கண்டரறத்தைவிட்டவராற்கடன்பட்டி றுத்தேதாமென்பர்சில
ருண்டருடுத்தீர்சுற்றத்தீருற்றவேளைக்கொருவரும்வந்
தண்டரந்தே தாவும்மைநம்பியானதிதுவோவென்பர்சிலர். (௩௦)

மாறுபாடாய்க்கொடுஞ்சாருவாகப்பாவிமறங்கூறி
வேறுலோகமில்லையென்றான் வினவிக் கொட்டாமென்பர்சிலர்
நீறுகோபிதிருநாமநெற்றிக்கணியாரெடுஞ்சமணர்
தேறுநூலின்வழிபுகுந் துதிகைத்தேதாமென்றுசிலர் சொல்வார். (௩௧)

கணத்திற்கணத்திற் பிறந்தி னுமெக்காயங்களுமற்றவைக்குண்டோ
புணர்க்கும்பவமுநரகமென்று புத்தன்கெடுத்தானென்பர்சில [ற்
ருணர்ச்சிதருநல்விவேகனையுமுலைத்தகொடும்பாதகர்க்குமெம்பா
பணித்தகன்மக்கொடும்பாவம்பலிக்கவென்றுபலர் சொல்வார்.

தேடிப்பொருளைச்சி றுதொழிற்சேசெலுத்தியுணர்ச்சிதெரியாம
ற், பாடிப்பதருக்கிறைத்ததெல்லாம்பலித்ததெமக்கீங்கென்பர்சி
லர், கேடிப்படிவந்தெமைச்சுழக்கெடுத்தபாவிபுலகிலின்ன
நாடிப்பிறக்கவிடினுமங்ஙனோடாமென்றுசிலர் சொல்வார். (௩௩)

என்றுமிறவோமென்றிருந்தே தாமிறந் துபடுவதீதறிந்தா, லன்றுப
டைத்தபொருளையன்றேறயருள்வோமறையோர்க்கென்பர்சிலர்
சென்றுவரவாங்கெம்மையின்னஞ்செலுத்திற் புதைத்ததிரவியத்
தை, யொன்றுமொழியாதறம்புரிந்திங்கோடிவருவோமென்பர்சி
லர். (௩௪)

பிறந்தவுடனே துறந்துசுத்தப்பிரமமுணர்ந் துபிறப்பதனை
மறந்திந்நரகத்தெய்தாமைவருமோநமக்குமென்பர்சில
நிறந்துநிரையத்தழுந்தியிடரிவ்வாறுழப்பதறியாமற்
சிறந்தவிவேகர்பெருமான் றன்செயலைத்தவிர்ந்தேதாமென்பர்சிலர்

இவ்வாறிவ்வாறருநரகத்திடைபுற்றேரர்களுடத்தேதாது,மவ்
வாய்மொழியும்படுந்துயருமாரேமொழியவலரென்ற,மெய்வாச
கன்சொற்செவிவெதுப்பவினவுமெல்லேமேதினியோ,ரொவ்வாவி
யற்கைபுகுந்துணர்ந்தவிசாரன்பணிந்தீதுரைசெய்தான். (௩௬)

கலிநிலைத்துறை.

நின்றாய்வழிக்குட்புகுந்தங்கவர்க்கஞ்சிநீர்ச்சாதுயோ [க்
டொன்றையோரோடைக்குண்மூழ்குஞ்செளபரிதன்னையுள்ளுடுற
குன்றதமயலைக்கொளுத்திக்கரைக்கேகொணர்ந்தப்புறந்
தன்றாய்வழிச்செய்கைபுகுதச்செய்தானன்னதறுகண்ணனே. ()

தாமச்சமதுவின்றிநட்டாற்றிலோடந்தனித்தேதறியே
மாமச்சகந்திக்கொர்பெரியோரிதஞ்சொல்லிமணமெய்துவித்
தாமச்சரீரத்திலணையப்புணர்ப்பித்தறக்கேகடுஞ்
காமச்சளன்செய்தகன்மத்தையென்னென்றுகைக்கொள்வதே.

மேலானமறைதேர்வியாசன்றனைச்செய்யும்வினையின்னதி
தேலாததென்னாதுவிதவாகமனமென்றுமெண்ணாமலே,சூலாகவி
னேளோர்கள்பெண்டிர்பெருங்கொங்கைதாய்வித்தவைங்,கோ
லானடத்துங்கொடுங்கோலையார்கண்டுசூசார்களே. (௩௭)

அறவுங்கொடுத்தீமையவர்செய்தலாற்றுமையாலல்லவோ
வுறவுந்தம்மனையுந்தம்முருந்தம்வளநாடுமுறுசெல்வமும்
பிறவுந்தவிர்ந்தன்னபிரவிர்த்திவிட்டுற்றபெரியோர்களுந்
துறவின்கண்வந்தூர்தொறும்பாயிடும்பிச்சைதுய்க்கின்றதே.()

அஞ்சாக்கொடும்புல்லரழலுக்கிவ்வழல்சீதமாமென்னவே
பஞ்சாக்கினிக்குட்பயின்றேருமப்புன்மைபாராமலே
துஞ்சாத்தடங்கண்முகிழ்த்தாரும்வெளியூடுதோன்றாமலே
யெஞ்சாப்புனல்புக்கொளித்தாருமுளர்நம்மினத்தேதார்களே. ()

பிழையோடுபயில்வோர்பெருந்தீமைதமையும்பிடித்தேதறுமென்
றுழையோடுகானத்தினூடோடினார்கள்சிலருள்ளஞ்சியே
மழையோடுமலையின்புறத்தேதாடினார்கள்சிலர்மலைபுக்குமம்[ளே.
முழையோடினார்கள்சிலரோடாததிசையெங்ஙன்முனிலேவார்க

விவேகனொற்றுக்கேள்விச்சருக்கம்.

சுக

அறுசீர்க்கழிநெடிவடியாசிரிய விருத்தம்.

வேதியர்கருமம்யாவும்விலங்கியக்கருமமற்றைச்
சாதியர்புரிவதாகித்தாழ்ந்தவர்க்குயர்ந்தேதார்பின்சென்
றாதியம்பெறுதற்குன்னியுடன்படவணக்கஞ்செய்து
சோதிடமேலோர்கேட்பச்சொல்லுவர்கடையராகி.

(சுரு)

ஆலயமகரம்பொன்றியரிசிவபத்தியின்றிச்
சாலேநந்தவனம்யாவுந்தகர்ந்துநற்கருமந்தாழ்ந்து
சீலநல்லொழுக்கங்குன்றிச்செய்திடாக்கருமஞ்செய்து
மாலுமாமாதர்தங்கண்முயக்கமேமமயக்கமாகி.

(சுசு)

காரணமின்றியேயுங்கடுஞ்சமர்விளைந்துமேன்மை
சீரணித்தில்லந்தேதாறுங்கீழ்மையேசெறிந்துமுன்சொ
லாரணநெறிகண்மாற்றியறமுருநெறியிற்சென்று
தாரணிவழக்கமெல்லாந்தலைதடுமாற்றற்றம்மா.

(சுரு)

எவ்வழிச்செல்கின்றருமித்தகையனையரல்லாற்
செவ்வழிப்படர்கின்றருஞ்சிற்சிலருளரென்றாலும்
வெவ்வழிக்கொடியர்தீங்குவிளைப்பரென்றஞ்சியன்றை
ரவ்வழிச்சார்ந்ததன்மையறிவரிதெனக்குமன்றே.

(சுசு)

பின்னருமனையமோகப்பிரளயமிறுத்தல்செய்யாத்
துன்னருந்தலங்கடெண்ணீர்த்தூயநன்னதிகண்டேமன்மை
பன்னருங்கிரிகள்வண்டுபயின்மலர்வனங்களார்க்கு
முன்னருமனையர்தீமையொழிப்பவஞ்சிலவுண்டென்றான்.

(சுஎ)

என்றவனுரைத்தலோடுமியலறிவிவேகர்கோமா
னன்றறிவிசாரன்றன்னையந்தனவேனக்கியன்றார்
புன்றொழிலின்னுஞ்செல்லாப்புண்ணியத்தலமுமாறுங்
குன்றமும்வனமும்யாவுங்கூறெனக்கூறலுற்றான்.

(சுஅ)

சிவத்திருப்பதிகள்.

ஷே வேறு.

வள்ளறில்லைவட்களநெல்வாயில்கழிப்பாலைமணமயேந்திரப்
பள்ளிமுல்லைவாயில்கலிக்காமூர்சாய்க்காடுபல்லவனீச்சரம்பூங்
களள்ளர்சேர்வெண்காடுதிருக்காட்டுப்பள்ளிகுருகாவூர்காழி
புள்ளிருக்குவேளுர்கோலக்காக்கண்ணூர்கோயில்புன்கூர்நீரே.

இறப்பில்கடைநின் றியூர்வேள்விக்குடியன்னியூரெதிர்கொள்
பாடி, குறுக்கைகருப்பறியன்மணஞ்சேரிசூரக்குக்காவாழ்கோ
ளிபுத்தா, ருறைத்தமண்ணிப்படிக்கரையோமாம்புலியூர்திருநா
ரையூர்கடம்பூர், கறுத்தகண்டன்காணாட்டுமுள்ளூர்பந் தணநல்
லூர்கஞ்சனாரே. (ரு0)

பயில்கோடிகாப்பனந்தான்மங்கலக்குடியாப்பாடிசேய்ஞல்
வியலூர்தேவன்குடியின்னம்பர்கொட்டையூர்வைகாவிசையமங்
கை, தயர்தீரும்புறம்பயநற்பழனம்வடசூரங்காடுதுறையேயையா
றயர்வாறுநெய்த்தானம்பெரும்புலியூர்மழபாடியன்பில்காணார்.

திருப்பழுவூர்மாந்துறைபாற்றுறையாணைக்காப்பாச்சிலாச்சி
ராமம், விரைத்தடஞ்சூழ்பைஞ்ஞீலியீங்கோய்மாமலையிவைகாவி
ரிவடக்குக், கரைப்பதிகளறுபத்துமுன்னுமிப்பாற்கடம்பந் துறை
வாட்போக்கி, யிருத்துபுகழ்க்கற்குடிபராய்த்துறைதென்முகக்கீச
மெறும்பியூரே. (ரு1)

பழுதில்சிராப்பள்ளிநெடுங்களந்திருமேலைக்காட்டுப்பள்ளியா
லம், பொழிறிருப்பூந்துருத்திகண்டியூர் திருச்சோற்றுத்துறை
தென்புள்ளமங்கை, கழறுசக்கரப்பள்ளிதென்குடித்திட்டைவே
திசூடிகருகாவூர்சீர், தழுவபாலைத்துறையாவூர்ப்பசுப தீசநல்லூர்
சத்திமுற்றம். (ரு2)

தாணுறைபட்டிசம்வலஞ்சுழியேயாறைவடதனியேயகும்ப
கோணமதிற்கீழ்க்கோட்டங்காரோணமிடைமருதூர்குளிர்நாதி
சம், வாணிபுகழ்சூரங்காடுதுறைநீலக்குடிவைகன்மாடக்கோயில்
பூணுநல்லங்கோழம்பமாவடுதண்டுறைதுருத்திபுகழ்மாயூசம். ()

திருவழுந்தூர்விளநகரந்திருப்பறியன்னிபள்ளிசெம்பொன்
பள்ளி, யுரைசெய்வலம்புரந்தலைச்சங்காடாக்கூர் கடலூரவ்வூர்ம
யான, மருவியவேட்டக்குடிநற்றெளிச்சேரி தருமபுரம்வளர்நள்
ளாறு, விரைகமழ்க்கோட்டாறம்பர்ப்பெருங்கோயின்மாகாளமீய
ச்சூரே. (ரு3)

சூறவிலிளங்கோயிறிலதைப்பதிபாம்புரமொர்கிறுகுடியே
யின்பந், துறுமிழலைவன்னியூர்கருவிலிநற்பேணுபெருந்துறையே
நீலக், கறைமிடற்றனுறைநறையூர்ச்சித்தீசமரிசினதிக்கரையிற்பு
த்தார், மறுவில்சிவபுரங்கலயநல்லூர்நற்கருக்குடிதென்வாஞ்சி
சூதார். (ரு4)

நன்னிலத்துப்பெருங்கேகாயி றிருக்கொண்டிச்சரம்பணையூர்ந
வில்வீரட்ட, மென்னுமவ்விற்சூடிபுக லூர்வர்த்தமானீச்சரமேற
றுமெந்தை, தன்னதிராமன தீச்சரம்பயற் றூர்செங்காடுசாத்தமங்
கை, கின்னரஞ்சேர்மருகனாகக்காரே ராணஞ்சிக்கல்கீழ்வேனூரே

திருவளர்தேதவூர்பள்ளிமுக்கூட றிருவாரூர் திருவாரூரி
லரனெறிமின்பரவையுண்மண்டளிவிளமர்கரவீரந்தலையாலங்கா
டுரைசெய்பெருவேனூர்நற்கூடவாயில்சேறைநாலூர்மயான [ரே
மிரைசெய்கடுவாய்க்கரைப்புத்துரொடி-ரும்பூளையவளிவணல்லூ

பருதிரியமம்மரதைப்பெரும்பாழிபூவனூர்பகரும்வெண்ணி
தரைபுகழ்பா தாளீசந்திருக்களர்சிற்றேறமமுசாத்தானந்தேதவர்
துருவிடும்பாவனங்கோட்டீர் கடிக்குளநீணெறிதிருவெண்ணிறை
யேதெங்கூர், நிருமலர்கொள்ளம்பூதூர்பேரெயில்கொள்ளிக்காடு
நெல்லிக்காவே. (ருக)

கலியகலுநாட்டியத்தான்சூடி திருக்காறாயி றிருக்கன்றூப்பூர்
தென், வலிவலங்கைச்சினம்வாய்மூர்கோளிலிதென்மறைக்காடும
ங்கைபாக, ரிலககத்தியான் பள்ளிகோடிபொன்னித்தென்கரை
தூற்றிருபத்தேதழாந், தொலைவில்பதியிவையாகச்சேராண்டுத்த
லநூற்றுத்தொண்ணூருமே. (சூ௦)

திருக்கேகாணமாமலைகேதீச்சரமீழத்திரண்டாஞ்செப்பிலிப்பா
லருட்கூடலாப்பனூர்பரங்குன்றேறடகங்கொடுங்குன்றமலன்புத்
தூர்; கருப்பாறும்புனவாயிலிராமீசமாடானைகானப்பேபர்தா
பரப்புவணஞ்சூழியனெல்லைகுற்றாலம்பாண்டிபதினாலூரே. (சூக)

மொழியுமலைநாட்டிலஞ்சைக்களமொன்றேறயவிராசிமுருகன்
பூண்டி, சூழகர்நனாக்கொடிமாடச்செங்குன்றூர்வெஞ்சமாக்கூட
னீரீர், பழுதில்கொடுமுடிசுருவூர்கொங்கிலிவையேழாரும்பதிக
ளிப்பா, லழிவில்புகழரத்துறைதூங்காணைமாடந்திருக்கூடலையாற்
றாரே. (சூஉ)

சீரெருக்கத்தம்புலியூர்தினைநகர்சோபுரமதிகைசிறந்தநாவ, லூ
ர்விருத்தகிரிநெல்வெண்ணெய்கோவலூரறையணிரல்லூர்சோலை
த்தேதன், மாரிகக்குமிடையாறுவெண்ணெய்நல்லூர்துறையூர்தெ
ன்வடுகூரோங்கும், பார்துதிக்குமாணிசூழிகடைஞாழன்முண்டி
சும்பனங்காட்டீரே. (சூங)

இயலாமா த்தூரருணையிவைமகதத்திருபத்திரண்ரீரீப்பாற்
றயவாளரேகம்பமொண்காந் தன் றளியுமேற்றளியினோடும்
வியமனேகதங்காவதநெறிக்காரைக்காடுவேதகீதம் [ரேர
பயில்வீதிக்குரங்கணின்முட்டந்திருமாகறலோத்தூர்பனங்காட்

கூடும்வல்லமாற்பேறிலம்பயங்கோட்டேறல்விற்றேகாலமாலங்
காடுதிருப்பாசூர்வெண்பாக்கமுயர்காளத்திகள்னிலொற்றி, யா
டல்வலிதாயமுல்லைவாயில்வேற்காடுமயிலாப்பூர்வான்மி, நீடுகச்
சூரிடைச்சுரந்தென்கழுக்குன்றச்சிறுபாக்கநிகழ்த்திற்பின்னும்.

வக்கரைநல்லரைசிலிதொல்லிரும்பைமாகாளமிவைவழுவின்
மேலோர், தொக்கதொண்டைமண்டலத்தின் மெய்த்தலமுப்பத்
திரண்டாந்துளுவநாட்டிற், றிக்குயர்கோகருணமொன்றஞ்சீசயி
லநிலகிரிதிருக்கேதாரந், தக்கவனேகதங்காவதங்கயிலைவடங்கி
வையைந்தலங்களாமே. (சுசு)

சுண்டுபுகழ்ச்சோனாட்டிலொருநூற்றுத்தொண்ணூற்றீழத்திர
ண்டு, பாண்டியிலீரேழ்மலைநாட்டொன்றுகொங்கேழ்மகதமிருப
த்திரண்டு, பூண்டதொண்டைநாட்டின்முப்பத்திரண்டு துளுவொ
ன்றுவடபுலத்தைந்தாக, வாண்டசிவத்தலமிருநூற்றெழுபத்து
நான்குதொகையாகுமன்றே. (சுசு)

ஷை வைப்புப்பதிகள்.

எழுமூர்கொல்லிக்குளிரறைப்பள்ளிபேராலுரேமூர்தேதாமூ
ரழகூர்வீரட்டமேமப்பேறுதக்களுரளப்பூர்கச்சிப், பழையார்ந
ற்பலதளிகாம்பீலியேரிடவைகுறும்பலவுவெங்கூர், குழையூர்
கொங்கணம்பிரம்பிலேமகூடந்தஞ்சைகொடுங்கோளுரே. (சுசு)

கஞ்சாறுகுன்றியூர்முழையூர்விராடபுரங்கண்ணைகாட்டு
ருஞ்சேனைமாகாளமேமநல்லூர்பொதியின்மலையுருத்ரகேகாடி
பஞ்சாக்கைநியமநல்லூர்விளத்தொட்டிகுமரியறப்பள்ளிபேரு
ர், விஞ்சாலகண்டர்கடைமுடிகருகற்குரனகரம்வெற்றியூரே. (சுசு)

கொங்கசோகந்திரிசோமீசமயிண்டிச்சரமாகோணஞ்சுல
மங்கைகோட்டுக்காடுமந்தானமந்தாரம்வாரணசி
பொங்குதீம்புனலூற்றத்தூர்நாங்கூர்வாதவூர்பொய்கைநல்லூ
ரங்கணமாட்டீர்கொழநன்மற்குன்றநெற்குன்றமத்தியூரே. (சுசு)

இடரி லிடைப்பள் ளியெச்சிலிள மர்புலிவலமுறையூரி னையான்
சேரி, படம்பக்கங்குணவாயி ல்பூழியூர்கூந்தலார்பட்டிசுத்தங், கு
டியத்தங்குடிசுருந்தங்குடி திருவண்குடிசாலைக்குடிவேதீசம், பிட
வைசுரக்குத்தளி தென்னிறைக்காட்டோர்நிறைக்காட்டோர்பிறைக்
காட்டுரே. (எக)

விஷ்ணுத் திருப்பதிகள்.

திருவரங்கமுறந்தைமுட்டந்தஞ்சைவம்புலாஞ்சோலை திகழுமன்
பி, லொருகரம்பைவெள்ள றைபுள்ள ம்பூதங்குடியாதனூர்திருப்
பேர், மருவமுந்தூர்சி றுபுலியூர்சேறை தலைச்சங்கநாண்மதியம்வா
லி, பொருவிறிருக்குடந்தைகண்டியூர்விண்ணகரங்கண்ணபுரமுதூ
ரே. (எஉ)

நாகைகண்ணங்குடி நந்திபுரவிண்ணகரம்புருடைநறையூர்பின்னு
ஞ், சேகறுநற்சீகாழிச்சீராமவிண்ணகரஞ்சித்ரகூட, மாகவித்தல
ங்கண்ணமங்கையுடனுங்கைமணிமாடக்கேகாயில், பூகமலிதிருத்
தெற்றியம்பலம்வெள்ளியங்குடிசெம்பொன்செய்கேகாயில். (எங)

கண்ணனுறைமணிக்கூடங்கருணையரிமேயவிண்ணகரம்வைசுந்த
விண்ணகரந்தேதவனூர்தொகைகாவளம்பாடிவெள்ளக்குளஞ்
சீர், நண்ணியபார்த்தன்பள்ளிவண்டுவரைதிருப்பாவநாசமெ
ன்னப், பண்ணமருஞ்சோனாட்டிற்றிருப்பதிகளிலையொருநாற்
பத்துமூன்றே. (எச)

பொருவரியசோலைமலைகூடன்மெய்யங்கேகாட்டியூர்புகழ்புல்லா
ணி, யொருதிருத்தண்காண்டேமாலூர்வில்லிபுத்தூர்குறுங்கைசுரு
கூடேரபின்னு, மருவுதொலைவில்லிமங்கலத்தொடுசீவரமங்கைவள
ர்தென்பேரை, திருவைசுந்தம்புளிங்குடிதென்குளந்தைவரசுண
மங்கைதிருக்கேகாளுரே. (எடு)

புரைதீர்பாண்டியிற்பதினெட்டிப்பாற்கேகரளத்தனந்தபுரஞ்
சீரார்வண், பரிசாரங்காட்கரையொர்குட்டநாட்டுப்புலியூர்பகர்
செங்குன்றார், திருமூழிக்களநாவாய்வல்லவாழ்வாட்டாறுதிரு
வண்வண்ணேர், மருவாறன்விளைகடித்தானந்திருவிற்றுவக்கேகாடிவ்
வகைபன்மூன்றே. (எசு)

தூயகச்சியூரகம்பாடகம்வெஃகாநிலாத்திங்கட்டுண்டமத்தி
மேயபரமேசுரவிண்ணகரமோடியிந்த்ரபுரம்வியன்வேளுக்கை
மாயர்கடிநகரங்காரகங்கள்வனூர்திருக்கார்வானமெவ்வு
ணையரட்டபுயங்கமொடுநீர்மலைநீரகமொர்திருநின்றவூரே. (எஃ)

கூடன மல்லிதிருவல்லிக்கேணி அழகுநீரகம்வழி அகலிப்பெரி
 னிடவென்வதிலென்கை மாமலை விதானை அகலிவென்வதிலென்
 றுன் றப்பால், வடகிங்கிலென் னுன் றபோததினவிலென் னபிமாநா
 னைகித்தி, மடிக் கங்கைக்கனைக்கன் மாநிலைந்தினைகித்தி
 திமதே. (௩௨)

தன்மெய்யினதொளக்கொளப்பாப்பாழை அழகுநீரகம்வழி
 பன்னையோபுநீரோணை மீட்புநீரகம்வழிவென் றப்பால்
 றவா, தன்மெய்யினதொளக்கொளப்பாப்பாழை அகலி
 வென்வதன், அகலிமெய்யினதொளக்கொளப்பாப்பாழை அகலி
 அழகுநீரகம்வழி. (௩௩)

இத்தனைபாப்பாப்பாழை அகலிவென் னபிமாநா
 கலென்வதன், மத்தி அகலிவென் னபிமாநா அகலிவென்
 றப்பால், மெய்நீரகம்வழி அகலிவென் னபிமாநா அகலி
 வென்வதன் தன் னுன், அகலிவென் னபிமாநா அகலி
 வென்வதன் தன் னுன், அகலிவென் னபிமாநா அகலி
 வென்வதன் தன் னுன். (௩௪)

எழுவர்க்குநீரோட லடிபா. ரிப விருத்தம்.

அகலிவென் னபிமாநா அகலிவென் னபிமாநா அகலி
 வென்வதன் தன் னுன், அகலிவென் னபிமாநா அகலி
 வென்வதன் தன் னுன், அகலிவென் னபிமாநா அகலி
 வென்வதன் தன் னுன், அகலிவென் னபிமாநா அகலி
 வென்வதன் தன் னுன். (௩௫)

அகலிவென் னபிமாநா அகலிவென் னபிமாநா அகலி
 வென்வதன் தன் னுன், அகலிவென் னபிமாநா அகலி
 வென்வதன் தன் னுன், அகலிவென் னபிமாநா அகலி
 வென்வதன் தன் னுன், அகலிவென் னபிமாநா அகலி
 வென்வதன் தன் னுன். (௩௬)

அறுநீர்க்குநீரோட லடிபா. ரிப விருத்தம்.

காமனா நில்லா தனவித்திபாந் திவிடென் னபிமாநா அகலி
 வென்வதன் தன் னுன், அகலிவென் னபிமாநா அகலி
 வென்வதன் தன் னுன், அகலிவென் னபிமாநா அகலி
 வென்வதன் தன் னுன், அகலிவென் னபிமாநா அகலி
 வென்வதன் தன் னுன். (௩௭)

ஆங்கா அகலிவென் னபிமாநா அகலிவென் னபிமாநா அகலி
 வென்வதன் தன் னுன், அகலிவென் னபிமாநா அகலி
 வென்வதன் தன் னுன், அகலிவென் னபிமாநா அகலி
 வென்வதன் தன் னுன், அகலிவென் னபிமாநா அகலி
 வென்வதன் தன் னுன். (௩௮)

மாமதைமடக்கொடி தாலைதகவுட்கே தயத்தாமவன் மகனுலோபன்
கமையினெடுங்கொளத்தாமுலோபனின் றருளிடம்பன் காசிபூடு
மமையுமதனென்பவன்கொதாவிநீர்த்தாமற்றையதன் மப்பாவி
தமரமிசூங்கடற்கையிற்றலந்தொறுங்கொபன்யவனர் தனித்
தேயத்தாம். (௮௫)

மச்சான் மராடத்தாஞ்சந்தேகன்கொங்கணத்தாங்குநாங்கற்பன்
சூர்சரதேதயத்தாபிராசதனொடுதாமதனின் பங்குலவுபாண்டி
யிச்சைபெறுஞ்சொனாட்டுமியன் மானென்பவன் பச்சுமதேதயத்
நச்சவயிரன் எனையினர்கேதயத்தாமவன் தன்சன்னடதேதயத்தாம். (௮௬)

இனையரவரவாயாருமிப்படியோரோரார் தலத்திலிருந்தும் துத்தத்த
மனைனியொடுமக்களொடுமாறாமலெவ்வுலகும்வவ்விவெம்போர்
வினையினருக்கினரெனவேனவேனறுகறிட்டுமர்விலகத்தாக்கி
யனைவரும்கவின்னெனக்கேட்டவரவருக்கின்னார் த்தையாசன்
சொன்னான். (௮௭)

விவேகனொற்றுக்கேள்விச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ - விருத்தம்-௩௪௦.

௭-வது, விவேகன்சேனைகரந் துறைசருக்கம்.

அறுசீர்க்குறி நெடிவடிபாசிரிய விருத்தம்.

நிஞாபனெடுப்படைகார் காஞ்சியாமவன் கதலெடுப்படை ஆர்க்கொ
கருணதலமுமா முதகதல்வயிற் பச்சின்வனாககாசிபுரவும்
பொருவருமனத்தாயனத்தனின்னிராமப்பதிபேரதவாமலர் த்
திருமருவுபத்தாமிரபூடியபடைக்கன்வனிரென்நிடவுமே. (௮௮)

சத்தியானின்மப்பகித்திக்கவைதொறும்பெயரெறதனக்குரியபேர்
பெய்த்ததெதாருசிக் துத்திதேயுமடுக்கவனிரேரதன்வனாககா
வத்திவிநீரோடகிரியாதிபகைந்ந்புலவுமத்தாயினத்
கத்தமதுகா தமுதலெத்தவமுமத்திவைதொடர்ந்திடவுமே. (௮௯)

பூவிரவுநாசிகையுனநிருகிதற்பண்டக்புலவுமப்படுக
தாவிநித்தித்தல்லமநிற்சிபதிதாளைசிலசாசவுலெடுங்
காவிநிவனாகக்கவைதென்மண்: அமலத்தாம்பிவிச்சுப்பனினத
தேவியாநிற்சத்தவனின்னெடுப்படைகார் கிற்சினர்கன்சென்நிடவுமே. (௯௦)

சேதாமலையாபாசிரியாசாபுதாபுலவநிதிசீமலையா
மாநதயமசேனைசிலவாகவுலெபர்க்கிவகற்பாநிமாபுதிதா
சொநிராமப்பமுதாபாபுலவநிசாபெனப்படை அத்தாம்
பெதாபவம்வயிநிபங்கவுலெபத்திவைசீர்த்தவன்செய்கே. (௯௧)

மமனைதமடக்கொடி தாலைதகவுடே தயத்தாமவன் மகனுலோபன்
கமையினெடுங்கொள்துத்தாம்பலோபனின் நருவிடம்பன் காசியூடு
மமையுமதனென்பவன்கொதாவிநிதிரத்தாமற் றையதன் மப்பாவி
தமாமிகுங்கடற்கையிற்றலந்தொதுங்கொபன்யவனர் தனித்
தேயத்தாம். (௨௫)

மதீசரன் மராபுத்தாஞ்சாந்தே தகன்கொங்கணத் தாம்பருசங்கற்பன்
ருச்சமதே தயத்தாபிராசதனெடுதாமதனின் பங்குலபாண்டி. [ஆ
யிச்சை பெறுஞ்ஞோணைட்டுபிரியன் மானென்பவன் பச்சிமதே தயத்
நச்சவயிரன் னெயினர்தே தயத்தாமனத்தன்கன் னடதே தயத்தாம். ()

இணையரவரவரயாருமிப்படி யோரோர் தலத்தினிருந் துத்தத்த
மனைனியொடுமக்களொடுமாருமலென்வுலகும்வன்னிவெம்போர்
வினையிவருக்கிவரொனலேனே. மகநிட்டுநமர்நிலகத்தாக்கி
மனைவரும்கிவரொனக்கெட்டவரவருக்கிவசர்த்துதயசான்
சொன்னான். (௨௬)

விவேகனெற்றுக்கேள்விச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ - விருத்தம்-௩௪௦.

௭-வது, விவேகன்சேனைகரந்தூறைசருக்கம்.

அறுசீர்க்குறி நெடிவடியாசிரிய விருத்தம்.

நிபுரவனெடும்பாடை வர்காத்திரமனன் கதனெடும்பாடை வர்கொ
கருண தலமும்தருகல்வயிற் தரிவன்வகைகாசியுமும்
பொருவருமனத்தாயனத்தனின்விசாமர்ப்புதேய தவாமலத்
திருமருவுபத்திரிதழையாடைக்கன் னலிசென் திடவுமே. (௩)

சத்தாவினம்பலித்திக்கைதொதும்பலபாறதன் குரியபேர்
பெய்த்தலெநாருகித்தமநிதிபுமடுக்கமலிசேயதன் வகைகா
னத்திவிசோடவிசோதிமனைந்புதவாத்தாமனிவத்
சத்தமதிகா தமுதலெத்தலமும்தனைதொடர்க்திடவுமே. (௪)

பூவிசவுகாசிகைகாருனகிருகிதற்பாடை ஸ்தவமுமயர்கொ
தாவிநிதத்தலைமகிழ்ச்சிபுதிதாணகிலைசவுலிகடுங் [யாக்
காவிநிவைவகக்கைல்தன்மன் : மமனத்தாணநிவர்கட்டபுரிதை
தேவிமகிழ்ச்சத்தாணநிபிர்பாடை வுத்திற்சைசர்கன் சென் திடவுமே.

சேதாமனைதாபகலிமபாணமுதலமுமயிதிர்பாணையா
மா தருமசேனைகிலைகவுமொர்க்கவகல்பாசிகைபுதிதா
னொநிரிமய்குமுதலபகவுசேவகென்குண்பாண வர்கா
பேதாமனைவயிவிசத்தவுமிகத்தனைசர்த்தவகைசெய்தே. (௫)

மற்றையவருக்குமுயர்ந்த ஸ்தலிவர்க்கிதென அவருதல்வருத்
துற்றதிருவேடமெனருக்குமுணராவனகாபாபாபுமிதற்
கிறன்றனவுரைத்தெனருதல்வழிபுருத்தனகரியற்நியைபார்
வெற்றியகலும்படி விலக்குதிசொனானியன்கொள்கெய்தே. (ரு)

யின்னருநிஞபகனைகொக்கிரியுபத்தியர்க்குப்பொருளுட, வின்
னருநெடுங்களைஞர்கிற்கிலைநம்பனைஞர்கிற்புழிவெதாஅ, பின்ன
நலமெங்கணினுமொரொருவர்க்கார்தகையபொருதியெனத், தன்ன
ருகினீசெவருநிற்பிறைநம்பனைஞர்கிற்பொருளென. (க)

ஆவததுவொய்துமனைவொர்க்கருநிபொருளியதும்நினைபினைந்
காவல்கின்னைவன்முடிஞ்ஞனமெனத்தெதாபுதுதகாத்திபகர்வா
பொருளின்வியன்மனைநிஞபகனைநெடுமபொருளியபுமெய்ழியாத்
கொபனுறைபுயம்பதிபுளங்கவானினத்தர்வியைகொண்டெனவே.

ஒப்பாநுய்க்கிரகன்விடவுற்றதானினத்தர்களுடையபனுறைபு
மப்பதிபினைப்தினசெத்தாமனுத்தமனுமன்பினர்க்கொய்
சொப்பரியதாபிகறெனும்பனைஞருநினைசொனுத்தினர்க்குத்
மெய்ப்பதிபுருத்திறனடக்கனவெனவலவையின்பனவே. (அ)

கேஅமுனதென்வியருமன்னவர், தமக்கெதிர்க்கிரகதருவையுங்
கஅபதிதேதாஅய்க்கிற்ப்பனைஞர்மாஅருவுகொண்டபிஞ்ஞக்
தேயியுணர், தற்கரியசாகிபிகமாய்கபடர்சொம்பணியுமே, வீஅபடர்
செத்தமுனவென்னமெய்மனைதத்தனுநிகின்நனைக்களால். (க)

தருமன்புருதலொர்க்கவனவொமெனவேதலைவர், தாமுறைபுதேவ
புருமனைவுஅம்படிவிரகன்முருதலொர்க்கவியிமொய்ப்பனைஞர்
தம்கிப்பருவையிமொருக்கமுநியற்கையுமனைத்தெனியபொனைதா
வையுமருவுவர்வனங்குபரினங்குமபடிக்கடிவருத்ததுதல்வொய்வார்

ஆநிமவகொடுக்கினைவாடுவர்க்குதாமகினைகருடவே
கநிமவகொடுறவுகவெர்விழுகிவியகொய்க்குனமென்
தேநிமவகொடுநிமயலொடுவர்க்கையுமவொடுக்கனகொய்வார்
பாடுமவகொடுநியல்பாழிஞெடுபேழிவகன்பாடுவர்களால். (கக)

மே. வேறு.

தாமகினைவலம்புத்ததுனைகர்க்காங்கிவியவர்க்குதேவையாகி
மொருவொருஅப்பிரியாமஅயர்க்குயிப்பேற்றிநிலவேறவு

என்றலுமேயொக்குமொக்குமெமைக்கெடுத்ததுள்ளதுபண்
டெழுந்தசீற்ற, நன்றெனவேகருத்திலுன்னிவல்லரக்கார்போன்ற
வருநல்லராகிச், சென்றவிடத்தாற்செய்குற்றமுணர்ந்ததற்குத்த
க்கபடிசெலுத்தித்தாழ்ந்து, நின்றனராலாங்கவரைக்கண்டங்கி
ப்பற்பலருநிற்பதானார். (கக)

தூயவிராகன்படைஞராயினர்கேரளத்தலங்கடோறுமுள்ளோர்
நேயம்வரப்பின்றொடர்ந்துநெஞ்சிரக்கஞ்சிற்சிலர்க்குநிகழ்வதாக
வேயவியாபாரமொன்றுபத்தாகப்பலிக்கினுமீதென்னலாப, மா
யபொருளொன்றனந்தகோடியாம்வாணிபநல்லறத்திலுண்டால்.

வாணாளர்களணப்பொழுதுநிலையலவென்றறிந்துமலைவனங்க
டோறும், வீணாகவலைந்துலைந்துமிசுதனமார்ச்சிப்பதுவேவிரதமா
கி, யூணாசைகாய்கனியாயுடுப்பதுமோர்முழத்துண்டாயுலகவாழ்
வுஞ், சேணுடுபுகுவாழ்வுஞ்சிதைத்துநட்டம்பிறப்பித்தல்செய்கை
யன்றே. (உக)

நட்டியதுந்திரவியத்தைப்பொன்காத்தபூதம்போலிருந்துகாக்க
மூட்டியசின்தனையவிட்டுத்தவந்தானந்தன்மத்தைமுடிவுறாமற்
காட்டியமுதுண்டுடுத்துக்கலிதீர்ந்துவிண்மனைக்கபாடம்பண்டு
பூட்டியதுதிறந்ததனுட்பொன்னுலகநாயகராய்ப்புகுதிரென்றார்.

நனமிலார்மொழிந்தசெஞ்சொலினிதினிதென்றுட்கருதியெம்ம
னோர்க, ளானவர்கேதடியபொருளுமவர்போனபோக்குமெங்கே
யதனாலென்ன, தானமுதலாயபலதானமும்பாஞ்செய்துமென்றுத
ருமநீதி, போனவழிபுரிந்தனரவ்வாறுகண்டோர்சுற்சிலரும்புரிவ
தானார். (உங)

கங்காசாகரசங்கமத்தில்விடுஞ்சமன்படைஞர்கவுடதேய, மங்கா
ருமார்தர்தம்மோட்டுத்தனையர்செய்தொழிலுமாற்றியன்றார், த
ங்காதொடர்நண்பாய்த்தடுத்தமறுத்தெப்பொருளுஞ்சாற்றலா
கி, மங்காநல்லுபசாந்தம்வரச்சிலர்க்குள்ளந்தரங்கமாற்றஞ்சொ
ன்றார். (உச)

அகங்கரிப்புவரிவெவர்க்குமறங்கெடுக்குங்கற்றகல்வியழிக்கு
முள்ளம், புகைந்தெழுப்புங்கனலைமிகப்புழுங்குவிக்கும்பிறரை
நகைபுகுத்துமார்க்குந், தகைந்துசுவர்க்கத்தினையுந்தடுக்குமகற்
றுஞ்சிறிதுதவஞ்செய்தாலுஞ், சுகந்தவிர்க்குமீளாதநரகினுய்க்கு
மிதுநமர்க்குத்துய்மையன்றே. (உரு)

தக்கனியாகம்புரிந்ததலைநாளிலகங்கரித்துத்தனக்குமேலா, முக்கணனையி கழந்தமையான்முடிபேபாயுமடுத்தவர்க்குமுக்குப்போயு, மிக்கதடக்கைபேபாயுமேனிகுழம்பிப்பேபாயும்விழிபற்பேபாயும்புக்கதிசைதெரியாமற்புறம்பேபாயும்பட்டதுயர்புதுமையன்றே.

ஆதலினாலக்குணத்தைவேரோடும்புறத்தகற்றினதுவேதூயமாதவமும்பெருந்தனமும்வண்மையுந்திண்மையுமறிவும்வாழ்வுந்தேசு, மோதரியசுவர்க்கமும்வேறுபொருளுமென்றனரதொக்குமென்றே, காதலித்தார்சிலரவரைக்கண்டுசிலரவ்வியற்கைகைக்கொண்டாரால்.

(௨௭)

காசிமீதுறுமமிர் தசீலன்விடும்படைஞரவர்கண்ணாய்நின்றுநேசியாதவரோடுநன்னேசமுற்றாங்கவரிடம்பனியமம்பூண்டுமாசிலாவினம்பேபான்றுவஞ்சகங்கொணஞ்சமவர்வாக்கிற்பல்கப், பேசியாரமுதமெனப்பின்சிலரையுட்களங்கம்பெயர்த்தல்செய்வார்.

(௨௮)

இவ்வுலகோர்தம்மைவென்றுபொருள் கவர்தற்கிவரியற்றுமிடம்பாசார, மவ்வுலகுஞ்சென்றிடுமோவென்றுநகும்பூதங்களைந்துமுள்ளே, கவ்வையுறுமுட்கவடுகண்டுநமன்றமருமரைக்கணத்திலாவி, தெவ்வரெனக்கொடுபேபாயத்தீநரகில்விடுத்துமென்றுசின்திப்பாரால்.

(௨௯)

அகங்காட்டுந்தங்கபடமவரவருள்ளொளித்தாலுமடுத்தபேர்க்குமுகங்காட்டுமல்லவெனின்மொழிகாட்டும்பிறர்நகைக்குமுரல்காட்டுஞ், சுகங்காட்டுவதுபேபான்றுதுக்கமிகப்பின்காட்டுந்தொழிலாமாபோ, லிகங்காட்டுநமதியன்மேலெண்ணிலாரெடுந்துயருக்கேதுவாமால்.

(௩௦)

கரதலாமலகம்பேபாற்கருத்தியலும்புறத்தியல்பேபாற்காட்டுவார்க்கு, விரதமாதவம்பிறவும்வேண்டுமோவவர்புகுதாவீடுமுண்டோசரதமாமிதுவென்றாரென்றலுமீதுள்ளதென்றுதம்மிற்றாய, நிரதராயினர்சிலர்பின்னுஞ்சிலரங்கவர்மொழியானெறியினின்றார்.

தனியடக்கருயர்கோதாவிரிதீரப்பத்திராசலத்தினெய்தி, மனிதரவர்த்மைப்பேபாலமதவேடம்பூண்டுநண்பாய்மருவியன்றார், வினவுபருவங்குறித்துவேறுவேறிடத்தினிற்பேபாய்மென்காய்முற்றிக், கனியவரும்பதமுணர்ந்துகாந்தலூதியதெனச்சொற்கழறினாரால்.

கற்றறிவுகுலமேன்மைகருணைபெரும்புகழ்செல்வங்கைம்மாறெண்ணா, துற்றுதவுங்கொடைசீர்மையொழுக்கமருந்தவரியமமுறவின்னேகண்மை, மற்றெறிதிரிலாத்திண்மைவாய்மைமிகுந்தூய்மைகுணம்வனப்பியாவும், பெற்றறிநுமடக்கமில்லாப்பெருமிதத்தாலத்தனைக்கும்பிழையுண்டாமால். (௩௩)

இழிகுலத்தேதாராயினுந்தம்மியலடக்கமுயர்குலத்திலேற்றுந்தீயபழியகற்றும்புகழ்பெருக்கும்பண்புநண்புமிகவிளைக்கும்பைம்பொன்னாட்டின், வழிபுகுத்துமென்றிணையபிறவுமிதமுறப்பகர்ந்துமருந்தாற்பித்தர், கழிமதத்தையடக்குதல்போன்றகுணஞ்சிற்சிலர்க்குவரக்கற்பித்தாரால். (௩௪)

சோமநாதம்புகுந்ததமன்படைஞராயினர்தஞ்சொருபமாற்றித்தாமநாட்டுறைவோர்க்குத்தமர்போலவ்வியற்கைசெய்துதமக்குள்ளாக்கி, யேழுமுறதேமாப்பினியலடக்கற்கியன்றபடியியம்பிமானங், காழுமுமெய்வணக்கமங்கணுள்ளார்கிலர்க்குவரக்காண்பித்தாரால். (௩௫)

அந்தமராடம்புகுந்தசந்தேதாடன்கிளைஞரவரவர்க்குவாய்த்த, தந்தமர்போலுடன்பழகித்தம்மொழிகேட்பதற்குரியசமயம்பார்த்து, நந்தவமெவ்வளவுளதவ்வளவலதென்படினுமின்பல்காதென்றே, வந்தபெருமச்சரத்தால்வருங்கேடுகிற்சிலர்க்குமாற்றிஞரால். (௩௬)

நிருவிகற்பரவிரேராதர்நிச்சயர்சத்துவார்வாய்மைநிகழ்த்துமெய்யர்மருவுதற்குத்தகுந்தலத்திலைவகிரெடுஞ்சங்கற்பர்வயிரர்பொய்யர், கருதரியசந்தேகரிராசதர்தாமதரிணையர்கண்ணுமற்றார். பருவமுணர்ந்தவரவர்க்குப்பண்புமியலும்பிறிதாம்படிபாதித்

எந்நாட்டுமெத்தலத்துமற்றவருமவரவருக்கியன்றதேதசெய், தந்நாட்டில்வாழ்வாருமவரவரைப்போல்வார்போன்றடுத்துவைகிமுன்னாட்டுஞ்சந்தனமாமுதுமரங்கள் பலகானின்முனைத்துவாய்த்துப், பின்னாட்டம்மணம்பிறவும்பெறச்செயல்போற்சிற்சிலரைப்பேதஞ்செய்தார். (௩௭)

ஆயகாலையிலுலகிலங்கங்கேதவம்பொறைநல்லருளாசார, நேயமாவிரதமன்புதானதன்மம்வாய்மைநெறியியமம்யாவந், தூயகான்மலைநதியின் னுறைநெடும்புண்ணியத்தலமித்தொடர்ச்சிதேதாறுமேயசீரிருட்டறையினெற்றியதீபங்களைப்போலிலங்குமம்மா.

கலிவிருத்தம்.

சாதிநன்மடந்தையர் தங்கள் கற்பொடு
வேதியர்கருமத்தின் விளைவும்பின்னரு
மோதியவருணத்தினொழுக்குந்தம்முறை
நீதியின்வழாமன்னர்நெறியினின்றவே.

(ச௦)

ஆயிடைவிவேகர்கோனவனியெங்கணும்
போயினநமர்செயல்புகுந் துநோக்கியே
நீயிவண்வருகெனநியாயனைச்செல
வேயினனவன் றொழுதிமைப்பினெய்தினான்.

(ச௧)

வயினதேதயன்னெடுவாயுவேகமும்
வியனுறுமதிமனோவேகமுந்தளர்ந்
தயர்வுறப்படர்ந் துலகனைத் துஞ்சிந்தையு
நயனமுங்களிப்புறநாடிக்கண்ணுற்றான்.

(ச௨)

கண்ணுறநோக்கியோர்கணத்தும்மீட்டுமவந்
தண்ணறன் செம்மலரடிவணங்கியே
தண்ணுறுதடமலர் த்தடக்கைகூப்பியிம்
மண்ணுறுபகைவலிவாட்டங்கூறுவான்.

(ச௩)

அரியரபத்தியினணங்கனார்கடாம்
புரியருட்டுணைகொடுபோயநந்தமர்
பரிவுறுமடியேனன்பார்த்தபோதினுந்
தெரிகிலர்பிறர்க்கவர்தெரியற்பாலரேர.

(ச௪)

அணையவர்கண்ணுறாராயினுஞ்சிலர்
மனைதொறுங்காமநல்வழியிற்சென்றன
வினைசெயுங்கொபமுமிகைகண்டல்லது
நினைவிலெப்பொழுதினுநிகழ்ந்ததில்லையால்.

(ச௫)

அடர்ந்திடுலாபமுமறமுறாநெறி
நடந்திலதாந்தவஞாலமெங்கணும்
படர்ந்துமுள்ளடங்கியபாவைபோன்றது
திடந்தருமானமுஞ்சிலர்க்குமாய்ந்ததால்.

(ச௬)

பொங்கியதழலிடைப்புன லுற்றாலென
மங்கியதகங்கரிப்பென் னும்வன்மைபுந்
தங்கியமச்சரந்தானுமேன்மையார்
வங்கிசந்தவிர்ந் துகீழ்மரபிற்சேர்ந்ததால்.

(ச௭)

திடம்பெறுமுணர்வுறச்சிலர்சிலர்க்கெலா
மிடம்பமவ்வவரைவிட்டிடுபட்டதா
லுடம்படுதருமமுநுர்தொறுஞ்சில
நடம்புரிகின்றதாலதன்மநாணவே.

(சஅ)

கையுறத்தேற்றிடுங்கடத்துட்டோயம்போ
லையுறறெளிந்ததாலனகருக்குளம்
பொய்யுறலொருபுறம்போயதோர்புற
மையுறுபகைக்குளம்வயிரம்போயதால்.

(சக)

எய்த்துறுந்தாமதவிராசதங்கள்போய்ச்
சத்துவகுணஞ்சிலர்தமக்குவந்ததாற்
கைத்திடுஞ்சிலர்க்குச்சங்கற்பங்குன்றியே
மெய்த்திடும்படிநிருவிகற்பஞ்சேர்ந்ததால்.

(௩௦)

அனத்தமுந் துக்கமுமனேகருக்கெலா
மனத்தகன்றனமழைவான்வழங்கின
வினைத்திறநந்தமர்வினைத்ததன்றியவ்
வினத்தவர்க்கவையெலாமியற்கையல்லவே.

(௩௧)

இடிகர்வஞ்சுகரினிச்சின்னானினின்
மடிகுவரென்பதற்கேதுமற்றிவை
முடிவுறுமலதுநின்முயற்சிதாமுமோ
படியினல்லறம்வெலும்பாவந்தோற்குமால்.

(௩௨)

என்றிவைபுகன்றிடுமியனியாயனைத்
தன்றுணைக்கைகளாற்றமுவிபின்னமுஞ்
சென்றவணிகழ்ந்தமைசெப்பென்றன்புறும்
வென்றிறல்லறிஞர்கோன்விடுத்தவேலைவாய்.

(௩௩)

விவேகன் சேனைகரந்துறைசருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ - விருத்தம் - நடகூட.

அ-வது, சத்துவச்சிரத்தை தூதுச்சருக்கம்.

—:—:—

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

பின்னருமமைச்சர்யாரும்பிறிதுமோர்சூழ்ச்சியுன்னி
மன்னவன்வதனநோக்கிவன்பகைமுடித்தற்கையா
வின்னமோர்கருமம்யாங்களிங்குரைசெய்வதுண்டா
லன்னதும்பகரக்கேட்டுன்னகத்துறுநிகழ்ச்சிசொல்வாய்.

(க)

* பகைக்குமுன் எனவும் பாடம்.

கருமமற்றஃதியாதென்னிற் கடியமாமோகன்பண்டே
மருவுதுன் மதியையல்லான் மணந் துபாஷண்டவிஞ்சை
யரிவையையவள்வயிற்றிலஞ்ஞனென்றெருவன்றேறத்
தெரிவருமயக்கமெய்திச்செருக்கிவீற்றிருக்கின்றனால்.

(உ)

அந்தவெம்பகையெல்லாமடக்குநின் னாற்றலேனு
மிந்திரன்முதலோர் தங்களிடர்கெடுத்தவுணராரோர்
தந்திறன்முழுதுஞ்செற்றதயரதனி ராமனென்றோர்
மைந்தனையீன்றுதீராவன்பகைதீர்த்ததேதேபால்.

(ங)

பைந்தொடிச்சமதிக்குள்ளம்பண்புறச்செய்துன்றந்தை
தந்தையைவிடுதற்கேற்றசந்ததிபெறுதற்கன்பு
வந்துபரிடதமாதமணஞ்செயவேண்டுமெங்கள்
சிந்தையீதென்றுபையச்செவியிடையுரைத்தார்மன்றே.

(ச)

அவ்வுரைகேட்டலோடுமகமகிழ்ந்தரசர்கோமான்
செவ்விதுசெவ்விதென்னாத்திருமுடிதுளக்கியானு
மீவ்வகைசிந்தைசெய்தேதனியம்பினீர்நீருமென்ன
மெய்வலியமைச்சர்தம்மையேவறுறவிருத்திமாதோ.

(ரு)

பொருந்துமெல்லணையிலின்பப்பூவையுந்தானுமேவி
யிருந்துமற்றவனோரோக்கியென்னுயிர்க்குயிரும்வாழ்வுந்
திருந்துநல்லுறவுங்கண்ணுஞ்சிந்தையும்பிறவுமெல்லா
மருந்ததியனையாய்நீயேயலதுமற்றெருவார்யாரே.

(கூ)

ஆயினுஞ்சொல்லக்கூசியஞ்சமெநஞ்சநின்பா
லையதோர்கருமமென்றெனன்றலுமெழுந்துபேபாற்றி
நாயகநின் துவாய்மைநான்மறுத்திடவொன்றுண்டே
னையமென்றுரைப்பதிந்தநீணிலத்திலையென்றாள்.

(ஏ)

பெண்ணியலதுசொலாமுன்பெருந்தகையவனோரோக்கிக்
கண்ணினுமினியராகிக்கரவிலாவுள்ளத்தோடு
மெண்ணியதளிப்பார்கண்ணுமிரவச்சமுறுவரிந்த
மண்ணியன்மார்தரென்றென்வஞ்சிமற்றிதனைச்சொன்னாள்.

(அ)

இற்பிறப்புடையமாதர்யாதுரைசெயினுங்கேள்வன்
சொற்பணிபுரிந்துதெய்வந்தொழாதவற்றெழுதுபேணிப்
பிற்படதுகர்ந்துதுஞ்சிப்பிறப்பழிப்பகற்றிமுற்றுங்
கற்பினில்வழாதுநின்றல்கடனவர்க்காகுமன்றே.

(ஈ)

அப்படியாதலானின்னருட்பணிபுரிதலன்றோ
வெப்படியுரைசெய்தாலுமென்கடனியற்றுமேவல்
செப்படியேனுக்கென்றோடேவியங்கவளைநோக்கி
மைப்படிகண்ணியீதென்மனத்துறுநிகழ்ச்சியென்றான். (க௦)

பகைவலிக்கொதுங்கினின்றோம்பல்கியதனையாசுற்ற
மிகைவலிகடத்தற்கேற்றவினையம்வேறில்லையுண்டோர்
வகையுபரிடதமாதமணஞ்செய்வதற்குநின்றோர்
றகையிலையென்னினேமன்மைச்சந்ததிப்பேறுண்டென்றான். (க௧)

என்றலுஞ்சமதியையவெண்ணியகருமநன்று
நன்றதுசெய்தியென்றாயந்தாடன்படுதேலாடு
மன்றலங்குழலினானைவனமுலைகுழையப்புல்லி
யன்றுவெம்பகையவென்றானுமெனவுவகைபூத்தான். (க௨)

காவலனிடையூறின்றிக்கருமமுற்றுதற்குபாயம்
யாவதுவிடுப்பதாரையெனவிவைகருத்துருன்னி
யாவதுசுந்தித்தப்பாலருகிவண்வருகவென்று
தாவில்சத்துவச்சிரத்தைதனையழைத்தினையசொன்னான். (க௩)

முன்னைநாணளனுக்காகமுயன்றியற்றமையந்திக்கோ
ரன்னமாகியபுள்ளெய்தியாங்குரைசெய்ததென்ன
வொன்னலாருணராவண்ணமுபநிடக்கன்னிமாலை
தன்னையான்புனையத்தூதுசாற்றுதிபோதியென்றான். (க௪)

அங்கவனதுசொலாமுனருளியற்கிரத்தைசெங்கைப்
பங்கயமுகிழ்த்துன்னேவற்பணிதலைக்கொண்டேன்வைய
மெங்கணும்படர்ந்ததெவ்வாய்பான்படர்நெறியினெய்தி
வெங்கடும்புலிபோல்வெளவின்மீள்வதெவ்விதத்திலென்றான். (க௫)

அஞ்சனீயணங்கேயுண்டாலரிசிவபத்தியென்னுஞ்
செஞ்சொல்பொகினிகணம்பாற்றிருவருள்செய்யவல்லார்
தஞ்சமாமனையாந்தம்பாற்சார்ந்துசெஞ்சரணம்போற்றிக்
கஞ்சன்மாமகள்பாற்செல்லுங்கருமமுங்குழறிமாதேதா. (க௬)

கொடுந்திறன்மோகன்றன்னொற்குலைகுலைந்நுலகும்பாமும்
படுந்நுயரனைத்துங்கூறிப்பாவையரருட்கேணுக்க
நெடுந்நுணையாகக்கொண்டுநீயுபரிடதமாதி
னிடந்தனிலீங்கென்வேட்கையாவையுமியம்பிமன்றேனா. (க௭)

அன்னவளிசைவுபெற்றிங்க ணுகுதிபோதியென்ன
மன்னவனுரைத்தலோடுமா துமப்பணிமேற்கொண்டு
நன்னெறிபடர்ந் துசம்புநாரணர்பத்தியென்னச்
சொன்னயோகினிகள் கஞ்சத்துணை மலர்ச்சரணந் தாழ்ந்தாள். ()

செவ்வேறு.

மேவியசத்துவன் மகளை மிகுந்திறல்யோகினிகள் ருள் விரும்பினோ
க்கி, நீவிரைவினீங்குவந்தெதன் கொலென்றுவினவாமுன்னெடிய
மோகப், பாவியகங்காரன்முதற்படைஞரொடெவ்வுலகுநஞ்சப
டர்ந்தாலென்னத், தாவியதீத்தொழிலியற்றுந்தன் மையினான்
மையெல்லாந்தவிர்ந்தவாறும். (கக)

தருமநிலைகுலைந்ததுவுஞ்சாந்தியொடுந்தாந்தியொடுஞ்சமதமத்
தின், பெருமைபொறையழிந்ததுவுந்தவந்தலைசாய்ந்தொதுங்கிய
தும்பேதுற்றாங்கே, நிருபகன்சந்தேதாடன்மற்றோர்நீங்கியதுநன்
னெறிசென்னீதியொடுங், கருணைமுதிதையுபேட்சைமயித்திரிமெ
ய்தளர்ந்ததுவுங்கழறிப்பின்னும். (உ௦)

அறிஞர்பிரானக்கொடியோர்க்கஞ்சியொளித்திருப்பதற்கோரர
ண்வேறின்றி, யுறுகிளைஞரொடும்பதரிசாச்சிரமவனத்திடைவந்
துற்றவாறு, மறுவிலுபநிடதைமணவேட்கையினுற்றனைவிடுத்த
வாறுந்தெவ்வர், செறினுமுமதருட்டுணைகொண்டேகுதியென்ற
னையனுரைசெய்தவாறும். (உ௧)

ஓதினளோதியமொழிகேட்டுருகியஞ்சலென்றுயர்யோகினிக
ளாகு, மாதருமவ்வுபநிடதைமன்னன்மணம்புணர்வதற்குமா
மோகன்றன், நீதகலக்கிளைஞரொடுஞ்செகுப்பதற்கும்பாங்கடு
ணைசெய்துநங்காய், போதியெமதருட்காவல்பூண்டென்றரவார்சர
ணம்போற்றிச்சென்றாள். (உ௨)

நாமாதின்மகளிடத்திலறிஞர்பிரான்செலவிடுத்தநங்கைதீய
காமாதிப் படைவேலை கடந்திடயோகினிகள்ருட்கலமேற்கொ
ண்டு, போமாறுபடருநெறிப்புகுந்தமைசொற்றனமவித்யாபுரத்
திலிப்பான், மாமோகவேந்தனங்குமுயன்றமையுநிகழ்ந்தமையும்
வகுத்தல்செய்வாம். (உ௩)

சத்துவச்சிரத்தை தூதுச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ - விருத்தம் - சககா.

க-வ.து, மோகனென றுக்கேள் விச் சருக்கம்.

எழுசீர்க்குழிகேடிவடியாசிரிய விருத்தம்.

சஞ்சலன் கபடி கவிஞ்ஞாநர் க்கன் மிஞ்சாருவா கன வகீர் த்திமா, வங்
சகம்பெறுகபாலிகன் சபதன் மற் றுனோருமாய்க் கற்றலே, துமா
ல்கொண்டிரவு பகன்மு யங்விவெய்யு துன்மதித் தெரிவாவொன்
னதே, நஞ்செனுங்கொடியாமோகமன் னவனா, த்திவனஞ்ஞாமக்க
ளிலே. (க)

மற்றொர்நா லிலிகன் னாமத் தவன் கவிவாசா, கவிபன் றநகழை
த்தாமம், பற்றலா ர்திவா மலங்கலியாது னாபடித் ததன் னாமமுடித்
தது, மிற்றைநா ன்வனவிலேயாதுவதா ர்னுய்யமத் தவன் த்திவாதித
ன்கொடிலா, வற்றகா ரியாதின் னதென் னவா ர்திவா பற்றலிலே
விதுரைசெய்தான். (ப)

ஐயநீயி துபணிஞ்ஞமன் னுமுல தடி யான் யா னுலககீர் த்திமா, வெய்
யதூ, துவைரோயினி டவன் னவதா ம்மதித் தறிதாவித் ததே, வைய
மீதுனின் முனே க்ருமோ வகீளா னவன் னாமமுடித் தவன் த்திவா, வெய்
யமா ரன் முதுகிலா ர்கிலே க்ருமோ னுத் தவன் யவா துதித் திவா ()

என் னுவெங்கலிவெழுத் தியா ரிவ விருத்திவக் கியவகீ ளவா பற்
சென் னுவன் பரிமா ங்கலுஞ்சிவா பிற் திலா பற்றக் கடி துயிரிதே
மன் றலந் தெனா யன்மோகமன் னகீளாபா ர்புறன் னுதவன் கி
கன் னும்வெங்கபடி கா தனுக்ஞாநி துவ துவித் திவா பகடி ரீசை யுட்

நம்பணைத் திலைவர் கா மனு தியா ரிவா லுத் துதா மன் னிதே
தம்பணைத் திறன்செ னுத்தியாங்கவர் தலத்தி துத் துமவனிதன் னிதே
வெம்பணைத் திறமொக் க்குந் தவனே மயின் றிவனா விசக் கிய
லம்பி னிஞ்ஞாநி துவா வபடி தரிவா தியாங்கலு வவா வால். (க)

கச்சிமாநகரிவிச தியுந் துவைரோ னுத் து, விசுத் திவா
யிச்சிமா மன் மட வாக் கதிதா ரிவ துதா மன் னித் திவா
முச்சிமா லெயுதாத்திவந் தவனே மொகா ர்திவொருத் து
நச்சிமா கமுதலா ரிவ விசுதா மன் னிதா மன் னவா, த்திவா. (க)

பொங்குநோபவா னுதா மன் னித் துதா மன் னவா பற் துதா
ர்பா, லங்குநோபவா னுதா மன் னவா துதா மன் னவா துதா மன்
வெங்கண் டா மவா துதா மன் னவா துதா மன் னவா துதா மன்
டாந், தங்குமா னுதா மன் னவா துதா மன் னவா துதா மன் னவா

மச்சரன் றனியல்கிலர்புரிந் திலர் மராடமீ, தாமயன் மா ற்றுமே மார்
நிச்சயன் றனெ றிகொங்கணத்தினுநிகழ்ந்த தானிருவித ற்பழுங்
சூர்சரந்தனி னுமுற்ற, அபுடெனினிவு கொடியடம்பனிலை கொண்டி
மெ, விச்சையுற் றுவளர்க்க திமாமகரமீ, துமேமார் புறம்வினோந்த தால்.

சுத், துவக்குணபிராசு தத்தினெடுதாமதன் புருதலத்தினுஞ், சித்தா
வித்தை யெனவே நிகழ்ந்த சிலநிலிபுத் திலெவர் செய்கையோ
வத்திலைக்கட னெடுங்கணத்தலமனை த்தினுப்படுகொட்தன் மனு
மெய்த்திருக்கபிசுசோரமாய் சிலிபுத்தின ல்லறபியங்குமால்.

யாபியற்றுகெறியல்லசெய்கைபலனிக் தரசா லெமன வெங்க ணுந்
தாபியற்று தல்செய்வார்கட ம்பைமயிவர் தாமெனத் தெரிவதுன் [ர்
றியே, புறியி ற்றலமனை த்துமந்தமர் புருத் துமேகட்கிலவைபுரிசுமேவா
காபியக்கருமபிலைவாய்ப்பை யாய்க்கா தவிற்பயில்வதென் பரால்.

அருள் விடுவகனெடுகமதிவைஞ்ஞமன் மன்விடத்தினு மடுத்திலார்
நிரூபகன் பொறைமகிழ்ச்சிமாமகிழ்நவிச்சயன் றனினிசாகர்கோ
ன், றருமன் மெய்யனவிதே ராதன் பிக்கசமதாமரட்க்கர்பதிசுத் துவன்
மருவியங்கனை யார்வைகிடப்பிறர் மதித்தியா ரறியவல்லதே. (கக)

தன துமேமாதகனைகேட மார ற்றநிகமர் தம்முளே னியொர்கிரத்தை
யாம், வணிகைததன்னை யும்கிட தவத்தினையமனைத் தெய்தற்குமலர்
வாணியா, லனை யதுதென விடுவகன் விடவன வித்தசெய்கையி
வையா மென, வினவுதற்குரியர் பொன்ன தும்குள துவினை விடுதன்
அனைவின ப்ரினார். (கஉ)

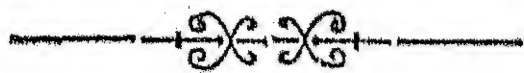
கலி நிலைத்துறை.

அச்சொலாங்கவன் கொட்ட னுமறிவினமன் ன
னச்சாரவென வெஞ்ஞியும்பாயமுமுண்ண விடக்
கைச்சபேரிருட் கருத்திலேர்ப்புடையவைகரந்து
பிச்சார்பேரவொருவெண்ணைகவெனிய்ப்படப்பெயர்த்தான்.

சுடுபட்டெனாவிருக்கவிலைபெருதெகிக்
காடுபுக்கவர்பின் வராமீண்டுமெய்கரந்து
நாடுபுக்கறமவரவர்க்குரைப்பாராமர்பே
லெடுமற்றவர் செயல்பிற றறிவதற்கரிதாம். (கச)

கேவதனின் றருஞ்ஞபரிட தப்பெண்மேல்விடுவகன்
காதலாரின னுமன் கடி மணம் பணரத்
துதுமேமாயின ன்சத் துவர்சிரத்தையாங்குதி
மாதையாங்கவன் மணஞ்செய்யுமேயா கழுர்வ குமாம். (கடு)

க-வது, மோகஞெற்றுக்கேள்விச்சருக்கம்.

எழுசீர்க்கழிநெடிவடியாசிரிய விருத்தம்.

சஞ்சலன் கபடிகலிசுதர்க்கன் மிகுசாருவாகன வகீர்த்திமா, வஞ்சகம்பெறுகபாலிகன் சபதன் மற்றுளோருமயல்கற்றுவோ, துஞ்சல்கொண்டிரவு பகன்மு யங்கியொரு துன்மதித் தெரிவைசொன்னதே, நஞ்செனுங்கொடியே மாகமன்னவன டத்திவைசூறுமந்நாளிலே. (க)

மற்றொர்நாளிலிகன் மைத் துன்ன கலியைவருகவென் றருகவைத்துநம், பற்றலார்திரைமலங்கியோடினர் படிந்ததன் மையமுடிந்தது, மிற்றைநாள்வரையிலொருவராயினுமொருகைத்திலைதென்கொலோ, வற்றகாரியமதின்தென் றுணர் தியொற்றராலெனவிதுரைசெய்தான். (உ)

ஐயநீயி துபணிக்ருமுன் னுமுன தடியன் யாணுலகனைத்தினும், வெய்யதுதுவரையேவிவிட்டனன் வெ, தாப்புனித்தகி, நனித் துமே, வையமீதினின்முனைக்ருமோவணையர் வன் மையுஞ்சிலவழங்குமோ, வெய்யுமாரன்முதலோர்கனெங்க ணுமிருந்தநம்படைஞ்ஞெளியோ. (ஃ)

என்றுவெங்கலியெழுந்தியம்பினனிநுந்தவெல்லையானவலாற்சென்றுவன்புனியடங்க ளுஞ்சொயெறரிந்தவொற்றர்கடிருமீயேமன்றலந்தொடையன்மோகமன்னனை யுமார்புமண் ணுறவணங்கிகன்றும்வெங்கபடிநா தனுக்குமிருகைகுனித்தினை யகமுறிஞர் யுட்

நம்படைத்தலைவர்காமனா தியரிஞ்ஞா லமுற்றமுறகன்வியேயதம்படைத்திறல்சொ ளுத்தியங்கவர் தலத்திருந் தாங்கலிதன் வியேவெம்பகைத்திறமொடுக்கியுங்ககனமோகரின் நிமழைவீசல்பாலம்புவிக்குளி துவையுமுதலிலவ தியங்களுள் வாயவால். (ஔ)

கச்சிமாநகரி லிரதியங்குலவுகாமனுஞ்ஞா லிருந்தமேயிச்சியாமன் மடவார்கடந்திறபிகந் துபற்பலரிடத்தெனறுமுச்சிமாலையுதயத்திலவந்தனமுமோமார்த்தியமொழுக்கமுநச்சியாகமுதலாயசெய்கினை யுநன் னியங்கிவைநடந்தவே. (ஈ)

பொங்குமோபனுறையுப்பதிக்குளுள் பொறுமையுஞ்சிறி துபுருடர்பா, லங்குமோபனுறையத்தலத் தாநியலருள் வழங்கியததன் நியுள்வெங்கண்மாமமதைதந் தைவாழ்ப்பதியின் மீதுவாழ்வார்சவுரியர்கடாந், தங்குமான னுறைதானமுடுமுளர் தாழ்விலாதமுடி தாழ்வுவார்

மச்சரன் றனியல்சிலர்புரிந்திலர் மராடமீ துமயன் மாற்றுமார்
நிச்சயன் றனெறிகொங்கணத்தினுநிகழ்ந்ததானிருவிகற்பமுங்
சுச்சரந்தனிலுமுற்றதுட்டெளிவு கொடியடம்பனிலை கொண்டி-
டும், விச்சையுற்றுவளர்காசிமாநகரமீ துமார்புறம்விளைந்ததால்.

சத்துவக்குணமிராசுதத்தினொடுதாமதன்புருதலத்தினுஞ், சித்தா-
வித்தை யெனவே நிகழ்ந்த சிலசிலரிடத் திலெவர் செய்கையோ
வத்திரைக்கடனெடுங்கரைந்தலமனைத்தினும்பதிகொடதன்மனு-
மெய்த்திருக்கமிகுசோரமாய்ச்சிலரிடத்தினல்லறமியங்குமால்.

யாமியற்றுகெறியல்லசெய்கைபலவிந்தரசாலமெனவெங்கணுந்
தாமியற்றுதல்செய்வார்கடம்மைபிவர்தாமெனத்தெரிவதின் [ர்
றியே, பூமியிற்றலமனைத்தானந்தமார்புகுந் துமேகட்கிலவைபுரிகுமேவா
காமியக்கருமமிவையரம்பையர்களுக்கா தலிற்பயில்வதென்பரால்.

அருள்விவேகனொடுசமதிவைகுமவனமவ்விடத்திலு மடுத்திலார்
நிருபகன் பொறைமகிழ்ச்சிமாமகிழ்நனிச்சயன் றனிவிராகர்கோ-
ன், றருமன்மெய்யனவினேராதன்மிக்சுமதமரடக்கர்பதிசத்துவன்
மருவியங்கனையர்வைகிடம்பிறர்மதித்தியாரறியவல்லோ. (கக)

தனதுமேபாதகரைவேடமாற்றிரமர்தம்முளையொர்கிரத்தை-
யாம், வனிதைதன்னையுபரிடதவஞ்சியைமணஞ்செய்தற்குமலர்
வாணிபா, லனையதூதனவிவேகன்விட்டனனெடுத்தசெய்கையி-
வையாமென, வினவுதற்குரியார்சொன்னதும்முள துவினைவிதென்
றுரைவிளம்பினார். (கஉ)

கலி நிலைத்துறை.

அச்சொலாங்கவன்கேகட்டலுமறிவினிலாமன்ன
னச்சராவெனவெகுளியும்பயமுமுண்ணலியக்
கைச்சேபரிருட்கருத்திலோர்புடையவைகரந்து
பிச்சர்போலொருவண்ணைகைவெளிப்படப்பெயர்த்தான்.

ஈடுபட்டெனாலிருக்கவுநிலைபெறாதகிக்
காடுபுக்கவர்மீள்வராமீண்டுமெய்கரந்து
நாடுபுக்கறமவரவர்க்குரைப்பராமர்போ
லாடுமற்றவர்செயல்பிறரறிவதற்கரிதாம். (கச)

வேதனீன் றருளுபரிடதப்பெண்டேமல்விவேகன்
காதலாயினனாமவன்கடிமணம்புணரத்
தூதுமேபாயினன்சத்துவச்சிரத்தையாஞ்சருதி
மாதையாங்கவன்மணஞ்செய்யுமேயாகமும்வருமாம். (கரு)

மெலியுநுண்ணிடைப்பாஷண்டவிஞ்சையையேமனி
வலியயான் பெற்றமைந் தனைப்போற்பெறமடவார்க்
கலியையன்னவன் மணஞ்செய்வான் குறிக்குமுன்னாளை
புலியின்வன்றிறம்பூசையுங்கற்பதுபோலாம். (க.அ)

குறுமுயற்குலங்கேகாளரிவாயகப்பட்ட
கறையடிக்கிடர்தீர்ப்பதுபோலுநங்கணத்தேதார்
பிறழவிட்டிலாப்பிணிப்பினாற்சிறிழ்ப்புற்றேமானச்
சிறையகற்றுகற்காங்கவர்புரிகின்றசெய்கை. (க.அ)

பாட்டனைச்சிறையென்பிதாளைத்தநாட்டாசப்
பூட்டவன்றனையாம்புனைவித்தநாட்டுமருந்தாக்
காட்டகன்றிடத்தமரொடுதன்னைபுங்கலக்கி
யோட்டுகின்றநாளுருவலியின் றுவந்துளதேதா. (க.அ)

இனையவாசகநன்றி தூதன் றிதென்றிசையா
வனையதூதரையவமதித்தாளைத்ததாராங்கேக
வினவுவார்சிலர்வாக்கினிற்றேகட்டதேதாவேமுற்
கனவுகண்டதேதாபுகன்றதென் றுலாத்தனன்கடிபோன். ()

பின்னுமேகனையொற்றர்கள்வணங்கியெம்பெரும
பன்னுகின்றவர்பற்பலாரியாபத்தி
யென்னுமேயாகினிமாருட்டுகையினுல்லாவு
முன்னுமங்கவர்முயற்சியென்றனரென் றுமொழிந்தார் (உ.அ)

நெறிதிற்றம்பிடுனானிவ்வரைகேட்டுவெண்ணிலனின்
முறுவல்செய்தெவர்தமக்குமேமார்பேதமைமூட்டு
மறிவின்மங்கையர்தங்களைப்பின் செல்வாராண்மை
யி றுவதன்றிவேறெந்நங்னஞ்செல்கின்றதென்முன். (உ.அ)

மோகனென்றுக்கேள்விச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆக - விருத்தம் - ௪௩௭.

க௦-வது, இடம்பனுக்கேகாலெவிசருக்கம்.

கலிகலைத்துறை.

அருகிருந்தவெங்கலியனைப்பின் னுநம்மடையார்
வெருவுறும்படியடர்ந்தலைகளைத்தினுமேனி
யிருதினத்தில்வாரணசியந்தலத்திடையாமும்
வருதுநீயுமங்குறுதியென்றருள் ளிடவழங்கி. (க)

சாருவாகனென்பவனையுங்கலியெனத்தக்க
காருலாவியவிடத்தொடுத்தியெனக்கலந்து
பாருலாவுநற்றலந்தொறுங்கரந்துறைபவரைப்
பேருருவகைகொணர்தியாற்பிடித்தென்றுவிடுத்தான். (உ)

புத்தனைப்பெருஞ்சமணனைக்கபாலிவெம்புலியைக்
கைத்தசுந்தையனைழத்துலகெங்குநீர்கற்ற
வித்தையையப்புகச்செலுத்திவைத்திதத்தியல்லிலக்கிச்
சத்துவச்சிரத்தையக்கொணருதிரெனச்சாற்றி. (ங)

போமினென்றனென்றலுங்கலியனும்தேபாற்றித்
தாமணம்பெருச்சாருவாகனுமிகத்துதித்துத்
தாமியைந்திடுத்தலந்தொறும்தேபாயினர்தனிர்ந்தோர்
நாமடந்தையாற்சென்றநற்சிரத்தையதேமனடந்தார். (ச)

அனையர்யாரையுமவ்வழிவிடுத்தபின்னரசன்
வனையுமாண்புடைக்காசிமாநகர்க்கியாம்வருது
மினையநாளிதுபொழுதிதுசெய்தியென்றெழுதி
வினையிடம்பனுக்கோலையெத்துத்தொடுக்கிவிடுத்தான். (ரு)

அன்னகாலையில்வாரணசித்தலமதனுட்
பன்னகாலையெய்தவல்பற்பலர்செயப்பதியாய்
மன்னனேவலான்மனக்கவட்டிடம்பன்செய்மார்க்க
மின்னதாமெனத்தொரிந்துரைசெய்குவரெவரே. (ர)

இரவிடைப்பலேவசியர்னிதவையரிவரை
வரவழைத்தவரிளமுலைக்கோட்டிடடைமருகிக்
காரெகிழ்த்திடாதனைத்திதழ்சுவைத்துளங்கனித்துச்
கரதவித்தையிலிளர்சிகாமணியெனத்தேதாய்க்து. (ர)

காமமங்கதைப்பகலெலாமொருபுடைகரந்து
தாமுயர்ந்தவரிவரெனப்பற்பலர்தம்முன்
னோமமும்பலகருமமுஞ்செய்குவாரொப்பத்
தீமுகந்தனில்வாய்மிணுமிணுத்துநெய்சிந்தி. (அ)

தருப்பைமார்தழைவெண்பொறியட்சதைசமிதை
நெருப்பினுக்கயலுபகரணத்தொடுநிரப்பித்
திருப்பனித்திரச்செங்கையெழக்கிடைச்செலுத்திப்
பொருத்துகுண்டலக்குழையினுமடிக்கடிபோக்கி. (அ)

சேருமக்கினிகோ, த்தொச்சாபிவிந்திசை
வாருமவாருமென் றவழி, த்துவென் னிற் றவாழி
பேருமோர்சருவத்திற் றவென் னிற் றவா
பாருமோவாழி, த்தொழிற் றிற் றவாழி, த்தான். (10)

காதல்வேதியர் தம்மொரு நெய்யம்பலையுடைய
 போதகன் றாபினிவர்க்கே உத்தியாயிப்பழகுதல்
 வேதவேதியாயினோய் கையாய்வித்த
 மாதபோதன் செனச்சிலர்பழிவர்க்குநாமுதல்.

(உரு)

பத்தியாய்வாய்வழித்தெரிவிதவாய்வாய்வழி
 தத்தியாய்வாய்வழித்தெரிவிதவாய்வாய்வழி
 மத்தியாய்வாய்வழித்தெரிவிதவாய்வாய்வழி
 சத்தியாய்வாய்வழித்தெரிவிதவாய்வாய்வழி.

(உரு)

தாமரைத்திருமணியொம்பிக்கொடுத்தவாழ்
சோமனுத்தரிசுமுகமெனச் சொல்லும்தாமரை
மாமலைத்தளையரிந்துவளர்வோமென்கூத்தி
சாமலேயுடையதீர்வாய்என்கொடுத்தவாழ்.

இனையபற்பலாடாய்க்குதல் உளவியங்
மனையில்வாழ்வறுமிடம்பான்முன்சொல்லாமல் வன்
வினையினையிப்பூதன்வந்தகைதங்கிபோகவிளைவு
மனையன்றன்வாயுவஞ்செய்தியாகலாமளித்தான்.

(௨௪)

ஆசிலங்கருளை வகையாய் விடவில்லை. தந்தை
பாசமுற்றதே தாய் புவமகன் வாக்விட வாயிற்று
நீதி நக்துபெய் படிக்கிற் தமுட க்குபெயிர்ந்து
வாசிபென் தன வென் ததுமனை பன் வாசித்தான். (16)

முழுதுதான் மலையாளத்தில் உள்ளது.
 என முதிடம்பலுக்கனா...
 பொழுதினெய்து...
 பழுதுருவகையியற்றவுக்கு... (உ)

இந்தவாசகங்கோட்டையாசனமகிழ்ச்சிதடம்பன்
வந்ததூதுவர்க்கேழ்ந்தவன்வரினாபுழைக்கி
நந்தமோகமாமன்வவனவித்தவதமாநகர்வி
டிந்தமாநகர்க்கேய்தவ்யாவுதெய்தவகொல்லை (கவி)

முன்னசத்தியப்பின்னைபையழைத்துமாமேக
மன்னன்னைகவுமாவிகைநிறப்புறவகுத்துக்
கன்னல்வாழைவான்சமுதேதாரணைபிடக்கயங்கள்
தொன்னகர்ந்திருவிதிசேடாறுமேமெதாளுத்து. (௧௮)

பந்தரிட்டுமேற்றுகில்விதாணித்ததுன்பாங்கர்க்
கந்தநாண்மலர்தொடுத்தாற்பூரணகலசம்
தந்தமாமனைதொறுமலைத்திணையனதாய்க்
விந்தநாளனைவருஞ்செயப்பணித்தியென்றினைத்தான். (௧௯)

எவரையும்பணித்தின்னணம்புரினித்தவெல்லக்
கவுடேதயமீதுருந்துவாழ்வுறுமகங்காரன்
புனைமன்னவன்சொலெறிக்,கணர்வுறுபொருட்டா
லவணகன்நியற்காசிமாநகரில்வந்தடுத்தான். (௨௦)

இடம்பனுக்கோலைவிசெருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ - விருத்தம்-சருக.

௧௧ - வது, இடம்பாங்காரச்சருக்கம்,

— ❦ —

எழுசீர்க்குறினோடிவாயிரிய விருத்தம்.

மானமென்அவார்ப்பெதாழ்த்துமேற்றசொலித்துவருவதுபோன்அ
நன்மணித, மானவெவருமடங்கவாய்மொழியா லதாட்டுவான்
போன்அநல்லறிவி, வீணர்மற்றவர்காங்கற்றேதவித்தவென்பா
வார்போன்அமென்வகுத, ஏனமற்றெவ்விருமவடிவின்கிழங்கிய
நிழுவான்போன்அம்வந்துமுன். (௧)

நற்புனற்கங்கைகதித்துவறதேதாறுகண்ணிகாணுவருணத்துக்
தற்பணஞ்சத்திவந்தனமேமாமத்தாத்திமாதவஞ்சொபதியமம்
கற்பநல்லேதாசத்திரபூரணங்கற்றவைகருத்துறக்கருமம்
பற்பலவியற்புமவைவந்தம்வைப்பார்த்தவனிடையன்பகர்த்தான்.

அவ்வருணமுதலானகாச்சிவமுதலானகவற்புணிப்பவர்கடாமாநி
யின்வருணாச்சிவத்திணுக்கியற்கைகளைவெய்கைகினைவென்ப
தின்நிச, செவ்வாய்க்கிணுமுருங்கிநுகிசுத்தியதாய்செய்தவைபு
டித்திடுஞ்சிலர்போற், கவ்வையின்கிசின்நாநிபென்கிசுஅவை
நிநுகிசுக்கன்வர். (௨)

அரம்பொருவேற்கணகந்தேகளத்தியானமாமினையர் கத்துவ
துஞ், சுரம்பதங்கிரமஞ்சடையவரோகஞ்சொல்லுமாரோகமாவ
ருணம், வரும்பொருடேயங்காலநற்பருவமாத்திரைமங்களாசார
முரம்பெறுவேதேமாதிலக்கணத்திலொன்றையுமின்ன தென்று
ணரார். (௪)

இவனவதானியிவன்கிரமதாடியிவன்சடாவல்லனென்பா
னவனுபாத்யாயனவன்வேதபட்டனவனத்தியாபகனென்று
நவநவமாகப்பேர்பலபுனைந்துநல்லுநானங்களும்பெற்றெத்
திவசமும்புசித்திவ்வுலகவஞ்சிக்குந்திருடரிங்கிவரிவர்சிலரால்.

குருமதம்பாட்டஞ்சாலிகாநாதக்கொன்னைகநன்மிச்சிரங்குற
வருமதம்பின்னுமகோகத்தினுத்தமாவிரதத்தானவண்ணை
பொருவருநியாயஞத்திரஞ்சிறந்தபூடணங்காபிலப்பொருளென்
றுரைசெயுநூலின்புத்தகமிருந்தவூரினுபிவர்புகாதொழிந்தும்.

தற்கசாத்திரத்திலிவர்மிகப்பெரியர்சாங்கியாரத்திரந்தாமாய்
நிற்குநரிவர்வேதாந்தசாத்திரத்தினிபுணராரிவரிவர்நெருநாட்
கற்பமீமாஞ்சைவல்லவரிவரேயாகம்பயின் நவார்வியாகாண
நற்கலையிவரேயுணர்ந்தவரென்றுநாமதேயம்பலகனில. (௫)

சுவடியங்கயி லுங்கம்பையுநெடுவெண்ணோமனுத்திரிகமுந்தாலங்
கப், பவரிடப்பொருடாமுணர்ந்துவார்போற்பொற்பனித்திரம
ணிவிரற்செங்கை, யவணபிரயம்போலடிக்கடிநீட்டியணிந்தருண்
டலமசைத்தம்பொன், கவருதற்கிணையர்கற்றஞ்ஞெதந்தக்கள்வரே
யுலகினிற்கற்றார். (௬)

ஆதிநாண்மாறன் மறையையாயிர நல்லருந்தமிழாயுணர்த்ததினு
மோதிநாவமுந்தார்பொய்கைபூதம்பேயுற்றபேறையுஞ்சிறி, துண
ரா, நீதினார்சொன்னதிதுபிரபந்தமி, ஆதிருவாய்மொழியென் லுங்
காதினூல்வினவார்பாஞ்சராத்திரம்வைகாநசமீதென் லுங்கருதார்

அவையவர்தன்மையாயினும்பட்டாசாரியாமுகியநம்பி, யுவைய
வேதாந்தாசாரியராமானுசமெனவொப்பிலாம, மினைவரினை
புனைந்துதிருத்தி மெய்யெங்குமிடையிடை யெண்ணிலக்கின்றித்
தவளமண்சாத்தியதனதனடுவேதருந்திருச்சுரணந்தரித்து. (௭)

தூசநீர்க்காவியுறப்புனைந்தணிந்தாதுவாதிதாமரைமணிதொண்மே
லாசின்மூப்பினமைசாதிவேற்றமைகனகன்றெவர்க்காயினுமடி
யென், ருசனென்றிறைஞ்சிப்பிற்பொருள்வவர்துசாத்திமேன்

இடம்பாங்காரச்சருக்கம்.

கூடு

முத்திராதான, மாசிலாதவர்போலிருந்தனரிவர்போல்வஞ்சனை
யாவேரவல்லார். (கக)

இரவெலாங்காமக்கணிகையர்முயக்கிலின்பமுற்றியற்பகலெல்
லாங், குரவராயணியெண்ணீற்றுருத்திராட்சக்கேகாலமார்ச்சால
மாங்குழைவும், பரவுபாவனையுந்தேவதார்ச்சனைதாம்பண்ணல்
போலுருப்பலபரப்பி, விரவுமாமணிதொட்டாட்டலும்பார்க்கி
ன்மிகக்கொடிதிவர்வஞ்சவேடம். (கஉ)

திருத்தகுழுவர்புகறிருப்பாட்டுத்தெள்ளமுதத்தையுந்தேக்கா
துருக்கெடுத்தகற்றுநற்றிருமூலரோது மந்திரத்தையுமுணரா
தருட்கெடுத்தறந்தாங்காட்டுவோர்தமைப்போன்றரும்பொருள்
கவர்ந்தவரவர்க்குக், குருக்கொடுத்தாருசாண்கும்பிதூர்க்கின்ற
கொடியராலிந்நிறைகுழுவேவர். (கங)

நிறைந்திடக்குடத்தின்மலமுறப்புறத்தினீர்கொடுகமுனிஞானிக
ர்ப்ப, வறந்துடைத்தன்புந்துடைத்ததம்முளத்திலருமலமிருக்க
த்தண்புனலாற், புறந்துடைத்தங்கமுழுதும்வெண்ணீற்றைப்பூச
ணிக்காயெனப்பொதிந்து, பறந்துபற்பலர்கைப்பொருள்கொள
ச்சைவப்பழங்கள்போன்றவரிவர்பலரால். (கச)

அட்டிடுவெண்ணோறவரவரிடர்சென்றருந்தலாமூலகிணையது
போற், றெட்டியதிடையென்றானடியார்போற்றெரிந்திடப்பன்ம
யிர்திரட்டி, நெட்டியற்கொன்றைக்காய்கள்போனீட்டிநிமிர்ந்தலை
ச்சமையெனநிரப்பிக், கட்டியசடையின்கொழுந்தினுநெடிதாற்
கண்டகரிவர்மனக்காதல். (கரு)

புரத்தினீண்மடங்கடொறும்புராணிகராய்ப்போயிருந்தறஞ்
சொல்வார்போலக், கரத்திலேடெடுத்தேதேதாசிலபுகன்றுகாய்க
னிதண்டுலங்கொணர்வார், வரத்திலேகண்ணும்வாக்கிலிச்சகமும
னத்துளவஞ்சமுமாகிப், பரத்திரவியமெல்லிருப்பமாமிணையர்
பாவனையாவேரபடித்தார். (ககூ)

மூங்கினெட்டிலேபோற்கோபிசந்தனமுமுத்திரைப்பொறிகளுஞ்
சாத்தி, யாங்கதனிடையங்காரமுந்தீட்டியங்குலிக்கேகாரொர்செ
ம்படுக்கி, நீங்குமினென்றுபிறர்செலவிலக்கிநெட்டிகுந்திவைத்
தனைக, மீங்கிவர்புரிந்துந்தத்துவர்தாமென்றெத்துவாருலகிணை
யெங்கும். (ககா)

சென்னியோர்பனங்காய்போலமுண்டித்துச்சீடர்பற்பலர்கள்
பின்செல்லச், சன்னியாசங்கொண் டமுன்மழுக்குறிகொடண்
டொடுகமண்டலந்தாங்கி, மன்னியாதரிப்போர்மனைதொறும்புகு
ந்துவயிறுசாணுந்தனிவளர்த்தற், குன்னியூர்தொறும்போய்மட
ந்தொறுங்குடிகொண்டொண்டுகில்காவிதேதாய்த் துடுத்தேத. (கஅ)

உற்றுபநிடதத்துட்பொருடன்னையுணர்வுற்தொருவருக்கொரு
வர், கற்றறிவோதியத்துவயி தந்தாங்கழுவார்போன்றுகண்டெ
ரியா, மற்றொருகுருடர்குருடருக்குரைக்கும்வழியெனச்சொற்று
றைமயங்கித், தெற்றுரைசெய்துதியக்கமுற்றே துந்தெளிவுறுதவ
ர்களித்திரளால். (கக)

தத்துவெண்டிரைச்சீதளச்சிலாதலத்திற்றருப்பைநற்கம்பளம்
புலித்தேதால், வைத்ததிலிருந்துபுறத்துபகரணம்வயங்குவார்பட்
டுமேல்வனைந்து, மெய்த்தந்தசெபம்போல்வாய்மிணுமிணுத்துனி
ழியினைமுகிழ்த்துமெய்யிறுமான், தெத்தனைகோலம்பிற்பொரு
ள்கவர்தற்கெத்தனையிவர்செயுமிடம்பம். (உ௦)

மாயவெம்பசியைத்தீர்ப்பதற்கேதும்மதித்திடாமற்றிரிதண்டு
மேயவெண்பட்டநாமமுங்காவியிட்டபூந்துகிலுமேலிலங்கச், சீய
ரென்பவராயில்லறத்தேதார்க்குஞ்சென்னிதாழ்த்திதைறஞ்சியத்தி
ருமால், கோயிலினமுதம்புசிப்பதற்கன்றோகொண்டன ரிணைய
ரிக்கேகாலம். (உ௧)

மத்துவகுருவாய்ச்சன்னியாசத்தில்வையும்பிற்பொருள்வாஞ்
சைப், பித்தமேற்படர்ந்ததென்னலாங்காவிப்பெருங்கலைமருங்கி
னிற்பிறங்கச், சுத்தவெண்சங்கம்பல்லியமுழங்கத்துலங்குபொற்
சிவிகைமேல்வரலா, வித்தனைபேரும்பாக்கிவன் கமுகந்தேதாட்ட
மென்றெண்ணலாமிடம்பன். (உ௨)

சங்கிவர்தம்மோடியைந்தொருவாய்மையியம்பினுமெண்ணிலாக்
கொடிய, தீங்குவந்தணையுமென்றனைவரையுஞ்சிந்தனையிகழ்வுறர்
சிரித்து, நீங்கினனகந்தைக்கொருதனிக்கணவனீணெறிப்படர்வு
ழிநெடிதா, யோங்கியமுனிவராச்சிரமம்போன்றொளிருமோரு
றையுள்கண்ணுற்றான். (உ௩)

கலி நிலைத்துறை.

அனையமா மனையந்நகர்வீதியினடுத்த
மனைகளாயாவினுமுயர்ந் துவிண்ணளவுமே மல்வயங்கி
வினையினுனலந்தருப்பையாலெங்க ணுமேவயந் து
புனையுநன்னெடும்பாசடைவடிம்பிடைப்பொதிந்து. (௨௪)

இந் துவெண்ணிலாப்பகலினுமியங்கியதென்னச்
சுந் துவெண்கதையம்மனைச்சுவர்தொறுந்தீற்றி
முந் துபன்னிற்சித்திரமியற்றியெம்முகத்தும்
பந்தரிட்டுநன்மார்தழைத்தே தாரணம்பரப்பி. (௨௫)

ஒங்குவாயிலீனாங்குறநிமிர்ந்தெழுமுபய
முங்கினீடிடநடுவுறநிறுவிரன்முறுக்கிட்
டாங்குவெண்ணிறப்பட்டி-னாற்கொடிக்கயிறமைத்துப்
பாங்கினேறுநீர்க்காவிவெண்டுகில்பலபரப்பி. (௨௬)

அமுதடும்புகையக்கினிலேவள்ளிபாலடுநெய்
குமுகுமென்றிடக்கொண்டெழுநறும்புகைகுலாவி
யுமிழ்வுறுந்தழற்சாம்பிராணிப்புகையோங்கு
மிமையமால்வரைக்கொழுந் துபோல்விண்ணினுமேற. (௨௭)

காமதேதனுவைப்போன்றபற்பலபசுக்கமுத்தின்
மாமணித்திரள்கணகணென்னெருலித்திடவனைந்து
தாமணிப்படப்பிணைத்தவையாவையுந்தந்த
கோமயத்தினையடிக்கடிபற்பலர்கொணர்ந்து. (௨௮)

வேகசாநவிப்புதுப்புனல்கலந்ததுமெழுகி
யாகசாலேதவார்ச்சனைசாலையின்னமுத
பாகசாலேவதிகைசெபசாலேமற்பசும்பொற்
றியாகசாலேநற்பட்டகசாலையெத்திறத்தும். (௨௯)

மருவிநாற்சதுரப்படப்பற்பலவன்னத்
திருவிசித்திரக்கோலமெங்கெங்க ணுந்திருத்திப்
பரவுவாசலிற்படிதொறும்படிதொறும்பாங்கிற்
பொருவில்புட்பகந்தாட்சதையெழிலுறப்பொருத்தி. (௩௦)

செம்புதம்பிகைகெண்டி-கைகாசண்டிசெப்புக்
கும்பம்வட்டகைகொப்பரைகிடாரநற்கும்பாப்
பைம்பொனிற்றிகழ்தனிகைகாளாஞ்சிதாம்பாளம்
விம்பமாமயிற்பொறிகொண்டாக்குத்துவிளக்கு. (௩௧)

தீர்த்தவேதிவெண்சங்குதார்ப்பணந்தூபதீபம்
வார்த்தகைம்மணிபஞ்சபாத்திரமாலவட்டம்
போர்த்தசத்திரசாமரமினையதேதபூசைக்
கேர்த்தநல்லுபகரணங்களாயாவையுமெடுத்து.

(௩௨)

ஆனதன்பரிசாரகார்கங்கைநீராடி
மோனராகியும்வத்திரங்கட்டிவாய்முடிப்
பூநிறம்பெறுசாம்பராற்புளியினுற்பொன்போன்
மேனவின்றவையனைத்தையுமவெளிப்படவிளக்கி.

(௩௩)

உரலுலக்கையேந்திரஞ்சள்காட்டுக்கல்பூப
மரணிமற்றதுகடைகயிறட்சதைதயனென்ற
பொரிதுடுப்பம்மிசகடமானேரூல்பலபுலித்தேதான்
மரவுரித்திரண்மகத்தினுக்குரியனமற்றும்.

(௩௪)

அறுகுமுஞ்சிநாணற்குசப்புற்றிரளரசோ
டுறுபலாசெருக்குச்சமியத்திராயுருவி
குறுகுமுட்கருங்காலியிச்சமிதையின் குவையு
நிறையமுற்புகன்றவற்றொடுமிடைபிடைநிரப்பி.

(௩௫)

செழுந்திருப்பள்ளித்தாமநன்மஞ்சனதீர்த்த
மொழிந்தநல்லபிடேகமாத்திரவியமுமுதூந்
தொழுந்தகைப்பணியுட்பரிசாரகாருளசிக்
கொழுந்தெனப்பலர்களபசந்தனத்தொடுங்கொணர.

(௩௬)

இன்னசெய்வினையேவலரியற்றிடவிடம்பன்
கன்னரத்தன்பொற்குண்டலங்கைவிரற்கவினும்
பொன்னணித்திருப்பவித்திரம்புனைந்தபொற்பூணான்
மின்னவச்சிரப்பொன்னரைஞாணிடைவிளங்க.

(௩௭)

இருசெவிக்கிருபவித்திரமிருகைக்குமிரண்டு
தருசிகைக்குமொன்றிடைக்குமத்தருப்பைப்பபுற்சாத்தித்
திருவெண்பட்டுடைச்சோமனுத்தரிகமுந்திகழப்
பொருவின்மற்றொருரத்தினமெய்க்குடைபொலிய.

(௩௮)

மெய்த்ததாணிலத்துறினுமதடிக்கடிவிளக்கிச்
சுத்தவாசமனஞ்செயக்கண்மலர்துடைக்க
வைத்தபாத்திரங்களிற்புனலேந்தியெம்மருங்கு
மொத்தபாவனைசெய்குவாரிடைவிடாதுலவ.

(௩௯)

இடம்பாங்காரச்சருக்கம்.

காசு

இட்டமாயதன் பேரல்பவரெய்திலாங்கிருக்கச்
சட்டமாய்ரத்தனகம்பளம்பலகைநற்றவிசு
வட்டமாய்ச்சிலசதுரமாய்ச்சிலவிருமருங்குங்
கிட்டவாதனம்வேதிகைமேற்பலகிடப்ப.

(சு௦)

எடுத்துமுற்புறத்திரண்டுசேமக்தலமிருபா
லடுத்தசைத்தகண்டாமணியதனெடுமடிப்பத்
தொடுத்தவாசலிற்றாங்குமாமணியொன்றுதூங்கா
துடுத்தபார்மகன்கலையெனநிரந்தரமொலிப்ப.

(சு௧)

மன்னுசூரியயந்திரமொன்றென்றைவைத்துத்
துன்னுமாமலரட்சதையறுகதிற்சொரிந்து
கன்னமார்புதொளிதழ்நாசுதுதன்முழங்கான்மற்
றின்னதானமட்சவடுறவெழுந்தெழுந்திறைஞ்சி.

(சு௨)

படியில்யாவருமிசுதனஞ்சொரிந்தடிபணியக்
கொடியபாவணையிவ்வகையெண்ணருங்கேகாடி
முடிவுறுதவையியற்றிநல்லுணர்விலாமூடக்
கடியலோபன்மாமகனிநிதிருக்கின்றகாலை.

(சு௩)

கலிவிருத்தம்.

வந்தவகந்நைத்ததிருமணாளனெதிர்கண்ணுற்
றிந்தமணையிந்நகரில்யாவர்மனைகொல்லோ
சின்னதெதளிவுற்றிலகுசீரியர்கள்வைகு
மந்தமணையோபாலுமெனவையுறுமனத்தான்.

(சு௪)

ஏவரெனினும்பொழுதிரண்டினிதிருந்தேத
பாவணைகொல்லலதுறுபத்திகொலதெல்லா
மாவதறிகிற்றுமினியப்புறமெனத்தன்
தேறவியொடுமுன்னியதனுட்கடிதுசென்றான்.

(சு௫)

சென்றவனெழுந்திரவிவந்தனைசெய்வார்போ
னின்றவனயற்குறுகிவாழிமிகநீயென்
றென்றுபுகலாசிகொலலுற்றனனுறுமுன்
கன்றுமவன்த்தவன்முகங்கடுகடுத்தான்.

(சு௬)

ஆசொலவந்தவெமையஞ்சலிசெயாதேத
மூசியகடுப்பொடுமுனிந்தனனிதென்னே
யேசியதுருக்கர்மணையிம்மனைகொலென்னுப்
பேசியெதிர்வைத்தவடிபிற்கொடுபெயர்த்தான்.

(சு௭)

பேர்த்தடிபின்வைத்திணையபேசுமவனைத்தன்
சீர்த்தகையமைத்தயலொர்சீடனையுமாங்கே
பார்த்தனனுளத்தினியல்பார்வையினுணர்ந்தேதார்
வார்த்தையவனுங்கவுடமன்னனெடுசொன்னான். (சஅ)

மாச்சுரவியொன்றுளவுசிட்டன்வரினுங்கா
நேச்சயலிருந்துகழுவிப்புகுதல்செய்வான்
பூச்சுரர்பிறர்க்கெமதுபொன்மனையின்மற்றே
மாச்சுரமென்னவனுக்கற்குரியதன்றே. (சக)

கோள்கடியுநங்குரவர்கோதிறவநீர்நுங்
கோள்கிளருநாட்டினிடைகேட்டுமிலிர்கொல்லோ
நீள்கடிமனைப்புனிதநீதியறியீரோ
தாள்கழுவுறாமல்வரிலாரிதுசகிப்பார். (ரு0)

இத்திருமனைப்புறமுமுட்புறமுமெய்துஞ்
சுத்தியிதுகண்டுமொர்துருக்கர்மனையென்றீர்
புத்தியிதுவோவுமதுபொங்குசினம்வெம்போர்க்
சுத்திரியருக்கும்வரல்கண்டவருமுண்டோ. (ரு1)

தாங்குமொருசெம்பிலைகொறண்புனல்கருப்போ
பாங்குறுதமக்கெனவொர்பாத்திரமிலாநீ
ராங்கனமிருந்துபுனலையதருகென்று
லீங்கனமிருப்பவர்களீர்ம்புனல்கொடாரோ. (ரு2)

என்றுரைபகர்ந்தவனெழுந்தருளுமென்னாச்
சென்றுபுனலங்ஙனமொர்செம்பொடுகொடுத்தா
னன்றிதுரைநன்றெனநகைத்ததனைவாங்கிக்
கன்றியகருத்தினெடுகால்கழுவிவந்தான். (ரு3)

வந்தவன்விரைந்தொருமணித்தவிசுறுமுன்
சிற்தையினமுன்றெறித்திரும்பவும்வெகுண்டான்
முந்தமொழிகின்றவன்முனிந்தவையுணர்ந்தே
யிந்தவுரைபின்னருமியம்புதல்செய்தானால். (ரு4)

உய்தலுறமேல்விசிறுமார்விசிறிதானுங்
கைதனிலுமின்றிரைகாற்றினுமுறாதே
மெய்தவழும்வேர்வினெடுமேவினிரநம்மாசா
னெய்தவருபீடமதிலேறுதிரிதென்னே. (ரு5)

பொருக்கெனநடந்திலகுபொற்றவிசினுடே
யிருக்கநினைவீரிதுதும்மேமழைமதிகொல்லோ
வருட்குறியிலாவுமதகந்தைகொலடங்காச்
செருக்கிதறிவுள்ளவர்கள்செய்வதலவென்றே.

(ரு௬)

அத்தவிசினுக்கயலொராசனமமைத்தே
யித்தவிசிலிங்ஙனமெழுந்தருளுமென்ன
வொத்தபரிசாரகனுரைத்தமொழிகேட்டுச்
சித்தமறுகிக்கவுடேதயனிதுரைத்தான்.

(ரு௭)

கவுதமர்வசிட்டுருயர்காசிபர்மரீசித்
தவமுனிவரித்தகையர்தம்முளுமியைந்தோ
மவரவர்செய்நிட்டையுமுள்ளன்புமறிலேவாய்
மிவர்புதுமைகண்டதெவ்விடத்துமிலையென்றான்.

(ரு௮)

இவ்வுரையவன்சொலவிடம்பன்மகிழ்சீட
னவ்விவிழியாளகந்தைநாயகனைநோக்கி
யவ்வுரைதனக்குமெனவையமுளதோநஞ்
செவ்வியவர்தம்பெருமைசெப்புமவரயாரே.

(ரு௯)

மாதொகையிலிப்புவிடின்மண்டலிகரம்பொற்
போதுகைசொரிந்தனையர்பொன்மகுடரத்தன்
சோதிகொடுத்தாழ்ந்துவெகுதூரமிசையையன்
பாதுகைதமக்கிடுவர்பன்மணிவிளக்கே.

(ரு௧௦)

நற்றிருவெண்ணீறுதவுநங்குரவருக்கே
பொற்றவிசுகம்பளமிரத்தன்மணிபொற்பூ
ணுற்றபரிநற்சிவிகையூரொடுபசும்பொன்
கொற்றவரின்மற்றிவைகொடாதவர்கள்யாரே.

(ரு௧௧)

புண்ணியதினங்கண்முதலாயபலபோது
நண்ணியவனிக்குளுளநான்குவருணத்து
மெண்ணில்பலகோடிபெயரீங்குதவுசெம்பொன்
பண்ணியதவத்தனபதிக்குமுளதன்றால்.

(ரு௧௨)

அற்புதமிதென்றெமதிவ்வாச்சிரமமுற்றோர்
பற்பலருநல்கியவைபைம்பொனதுமட்டோ
நற்பசுநன்மேதிதகர்நற்றுகினலஞ்சேர்
நெற்பழன்மற்றிவைநிகழ்த்திமுடியாதால்.

(ரு௧௩)

என்றவனியற்பெருமையாவையுமெடுத்தே
 சின்றவனுரைத்தலுநெடுங்கவுடமன்னன்
 றுன்றுகைபுடைத்துமுடிதோளொடுதுளக்கா
 நன்றுமிகநன்றெனநகைத்திணையசொன்னான்.

(௬௪)

வேதம்வருமாகமபுராணவிதியாவு
 மோதவருமென்பதனிலொன்றுமுணர்வின்றிப்
 பாதம்வருமன்னர்பணியப்பொருள்பறிக்குஞ்
 சூதமருமித்தொழில்கொல்சோத்திரியர்செய்கை.

(௬௫)

அன்பறிவுசத்தியமடக்கமுபசார
 மென்பவையும்வேதியரியற்றொழிலும்யாவும்
 வன்பொடுதவிர்த்தணையர்போலிவர்செய்மார்க்கம்
 பொன்பொருவநொய்யர்புணைபூச்சுடைமைபோலாம்.

(௬௬)

இப்படிக்கொலென்றவனிசைத்தமொழிகேளா
 வொப்பரியநங்குரவருண்மையுமுள்ளன்பு
 மப்பிரமனாதிதயரறிந்துணர்வதல்லால்
 விப்பிரதும்மாலுணருமேன்மைகொலம்மேன்மை.

(௬௭)

என்றவனுரைத்திடலும்யாமுமுணராமற்
 றென்றுபுவனங்களினுமுண்டுகொலொர்பூமே
 னின்றபிரமாதியருநீடறிவினம்போ
 னன்றுணர்வரோவினிதுன்வாய்மையெனநக்கான்.

(௬௮)

ஈதவனுரைத்தலுமிடம்பனிவரயாரே
 வேதியரெனத்தனியமத்தியலைவிட்டோ
 ராதனமமைத்தவரையாங்ஙனமிருத்தி
 யேதமுறுதானுமொரெழிற்றவிசினெய்தி.

(௬௯)

இருந்தமறைவேதியணைநோக்கியெமதில்லிற்
 பொருந்தினிர்மிகப்பெரியர்போலுமிந்நகர்க்கே
 வருந்தகையென்கொலென்மகத்துவமனைத்துந்
 திருந்தவுணராதுசிலசெப்பினிரிதென்னே.

(௭௦)

ஆயினுமதற்கெனவறிந்துணர்விலாதார்
 தாயவர்தமைப்பமுதுசொல்லினுமிழுக்கோ
 வேயுநமியற்பெருமையாம்புகலிலென்னு
 மோயினுமனஞ்சிறிதொருண்மைசொல்வன்யானே.

(௭௧)

இடம்பாங்காரச்சருக்கம்.

எங்

அன்னவகையாதெனிலயன்பிரமலோகத்
துன்னரியகன்மவிதியொன்றின்மனமையுற்
றென்னைவரவங்ஙனமிருந்தனையேனறு
மென்னடையவாகனவிகங்கனைவிடுத்தான்.

(எஉ)

நிலத்தினிடையங்கதுபுகுந்துநிறைகங்கா
சலத்தினிடைமூழ்கியெதிர்சார்ந்தனையேவதன்
சொலத்தகுமவ்வாய்மைசிலசொல்லியொருதன்மேற்
செலத்திருவுளங்கொலெனநின்றமைதெரிந்தே.

(எங்)

நன்றெனநயந்ததனின்றபிடரினேறிச்
சென்றமரர்நாடுபுகுமப்பொழுதுசேனோர்
துன்றுமகவானெடிதுதூரமெதிர்வந்தே
யின்றமர்கவிங்ஙனமெனத்தொழுதிரந்தான்.

(எச)

அப்படிசெய்துஞ்சதுமுகன்பதியையண்மி
யிப்படியின்மீளுமளவின்கணெனவன்னான்
கப்படிமருப்புளகளிற்றின்மிசைதானுந்
துப்படிவெள்ளோதிமொடுந்தனிதொடர்ந்தான்.

(எரு)

ஓதுசனகாதியரும்யோகியருமோரேழ்
மாதவரும்வேறுளதபோதனருமற்று
மூதறிஞர்தங்கனொடுமுண்டகமலர்ப்பே
ராதனனிருந்தருளுமந்நகரினெய்தி.

(எசு)

வேதியர்பிரானவையின்மேவுமுனெமைக்கண்
டேதின்முனிலோரெதிரெழுந்துவரயானு
மோதிமமிழிந்தவரொடுற்றதனைநோக்கிப்
போதிலயனுந்தனிபொருக்கெனவெழுந்தான்.

(எஎ)

எழுந்துதிகழாதனமெமக்குதவவெந்தச்
செழுந்தவிசுமாமுனிவர்தீண்டியதெனக்கொண்
டழுந்துமதியோசனையறாமலதன்மேற்றன்
கொழுந்துடையநல்குதுமெனுந்தகைகுறித்தே.

(எஅ)

அத்துடையும்வாணியையணைத்தபொழுதுண்டால்
வைத்துடையதென்றினியமாச்சரபிரல்கு
மெய்த்துடையகோமயமதைக்கொடுவிளக்கி
யித்துடையிலவகுமெனவாணையொடிர்ந்தான்.

(எக)

நன் றெனநயந்தமைமுகக்குறியி னாடித்
தன் றவிசினே றியொருதான் முதலிருந்தே
நின் றவெனையங்கைகொடுநீட்டி மடிமேல்வைத்
தொன் றலவநேகவுபசாரமுரைசெய்தான்.

(அ௦)

அம்மடியிலங்ஙன மரைக்கணமுறமுன்
றம்மன திலையுற றவிர்ந்ததிசயி த்தே
யெம்மயலகன் றதுமதின னருளினை ன்றச்
செம்மலரில்வே தனிவைசெப்பிடுமவ்வேலை.

(அ௧)

நித்தியநெடுங்கருமநிட்டையதுதாழ்வா
மித்திசையினி ற்கணமிருக்கிலென வெண்ணும்
புத்தியையுரைக்குமுனுணர்ந்தனையபுண்மேல்
மெய்த்திசைமுகத்தனெமைமீளவும்விடுத்தான்.

(அ௨)

இன்னபி றநந்தகைமையெண்ணில்பலவென்றே
சொன்னன னிடம்பனிவைசொற்றமொழிகேளா
வுன்னவுரைசெய்யவிதனொப்பெதுகொலென் னா
வன்னவனுளத்தினெடிதாச்சரியமுற்றே.

(அ௩)

புறந்தனைநகைக்கவளர்பொய்யிவனிடத்தே
பிறந்ததுகொலவ்வுருவிவன்கொன் மிகுபேரா
மறந்தவிரிடம்பனிவனாங்கொலவனுக்குஞ்
சிறந்திடுமிவன்கொலுபதேசகுருவாவான்.

(அ௪)

என்றிவைகுறித்திவருள்யாவனிவனே னுந்
துன்றியசெருக்கிதுதொலைத்திடுவெனென் னா
வன்றிறலிடம்பனொடுமாமமதைதாதை
தன்றிறனெடும்பெருமைசாற்றிடுவதானான்.

(அ௫)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

இன்னகுலமென்பதின் றியிவடாயிங்கிவன்பிதாவென்பதின்
றித், தன்னகரமீதெனவோர்தானமின் றிப்பிரதிட்டைதானுமின்
றி, யன்னமனைவியைவாக்கிலடக்கியும் பற்பலரிடத்திலன்புகூர்ந்
தம், மென்னடைபோ யுறைதல்கண்டு மிகநாணித்தனதுமுகம்
வெளுத்தோனாகி.

(அ௬)

பன்னாளுந்தான்வேதம்படித்ததையும்பகுத்துணரும்பண்பி
லாமற், சின்னாளிலடுத்தவருங்கற்பொன்றிலற்பவுயிர்தீர்வோ

னன்னந், தன்னுலிங்கழைத்தனுப்பிச்சார்ந்தவுனைக்கண்டெழுந்
துசற்காரஞ்செய், தன்னுன்றன்குறங்கிருத்திவிடுத்தனனும்பெரி
துகொல்லேலாவந்தமேன்மை. (அ௭)

ஆற்றினிடைவலைச்சிதன்பாற்பிறந்தவருநெட்டாற்றினருகி
ணைந், ழாற்றினிடைப்பிறந்தவருந்தொடுகடத்திற்பிறந்தவரு
ந்தோற்றுமெய்வேர், ஆற்றினிடைப்பிறந்தவருமுள்ளத்திற்பிற
ந்தவருமொருமானீனு, மீற்றினிடைப்பிறந்தவருங் கிளிவயிற்றி
ற்பிறந்தவருமெதிர்கொண்டாராம். (அ௮)

மெய்ப்படிவம்பழிப்புடையவிண்ணவர்கோன்களிற்றொடும்
பின்மேவினா, மிப்படியெத்தனைமுனிவரிப்படியெத்தனைசுரரவ்
விந்திரன்போ, லப்படியெத்தனைமகவானயனிவன்போலெத்தனை
பேரழைக்குமுன்னே, செப்படியேங்களுக்கேவலென்றுவந்தென்
வாய்மொழிதஞ்சிரமேற்கொள்வார். (அ௯)

சொற்பங்கமறமுயன்றதொலையாநம்பெருந்தவத்தின்றொடர்
ச்சியாலே, கற்பங்கள் பலகோடியி துவரையில்யாங்கண்டுகளித்
தோமாவி, யற்பங்கொள்பலபிரமாதியர்முடிவுகாண்பரிதோவ
ட்டகோணத், தற்பங்கனுரோமசனத்தாலசங்கனிணையர் தங்கள்
சாய்வுங்கண்டோம். (௯௦)

மிக்ககுலத்தானபவரிடத்தினுநம்போல்பவரார்விளம்பக்கேளா
யக்கவுடேதயமெனுநந்தேதயந்தேதயங்கள்திற்சிரேட்டந்
தெக்கணராடாபுரமானன்னகரம்பொன்னகர்க்குந்திகழ்சிரேட்ட
மெக்குடியுமொவ்வாதநங்குடிகோத்திரப்பெயர்பூரிச்சிரேட்டம்.

ஆயகுடிப்பிறந்தோர்களனைவருக்குநந்தாதையதிகனன்னுன்
சேயெனவந்துற்பவித்தசெல்வர். பலரவருளும்யான் சேட்டன்
பெற்ற, தாயர்குடிப்பிறப்பினுநந்தாரமுயர்வங்கிசமாந்தகைமை
யாலத், தூயபிதாவினுமுயர்ந்ததொல்குலமென்றென்குலத்தை
த்துதியார்யாரே. (௯௨)

ஒத்தபரிசுத்தரெமக்கிணையாயநம்மனைவியுடனேதான்று, மை
த்துனன்றன்சிறுதாயர்மாமிக்குமகள்பதிதன்மாமனார்தம், பத்
தினிக்கோர்பொய்வார்ததைபகைத்தவராரே சொன்னபடியா
லன்னார், கொத்தினில்வந்தவனென நங்குலமணையாட்டியைத்த
ழலிற்குளிப்பித்தேதமால். (௯௩)

ஆசாத்திற்கொடையிலறிவில்விவகாரத்திலன்பிற்சொல்லும்
வாசாலகத்திலுயர்மதியினிறைசம்பத்தில்வாய்மைதன்னிற், கே
சாதிபாதம்வரைவடிவழகிற்பெரும்புகழிற்கெம்பீரத்தி, லேசாத
பெரும்புவனத்தெமக்கிணையாயினரொருவரெவரேயென்றான்.()

கலி விருத்தம்.

சுதவன்சொலுமுன்னிவனென்மு
தாதையென்பதுதன்னுண்மதிக்கும்
போதம்வந்துபொருக்கெனவன்னுன்
பாதபங்கயம்வந்துபணிந்தே.

(கூரு)

தானெழுந்திருதாழ்குழைதொட்டு
வானிலங்குகைமாரியவன்று
ளானகஞ்சமதற்குளும்வைத்தே
நானிடம்பனமோநமவென்றான்.

(கூகூ)

தூரநின்றவனீதுசொலாமுன்
பேரநின்றபிதாமகனுந்தன்
நீரநெஞ்சுதெளிந்துணர்வெய்தி
யாரவன்பிடுடைசியுரைத்தே.

(கூ௭)

வெய்யபாவனைமெய்யிதுவென்றே
செய்யயானுமருண்டுதிகைத்தேதன்
வையம்யாவுமயங்குறுமார்க்க
மையநீயல்தாரிதுசெய்வார்.

(கூ௮)

ஒண்டுவாபரவந்தமதுன்னைக்
கண்டுபாவனையாமிதுகால
மண்டுமூப்புருத்தியதன்னை
லண்டிசுந்தையயர்த்துளதாமால்.

(கூகூ)

உந்தையென்கணுலோபனுமுன்றாய்
நந்திருட்டணைநங்கையுநன்று
யிந்தவூரிலிருக்குநர்கொல்லோ
மைந்தவாழிகொல்வஞ்சனையுன்பால்.

(கூ௦௦)

கூறசத்தியனென்றொர்குமாரப்
பேறுபொற்பொடுபெற்றனையென்றே
தேறுபற்பலர்செப்பமகிழ்ந்தோ
மீறின்மற்றவனென்குளனென்றான்.

(கூ௦௧)

இடம்பாங்காரச்சருக்கம்.

எஎ

இந்தவாய்மொழிகேட்டவிடம்பன்
றந்தைதாதைதனக்கவன் றன்பால்
வந்ததாமிசுவாழ்விடைவைகு
மந்தவாறுரைசெய்குவதானான்.

(க0௨)

மன்னனேவநின்மைந்தனுலோப
னென்னையின் றதிருட்டணையென்னு
மன்னையோடரசாட்சியினுற்றா
னன்னலம்பெறுகேரளநாட்டில்.

(க0௩)

யானுமென்மனைவஞ்சனைபென்னு
மானுமன்னவண்மைந்தனுமாகிக்
கோனுநீயுமருள்செயக்கொண்டே
தானிம்மாநகர்தன்னிலமர்ந்தேதம்.

(க0௪)

ஈதுவஞ்சமியற்றியெவர்க்குஞ்
சூதுசெய்துசுகத்திலிருந்திப்
போதுவந்துபுகுந்தநின்னம்பொற்
பாதசேவையும்பண்ணுதல்பெற்றேறன்.

(க0௫)

சிரமமற்றொளிர்தெக்கணராடா
புரம்விடுத்திதுபோதிந்நகர்க்கே
வரவுபெற்றதென்மாதவமேமனுங்
கருமமுற்றதுகட்டுரையென்றான்.

(க0௬)

மாற்றமன்னதுகேட்டுமகிழ்ந்தோன்
வேற்றுமன்னவரால்விறன்மோக
னூற்றமெஞ்சினனென்றுரைகேட்டிங்
காற்றுருமலடுத்தனென்றான்.

(க0௭)

இன்னவாய்மொழிகேட்டவிடம்ப
னென்னலார்சிறிதோங்கினரென்றே
சொன்னவார்த்தைதொனித்துளதானம்
மன்னன்வாழ்வுறுமாநகரத்தும்.

(க0௮)

ஆயதன்மையறிந்துநம்மன்ன
னையபூதலமெத்தலத்துள்ளுந்
தூயதானமெவற்றினுந்தூய்தா
மேயகாசியிதென்பதனாலும்.

(க0௯)

நீரகச்சடைநித்தனுமாதூந்
தாரகப்பிரமந்தனைச்சாற்றி
யாரிறக்கினுமாங்கவர்சென்மம்
பேரமுத்திபெறச்செய்தலானும்.

(கக௦)

மொய்த்திடுங்கொடுமுடர்தமக்கு
மத்தர்தம்முருவாக்குதலானு
மெய்த்தவஞ்செய்விவேகரினத்தேதா
ரித்தலந்தனிலெய்துவரென்றே.

(கக௧)

பற்றலார்பகைபற்றறவாணை
முற்றமோதமுயன்றதிமோக
னிற்றைநாளிவணையுதுமென்றே
யொற்றர்தங்கையிலேலாலைவிடுத்தான்.

(கக௨)

நிருபன்மோகனிர்நீணகர்க்கிந்நாள்
வருவதுண்மையம்மன்னவன்வந்தாற்
கருமமீதுகருத்திதுவென்றே
தெரியுமேலவைசெய்கையினென்றான்.

(கக௩)

அன்னவாசகங்கேகட்டகங்காரன்
இன்னமாநகரின்கண்விவேக
மன்னனேவரின்மால்சிவபத்தி
மின்னனாரவன்மேலருள்செய்வார்.

(கக௪)

அந்தமாதரருட்டுணைபெற்றால்
வந்தமோகனுமற்றுளயாமு
மெந்தவாறவரோடெதிரிட்டுச்
சிந்தவேசெருச்செய்குவதென்றான்.

(கக௫)

ஈதுகேட்டவிடம்பனுங்காம
னாதியோர்பொரிலவ்வரிபத்திக்
கோதிலியோகினிகூரருட்பார்வை
மீதுருதவ்விவேகற்குமன்றே.

(கக௬)

தூர்த்தராய்மனச்சுத்தியுறதார்
தீர்த்தமாடித்திருத்தலந்தோறு
மூர்த்திசேவைமுடிக்கினுமுண்டோ
வார்த்தநற்கதியாங்கவர்க்கென்றான்.

(கக௭)

இடம்பாங்காரச்சுருக்கம் முற்றிற்று.

ஆட விருத்தம்- நௌச.

க2 - வது, மோகன்காசிபுகுசருக்கம்.

கலி நிலைத்துறை.

இன்னவாறவரிருவரும்பகர்ந்தினிதிருக்கு
மன்னவேலையிலவித்தியாபுரத்தினுக்கரசாச்
சொன்னமாமகன்றனக்குமாமணிமுடிசூட்டி
மன்னன்மோகனக்காசிமாநகர்செலமதித்தான். (க)

வெய்யதுன்மதித்தேதவியும்பாஷண்டவிஞ்சைத்
தையலுந்தொடர்ந்திருபுறத்தினும்வரத்தவிரா
மையல்கூர்வுறும்பெருங்கடற்றூணையெம்மருங்கும்
பையராவரசுமிழந்தவெவ்விடமெனப்படர. (உ)

எதிருந்தன்மருளெனுங்களிற்றெங்கணுமேக
வதிரும்பல்கதியைம்பொறித்துரங்கமுமடரச்
சதிருறும்படிமேனாரதந்திசைதொறுந்தாவ
முதிருமாமழைக்கண்மெனப்பழிப்பறைமுழங்க. (ங)

கொடிநெடுங்குடைகுஞ்சஞ்சாமரையெனக்கூறு
நெடியசின்னங்கடன்னியற்கேற்பவைநெருங்கக்
கடியவஞ்சகப்பாவமென்பவையெலாங்கலந்தோர்
வடிவுகொண்டெனச்சென்றனனுலகெலாமயங்க. (ச)

ஏகுமந்நெறிச்செல்வுழிநரையான்போத்திலகுங்
காகமற்றிவைவலத்திருந்திடஞ்செலக்காடை
தோகைமாமயில்வலியென்னிறிணையபுட்டொகுதி
சேகுறும்படிக்கிடத்திருந்தெதிர்வலஞ்செல்ல. (ரு)

இன்னபுட்குறியெங்கணுநிகழ்வந்தெய்து
மன்னர்மன்னவன்வரவுதமொற்றினுன்மதித்தே
யன்னவல்லகங்காரனுமிடம்பனுமறிந்து
சொன்னயோசனையிரண்டெதிர்கொண்டுமுன்றொடர்ந்தார்

தனைவணங்கினர்தங்களைநோக்கியத்தலைவன்
மனையுமக்களும்வலியேராநுமக்கெனமன்னா
நினதருட்டுணையெமக்குண்பொழியநின்றோ
மினையயாவையுமரியதோவெங்களுக்கென்றார். (எ)

பரவுமவ்வகங்காரணைப்பின்னரும்பார்த்துன்
விரவுதேயம்விட்டிவண்வந்ததென்னென்றுவினவப்
புரவலன்றனைப்போற்றிறல்லொற்றராற்புகுநின்
வரவுகேட்டுணைக்காணியவந்ததென்வரவால்.

(௮)

என்றவன்சொலக்கேட்டலும்வேறென் லுமிலைகொ
ளின்றனாட்டிடைபென்றலுமிலையென்றுநிகழ்த்தித்
துன்றுவார்தெவ்வரிங்ஙனமென்னுமோர்சொற்கேட்
டொன்றியிங்கதையுணர்குவான்வந்ததென்றுரைத்தான்.()

அங்கவ்வாய்மொழிவினவலுங்கள்வர்போலவனி
யெங்கும்தொருபொய்யினைப்பிதற்றிமற்றெவரோ
மங்குல்வானிடையின்னெனமறைந்தனர்வருங்கொல்
சிங்கவேறெதிர்திர்துரங்களுமென்றுசிரித்தான்.

(௯)

அவமதித்திவைகேட்பவரறிவிலராமென்
றுவமையற்றபல்படைபுவியிடம்பெருதோங்கக்
கவுடதேயனுமிடம்பனுமுன்செலக்கலங்கித்
தவமொதுங்கவக்காசிமாநகரிடைச்சார்ந்தான்.

(௧௦)

திகழுவெங்கணுமலங்கரித்திலங்கொளிரேரு
நகரையப்பிரதக்கணமாயதினடந்து
பகலினும்புகும்வல்லிருட்பிழம்பெனப்படர்ந்து
சிகரகோபுரப்பைம்பொன்மானிகையிடைச்சேர்ந்தான்.()

துன்மதித்திருத்தேதவியோடம்மனைதுலங்கும்
பொன்மணித்தவிசேறினன்வைகியபோதி
னின்மலர்ச்சரசன்சரணெனத்தொழுதயனின்ற
சின்மதிப்பலரவரவர்தமக்கருள்செய்து.

(௧௧)

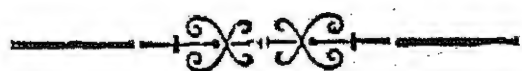
எம்மருங்கினுமெவரையும்வரிசையினிருத்தித்
தம்முகங்களிற்றனதுகட்டுணைமலர்சாத்தி
வெம்மடங்கல்போற்பாஷண்டவிஞ்சைபால்வினவு
மம்மதங்கொடுமோகவேந்தின்புறுமந்நாள்.

(௧௨)

மோகன்காசிபுகுசருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ விருத்தம் - ௩௮௮.

கக-வது, சாருவாகச்சருக்கம்.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

எத்தலங்களும்புகுந்துசாருவாகன்படிப்பேபாரினந்தற்குழ,வத்
தலங்கடொறுந்தன்வித்தையனைத்துமங்கங்கேநிறுவியவனியெங்
குஞ், சுத்தமுறுவிரதபங்கஞ்சூழ்வித்துத்தாழ்வித்துச்சருதிநூ
லைக், கைத்தசுந்நைதமாமோகன்வைகியகாசிப்பதியிற்கடிதின்
வந்தான். (க)

வந்தவனம்மாமோகமன்னன்வைகுமாளிகையின்வாசலெய்தி
நந்தம்வரவிவ்வுலகநாயகருக்குரைத்திரென்றுநவிலலேலாடு, மந்த
மொழியவ்வாயிற்சோத்திரேந்திரியனென்பானரசன்பாற்பேபா
ய்ப், புந்திமகிழ்வுறவணங்கிப்பேபாற்றிசெய்தங்கவன்வரவுபுகன்
றன்மன்னே. (உ)

இருளனையமதிச்சாருவாகனங்ஙன்வந்ததுகேட்டியன்மாமோக
னருகிலிவணழைத்தியென்னாவ்வாயிற்காவலன்சென்றையவீ
ங்கு, வருதியென்றுபுகுத்தலுமேவந்துமன்னர்க்காசிசொல்லிவ
ழுத்தியன்னான், கருணையொடுமயற்றவிசிற்கலந்துவைகித்தான்
புரிந்தகருமஞ்சொல்வான். (ங)

ஐயநினதருட்படிசென்றாரணஞ்சொன்னெறிவிலக்கியவனி
யெல்லா, மையலுறும்படிக்கென்விஞ்சைமார்க்கத்திலவர்க்கு
முள்ளம்வருவித்தப்பால், வெய்யபகைத்திறஞ்சிறிதுவினைந்ததை
யுங்களைந்துநின்பான்மீண்டேன்பின்னான், துய்யதிருத்தலங்க
டொறுங்கலிபுகுந்தானவனுமிந்நாட்டுன்னுமென்றான். (ச)

என்றலுமேயம்மோகன்சாருவாகனைநாக்கியெவ்வாறின்த்த
துன்றுகடற்புவியோருன்சொற்கேட்கப்பயிற்றியதுசொல்வா
யென்னத், தன்றிறல்விஞ்சையைப்புகன்றுதர்க்கமிடும்வைதிகத்
தைத்தள்ளித்தான்போய், வென்றவிசையத்தையந்தவேந்தன்
மனங்களிகூரவிளம்புவானால். (ரு)

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

எடுத்தவுடருன்னருமான்மாவென்றேறியிதனையல்லால்வேறு
ளதாமிதுபேய்ப்பின்னை, யடுத்தபரலோகத்தும்பொசிப்பதுண்
டாமறம்புரிந்தாங்கதன்பயனையென்னுமாசை, கொடுத்தும்துரக்
கனிகைப்பலமாய்ப்பெற்றுங்கொள்ளாமலந்தரத்திற்குளிரத்தெ
ண்ணீர், விடுத்துவளர்த்தொருதருவையிரதமுறுமென்கனியாங்
கதிற்பெறுவார்வினையம்போலும். (கூ)

வள்ளமுலை மாதரனு பவமுறும்வாலிபம்வீண் பேபாகவுப
வாசஞ்செய்துந், தள்ளரியதவமுயன்றுங் கனிகாய்தின் றுந்தாங்
கெட்டுங்கேடுபிறர் தமக்குஞ்சூழ்வித், துள்ளது சொல்பவன் றனை
ப்பொய் சொல்வோ னென்று முறுவிழியி ற்றேன்ற ததுண்மை
யென்று, விள்ளுமவன்றானே மெய்சொல்வோனென் றும்விளம்பு
தர்ப்புத்தியரிவர்போல்வெய்யோர்யாரே. (எ)

நெட்டுடையிருகூறும்பிளந்துசீவனி ற்பததிற் கண்டவரார்
நீர்தாம்பாரும், விட்டுடையதுபோனவழியார்பார்த்தார்விண்ணு
லகிலிருந்ததைதயார்விளங்கிவந்தா, ரெட்டுணையவ்வளவிதற்குண்
மெய்யுண்டானாலின் றுமுதல்பார்ச்சாருவாகனென்னுங், கட்டு
ரையும்வேண்டேன்பாஷண்ட விஞ்சைக் கல்வியையு மெவர்க்கு
மினிக்கழறிடேனல். (அ)

எவ்வுயிர்க்கும்பிறப்புமவயவமுமொக்குமிதில்வருணபேதமுள
வென்றான்மேலா, மவ்வருணத்தவர்க்குறுப்பொன்ற திகமுண்
டோவாகாயந்தனினின் றுமவர்வீழ்ந்தாரோ, செவ்வியவந்நரை
திரைமூப்பிவைதாமின் றித்தீர்வையிற்சாக்காடுமின் றிச்சிறந்தார்
கொல்லோ, கவ்வையிலாண்பெண்சா தியிரண்டின ல்லாற்காசினி
யில் வேற்றுருவங்கண்டார்யாரே. (க)

பொலிவுறுதாரம்பரதாரங்கென்றுபொ றித்தகுறியுளதோ
தம்பொருள்தென்று, மிலகுபரதிரவியமீதென் றுமாங்கேயெழு
த்துவெட்டியிருப்பதுண்டோவெப்பெண்டிரும், வலியவருக்கெப்
பொருளுந்தமதன்றோகைமாட்டாதார்பி றர்மனையாண் மற்றோர்
செம்பொ, னலியிலதிபாவம்வரும்பழிமேலுண்டுந ரகமென்றுபுக
ல்வரெந்தநாளுந்தானே. (க0)

பூதமொருநான்கே தத்துவங்களின்பம்பொருளி ரண்டேபுரு
டார்த்தம்புலன்களாறே, யேதமிலார்கண்டபி ரமாணந்தோற்று
நிவ்வுடலையான்மாவாமி றப்பேமுத்தி, வேதமதன்பொருளி
வையேயென்று மேனாள் விண்ணவர்க்குச் சற்குருவாய்விளங்கு
மாசான், சாதுரியச்சாத்திரமாய்மகவானுக்குத்தலைநாளிற்சொற்
றது போற்றுவேறுண்டோ. (கக)

வானமுதமெனவிரதமலிந்ததெண்ணீர்வாவிதம தருகிருக்க
மடுத்துண்ணுமற், கானலைநீரென்றோடியுழலுவார்போற்கைப்ப
லமாய்க் கிடைத்தவின்பங் கடிந்து புத்தி, யீனர்சிலர் சொன்ன

பொய்யை மெய்யென்றெண்ணி யிவ்வுலகிற்பற்பல பேரிரண்டுங்
கெட்டுப், போனவர்க்குமின் பமுறவிவ்வாறேறுதிப்புத்திநல்கிரம்
மியலிற் பொருத்தினேனல். (கஉ)

அறுசீர்க்கழிநெடி லடியாசிரிய விருத்தம்.

ஓதியாவரும்படி க்கும்பலகலையி ல்யான் றெரிந் தீங்குரைக்குந்
தண்ட, நீதியாமதுநீதிவார்த்தையெனுஞ்சாத்திரமேநிலைமையீது
சாதியாதிருப்பதெந்தச் சாதியாகிலுமுளதோ தண்ணூர்கங்கைக்
கோதிலா ரமுதமுண்டார் கூவலுறு புனலையுமுட் கொள்வார்
கொல்லோ. (கங)

மாமகங்கள் புரிவதென் றுவான் பொருளையுங்கெடுத்துவயி றும்
வாடத், தாமமுதமுண்ணு மற்சார்ந்தவர்க்குமிடரியற்றி த்தழல்வா
ய்வெம்பித், தாமமுகத்தினுஞ்சுழன் றுதோகைநல்லாரனுபவமுந்
துறந்துசுத்தப், பாமரராய்விழற்கிறைத்துப்பட்டன ராலினையரிந்
தப்பாவமுண்டோ. (கச)

தீரமுயல்வேள் வியுஞ்செய்திரவியமுந் தானிங்குத்தீர்ந்துமீட்டும்
பேரரியவிசம்பதனிற் பின்பவர்போயின்பமதுபெறுவேமென்றல்
வேரொடுந் தீப்பட்டு வெந்த வெங்காடு கிளைத்தெழுந்து மீட்டு
முண்டா, யாரமுதக்கனிதரவாங்கதனிடைத்தாம்பெற்றநினைவா
ரரசைபோலும். (கரு)

பிறந்தவனியூடிருந் தார்தென்புலத்தே தார்தமைக்குறித்துப்பி
றர்க்கிடுஞ்சோ, நிறந்தவர்தம்பசிதீர்க்குமென்பதுண்டேன்முன்
புரெய்யற்றி நந்ததீபஞ், சிறந்தசெம்பொற்றகளிமல்கத்திரும்ப
மிகரெய்விடி லத்தீபம்பின்னு, முறுந்தகையுண்டாமாகிலொக்கு
மொக்குமனையர்சொல்லுமுண்மையாமே. (கக)

சேணுலகொன் றுண்டதற்குட்சென்றன ர்தந்தமரிநந்ததிதி
யினிங்கே, யூணுருசிபெறவொருவர்க்குதவிலவர்பசிதீர்ப்பதுள
தாமென்றாற், யூணுறுமேற்றளத்தொருவன்பசிக்கவைத்துக்
கீழொருவன்பொசிக்கவைத்துக், காணுமிவனுண்டதவன்கடும்
பசிதீர்த்துள தெனிலக்கருமமெய்யால். (கௌ)

எப்பொருளெப்பொழுதெவருக்கெத்தகையிலெய்தினுமதிகழ்
வுறும், லப்பொழுதப்பொருளதனாற்புசிமுடித்துண்டுத்தலவை
யெந்நாளு, மெய்ப்பலமா மாதலினுன் மேவுடலே யான்மா நன்

மின்னூர்போக, மொப்பரிய முத்தி கண்டதே காட்சி யுண்டதே
யுறுதியென்றான். (௧௮)

மண்டுபோரடற்சாருவாகனிலைசொலக்கேட்டுவருஞ்சந்தே தக
னுண்டதேயுறுதிகண்டதேகாட்சிபிறிதிலே மற்றொன்றுமென்றால்
விண்டதே தார்கிருச்சிரஞ்சாந்தபனமுதலரி தாயவிரதம்யாவும், பண்
டையோர்முயல்வதென் கொல்புக லென்றானதற் கிணையபரிசு
சொன்னான். (௧௯)

பூதலமெங்க ணுநமதுபொருவருநா லுணர்ந் துதம்மிற்புணர்ந்
துகாமக், காதலருங்கன்னியருங்கனிகூருமினியநலங்கண்டா ற்றா
மல், வேதமொழியென்றுமதுமெய்வசனமென்றுமின்பவிகடஞ்
செய்யும், பாதகர்வஞ்சித்துலகிற்பற்பலர்க்கத் துர்ப்புத்திபயிற்
றல்செய்தார். (௨௦)

சிறுபொருளீந்திடி லதுமேற்செம்பொ னுலகளிக்குமென்று
ந்திகழ்மின்னூர்பாற், பெறுசுகமீங்ககற்றிலது பின்பரமபோக
நலம்பெறலாமென்று, மறியவுரைத்ததற்குவமையடுத்தசெய்யிற்
றெளித்தவிதையாங் கேமண்ணே, . னிறினுமது மீட்டும்வினைந்
தொன்றனந்தமாப்பலிப் பதொப்பாமென்றும். (௨௧)

வீணாகப்புகன்மொழியைமெய்யெனவுட்கொண்டி துநல்விர
தமென்று, நாணாநந்தங்களைத்தாமேநலிந்தூண்டுறந் துமற்றை
நலமுநீக்கிக், காணாததெள்ளமுதைக்கனவிலுண்பார்போற்கண்
னுங்கருத்துங்கெட்டுச், சேணுடொன்றுளததற்குட் சென்று
பயன்பெறுதுமென்றுசின்திப்பாரால். (௨௨)

சுந்தரமங்கையர்களைபத்துணைமுலைதாய்ந்தநுபவிப்பார்க்க
லீலைக்குஞ், செந்தழலிற்பயின் றும்விரதம்புரிந் துமுபவாசஞ்செய்
தும்பிச்சைக், கெந்தமனைதொறும்புகுந் துமிப்படிவீண்டியருழப்
பாரிடர்க்கும்பார்க்கி, லந்தரமெத்தனைகாணுமம்புவியின்முடரு
மீதறியார்கொல்லோ. (௨௩)

என்பவையாங்கவன்புகலச்சந்தே தகனின்பொக்குமிதற்குளே
யுந், துன்பமும்வந்திடையிடையேதுடர்வதுண்டேயென்றிணைய
சொல்லாமுன்ன, மென்புனலினுரையென்றும்வியனெல்லினுமி
யென்றும்விடுவாருண்டோ, வன்புடையோர் துன்பகற்றியின்பத்
தையெந்நாளுமடைவரென்றான். (௨௪)

அன்னமொழிகேட்டலுமேயமுதிருக்கவிடதுகர்வாராரே ரநீ
முன், சொன்னமொழிக்குத்தரமுஞ்சொலவுளதே தாவென்றுசெ
ங்கைத்துணையாற்புல்லி, மன்னவனச்சாருவாகற்குரியவரிசைசெ
ய்துமகிழும்வேலைத், தன்னிகரிலாக்கபடி தன்கொழுநனங்குவந்து
தலைப்பட்டானால். (உரு)

சாருவாகச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ விருத்தம்-சூகந்.

கசு-வது, கலிச்சருக்கம்.

—:~:—

அறுசீர்க்கழி நெடிவடியாசிரிய விருத்தம்.

வெங்கலியன்வந்தெத்திர்வணங்குதலுமன்னவன்விழிக்கருணையா
லிங்கினிதிருத்தியெனவன்னவனருட்படியிருந்தவுடனே
யங்கவன்முகத்தினிலகத்துறுநிகழ்ச்சியையறிந்தயலுளார்
தங்களையகற்றியவணுற்றவகையென்கொலவைசாற்றெனலுமே.

மற்றவனெழுந்தெத்திர்வணங்கினனிருந்துபினுமண்டலமெ
லாங், கொற்றவநின்னன்பொடுதொடர்ந்தனநிகழ்ந்தநெறிகூற
வெளிதேதா, நற்றலமடங்கலும்விவேகன்முதலோர்செயனடந்து
முளநம், மொற்றருரைசெய்ததுவுமுண்மையவர்பொய்ம்மொழி
புரைத்திடுவோரே. (உ)

புண்ணியசிவத்தலமனைத்துமுளயோகினிகள்பொங்குதழன்முக்
கண்ணுநிமிர்க்காபமுநெறித்தபுருவத்தொடுகடித்தவெயிறு
மெண்ணரியகைப்படையோடேந்துதிரிசூலமுமெடுத்தகயிறும்
வெண்ணிறவிபூதியணிமேனியுநமக்கெதிர்விழிக்கவசமேமா. (ங)

பொங்குமரிபத்தியெனும்யோகினியுமங்கவர்புகும்பதிதொறுஞ்
சங்கமொசுக்கரமும்வாஸ்கதைநெடுஞ்சிலைதரித்தகரமும் [ற்
வெங்கனகனைப்பொருதசிங்கமெனவேயழலும்வெஞ்சினமுமே
றுங்கமணியும்மிலகுநாமமுமடுத்தவுயிர்சூறைகொளுமே. (ச)

ஒக்கவருமன்புளவிவேகனினமாயினருழைப்பெருகுதம்
மெய்க்கருணைகூர்விழியுமின்சொன்மொழியுஞ்சவுமியப்படிவமுங்
கைக்கமலநல்குமபயக்கொடையுமாயியல்கனிந்துரியதம்
மக்களையனைத்துடையதாயரெனலாயினரம்மங்கையர்களுள். (ரு)

கந்தமருநுக்கொடவர்தந்தமுருமாறிமிகுநற்றலமெலாம்
வந்தமனிதர்க்கனையர்வாய்மொழிபயிற்றியுண்மறைந்தவர்கடஞ்
சுந்தையைமுகக்குறியினாடியிவர்தெவ்வரெனல்தேர்வுறுமுனை
யந்தவரிபத்திசிவபத்தியெனுமாதரையடுத்தனர்களால். (கா)

அத்தகைய ராயினரை யண்மியுறைதெவ்வரை யடுத்துமுனநாள்
மெய்த்தவ ம்ருகண்டுமக னத்தனருள்பெற்றிடினும் வெம்மறவி
போய்க், கைத்தலநெடுங்கயி றுவீசியதெனப் புடைகலந்தனனெ
டுஞ், சத்தியவடாஸ்கொடெனையெற்றுமுன் விலங்கியுயிர்தப்பின
னரோ. (கா)

பண்டனையோகினிகள் பக்கலிலிருந்தசிலபத்தரையும்யா [ந்
னண்டிமகனைக்கொடவர்தராதையைவதைத்துமுளனாரெனினெடு
தண்டிபிரகலாதனிவரசந்ததிதனைக்கறிசமைத்திடல்குறுத்
தொண்டனெடுதவியுமுளத்திடைமதிக்கவினைஞ்ஞந்தமுளனல்

சனவினைசெய்தெனையடுத்தனனசாமிளனிற்றந்தொழியுநாட்
டானனையன்மக்களைநராயணவெனமுனெதிர்சண்டனையுமே
யானவரிபத்தியெனுமங்கவடுரந்தனளவ்வங்கிலனெனுங்
கானவனைமற்றவள்புரத்தல்கிவகங்குலிலொர்காதையலவேரா. (கா)

நம்மையுறவாயினர்செய்புன்கருமமங்கவையுணன்மையதுபோற்
றம்மையறியாதொருசெயல்செயினுமன்னவர்தமைத்தமுனியே
யெம்மைநினைவாரினையரென்றுயர்தலங்கடொறுமிப்படிபெருங்
கொம்மைமுலையோகினிகள்செய்யுமனியாயமெவர்கூறுமவரே.

பூதலமனைத்து முளவாகிய தலங்களிடைபோ முனெதிரே, காத
லொடுவந்துகைகலந்தடிவணங்கினர்கடிந்ததனைவிட், டாதரவொ
டுஞ் செபதபங்களின் முயன்றுபுனலாடி யெனையப், பேதையர்
கள்வன்புகொடுபார்த்துமிலரென்னொடொருபேச்சுமிலரால். (கா)

இத்தகையபுகுந்ததுதலங்கடொறுநம்பகையதின்னமுயரால்
வித்தினிலெழும்படியெனத்தலையெடுக்கிலெவர்வெல்வரதலாற்
சத்துவசுரத்தையரிபத்திசிவபத்தியருள்சாந்திமுதலோர்
மொய்த்துபரிடத்தியைவிவேகனெடிணக்கவுமுயன் றனர்களால்

கற்பனைசெய் திப்படிதலங்கடொறுமயோகினிகள் காத்தமை
பினற், பற்பலர்புரிந்தவினையப்புறமும்வந்ததுபடர்ந்துவிடினார்
நிற்பவரவர்க்கெதிரதற்குரியசெய்திறநினைத்தியெனவே, முற்பட
நிகழ்ந்ததுமறிந்ததுநெடுங்கலிமொழிந்தனனரோ. (காங்)

அன்னமொழிகேட்டெழுசினத்தொடுபயத்தையுமகத்துளடை
மன்னனதிமோகனிளவாணகைபுரிந்திலகுமாமுடியசைத் [யா
தின்னதுகொலோகருமமெங்கெழினுமங்கவரையான்விடுவோ
பன்னகநெடும்படமெடுக்கினும்விடுங்கொலுயர்பட்சியரசே. (கச)

அன்னதிறல்யோகினிகளன்புதுணைபெற்றிடினுமம்புயன்மகட்
கின்னமடவார்பலரையேவிமணமெப்தினுமியற்சுமதியாந்
தன்னரிவையன்னவளையஞ்சலெனவந்திடர்தடுத்திடினுமயான்
சொன்னபணிசெய்பவார்நிவிர்த்திமகனாருயிர்தொலைத்திடுவரால்.

என்றிணையபற்பலமொழிந்துகவுடேசனொடிடம்பன்முதலாம் [ற்
வன்றிறலினோர்தமையழைத்திரெனவேவலரவ்வாய்மையவர்பா
சென்றுரைசெயாமுனயல்வந்தடிவணங்கியிருசெங்கைகுவியா
நின்றவரையங்ஙனமிருத்திவினையுற்றதுநிகழ்த்தினனேரா. (கசு)

மாற்றமவைகேட்டகவுடர்க்கிறவன்மன்னனைவணங்கிய
டையா, ருற்றம்வினாகின்றதெனும்வார்த்தையுலகெங்கணுமொ
லித்ததுமெய்யாய், மேற்றலமடங்கலும்வெளிப்படையுமானதி
னிமேலுமவர்போ, ராற்றல்படராமுனமடர்த்திடுவதேதசெயலத
ன்றியுளதோ. (கசு)

பத்தியெனுமாதரைவெலற்கரிதெவர்க்குமவர்பார்வையருள்சேர்
மித்திரரிடத்தில்விடுதற்குரியபேர்தமைவிடுத்தனையர்தஞ்
சுத்தியகல்வித்திடிவிவர்க்கவரருட்டுணைசுருங்குமதன்மே
லெத்திறமிருக்கினுநமக்கதுதொலைத்திடுவதெண்ணமலவே. (கசு)

அல்லதவர்பேரருடவிர்ப்பதரிதாயினுமடற்படையெலா, மொ
ல்லைவரவிங்ஙனமழைத்துரியகாமன்முதலோரொடுமியா, மெல்ல
வருமோர்புடைநெருக்கிலவார்நிற்பவரெதிர்க்குமவர்தந், தொ
ல்லரணுமப்பொழுதுசூறைபடுமென்றிவைதொகுத்துரைசெய்
தான். (கசு)

அன்னமொழிகேட்டயலிருந்தவர்கள்யாவருமிதன்றியுளதோ
வொன்னலரைவென்றிடவுபாயமெனவேதினருரைத்ததுகொ
ளா, மன்னவனுமென்னினைவிலுன்னியதுமீதெனமகிழ்ந்தருளி
யே, தன்னருகிலொற்றரையழைத்தவர் தமக்கிணையதானுரை
செய்தான். (௨௦)

காமனதிக்கோபனடலோபன்மதன்மான்ன்மிகுகற்பனைவிடா
மாமகிணன்மச்சரனிராசதனதன்மனவமானன்வயிரன்
ருமதனொடுங்கலகனாதியர்தலத்திவர்தமைக்கொணரநீர் [தான்.
போமினெனநாளவதியிட்டெழுதியோலைகொடுபோக்குதல்செய்

போற்றிநெடுமென்னவனையப்பணிதலைக்கொடவர்போயபினை
யோர், மேற்றிசைமருங்கிலுறைமானன்விடுமொற்றன்முடிவேந்
தன்மனைவாய்ச், சாற்றென்வரவென்றன்மொழிந்தமொழிசா
ற்றியருடந்தபடியே, யேற்றபடிகாவலர்புகுத்துமுனம்வந்தவனி
றைஞ்சிமொழிவான். (உஉ)

அந்தமதிநாதபுரமானனினருட்பணிசெயன்பனவனால், வந்
தன்னியானிதவனோலையெனலோடுமெதிர்வாங்கியதன்மேற், பந்
தம்விடுவித்தொருவனவ்வயின்வினைந்தவினைபத்திரமிர்த், தெந்
தமுடிமன்னரும்வணங்குமிறைவன்செவியிடைப்புக்கல்செய்வான்

நந்தமரெனத்தருமன்மாரணையடுத்தூரியநட்புடையர்போல்
வந்தமரபோகமிவைநல்குவதெனப்பலமகங்கண்முதலா
மந்தவமியற்றுதல்செய்தன்னவனைவஞ்சனைசெய்தப்புறமுமே.
அந்தவினைவித்தவனினத்தொடுபுகுந்தன்னம்மூர்கடொறுமே.()

சாந்தியெனுமாதுவடாயுமலர்வாணிமகடன்னருகிலே, போந்
தியல்விவேகனொடிணங்கும்வகைகங்குல்பகல்போதனைசெய்தார்
வாய்ந்திடுமம்மாரகரில்வந்தவினைகண்டதிதுமற்றுமினிமே, லாந்
திறமிதெப்படிகொலோவினையுமென்பவையறிந்திலமரேரா.(உரு)

தீட்டுபலவாசகமிதென்றொருவனோதுதல்செவிப்புகுதவே
கேட்டுநெடுமென்னவனவ்வொற்றன்முகநோக்கிமிருகேகடிதுவரக்
காட்டும்விதலத்தருமனைக்கடிதுபற்றியிருகாலினுமுறப்
பூட்டுதனையிட்டுவரமானனொடுநம்பணிபுகன்றிடுதியால். (உசு)

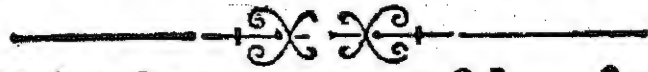
என்றவனையேவியயல்கூழ்ந்தவரைநோக்கியுயர்சனயன்மால் [ற்
வன்றொழிலையல்லதினமுற்றிலர்கள்சாந்தியையவ்வாணிமகள்பா
சென்றுடன்விவேகனொடிணக்கவுள்ளோவொருசிரத்தைதமகளம்
மென்றளிசடிச்சிறுமியின்னுள்ளென்றனிவிலக்கவரிதேதா(உஎ)

பேனதயவனைப்பெறுசிரத்தையைமுனுஞ்சில்ர்பிடித்துவர
வே, போதவிடுவித்துமுளன்னவடனக்கிடர்புகுத்திலுயிர்தன்
காதன்மகளுக்கிறுமகீர்த்திமகளாலுமொர்கணப்பொழுதிலே
யேதம்வினைவிப்பனவனைக்கொணர்மினென்னருகிலென்றுரை
செய்தான். (உஅ)

கவிச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ. விருத்தம்-சூசக.

கரு-வது, மித்தியா திட்டிச்சருக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

விப்பிரமையென்றோதுமென்கொடிநன்குடையவஞ்சிமிச்சா
திட்டிக், கப்பணிசென்றுரைத்தலுமேயம்பொன்மணிச்சிலம்
பார்ப்பவரவிந்தத்தோ, டொப்புறுஞ்செஞ்சீறடிபேர்த்தோதிம
த்தின்பெடைநடைகண்டொதுங்கவானின், மைப்புயன்மின்னெ
னத்துவண்டுமருங்கொசியவரும்பொழுதிம்மாற்றஞ்சொன்னாள்.

மின்னனையாய்நெடுநாளாய்வேத்தவையில்வந்திலன்யான்
வெள்காதெய்தி, மன்னனையாங்கெதிருறக்கைமுகிழ்த்தாலுமுன்
போலவருகவென்றே, யென்னையுமாதரித்தழைப்பன்கொல்லோ
வென்றுரைத்தசொற்கேட்டிளங்கொம்பன்னாள், பொன்னனை
யாய்நின்னழகுகண்டுமுண்டோவுருகாதபுருடரென்றாள். (உ)

ஈதுரைசெய்தவடனைப்பார்த்தென்னழகையிகழ்வதுனக்கியல்
போவென்ன, வேரதுமுனமன்னவன்செய்வரிசையினாற்காண்டி-
யெனதுண்மைமென்று, மாதூநல்லாள்விப்பிரமைபின்னருமிச்
சாதிட்டிமயிலேகங்குற், போதுதுயின்றிலைகொனெறிதடுமாறி
நடப்பதென்றேபுகறியென்றாள். (ங)

விரைமலர்ப்பைங்குழற்றாதுயவ்வுரைசெய்திடக்கேட்டமிச்சா
திட்டி, யொருவருக்கோர்மனைவியராமவர்க்குமிராவிழிதுயிலாது
லகிலுள்ள, புருடரெனுமெல்லவர்க்கும்பொதுமனையாயவரவர்
பாற்புணர்ந்துகூடி, வருவினையேற்கிரவிதென்றும்பகலிதென்று
ந்துயில்வதற்குவருமோவென்றாள். (ச)

அன்னசொற்கேட்டவளரசற்கத்தொழில்சம்மதங்கொலென
வன்னமன்னாண், மன்னவனேவற்பணியான்மற்றவையான்புரி
வதன்றிவரையாச் செய்கை, யென்னதியற்கையினலவென்றீது
ரைத்தாளாகினமதிற்றவனல்லாற், பின்னருநின்னலம்புணர்ந்த
பேரெவரென்றாள்தற்கப்பேதைசொல்வாள். (ரு)

இரதிபதியதன்மனடுகோபனவன்மகன்கலகனியலாங்காரன்
றருசுதனாகியலோபன்மகனிடம்பனிடம்பனருடனையன்மானன்
விரவுமதன்மச்சரன்சங்கற்பென்னத்தகையபிரவிர்த்திமாதின்
மரபில்வருமனைவருமென்வனமுலையினிடைப்புணருமகிணரென்
றாள். (சு)

என்றலுமேவிப்பிரமையிரதிமுதன்மனைவியராங்கிருப்போர்
தங்கள், வன்றலைவருனைப்புணரின்மனக் கறுப்பங்கவர்க்குநின்

பால்வாராதோதான், பொன்றிகழும்வனமுலையாயென்னுமுன்
னவ்வவர்தம்பூவைமாரு, மொன்றியெனைப்புகழ்வர்மற்றெனுற
வகற்றிலவர்க்குமுண்டோஆற்றமென்றாள். (எ)

கலி விருத்தம்.

இவ்வாறுவிப்பிரமையென்பவளொடோதிக்
கைவால்வளைப்பணிகலிப்பவெதிர்வீசிப்
பொய்வாசகம்பலபுகுந்துவினையாடுஞ்
செவ்வாயிதழ்க்குறிநகைப்பிடைதொரித்தே. (அ)

தகரக்குழற்றொடைசரிந்ததைமறித்தும்
புகுதப்புனைந்திடுதல்போலொருகரத்தாற்
சிகரத்தனத்தினிடைசேருமவர்தங்கூ
ருகிர்தைத்ததிற்பலர்களைவெளியிட்டே. (ஆ)

பட்டாடைகொண்டிலகுபாதாதிசேச
மட்டாய்மறைத்துமிகவாடைமணம்வீசக்
கட்டாரைவேல்களிருகாதினுமடர்ந்தே
நெட்டாவியுண்டெனையர்நெஞ்சையுமழிக்க. (க0)

திலதத்திருக்குறிதிருத்துதுதலாலு
மிலகப்புருரமெனுமிந்த்ரசிலையாலு
மலருற்றவாண்முகமயக்குமியலாலு
முலகத்திலயாவரையுமுள்ளுயிருருக்கி. (கக)

வந்தாணெடுஞ்சபையின்மாமோகமன்னன்
செந்தாமரைப்பதம்வணங்கிரைசிற்துங்
கொந்தார்வனத்திலுறைகோலமயிலென்ன
நந்தாவிளக்கமெனநண்ணியெதிர்நின்றாள். (கஉ)

நின்றானேநோக்கியவணெஞ்சுகளிகூர
நன்றாயிருந்தனைகொனாஸிதுவரைக்கு
மென்றானின்னன்புளவெனக்கினிதினவைகுங்
குன்றாதவாழ்வரிதுகொல்லெனவுரைத்தே. (கங)

நிறந்திகழுமன்பிடுநீயெனைநினைக்கச்
சிறந்தனனெனத்தொரிவைசெப்புமுனமோகன்
புறந்தனிலிருக்கினுமொர்போதுமெனுளத்தே
மறந்திலனினைப்பதெங்ஙன்வஞ்சியுனையென்றே. (கசு)

கடிமேவுகஞ்சநிகர்கைத்தளிர் பிடித்துத்
துடிமேவுசிறிறிடைதுணைத்தனமமுந்த
மடிமேலிருத்திமணிவாயிதழ்சுவைத்தேதார்
கொடிமேவுகின்றதொருகோடெனவணைத்தான். (கடு)

மதுரித்தமென்சொலிளமானையிந்நாள்யான்
முதிருற்றமூப்பினுமுருக்கனையநின்வா
யதரத்தெள்ளாரமுதருந்தியபின்மீட்டு
மெதிருற்றதாலிளமையின்பமெனக்கென்றான். (கக)

முருந்தாரும்வெண்ணகையம்மோகன்மொழிகேளா
வருந்தாரணிக்ஞானதாகமிதனூடே
பொருந்தாதகொங்கைகள்புடைத்தெனதுமார்பத்
திருந்தாலுமங்கதுகொடென்னபயனென்றான். (கஎ)

அவ்வாறுரைத்தவளழைத்தபணியென்னே
யிவ்வாறெனப்புகலுமெல்லையிலவிவேகன்
மெய்வாணிதன்மகளிடத்தின்விடுதூதாய்ச்
செவ்வாயொர்சத்துவசிரத்தைசெல்லுற்றான். (கஅ)

அன்னாளேநின்னெதிரியானபொதுமாடுதன்
றிந்நானிலத்தவரிசைப்பதுவுமுண்டாற்
பின்னாமலர்க்குழல்பிடித்தொருகணத்தம்
மின்னாளேவஞ்சமணின்விட்டிடுதியென்றான். (ககூ)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

அந்தமொழிகேட்டலுமேயனைபசிரத்தையைக்கொணர்வதரி
தோமற்றுன், சிந்தனையினினைத்தபடிதிரிபுவனத்தினும்புகுந்த
தெவ்வரென்போர், தந்தமனைவியர்தமையுந்தருகவிங்கென்று
ரைத்தாலுந்தந்துவந்து, முந்தடிமைத்தொழில்புரியாதொழிவே
னெலென்னுமென்முயற்சியென்றான். (உ௦)

சுகத்தோடொப்புரைக்குமென்சொற்றேரகைநல்லாளனைய
மொழிசொன்னவாயை, முகத்தோடுமுகம்பொருத்திமுத்தமிட்
டுக்கொண்டுநெடுமோகவேந்தன், மிகத்தோடுபொருவிழியாயன்
னவளைநீகொணர்ந்தால்விற்றல்விவேக, எனகத்தோடுவளர்சமதிய
வட்குமிடரிழைத்தததுவாகுமென்றான். (உக)

அப்பொழுதிற்பொருக்கென வாங்கவன் மடிவிட்டெழுந்து
பெடையன்னமன்னாள், கைப்பதுமமலர்முகிழ்த்துக்காவலனை
விடைகொண்டுகடிதினேகிச், செப்பரியபுத்தனுங்காபாலிகனுஞ்
சமணனுமுன்செல்லாநின்ற,வொப்பருமந்நெறிபுகுந்தப்புனிதை
மகடனைக்கவர்தற்குற்றாண்மன்னே.

(உஉ)

மித்தியாதிட்டிச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ விருத்தம் - கூகூங்.

ககூ - வது, சிரத்தைபோக்கிடைபூற்றுச்சருக்கம்.

—)X(—

கலிவிருத்தம்.

நேருலவுவஞ்சருமந்நீலவிழியானும்
பாருலவுபூசைபலபைங்கிளியதொன்றைச்
சாரும்வகையென்னமலர்வாணிமகடன் பாற்
சேருநெறியிற்புகுசிரத்தையைவளைத்தார்.

(க)

முற்றும்வினையிக்குணமுடித்துமெனவுன்னிச்
சுற்றுறவடர்த்தினியதேதாகையணையானைப்
பற்றுவமெனப்பகர்வர்பாய்வரெதினேரவந்
தெற்றுவமெனக்கடிதெழுந்தனர்தொடர்ந்தார்.

(உ)

மோகன்வரவிட்டவர்முருக்கும்வினைதன்னா
லேகுநெறியிற்றளரிலங்கிழைநெடுங்கான்
மாகடலினுற்றலைமரக்கலமுமானா
னாகமடரக்குழையுநாண்மதியுமொத்தாள்.

(ங)

துண்கொடியிருங்கொசியநூபுரமொடுந்தாட்
கிண்கிணியரற்றிடவகீர்த்திமகளென்னு
மெண்கொடியபாதகியிலங்கிழைசிரத்தைப்
பெண்கொடியமலர்க்குழல்பிடிக்கவரலோடும்.

(ச)

பத்தியெனும்யோகினிகள் பார்வையருளாலு
மத்திறலுடைத்துணையறத்தின்வலியாலுஞ்
சுத்தைமகளக்கொடியவஞ்சகிதொடாமு
னெத்தியலும்யோகியருளத்திடைபொளித்தாள்.

(ரு)

சிரத்தைபோக்கி டையுற்றுச்சருக்கம்.

கூங்

குழையாவன்னெஞ்சியவள்கூந்தொடுமுன்னே
யுழையாதரிப்பவருளத்தினிடையுற்றாள்
பிழையாமியற்கையர்பிடிக்கினுமுறாதா
ரழையாமலும்புகுவரன்புடையர்தம்பால்.

(கூ)

மையுறுநெடுங்கனவின் மாநிதியைநோக்கிக்
கையுறவரும்பொழுதுகண்டியிறுறந்தோர்
நையுறுமியற்கையெனநற்கொடிவிலங்கப்
பொய்யுறுமடக்கொடிபுலம்பியவணின்றாள்.

(கூ)

தீயவர்தனித்தனிசிரத்தையவடன்மேற்
பாயவெகுளுற்றனர்பனிப்புயலின்மின்போன்
மேயமயிலக்கணம்விலங்கியதுநோக்கா
மாயமிதுயாவர்செய்தவஞ்சனைகொலென்றே.

(கூ)

நாடியவளெங்ஙனநடந்திடினுமங்கே
கூடியொர்கணத்திடைகொணர்ந்திடுவென்ன
வோடுவெரொருத்தரையொருத்தருணராமற்
தேடுவர்மயங்குவர்தியங்குவர்திகைப்பார்.

(கூ)

புத்தொருதிக்கிடையுத்திகழ்கபாலக்
கைத்தலனுமோர்புடைகலக்கவொருபக்கத்
தொத்தசமணன்செலவகீர்த்திமகளோர்பாற்
சுத்தைமகளைத்தனிதொடர்ந்திடுமவ்வேலை.

(கூ)

அங்கணையர்கைவசமதாயினள்சிரத்தைப்
பைங்கொடியெனத்தகையள் பாஷண்டர்தம்பால்
வெங்கணெடுமோகன்விடமேவினளென்பா
ரெங்கணுமிடம்பன்மகனெய்தவுரைசெய்தான்.

(கூ)

அவ்வரைபடர்ந்துலகனைத்துமெழலோடு
மெவ்வயினிருந்தவருமவ்வரைமெய்யென்றே
செவ்வியகுணத்தவர்கெவிக்குளுதுழைத்தார்
வெவ்வழலினுற்றசுடர்வேனுழைவதென்ன.

(கூ)

வேதக்கடும்பகைஞர்மெல்லியலைவவ்விப்
போதக்கடுந்துயர்புகுத்தினர்களென்பார்
நாதச்சிலம்புபுனைநங்கையவள்செம்பொற்
பாதத்தினுந்தனைபடுத்தினர்களென்பார்.

(கூ)

சேல்லாதபெண்கொலைசெயச்சிறி துமஞ்சா
ரெல்லாநும்வன்கணரி ரக்கமில்ரென்பார்
நல்லாண்முனைக்கவரிநா ணுடையளன்றோ
கொல்லாமுனருயிர்கொடுத்திடுவனென்பார்.

(௧௪)

சாற்றுமவட்வெனொடருதாயர் தம்வயிற்றிற்
ரோற்றுதருமன்றெனொசொல்லுவர்கொலென்பார்
மாற்றமதுகேட்கிலினிமற்றவனுமந்தோ
வாற்றருமிடர்க்கடலுளாழந்திடுவனென்பார்.

(௧௫)

கன்னேருநெஞ்சினர்கடுந்துயரிழைக்கப்
பொன்னேயுனக்கிதுபொறித்ததுகொலென்பார்
தன்னேரிலாதமகள்சாந்தியிதறிந்தா
லென்னேபிழைப்பவளிற்றந்தொழியுமென்பார்.

(௧௬)

துவர்வாய்மடந்தைபடுதுன்பமிதறிந்தா
லவடாயெனும்புனிதையாற்றுவன்கொலென்பார்
தவளாரவிந்தைமகடன்னைநம்விவேகற்
கெவடுதுசென்றினியிணக்குமவனென்பார்.

(௧௭)

கண்டவணிருந்தெனையர்வந்தவர்கடும்போர்
விண்டவர்சொல்பொய்யலதுமெய்யிதலவென்பார்
பண்டையரிபத்தியருள்பார்வைதுணையுண்டா
லண்டவெளிதோவொருவரங்கவளையென்பார்.

(௧௮)

இலக்குவனிருப்பவனுமேகவயனீக்கிக்
குலச்சனகியர்க்கும்வருகோளிலைகொலென்பார்
மலர்க்குழலிவட்கனையவாறுவரிலீரைந்
தலைக்கொடியர்பேறவர்தமக்கும்வருமென்பார்.

(௧௯)

சிரத்தைபோக்கிடையூற்றுச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ விருத்தம்- ௬௮௨.

௧௭ - வது, சாந்திச்சருக்கம்.

— ❦ —

கலி விருத்தம்.

இந்தவகைபற்பலரியாவருமிரங்கிச்
சிந்தைதடுமாறவுரைசெய்துவருபோழ்தி
னந்தமில்பெருங்கருணையானுறையுமன்னாள்
சந்ததியெனத்தகையசாந்தியதுகேட்டாள்.

(௧)

ஆயமொழிவெங்கனலினுருயிர்வெதும்பித்
தூயவள்விழுந் துணர்வயர் த்தனடுடித்தாள்
காயமுநடுங்கினள் கலங்கினண்மலங்கிப்
போயவுயிர்வந்திவைபுலம்பலுறுகின்றாள்.

(2)

ஷே வேறு.

அன்னையேயோங்குமறத்தின்பெருந் துணையே
பொன்னையேயார்க்கும்பொருத்தும்புனமயிலே
தன்னையேயன்றித்தனக்குவமைவேறில்லா
வுன்னையேயான்பிரிந்திங்கோர்பொழுதுமுய்வேனோ.

(3)

நானமுணராக்குறவர்நாற்றமுடைக்குடிந்
போனதொருநாவியெனப்புல்லியர்தங்கைவசமாய்க்
கானவர்தஞ்சீறாரிந்கட்டுப்படுமானு
மீனர்மனைவாய்க்கபிலையீற்றுவும்போன்றனையே.

(4)

முன்னாமயனேமுதலாயவானவர்க்கு
நன்னான்மறையோர்க்குஞானியர்க்குந்தாபதர்க்கு
நின்னான்முடித்தலின்றிநீங்கியவர்நீணியமம்
பொன்னால்வனையாதபூடணமொப்பாக்கினையே.

(5)

தீயோடுவமையொப்பார்தீண்டிச்சிறையிலவைக்க
நீயோபொறுப்பாயுன்னெஞ்சோதுயருழக்குந்
தூயோர்கடாமுமுனைத்தேதாற்றனரோவன்னைய
மாயோகியர்தம்மனத்தைவிட்டுநீங்கினையோ.

(6)

தங்குதிருத்தெய்வத்தலத்துந்தருவனத்தும்
பொங்குபுனற்றடத்தும்புண்ணியதீர்த்தப்புறத்து
மங்குறவழ்தண்ணூர்மலையிடத்துமவைகியிவை
யெங்குமுலாவிவரவின்னமுனைக்காண்பேனோ.

(7)

என்றுபலபன்னியினவீற்றாப்பிணிப்புறவே
கன்றயருமாரேபாற்கலங்கியந்தக்கள்வர்தம்பாற்
சென்றவொருதாயுமுய்யாடியினிடையேயானும்
பொன்றியவட்காண்பனங்குப்போயென்றிவைபுகன்றாள்.

அவ்வுரைசெய்தாள்பாலடுத்திருந்தநற்கருணை
மைவிழியினீர்துடைத்துமார்பூடுறவணைத்து
வெவ்வியபொன்மேனிவெதுப்பில்வரும்வேர்வகற்றி
யிவ்வுரைசெய்தன்னாளிதயமுறத்தேதற்றினளால்.

(8)

ஷே வேறு.

அடர்ந்தவன் றுயர்வரிலரியநற்குறி
தொடர்ந்துனக்கெய்துமோதோனானின் விழி
யுடன் றிருப்புருவமுமுனக்குமட்டல
விடந்துடிக்கின் றதீங்கெனக்கும்பார்ந்தியால்.

(கௌ)

ஆதலாலரிவைநின்னன்னைக்காங்கொரு
தீதிலாதிருப்பதுதிண்ணமன்றெனிற்
கோதிலாதவட்கொருகோளிறைழத்திட
வேதிலார்நினைக்கினுமெய்தலாகுமோ.

(கக)

தாயினுமினியவர்தமக்குந்தீங்குரொல்
வாயினர்நம்மையிவ்வருத்தங்கண்ணுறந்
தீயினும்வெவ்வரைசெப்பிலவ்வரை
நீயினுமெய்யெனநெஞ்சிற்கோடிபோ.

(கஉ)

திருந்துணர்வின் றிமுன்சேர்ந்தவவ்வுருப்
பொருந்துவெண்பளிங்கன்னபுந்திப்பேபதை
கருந்திரள்விடத்தினுங்கடுஞ்சொற்கூறிவி
ணிருந்துயருழந்திடவெணையுங்காண்டிபோ.

(கங)

தூயவர்வைகிடந்தேதாறுஞ்சென்றுநின்
ருயவளிலளெனிற்றறுகட்பாஷண்ட
ராயவரிடத்தும்பேபாயலொளித்தன்னார்
வாயிடைப்பல்கிடுமாற்றங்கேட்டுமால்.

(கச)

அவ்வவர்மொழியினின்னன்னையாங்கவர்
கைவசமானதுங்கையுறுததூர்
தெவ்வருக்கஞ்சியேசென்றுவைகின
ளிக்விடத்தென்பதும்யாவுந்தேதறலாம்.

(கரு)

ஏகுதுமவ்விடமெவற்றுமென்றுரைத்
தாருலந்தவிர்த்தனளையன்வாய்மையாற்
கோருலஞ்சிறிதிடர்குறைந்தெழுந்தாயின்
போகுதுமவ்வயினென்றுபோயினார்.

(ககூ)

கருணையுஞ்சாந்தியுங்கலந்துபற்பல
திருந்தித்துறைகருந்தேவதானமுந்
தருவனச்சுழலுந்தவஞ்செய்வோருறை
யருவரைச்சாரலுமணுகிரோக்கினார்.

(ககி)

அவ்விடந்தே தாறுந்தன்னன்னையின்மையால்
வெவ்விடர்க்கடறனின்மீட்டுமவீழ்ந்தவன்
செவ்வியகருணையுந்தேற்றத்தேதர்வுரு
திவ்வணம்பின்னருமிரங்கிச்சேராருவான்.

(௧௮)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

தருமம்புரிவேவாரிடத்துஞ்சதூர்வேதியர்தம்பாலுந்
திருமந்திரங்கண்முதலாஞ்செய்யுஞ்செய்வார் தந்திறந்து
விரதம்புரிவேவாரயலும்கேவள்விமுதலாகியபல்
கருமம்புரிவேவார்கண்ணுங்காணுதொழியுங்கலங்கும்.

(௧௯)

தன்னேரில்லாப்பிரமந்தன்னைத்தாமென்றுணர்வேவர்
முன்னேபுகுநன்னெறிசேர்முனியேவாரசுத்துஞ்செல்லு
மென்னையுன்னைக்காரணெனங்குற்றனைபோவென்னுங்
கன்னேர்வன்னெஞ்சினர்தங்கைபுக்காரையாவென்னும்.

(௨௦)

இவ்வாறயர்வாடன்பாலிரங்கிக்கருணையென்னு
மைவாள்விழியாள்கண்ணீர்மலர்க்கையாரத்துடைத்துச்
செவ்வாய்மழலைக்கிளியெயிர்நதைசிறிதூந்தெளியா
தொவ்வாவெஞ்சொற்புகல்வதொழிவாயென்னமொழிவான்.

(௨௧)

தூன்னார்வலிகைமடிகலாற்றேற்றுற்றதொளித்துச்சுருப
நன்னாமதன்பக்கலிகேனானில்பத்திகளென்றருள்க
மின்னாரவர்தம்பாலேலாமேலாரெவர்தம்மிடேன
வன்னாள்புகுதாரின்ருளாதுபின்னறிதற்காமால்.

(௨௨)

சாருவாகன்புத்தன்சமணன்சாபாலிகளென்
றேருந்தியனினையோருழைநம்முருவமொளித்து
பேருவேமலையார்பேசுமொழியாற்சிரத்தை
சேருமிடனீதென்றேற்றதலாகுமென்றான்.

(௨௩)

இத்தன்மையினிற்றேற்றறியினங்கொம்பணையாளுடன
மெய்த்தன்னுருவங்காந்தாமலப்புறஞ்செல்லேவலைப்
பித்தன்கொல்லேலாமற்றேரார்பேய்கொல்லேலாவென்னக்
கைத்தநெறியூடொருவன்கண்ணிற்காணகின்றான்.

(௨௪)

அங்கம்படருந்திராவமுக்குஞ்சிக்குநாகிப்
பங்கம்புகுவெள்வாயும்பறிக்குங்கேசர்ப்பண்பு
தங்குநிருவாணமுமார்தடக்கைப்பிரம்பும்பீலித்
தொங்கல்பிடித்தகாமுந்தொல்லேப்பாசிப்பல்லும்.

படிமேன்மெல்லவைக்கும்பதமும்பாழாநுதலு
நெடியதிண்கூருகிருநீலக்கரிபோன்றமுந்
துடிமெல்லிடையானோக்கித்துணுக்கிட்டஞ்சிரகோ
ருடல்கொண்டதுவேயனையானிவனொரென்னலோடும்.

(உசு)

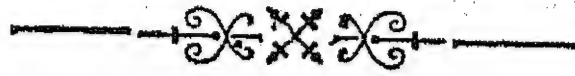
மானேசாந்திகௌய்மாமோகன்றனவ
றானேபுரியுங்கொடியசமணனென்பான்கண்டாய்
தீநேரிவன்வாய்மொழியாற்செய்கைதேர்துமென்னா
வானேர்கருணையவளோடப்பானின்றாளிப்பால்.

(உஎ)

சாந்திச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ விருத்தம் - எஃக.

கஅ - வது, சமணனாதியர் சருக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

அத்தகைச்சமணனென்பானடியிணைபரவித்தன்பாற்
சித்தமொத்தன்புகூருஞ்சீடர்தம்முகத்தைநோக்கிச்
சத்தவாரிதிசூழ்வைப்பிறற்குதிகம்பரசித்தாந்தத்
தொத்தமர்மதத்துநீதியுணர்த்துவானிணையசொன்னான்.

(க)

அவிசொரிந்தனலில்வேள்வியாற்றுதுமெனவூனுண்ணப்
புவிமிசைப்பசுவைக்கொன்றுபுன்றொழிலியற்றுந்தீயோ
ரெவரையுமிகந்துகாணிவிருவிழிபுதைத்துத்தீங்கு
நவின்மறைநுழைவுருமனஞ்செவிசேசமஞ்செய்தும்.

(உ)

திகிரியுஞ்சூலவேலுஞ்செங்கையிலேந்திக்கொல்லுந்
தகைபுரிதெய்வதங்கடங்கனையிகந்துபின்னும்
வகிர்சடைமுடித்துளோரைமற்றுநீறணிவோர்தம்மைப்
புகலுறுமக்கமாலேபுணைகுேவார்தம்மைநீத்தும்.

(ங)

அலமரலெவைக்குஞ்செய்யாவயிஞ்சையேபரமதன்ம
மிலகுமெத்தலத்துமென்னாவெண்ணருஞ்சீவகோடி
யுலகிலுள்ளவையெல்லாநம்முயிரொப்பவுன்னியாவுங்
கொலைசெயாரியமஞ்செய்யுங்கொள்கைமேற்கொண்டுபின்னும்.

மெய்யுறமாசற்றாலுமென்புநறனின்முழ்காமற்
கையுறமயிரொவ்வொன்றாக்களைந்துறிக்காலின்வைகி
மையுறவறம்போதிக்கும்வாமனூல்வழாநுநம்போற்
செய்யுமாறுடையாற்கென்னோசித்தியாதுலகிலென்றான்.

(ரு)

அவ்ன துசொல்லச்சீட னுங்கவன் றன்னைநோக்கித்
தவமவரவர்க்குத்தக்க தக்கதென் றுணர்வுருமற்
புவனியிலெவரும்போற்றிப்புகழும்வைதிக த்தைதவாளா
விவணிகழ்ந் துரைத்தனன் றேவினையிலாவடிகட்கென்றான். (சு)

என்ற லுஞ்சீற்றமெய்தியிவன் றனைக்கவர்ந் துபற்ற
வன்றிற்சி ரத்தையிங்ஙன் வருகெனச் சொல்லலோடு
நின்ற நற்கருணையஞ்சிரெஞ்சகம்புலர்ந்தாளீன்ற
தன்றிருத்தாய்கொலென் னாச்சாந்தியுந் துணுக்கமுற்றாள். (எ)

ஆயிடைவிகடவேடமாய்க்கருந் துகின்மேற்போர்த்து
வாயிடைப்பிறையெயி ற்றாள்வந் தனண்மறுவில்சாந்தி
தாயிவளல்லென் னாத்தாமதச்சிரத்தையெயென்
றேயுறுங்கருணை கூறவுள த்துறுமையந்தீர்ந்தே. (அ)

கரும்பெனுஞ்சாந்திநோக்கிக்கருணை யைக்கனகந் தானு
மிரும்பும்பொன்னென்றல்போலவினியவென்றாய்க்குமிந்தப்
பெரும்பிறையெயி ற்றுப்பேழ்வாய்ப்பெண்ணுக்குஞ்சிரத்தை
யென்ன, வரும்பெயரன்றோநம்மைமயங்குறச்செய்ததென்றாள். (இ)

தாமதச்சிரத்தையன் னான்றனைச்சென் றுதழுவலோடுங்
காமமங்கவள்பாலெய்திக்கடுஞ்சமணினிதென்றந்த
மாமதத்தவனுமெய்தமற்றநற்சாந்தியோடு
மாமெழிற்கருணையப்பாலவரைவிட்டகன்றேவலை. (க)

கலிநிலைத்துறை.

தங்கால்பேர்த்துத்தாலபலம்போற்றலைமுண்டித்
தங்காயத்தேதமென் றுவரடையதுபோர்த்துப்
பங்காமோர்கைப்புத்தகமேந்திப்பலிரல்காய்
நங்காய்நங்காயெனமனைதோ றுநவில்வுற்றே. (கக)

வருவாணைக்கண்டிங்கிவனாராமயில்போலுங்
கருணையென்றேறசாந்திவினாவக்கடுமோக
னருள்சூடும்போர்ப்புத்தனிவன் றன்னருகையா
மிருவோரும்பிற்செய்கைதொரிப்பாமெனநின்றார். (கஉ)

அக்காலத்திற்றன்னயலேவந்தடிதாழத்
தக்கார்சூழச்சவுகதநூலின் றகைசொல்லப்
புக்கானமோகன்புன்றொழிலென்னப்புகல்செந்தீக்
கெக்காலத்தும்பெய்திடுநெய்போலிவைசொன்னான். (கங)

புத்தியினெய்துமெப்பொருளுந் தண்புனலோட்டத்
தத்திறமுந்தீபச்சுடரும்போன் றவைதோன்றி
நித்தியமின்றியடிக்கடி மாயுநெறிதப்பா
தொத்திடும்யாவும்புந்தியல்லால்வேறுருவுண்டோ. (கச)

ஒளியுறுபுந்தியகத்துளவாயினுமுருவம்போல்
வெளியுறுமங்கதனிற் பொருள்யாவும்வெளிப்பட்டே
தெளிவுறுபற்பலவாசனையாலிவைதருங்கா
ளவுறுபற்பலவாயதலான்மற்றவையன்றே. (கரு)

பற்பலவாசனையும்விடயத்தின் பண்பும்போ
யற்புதமாகியபுந்தியொழுங்கயலைவின்றி
நிற்பதொர்தீபமெனத்தலைநிறுவுதனிகரில்லா
முற்படுசவுகதசித்தார்தப்பொருண்முடிவென்றான். (கக)

இவ்வகையன்னோதிதயசொற்கேட்டெதிரின்றோ
ரவ்வவரயாருமவ்வகைநன்றென்றப்புத்தன்
செவ்வடிபேணச்செல்வழியங்கேதிகழ்கேகாசக்
கைவருபீலிக்குண்டனவன்றன்கண்ணுற்றான். (கௌ)

முன்னேவந்தப்புத்தனையன்னுன்முகநோக்கி
யென்னேர்வாராயொன்றுவினாவற்கெனலோடுந்
தன்னேரில்லாச்சவுகதன்வெங்கட்சமணமுடா
வுன்னேர்யானோவெய்துவனென்றையுரைசெய்தான். (கஅ)

முனிவுற்றிவ்வாரோதியவன்றன்முன்வந்துன்
சினம்விட்டிங்குச்செப்புகநின்சாத்திரநீதி
வினவற்குண்டேலுத்தரமென்னுமெய்க்குண்டன்
றனையப்புத்தனவ்வுரையென்னேசாற்றென்றான். (கங)

இவ்வாறிவ்வாறிவ்விருவேருமெதிரிட்டே
யொவ்வாவொவ்வாவெஞ்சொலுரைத்தங்குறைபோழ்திற்
பெய்வானத்தூடொள்ளொளிமின்போற்பிறழ்வீரக்
கைவாள்கொண்டோர்தீவிடமன்னுன்கண்ணுற்றான். (உ0)

செத்தவரென்பணிமலைபுனைந்துசிரத்தூடே
மத்தமெருக்குவனைந்தெரிபொங்குமயானத்தேத
மொய்த்திடுவென்பொடிபூசுநெடுந்தலைமுடையோடோர்
கைத்தலமேந்திவருந்தகைபற்பலர்கண்டஞ்சு. (உக)

குண்டலமேமல்வளை யென்பிலணிக் துகொடுக்கேதற்
லுண்டகளிப்பின் மயக்கின் மயங்கியுளஞ்சோரக்
கண்டலமந் துசிவப்பாடப்பா றுகாலைகொடும்
விண்டசொ லுந்தடுமா றிடவென்னவேவுற்றான் .

(௧௦)

அங்கவன வ்வயினெய்துழிநோக்கின சைவழந்தேற
யிங்கிவன் வெய்யகபாலிகனென் பவனேயென் னுத்
தங்களுளத்தி லுணர்ந்தெதுர் சொன் றாபல்லார்க்கேதாம்
வெங்கணனைச் சமணன்னி அமுத்திவினாவுற்றான் .

(௧௧)

கரதலமுற்றகபாலவென்வாய்மொழிகா துக் கொண்
டுரைசெயவல்லையெனிற் புகழீ மழுமுற்பெற்றேற
வருவதெனப் பனைவேடமுரிங்கிதன் வகுபேறுந்
தருமமுமுத்தியுமென்னகையான் வகையாற்றினான் .

(௧௨)

அவ்வரைசெய்தவனுக்கெதுர் மாற்றமவன் லெய்வ
னிவ்விதநங்காபாலிகமென் பதெனக்கன்பாய்
வெவ்வயிரவனுயர் தெய்வதமத்தகைமேலேசுந்திக
செவ்வயினர்ப்பரிதமாகலியைந்திவைவென் லேசாய்க் .

(௧௩)

என்பொடுவெண்டலையோடுதரித்தழலிடுகாப்பான்
வன்பொடிபூசியதற்குவிநதம் அடவாசத்திசை
தன்பொடுமாபரிசுவெனவேமாயமாபைத்தாந்திக
முன்பலியிட்டொருகரணைவினாவுவ்வுவாழ்வாங்க .

(௧௪)

மாமதுவாலரிசா மாமைத்தகைதவன் திகா
யோமமுகத்திடையாசுதியீர் ஆரீனுதமத்தி
யாமதனுக்குமதுப்பெய்துவெண்டலையகேசாபு
னேமுறவுண்டுகளிப்பதுபாபணலெனவாய்க் .

(௧௫)

இங்கிதுவன் றியுமோர்மணிதன் றனைபிகல்வாய்க்
னங்கடவுட்கெதுர்கண்டமறுத்திதாணிகுக்க
செங்குருதித்தரைகொண்டெயர்பூசனைசெங்கிற்
மங்கதுவயிரவமானிதத்திராபலென் னான் .

(௧௬)

இம்மொழியைக்காபாலியாய்முன்னிதவகையற்
றம்மிருகாதைச்சமணனுமப்பத்தன்முனங்க
செம்மியடிக்கடிதங்குருகாமஞ்சித்தித்த
கைம்மிசூகோசக்கண்டகனுக்கிதுவதுவற்றான் .

(௧௭)

புத்தியினெய்துமெப்பொருளுந் தண்புனலோட்டத்
தத்திறமுந்தீபச்சுடரும்போன் றவைதே தான் றி
சித்தியமின்றியடிக்கடி மாயுநெறி தப்பா
தொத்திடும்யாவும்புந்தியல்லால்வே றுருவுண்டோ. (கச)

ஒளியுறுபுந்தியக த்துளவாயினுமுருவம்போல்
வெளியுறுமங்க தனிற் பொருள்யாவும்வெளிப்பட்டே
தெளிவுறுபற்பலவாசனையாலிவைதே தருங்கா
ளவுறுபற்பலவாயதலான் மற்றவையன்றே. (கரு)

பற்பலவாசனையும்விடையத்தின்பண்பும்போ
யற்புதமாகியபுந்தியொழுங்கயலலைவின் றி
சிற்பதொர்தீபமென த்தலைநிறுவுதனிகரில்லா
முற்படுசவுகதசித்தாந்தப்பொருண்முடிவென்றான். (கௌ)

இவ்வகையன் னோதையசொற்கேட்டெதிர்நின்றோ
ரவ்வவார்யாரும்வ்வகைநன்றென்றப்புத்தன்
செவ்வடிபேணச்செல்வுழியங்கேதிகழ்கேகாஸக்
கைவருபீலிக்குண்டனவன் றன்கண்ணுற்றான். (கௌ)

முன்னேவந்தப்புத்தனையன் னுன்முகநோக்கி
பென்னேர்வாராயொன் றுவினாவற்கெனலோடுந்
தன்னேரில்லாச்சவுகதன்வெங்கட்சமண்முடா
வுன்னேர்யானோவெய்துவனென்றையுரைசெய்தான். (கஅ)

முனிவுற்றிவ்வாரோதியவன் றன்முன்வந்துன்
சினம்விட்டிங்குச்செப்புகநின்சாத்திரநீதி
வினவற்குண்டேலுத்தரமென் னாமெய்க்குண்டன்
றனையப்புத்தனவ்வுரையென்னேசாற்றென்றான். (கக)

இவ்வாறிவ்வாறிவ்விருவோருமெதிரிட்டே
யொவ்வாவொவ்வாவெஞ்சொ லுரைத்தங்குறைபொழித்
பெய்வானத்தூடொள்ளொளிமின்போற்பிறழ்வீரக்
கைவாஸ்கொண்டோர்தீவிடமன் னுன்கண்ணுற்றான். (உ0)

செத்தவரென்பணிமலைபுனைந்துசிரத்தூடே
மத்தமெருக்குவனைந்தெரிபொங்குமயானத்தே
மொய்த்திடுவெண்பொடிபூசுநெடுந்தலைமுடையோடோர்
கைத்தலமேந்திவருந்தகைபற்பலர்கண்டஞ்சு. (உக)

குண்டலமேல்வளை யென்பிலணிந் துகொடுந்தே தற
லுண்டகளிப்பின் மயக்கின் மயங்கியுளஞ்சோரக்
கண்டலமந் துசிவப்பநடப்புறுகாலேலாடும்
விண்டசொலுந் தடுமாறிடவங்ஙனமேவுற்றான். (௨௨)

அங்கவனவ்வயினெய்துழிநோக்கினரையுற்றே
யிங்கிவன்வெய்யகபாலிகனென்பவனெயென்னுத்
தங்களுளத்திலுணர்ந்தெதிர்சென்றயல்சார்ந்தேதயவ்
வெங்கணனைச்சமணன்னிதுமுந்திவினாவுற்றான். (௨௩)

கரதலமுற்றகபாலவென்வாய்மொழிகாதுட்கொண்
டுரைசெயவல்லையெனிற்புகலீமமுருப்பெற்றே
வருவதெனப்புணைவேடமுமிங்கிதன்வருபேயுந்
தருமமுமுத்தியுமெவ்வகையவ்வகைசாற்றென்றான். (௨௪)

அவ்வுரைசெய்தவனுக்கெதிர்மாற்றமவன்சொல்வா
னிவ்விரதங்காபாலிகமென்பதெனக்கன்பாம்
வெவ்வயிரவனுயர்தெய்வதமத்தகைமேலோற்கே
செவ்வயினர்ப்பிதமாகவியைந்திவைசெய்வேமால். (௨௫)

என்பொடுவெண்டலையோடுதரித்தழலிகொட்டின்
வன்பொடிபூசியதற்குளிருந்துபவாசஞ்செய்
தன்பொடுமாபயிரவமெனுமோமமமைத்தாங்கே
முன்பலியிட்டொருநரணைவிலாஆன்முறைவாங்கி. (௨௬)

மாமதுவாலபிசாரமமைத்ததைதவன்றீவா
யோமமுகத்திடையாகுதியிந்துபினுதரத்தீ
யாமதனுக்குமதுப்பெய்துவெண்டலையகலோட்டி
னேமுறவுண்டுகளிப்பதுபாரணமெனலாமால். (௨௭)

இங்கிதுவன்றியுமோர்மனிதன்றனையிகல்வாளா
னங்கடவுட்கெதிர்கண்டமறுத்தொலிநாதிக்கச்
செங்குருதித்தசைகொண்டியர்பூசனைசெய்கிற்கு
மங்கதுவயிரவமாவிரதத்தியலாமென்றான். (௨௮)

இம்மொழியைக்காபாலியியம்புமுன்னிருகையாற்
றம்மிருகாதைச்சமணனுமப்புத்தன்னுஞ்
செம்மியடிக்கடிதங்குருநாமஞ்சிந்தித்தே
கைம்மிசூகோரக்கண்டகனுக்கிதுகழறுற்றார். (௨௯)

அறுசீர்க்கழி நெடி லடியா சிரிய விருத்தம்.

ஈதொருவிரதமென்றியாவேனாவன்மைபாலிப்
பாதகநின்னாற்செய்யப்பணித்தனனந்தப்பாவி
போதனையுட்கொண்டென்னேபுரிந்தனைகொடுமையென்னா
வேரதினன்சமணன்புத்தனன்னவையொக்குமென்றான். (150)

என்றலுங்கரகபாலனெரிவிழித்தெதம்பிரானைக்
குன்றவில்லியைச்செஞ்சோதிக்கொழுந்தைமுச்சுடர்க்கண்ணனை
நன்றறிவிக்குமெங்கேகான்ஞானதேசிகனைப்பொல்லா
வன்றிறற்பாவிென்றல்வழக்கன்றென்றினையசொன்னான். (151)

நங்குருநாதனின்பநயக்குமவ்விரதஞ்செய்யு
மிங்கெனக்கியன்றிடாததெவ்வுலகந்துமுண்டோ
சங்கரனொடுமெத்தேதவர்தமையுமீண்டழைப்பன்வானிற்
றிங்கள்செங்கதிர்மீன்செல்லுஞ்செலவையுந்நடைசெய்வேனாள்.

நீரினாலுலகம்யாவுநிரப்புவனன்னநீரை
யோரிறைப்பொழுதுலுண்பனுலகெலாஞ்சென்னுமீன்வன்
பாரைவிண்ணாக்கிவிண்ணைப்பாராக்குவிப்பனல்லாற்
பேரதிசயம்பல்கோடிபின்னரும்புரிவென்னான். (152)

சாற்றுமங்கவன்சொற்கேட்டசமணன்மற்றெவனோநின்பான்
மாற்றருமாயசெய்துவஞ்சித்திவ்விர்தரசாலந்
தோற்றுவித்தனென்றின்னசொற்றனன்சொற்றலோடுஞ்
சீற்றமுற்றழன்றுகண்கள்சிவப்புறவவனைநோக்கி. (153)

ஈறிலாவெம்பிரான்கொலிந்திரசாலஞ்செய்வான்
மாறிலாச்சிவத்துரோகிமலபங்கதாமற்றின்ன
கூறும்வாய்குருதிசோரக்கொய்தியான்பயிரனிக்கேக
பாறுசூழ்மயானத்துன்னைப்பலிகொடுத்திடுவெனன்றேற. (154)

கைத்துடிமுழங்கப்பூதகணங்கள்கொக்கரிக்கமேகக்
கொத்திடியிடித்ததேபோற்குமுறிவாளுருனியாங்கேக
தத்தடிபெயர்த்துவந்துசார்ந்தனன்சமணனஞ்சிப்
புத்தனைநடுக்கத்தோடுமொபாருக்கெனத்தழுவிக்கொண்டான். (155)

அன்னவன்றன்னைப்புல்லியபிஞ்சையேபரமதன்ம
மென்னுமச்சமணன்றன்னையெதிருறுகபாலியீசன்
றன்னைநிந்தித்தநின்னைச்சுடுதியிற்புகுந்திவ்வாளாற்
சின்னபின்னங்களாகச்சிதைப்பதேதருமமென்றான். (156)

அணையசொற்கேகட்டபுத்தணையநின்விரதநீதி
வினவுமித்தவத்தேதான்யாதுவிளம்பினுமுளம்பொருமற்
சினமிகுந்தணையனாவிதீர்ப்பதுதருமங்கொல்லேலா
வெனவியைபுரைத்தலேலாடுமெடுத்தவாளுறையிலிட்டான். (௩௮)

வாளுறைபுகுத்தலேலாடுமருட்கபாலிகன் றன்சீடர்
மூளுநின்கோபந்தாழ்த்துமுத்திரம்மதத்தூக்கெய்தல்
கேளெனவுரைத்தல்லேவண்டுமெமக்கென்றாணையர்கேட்பக்
காளவெவ்விடேமயன்னகாபாலியிணையசொன்னான். (௩௯)

அக்கணிபுனைந்துவண்ணீறணிந்தெருக்கலருஞ்சூழிக்
கைக்கபாலருமாய்வேடங்கங்காளர்தமைப்பேபாற்பெற்று
மெய்க்கவுரியைப்பேபாலங்கோர்மின்னனாரின்பந்துய்க்கத்
தக்கதேதமுத்தியீதுசங்கரன்மொழிந்ததென்றான். (௪௦)

விண்டசொற்கேகட்டவன்னார்விரத்தராயினவர்க்கல்லாற்
கெண்டையங்கண்ணாரோடுகெழுமியின்புறப்பெற்றேருருக்
குண்டெனின்முத்தியாரேயுண்மைபாய்க்கொள்வரிந்த
மண்டலத்தேதாரிலென்னாவன்கபாலிகன்முன்சொன்னார். (௪௧)

உரைத்தவார்வாய்மைகேளாவுண்மையிங்கின்னநம்பால்
வரத்திலையிவர்க்கென்றுன்னிமன்னுகைக்கபாலனங்கே
சிரத்தையையவருகென்னுன்னலுந்தன்றிருத்தாயைக்கொல்
கரைத்ததென் றெண்ணிச்சாந்திகருணையோடலக்கணுற்றான். ()

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

மாண்டமாந்தரென்மினோடுவார்புனைந்தகொங்கையு
நீண்டேசயரித்தடங்கணீலமுங்கபாலமும்
பூண்டசூலமுஞ்சிலைப்புரமுங்குரமுரமாய்த்
தீண்டுருவிராசுதச்சிரத்தையெய்தினானேரா. (௪௩)

அச்சிரத்தையெய்தலும்மெடுத்தசாந்திகருணையா
மொய்ச்சிருக்கும்வண்டினங்கண்முகமேமாதிமாதாரா
ரிச்சிரத்தையாராசுதன்னியற்சிரத்தையாருநம்
மெய்ச்சிரத்தையல்லவென்றுவீங்குதுன்பநீங்கினார். (௪௪)

அத்தகைச்சிரத்தையந் தவன் கழற்றொழாமுனம்
பொய்த்தசீடரைப்புணர்ந்துகோடியென்றேபாழ்தின்வாய்க்
கைத்தலத்தவஞ்சிமெய்கலந்தணைக்கவேயன்னார்
சித்தநெக்குடம்பயர்ந்தொர்மாற்றமின்னசெப்பினார். (௪௫)

வேசைமாதரினுமனேகவிதவைமாதரினும்கிலைத்
தாசிமாதரினுமனேகர்யாங்கண்முன்றழீஇயபேர்
தேசுலாவுமனையர்கொங்கைசேரினுஞ்சிரத்தையீ
யேசுருதனைத்தல்பொலுமின்பமெங்குமில்லையால்.

(௪௦௭)

என்றுபின்னருங்கபாலிதன்பதத்திறைஞ்சியே
நன்றுநம்மதத்திலின்பநன்றெனையந்தாவீண்
புன்றொழில்செய்கின்றதின்னுபேர்க்குகின்றனம்மென
நின்னுமற்றவர்க்கிவ்வாய்மைமடின்னருந்நிகழ்த்தினார்.

(௪௦௮)

திருவருள்செய்தெங்கடமைதீர்க்கவேண்டுமென்
றுருகியுட்கனிந்துபோற்றியோதினாள்வார்ப்பைமகேகட்
டருள்புரிந்துமந்திரித்தொரங்கையோட்டையேத்திவான்
மருவுமாமதுப்பெய்வித்துவாயில்வைத்தருந்தியே.

(௪௦௯)

பருகுதேறன்மிச்சிலைக்கபாலமோடுபார்த்தீர்
தொருவருக்குமெய்துருததும்பருக்குமாழிவாய்
வருவதன்றுபாசபந்தமரணமூப்புமாற்றும்
மிருவருக்குமன்புவைத்தியாமளித்ததெனனுமே.

(௪௧௦)

திண்கபாலமதுவினைச்சிரத்தையுத்திவாங்கியே
பண்கள்போலுமின்சொலோதுபவனவாய்ப்படுத்தியா
னுண்களீதைநுகர்திரென்றறிக்கவாங்கியுற்றதங்
கண்களோடுளங்களிக்கமாந்திரின்னகமுறினார்.

(௪௧௧)

பண்டனேகவேசைமாதர்பருகுதேறன்மிச்சில்பா
முண்டதாயினுஞ்சிரத்தையுத்திமிந்தாமதுவெனக்
கண்டதோவதன்றுவாரிகடையவந்தவமுதைவா
னண்டர்தாமுமுண்டபோதினாலகாலமென்பதால்.

(௪௧௨)

எதிருமிச்சிரத்தையின்சொலிதமெய்தியோகொல்லென்
வதரமுற்றவாசியேகொலதனியற்கையேகொன்மா
மதுரமுற்றிம்மதுவின்வாசம்வருளவாசம்வீதியே
பதரியுற்றகனியையும்பழித்ததெனனுபன்னியே.

(௪௧௩)

பருகுகின்றநறவின்மேனிபரபரத்தானங்களித்
துருகியின்பநலமிகுத்துரோமமுஞ்சிலிர்க்கவே
யிருகரங்க்கொட்டிமற்றிதென்னவற்புதம்மென
வருகிருந்தேபர்நகைக்கவங்கொராடலாடினார்.

(௪௧௪)

விழிசிவ த்துவாய்வெரு த்துவிண்டசொல்லுமங்ஙனே
தழுதழுத்தயர் த்துமே மனிதலைசுழன்றுகிறுகிறுத்
தழுவெழப்புன்னகைகைத்தகங்களித்தமுதகம்வெயர்த்
தெழுவர்தட்டிவிழுவர்கெட்டவியல்பர்நட்டமிடுவரால். (௩௪)

தியங்குதம்முணரினைவதொன்றுசொல்வதொன்றுசெய்வதொன்று
றியங்குகின்றநெறியராகியாவருந்நகைக்கவே
மயங்குகின்றவிருவரும்தத்ததுமெய்ம்மறந்தாவீழ்
கயங்கள்ளேபாலமண்ணின்வீழ்ந்நுகண்ணுறக்கமெய்தினார். (௩௫)

கண்டுயின்றவனையர்தன்மைகண்டவெங்கபாலிரந்
தொண்டரிங்குடம்பயர்ந்நுகேசாரும்லீலைபாரெனத்
திண்டி.றற்கிரத்தையோடுசெப்புமீவைவெறிதெளிந்
தெண்டுளங்கவிருவரும்தெழுந்நுவந்திறைஞ்சியே. (௩௬)

ஐயனிம்மதத்திலின்பமமரருக்குமிலைபெனர்
செய்யவாய்மலர்ந்நுகின்னுகித்தியாய்தெங்கன்பான்
மையல்கூரமதுரமுறுமதுநினைக்குமுன்னநின்
கையதூடுவந்ததென்னகல்னியென்னுகழறினார். (௩௭)

அத்திறங்கொணறவைழப்பதருமையெகொலட்டமா
சித்தியும்பலிக்குநந்திறத்திலும்பர்மாநேரா
தெத்திறங்கொண்மாநரும்மிமைப்பிலுன்னிலைய்துவார்
முத்திறங்கொளுலகிவம்முயற்சியாவுமுற்றாமல். (௩௮)

என்னுசீடருக்கவன்னிசைத்தல்கேட்டசமணர்கொண்
வன்றிறல்கொண்டேமாசமன்னன்வாய்மைமேலியாமெலாஞ்
சென்றடுத்தகருமமின்அதீரநற்கிரத்தையே
லுன்னொழில்லெய்தவனையிங்குறச்செயென்றிதேநாதினான். (௩௯)

அன்னவாய்மையவன்விளம்பவக்கபாலியவனின்
முன்னதாகவிட்டுமம்முயற்சியும்முடிப்பன
லின்னதானமனையள்புக்கிருந்ததானமென்னுதேநர்ந்
துன்னதானகணிதநூலிகேனாதிவென்னவரைவெய்தான். (௪௦)

இலகுருண்டனிக்கணத்தியற்சிரத்தையகிட
மலகில்கேசாதிடந்திலெண்ணியாய்த்நுகார்ப்பன்யாவென
பலவராடிசைத்திரன்பாப்பிநின்றவேலைவாய்
நிலவுமானனறனையங்குனடிவந்தூட்டினான். (௪௧)

அந்தமானெனய்தலோடுமனையகுண்டனிங்குநீ
வந்தவாறுபுகலெனாமுன்மன்னன்மோகனையாற்
றந்ததூதன்வினைபுரிந்ததருமனைக்கவர்ந்துதாட்
பந்தமானதனையிடப்பணித்தல்வந்துபன்னினான்.

(௬௨)

ஆதலிற்கடற்புறத்துமப்புறத்துமறிஞர்கூழ்
மாதலத்துமெய்தியான்வளைத்தபோதுமங்கவன்
போதலுற்றிருந்ததெதப்புறத்திலென்றுணர்ந்திலென்
சோதிடத்துணர்ந்தல்வேண்டுமீயிதென்றுதுதிசெய்தான். (௬௩)

கருமமிங்கிதெனலுமன்னகணிதனன்றுநன்றியற்
றருமனும்புகுந்துவைகுதானமுஞ்சொல்லேவெனனா
மருவுகோளிராசிராள்வராடிசைக்குளெண்ணியன்
விருவருங்கரந்திருக்குமிடமிதென்றுநாடினான்.

(௬௪)

அக்கபாலிவதனநோக்கியனையவன்சிரத்தைபோய்ப்
புக்கவாறுகேட்டிமால்புராரிபத்திகாப்பினாற்
றக்கயோகார்தம்முளத்தலத்தனென்றுபின்னருந்
தொக்கமானனாகுகின்றவறனியற்கைசொல்லுவான்.

(௬௫)

தன்னுடன்பிறந்துவந்ததங்கைநங்கையுற்றதாய்
முன்னிடம்பன்மகனுரைத்தமொழிவினானியன்னவன்
பொன்னுடம்புமுள்ளமும்புமுங்கியேயமுங்கியம்
மின்னுடங்குமிடையினுளேவிரைவினாடுதுருவியே.

(௬௬)

புண்ணியத்தலங்கடெய்வந்திகண்மிக்கபுனிதர்கூழ்
திண்ணியற்கிரித்தடங்கள்செழுவனங்கண்மறைவலோ
ரெண்ணியற்றுபதிகண்மற்றுமினையவாயவிடமெலா
நண்ணியச்சிரத்தைதன்னைநாடியங்கம்வாடினான்.

(௬௭)

பின்னருஞ்செல்கின்றபோதுபரியயோகார்தம்முளந்
தன்னினங்கிருந்தவஞ்சிதன்னைவந்துகண்ணுறுத்
துன்னுசஞ்சலந்தவிர்ந்துசொன்னதங்கைதன்னைடு
மன்னிவைகினான்வினைந்தவாறிதென்றுகூறினான்.

(௬௮)

கலிவிருத்தம்.

தீமனச்சமணனிம்மாற்றஞ்செப்பலுந்
தூமதிச்சாந்தியுங்கருணைத்தேதாகையு
மேமநன்னிதியமுன்னிழந்ததெய்தினா
ராமெனத்தம்முளத்தையீங்கினார்.

(௬௯)

கா துறக்கே கட்டவைகருதிச்சாந்தியா
மா துமக்கருணையும்வலியசோதிடத்
தோ துநம்மையுமிவனுணர்ந்தென்றுன்னியே
போ துவமனையள் பாலென்றுபேயினார்.

(௭௦)

அங்க துநிற்கநல்லறனைநாடிமுன்
றங்கியமானனைச்சமணனுமியற்
பங்கனைப்புத்தனைப்பார்த்துக்கையுறும்
வெங்கபாலியுமிவைவிளம்பன்மேயினான்.

(௭௧)

யோகியருளத்தரிபத்தியோகினி
யாகியமடக்கொடியருளின்காவலிற்
சேகிலாத்தருமனுஞ்சிறத்தையோடுறி
லேகியாங்கவரைமற்றேறவர்பற்றுவார்.

(௭௨)

ஆயினும்வயிரவியாமெனன்னையா
மாயியையுன்னியம்மந்திரத்தினுற்
றாயயோகியர்மனந்துன்னினூர்கண்மேற்
போயிவண்கொணர்ந்திடப்புணர்த்தல்செய்வனால்.

(௭௩)

எனவுரைத்தொருபுடையிருந்துசின்னையு
ணினைவுழிக்கபாலமுநெடியசூலமு
மனலுமிழ்கண்களுமட்டகாசமும்
வனையும்வெள்ளென்புமாய்வந்தோதான்றினான்.

(௭௪)

வந்தவடனக்குளமகிழப்பூசனை
தந்தடிவணங்கிமாதவஞ்செயோகியர்
சின்னையுளறனையுஞ்சிறத்தையுதன்னையு
முந்தியென்வயிற்றொணர்ந்துதவ்வாயென்றான்.

(௭௫)

சமணனுதியர் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம் ௭௮௪.

கக - வது, வயிரவிவதைச்சருக்கம்.

—)X(—

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

என்னுமொழிந்தவுரைகொண்டுதாளிலிடுசெஞ்சிலம்பொலியெழ
துன்னார்நடுங்கநிமிர்செங்கையூடுதாடியுங்கறங்கவிடிபோன் [த்
மன்னுவெழுந்தாவருகோபவேகம்வடவாமுகத்தழுவொடே
முன்னுள்ளமுந்தவிடமுந்திரண்டுவருகின்றதென்னமுடுகா.

(க)

அயிற் றங்குசெங்கைவளைப் பொங்க வெங்கண்ண ல்சிந்த வந்ததுகடை
வா,யெயிற் றங்கிரண்டுபி னைறபே பால்விளங்கவிருள னங்கமெங்குமிலகப்
புயற் றங்குசுன்னும் வனமுந் தகர்ந்து பொடிமண்டமண்டும் விசை
கண்,பெயிற் றங்குகின் றவுடலங்கண்மங் ளவுலகங்க ளெங்குமுலைய.()

சூலங்கபாலம்வடிவாள் வில்லம்புதொடுபாசநீடுகதைவென் [டிங்
வேலங்குசம்பல் பலகைத் தலங்கண்மிசைகொண்டு செஞ்சடைமு
கோலந் துலங்கவறமொன் றிலாது கொல்லுங்கொலைத் தொழிவி
னுங், காலன் கணங்க ளொடுமஞ்சனிஞ்சு கதிருஞ்சு முன் றுதிரிய.()

வெண்டாமவென்புடினை மாதிவ்வா றுவினாவிந் புகுந்தவரும்
வந், தண்டாதேயாகமுயல்வாருள த்திலரிபத்தியன்பு தொடாக்
கண்டாள் சிரத்தையறே னுடிருத்தலிவரைக்கவர்ந்திடுவதற், குண்
டாமொர்விஞ்சை யெனவுன்னி யேதன் னுருமா றிமற்றிது செய்
தாள். (ச)

காயத்தினுற் றவுயிரைப்புகுந் துகவர்கின் றகாலென்னமா
மாயத்தியோகமுயல்வாருள த்தில்வளர்க் கைதசந்ததுகளைத்
தாயற்றிருந்தசி றுபார்ப்பினங்கடமைவெம்பருந் துகொடுவின்
பேரயுற்றதென்னவெ திர்பற்றியங்கொர்நொடியி ற்புறப்படலுமே

அனியாயவஞ்சிகவாச்சிரத்தையறே னுடுகைப்புகுமந்தாட்
டனியாயிருந்ததி றல்யோகர்சின்னைதகு வேடர்பற் றுமிருபுண்
மனையாயிருந்தவொருசேக்கையாயுமதவேழுமுண்ட விளவின்
கனியாயுமந் துகடிதுண்டுபே ராயகதிர்நெல்லுமாயின தகோ. (சு)

ஆகாதவன் கணதிமாயருபிய றனைக்கவர்க் தொருபுறத்
தேகாதிதுக்கியொருபாலவன் றனிள வஞ்சியைத்தழுவுமு
மாகால்விசைத் துநெடுவான கத்தின் மதியோடுவெம்பரு தியைக்
காகோதரங்கொண்டெழுகின் றதென்னவகல்கின் தகாலைபிடையே

பேர்வாள் கரத்தினுழையுற் றபைதபிழைமற் றிதென்ன வினை யெ
னோர்வாள முங்கியுலைவாள யற்றனுடன் வந்தவற் கயருவாள் [ன்
பேர்வாள் கடிந்தனிழியின் கண்மாரிபொழிவாள் கருத் துமழிவாள்
கோர்வாடுவண்டுவிழுவாள் கறங்குசுழல்கின் றதென்னவுழல்வாள்

மெய்யோவெ.தும்பமதியோ மலங்கவெயர்வே வாமுடித்தினு றமா
மையோதிசோரமலரோகசங்கவளையோ தகர்ந்துகிதறக்
கையோநடுங்கவிடைபே ரலவங்கமுழுதுங்கைந்ததுயர்கண்
டையோவிவட்கிதுறுமே வெனப்பல்பலபே ராந்தையுறவே. (கூ)

பொன்றங்குமேனிதளர்வுற்றிவ்வாறுபுலியாயின்மான்னைவற
றன்றங்கையுற்றதுயர்கண்டுவஞ்சிதளரேரலெனப்பகர்வுருக் [ன்
சூன்றங்கள்கொண்டம்மணையாடுகின்றகொடியாட்டக்கைவழுவச்
சென்றங்குதைந்துபுறநின்ற நீலிசெலவைத்தகைந்தமர்செய்தே.

என்றழ்தடக்கையரிநாமவாளிலிவள்வன்மைமீடுபடவே
வென்றாலகாலமெனவந்தவந்தவெருருநிரெஞ்சுருகையக் [னே
சூன்றயகொங்கையொடுநாகிகொய்வென்னுமுட்குறிப்பினுட
நின்றனவ்வெல்லையிடருற்றேபதைநிலையாவர்சொல்லுமவரே. ()

வஞ்சி விருத்தம்.

காரார்விடமன்னவள்கைதவமு
நேராயொருவன்றனின்நைமயுஞ்
கேராவரிபத்தியருட்டுணையின்
வாராயமயமுன்னிமயங்கினனால்.

(கஉ)

மதியோடெமவைந்தாவளர்த்தவரே
முதியோர்குமுலேவமுறையோவெனுமாற்
சதியோகினியும்புரிய்த்தகுமே
விதியோவிதுவென்னெனவெய்துறுமால்.

(கங)

மாவாரணமன் ஒருவன்மடுவிற்
காவாயெனுமுன்னூயிர்காத்தமைதான்
பாவாயரிபத்தியெனுங்குரிகேல
நீவாரலையென்னினிகழந்தடுமே.

(கச)

துன்மானிடனுவொர்துரெனபதையாம்
பொன்மானகனுவெனுபொற்கலையு
நின்மாண்பினினீபெறுவித்ததலாற்
சன்மானமதார்தருவித்தவரே.

(கரு)

கருவுற்றெழுபாலகன்மேற்கனகன்
செருவுற்றெழுநாணரசிங்கமெனுஞ்
சருவத்தொடுதூணின்முராரியையும்
வருவித்ததுநின்னருள்வந்தலேவா.

(கக)

கைக்கோகனகங்குவிபத்தமுடம்
பக்கோடுருகக்கணரும்பியதீர்
பக்கோடநிலத்தினைநீபுரினித்
தெக்கோதிலப்பந்திரிலெய்துணையோ.

(கக)

பைதாழரவன்னவள்பற்றியெமைக்
கைதானெகிழாதுகடுந்துயரஞ்
செய்தாலுநின்னன்புதெரித்திடவந்
தெய்தாதிதுவென்னபராமுகமே.

(கஅ)

என்னாவைபன்னியிரங்கியிடு
மின்னொள்திர்வீற்றரிபத்தியெனு
மந்நாரியருள்சிறிதேதபுரிதம்
குன்னொழுநெழுந்ததொரொள்ளொளியே.

(கஆ)

ஒருபானிலவும்மொருபால்வெயிலு
மிருபார்வையினூடுமெழுந்தறனுந்
தருபான்மொழியுந்தடைவிட்டகலப்
பொருபாவியுடல்பொடிசெய்ததுவே.

(உ0)

அன்னாயிறெழத்தெறுமாரிருள்பால்
வன்னாகமெனத்திகழ்வைரவிதன்
சன்னாகமுநெட்டுடலுந்தருமன்
முன்னாகவிழுந்துமுடிந்தனவே.

(உக)

பொல்லாதவர்நன்மைபொருந்துவது
நல்லார்மிகவன்றுயர்நண்ணுவதுந்
தொல்லார்வினையால்வரினுந்தொடர்பாய்
நில்லாதெனும்வாய்மொழிநிச்சயமே.

(உஉ)

தெறுதற்கரியாளொடுதீமைசிறைதந்
துறுதற்குறியொண்டிறன்மோகனெனும்
வறிதுற்றவன்வாழ்வெனுமாயமுமே
லிறுதற்குமொரேதுவதாயதுவே.

(உங)

அப்போதுசிரத்தையுநல்லறனுங்
கைப்போதுறும்வன்றுயர்கண்டவிரா
விப்போதுவிடிந்ததெமக்கெனவே
யொப்போதருமுள்ளமுவந்தனரால்.

(உச)

வனவோதிமம்வந்தறனைத்தமுவி
நினைவோடுறும்வன்றுயர்நித்திரையிற்
கனவோவெனவந்துகழிந்தமைதா
ன்னவோவலவோவெனநாடுவரால்.

(உடு)

சிரத்தைமீட்சிச்சருக்கம்.

ககக

கரிபற்றியழிந்தகராமெனவே
முரிபற்றிரனம்முகமுஞ்சினமு
மெரிபற்றியவஞ்சகியிற்றதூநம்
மரிபத்தியினுமெனவுன்னுவரால்.

(உக)

தாயாமவடன்னருள்பெற்றநமக்
கோயாதொருவல்வினையுற்றிடினும்
வீயாதவிளக்கெதிர்விட்டிலெனத்
தீயாதுறுமோவெனல்செப்டுவரால்.

(உஎ)

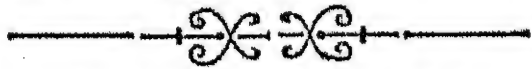
நானாவிதமிவ்வகையெண்ணிரவின்
றானார்வடிவாளனுமொண்டொடியு
மேனாடியேயாகினிபால்விரைவுற்
றானாடியகன்றெனவண்மினரால்.

(உஅ)

வயிரவிவதைச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ விருத்தம் - அகஉ.

உ௦ - வது, சிரத்தைமீட்சிச்சருக்கம்.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

பரிந்தரிபத்திசெய்யபாதபங்கயங்கன்போற்றித்
திருந்தியவுணர்வின்மிகுதருமனுஞ்சிரத்தைதானும்
வருந்துமெம்மிடுக்கண்டரவஞ்சினின் கருணைப்பார்வை
புரிந்தனையாரேரநின்னைப்போலிடர்தவிர்ப்பரென்றார்.

(க)

ஈதவருரைத்தல்கேளாவினியேயாகினிகளையாமே
மேதகுவிவேகனார்க்குமவியன்மணம்பொருத்திமேக
னாதியர்தமைபுமேவேராடகற்றியந்நிவித்தியீன்ற
காதலன்றனக்குப்பின்னுங்கதிர்முடிபுனைவிப்பேபமால்.

(உ)

என்றியற்சிரத்தைதன்னையிரங்கினனோக்கியஞ்சன்
மன்றலங்குழலியீண்டுவருந்தியவருத்தந்தன்னை
சென்றநினைகருமந்தாழ்க்கச்சிந்தியேலதற்குமயானே
பின்னுணையாவென்னுபின்னருமினையசொன்னான்.

(ங)

இனியரைக்கணமுந்தாழாதிவ்வயினின் றுமேகிப்
புனிதநாமகட்டுஞ்கோமான்புகன்றமைபுகன்றாமற்றன்
வனிதைதன்னியைமீண்டம்மன்னனுக்குரைந்துவேதன்
றனியருட்புதல்விருட்டுந்தாமம்கேளயந்திடச்சொல்லென்றே.

(ச)

இத்திறத்துறுதிவாய்மையாவையும்குன்றுமுன்னர்த்
தத்துறலகற்றிச்சேறிதைதயனீயென்னுவிர்க்
கைத்திறலறனைமற்றுன்காவலிற்சேபாதிதென்றூண்
மெய்த்திறத்தனையர்தாழ்ந்துமெல்லியல்விடையுங்கொண்டார். (௧)

இருவரும்விடைகொண்டப்பாலேகுழிச்சாந்திவந்து
மருவுதன்றூயைமுந்திமறலிபாற்சேபானசீவன்
பொருவருமுடலின்மீட்டும்புகுந்தெனப்புல்லிக்கொண்டார்
கருணையுந்தனதுதெய்வக்கணவனைத்தழுவினாரால். (௨)

மாமனைச்சாந்திபின்னர்தார்புறப்புல்லிமீட்டுந்
தூமனக்கருணைகேள்வன்றுணைவியைத்தழுவினாரா
மேமமுறவின்பமெய்தியிருப்புழியியன்றதெல்லா
நாமவேற்றருமன்றேறவிநவின்றனள்சிரத்தைக்கம்மா. (௩)

கேட்டனாற்றதெல்லாங்கிளர்ந்தெழுமுயிர்ப்பிரிவேடு
மீட்டுந்நீர்த்தையின்றமெல்லியறன்னைப்புல்லிச்
சூட்டலருச்சிமேமாந்து, தூணைக்கணீர்க்கலசமாட்டி.
வாட்டமுங்களிப்புமொன்றாய்மயங்குறவைகிப்பின்னும். (௪)

மன்னவனேவறன்னால்வைகுமத்தலத்திலெய்தத்
தன்னவன்றேறவினோடுந்தமயனைச்செல்வதாக்கிப்
பின்னவளின்றபதைப்பெண்ணெடும்வாணிதன்பான்
முன்னவன்பணித்ததூதுமொழிந்திடக்கடித்திற்சென்றாள். (௫)

கண்டனள்கலைமான்றன்னைக்கைசூனித்தினைறஞ்சியெங்க
ளொண்டிறல்விவேகவேந்தற்குமதுபரிடதையென்னும்
பெண்டனைத்தருதல்லேவண்டுமென்றனளேபசக்கேட்ட
முண்டகமலரேரான்றேறவிமுறுவலித்திணையசொன்னாள். (௬)

சுடி வேறு.

ஓசமதியெனுமனைவியன்னவிவேகனுக்கிருந்துமொல்காதிங்கே
பேசுமதிசம்மதியோபெண்டிருந்தும்பெண்கொடுக்கப்பெறுவா
ருண்டோ, கூசுமதியாங்கள்செய்யுங்கொள்கையோவல்லதுபெ
ண்கொடுத்தேதாமேனு, மேசுமதிவிடமெய்தாதிருவருமாங்கியை
வர்கொல்லேலாவென்றுசொன்னாள். (௭)

அணையமொழிகேட்டலுமேசிரத்தையின்னுமியற்கமதியணங்
குதன்பாற், றணையரெய்தாமையினுலுந்தன்கணவன்பகைவலியாற்
ருழ்தலானும், வினையவதியெனக்காலமுன்றுமுணர்த்திறத்தாதும்

விறல்விவேகம், கிணையமணம்புரிவதற்கவ்வேவந்திழையுமியைந்தன
ளாலென்றுபின்னும். (கஉ)

தன்பாகமுமைக்களித்தாங்கரன் கங்கையைத்தனதுதலைமேற்
கொண்டு, மன்பாகியிருந்திலேராதிருமாணைதமணிமார்பிலமைத்
தமாயன், பின்பார்மங்கையைப்பணர்ந்தும்கேபதமவர்க்குளகேதா
வெம்பெருமானுக்குன், மென்பாணைகமதுயினுமேம்பாடினுமுயி
ர்க்குயிராய்வழைவரன்றே. (கங)

அன்னமொழியுண்மையெனவறைந்தமொழியின்புறக்கேகட்ட
லர்தேமல்வாணி, தன்னகமுமகிழ்ந்துமுகத்தாமகையுமிகமலர்ந்து
தனதுகேள்வற், கின்னதிறம்பாவுமுறைத்திலங்கிழைதன்மகட்
குமினையெல்லாமாதிப், பின்னரவரினையுபெற்றுப்பெயர்த்து
மிவைசிரத்தையொடுகேபகிணுளால். (கச)

ஆர்பெற்றநன்மகளுமென்மகளுக்கிணையலென்னரிவைக்கேற்
குன், சீர்பெற்றகொழுநனுமச் செம்மலல்லாலில்லையிதுசெய்து
மென்னுத், தார்பெற்றகுழலாட்குத்தக்கமொழிபகர்ந்தினிந்தா
ழாதேதகிக், கூர்பெற்றநல்லறிஞர்கோமணையிங்குவரக்கொணர்தி
யென்றான். (கரு)

செவ்வேறு.

அன்னசொற்கொமேற்கொண்டனாங்களுள்புதல்கிடையாகத்
தன்னகமகிழ்ச்சிசெய்யதாமகையுமுகத்திற்கேளுன்ற
மன்னவன்றன்பாண்மீண்டுவருநெறிமுருகண்டேடர்
முன்னர்வந்திணையவாய்மைமுறைமுறைமொழிவதானார். (கக)

வந்தனைசொல்லேலாவென்றுமகிழ்க்தெதிர்நழுவிக் கொள்வா
ரிந்தனின்வரவுகாட்டுமித்தினஞ்சுதினமென்பார்
பந்தனமுன்னையன்னபாதகார்புரிந்தாரென்று
நொந்தனங்கேட்டுப்பட்டநோயின்னுதவிர்ந்தேதாமென்பார். (கக)

புகலமுன்கேட்டவார்த்தைதொய்யம்மொழியாகுமென்பார்
துகமுழிவ்வஞ்சியாங்குச்சிறைப்பட்டுமீண்டதுண்டேடற்
பகலினுமணிருஞ்சொதிப்பனிமதியுதயம்பேரல
முகமொளிதவமுமேகொன்மொய்குழலிவளுக்கென்பார். (கக)

எவ்விடத்தெதிர்ந்துகண்டாவிவளையச்சாந்தியென்பார்
ரவ்விளங்கொடியேகார்த்திந்தததுவெயிங்கமையுமென்பார்
செவ்வியதன்னைபின்றசிரத்தையெங்கண்டபின்பு
நவ்வியன்னவெஞ்சுப்பாரிர்க்கைமுகமலர்க்கேதன்பார். (கக)

இவள் சிறைமீட்டுவந்தாரியாவே ராபேபாயங்கென்பா
ரவஞடன்பிறந்தமுன்னேனறவீரனாகுமென்பார்
பவவினைகடியும்பார்வைப்பத்தியோகினிகொலென்பார்
தவமுயன்றுடையயோகர்தங்களாலியன்றதென்பார். (உ௦)

உணர்வுடைவிவேகவேந்தனுபநிடமாதசச்சேர்ந்து
மணவினைபுரிதற்குண்டோமற்றினியையமென்பார்
புணர்முலைவரவுதானேபுகன்றதான்மலர்மேல்வாணி
கொணர்தியிங்கவனையென்னுங்கொள்கையுங்குறியுமென்பார்.()

அவரவர்க்கியன்றவார்த்தையனைவருமில்வாரேருதி
யுவமையின்மகிழ்ச்சிகூருமளவையிலுண்கணீலப்
பவளவாய்ச்சமதிநாதன்பக்கலிற்சிரத்தையென்னுஞ்
சுவைகனிந்தனையதீஞ்சொற்றேருகைவந்திறைந்துசிஞளால். (உ௧)

நின்றவடன்னேரோக்கிரீபிவணகன்றுடோன
வன்றுதொட்டின்றுகாறுமங்ஙனநிகழ்ந்ததெல்லா
மொன்றுமிங்கொழிவுருமலுரைத்தியென்றிறைவினாவி
மென்றளிரியற்பைங்கேகாதையாவையும்கிரிந்துச்சொன்னாள்.()

ஆதியோடந்தமங்ஙனடுத்தவையாவுமன்னா
ளோதியவாய்மைகளாவுவகையாலுளம்பூரிந்தா
நீதுயரிவ்வாறந்தோரெடிதுழந்தனைகொலென்னாத்
தூதியோடுரைத்துப்பின்னுமினையனசொல்லவநாளுன். (உ௨)

அரிசிவபத்தியாகுமரிவையரருளேநம்பாற்
புரிதிருப்பார்வையுண்டுபண்ணியமனையநீயுண்
டுரியநல்லறனுமுண்டாலுளத்துறுசுமதியோடுந்
தெரிவுறவியற்றுமிங்கென்செய்கையுமுற்றாதுண்டோ. (உ௩)

எறிதிரைக்கடல்வாய்வங்கத்திடைபுற்றவின்னெல்லா
மறனுடைவலியானீங்கியருமணிபெற்றுமீண்டு
வறிஞருக்கதையீவார்பேபால்வருந்திரீவாணிசெல்வி
யுறவெனக்குதவுமற்றிவ்வுதவிக்கேகாருதவியுண்டோ. (உ௪)

ஈதெனக்கியம்புரின்னாலிப்பெருமகிழ்ச்சியுற்றேறன்
வேதனன்மகனையின்னம்வேட்டுமெய்ப்பேபாதன்றன்னை
யாதரம்பெருகப்பெற்றவ்விதேமாகன்முதலாயுள்ள
போதரும்பகையைமேலும்பொன்றுவிந்திடுவென்னுன். (உ௫)

விவேகன்போதகரைவரவழைத்தசருக்கம். ககரு

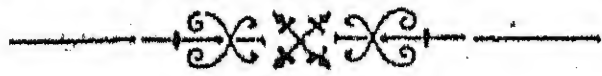
என்றிவைபுனிதைசெல்விக்கியன் றநன்முகமன்யாவும்
வென்றியந்திறல்விவேகன் விளம்பிமெய்புளகமல்கக்
குன்றனதிரடோள்விம்மக்குளிர்முகமலர்ச்சிகூரா
நின் றனனையவேவலைநியாயன்வந்தடியிற்றழந்தான். (உஅ)

சிரத்தைமீட்சிச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ. விருத்தம் - அசுர.

உக - வது,

விவேகன்போதகரை வரவழைத்தசருக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

வந்தடிவணங்கிநின் றமைத்துனன்வதனநோக்கி
யந்தவொண்டி. றன்மாமோகனாதியரங்கங்குள்ளார்
தந்தமதியல்புந்தெய்வத்தலந்தொறுங்கரந்துநின் ற
நந்தமர்செயலும்யாவுநவிலெனநவிலலுற்றான். (க)

நிருபகன்முதலோர்சேனைநெடுந்திருத்தலங்கடோறுஞ்
சருபமதொளித்துத்தந்தந்தொழின்முறையியற்றுந்தன்மை
புருமெனத்தகையமோகனொற்றராலுணர்ந்துமுன்னர்
வருகலிதனக்குஞ்சாருவாகற்குமினையசொன்னான். (உ)

சஞ்சலன்றூதைதன்னைத்தலந்தொறுங்கரந்துளாரை
நஞ்செனக்கவார்தியென்னாடத்தினன்பின்னுங்கற்ற
விஞ்சையைச்சாருவாகன்னினைத்திடவிடுத்துத்தானும்
வஞ்சனைமகிழ்நன்வைகும்வாரணாகியில்வந்துற்றான். (ங)

சதுமுகன்மகள்பாற்றாதுசத்துவச்சிரத்தையெய்ய
பதுமமெல்லடிகளேனாவப்படர்ந்ததும்கினிவித்தன்பாற்
பொதுமகண்மிச்சாதிட்டிபுத்தனைமுதலினோரைக்
கதுமெனவெழுந்துசென்றுகவர்ந்திடப்பணித்துப்பின்னும். (ச)

காமனைவஞ்சித்தப்பாற்கடந்தந்தருமன்செய்தி
சோமநாதத்துவந்தோன்சொல்லினுணர்ந்துநீங்கிப்
போமவன் றன்னைப்பற்றிப்பொருக்கெனக்கொணரமானப்
பாமரன் றனக்குமீட்டும்பத்திரம்விடுத்தல்செய்தான். (ரு)

இவ்வகையுரிந்துவைகுமெல்லைநற்றலங்கடோறுங்
கைவலிக்கலியெனய்திக்கரந்துறைநமரைத்தங்க
டெவ்வரிங்கிவரென்றெண்ணித்தொரிந்தெதிர்சீறும்வே
யவ்வயிற்பத்திமாதரவரவர்க்கருள்செய்தாரால்.

ஆதலாற்கலியனஞ்சியரிசிவபத்தியாகு
மாதராரருளின்யாரும்வைகினரினையர்தம்மை
நோதலார்புரியவல்லாரென்பவைநொந்துமீண்டங்
கோதலாலுணர்ந்தமோகனொற்றர்க்கீதுரைப்பதானான். (எ)

பூங்கணைக்காமன்முன்னும்பொருபடைத்தலைவரவைகு
மோங்குநற்பதிகடோறுமுற்றுநீரவரைநம்பா
லீங்கினிக்கொணர்திரென்னுவேவினனனையரெய்தி
யாங்கவர்க்குரைத்தலோமெனைவருமெழுந்துபோனார். (அ)

தருமன்மேற்றங்கைதன்மேற்சமணனாதியர்முன்சென்ற
கருமமிச்சிரத்தைசொல்லாற்கண்டனைசாருவாகன்
பெருமதமினிப்போயெங்கேபேசுவதையமற்றுன்
றிருமணமுடித்தற்குண்டோசின்தனைபிறிதொன்றென்றான். (க)

கலி விருத்தம்.

சிரத்தைவாய்மொழித்தெள்ளமுதேதாடவ
னுரைத்தவாசகமுற்றசெந்தேனென
வரைத்தடம்புயன்வார்செவிபுக்கதா
லிரைத்தகாதலெழுந்தெழுந்தோங்கவே. (க0)

வேதன்மங்கைவியன்மணங்கைக்கொள்வான்
காதல்வெள்ளங்கருத்தையுமீக்கொளும்
போதவன்றன்பொலிமுகநோக்கியே
பாதபங்கயம்வந்துபணிந்தேரா. (கக)

அயலமர்ந்தவரெண்மரமைச்சரு
ணியமனென்பவனின்னுக்ககூப்பியே
மயலகன்றிடமற்றதன்மேற்செயுஞ்
செயலுணர்ந்திவைசெப்புவதாயினான். (கஉ)

முறுகுவெஞ்சினமோகனையாதியாஞ்
செறுநர்குன்றினர்தெய்வவசத்தினால்
விறன்மிகுந்துவெளிப்படவும்பெற்று
ரிறைவநந்தமரெத்தலந்தோறுமே. (கங)

கொடியகாமனக்கோபனுலோபன்சீர்
மடிவின்மானன்மதன்மச்சரனெனுங்
கடியரேழுதலாயவக்கண்டகர்
நெடியத்தநிலைவிட்டும்போயினார். (கச)

விவேகன்போதகரைவரவழைத்தசருக்கம். ககள

வந்துமோகனைமற்றவர்கூடியே
யுந்துபோருக்கொருப்படுமுன்னமே
யிந்துவாண்முகத்தேதந்திழையானீ
முந்துவேள்விமுடித்திடவேண்டுமால். (கரு)

நேயமுற்றநிருபகரேமுத
லாயமற்றைநம்மன்பினர்யாரையு
மேயவொற்றையெத்தலந்தோறுமே
போயழைத்துவரும்பணிபூட்டியே. (ககூ)

மற்றையோர்களும்வந்தபின் மாமண
முற்றவேண்டுமுயற்சியிதாமெனச்
சொற்றவாய்மைதுணைச்செவிக்காரமு
துற்றதாமெனவுள்ளத்துளுன்னினுன். (கௌ)

நன்றுசூழ்ச்சியிதென்றுநயப்புற
நின்னும்ற்றநியமனையொற்றரா
லின்றழைத்தியால்யாவரும்வைகிடஞ்
சென்றுபுக்கெனச்செப்பியபோழ்தினே. (கஅ)

நியமனவேந்தனிருபமுமொற்றரு
முயர்தலங்களினுற்றவரெய்திட
வயர்வுறாமலனைவர்க்கும்போக்கினுன்
வயினதேயனைப்போன்றவர்வாவேவ. (ககூ)

சென்றவொற்றர்திருத்தலந்தோறுமே
நின்றதூயநிருபகனாதியோர்
முன்றொடர்ந்துகொடுத்தமுடங்கலை
யன்றுவாங்கியவர்முடிசூடினார். (உ௦)

விரைவினும்தைவிவேகர்தங்கோமகன்
வரவழைத்தனென்றவர்வாய்மையு
நிருபவாசகமுங்கொடுநெஞ்சினிற்
பரிவுமுன்செலப்பின்செலும்பாசத்தார். (உக)

பேதமற்றவன்றனைப்பிரிவுறும்
வேதனைப்பிணியன்றுவிலக்குவார்
போதலுற்றமையாலவர்புந்தியோ
காதலோமுற்கதிகொண்டதியாவையே. (உஉ)

மன்னுங்கடுமோகனையாதிவர்வன்மைநீக்கத்
துன்னுந்திறலாம்வலயந்திரடோளினேற்றிப்
பின்னும்புவியோர்க்கபயப்பிரதானமீவ
தென்னுஞ்சுடராழிகள்பல்விதற்கேற்பதாக்கி.

(ரு)

கருமத்தியனித்தரைமித்தியங்கைவிடாது
பருவத்தின்முடிப்பதுவாறுதற்பட்டம்வீக்கிப்
பெருகுற்றதன்பேரியலானபிறங்குவெண்பட்
டரையிற்றிகழுத்தரியத்தொடுமாங்கணிந்து.

(கா)

உன்னித்திருமால்சிவனாரருட்குண்ணெகிழ்ந்து
மன்னித்தரையிற்றிற்றர்நோவுமதித்துநெஞ்சந்
தன்னிற்றளர்ந்தன்பிடைமல்குதடங்கணீரா
மன்னித்திலமாலிகைமார்பிலணிந்துமாதோ.

(எ)

கடுவேநிகர்கண்டகராய்ப்பிறர்கைநடுங்க
வடுவேடரைப்போன்றவைசெய்யினுமஞ்சுரூதார்
வடுவேறியவெம்பழிக்குந்தன்மனத்துளஞ்சி
நடுவேயுறுநாணெனும்பொன்னரைஞாணும்வீக்கி.

(அ)

மாலாமிருடர்த்துலகெங்கும்வயங்கியாரு
மேலாமதியோர்கருத்துக்குமெட்டாதுயர்ந்து
மேலாகிவிரிந்தொடுங்காதவியாபகந்தன்
பாலாமதியாகியவெண்குடைபாங்கினேங்க.

(கூ)

தண்சார்மொழிநித்தவநித்தவிசாரணைப்பெண்
வண்சாயன்மயிர்கிணைநற்கதிவாஞ்சைமாதோ
டெண்சார்வுறவேவார்வுறுசாத்திரமென்னலாகும்
வெண்சாமரமங்கிருபாலுமெடுத்தவீச.

(க0)

துகளற்றுயர்வேதநடத்துதுரங்கமாகப்
பகர்சத்தியனையவைதூண்டுறுபாகனாகப்
புகலுற்றிடுமெவ்வுலகத்தினும்பொங்குசோதித்
திகழ்தத்துவமாகியசெஞ்சுடர்த்தேதரினேறி.

(கக)

பத்திக்குலமங்கையர்பார்வையெப்பாலுமெய்தச்
சுத்திக்குயிரன்னவண்முன்புதொடர்ந்துசெல்ல
முத்திக்குறுகாதலுமங்கொர்முகத்தினேக
வெத்திக்குநிருபகனாதிபினத்தர்சுற்ற.

(கஉ)

இயமன்முதலாகியயோகரொரெண்மருந்தன்
னயல்வந்துநெருங்கவாசாரனெடத்துவைத
னுயருஞ்சீலன்றருமன்முதலோர்கள்சூழ
வியனங்கொருதிங்களைச்சூழ்பலமீன்களென்ன. (கங)

கதியுற்றநிவிர்த்திபெருங்கருணைக்கரும்பு
முதிதைப்பெணுபேட்சைமயித்திரிமுற்றுநீதி
மதியொத்தமுகத்துமடந்தையர்மற்றையோரும்
விதியிற்றொடர்நன்னெறியூடுமிடைந்துசெல்ல. (கச)

இத்தன்மையதாகியபல்சிறப்பெய்திவேத
வித்தன்னவிவேகனெழுந்தருண்மேன்மையுன்னி
யத்தன்மைமகிழ்ந்தயனோதவுள்ளன்புகூர்ந்து
மெய்த்தன்மகளுக்கலர்வாணிசெய்வீறுசொல்வாம். (கரு)

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

தாரகமேதிருமுகமதரயொளிநுநாதந்தார்க்குழலாய்ச்சருதிக
ளேதாழ்ந்தவள்ளைக்குழையாய், நேரிலகும்விதிமணிகொணுசியர்
த்தவாதீதியாயுகளுமிருநீலவரிவிழியாய்ப், *பார்மிகுசற்குணமு
நிர்க்குணமுமிருகரமாய்ப்பகர் சீவபரங்களைபணைத்தபயோதர
மா, யாருமறிவரிதாயவாக்கியஞ்சிற்றிடையாயனைப்பிரகரணம
லரடியிணையாயுடையாள். (கசு)

அஞ்சுகோசங்களுமேயைந்துயிராய்ச்சச்சிதானந்தமுபபத்தி
யகமுஞ்சீவனுமாய், விஞ்சமுபக்கிரமமுபசங்காரநடையாய்மீமா
ஞ்சைமாவாக்யமென்சொலுங்கண்டமுமா, யெஞ்சருவகரமுதலா
கியவைம்பத் தோரெழுத்துமற்றையவயவங்களென்னலாய்த்த
வளச், செஞ்சொலாளீன்றெடுத்தசெல்லியுபநிடதச்சேயிழைக்கு
ப்பேருவகைத்தெண்டிரைநீராட்டி. (கௌ)

பதமென்னும்பட்டாடையுடுத்திமழையளகபந்தியிற்செந்தொ
டர்மொழியாம்பனிமலர்த்தார்கூட்டிச், சிதைவினறுந்துவர்வரு
ணமெனுங்களபந்திமிர்ந்துதிருமேனிக்கலங்காரத்திருப்பணியுந்
திருத்தி, மதர்விழிக்கும்பிரமாணமாகியமையெழுதிமதிநுதற்கு
விந்துவெனுமணித்திலகந்தீட்டி, யிதமுறுநற்சத்தியும்பூருவமு
மென்னுமெழிலொளியைக்கீதையினூலிலங்கிடச் செய்தாளால்.

கலி விருத்தம்.

ஈதவடன் மகட்கியற்றுமெல்லையில்
வேதனுமுணர்வுடைவேந்தனய்திட
மாதவருள்ள மாம்வனசக்கோபிலு
ளாதரமாகுமெல்லணையமைத்துமே.

(கக)

கற்றுணர்கல்வியாங்கலைவிதானமுஞ்
சொற்றொடர்நறுமலர்த்தொடையுமெற்புணர்
துற்றதண்ணளியெனவேங்கும்பன்மணி
யெற்றிகழ்விளக்கமிட்டெழிலியற்றியே.

(உ௦)

இத்திறம்பல்சிறப்பெய்துவித்துழி
யுத்தமர்கோன்வரவொல்லையெய்தியே
மெய்த்தலத்தயனடிவிரைவிறுழ்ந்துயர்
சத்துவன்றிருமகள்சாற்றினாளேரா.

(உ௧)

முன்புகுந்தவள்பகர்மொழிவினாவலு
மின்புறமனங்களித்தெண்கண்கேவதியன்
றன்புடையணையணைத்தருதியென்றுதன்
னன்பினையெதிர்கொளவவர்முன்பேபாக்கினான்.

(உ௨)

எதிர்வரவாங்கவனேவுமன்பொடு
மதியுடைமன்னவன்மருங்குஞ்ஞவரு
முதிருறுநிருபகன்முதலிகேனொரோடும்
விதியுடைமாநகர்விரைவினெய்தினான்.

(உ௩)

ஏறியவிரதம்விட்டிழிந்துசின்னையுட்
டேறியதுணைவருந்தானுஞ்சென்றுபுக்
காறியன்முனிவரோடாசிகூறிட
மாறினான்முகன்மலர்ச்சரண்வணங்கினான்.

(உ௪)

வந்தடிவணங்கியமதிவிவேகனுக்
கந்தணன்முகமேனாடாசியும்பகர்ந்
துந்துபேரன்பினரோடுஞ்சீரியர்
சின்னையங்கோயிலிற்சென்றுற்றானேரா.

(உ௫)

திருமணமண்டபச்சிறப்புநோக்கியே
நிருமலவிரத்தியுநெடுவிராகனுந்
தருமனுங்கருணையுஞ்சமனுஞ்சாந்தியும்
பொருவினற்சிரத்தையும்புனினைதகேள்வனும்.

(உ௬)

உபதிடதைவேள்விச்சருக்கம்.

கஉ௩

யமநியமா தனப்பிராணையாமநீள்
கமையுறுபிரத்தியாகாரதாரண
சமனிலைத்தியானசமாதியென்றுசொல்
லமைவில்பல்களைகொளட்டாங்கயோகரும்.

(உ௪)

ஒண்டருவிவேகனுமுடன்பிறந்தவப்
பண்டருகிளவியர்பலருந்தாயரு
மெண்டருதவனுமற்றெவருமாங்கதிற்
கண்டசித்திரம்பலகருத்துளுன்னினார்.

(உ௫)

நிருமலமாயருணெடியதற்பரம்
பொருளெனுமொருபரிபூரணத்துரு
வருவமதாகியுமரியயன்சிவ.
னுருவமதாகிமூவுருவுகொண்டதும்.

(உ௬)

முகமொருநான்கொடுமுளரிப்பீடமே
லகமுறுமிராசதகுணத்தொடண்மியே
தகவுறுபல்லுயிர்ச்சராசரங்களாம்
பகுதிகள் யாவையும்படைத்துவிட்டதும்.

(௩௦)

சங்குசக்கரத்தொடுஞ்சத்துவத்தியற்
பங்கமில்குணத்தொடும்பரவுபாற்கட
லங்கதின்வைகியவ்வயன்படைப்புறத்
தங்குபல்லுயிரெலாந்தான்புரந்ததும்.

(௩௧)

மருவுமுள்ளன்பர் தம்பிறவிமாற்றவு
மருளியறெரிக்கவுமறநிறுத்தவும்
பெருகுமவ்வரியுருப்பின்னுமீரைந்து
திருவவதாரமாய்ச்செனித்துவந்ததும்.

(௩௨)

இப்பிறப்பியன்முடிவின்னவண்ணமென்
றொப்புறவிசையனுக்கேகாதியவ்வுரை
யப்புறத்தையுறுமனையனஞ்சவே
மெய்ப்புறக்காட்டியவிசுவருபமும்.

(௩௩)

அம்பரீடன் றனக்கருள்புரிந்தது
மிம்பரோர்பஞ்சவரிடுக்கண்டீர்த்ததும்
வெம்புவாளவுணரைவிலக்கிவேலைவா
யும்பரானவர்க்கமுதுணப்பகுந்ததும்.

(௩௪)

ஆலமேநிகர்கராவடர்க்குமந்தநா
ணீலமேனிக்கரியொன்றநீரிடைத்
தாலமேயனையகைநீட்டித்தற்பர
மூலமேவாவெனமுன்னம்வந்ததும்.

(நடு)

இவ்வகைபுரிந்தமையெண்ணிலேகாடியா
மவ்வரிசரித்திரமனைத்துமாங்கவர்
கைவருநெல்லியின் கனியிற் கண்ணுருச்
செவ்வியகரங்கடஞ்சிரத்திற்சூடினார்.

(நசு)

மற்றொருவடிவுமான்மமூவுஞ்சூலமு
நெற்றியிற் கண்ணுமோர்நீலகண்டமும்
பெற்றியற்றாமதப்பெருங்குணத்தொடுங்
கற்றடங்கயிலையங்கடவுளாயதும்.

(நஎ)

அண்டர் தங்குறை தவிர்த்தாழிவெவ்விட
முண்டதுங்காலனையுதைத்துமற்றொர்மார்க்
கண்டனைப்புரந்ததுங்காமனைக்கடிந்
தொண்டவர்க்கறிவுபடேதசஞ்செய்ததும்.

(நஅ)

முத்தமிழ்முதலியர்மூவர் தங்கட்கும்
வத்துவைத்தொழுந்திருவாதவூரர்க்கும்
பத்தராமோரறுபத்துமூவர்க்கு
மெய்த்ததாட்டுணைமலர்வீடளித்ததும்.

(நசு)

பின்னருமிவ்வகைப்பேறளித்தமை
யென்னலாஞ்சரித்திரரெண்ணிலாரென
வன்னவன்றிருவினையாடல்யாவையு
முன்னவர்கண்டுதம்முடியிறைஞ்சினார்.

(ச0)

புகன்மறையாகமபுராணசாத்திரந்
திகழிதிகாசமித்திறத்திற்பின்னரும்
பகர்வுறுமவையெலாம்படிவங்கொண்டவ
ணிகழ்வுறுநிலையமாய்நின்றதன்மையும்.

(சக)

வான்றொடருலகத்துமற்றையண்டத்துஞ்
சான்றவரவரவர்தங்கண்மேன்மையு
மூன்றுயர்காலத்துமுடியுஞ்செய்கையுந்
தோன்றுறவியந்தனரதனுட்டுன்னினார்.

(சஉ)

மருவியாங்கவர்கடாம்வைகியவ்வுழிப்
பொருவருமொருபரம்பொருளையுன்னுமுன்
னருமறையறிவருமகண்டபூரணன்
றிருவுளமுணர்ந்தருள்சிறிதுசெய்ததால்.

(சஉ)

ஆயதேதார்திருவருளவயவத்தொடு
மேயசற்குருவெனவெளிப்பட்டாங்குறு
தூயவரெழுந்தடிதொழுதிறைஞ்சவந்
நாயகக்கோயிலுட்புகுந்துண்ணியே.

(சச)

திருந்தடிவணங்குமத்திசைமுகன்றரு
மருந்தமனியத்திருத்தவிசிலாங்கன
மிருந்தனைவோரையுமிருத்திரென்றருள்
பொருந்துநல்லாசியும்பலபுகன்றேரோ.

(சரு)

உணர்வுடைவேந்தையுமொருபுறத்தினி
லணைவுறவிருத்தியவ்வயனைநோக்கிமா
மணவினைக்கேற்பவையோடவ்வஞ்சியைக்
கொணர்தியாலிவ்வயினென்றுகூறினான்.

(சகூ)

வேதியனப்பணிகொண்டுவேட்பவைக்.
கோதியபல்பொருளுடனமைத்தயற்
கீதையைநோக்கியக்கிளியின்மென்மொழி
மாதையென்வயிற்றருகெனவழுத்தினான்.

(சௌ)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

கீதையங்கதுசிரத்தினிற்கொடிருகெண்டையங்கனொருதொ
ண்டைவாய், மாதையங்குவரவோதலும்பெருமகிழ்ச்சிகூர்திரும
னத்துளே, யாதரம்பெருகுமஞ்சொல்வாணியெனுமன்னையுந்து
ணைகொள்பின்னையும், வேதமங்கையர்கள்சாத்திரங்களெனுமின்
னனாரொடயறுன்னவே.

(சஅ)

செஞ்சிலம்புபுனைபஞ்சின்மெல்லினியல்சீறடித்துணைக னுறுபூங்
கஞ்சமுங்கவினழிந்தொதுங்கநறைகாலுநொய்யமலர் மேலுமே
யஞ்சியஞ்சிரடையன்னவன்னமென வல்லவல்லவென மெல்ல
வோர், வஞ்சியங்கொடியெழுந்துவந்ததெனமாவியன்சபையின்
மேவினான்.

(சகூ)

வந்துமுந்திமணிமண்டபத்திடைவதிந்தசற்குருமலர்ச்சரண்
சுந்தையன்புகொடிறைஞ்சிராணெடுதிகழ்ந்திடுந்திருமுகங்கவிழ்ந்
தந்தணம்புயமலர்ச்செழுந்தவிசிலயலிருந்துநெடிதன்புறுந் [யே.
தந்தைதன்புடையிலவைகினுணைடியதடமலர்க்கணுபநிடதை

மன்றலங்குழலியளவிலின்பமொருவடிவுகொண்டதெனவந்தயற், சென்றயன்புடையிருந்தகோலமிகுதீர்த்தராயுமெதிர்பார் த்துளார், நின்னுகண்களுமுகிழ்ப்பதன்றியொர்நினைப்புமின்றிமி கநெஞ்சழிந், தொன்றுமங்ஙனுணராதிருந்தனர்களோவியத்தினி யலொப்பவே.

(ருக)

மாரிவிர்த்திமுதலாயமங்கையரும்வஞ்சிவிஞ்சுதிருவடிவெனுந் தேனிலுற்றசிறைவண்டெனும்படிதியங்கினுரெனின்மயங்குறா ரானமற்றவரியாவரேபுருடரவ்ணலம்புணருமறிவுடைக் கோனிகழ்ச்சிபிறிதென்படாததுகுணித்தியாவர்பிறர்கூறுவார்.

தானலாதுபிறிதில்லையென்னுமதுதன்னுளேயறிவுறுத்துதற் கானபேதையவளன்றியில்லையெனலனைவருக்கும்வெளியாகவே மானனாருமவனுற்றமைந்தருமனோலயம்பெறவதிந்திடுந் தேனனோயயல்வரவழைத்தனையதேசிகன்னினையசீர்செய்தான்

ஆதனத்துயர்விவேகனுற்றிடவமைத்துநீர்கொடயனவன்ம லர்ப், பாதசுத்திசெய்துதாரைநல்குதல்பணித்துநல்வினைகள்பல வுமா, யோதுநெற்பொரிநெய்சமிறைதஞானமெனுமோமவெங்க னலினூட்டியக், காதலிக்கொர்திருநாணணிந்தனையள்கைகொடு க்குநெறிகாட்டினான்.

(ருச)

கைகொடுத்ததுபிடித்தபின்னுமவள்கால்பிடித்துவெளிகண் டவன், மெய்கொடுத்ததொ*ரிலக்கணத்திரயமிளிர்சுமங்கலியமி ன்னெனடு, மைகொடுத்தவிழிமகளிர்சோபனமுமறைமுழக்கொலி யுமல்கவே, நெய்கொடுத்தசுடரனையவன்சரணிறைந்தகாதலொ டிறைஞ்சினான்.

(ருரு)

வானுளோர்கண்மலர்மாரி தூவினர்நன்முனிவராசிகள்வழுத்தி னார், கானகந்திருவார்யாழினைழிசைகள்கடலினாரமுதெனப்பெய் தார், தானவாதியர்செருக்கொடுங்கிவலிதாழ்ந்தொதுங்கினர்த டாரியு, மேனைவாச்சியமுமமரதுந்துமியொடெங்கனுந்தொனி யெழுந்ததே.

(ருசு)

அன்னவேலைநெடிதாசிகூறியவனன்பெனும்பொருளளித்தல் கொண், நென்னுதேசிகனகன்றபின்னர்மலரோனும்வாணியுமவ ப்பவே, மன்னுதாள்களில்வணங்கியங்கணையர்மக்களைப்பெறுதிர் வாழ்திரென், நின்னவாய்மொழியியம்பல்கொண்டுபினைமுந்து தாய்தனையிறைஞ்சினான்.

(ருஎ)

தனை வணங்குதிருமகனுடன் மருகி தன்னையும் பெருகுதயவுட
னனையளங்ஙனமெடுத்தனை த்துமிகவாசிகூறியினியறிவிலார்
வினைகடிந் துமிகவாழ்திரென்று சிவவிண்டுபத்திவிழியருளி
லினியநீரயினிமுன்புசுற்றியவிர்காப்பும்வாணுதலினேற்றினான்.

மருவுமங்கணுறுமாதர்மக்கள்பிறர்மற்றுளோருமவ ரவர்தமக்
சூரிய செய்வினை செயப்புரிந்தபி னொருறையு ளெய்திமலரணையி
ன்மே, னிருப னுங்குலவு தர்க்க வாள்விழியு நீருநீருறுநியாயமா
யிருவரங்கமுமுடன் கலந்துருகியேகருபமெனலாயினார். (ருக)

ஞானபோகமிருவருநயந்தினியநண்புகூர் தருமந்நாளிலன்
பானயோகர்முதலாயினோரெமெடுத்தவாணியையுமயனையுந்
தானுலாவுபதியெய்துதற்குவிடைதருகெனத் தொழுதுசாருமுன்
னானசீதனமதாகவன்பினையளித்ததுவேதன்விடையருளினான் (கூ௦)

மோகனாதியர்களமர் தொலைத்துவினைமுற்றவாசிகண்மொ
ழிந்துமே, லேகநான்முகன்விடுக்குமெல்லையுபநிடதவஞ்சியுமி
றைஞ்சியே, போகநானும்விடைதருகெனமுனருள் செய்துகீதை
யொடுபோகென, வோகையாகிவிடையுதவினார்கள் கலையுருவ
மானுமலரோனுமே. (கூ௧)

மற்றையோரும்விடைகொண்டுமன்னனை வணங்கிமுன்செ
லமருங்கிடைத், துற்றஞானமதயானேசேனைகடுரங்கராசிகணெ
ருங்கமைக், கற்றைவார்குழலினார்கள்முடிகலந்துசூழவுப
நிடதையைப், பெற்றதாயரொடுதந்தையாதியர்கள்சிந்தையாவு
மவர்பின்செல. (கூ௨)

பொருவிற்றத்துவமதானதேதரினியல்பொலியுஞானவரிய
ணையின்மேன், மருவுநற்சுமதியொருபுறத்துமலர்வாணிபேதை
யொர்மருங்குமா, யிருபுறத்தினுமிரண்டுதேவியருமின்பமுற்று
வரவெதிரிலா, நிருபனுத்தமன்விவேகன்முக்குணமுநீக்கிநின்ற
நெறிநோக்கினான். (கூ௩)

சேலைவென்றவிழிமாதொடங்ஙனொருதேரின்மன்னன்வரு
திருமணக், கோலமும்பெருமகிழ்ச்சியுந் தம்விழிகொண்டுகண்டு
கனிகூர்வுறச், சாலவுஞ்சரணபங்கயந்தொழுததமரையன்பினை
டுதழுவியே, பாஹுடன்கனிகடேனியைந்ததெனவவரவர்க்கினிய
பன்னினான். (கூ௪)

முன்புவந்துபுடைசூழ்விராகர்பதிமுதலிளோர்களொடுமுறைமை
பின்புவந்தநிருபகணையாதிபலபேரொடுங்குலவுபார்ப்புந் [யாற்
தன்புவந்தபெருவெள்ளமுள்ளமுறவணையர்வைகுமிடமணுகியே
வன்புவந்தளவளாவியங்கினிதின்வைகின்னசுமதிமகிழ்நனே(சுரு

உபநிடதை வேள்விச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ விருத்தம் - கூடஅ.

உரு-வது, சக்கரதீர்த்தச்சருக்கம்.

—:~:—

கலி நிலைத்துறை.

அன்னகாலையிற்பக்கல்கூழ்ந்திருக்குநராருந்
துன்னவாங்கனம்வைகியவுபநிடத்தேதானை
மன்னுகாதலன்மலரடித்தாமரைவணங்கி
முன்னமேவியநிருபகணினையனமொழிந்தான். (க)

சிற்றிளம்பிறைநாடொறுமோரொருசீராய்
முற்றுகின்றதுபோன்றதானின்றி நன்மோகன்
பெற்றவெண்மதிபின்னுறத்தேதயந்திடும்பிறையாய்
வற்றுகின்றதாலவரவர்க்குறும்விதிவசத்தால். (உ)

தறுகண்மோகனாமிருளுறுமானிடச்சகோரப்
பறவைகட்குநின்ஞானமாந்தெண்ணிலாப்பரப்பி
யுறுதுயர்ப்பசிதெறமுழுத்திங்களேபோன்றுதித்தும்
வறுமையுற்றவைவருந்தநாமிருப்பதும்வழக்கோ. (ங)

முழுத்தவல்வினைக்கோடையான்முறுகியமனுவின்
குழுத்தளர்ந்திடநோக்கியுமுபநிடக்கொம்பிற்
பழுத்துநின்றமெய்ஞ்ஞானமாம்பழத்தைநீபடைத்து
மழுத்துமன்பிகந்தருள்செயாதிருப்பதேதாவறமே. (சு)

பருவநோக்கிவான்மழைபொழிந்திடுவதும்பகலோ
னிருடுரப்பதுந்தண்புன்னதிகண்மற்றெவையும்
பெருகுகிற்பதுமொப்பிலாநற்குணப்பெரியோ
ரருள்சரப்பதுந்தமக்கொருபொருள்குறித்தன்றே. (ரு)

இணையவாதலினிக்கணத்தெம்மொடுமினிரீ
யணையர்வைகியகாசிமாநகரினாட்டுத்து
வினையெலாமறவேரொடுங்கெடுத்தநல்வெற்றி
புணையலாமியற்பருவமீதென்றிவைபுகன்றான். (சூ)

ஈதவன்பகொல்லையி ல்வல்விரைந்தெழுந்தே
நீதியங்குணர்வேந்தனைத் தொழுதியனியமன்
போதரும்பகை துரந்திடப்பருவமிப்புறமென்
றோதுகின் றவையொக்குமென் றினையனவுரைத்தான். (எ)

கலிவிருத்தம்.

இடரினின் சிந்தனையி ன்றுகாறுமே
தடைபிறிதின்மையாய்முடிந்ததன்மையான்
மிடையுநின்படையினிமேலுந்தெவ்வரைக்
கடைமுறைவெஞ்சமர்கடத்தறிண்ணமால். (அ)

கற்றடம்பயி லுமிக்காடுவிட்டினி
யுற்றநம்படையெலாமொருங்கெழுந்துநம்
பற்றலருறையுமப்பதிபுகாமலே
மற்றொருபுண்ணிய தலத்தின்வைகியே. (ஆ)

பண்டையோர்சுயோதனன்பாண்டுமைந்தரை
மண்டுகான்புகுத்தியுமாலேத்தூதுவிட்
டண்டுபேருரிமைகேட்டவன்மறுத்தபின்
விண்டுபாரதச்சமர்வினைத்தநீதிபோல். (க)

தூதுவனொருவனைத் தொடரப்போக்கியப்
பாதகமோகனைப்பாரெலாமெமக்
கீதியென்றுரிமைகேட்டில்லையென்றிடின
மோதிவெஞ்சமர்பொரன்முறைமையாமென்றான். (கக)

இவ்வகையவன்சொலவியல்பிதாமென
வவ்வயினிருந்தவராருங்கூறவே
செவ்வியசெங்கையுஞ்சிரமுங்கம்பியா
மெய்வருங்கொற்றவனிதுவிளம்பினான். (கஉ)

சீலமும்வெஞ்சமர்செய்யுஞ்சூழ்ச்சியு
மேலிதுவலதிலைவினைவுமீதென்று
காலமொர்முன்றையுங்கருதுங்காவல
னூலுணர்நியாயனையருளினேகக்கியே. (கங)

எண்ணியற்படையொடுமெழுந்தியாமெலா
நண்ணியுற்றிடத்திருநாட்டிலீட்டிய
மண்ணியற்றலங்களில்வயங்குமாங்கொரு
புண்ணியத்திருத்தலம்புகறியாலென்றான். (கச)

அங்கவாசகஞ்சொலுமவனைப்போற்றியே
கங்கைமாநதிபயில்கவுடேதயத்திற்
ற்றங்குராடாபுரத்தலத்திலுள்ளதோர்
செங்கண்மால்சக்கரதீர்த்தமென்பதே.

(கரு)

பங்கயனாட்டினும்பைம்பொனாட்டினும்
பொங்குமத்தலத்துளபுனிதமில்லையா
லங்கதன்பாங்கரினளவினம்படைச்
சங்கமுமெழுந்துபோய்த்தரிக்கலாமென்றான்.

(கக)

என்றவனியம்பலுமியன்றகானம்விட்
டன்றுதன்மனைவியராயினோரோடு
மொன்றுபல்படையொடுமுயர்விவேகர்கோன்
சென்றனன்றத்துவத்தேதரின்மீதேரா.

(கௌ)

நீள்கொடைமன்னவனெடும்பொற்றேர்மணித்
தாள் கிளர்ந்தெழலுமத்தரியலார்க்குந்தங்
கேள் கிளர்மாதர்க்குங்கிடைப்பதென்கொலோ
தோள்களுங்கண்களுமிடந்துடித்தவே.

(கஅ)

தீநிகர்வெம்பிணிதீர்க்குமுலிகை
கானிடையிருந்துதங்கைவந்தாலென
மானிடர்பவங்களைமாற்றுதற்குமெய்ஞ்
ஞானநாயகன்படைநாட்டில்வந்ததால்.

(கக)

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

இனையபல்வளநாடெலாமியன்றிடவேகியுமதிநாத
னனையதெய்வமாங்கவுடராடாபுரத்தகன்றசக்கரதீர்த்தந்
தனையடுத்தயற்சார்ந்தநற்படையொடுந்தானுமங்ஙனம்வைகி
நினைவிலுற்றமையிவைபுகன்றனனயனீதிகேள்வனைநோக்கி. (௨௦)

ஈதுகாலமீதிடமிதுநந்திறலிதுபகைவலியீது
நீதியீதுநற்றருமமுமீதுநன்னினைவிதுநெறியீதென் [மற்
றேதியோர்ந்துணர்கல்வியிற்சொல்பகையொன்னலர்க்கஞ்சா
றாதுபோயுரைசெய்பவர்நீயலாற்சொல்பவர்பிறர்யாரே. (௨௧)

விரைவினெய்திமாமோகனையடுத்தநம்வியன்வரவெடுத்தேதாதி
யுரிமையாகுமிவ்வுலகினைக்கேட்டியாலுரைத்ததற்கிசைந்தானே
லரிதலஞ்சிவதலமறையோர்பதியருந்தவருறையுழற்
றிருநதித்துறைபுண்ணியருறையுளித்திறமெலாம்விடுத்தேதகி. ()

துருக்கர்ப்பப்பரெயினர்கீழினத்தவர்சோனகரினையோர்தா
மிருக்குமத்தலமெத்தலமவ்விடமெங்கணும்புகுந்தாங்கே,செரு
க்கிவாழ்தியென்றுரைத்தியாலவ்வகை செய்வதற்கியையானேல்
வருக்கமோடுவெம்போர் பொரநானையேவரச்சொலன்றிவை
சொன்னான். (உங)

நீதிநாயகனப்பணிதலைக்கொடுநிவிர்த்திபாலனைப்போற்றிப்
போதன்மேயினன்வாரணாசியினிடைப்புண்ணியசரிதத்தேதான்
காதல்கூருபநிடதைமாமணமுதற்கழறினங்கடுமோகன் [வாம்.
நாதுபோயினர்படைஞருக்குரைத்தமைதொடுத்தினியுரைசெய்

சக்கரதீர்த்தச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ விருத்தம்-கூசுஉ.

உச-வது, காமனாதிபர்சருக்கம்.

—+0+—

அறுசீர்க்கழிநெடிடடியாசிரிய விருத்தம்.

மருவுகாசியில்வைகியமோகமா மன்னவன் விடுதூதர் [ற
பொருவிடேறயங்களெவற்றினும்விரைவினிற்போயினர்புகுந்துற்
கருமமாங்கவரவர்க்குரைத்தழைக்குமுன்காமனாதிபர்வேந்த
னிருபம்வாங்கினர்சிரங்களிற்சூடினர்நிமிர்ந்தெழுந்தனர்மா
தோ. (க)

மடிவில்காமன்வெங்கோபனுலோபன்மாமச்சரசன்சங்கற்பன்
கடியதாமதன்மதனிராசதன்கொடுங்கலகனச்சந்தேக
னடல்விகற்பனதன்மனக்ரமன்றுக்கனனருகனவமானன்
விடயசங்கனுள்வயிரனாசன்றிறல்வெகுமுகனிவர்பாரும். (உ)

இருள்பரந்ததேதாவிடமெலாமிகத்திரண்டெழுந்தவோநெ
டும்பார்மே, லருளில்வெவ்வினையாவுமாங்கொருபுடையடர்ந்த
வோபலநோயு, முருவுகொண்டுமற்றோர்புறத்துற்றவோவென்
றுரவோரஞ்ச, மருளுறும்படையோடும்வந்தடுத்தனர்வாரண
சியின்மன்னே. (ங)

கடியபரவங்கள்யாவையுந்தீர்த்திடுங்காசிமாநகர்தன்னி
னெடியகண்டகர்யாவருமவ்வயினெருக்கிரின்றமையாற்றன்
முடியயர்ந்திடுமரவினுக்கரசனுமுதுகுளுக்கியபாரப்
படிமடந்தையுமகமகிழ்ந்தனர்தங்கள்பாரநீங்கிடுமென்றே. (ச)

இனையரவ்வயினிவ்வணமெய்தியவெவ்லையிலதிமோகன்
கனைகழற்றொழுதெய்தியத்தூதுவர்காமனாதிபர்யாரு
மனையுமக்களும்வன்படையுங்கொடுமன்னநின்பணியேவல்
புனையுஞ்சென்னியர்வந்தனரென்னுமுன்புகுத்துதிரீங்கென்றான்

மா ரனாதி யர்க்க வ்வுரைபுக லுமுன் வந் துகண்களிகூர்ந் து
சாருவாகன் வெங்கலியகங்கா ரனச த்தியனவன் றுதை
பேருலாவியகுதர்க்கன் மற்றே ரொடும்பே பதையர்குழு வேரடு [ர்.
நேருலாவியாங்கிருப்பவன் றுண்மிசைநிபிடமிட்டெ திர்தாழ்ந்தா

வணங்கிநின் றவார்யாரையுமருங்குறவரிசையி ற்கைநநீட்டி, பிண
ங்குமன்பி னொடிருத்திவாண் முகந்தொ றுமிணை விழியருணைக்கி
யணங்கனா ரொடுமக்களுநன் றுகொலவரவர்திறன் மேன்மைக், கு
ணங்குந் தீங்குமற்றுண்டு கொலென் றிவைபன் முறையுரைசெய்
தான். (எ)

நிறைந்தவெவ்விடமன்னவன வ்வுரைநிகழ்ந்த லுமணை வேருஞ்
சிறந்தமூவுலகத்தினுமரியபன் சிவன்முதலே லாருள்ளு
முறைந்தநாயகவெங்ஙனமிருக்கினுமுன் னையங்கொருபே பாழ்து
மறந்ததின் றியேவைகியவெமக்குநல்வாழ்வாரிதே தாவென்றார். (அ)

பரவியாங்ஙன மவரவரிவ்வுரைபகர்கின் றவிடையேதன்
கரமமைத்தணைவேரையுமீவந் தனைக்கைதொழுதடற்காமன்
விரவுமஞ்ஞமாப்புரம்விடுத்திங்ஙன மேவிமற்றெமையெல்லாம்
வரவழைத்திடுங்கா ரணம்பா துகொன் மன்ன நீடிகலென்றான். (க)

கலிநிலைத்துறை.

அங்கவன ிதுரைசெய்யநதை த்தவகங்கா ரன்
றங்கியவீ ரரியாவரையும்மெ திர்தாடேனாக்கிக்
கொங்குறைதார்முடி மன்னவன் முன்புரைகூ ஞாதே
பொங்கியநெஞ்சுபொ ருமையி னுலிவைபுக லுற்றான். (க0)

பங்கமில்செய்கைவிவேக னுரைத்தபடிக்கெய்தி
நங்கருதார்நிருபகன்முதலே லாரினநாட்டி. ன்கட்
டங்கள்சுருபமறைத்துமே ராடுதழீஇயங்கே
யுங்கடலங்கடொ றும்புக லுற்றமையுணரீரே ரா. (கக)

வந் துபுகுந் தவர்கைதவமாகவ திந்தப்பாற்
றந்தமியற்கைபயி ற்றியபேபா துதவந்தானஞ்
செந்தழல்வேள் விசெபங்கண்முதற்பல்செயல்யாவு
மந்தணரேமுதலே லார்கடொடங்கியதறியீரே ரா. (கஉ)

அன்னவையொ ற்றருணர் த்தவுணர்ந்திறையவன் வைகு
நன்னகர் விட்டிவணின்ன கருற்ற துநாடீரே ரா
சொன்ன தலங்கடொ றும்பி னொளித்துறை துன்னார்மேன்
மன்னவனே வலின் வெங்கலிசென் றதுமதியீரே ரா. (கங)

தட்டியறைந்ததெனும்படியுங்கடலந்தே தாறு
மட்டியல்வார்சுழல்யோகினியென்றுரைமடவார்பா
லொட்டியதெவ்வரையின்னவரென்னவுணர்ந்தங்கே
கிட்டியவெங்கலிபட்டகொடுந்துயர்கேளீரோ. (கச)

பரந்தவிழிச்சிவபத்தியியோகினிபண்பாலே
துரந்துவிடுத்தபின்வெங்கலியைப்பலதுன்னுர்தாம்
புரந்தொறுமின்னவருக்கிவரென்றுபுகப்பெற்றேரார்
கரந்துறைகின்றமைபோய்வெளிநின்றமைகாணீரோ. (கரு)

பஞ்சடியுச்சியில்வைக்கவிசைந்தியல்பண்போலு
நஞ்சனகண்ணியரின் பமுயங்கநரர்க்கெல்லாந்
தஞ்சமிதன்றிமறித்திலையென்றொருசார்வாகன்
விஞ்சையைபெங்கும்விளம்பினனென்றல்வினாவீரோ. (கசு)

மட்டியலம்புயன்மகளைமணஞ்செயமதிநாதன்
விட்டிகுகின்றசிரத்தையவவ்விரைந்தங்கே
யொட்டியபுத்தனும்வெய்யகபாலனுமார்மிச்சா
திட்டியுமெய்தியதின்னமுநீரதுதேதரீரோ. (கௌ)

நெய்தவழுவேள்விபுரிந்தொருதன்னொடுநெசம்போற்
கைதவமன்றுபுரிந்தகல்கின்றகடுந்தன்மன்
மெய்தளரும்படிவவ்வுமதற்கொருவிற்றன்மான
னெய்தியதின்னமிவ்வேளறியாமலிருந்தானோ. (கஅ)

இங்ஙனம்வந்துவினாவியதென்னைநும்மியனன் னுட்
டங்ஙனமின்னவையாவுமியங்கவுமறிவின்றி
மங்கையர்கொங்கைமுயக்கிலுணர்ச்சிமறந்தீரோ
துங்கமலர்ச்சயனத்திடைகண்கடுபின்மீரோ. (ககூ)

என்றிவையோர்மமதைக்கொருதாதையியம்பாமு
னன்றிதுவென்றுதுளக்கிமுடித்தலைநகைசற்றே
மென்றுவர்வாயிலரும்பநகைத்தடல்விற்காமன்
வன்றிறன்மன்னவையூடெதிரின்னவகைசொல்வான். (உ௦)

ஒன்னலர்தம்முருமாறிநம்முருளொளித்தாரா
மன்னவார்கிற்கிலருக்கியன்மென்மையறைந்தாராஞ்
சொன்னவார்கொடுபூசரர்வேள்விதொடுத்தாரா
மன்னவரம்மொழிகேட்டவரிந்நகர்வந்தாராம். (உக)

சித்தசனாகியும்பான றியாதவர் சிலருண்டாம்
பித்தரெனுங்கலியானவர்கண்டுபிடித்தாராம்
பத்தியராமியல்யோகினியாரருள்பார்த்தாராம்
மத்திறலோரையிவர்க்கவரஞ்சியடைந்தாராம்.

(உஉ)

அன்னவர்தம்மையடுக்கவுமஞ்சியகன்றிங்கே
மன்னவனுக்கதுமைத்தான னார்சொலவந்தாராம்
மென்னையடுத்தறன்முத்தியுமுண்டெனவேருங்காற்
சொன்னதுகேட்டவர்பெண்டிர்நலங்கடுறந்தாராம்.

(உ௩)

நஞ்சினுமிக்ககொடும்பகையோர்முனலங்குன்றிப்
பஞ்சினுமெல்லியலாரையடைந்தவர்பயமுற்றே
ருஞ்சிடுதற்கெதிர்தம்முருவிட்டவருருமாறி
யஞ்சினரிங்கிவர்தங்கனொடுஞ்சமரார்செய்வார்.

(உ௪)

பதுமன்மகட்கவர்நூதனவேவுமொர்பைங்கேகாலைதப்
பொதுமகளுக்கொருபொதுமகன்விட்டதுபோதாதே
யெதிருறுபுத்தனடற்சமணன்பிறரினையோருங்
கதுமெனவேகவிடுத்ததுநல்லகணக்கன்கே.

(உ௫)

ஒன்னலர்வந்தெத்திராங்கினுமாங்கவருடையிங்
கென்னையாரையழைத்திவைக்கருதிரென்றேறவித்
தன்னகரின்கணிநுந்தரசாள்வதுநனைவிட்டித்
தொன்னகரின்கணம்மன்னவெனய்துதருழிலாமோ.

(உ௬)

இடையுறுதன்றிருநாடும்விடுத்திறையெதிருவந்
துடையவினத்திலுயர்ந்தவராய்மதியுடையாராய்த்
தடையுறுசெய்வினைதக்கதிதின்னதகாதென்றே
புடையிலிருந்திவர்புத்தியுரைத்ததுபோதாதே.

(உ௭)

என்னவெடுத்திவைசொல்லியகாமனையிசன்மன்னன்
றன்னதுகைகொடமைத்தெவர்நிற்பர்தளஞ்சிங்க
மன்னதும்வீரம்வெளிப்படிவென்றுமகங்காரன்
சொன்னவைதன்னியலென்றுமறித்திவைசொல்லுற்றான்.

(உ௮)

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

பெண்டிரைத்துணையாய்க்கொண்டுபெருஞ்சமர்கடக்குமவீரர்
திண்டிறனன்றோமென்றேறசெப்பியசெருவிற்காமா
பண்டொருமயிடன்றனைத்தாருகப்பதகன்றனை
யொண்டிறன்மாதரன்றோசமர்புரிந்துயிருண்டாரே.

(உ௯)

ஆதலிற்சம்புபத்தியரிபத்தியென்பார்தம்மை
மாதரென்றிகழ்வதன்றான்மற்றவர்களுணைகூரப்
போதுவரென்னில்வெல்லும்புயவலியில்லாரேரனுந்
திதுறும்பகைஞர்போரிற்சிங்கமொத்தடுவரன்றே.

(௩௦)

அடுத்தநம்பகைஞர்தம்பாலன்னயோகினிகடாமே
யெடுத்தேபரன்புசெய்ததெத்தலத்தூள்ருமுண்டாற்
கடுத்தினியவர்தேமல்பாருங்கலந்தூடெனமுந்திப்போது
மடுத்திலெமன்றற்பின்னைமுடிப்பதுவன்மையன்றே.

(௩௧)

என்பதனாலும்பாவரெய்தினுமில்வூர்முத்தி
வன்பதநல்குமென்னும்வழக்கதொன்றுண்மையானு
மென்பகைபுகுதாமுன்னேமேவியிந்நகரில்யானே
பின்பனைவோருமிங்குவரச்செய்தபற்றியாமால்.

(௩௨)

சிரத்தையப்பிடிக்கச்சென்றசேயிழைமிச்சாதிட்டி
கரத்தூறுகபாலன்புத்தன்கடுத்திறற்சமணனின்னோர்
வரத்ததுதாழ்த்ததென்னோதெரிகிலன்மானன்றன்ம
னுரத்திறங்கவரச்சென்றேனுற்றதுமுணர்ந்திலேனல்.

(௩௩)

போதியநெறியிற்புக்குப்புத்தனேமுதலேலார்கண்டு
நீதிமுன்பிறந்தோன்றர்க்கநீலவாள்விழிபாலேலெந்
தூதியைக்கவர்ந்ததாக்கச்சொற்றனனிடைம்பன்மைந்த
னோதியவனையன்வார்த்தையுண்மையாயாவர்கொள்வார்.

(௩௪)

அன்னவனிவருக்கஞ்சியாரிடைக்கரந்தூற்றோளா
வின்னமுமினையர்தேடிபெவ்வழிப்படர்கின்றோரா
பின்னவிரகூந்தலானைப்பிடித்திங்குவருகின்றோரா
முன்னநங்கலியைக்காய்ந்தோர்முனிவினாலென்னுற்றோரா.

(௩௫)

ஆதலாலறியகிற்பாரிவரவடன்னைப்பற்றிற்
காதலாமியல்விவேகன்கடிமணந்தாழ்க்குமன்றே
மோதலாம்பகையையாவுமுடிக்கலாநமக்குப்பின்ன
ரீதலாலுறுதிமற்றொன்றில்லைபென்றியம்புமெல்லை.

(௩௬)

வயிரவிதன்னையவிவரும்வழிபார்த்துநின்ற
செயிருறுங்கரகபாலன்சிரத்தையோடறனையின்னங்
கயிரவமனையசெவ்வாய்க்காரிகைகொணர்ந்திடாம
லயர்வுறுகின்றதென்னென்றையுமுனத்தனான.

(௩௭)

குண்டனேநாக்கியெண்ணிக்குணிக்குநின் கணிதநூலால்
விண்டுரைசெய்தியன்னுண்மேவியவினைவென்றேருத
வொண்டிறலவனுமவ்வாரேருர்ந்துதன்னுள்ளத்தூடு
கண்டனன்வினைந்தெதல்லாங்காபாலிதனக்குச்சொன்னான். (௩௮)

அன்னசொற்கேட்டலோடுமாங்கவன்றுணுக்கிட்டஞ்சி
யென்னுடைத்தெய்வமானுளவ்வணமிறந்தாளென்னிற்
பின்னைமற்றெவரேயந்தப்பெண்கொடியன்புபூண்ட [மேற.
வொன்னலர்க்கெதிர்போய்வெம்போருடற்றிவெல்பவர்களென்

இனியிறைதாழ்ப்பதன்றலிங்ஙனமெழுந்துபோயா
மனைவருமதிமாமோகனடித்துணைதொழுதுவந்த
வினையிவையாவுமாங்கேவிளம்புதுமென்றுபோனார்
கனல்விழிக்கபாலேனாடுகண்டகர்பிறருமாதோ. (௪௦)

புழுங்குவெங்கபாலன் குண்டன்புத்தர்கோன்மிச்சாதிட்டி
செழுங்கவினழிந்தமானனைவருந்திறனழிந்து
மழுங்கிவெம்பகலிற்றேனும்மதிநிகர்முகத்தராகி
யழுங்கியசின்னையோடுமவ்வயின்வரவுகண்டான். (௪௧)

அன்னவர்வரவுதானையரசுனாடாங்குளார்க்குச்
சொன்னதுபின்னர்விண்டுசொல்வதற்குற்றதென்ன
மன்னவன்சரணம்வந்துவணங்கினர்நின்றகாலைக்
கன்னவிறிரடோள்வெய்யகாபாலனினையசொன்னான். (௪௨)

ஐயநின்னேவல்குடியணங்கன்னமிச்சாதிட்டித்
தையறன்னேடியாங்கடனித்தனிநெறியினெய்தித்
துய்யவன்றுதிதன்னைத்தொடர்ந்தனங்கண்ணுற்றெங்கள்
கையுறநின்றவெல்லைக்கரந்தவள்போயினாளால். (௪௩)

ஆனவடன்னைப்பின்னுமனைவருநாடும்போது
மானனுமறனைநாடிவந்தன்னவன்றேனாடுங்
கானவிர்குழலினானைக்கணிதமோர்ந்தமணன்சொல்ல
ஞானயோகியர்தஞ்சிந்தைநண்ணுறத்தெரிந்துமன்னே. (௪௪)

மந்திரசித்தியென்றாய்வயிரவிதன்னையாங்கே
யுந்தினனவருமவ்வாறுற்றிருவரையும்வவ்வி
யந்தரத்துற்றவேலையரிபத்திவெகுளிதாக்க
விந்திரசித்தின்பரசமிற்றதொத்திறந்துவீழ்ந்தாள். (௪௫)

அவ்வரியின் ம்பேபாலுய்யுமறனெடுஞ்சிரத்தைசெல்லுஞ்
செவ்வழிப்படர்ந் தாளன்னசெயலெலாமுணர்ந் துபின்ன
ருய்வழிபிறிதொன்றின் றியுற்றவாறுன்பாலோதற்
கிவ்வழிபுகுந்தே தாமயாங்கனென்செயத்தக்கதென்றான். (சக)

அதுபுகன்றவன்சொற்கேட்டவரசனுந் துணுக்கிட்டஞ்சி
மதுதுகர்கபாலன்றன்னைவாண்முகமெடுத்தேநாக்கிக்
கதுமெனநின்பானின் றகடுந்திறலணங்கைமற்றோர்
பொதுமகடனக்காயேவிப்போக்கினைகொல்லேலாவென்றான். ()

அலங்கலம்புயவிலேவகற்கரிசிவபத்திபேபாலக்
குலங்களேராடிங்குக்காக்குங்கேகாற்றொடியனுமன்றன்
லிலங்கைமாகாளிமுன்னாளேகியதென்னநம்மை
விலங்கினள்கொல்லேலாவென்னுவிற்றகவுடேசன்சொன்னான். ()

பின்னருமற்றுளோரும்பெருதிதியிழந்தே தாரென்ன
வன்னவட்கிரங்கிநிற்குமளவையிலதிமாமேமாக
மன்னவன்வதனநோக்கிவயங்குமப்படைகட்கெல்லா
முன்னவன் காமராசனினையன்மொழிவதானான். (சக)

வாயுவின் றிறலான்மேனாள்வையகந்தாங்குமேரு
வாயிரமுடியின் மற்றென்றகன்றிடவதனின்வன்மை
பேபாயினதாசுங்கொல்லேலாவத்தகைபேபாற்கபாலி
யேபினளிறத்தறன்னானம்வலிக்கீற்றென்றுண்டோ. (ரு0)

அடியேனனிருக்கவண்டரண்டங்கண்முழுதும்வெல்லுங்
கொடியவன்கலகேனெடுகோபனுமிருக்கப்பின்னு
மடிவிலாங்காரனுந்தன்மகனுலோபனுமிருக்கக்
கடியமாமதன்மானன்சங்கற்பனுமிருக்கமாதோ. (ருக)

மச்சரன்முதலோர்பின்னுமன்னநீபணிக்குமேவ
லச்சரவேகம்பேபாற்சென்றரிபிரமாதியோரும்
பிச்சரதியற்கைசெய்யப்பிடித்ததுமுடிக்கவல்ல
விச்சையரிருக்கநின்னைவெல்பவருலகிலயாரே. (ருஉ)

இருடிரண்டனையமற்றுன்னெண்ணிலாப்படைஞர்தம்மு
ளொருவரேபேபாதாதோதானுலகொருமுன்றுமவென்று
வருவதற்கனையர்நிற்கமற்றெளியேனையேனுந்
திருவருள்புரியிலின்றேற்சிரத்தையேபாய்வருமுன்சென்றே. (ருங்)

சுண்டனைநாக்கியெண்ணிக்ருணிக்ருதின் கணிதநூலால்
விண்டுரைசெய்தியன்னுண்டே மவியவினைவென்றேருத
வொண்டி றலவனு மவ்வாரே ருர்ந்தாதன்னுள்ள ந்தூடு
சுண்டனன் வினைந்ததெதல்லாங்காபா லிதனக்ருச்சொன்னான். (௩௮)

அன்னசொற்கேட்டே லாடுமாங்கவன்னு ணுக்கிட்டஞ்சி
யென்னுடைத்தெதய்வமா ணுளின்வணமிறந்தானென்னிற்
பின்னை மற்றெவரே ரயந்தப்பெண்கொடியன்புபூண்ட [தே.
வொன்னலர்க்கெதுர்பேரய்வெம்மே பாருடற்றிவெல்பவர்களுன்

இனியிறைதாழ்ப்பதன்றாலிங்ஙனமெழுந்ததேபாயா
மனைவருமதிமாமேமாகனடித்ததனைநெதாழ்நுவந்த
வினையிவைபாவுமாங்கேகவிளம்புதுமென்னுபேராணர்
கன்விழிக்கபாலேனாகுண்டகர்பிறருமாதேதா. (௪௦)

புழுங்குவெங்கபாலன்சுண்டன்புந்தர்க்கொன்மிய்சாதிட்டி.
செழுங்கவினழிந்தமான்னைவருந்திறைழிந்தா
மழுங்கிவெம்பகன்றேருன். அமதிநிகர்முதந்தராதி
யழுங்கியசின்னதேயாடுமவ்வயின்வரவுகண்டான். (௪௧)

அன்னவர்வரவுதானையரசுனோடாங்குளார்க்குந்
சொன்னதூபின்னர்விண்டுசொல்வதற்குற்றதென்ன
மன்னவன்சரணம்வந்தாவணங்கினர்நின் றகாலேத்
கன்னவிறிரேடாள்வெய்யகாபாலனினையசொன்னான். (௪௨)

ஐயநினைவெல்லுடியணங்கன்னமிய்சாதிட்டித்
கையறன்றேனடியாங்கடனித்தனிகெறியினெய்தித்
தூய்யவன்னாதிதன்னைத்தொடர்ந்தனங்கண், ணுற்றெந்நகன்
கையறநின்றவெல்லைக்கரந்தவள்ளேபாயினானால். (௪௩)

ஆனவடனனைப்பின்னுமனைவருநாடும்தேபாது
மானனுமறனைநாடிவந்தனன்னவன்றேனெடுந்
ரானவிரகுழலினுனைக்கணிதமேமார்ந்தமணன்ரொல்ல
னயோகியர்தஞ்சிந்தைநண்ணுறத்தெரிந்துமன்றேனா. (௪௪)

ரசித்தியென்றய்வயிரனிதன்னையாங்கேக
ன்னவளுமவ்வாறுற்றிறுவசையுமவ்வி
ரத்தூற்றவேலையரிபத்திவெருளிதாக்க
ரசித்தின்பாசமிற்றதொத்திறந்தூவீழ்ந்தான். (௪௫)

அவ்வரியினம்பேபாலுய்யுமறனெடுஞ்சிரத்தைசெல்லுஞ்
செவ்வழிப்படர்ந்தாளன்னசெயலெலாமுணர்ந்தபின்ன
ருய்வழிபிறிதொன்றின்றியுற்றவாறுன்பாலேலாதற்
கிவ்வழிபுகுந்தேதாம்பாங்களைச்செயத்தக்கதென்றான். (சக)

அதுபுகன்றவன்சொற்கேகட்டவரசனுந்துணுக்கிட்டஞ்சி
மதுதுகர்கபாலன்றன்னைவாண்முகமெடுத்ததுநாக்கிக்
கதுமெனநின்பானின்முகம்திறலணங்கைமற்றேரார்
பொதுமகடனக்காயேவிப்பேபாக்கினைகொல்லேலாவென்றான். ()

அலங்கலம்புயவிலேவகற்கரிசிவபத்திபேபாலக்
சூலங்களேராடிங்குக்காக்கூங்கேகாற்றொடியனுமன்றன்
லிலங்கைமாமாசரிமுன்னாளேகியதென்னநம்மை
விலங்கினள்கொல்லேலாவென்னாவிற்றற்குடேசன்சொன்னான். ()

பின்னருமற்றுளேராரும்பெருதிதியிழந்தேதாரென்ன
வன்னவட்கிரங்கிறிற்சூமனவையிலதிமாமேமாக
மன்னவன்வதனேநாக்கிவயங்குமப்படைகட்கெல்லா
முன்னவன்காமரரசனினையன்மொழிவதானான். (சக)

வாபுலின்நிறலான்கேமனான்வையகந்தாங்குமேரு
வாயிரமுடியின்மற்றொன்றகன்றிடவதனின்வன்மை
பேபாயினதாருங்கொல்லேலாவத்தகைபேபாற்கபாலி
யேயினளிறத்தறன்னாண்மவலிக்கீறொன்றுண்டோ. (ரு)

அடியேனனிருக்கவண்டரண்டங்கண்முழுதும்வெல்லுங்
கொடியவன்கலகேனெடுகேபனுமிருக்கப்பின்னு
மடிவிலாங்காரனுந்தன்மகனுலேலாபனுமிருக்கக்
கடியமாமதன்மானன்சங்கற்பனுமிருக்கமாதோ. (ருக)

மச்சரன்முதலேலார்பின்னுமன்னபீபணிக்ருமேவ
லச்சரவேகம்பேபாற்சென்றரிபிரமாதேயாரும்
பிச்சரதியற்கைசெய்யப்பிடித்ததுமுடிக்கவல்ல
விச்சையாரிருக்கநின்னைவெல்பவருலகில்பாரோ. (ருஉ)

இருடிசண்டனையமற்றுனெண்ணிலாப்படைஞர்தம்மு
னொருவதேபேபாதாதேதாநாநுலகொருமன்றும்வென்று
வருவதற்கனையர்நிற்கமற்றெளியேனையேனுந்
திருவருள்புரியினின்றேதிரத்ததேபாய்வருமுன்சென்றே. (ருங்)

ஒங்கியவிவேகஞர்க்கவ்வுபநிடத்தொருத்திவேட்கை
யாங்குருவண்ணமாற்றியரிசிவபத்தியன்பு
நீங்குறவிலக்கிமற்றைநீலவாள்விழியார்வேட்கை
பூங்கணையொன்றேறயேவிப்புந்தியிற்புணர்ப்பனன்றேற. (ருச)

விடைதருகென்றுநின்றவீரவிற்காமன்றன்னைப்
படைஞர்மற்றுள்ளோரோராடும்படர்ந்திவைசெய்தியென்னாக்
கொடைகெழுமோகவேந்தன்கூறினன்விடுக்குமெல்லைத்
தடையறப்புருந்துதாழ்ந்தேதாரசாரன்வந்தினைபசொன்னான். (ருச)

இன்றினிச்செல்வதென்னையேகியசிரத்தைதமீண்டு
நன்றறிவிவேகவேந்தைநான்முகன்மகள்பாலுய்க்கத்
துன்றுமாமணமுமுற்றிச்சூழ்படையோடுமன்னான்
பொன்றிகழ்கவுடராடாபுரத்துவந்திறுத்தானென்றான். (ருச)

கலி விருத்தம்.

இவ்வுரையியம்பலுமிருந்தமோகனோ
டவ்வயினின்றவராருந்துண்ணென
வெவ்விடிமேலிடிவினையக்கேகட்டவெம்
பைவருமரவினப்பண்பொத்தாரேரா. (ருச)

அறைபறைகேட்டதேதாரசுணமாநிக
ரிறையவன்மிக்கதேதாரச்சமெய்தியே
முறைமுறைவிடைதருகென்றுமொய்த்தவர்
துறைதொறுமுகமெடுத்தினைபசொல்லினான். (ருஅ)

அத்திறலறிஞர்பாலடுத்தாமால்சிவ
பத்தியர்புரியருட்பார்வைதீர்த்திலஞ்
சுத்திதன்றிருமகதேதுசெல்வுழிப்
பொத்தியாங்கவளையும்போய்க்கவர்ந்திலேம். (ருசு)

உணர்வுடைமன்னவனுபநிடத்தைதச்சேர்
மணவினைநாளினுமாற்றுகின்றிலங்
கணமுறுமியாமெலாங்கழிந்தநீர்க்கிடு
மணையெனவினிமுயன்றாவதென்கொலோ. (ரு௦)

நெடியநம்மொன்னலார்நினைவின்வண்ணமே
முடிவுறப்பெருகினமுயன்றசெய்தொழில்
படிவுறநந்தொழில்பரந்தநீர்நதி
வடிவுறுந்தன்மைபோல்வாடிவந்ததால். (ருக)

என்றினை யன பலவியம்புமன்னனை
நின் றுகைகூப்பிவெண்ணிலவெழுங்குடைத்
தென்றலந்தே தரினான்சின்னைதே தற்றுவா
னென்றலவாசகமினையேவாதினான்.

(கூஉ)

கடிக்கமலாசனன்கன்னிகைம்மலர்
பிடிக்கினுமென்னவன்பிறழென்பூங்கனை
வடிக்கின்முன்னிற்பேனாமழைக்கலாற்குடை
பிடிக்கெதிர்பிடிப்பவரயாவேரகொலாம்.

(கூங)

முற்றியமணங்கொடுமோகநம்படை
வெற்றியுந்தாழ்க்குமோமேவலார்க்கொரு
வற்றியமாந்தளிர்வாங்கிற்கானெலா
முற்றவெவ்வழல்சுடாதொழியுமோவென்றான்.

(கூச)

அன்னவனீ துரைசெய்யவவ்வயின்
மன்னவன்வனத்தூநம்வலிக்கொதுங்கிய
வொன்னலரஞ்சுருதூர்புக்காரெனி
லின்னமுங்கேகட்பவையிவைகொலேவெனா.

(கூந)

காரியமோர்ந் துதங்கருத்துட்கொண்டினிச்
சீரியவண்ணம்யான்செய்வனின்றெனப்
பேரியற்றலைவர்கணிற்கப்பின்னுளார்
நீரிதுசெய்திரென்றிவைநிகழ்த்தினான்.

(கூக)

இடம்பனையழைத்திவ்வூரெங்குமேயுனக்
குடன்படுமிடாம்பிகரோடும்புக்குநீ
விடம்பரந்ததுவெனவிவேகனெய்திய
கடம்பயினெறியெலாங்காத்திபோவென்றான்.

(கூள)

மருகனாகியவனாசாரன்வாவென
வருகழைத்தறிவுடையனையர்சேனையவ்
விருநதித்துறைதொறுமெய்துறாவகை
கருதியாங்கவரைநீகவர்தியாலென்றான்.

(கூஅ)

ஞானநீர்மையுந்தவநலமும்பாழ்பட
மீனநீருகளுநாடகன்றுமீட்டுமக்
கானநீடிசைதொறுங்காப்பதற்கவ
மானநீயாங்கவர்வழியிற்போவென்றான்.

(கூஆ)

காமனாதியர் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ விருத்தம் - கருக.

௨௫- வது, நியாயன் றாதுச்சருக்கம்.

கலி விருத்தம்.

ஓதிவ்வாசகஞ்சிலர்க்குரைத் துமன்னவன்
போதிராலென்றவண்விடுக்கப்போயபி
னீதிகேள்வனுமதிநிருபனேவலால்
வீதிவாய்மடங்கல்போல்விரைவினெய்தினான்.

(க)

கலிநிலைத்துறை.

அன்னொனெய்தக்கண்டனர்கண்டாரதிமோகன்
முன்னாகச்சென்றுற்றுநியாயன்முதிர்கோபப்
பன்னாகத்திற்பாய்கலுழன்போற்பகையஞ்சா
திந்நாளிவ்வூர்வந்தனனென்றிங்கிதுசொன்னார்.

(உ)

அணையானிவ்வூரெய்தியதென்னென்றம்மோக
னிணையாமுன்னன்னீதிமணாளனெய்தெய்தி
மனைவாசற்றிண்காவலர்நீரென்வரவேதீர்
புனைவாசத்தார்மார்பனெனென்னப்புகல்கின்றார்.

(ங)

மன்னாநின்பால்வந்தனனிங்கேகார்மதிநாதன்
றன்னாலேவத்தக்கநியாயன்றனியேயென்
றன்னாரேரதிச்சொற்பணிகைக்கொண்டவர்மீண்டப்
பொன்னார்தோளாணைக்கடிதங்கேபுகுவித்தார்.

(ச)

காவலன்முன்போய்க்கைதொழுதாணைக்கைகூப்பி
யேவலர்தம்மாலாதனமொன்றிட்டெதிர்வைகப்
பாவனைசெய்தென்பக்கலினீயிப்பதியூடே
மேவியதென்னேசொல்லுதியென்னாவினவுற்றான்.

(ரு)

கொற்றவனச்சொற்கூற்றவனத்திற்குலவுற்றுன்
சிற்றவைநல்குஞ்செல்வரியாருந்தீதின்றி
யுற்றனரேராங்குமிராடநகர்க்கணுன்பின்னே
சொற்றவைநின்பாற்சொல்லியவந்தேன்றாதென்றான்.

(சு)

அங்கதுவென்னேசொல்லுதிநீயென்றவனேதப்
பங்கமில்காமன்கோபனுலோபன்பலர்பின்னுந்
தங்கவையுள்ளோருள்ளமதிக்கத்தகுமோகற்
கிங்கிவைகேளென்றுற்றுதுரைப்பானிவைசொன்னான்.

(எ)

நியாயன் றா துச்சருக்கம்.

கசுக

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

வையகமுழுதுநின் டால்வழங்கிமான தனெங்கேகாவைக்
கையறவிகந்தகாலேக்கருத்தருள்சிறி துமின்றி
நெய்யழலுற்றாலென்ன நீயுமங்கவணைக்காய்ந்து
மெய்யயர்ந்துலையும்வண்ணம்வெவ்வனம்புகுவித்தாயால். (அ)

அன்னவன்றன்னையல்லாலன்னையாநிவிர்த்தியோடுந்
தன்னருங்கிளைஞரானோர் தம்மையுங்குலையத்தாக்கிப்
பின்னருமெண்ணிலேகாடிபிழைபுரிந்தகல்லீக்கி
யின்னல்செய்வித்தநின்போலேவரேயிரக்கமில்லார். (ஆ)

அத்துயருழந்தானேனுமரிசிவபத்திமாதர்
வைத்துளகருணை தன்னான் மலரயன்மகளைவேட்டு
மொய்த்துறுகிளைஞரோடுமுரணுடைப்படைஞர்சூழ
வித்தினங்கெளடேதயத்திராடமாநகர்வந்துற்றான். (க)

அந்நகர்வந்தகோமானறிஞராற்புகழ்விவேக
மன்னவனாதலாலெவ்வருத்தநீயியற்றினாலும்
பின்னருங்கருணைகூர்ந்துபிழைசெயக்கருதாதுன்பா
லென்னையின்றேறவவந்தேதனென்றுபின்னினையசொன்னான். (கக)

இனவளைக்கடல்சூழ்வையமெவற்றையுமின்றுகாறுந்
தனதெனப்பெற்றசெல்வந்தனையினிவிடுத்தநீங்கி
நினதுயிருய்யவேண்டினின்னருங்கிளைஞரோடு
மனகநல்விவேகவேந்தனருட்பணிசுரத்திற்சூடி. (கஉ)

கானகவேடர்கள்வர்கடற்கரையுறையுந்தீயோர்
சோனகர்மிலேச்சராகுந்துருக்கர்ப்பப்பர்கள்சாதி
யீனரென்றினையர்வைகுமிடங்களிலினங்களோடு
நீயந்நுறைதியென்னுநிகழ்த்தினன்பின்னுஞ்சொல்வான். (கங)

தம்பியர்தமக்குவையந்தயரதராமனும்பி
னிம்பர்வீடுமனுநல்கியிருந்தவாறுணர்ந்திலாயோ
வெம்பியபடைஞர்சூழ்மேவியிந்நாட்டிலுற்ற
வும்பியர்தமக்குநீயுமுதவுதன்முறைமையாமால். (கச)

இன்னவைசெய்தியாகிலெவருக்குமுத்தேதானென்னு
முன்னரும்புகழினைங்கியுறவொடுஞ்செல்வத்தேதாடுந்
துன்னுபல்கிளையுஞ்சுற்றத்துன்மதியினத்தேதார்போற்ற
நின்னிகர்யாருமின்றிரீணிலத்திருக்கலாமால். (கரு)

நீயி துமறுத்தியாகினை மெய்கழ்வாலிமைந்தன்
வாயுரைமறுத்தபத்துமவுலியான்போலுமாயன்
போயுரைத்தமையுட்கொள்ளாப்புயங்ககேதனைனைப்போலு
மேயவுன்சுற்றத்தேதாடுமவிளிவதுசரதமென்றான். (கசு)

என்றவனுரைத்தலோடுமிருந்தமாமோகவேந்தன்
மின்றிரிந்தென்னநக்குவியன்முடிதுளக்கிச்சால
நன்றிதுநன்றிதென்னுநவின்னுநன்னீதிகேள்வன்
நன்றிருவதனநோக்கித்தானிதுபுகல்வதானான். (கசு)

முன்னைநாளரசுதந்துமுன்னுலகினுக்குமெந்தை
யென்னைமாமவுலிசூட்டியிகந்தன்னவிவேககேனாடு
மன்னையாமவனையென்பதறிந்திருந்துரிமைகேட்ட
நின்னையாரீதிகேள்வனியாயனென்னுரைப்பதம்மா. (கசு)

தாதையங்கவருக்கேகார்பாற்றரிக்கவுமிடங்கொடாமன்
மோதிவிட்டிடுதியென்னுமொழிந்தசொற்கேட்டுங்காணிற்
போதவிட்டிருந்தவென்பாற்புகுந்துதன்னுரிமைகேட்கத்
தூதுவிட்டவரோரீரோதுணிந்தவர்நும்மில்யாரே. (கசு)

கலிமுதலோர்க்குத்தப்பிக்கைபுகாதுயர்ந்தாரென்று
நலிவுறுதுபரிடப்பெண்ணன்மணம்பெற்றாரென்று
மொலிகடலுலகமெல்லாமும்பியர்க்கீதியென்னும்
வலிமையும்வழக்குநின்போன்மற்றினியாவர்சொல்வார். (கசு)

நேயமுமுறவுமாற்றினிவித்தியென்னுரைக்கப்பெற்ற
தாயொடுதனையுமேனாட்டாரமுஞ்சுதனுமன்றென்
ருயவென்றதைநீக்கியனையனைத்துறந்தானென்ற
லேயவப்பிதூர்த்துரோகியெனக்கெவ்வாறெம்பியாவான். (கசு)

மேதகுமிராமனோடுவீடுமென்றனுமேனாட்
பூதலமுழுதுநல்கிப்புறத்தவர்போயதன்மை
காதலிற் பொருந்துந்தத்தங்காந்தையர்க்கன்புகுருந்
தாதையர்பொருட்டினாலோதம்பியர்க்கிரங்கியேயோ. (கசு)

இன்னிலந்தனக்கேயாகவீனார்நாடெனக்குநல்கும்
பின்னவனியற்கைநன்றற்பிழையிதுபொறுத்துமீட்டு
மன்னவற்கினியீந்தாலுமடவியான்கொடுப்பதல்லாற்
கன்னலங்கழனிநாடுகனவினுங்கொடுப்பதுண்டோ. (கசு)

மாலுயர்சம்புபத்திமடந்தையரருளுண்டென்று
மேலயன் பெற்றமாதேவட்டிடப்பெற்றேறமென்றுஞ்
சேலுகனாட்டிலெய்திச்செப்பியவன்மையாவு
மூலமோடொருங்குமன்றேறமோகன்யான்முனியிலென்றான். ()

அவனஃதுரைத்தலோடுமடுத்தவக்குதர்க்கணைய
சிவனயனிந்திராதிதேவர்க்குநின்னாற்றத்தந்
தவநிலையழிந்ததென்றாற்றாநெதிர்நிற்கவல்லா
னிவனொருவிவேகன்கொல்லாமென்றெயிலிலங்கநக்கான். (உரு)

பின்னருநியாயன் றன்னேநோக்கினன்பிணைமாறென்று
முன்னொருகலைமான்சென்னிமுனைத்தெழுங்கோடுகண்டே
வன்னெடும்புலிமுன்போயும்வனமதற்கீதியென்னாச்
சொன்னதுகடுக்குநீயும்வந்திங்குச்சொற்றதென்றான். (உசு)

ஈதவனுரைத்தலோடுமிறைமுகமுலோபனோக்கிப்
பூதலவைப்பிலோரெட்புதையுஞ்சிற்றிடந்தானேனு
நீதரற்கணையர்தம்பானினைக்கினுநிவித்திடேபாலத்
தாதைமானதனுக்கீங்குன்றாயுமின்றாவென்றான். (உ௪)

அன்னையெவறுத்தகாலையறிவுடைவிவேகன்போல
நின்னையுமெங்கனோடுநிந்தைசெய்தப்பாற்றள்ளிப்
பின்னருநும்மால்வந்தபெயர்வுருச்சோகந்தன்னான்
மன்னனாந்தாதைதானுமாய்வென்னறியச்சொன்னான். (உ௮)

இனையனபிறருந்தத்தமெண்ணினுக்கியைந்தயாவு
மனையமன்னவையிற்சொல்லுமளவிலக்ரமனங்கெய்திக்
கணைகழற்காலநீலக்கலிமகனதன்மனோடு
முனையிற்செங்கைமோகன்முன்புநின் றினையசொன்னான். (உ௯)

பைத்தலைப்பணிகண்முன்னார்ப்பயமுறாதெலிசென்றென்ன
வத்தலையோர்கள்வாய்மையறைந்திடநம்பால்வந்த
பித்தனைப்பிடித்துத்தாளிற்பெருந்தனைப்படுத்தாதின்ன
மித்தனைபெருந்தாழ்த்திங்கிருக்கின்றதென்னெயென்றான். (௩௦)

அன்னவனருகினின்றவதன்மன்மன்னவனைப்பார்த்துன்
பின்னவளகீர்த்தியென்றும்பேதையென்மருகனென்று
நின்னருகிடைவிடாமனிற்றலானியாயனென்பான்
றன்னையெவ்வகைசெய்தாலுந்தக்கதேயாருமென்றான். (௩௧)

வெங்கலிமகனிவ்வார்த்தைவிளம்பலுநீதிசேகர்வன்
சங்கரன்புரத்தைமேனாட்டழலெழநகைத்தாலென்ன
விங்கெனைக்கவரவல்லாரேரவரேயிவணுளாரென்
றங்கைகளொன்றினோடொன்றதிர்வுறத்தாக்கிரக்கான். (௩௨)

வீரனாநியாயன்பின்னும்விற்றகலிமகனைநோக்கி
யோரொருபேராய்நீரிங்குறுதிசேரவொருங்கேயுள்ள
பேரனைவீரும்வந்துபிடித்திசேராகபாலிதன்னைச்
சேரறனுதைத்தாலென்னச்சிதைத்தியான்சேற்றற்கென்றான். (௩௩)

அவனதுபுகலலோடுமகங்கொதிக்கொதிப்பவாயிற்
றுவரிதழ்துடிப்பமீசைசுறுக்கொளவுபிர்ப்புவிங்க
துவலருஞ்செந்தீச்சிந்தநோக்கியத்தூதன்றன்னை
யிவனுயிருண்பனென்னுவெழுங்கோபனினைபசொன்னான். (௩௪)

மிகுந்தருமனைமுன்காத்தமென்கொடியருளுண்டென்னு
மகந்தையோடுனைக்கோற்றற்கிவ்வக்ரமன்போதாதேதாதான்
றகுந்திறலெம்பாலிங்குத்தரியலார்விடுக்கத்தூது
புகுந்தனையாவியுய்ந்தாயெழுதியாற்போதியென்றான். (௩௫)

என்றவனுரைத்தலோடுமெழுந்தனனியாயனிப்பா
னின்றவணிருந்தோர்பாருநெருப்பெதிர்புகுந்தூறென்னப்
பொன்றுதலுறுமுனின்றேற்புறஞ்செல்வார்போமினென்னு
வன்றவன்புகன்றுமீளவறிஞர்கோன்மருங்கிற்சென்றான். (௩௬)

அவனெழுந்தகன்றபின்னரரசனையுலோபனோக்கிச்
சவையில்வந்திங்குளோரைச்சங்கியாதகன்றதூதைக்
கவருதற்கொருவரேனுங்கண்டிலமென்றான்மம்மி
லெவரினிவிவேகன்வந்தாலிகல்பொரவல்லாரென்றான். (௩௭)

மானன்மன்னவனைநோக்கிமாதூரியோதனாதி
யானவர்தம்பாற்சென்றுமைவர்க்கொன்றளித்ததுண்டோ
மேனலந்தருவரேனுமேவலர்நண்பராகித்
தானதையுட்கொளாததனிமைபேயினிமைமென்றான். (௩௮)

நியாயன்றாதுச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ. விருத்தம் - ௧௦௮௯.

உசு-வது, காமனாதிபர் வீரலாபச்சருக்கம்.

—:~:—

அறுசீர்க்கழிநெடிவடியாசிரிய விருத்தம்.

அன்னவனினை யகூறவாங்குறையதிமாமோக
மன்னவனருகினின் றமாரனாதிபரைநோக்கி
யொன்னலர்திறலுமன்னாருக்கமுஞ்செகுக்கும்வண்ண
மின்னதன்மையினுலென்பதியம்புதிரெவருமென்றான். (க)

என்பவைசொல்லக்கேட்டவிரதிநாயகனம்மோகன்
றன்பதம்வணங்கிரம்முன்சத்துருவாகியுள்ளார்
வன்பதுநிற்பதெங்கேகவல்லிருளஞ்சங்கொல்லேலா
மின்பலமின்னினுலுமென்றிவைவிளம்பினானால். (உ)

ஷே வேறு.

தாதவிழ்ப்புங்குழற்கனிவாய்த்தத்தைமொழிமுத்துநகைத்தை
யலார்மேற்,காதலுறப்புரிசெயலெயன்வடிவாயவரவர்தங்கருத்
துட்டோன்றி,யேதம்வினைவிக்குமென்னுலிரதியாலெனதுசின்ன
த்தியல்பாலென்று, மாதரவுற்றின்பமென்னுமவ்வலையிலெவ்வுல
கோரகப்படாரே. (ங)

ஒத்தேதறுமுருவமில்லாப்பிரமமொன்றுமொழியவுருவமு
ள்ளா, ரெத்தேதவராயினுமோர்பூங்கணையாற்றம்போதமெல்லா
நீங்கி, மத்தேதறியுடைதயிர்போன்மனஞ்சுழன்றுசெயன்மறந்து
மடவாராசைப், பித்தேதறியிதமுரைத்தப்பேதையர்க்கும்பேதை
யராய்ப்பின்செல்வாரால். (ச)

அலையேறும்வாரிதிசூழம்புவியிலென்னைவெல்வாராரேசெந்தீ
யுலையேறுமெழுகெனமுத்தேதவரும் பூங்கணைக்காற்றாதுருகி வெ
ள்ளி, மலையேறினாருருவன் கடலேறினாருருவன் மறைந்து
விண்ணின், றலையேறினாருருவனாயினும்போயின்னமங்குந்த
விர்ந்தார்கொல்லேலா. (ரு)

வேதாவுமுகம்வெருத்துவிண்டுவுமார்பகஞ்சிவந்துவிடைவல்
லோனும், பாதாதிகேசாந்தம்பாதிபுடல்கறுத்துவச்சரபாணிலே
ந்தும்,போதாமன்முகத்திருகண்புறத்துமோராயிரங்கண்புகுதப்
பெற்ற, தேதாலென்கணைதுரக்கிலிபடாரெவரெவரேயிலக்கா
காரே. (கா)

வேதமுதலாகியவெண்ணெண்கலையும்வெண்கலைமான்வியந்து
கேட்க, வோதியுணர்ந்தும்பிறருக்குரைத்துமுயர்பெரியோர்க்கு
முனவிவேகங், காதளவுமடர்ந்துகுழைகடந்து குமிழ்மறிந்து

பொருங்கயலைச்சீறும், பேதையர்கட்கணைபாடியுமவ்வளவேயல்
லாதுபின்னுமுண்டோ. (௭)

செங்குமுதவாய தரச்சேயிழையார்தேயமெவர் திறம்பலாவா
ரங்கவர்தம்பார்வைபினுலார்க்குமனங்கரைந்துருகாததுமன்றி
யிங்கெனதுபேர்ஞாலத் தெவ்வளவுண்டவ்வளவுமெவோமாயக்
கங்குல்விடிந் திருள்கழித்துக் கண்ணும்கழித்துணர்விதென்று
காணவல்லார். (௮)

கலி விருத்தம்.

வள்ளமாமுலைமினார்வாள்விழிப்பார்வையைத்
தள்ளுவார்போனெடுஞ்சபையில்வந்தேதறியே
கள்ளமோடுரைசெய்வார்கல்வியுடலதுதம்
முள்ளமூடவரைவிட்டொழிவுளார்யாவோ. (௯)

மஞ்சநேர்யானேதேவர்வாசிகாலாவினம்
பஞ்சபேபான்மாளவோர்படுகனற்பொறியெனத்
தஞ்சம்கேவறின்றியேதாவுபேபார்வீரரு
மஞ்சபூவாகுமென்னம்பினுன்மாய்வோ. (௧௦)

உந்தழற்றேறவியைச்சண்டனன்றுண்டதுஞ்
சந்திரன்றன்குருத்தாரமோடுற்றது
மிந்திரன்மைந்தனுக்கிருகனென்னுனதும்
வந்துபண்டைவோரர்மனைவியைக்கொண்டதும். (௧௧)

புக்கடர்த்திரவியோர்கன்னியைப்பணர்வுறத்
தொக்கடுத்தருள் கொடைச்சுதனைமுன்பெற்றது
மைக்கடற்கிறைவனுமருவுமித்திரனுமே
மெய்க்கடத்துடுதம்வீரியம்கிட்டதும். (௧௨)

இவைகொலேவினையவாயெண்ணரும்கிழைவினா
னவையுருவியல்பருந்நகையுறந்தகையாய்ச்
சவையுளோர்நகைசெயுந்தன்மைசெய்துடையர்மற்
றவையெலாமடியனென்னுண்மையாலல்லவோ. (௧௩)

விரகநோய்புரியுமெம்வீரமேமேம்படக்
கரதலாமலகமாய்க்கலவியைக்காட்டியே
சுரதமோருருவமாய்த்தேதான்னுமென்னுணவியா
மிரதிலீலாவிதம்பாவோசாற்றுவார். (௧௪)

காதுகாளத்தினுங்காயமேமார்தேதரினுந்
தீதில்கண்குடையினுஞ்செய்யநாவில்லினும்
பேரதுநேர்நாசியம்பினுமொரைம்புலனுமுள்
ளாதலாலெனதுசின்னங்களையமையுமால்.

(கரு)

மேவுமென்னுதவியாம்பவீணையுமடையுங்
காவுநன்னதிகளுங்கலவையும்துமணற்
பாவுதண்குன்றமுட்பஞ்சவாசமுநலும்
பூவுமுள்ளளவுமார்பேராதமுள்ளார்களை.

(கசு)

பண்டைநாண்மாயனைப்பகர்விருந்தைக்குமால்
கொண்டுதானாசுரக்கேகாலமாயவண்முலைப்
புண்டரீகத்தடம்புணருவித்தவனுமென்
விண்டதார்மதலையாம்பிடியவானந்தனை.

(கஎ)

என்றுமற்றிவையெலாமிரதிராதன்சொலா
நின்றவப்பொழுதின்வாய்நெடியமாமேகன்முன்
சென்றடுத்தென்பெருந்திறலினிக்கேகொனக்
குன்றெனத்தகையவெங்கேகாபனீதேதாதினான்.

(கஅ)

சாற்றாமுன்னுளும்விருப்பந்தடைப்படிவெழுஞ்
சீற்றமேயுருவமாமெணையுமென்சின்னதேநாய்
மாற்றமேமார்கொலையெனுமாதையுங்கலகனா
மாற்றல்லேசர்மகணையுமார்கொல்லெல்லவார்களை.

(கக)

நீர்தரிக்குஞ்சடைக்கடவுணன்னியமம்பான்
பேர்தல்செய்வித்ததும்பின்னுமென்றேறியா
லார்தனக்கெதிரெனாவையுமிக்காமன்மெய்
தீர்தல்செய்வித்ததாந்தேதர்வுஞர்யாவோ.

(உ௦)

எதிருறத்தாடிதாடித்தெதரிவிழித்ததுணைசிவத்
ததிர்கொள்சொற்படபடத்தங்கமுட்பதைபதைத்
துதிரமெய்க்குலைகுலைத்தாட்கொதித்தெழுசினக்
கொதிபொறுப்பவர்களைக்குவலயத்தவர்களை.

(உக)

தெருளறக்கலையினிற்றிறனறச்சிந்தையு
டருளறப்பெரிதலைத்தறிஞராமவரையுங்
குருடெனச்செவிடெனக்கொடியர்மற்றிவரெனப்
பொருடெரித்தழலெழப்புகலுவித்திவனால்.

(உஉ)

தூயசின்னையுமறத் துணிவுமுண்டாயினுங்
காபும்வெஞ்சினம்வரிற் கற் றுணர்ந்தே தார்களுந்
தாயர்தந்தையர்பெருந்தம்முனுற்றார் தமக்
கேயநண்புடையரென்றெண்ணவங்குடுமோ.

(௨௩)

கோபமெய்க்கொடியன்யானெய்திலார் குலைவுறார்
தீபமொத்தொளிர் தடீபாதனர்களுஞ்சினமெனுந்
பாபமுற்றயலுளோர்ப்பைதபைதத் தூயிரிற்
சாபமிட்டணையர்தந்தவமும்கிடீடுவோ.

(௨௪)

மாவசிட்டன்றனன்மக்களைக்காதிசே
யேவலிற்செல்கிலீரொயினரா குதிரெனக்
காய்வுறச்செய்துமுற்சகாரைக்கபிலை
லாவிசெற்றவனுமென்னிஞ்சையாமரிவையே.

(௨௫)

அரணிதத்தெய்திமற்றணையனெயின்னுமுந்
புரமெரித்தெதிர்மதப்போதகந்தனைபுரித்
தூரெரித்தடலிராவணையோதிமணையோர்
சிரமறச்செய்ததார்தேதர்வுறுதார்களை.

(௨௬)

தடமலர்க்கண்ணனுந்தரணியேமலிரணியன்
குடர்பறித்தவுணரைக்கொன்றுநீணிநுதரைப்
படமலைத்தொருவனைப்பக்துமாமுடிதகர்த்
திடருறுத்தினளுமென்னிஞ்சையாம்வஞ்சியே.

(௨௭)

பரவுமன்னவர்குலப்பகையிராமன்கையாற்
பெருகுமுள்ளன்புடைப்பெற்றதாய்தன்னைபும்
வெருவவிண்ணரசனால்கவருபன்வெனுங்
குருவையுங்கொன்றதக்கோதைதன்கொன்கையே.

(௨௮)

பாரதாதியினெடும்பச்சைமலைக்கொடே
போரதாசும்படிக்கிசைவுசெய்புதல்வன்கேமற்
போரதாசுந்தவப்பெரியமாதவர்களா
நாரதாதியிரியார்நண்புறுதார்களை.

(௨௯)

பொறையுமாமதிநலம்புணர்வினெகனுமிசைந்
துறையுமோரிடனும்கெந்தொழிவுறும்படியெரித்
திறையுமோகணையலாலெங்கும்வேறிலையெனும்
பறையுமோதுவென்னப்படபடத்தேதாதினான்.

(௩௦)

அணையவன்பகரும்வாசகமகிழ்ந்தரசர்கேகான்
விணையவென்றவர்கள்ளேபான்மிளிர்மவ்வேலையிற்
றணையகன்றவரியார் தவமுயன்றவருமென்
றிணையமாலேலாபன்வந்திறைவனோடுரைசெய்தான். (௩௧)

ஷே-வேறு.

உற்றபொருள்பற்றியுதவாமையுருவாமென்
வெற்றியுமுறுதபொருள்கேவட்கைவடிவாரு
மற்றெனதுதேதனியெனும்வாஞ்சையுமலைந்தாற்
கற்றறிவுளாரெனினும்பாசவைகடப்பார். (௩௨)

நம்பகைவிடெகன்முதனண்ணலருநண்ணற்
கும்பருறுதேபாகமதைதயின்னிவிதகஞ்செய்
தைதம்புலனோடுக்கிமகமாதிபிறவுந்தா
மிம்பரினியற்றுவதெனிச்சைசெயலன்றே. (௩௩)

மேவுபிரசேனனெனும்வேந்தணையடுந்தேத
தேவகிருமாரனோர்சமந்தகவிதநந்
தாவெனவுரைத்தாமணிதானருள்செய்யாதேத
பாவெனமொழிந்தமொழியார்கொல்கல்வித்தார். (௩௪)

தூதுமுனடந்தொருகையாதணையைவர்க்
கிதியவர்தம்முரிமையென்றெதிரியம்பு
மாதவனோடெள்ளளவுமண்ணிதூகொடுதெனன்
னேருதியதென்கெனவனிணைத்தமொழியன்றே. (௩௫)

பூனிலயனும்மெனதுபொற்கொடிபொருட்டா
லாவனுறுதன்கிளையொடையமதுபுக்கா
னெவுமவளாற்பலியவ்வீசனுமெடுத்தான்
மாவலியைமுவடிமண்மாயனுமிரந்தான். (௩௬)

தங்குபுனிமாந்தரெவர்தாமுமுணர்வின்றிப்
பொங்கிரவுநண்பகலொர்தேபாதுமொழியாதேத
யங்கடவிநாடுமலையாழ்கடலிவற்றே
டெங்குமுலைகின்றதுமெனிச்சையியலன்றே. (௩௭)

கும்பமதயாணையெதிர்கோட்டிபலகொண்டுங்
கம்பமிசையேறியொர்கயிற்றிடைநடித்தும்
வெம்பணிபிடித்ததுமிவைபொலும்வினைமற்று
மம்புனியுளார்செயலனைத்தாமவன்பண்பல். (௩௮)

மா துயரமுற்றெறனி நும்வஞ்சனைசெய்தே நனு
மே மா துபொருள் பெற்ற துகொடுள்ளதைமகிழ்ந்தே த
யே தமுதுமென் மனைவியிச்சையிவடன் னாற்
பே பா துமிவையென் னுமவர் பூமிசையில்யாரே.

(௩௩௯)

அன்னவள் பெருங்கடலுமற்பமெனவேராங்கித்
துன் னுமள வின் கண்மிகு தூயவர் தமக்கு
மின்னவாநமக்கினியரென்பவரிடத்தூம்
பின்னருள் கருத்திடைபிறக்கவும்வாராதே.

(௪௦)

எண்டலமதற்குளுள விற்தனமதெல்லா
முண்டுமழலிற்கொழிவுருதபதியொப்ப
வண்டபகிரண்டமுமகட்டினிடைபோயுட்
கொண்டுமொழியா தென துகைதாயவட்கென்றான்.

(௪௧)

அந்தமொழிலோபனுரையாடவவனல்ரு
மைந்தனெனலாகியவிடம்பனும்வணங்கிற்
சுந்தைநெடுமோகன்மகிழத்திரள்விடம்போன்
முந்தியதன்வல்லபமொழிந்திடுவதானான்.

(௪௨)

தனக்கியலொழுக்கமதுமைக்கதொருசார்பாய்
மனக்கொளலறப்பிறர்மதிப்பதுபொருட்டாம்
வினைப்படிவமாருமெனையவ்வினைமறைத்தற்
கினித்தவெனவ்வஞ்சனையையாவர்கொலிகந்தார்.

(௪௩)

எடுத்தபொருள்யாவர்கொல்கொடாதவர்களுன்பே
ரடுத்தவர் தமக்கதனாடுத்தவாணுக்கே
கடுத்தருமொர்பாற்கடல்கவுத்துவகிரத்தங்
கொடுத்ததுபொன்னுடைபினைகொண்டல்பெறமன்கேன.

()

வாசவனையாதிமிசைவானவர் தம்முன்னங்
காசினியின்மாரிடர்கணத்தினுமிடம்பம்
பேசவருவேடமெவர்பெற்றிலர்பெருதா
ரேசவருபித்தரிவரேழையெனலாவார்.

(௪௪)

வஞ்சனையும்யானுமுடன்வந்தெதிர்மலைந்தா
லெஞ்சலிலேசாரனாயிர்படுமெட்டோ
வஞ்சகனலிக்கெதிர்படுமப்படிபடாதே
வஞ்சலில்சீலனவனாண்டொழிலுமம்மா.

(௪௫)

உன்னருமென்னுண்மையிதனொப்பெதுகொல்பின்னு
மென்னரியபாலகனசத்தியனெனும்பேபர்ச்
சின்னவயதுப்பயலொர்சில்விடமதொப்பா
னன்னவன்மயக்கிணையகன்றவர்கன்யாரே. (சுஎ)

அன்றொருவனுக்கொர்பதினாவயநீசன்
முன்றருவழக்ககலமொய்விலிமதன்நாற்
கொன்றுநமனைப்பொயுரைக்கிறினைகொலென்பார்க்
கென்றுமதனிந்தனனியானென்னயிரைந்தான். (சுஅ)

நாதன்முடிசுண்டதானனானவருமாதிக்
கேதகையையுங்கொடுகினத்தாதல்பணித்த
வேதனுமந்நாண்மலரும்வெள்ளிமலைபொனற்
பொதவருசாபமொருபொய்மொழிகொடன்றே. (சுசு)

வித்தகவிவேகமொடுவீறுமழியப்பேபா
யுத்தமர்குணத்தையுமுலைக்குமவனாலே
யத்தருமபுத்திரனுமன்றொருபொய்சொன்ன
வித்தகையிலார்பொயிசையாதவர்கனென்றான். (ரு௦)

அம்மொழியிடம்பனுரையாமுண்டன்கேமாதன்
செம்மலர்முகத்தினெதிர்சென்றுகைகுவித்தேத
யெம்மதம்விலக்குமவர்பாருலகிலென்ன
வெம்மதனின்வாசகம்விளம்பிடுவதானான். (ருக)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.
நெடியசெல்வமுடைமைகொண்டுநெஞ்சினைக்கனிப்பதே
வடிவமாகும்பாணமம்மயக்கையெனார்ப்பதாங்
கடியதேதவிமறதியுங்கலந்தபேபாதிப்பாவாரே
படியில்வானில்வெற்றியம்பதாநைநாட்டவல்லாரே. (ருஉ)

அஞ்சசென்னியுண்மையாலாற்கியானுமொப்பென
நெஞ்சிலுன்னிமெய்ம்மதத்தநீர்மையைக்கொடல்வோ
கஞ்சாமன்னகண்ணனுபியுட்டிற்றந்தகடவுடா
னஞ்சமுண்டகண்டனொலார்நான்முகத்தனனேதே. (ருங)

ஆசுருதசெல்வமோடடுத்தவர்கிரையுதன்
வாசநாறலங்கலைத்தூர்வாசனல்கவாங்கிமுன்
வீசுருவெறிந்ததேதனும்வேழமாமதங்கொடேலா
வேசுருததன்மதங்கொலெம்மதங்கொலென்பதே. (ருச)

நிகரிலற்பர்சிந்தையூடுநின் றுதூயர்நெறியையு
மிகழுவிப்பனென்னொடேயி றந்துபோமில்வுலகெனப்
புகலுவிப்பனெவரொடும்புகுந்துபோர்செய்விப்பனில்
வகலிடத்தைமேருவோடொரணுவுமாக்குவிப்பனே. (ருரு)

வந்தடர்த்தொர்சேதிராசன்மாலையன் றுவைதது
மந்தவத்துவைச்சயோதனாதியோரிகழ்ந்தது
நந்தியைப்பழித்திலங்கைநாயகன்னவின் றது
முந்துசத்தமுனிவர்தம்மைநகுடனன் றுதைந்ததும். (ருரு)

அன்றுவேலையெற்றிமாலையடுசமார்க்கழைத்துநேர்
கன்றுபோரிந் துகாளகண்டன்வெற்பலைத்துமேற்
சென்றுவாலிதன்னொடுஞ்செருத்திறம்புரிந்துசீர்
துன்றுகாயமன்றுமாய்ததுந் துமிக்குமவந்ததும். (ருரு)

பின்னுமின்னதன்மைசெய்தபேரனந்தகோடியான்
மன்னுமிந்தமண்ணகத்துமவானகத்துமவையெலா
மென்னையன்றியாவேரயியற்றினோரிதன்றியென்
பன்னியென்னுமறதிமேன்மையெவருணர்ந்துபகர்வரே.()

அறிவுகற்றகல்விவாய்மையன்புமுன்படுத்தநல்
லுறவுநட்பொழுக்கேமன்மையொருவர்செய்தவுதவிசீர்
பிறவுமின்னசெய்கைமற்றதெவையுநெஞ்சுபேர்வென
மறதியுற்றபேரதியாவர்மனிதர்தேவர்மதியுளார். (ருரு)

பிரகலாதன்மாயனோடுபின்புபோர்புரிந்ததுஞ்
சரதவாழ்வுசுக்கிரீவர்தாமியைந்திராமர்பால்
வரவுதாமதித்ததுந் துரோணர்நட்பும்வாய்மையுந்
துருபதேதயன்மாற்றிவந்தபேரதிகழ்ந்துசொன்னதும். (ருரு)

மகிழ்ந்தணைத்துநாளைநின் கண்வருதுமென்றவாய்மையைச்
சகுந்தலைக்குமகிணனார் தவிர்ந்தயர்த்ததன்மையும்
புகுந்ததெத்திறத்திலென்னோர்பூவையாலுளந்திகைத் [ல்.
திகந்தபுத்தியோரையின்னமெண்ணிலெண்ணிலோர்களா

கவினுள்ளுமவினியாதிபானபன்மருந்தினுங்
வுபுல்லர்வாழ்வினுங்கலந்துவைகியுலகெலாம்
துவினின்வசத்தினிற்பொருத்துமெம்மையாவரே
ர்புகுந்துவெல்லவல்லரென்றிவ்வாறியம்பினான். (ருரு)

கலிவிருத்தம்.

மதனிலையுரைத்தலுமெழுந்தாமன்னவன்
பதமலர்வணங்கியிப்பாரில்வானிலென்
னெதிருறுந்தகையர்மற்றியாவேரயெனாக்
கதுமெனமச்சரன்கழறன்மேயினான்.

(௧௩௩)

அன்னியற்கறிவுருவாக்கங்கண்டுக்கே
ன்னியுட்பொருமையாமுருவினனுடன்
றன்னிலுட்புழுங்குமத்தன்மையேவடி
வென்னுமென்னசூயையையாவர்வெல்வரே.

(௧௩௪)

மூன்றரைக்கேகாடியாண்டொருவன்முக்கணன்
றூன்றரப்பெற்றநாட்டடுத்திப்பின்னரு
மேன்றரைக்கேகாடிபாயின்னங்கேகனென
வான்றரையளந்ததாண்மாயன்சொற்றதும்.

(௧௩௫)

தெரியநற்கலையுணர்ந்திலீபமன்னவ
னூரியமாமகந்தொண்ணூற்றொன்பதுஞ்செய்தே
புரியுமற்றொன்றினிற்புகுந்தவ்வேள்விவாம்
பரியினைப்புரந்தரன்பற்றிக்கொண்டதும்.

(௧௩௬)

பொருவினித்தியத்துவம்பொருந்தற்குன்னியே
வருதிநான்முகனெனமாதவஞ்செயு
நிருதனைவாணியானித்திரத்துவந்
தருதியென்றிமையவார்சாற்றுவித்ததும்.

(௧௩௭)

கூனிசொற்கொடுமையாற்கேகாளிழைத்துவெங்
கானிடையிராமனைக்கடத்திவிட்டது
மானியுற்றிடுஞ்சுடியாதனன்பண்டைவரை
மானிலத்தினிற்பலவஞ்சஞ்செய்ததும்.

(௧௩௮)

மூவடிமண்டருகென்றமூர்த்திபான்
மாவலிரீரொடுவழங்கவந்தநாட்
டாவில்சுக்கிரன்றடுத்ததுவுமற்றுமென்
னேவலின்ன்றிவேறெவர்செய்வித்ததேச.

(௧௩௯)

எச்சரங்களுந்தமக்கெதிர்ந்தாளார்கண்மேற்
றச்சரந்தையையவர்தமக்குநல்குமாற்
பிச்சரங்கவரெனப்பிறருந்தூற்றவே
மச்சரன்யானடுத்தவரைமாய்ப்பனே.

(௧௪௦)

அந்தரத்தமரரிலவனிமாந்தரிற்
 றந்தவப்பயனவரவர்க்குத்தக்கது
 வந்தடுத்ததுவெனமனங்கொளாதுளே
 வெந்தவப்பொருமையையாவர்வெல்வரே.

(எக)

பாணுமென்னசூயையாமினியதேதவியும்
 வாணுமண்ணுலகுமேமவவ்வியாரையு
 மூணுமுள்ளுயிருமுப்புறையும்பாண்டம்போற்
 ருணுகச்செயிலெவ்வாறுஞ்சந்தேதாடமே.

(எஉ)

உயிரிறுமெதிரியா*லென்றுன்னாமலே
 செயிருறுமனத்தராய்த்தீபமேற்றொலும்
 வியனுறுவிட்டிலேபால்வீழ்ந்தென்மாமகன்
 வயிரனாலியாவரேமடிவுருர்களுே.

(எங)

சென்றுமாயோனரசிங்கருபமாய்க்
 கொன்றுமேலிரணியன்சூடர்புனைந்ததும்
 வென்றிவாளவுணரும்விண்ணுளோர்களு
 மின்னுமாருதெதிர்ந்திகல்செய்கின்றதும்.

(எச)

பரவுமன்னவர்களைமுழுதும்பற்றறப்
 பொருதடன்மழுவினான்றெலைத்தும்பொன்றினர்
 குருதியின்முழ்கியக்குருதியாற்றனக்
 கொருதனித்தாடையார்க்குரிமைசெய்ததும்.

(எடு)

தன்றிறல்கொண்டுதுச்சாதனன்றனைக்
 கொன்றுமேயனையன்மெய்க்குருதிமாந்திடர்
 சென்றதும்வீமனத்திறமுணர்ந்ததன்
 மன்றலங்கருங்குழன்மான்முடிந்ததும்.

(எசு)

இன்னனபிறவும்யானீன்றகான்முளை
 தன்னியலாமவன்றனையனக்ரமன்
 னுன்னலர்செயலெலாஞ்சுடுஞ்செந்தீயனான்
 பன்னருங்கொடுமையார்பகரற்பாலரே.

(எஃ)

சூலிமாதவர்மினாந்துயகற்பெனும்
 வேலியையழித்ததும்விண்டுமோகினி
 போலியைந்தருந்தவர்போதமாய்த்ததும்
 வாலியையிராகவன்மறைந்தன்றெய்ததும்.

(எஃ)

* என்பதுன்னியும் எனவும்பாடம்.

மானிலம்போற்றுகன்மாடபாதனைத்
தானுயர்வசிட்டன்முன்சாபமிட்டது
மானதேதசிகணையவ்வரசனுஞ்சபித்
தீனமாக்குவனெனப்பினலெடுத்ததும்.

(௭௯)

வனத்தின்முன்விருந்திடும்வசிட்டன்றனுவை
யெனக்குநீதந்தருளென்றுகேகாசிகன்
கனத்தெழுஞ்சேனைகள்சூழக்கைம்மிகுஞ்
சினத்தொடும்வெய்யபோர்பண்டுசெய்ததும்.

(௮௦)

ஊருவிலடித்திடலுசிதமன்றென
வீரர்சொல்கதையமர்வினைக்குமேவளையிற்
போர்மிகுசுயோதனன்பொற்குறங்கினெஞ்
சீரமில்வீமனன்றெதிரந்தடித்ததும்.

(௮௧)

குறுமுனியாற்கடல்சூடிப்பித்தக்கட
லுறுமொருவிருத்திரனியோகத்தஞ்சலி
நிறுவியகைக்கொடுநிற்குமேவளையிற்
றெறுமகவானவன்சிரஞ்சிதைத்ததும்.

(௮௨)

சுவறவெம்பகையநின்சுதன்வென்றனல
னிவறலில்பேடிபேயெனவிராடனுங்
கவறுபெய்யுழக்கினுற்கங்கபட்டனாந்
தவறிலாவறன்மகன்றனைபெறிந்ததும்.

(௮௩)

நீண்டமண்பாரமுனீக்கவந்தமால்
பாண்டுவிண்மைந்தராற்பற்றலார்க்கெதி
ராண்டுசெய்வினையுமென்பேரனக்ரமன்
பூண்டுசெய்தவையலாலெவார்கொல்பூண்டித்தார்.

(௮௪)

ஆதலான்மகிழ்ச்சியையருஞ்சந்தேதாடனைக்
காதலாமியலவிதேராதக்காணையை
நீதிநாயகனொடுநீறுசெய்துநின்
பாதமீதெவரையும்பணிவிப்பேபெனன்றான்.

(௮௫)

அவனஃதுரைத்தலுமரசன்றொடமு
துவமையின்மானென்றரைக்குமேபரினான்
புவனியில்விசும்பினிற்பொன்னினாட்டினி
லெவரெனக்கெதிரெனாவியையம்பினான்.

(௮௬)

தரவுகொச்சகக்கலிப்பா.

வணங்குவதெத்தகையோர்க்குமாற்றுவதெயொருவடிவா
யினங்குமெனக்குமியன்றதெத்தொழிலேனுமியற்றா
துணங்குவதெனவெனருளேனையோர்வடிவாமென்னிலச்சை
யணங்குதனக்குமெதிர்ப்பாராருளருய்ந்தவராவார். (அ/எ)

மானமிசுந்ததினன்றோவந்தவடந்தைமகத்திற்
முனவனெண்ணிலனென்றேசத்தியுமாவிதளர்ந்தா
ளானவனிந்தைபொருடேதயத்தனுமாமனையந்நா
ளுனறவன்றலைகொய்தானும்பரையுந்தாய்செய்தான். (அ/அ)

பேரதனையிற்சிறுபேடும்தேயுதிர்கொண்டழையாதேதன்
மீதயலுற்றிடுஞெண்டுமெய்யுயிர்நீங்கும்விலங்கு
டோதருநற்கவரிக்கேயோர்மயிர்சிக்கினுமுய்யா
தாதலின்மற்றதுகண்டாரரெனைவிட்டுளராவார். (அ/ஆ)

தண்டினன்மாமடுமுழுகித்தாழ்துரியோதனன்வீமன்
புண்படவேயிகழ்சொல்லாற்பொங்கியெழுந்தாயிர்வேரான
னன்பொடுதாரைவிலக்குநன்மொழியுங்குறியாதேனார்
வண்பகைவைதல்பொருடேதவாலியும்வந்துமடிந்தான். (அ/இ)

மூவரிடத்தினுமல்லான்மூன்றொருமுப்பதுகாடி
தேவர்முதற்பிறருள்ளுந்திண்புவியோர்கடிற்றத்து
மேவரெவர்க்கெதுசெய்கையேற்பதவ்விங்கிதமேபா
லாவதுதாழ்க்கினுமன்றோவாங்கதுவேயவமானம். (அ/ஈ)

யானுமில்சையுமைந்தனென்னுமுச்சாகனெனப்பேர்
தானுகானையுமெய்திறுந்தியொடுந்தமன்முன்னா
மேனுவலும்பகையெல்லாம்வென்றுனடிந்தானைமீதே
வானுமிம்மண்ணும்வணங்கவாகைமலைச்சுவனென்றான். (அ/உ)

கலிநிலைத்துறை.

மாமானனிவ்வாறுசெய்யமுன்வந்துதங்கள்
கோமானைவணங்குநெடுந்திறல்கொண்டுவெல்வார்
தாமாச்கொன்மற்றென்னையெனப்பலர்தம்முடேனங்கு
மேமாசலமன்னசங்கற்பனுமின்னசொன்னான். (அ/ஊ)

மாவாரணமேல்வருவாசவன்மற்றுமுள்ள
தேவாசுரர்சந்திரர்சூரியர்திக்குப்பால
வார்பிறருக்குமென்னேவலையன்றியாதா
வாததமக்குறுசெய்வினையுள்ளதன்றே. (அ/஋)

பதுமன்புவனந்நிருமிக்கவும்பச்சைமாய
னதுபின் புபுரக்கவுமீசனழிக்கவுந்தம்
மிதயங்களிவெய்தியபான் புகலேவல்செய்யும்
விதமின்னமுமவ்வொருமுவரும்விட்டிலாரே

(௧௫௫)

சங்கற்பமிபான்முயல்வித்ததைத்தாரமாமென்
வெங்கற்பனையன்றியும்பாவர்செய்விக் கவல்லா
ரங்கப்பணியைப்பவ்விதற்பமதாக்குவிக்குந்
துங்கப்புதல்வன்றிறலுக்கொர்தொகுப்புமுண்டேடா. (௧௫௬)

என்பாலன்விகற்பனும்தேயசனைபென்னுமன்னுன்
றன்பாரியுஞ்சேய்வெகுமாமுகன்றானுமாகி
நின்பாதம்வணங்கியடர்ச்சுதிடி-னிருவிகற்ப
னென்பான்முகலேலாரெதிர்நிற்பர்கொலென்முனென்னுன்.

விண்ணாடரில்வேதனுமாதரில்லேவந்தரென்ன
மண்ணாள்பவரும்மெனதேவன்மறதுசெய்தா
லெண்ணுதெனதாணைகடப்பவர்பாவரென்னு
வண்ணாடியிராசதனிவ்வரைபோதினாலு.

(௧௫௭)

மன்னர்க்கெதிர் தாமதன்வந்தாவணங்கியாரே
பென்னைத்தவிரந்தாருலகேழினைடழிநுள்ளு
முன்னத்தனுமென்பணி கொண்டுயிர்முற்றாமாய்க்கச்
சன்னத்தனாலெவர்வந்தாசமர்க்கெதிர்ப்பார்.

(௧௫௮)

சீராமர்தருப்பையிலேழ்தினஞ்சேர்ந்திருந்தூஞ்
சாராமையினாலவரவழற்சாயகந்தன்
னேராமளவும்வருணன்னெடுநீர்மையெய்தி
வாராமலிருந்திடர்பார்தொல்வரச்செய்தாரே.

(௧௫௯)

இளமைத்தமயந்தியைக்கங்குவிவெய்துகானி
னளனைப்பிரிவித்தனளிவ்வகைநானிலத்திற்
றளர்வுற்றிடவென்மகணித்திரைத்தையலாற்றம்
வளமற்றிடுமாந்தர்தமக்கொர்வரம்புமுண்டேடா.

(௧௬௦)

தீம்பாலுநற்றெள்ளமுதும்பகந்தேதனுமைய
லாம்பாவையர்போகமுமற்றுமடுத்தபேரதும்
வேம்பாகவெறுத்தென்மகட்குவிருப்புருதார்
தாம்பாருலகத்தெவரேயெனச்சாற்றினே.

(௧௬௧)

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

பேருலகசத்தே தாசத்தே தாபிரமமொன்றே ருவி ரண்டோ
வோருறின ரகசொற்கமுள்ளதோ வில்லதே தயோ
வாருணர்ந்தவர்தாமென்றே றயலைக்குஞ்சந்தே தகனென்மு
னே ருறினிற்பானந்தநிச்சயன்கொல்லோ வென்றான். (க௦௩)

மாறுபாடாகப்பேறுமறுமையிற் பெறுதுமென்ன
வேறுவேறுகக்கூறும்விதண்டவாதிகளையெல்லா
மூறிலாச்சாருவாகனெண்டொடிமாதர்போக
மீறிலாக்கதியென்றேறுதியீடுறப்புரிவனென்றான். (க௦௪)

உருவம்வேதனைகுறிப்புப்பாவனையுயர்விஞ்ஞானம்
வருமுறைகெட்டுக்கெட்டுமாய்வதுபந்தமுற்ற
வெருவுறக்கெடுதலின்பவீடெனச்சொல்லிமாற்றார்
பொருசமர்தொலைப்பனென்னப்புத்தன்வந்தினைபசொன்னான்.

நீந்தருங்கடலேபோலநிறைந்ததொல்வினைகளெல்லா
மாந்துதல்செய்துசெய்துமற்றவைதொலைந்தபின்னர்ப் [நே
போந்துபொன்னெயில்வட்டத்துப்பொருந்துதன்முத்தியென்
காந்தியொன்னலரைப்போரிற்கடிவனென்றருகன்சொன்னான்.

ஞாலம்பாவினையுங்காக்குநளனடிவிளக்கும்போது
சீலமார்தினையின்பாதிசுதைதந்ததே ததீதாய்க்கொண்டு
சாலநீள்வனத்திற்போகத்தள்ளினேனென்னிலென்னைப்
போலெவர்புரிவரென்னப்புழுங்குவெங்கலிசொன்னான். (க௦௫)

தெடாதுலகினையாணீதிகுளரரிச்சந்திரற்கீ
தடாதெனவறிந்தும்பண்டோரனகனாற்புலைச்சிமாதர்
படாமுலைத்தடத்திலின்றேபடியெனப்பகர்வித்தேதனால்
விடாமுரட்குதர்க்கனென்னைமௌனேனாவெல்வனென்றான். (க௦௬)

கலிநிலைத்துறை.

தத்தந்திறலும்பெருமன்மைபுஞ்சாருவாகன்
புத்தன்சமணன்கொடிதாசியபோர்க்கபால
னித்தன்மையரும்பிறருந்தம்மினத்தொடாங்கே
மொய்த்தங்கரசற்கெதிர்வந்துமொழிந்தவேலை. (க௦௭)

அறுசீர்க்கழி நெடிவடியாசிரிய விருத்தம்.

மன்னவனதிமாமேமாகன் மருங்கொராதனத்தினோர்பா
லன்னவன்படைஞர்க்கெல்லாமதிகனாயுறையாங்கார
னுன்னருமீன்கள்யாவுமுதித்தபினுதிக்குந்திங்க
ளென்னவங்கவன்றன்மேன்மையிம்புவானினையசொன்னான்.

தேகாபிமானம்பற்றியானெனுஞ்செருக்குத்தானே
போகாதசுருபமாகுமென்னுமும்பொருளையீட்டி
மாகாதலவைமேல்வைத்தீதெனதென்றல்வடிவாயார்க்கு
மேகாவென்னகந்தையாலுமெவர்கொலேமாப்புறாரே. (ககக)

பேரினும்பெரியன்மிக்கபிறப்பினும்பெரியன்செல்வச்
சீரினும்பெரியன்கல்வித்திறத்தினும்பெரியன்றெவ்வர்
போரினும்பெரியன்மற்றெற்பொருளினும்பெரியன்யானே
யாரினும்பெரியனென்னுமென்னையாரடர்க்கற்பாலார். (ககஉ)

வாசநாண்மலருளோனுமாயனுந்தம்மைத்தாமே
பேசினர்பெருமையென்னாப்பிஞ்ஞகனடக்குவான்போ
லாசனுமென்பாற்காண்டிரடிமுடியார்க்கும்யானே
யீசனென்றுரைத்தானென்னிலேலவெரன்னியல்புறுதார். (ககங)

ஈசனென்றொருவரையாரேயெம்மையல்லாமலென்ற
வாசவரைவரன்னேருவந்துபாரிடத்தின்மேனா
ளாசறுதருமன்வீமனருச்சுன்னகுலன்பின்னும்
பேசுசாதேதவென்னன்பிழையுமைமவரம்மா. (ககச)

உருவுறுந்தாரகத்தினுட்பொருள்யாதுசொல்லென்
றருகில்வேதாவையுந்தனங்கையாற்சிரத்திற்றாக்கிக்
குருவெனுந்தாதையார்க்குங்குருவெனக்குமரவேளாற்
றிருவுபதேதசம்யாரேசுவனுக்குஞ்செய்வித்தாரே. (ககரு)

கவுசிகமுனிவன்றன்னாற்கமலநான்முகனேயாதி
புவனமன்னுயிர்கள்யாவும்புகுந்தியான்படைப்பனென்றே
யவமதித்தனுடமுன்னாமைந்துநாட்டென்பாற்றிக்கி
னவையறப்பயில்வித்தேதானுநானலதொருவன்யாரே. (ககஸ)

ஆனநல்லருந்தவஞ்செய்தயன்முதற்றேறவர்தம்மா
லானமில்வரமுங்கொண்டெவ்வுலகமுந்தான்பெற்றீசன்
யானலதெவன்கொலென்னாவிரணியனிர்வாணாதி
தானவர்தமைச்சொல்வித்ததன்மையென்வன்மையாமே. (ககஊ)

அமைவுமுதெழுந்தபொங்கியாரினுங்கீழோரோனும்
தமைமிகத்தா மேபணிச்சங்கியாதெவர்முன்னேயு
மெமதியாமெமக்கொப்பேபாவவீசனுமென்றென்றேறி
மமதைதயாலென்னுல்பாரோமாரிலத்தூசைசெய்யாரோ. (ககஅ)

ஏந்திழைமமதைதநாநுமியானும்வந்தெய்திலென்முன்
சாந்தியுஞ்சமனுநிற்குந்தரத்தேராதலுகண்டேவங்கை
பாயந்திடினுய்யுங்கொல்லேலாபுகழ்மேபார்விடைபெய்ஞ்ஞ
மார்த்திறநினக்கேகயாக்கியறிவெலாந்தகிர்ப்பனென்முன். (ககஆ)

இவ்வகையெவருந்தத்தமிகல்வலியெடுத்தாக்கூறு
மவ்வயின்மோகவேந்தனகமொடுமுடல்பூரித்தேத
தெவ்வலிபடைஞர்தம்மாற்செருப்பனென். மாய்கிடுவகன்
மெய்வலிதனைபெண்ணாமல்வியப்புடனிருந்தவேலை. (ககஇ)

காமனாதியர்வீரலாபச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ. விருத்தம்-கக. அக.

உள - வது, நிபுபகாதிபர் வீரலாபச்சருக்கம்.

—)X(—

கலி விருத்தம்.

நெறியெலாமொருநொடியினீதிநாயகன்முடுகி
யறிஞர்கோனடிபரவுமனவிலங்கவானினைவி
னுறுதியாததுபுகன்மீழாரிமையோதனதூயிர்கொ
றறுகணுனினிதினெனவைதருவதாயினெனவோ. (க)

வள்ளலங்கதானினவாமண்டுதண்டனைரிசை
தென்னுமென்கழையுமதியீனமுந்தருபயன
தூள்ளதென்றெவர்புகல்வோரதூயின்சொலினையர்
கள்ளநெஞ்சொருகிறிதுகனிவு. மத்தவைகனகுமோ. (உ)

ஏதூநானினிமொழிவதியல்பிலாநூயிர்கொலைய
மோதினாலதூமுரண்முடிவுறுதவைகருதி
யாதிநாயகவெழுதியமாதேயறுதியென
நீதிநாயகனெனுமியாயனீதுசைசெயலோ. (க)

நன். நன். நெனவினவிககையுமேறி. துவர
மன்றலம்புயநிமிசவனாமமுனமலை
நின்றதன்புடையினுறைநிபுபகாதிபர்களைடு
மின். அசென்றமர்புரிவெனன். மனம்பதறிபெயர். (ச)

நிருபகா தியர்வீரலாபச்சருக்கம்.

ககக

எழுநதம்படைஞரெனுமிநையவன்சரணமலர்
தொழுதுநின் றருகிலுறைதூயடேபார்வலரெவரு
முழுவதும்பகைவலியைமுடிவுசெய்யுனதடியர்
சுழுவிருந்திடவுமெழல்சுணமதன் றென்மொழிய. (ந)

உரைசெய்தாரருரைவினவியுயர்வினெகனுமனைப
வினாசெய்தாரவர்கடமைநோக்கியேவெறுபட
வருபதாநினிகளொடுபொருதுதியாவரை
நிருபகா தியர்புகன்மினீரெவ்வாறிகல்வினெரை. (ந)

நிருபனங்கினைபுகலநிருபகன்சொழுதுருவ
மருவுகொண்டவனலருமம்புகொண்டேனையடர
வருவனிங்கனி.னுமெதுர்மலைதங்கவனையொரு
டொருளதன் றென்நெடிதுபுகலுகின் றனனினைவே. (எ)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

விழைநதந்தரும்பொருட்டுநிழிவெலா ம்கிரித்ததன்
பிழைதெரித்தகேசொருபமானவென்பெதைத்தொடும்
வருவதற்குருமலென்கண்வாய்த்துபுத்திமாத்தொடு
மெழுகடற்புவிக்குளார் கொகிசலிவெல்லுமியல்பே. (அ)

காமனுக்குவன்மைமாததன் றிகேசலுகண்டதான்
டாமெனச் சொல்வாரியா வரனைய்ப்பென்மைபநிகிரி
பாமமர்க்கலாதுணர்ந்தாமர்க்குமெம்மடேஞர்க்குமே
மாமமர்க்குமெந்தவாறுமதுபுருத்தாம்வண்ணமே. (க)

எழுதுறாம்பிபெருசுகாதவன்னையென்பரிசுற்கரும்
புழுவிடர்க்குருழுவிருண்டபுயலதென்பர்புனைந்
சொழுதுகண்கள்குவினையென்பர்தானமென்பருவிரொடும்
பழுதுறாம்பல்லென்மைமயின்மைபகர்வதென்னபாவமே. (க)

எச்சிறங்குவாய்க்கிரிம்புபவனமென்பரெழுநிரண்
டச்சிலக்திகொள்ளகையாணையாருமென்பரதுபெருங்
கச்சிலங்கிருந்தாமாநிகவருகின் றதென்பதாற்
பிச்சிலங்கவர்க்குநேர்பிராந்தாய்வார்ப்பகிலே. (கக)

நாநிபுறக்கொழையெச்சினுறாமாருகத்தையே
மாமருதபுந்நாசந்த்நவட்டமென்பரெரட்டினைத்
தேகமுநாமரினைக்கொடென்புகட்டமைத்ததேதான்
வீரவீரமெஞ்சுழித்தேவனுனைப்பர்கபனுமே. (கக)

குடர்நரம்புதசைவமும்புகுருதியென்புசுக்கில
முடைகிடந்தபொந்தின்மெலார்தேதால்விரித்துமுடியே
யடர்வுறும்பஃறுளைகடோறுமருவருப்பறாமலம்
படர்தல்கண்டுமதனையேகொன்மகளிரென்றுபகர்வதே. ()

கலி விருத்தம்.

கூராரும்வேல்விழியார்தேகாலாகலங்கெல்லாந்
தேராதசின்னையரைச்சிங்கிகொள்ளாமல்லாம
னேராயுணிற்சுநிலையுணர்ந்தூநற்கரும
மாராய்பவருக்கருவருப்பதாய்விடுமே. (ககூ)

வாலவயதின்மயக்குமடந்தையருங்
காலமகன்றதற்பின்சுண்டெவருமேயிகழ
நீலநுங்குழலுநீடழகுநீங்கியவர்
கோலதொருகையூன்றிக்கொக்குப்பேபாலாயினேர. (ககூ)

கிட்டாதகன்மின்கிடப்பதிதிற்பொல்லாங்கென்
றிட்டாரலரேரலிலங்கிழையார்தம்முடம்பிற்
பட்டாடைமேல்விரித்துப்பாதாதிகேசுரந்த
மட்டாய்மறைத்துவருமார்க்கமதுவென்கொண்டோ. (ககூ)

வீசியதூர்க்கந்தம்வெளிப்படுந்தம்மெய்யிலெனக்
கூசிமறைப்பதன்றேற்றுகோற்றொடியாரங்கமெங்கு
நாசிமணக்கநுங்குங்குமசுகந்தம்
பூசிமுடித்தல்பசிபேபாக்கும்பொருட்டேயோ. (ககூ)

மாற்றரியதம்முத்தைவாய்திறக்குமுன்னமெழு
நாற்றமறைக்கவன்றேறாவழித்துப்பல்லினக்கிக்
கோற்றொடியாரநன்னீருங்கொப்புளித்துப்பாசுரு
டற்றுவதுமென்குதலைதீர்க்குமருந்தென்றேறயோ. (ககூ)

பட்டாடைசாத்திப்பணிகேமகலைநிருந்தி
மட்டாயவயவங்கண்மற்றவைக்குமேற்கும்வண்ணங்
கட்டாணிமுத்துங்கனகமணிப்பூடணங்க
ளிட்டாலலதவருக்கென்றேனவியலழகே. (ககூ)

சனகர்முதலோர்பிருங்கிதத்தாத்திரேய
ரனுமர்க்கார்நாரதனானதுருவாசர்
புனிதசட்பரதர்பேபாதாயனரென்
றினையர்தமைமாதரேழினலமென்செய்ததுவே. (ககூ)

வீடுமரைப்பண்டேடார்வியன்மடந்தைதன்முலையிற்
கூடும்வகைக்குத்தங்குருவாலுரைசெய்வித்தும்
பாடுமிகப்பட்டபரசுடையாரைக்கொடம
ராடுதல்செய்வித்துமுண்டோவங்கசனார்வென்றதுவே. (உக)

ஒருமனையாளென்னுத்தியெனுமொண்ணுதலாள்
பாருலகிற்பைம்மறிக்கும்பார்வையினுண்ணுக்கிற்
தீருமடவாருடலிச்சேயிழையாரைச்செகுக்கிற்
போருடலுங்காமனெங்கேகொன்றதிருக்கவல்லான். (உஉ)

ஏசவருவேளையிரதியொடியான்றுலைத்து
யோசனையைக்கற்பனையைத்தியினுற்போர்மாய்த்து
மாசுறுஞ்சந்தேதகனையென்மைந்தனெனுநிச்சயனா
னாசமுறச்செய்வனினிநானென்றிவையுரைத்தான். (உங)

செவ்வேறு.

நிருபகனிவ்வுரைநிகழ்த்துமெல்லையில்
வருபொறையெழுந்தான்மதிமனாளனைக்
குரைகழல்வணங்கிவெங்கேகாபனாருயிர்
பருகுவனென்றிவைபகர்தன்மையினான். (உச)

பிறர்வெகுண்டியற்றுமெப்பிழையுமுட்கொளாப்
பொறைவடிவாகியவெனக்குமென்பொறைத்
திறனைவற்புறுத்தலேதகமாயென்பா
லுறைமரியாறைதக்குமொருவரொப்பேரா. (உடு)

வைதவர்தம்மையும்வாழ்த்தித்தம்வயிற்
கைதவம்புரிந்தறக்கடியதானவை
செய்தவர்செயலையுந்தேர்வுறுதவென்
மெய்தருமென்மைமேபான்மென்மைவேறுண்டோ. (உசு)

பொதுவதுவாம்பரம்பொருளின்செய்கைபொ
லெதுவெதுவெவரெவர்க்கியன்றதென்றுதேர்ந்
ததுவதுவவரவர்க்காயிருக்குமச்
சதுரதுபொலெதுதருவதென்பமே. (உஎ)

காய்தறுகண்ணாங்கயவர்கைம்மிகத்
தீதுறும்வாசுகஞ்செப்பினுலெதிர்
வாய்திறவாமையாமெளனமன்றிலே
தேறதைவெல்வதற்கியன்றசெய்கையே. (உஅ)

முனிவெனுங்கொடுந் தழன்முண்டேயா ததிற்
பனிவருந் தண்புன ஸ்பானினுலென
நனிமுகமலர்ந் துமாநகைபுரிந் துநல்
லினியசொல்லவர்க்கெ திரியம்பல்செய்வனே.

(௧௮)

கோதின ஸ்லின் சொல்பான் கூறும்தேயுந் தினுந்
தீதெனும்தினைந் தின ம்வந்தென் னாரின்
மோதினுமவர்க்கெ தீர்முனி தன்மந் திதேய
யீதென தனுபவமென் னுகொள்வனே.

(௧௯)

ஓதருமலையொழிந் திட்பநிலில்
கேதனைசெய்துதன் மெய்யிற் பண்பா
நோதல்செய்தகழ்ந் தகுநோக்கிவெய்யவம்
பூதலமுனிந் ததிப்பவன த்நேதா னாரேய.

(௨௦)

தன்னபிமான மாந்நைதயல்கோ லென
மன்னவையுட வன்வனைந் தழந் துதி
லுன்னிடுஞ்ஞேயா தன னுரியகோக்கியு
மன்ன தற்கென் செய்தான றத்தின் பாலனே.

(௨௧)

நன்னகைநகைமுகமலர்ந் தினன் மொழி
மன்னகமகிழ்ந் தியின்வகையாய் வையு
மென்ன துதின்ன மாயிருந் தனா லகை
யன்ன வெவ்வெருளியையழித்த ற்பாலதே.

(௨௨)

வந்தவச்வாழ்த்தி னும்வகையுரைக்கினுந்
சந்தனம்பூதினுந் தகையகொய்யினு
முந் துறுகிணியினுந் துண்ட தா மென
சிந்தையி லுன்னியான் தின த்நைதவெல்வனே.

(௨௩)

ஒருமைபுனாமையேயா லொடுஞ்ஞமைமயேயா றிப்
பெருமைநல்லறிஞர் பாற்பெறுநல்விமேல்
வருமதன் சொருக்கையுமடி க்கவல்லன
லருமைசெய்குண த்தனென் மகனடக்கனே.

(௨௪)

கனவி லும்வருமவமான ன்கண் னுறு
வனருகனவமதியாயிடு னுறையு
நினைபுமுன் சொர்ப்பனின்நிலத் தென்கே லாருந் தம்
மனமகிழ்மந் துமேமார் மகன்சன் மானனே.

(௨௫)

உவமையின்மேன்மையெவ்வுயிர்க்குநாடொறு
நவநவமாய்ப்பிகநல்கிநண்ணலா
லவமரியாதையயழிக்குமாலருந்
தவமரியாதையாமென்னந்தாரமே.

(நடௌ)

என்றிவைபொறையெடுத்தியம்புமெல்லையில்
வன்றிறன்மன்னனைவணங்கிமுன்புற
நின்றடல்விசாகனந்நெடியலோபனை
வென்றிகொளுந்திறம்விளம்பன்மேயினான்.

(நடௌ)

சேடி வேறு.

எப்பொருளையாயினுமிகந்தவிடலேயார்
மெய்ப்படிவமாமெனைபுமப்பொருளின்மேட்கை
தப்புறவிடுத்தலொருதன்னுருவமாமென்
னொப்பரும்கிரத்தியையும்காருலகில்வெல்வார்.

(நடௌ)

சேடி வேறு.

பயிற்றீக்கொடுங்கன்ளர்பயமுண்டுபொருளினர்க்கு
கயில்வாய்த்தபகையச்சமரசான்பவர்க்குண்
டுயிர்மேட்டவர்க்குண்டுறுங்காலபயநம்
வாயிராக்கியர்க்கேகதில்வருமன்கொர்பயமே.

(சுரு)

பேராசையாலீனர்பின்சென்முழன்முந்
நீராதுபிடியானர்கிலர்பாரினுண்டே
நேராகவாயில்வாழ்வுநினையாமல்வருமால்
வாராததார்தாம்கொந்தினுபவராதே.

(சுரு)

அடுத்தானிலும்பாநிலார்ச்சித்தபொன்புண்
வடுத்தானிலாவாழ்வுமனைமற்றுமெங்கே
யெடுத்தான்விழந்தால்விழாதேதாயிருக்கத்
தடுத்தாலுமங்கேகார்தலைச்சுமையிராதே.

(சுரு)

புன்பாவிவாணுள்புலர்ந்தாலுமெய்வென்
னென்பாயுருந்தாலுமில்லாமையென்னும்
வன்பாடுநல்லோர்கள்வாய்விண்டுதன்மே
லன்பாளர்தம்பாலுமறியச்சொலாகே.

(சுரு)

அண்டாதபேராவலமையாததெதன்கே
விண்டாவுமலைபாலவேண்டுங்கொல்வெண்கே
றுண்டாலும்வாயினுள்ளதொருசாணிதற்கே
கண்டார்கள்பின்சென்அகையேற்குமாதே.

(சுரு)

கனிகாய்கிழங்குண்டுகானத்தினன்னீர்
நனிமாநதியிலுண்டுநாமுண்டுவைகத்
தனியானமுழையுண்டுதவஞானநெறியுண்
டினிதாகியெப்போதுமெம்போதுபோமே.

(சுரு)

அடலோபனென்பானடுஞ்செய்கையென்பாற்
ஞெடராதிவ்வண்ணந் துலைந்தென்விரத்தித்
திடமானமனையாடி றங்கொண்டுசுற்றத்
துடனேமவுபந்தங்கொழியச்செய்வேனல்.

(சுசு)

புக்கவழியூடொருவர்புக்குமிலர்போம்போ
தொக்கவருவாருமிலருற்றுநடுவின்சுட்
டக்கதொருதாயர்கிளைதந்தையுடன்வந்தோர்
மக்கண்மனைசுற்றமெனவந்தவிவர்தாமே.

(சுஎ)

அன்புற்றுமாதாபிதாவென்னுமவர்தா
முன்பெற்றசென்மங்கண்முடிவிலையவைதோ
றன்புற்றதாய்தந்தையெங்கேயதன்றோ
பின்பெற்றபேரும்பெறத்தக்கபேறே.

(சுஅ)

பூமேலவர்க்குளபொருட்குரியாரோர்
நாமேயெனுந்தமர்நயந்தெவர்பகுந்தார்
நோமேயுடம்பின்கண்ணையையதனாலே
தாமேயல்லாதெவர்தமக்குரியர்தாமே.

(சுகூ)

சடமீதுகிருமிப்பைதானென்றன்மலமோ
டிடர்மேவுபுண்ணோடெழக்கண்டதுண்டே
யுடன்மீதிவ்வுடல்போலுதிக்கின்றபுழுவைத்
திடமானமகவென்றுசீராடலென்னே.

(ரு௦)

ஊறுதுயருஞ்சுகமுமுற்றனுபவிக்கும்
பேறுபெறுதன்னுடலுமாவிரியுங்காற்
கூறுசிறுபுள்ளொழுகுடம்பையெனவப்பால்
வேறுபடுமென்னிலினிமெய்யுறையாதே.

(ருக)

துறவிற்குகம்போலொர்குகமில்லையென்றே
பெறலுற்றவாழ்வைப்பிறர்க்குக்கொடுத்தப்
புறமுற்றகாணிற்புகுந்தின்பமுற்றா
ரறமுற்றபார்வேந்தரளவற்றபேரால்.

(ருஉ)

நிருபகா தியர்வீரலாபச்சருக்கம்.

ககௌ

காதிக்குமகமன்னர்வாழ்விற்கொல்கற்றேரார்
சாதிக்குநெறியிற்கொற்குமின்பமென்றே
வாதித்துமேனாள்வசிட்டர்க்குமுன்போய்ச்
சோதித்ததன்றேருசுகப்பேபறுதானே.

(ரு௩)

அம்மாலயன் றிங்களணிலேவணிமுக்கட்
பெம்மான ளிக்கின் றபெருவாழ்வுமுற்று
மெம்மால்வரப்பெற்றவின் பத்தையொப்பாய்ச்
செம்மாநிலத்திற்சிறப்புற்றதன்றே.

(ரு௪)

உடலோடி றக்கின் றலோபன் றனக்கோர்
மிடலோவெம்மோடிங்குவெம்மோபார்வினைத்தற்
கிடலோசுகத்தேதாடெதிர்க்கின் றதெறிநீர்க்
கடலோடுகிணடேருகதித்தார்ப்பதென்றான்.

(ரு௫)

அவ்வாறவன்சொல்லுமளவின் கணரசன்
செவ்வாய்மொழிந்தன்னசெங்கட்குறிப்பா
லெவ்வாறுநின்செய்கையெனலோடுமெவரு
மொவ்வாதசந்தேதாடனுரைசெய்வதானான்.

(ரு௬)

செ. வேறு.

வந்தாலுமொர்பொருள் கைப்புகவாராவிடினுஞ்சீர்
நந்தாதமனப்பூரணம்வடிவாகியநானு
முந்தாதரவாற்பெற்றமைகொண்டின்புறனுருவாங்
கொந்தார்குழலென்றேறவியும்வரிலார்விறல்கொள்வார்.

(ரு௭)

நன்றுந்தியநெஞ்சத்திடைநாடித்தெளிவுற்றே
யென்றுந்தனிநிலைபெற்றிடுமின்பப்பொருளுடையார்
துன்றும்பெருவெள்ளத்திடைதோன்றுங்குமிழியைப்போற்
பொன்றும்பொருளையுமெயொருபொருளாய்நினைவாரோ.

(ரு௮)

துன்பத்தினையின்பத்தினுஞ்சுகமாமெனமகிழு
மென்பக்கலினடன்மச்சரனிகல்செய்குவதெவ்வா
றன்புற்றிடுகடல்வாயமுதவ்வானவருண்ண
வன்புற்றிடுவிடமுண்டவர்க்கிடரார்செயவல்லார்.

(ரு௯)

மழுவும்பிணையொடுபாந்தருமதயாணையும்புலியுஞ்
செழுவெங்கனலிடையேவரமுயலுஞ்சிலமுனிவோர்
வழுவங்கறவவன்மேற்செலவருநித்தவையன்றே
தழுவும்படிமகிழ்ந்தேற்றதுந்தான் பூண்டுடுத்ததுமே.

(ரு௧௦)

முந்தேதார்மணிமுடிசூடமுயன்றெய்தியபொழுதும்
வந்தேதானதுதவிர்ந்தேதசடைமசூடம்புனைபோது
மந்தேதாதிருமுகமோவியத்தலர்தாமரைபோலுஞ்
சந்தேதாடவிராமன்செயறொனன்செயலன்றோ.

(கக)

பிறர்செல்வமுநம்பேபெறனப்பிடிப்புள்ளவெம்மிடத்து
நெறியல்லதுபுரிமச்சரனிற்சூந்திறனுள்ளே
வுறுசெங்கதிரேதிரேபிருளுடன்றெய்துவதுண்டோ
சிறுகஞ்சரம்யாளிக்கெதிர்சென்றேறுவதன்றே.

(ககஉ)

யானேயினியிகன்மச்சரனென்பாணுயிர்தொலைத்துத்
தீநேரவனசுயைக்குமென்றிருத்தேதவியைச்செலுத்தி
யானேயருள்பொழியற்புதயனைக்கொண்டுமவல்லமரிற்
ருளேனகொலைசெய்விப்பனத்தலைநாசனையென்றான்.

(ககங)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

அன்னவனிணையசொல்லுமளவையிலருள்விவேக
மன்னவனருகிலெய்திமானையிலச்சையோடுந்
தன்னதுமேமன்மையாவுந்தகர்த்துயிருண்பனென்ன
வுன்னருந்தாந்திகேள்வன்றமனிலையுரைப்பதானான்.

(ககச)

பொங்கியபாலில்வார்த்தபுனலுமும்மதமும்பாய
வங்கெழுமத்தமாவையடக்குமங்குசமும்போலத்
தங்கியகருத்துள்விம்மித்தானிமிர்ந்தெழுந்தமானன்
மங்குறச்செய்யுமிங்கென்வன்மைபோன்மற்றொன்றுண்டோ. ()

மதுரையிற்பரமன்பண்டுவையமண்சுமந்துமாற
னதிர்வுறப்பிரம்பாற்றாக்குமடிபட்டும்வளையல்விற்று
மெதிரிலாப்பாணற்காகவிந்தனஞ்சுமந்துமானன்
சதுரழிந்திடமுன்செய்ததன்மையென்வன்மையாமே.

(ககசு)

சோரமாய்வெண்ணையுண்டுமத்தடிபட்டுச்சோர்ந்து
மூரிலானிரையைமேய்த்துமுரலிடைக்கட்டுப்பட்டுஞ்
சாரதியாகிப்பார்த்தன்றனதுதேர்விடுத்துங்கண்ணன்
பேரபிமானந்தீரந்தபெற்றியென்பெற்றியன்றோ.

(ககஎ)

உடலொருசுமையாயுன்னியுயர்வத்துநோக்குமேலா
ரிடரிதுவென்றுமானமிதுவென்றுமீனமென்றுந்
தொடர்புறிலஞ்சுவாரோதுன்னுகற்பாறைமேற்பந்
தடைவுறத்தாக்கிற்பாறையதனுக்கேகார்சிதைவுண்டாமோ. (ககஅ)

இலச்சையைத்தாந்திதன்னாலீடழித்தியல்பின்மானன்
புலேச்செயல்யானேமாய்த்தென்புதல்வனாவிடயானந்த
னிலேச்செயறவிர்ப்பனென்னாநிகழ்த்தினன்னவேலைத்
தலைச்செயல்வணக்கமாக்கிச்சமனிலையுரைப்பதானான். (கக)

கலி நிலைத்துறை.

அறிவாமென்னுநல்லவமைச்சாலகமென்னுந்
திறலாமன்னன்நீவழியின்கட்செல்லாமே
பொறிவாயைந்தும்பொத்தியடக்கிப்புகுதுந்நன்
னெறிவாயேகச்செய்குவதிங்கென்னெறியாமால். (எ௦)

உடல்வாய்கண்முகச்செவியைந்தாலுயர்வேழ
மடைவாகுஞ்சேல்விட்டிலெர்டேவண்டசுணம்போற்
கெடவாதிக்குந்தெவ்வருமுண்டேகெவுடேசன்
ரெடராமற்றன்னுண்மைசெகுக்குந்தொழிலேலார்க்கே. (எ௧)

புந்தியதாகுமெய்க்கருவூலப்பொருளைச்சென்
றிந்தியமாமைங்கள்வர்கள்கொள்ளாததிர்வேணித்
தந்திடமாகுஞ்சேமமதற்குட்டாபிப்போ
ருந்தியனானச்செல்வநிலைக்கீறுளதாமோ. (எ௨)

ஒங்காமற்றம்முட்புலனைந்துமுள்ளுடே
வாங்காநிற்போர்க்கெத்தனைசெல்வம்வந்தாலு
நீங்காவாலப்பக்குவமென்னுநெறிநில்லா
வாங்காரப்பேயெங்குளதாமோவறியேமால். (எ௩)

எமதுறுசெல்வமெம்பொருளென்றேறியமாக்கு
மமதையகங்காரற்கினியாடன்வலியெல்லாங்
கமையுறுமென்கட்சாந்திதிருக்கட்கடையோக்க
மமைவுறுமுன்னையல்லதுபின்மற்றவையுண்டோ. (எ௪)

முகமுகமுன்னேயென்மகனாகுமுமுனானத்
தகமுகன்வீரஞ்சொல்லுவதேதாவாளரியோடோர்
புகர்முகவேழம்போர்செய்வந்தும்புகுமோவவ்
வெகுமுகனென்பானோவெதிர்நிற்கும்விதல்வல்லான். (எ௫)

ஆங்காரன்றன்னுற்றலையின்றையமுடே
வாங்காநிற்குஞ்செய்கைவினைத்திம்மருண்ணாலந்
தூங்காநிற்குந்துன்னிருண்மாய்க்குஞ்சுடர்போலத்
தீங்காறச்செய்விப்பனிடேதெயன்றிறமென்றான். (எ௬)

கலி விருத்தம்.

இத்தகையவன் சொலவியற்சுமதிநாதன்
சித்தமகிழத்தனதுசெங்கைமலர்கூப்பிச்
சுத்தியெனுமோர்மனைவிதோயுமணிமார்பன்
சத்துவனெடுத்தினையதான்மொழிவதானான்.

(௭௭)

வேற்றுயிர்கள்யாவினுளுமேயுறினுமொன்றாய்த்
தோற்றியழிவின்றியொளிர்ச்சோதிதனைநாளு
மாற்றும்வகையின்றியறிகின்றவகையாயே
சாற்றுவதியாவதுதானெனதுஞானம்.

(௭௮)

மேதகுபலஞ்சிறிதும்வேட்டுமுயலாதே
யோதியவிருப்பினொடுமார்வெறுப்புருதே
மூதுலகில்யாவினுளுமுற்றியபற்றில்லா
வேதமறும்யாவதுதுவென்கருமமாமால்.

(௭௯)

ஒவறுமகந்தையொடுமார்விருப்புமற்றே
தாவறுமசித்திசித்திதம்மில்லையாதே
மேவியமுயற்சியொடுமிக்கதிடமுற்றேழுன்
யாவனவனேபுவியில்யான்மகிழ்கருத்தா.

(௮0)

ஆதிவருகாரியமகாரியமிவற்று
ளோதுபிரவிர்த்தியொழிவேடபயமச்ச
மோதுமொருபந்தமொடுமாட்சமறிவிக்கும்
யாதுளதுநாளுமதுவென்மதியதாமால்.

(௮௧)

ஒத்தமனமிந்திரியமோதியபிராண
னத்தகையவானதொழிலத்தையுநன்றாய்
சித்தகநல்லேயாகமதில்வேறுதரிப்பிக்கு
இத்தகையயாவதுதுவென்றிருதியாமால்.

(௮௨)

என்சொலுமிடத்திலதுமுற்றும்விடமொத்தே
ன்சொலுமிடத்திலதுபேரமுதமாகி
ன்சுருபமற்றவன்மதித்தெனினிலுண்டா
மன்சுகமதாருமெனவித்தகையசொன்னான்.

(௮௩)

தாமதனிராசுதனெனுந்தகையர்தந்தந்
நாமமுமகற்றிமுமுஞானியருளத்தே
யேமுறவிருப்புடனிருப்பனெனியெனன்
மாமனைவிறற்பெருமையாசறியவல்லார்.

(௮௪)

நிருபகா தியர்வீரலாபச்சருக்கம்.

களக

அந் தணர்பதந் துளவமான் கிடையுயர்ந்தே தார்
புந்திநதிதீரமிகுபுண்ணியதலஞ்சீர்ச்
செந்தழலிவற்றிடைசெறிந் துகொடுமோகன்
ஞெந்தவினையங்க துதுறந்திடவல்லாளே.

(அடு)

மூவர்பிரமா தியருமுப்பதின் முக்கேகாடி.
தேவருமருந்தவருமற்றுமுளசீரே
ரேவருமியற்புனிதையெங்குறைவளங்கே
யாவருடிபென்னிலினியா ரவனைவெல்லார்.

(அக)

துங்கமயிடாசுரனுடற்றருதிசேரரசு
சிங்கமிசையேறினள்செகுத்தகதையேபா
லங்கவளசீர்த்திபெறசுத்தனெனலாவான்
பங்கமறவேயுயிர்பறித்திடவல்லாளே.

(அஎ)

அல்லறவெழும்பரிதியென்னவறினில்லார்
சொல்லறவுமெய்திர் துரந்தெனருமைந்த
னல்லறன துன்மனையே தாகதிருங்கச்
கொல்லறனியற்கையெனில்யாவா துகொள்ளார். (அஅ)

ஷே வேறு.

என்றினையனபலவெடுத்தாச்சத்தாவ
னின்றியம்பலுமதிநிருபன்கேகட்புறக்
கன்றியகலகனைக்கடியும்பேபார்வலித்
தன்றிறமியற்சமா தானன்சாற்றினான்.

(அக)

திமிரவெங்களிற்றினுஞ்சிற்பெறும்பினு
மமர்பவனொருவனென்றனுவுமருவுஞ்
சமமெனக்ருறிக்ருமென்றனொடார்கொலா
வுமிழ்சினப்பகைஞராயுறும்விதேராதேர.

(அஃ)

என்பவையவன்பகர்ந்தேதருமெல்லையி
லன்பருக்கருள்செயுமறிஞர்தம்பிரான்
மென்பதம்வணங்கிரல்விருத்திராயகி
தன்பெருங்கேள்வனாந்தவனிடேதாதினான்.

(அஇ)

வாணியாரிறைக்குமேமார்மலர்ச்செந்தாமரைக்
காணியாள்கேள்வர்க்குங்கங்கைகுடிய
வேணியார் தமக்குமேமல்வீட்டுக்கென்னிய
லேணியாலலதவர்க்கேகற்பாலதேதா.

(அஉ)

காவல்காட்டுதல்துடைத்தழித்தல்கற்றுடை
மூவரான்முனிவரர்முத்தரானதுஞ்
சாவருமானுடர்சதமகாதியார்
தேவரானதுவுமென்செயல்கொண்டல்லேவா.

(௭௭௩)

தொன்மையாமருந்தவந்தொடங்கியாங்கதி
னன்மையாலுறுபயனணுகலின்றியே
யின்மையாமியலறமியற்றித்தம்புய
வன்மையாலியார்கொலோவாழ்ந்துளார்களுள்.

(௭௭௪)

சொல்லருந்தவத்தியல்சொல்லற்பாலதோ
செல்லருந்தீதுரைசெய்தபேரதினு
நல்லருமிவ்வுரைநன்நுநன்றெனப்
புல்லரும்படைத்தனர்பொருளும்வாழ்வுமே.

(௭௭௫)

மாதவத்தேதாருளமதிக்கிற்கற்பக
மோதுமைக்கடலமுதும்பர்மாதார்வான்
மீதினிற்சூரகதம்வெள்ளிபத்தொடிப்
பூதலத்தினும்வருஞ்சுவர்க்கபேராகமே.

(௭௭௬)

பாலகனொருவனென்பேரபகாரணைப்
பேரலருளெவர்செய்வார்புரிந்தமாதவந்
தாலவன்பெறுபயனன்றியாவியுஞ்
சாலவிந்நிலத்தேவர்தமக்குமீவனால்.

(௭௭௭)

வன்புறவொன்றினுக்காகவாளின
லென்புறத்தசையரிந்தீந்துபின்றுலை
முன்புறவிருந்தவன்முயற்கியென்மக
னன்புறந்திறத்தலதார்கொல்செய்துளார்.

(௭௭௮)

மண்ணியலுலகினின்மற்றையண்டத்தூந்
திண்ணியவெனதொருசிறுவனில்லையேற்
புண்ணியமெனப்பெறும்பொருளுஞ்செல்வமு
மெண்ணியமேன்மையுமெவர்க்குமில்லையால்.

(௭௭௯)

பரத்துரோகணையருட்படைகொண்டென்மக
னுரத்தினால்வதைத்துவேவொடுதன்றேறவியு
மரற்றவேயவர்விடயானந்தன்றனைக்
கரத்துவாள்விதிர்ந்துயிர்களைவன்பாணென்றான்.

(௭௮௦)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

ஆனிற் ததொருகன் றினுக்குமணிவந்தசைத்தபொழுதருமகன்
ருனிற் திடல்புரிந்தமாமனுவையாதிமன்னர்நெறிதன்னில்வாழ்
பானிற் தருமென்மனைவிநீதியொடியானுமெய்தியதிபாவியா
நீனிற் திகழுமக்ரமன்றனுயிர்கொள்வனென்றனையாயேன. ()

நேயமென்கணுடைமாமயித்திரிதன்னீர்மையைக்கொடறநெ
றியிலாத், தீயவெங்கபடியாவியுண்டமிர்நசீலமாமெனதுசெய்
கையா, லாயவஞ்சகிமணுளனைப்பொருதிடம்பனைக்கொல்வனடு
த்தெனாத், தூயவன்சரணவணங்கிமுன்னமிதுசொற்றனன்றிகழ்
சசீலனே. (கௌ)

அகமுருக்கமுறமயிர்சிலிர்ப்பவிழிநீரரும்பிவரவணுகுவேற்
கிகலிநிற்பவளநீதியோவெனவியம்பிநற்கருணையேகிணை, மகி
ழ்வுளத்திலுறவதனமுங்குளிர்மதுரமென்சொலொடுமருவுமென்
முகமெதிர்ப்படவும்வல்லடவினை கொலென்றுரைத்தனணன்மு
திதைதேயே. (கௌ)

நிருபனுக்கெதிரமைச்சரண்மொரனும்மேயாகருந்தமதுநீர்மை
யால், வெருவெமய்ப்பகைஞரவரவர்க்குரியர்விறல்செகுத்திடவி
ளம்பினா, ரருகுநிற்குமவர்பிறருமங்கவரவர்க்குறும்பகையுமாண்
மையும், வரிசையிற்புகலவினவியுள்ளமிகமதிமணுளனுமகிழ்ந்த
ரோ. (கௌ)

நிருபகாதிபர்வீரலாபச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ விருத்தம்-கௌந்.

௨௮ - வது, விவேகன் காசிபுருசருக்கம்.

—)X(—

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

மோகன்வெம்படையுமவனதாவிபுமுடிந்ததாலினியெனாமொ
ழிந், தேகநம்படைஞர்வாரணாசிபுகவென்னவேலையொலியென்
னவே, யோககுஞ்சரமும்வேதவான்பரியுமுற்றதந்தாவெமய்பிர
தமுஞ், சோகமாறியமெய்ஞ்ஞானவீரரொடொலித்தெழுந்ததெ
வர்சொல்வரே. (க)

ஏகநாயகனைமானதன்பிரவிருத்தியாலுதவுமினரா
மோகனாதிபர்பிணித்தவெம்பிணிவிடுப்பதற்கெழுமுயற்சியோர்
நாகபாசவிசிகத்தைவிட்டசுரனல்லறப்படையையநலியுநாள்
வேகமார்கலுழனுத்தியோகமெனவெத்திசாமுகமும்விசவினார்.

ஞான மா ம்வலவனான டத்துவனவே தவாசியின டக்குமார்
தான லா துயர்வுவே நிலா தன மருட்படைத்தொகுதிசாடியே
யானவை திகநல்வீ திபாவனவனந்தகேகாடி ரவியாமெனச்
சேனை யூடிலகுசோதிசேர்வன திரண்டெழுந்தபலகேதர்களை. (ங)

காமமென்கதலிசாய்த்துவெஞ்சினவனத்தைதேவராகுகளைந்
தெறிந்தேதமுறுங்கடியலோபவேடையையிறைத்தமுக்கியுலகிய
லெனு, மாமதஞ்சிறிதுதன்முன்னுறினுமனம்பொருதெநிர்மலைப்
பதாய்க், கோமகன்பணியின்முன்புசென்றுபடர்ஞானயானை
பலகேகாடியே. (ச)

சிதைவின்கேமலவர்களுந், துணர்ந்தனையர்செல்லவிட்டநெறி
சென்றொரைங், சுதிவிடாதெவையுமாயநாறிமுமுஞானவாயினு
ரைகக்கிவந், தெநிரும்வாநியரைவாயடக்கிமறையேழிசைக்குர
லெழக்கலித், தநிரும்வாசிகளெழுந்தசென்றனவனந்தகேகாடி-
யெனலாகுமால். (ரு)

ஆனவாழ்வினுமதற்றேபாதினுமெத்தாயிர்க்கிதுதியாயினு
ஞானதீரம்வழுவாதவீரமுநவிறுமின்சொலுநனின்றிடா [சியும்
மோனவாளுமெவையெவ்வொவர்க்கியையுமவையியற்றுமுயற்
வானளாவவருமதிசயத்திறலெண்ணில்கேகாடியுளர்வயவரே. ()

இனையதன்மையுநரால்வகைப்படையுமேமரும்கேவலைதனிவினை
யதன், மனைவியாகுமுபரிடதைதமாதை வளர்க்கைதேயாடுமவண்
வைத்துமேற், றனையடர்ந்தூநிருபகனையாதியர்கள் சூழநற்கமதி
தன்னொடும், வினையகன்றறிவொர்வடிவமாமிரத மீதிடுலறினன்
விவேகனை. (எ)

கலி விருத்தம்.

ஆயதேதார்கேவலைவாயறிஞர்கோன்வலியிலத்
தியமாமோகனாதிபார்படைத்திறமெலா
மோயுமாலினியெனாவகையாலுலறியே
துயமாதவரும்கேயாகியருமுன்றுள்ளினார். (அ)

இசமும்வஞ்சுகர்வினைக்கங்குல்வாயிதழ்குவித்
தகமொடுங்கியதகன்றிரதமேமலறிவுடைப்
பகலவன்பகைதெறப்புக்குதலும்பதுமமா
முகமலர்ந்தனளராமுடியில்வாழ்முதல்வியே. (ஆ)

நற்புலப்படைஞர் தாணடைபெயர் த்தெழுதலா
 னுற்பவித் துடலழிந் துலையுமிவ்வுலகர்வா
 முற்புதப்பொய்யைமெய்யாமெனக் கண்டுளார்
 புற்புதக் கண்டொ லும்பூழிசென் றுற்றே த.

(க௦)

நன்னிமித்தத்தொடுநாதகீதத்தொடும்
 பன்னுமெய்ச்சுருதியின்பல்லியத்தொலியொடுஞ்
 சென்னெறிப்புக்கதச்செழுமதிக்கணவனா
 ருன்னுநற்றத்துவத்துணர்வுடைத்தேதரேரா.

(க௧)

கூசிமாமேமாகனார் குலநெடுங்கா லுறப்
 பாசிநீரோடொதுங்கியதெனப்பாறவே
 வாசிடேதர்யானைமாவயவோராடரானக்
 காசிமாநகரிடைக்கடிதின்வந்தெய்தினான்.

(க௨)

இரதமேறியதிழிந்தெண்ணரும்படைஞராம்
 விரதமாதவரோடுமவீடுகண்டாலெனச்
 சரதமாமறிவுடைத்தலைவனந்நகரிடைப்
 பருதிபாலொளியெழும்பண்பெலாநோக்கினான்.

(க௩)

என்றுமாளுதசெல்கதிகொள்வானிரலியுந்
 துன்றுதாபக்கொடுந் துயர் தனக்கெய்துமே
 னின்னுபேபாதற்கிதானிலையெனக்கருதுறச்
 சென்றுவாணுற்றபொற்கோபுரங்கிரமும்.

(க௪)

கையெடுத்திலருநற்காசிமாநகரொனந்
 தையன்முத்தித்திருத்தன்னுன்வைகினனொ
 வையகத்தெவரையும்வரவழைத்திடுதல்தேபாற்
 றுய்யநற்கொடிதுடங்கியமதிந்ருமுலும்.

(க௫)

விள்ளரும்பரமனும்விண்டுவுங்குடிபுருந்
 தள்ளருங்கயிலையஞ்சயிலமுந் தாழ்கடற்
 பள்ளமுந் தமதருட்பத்தராயினர்கடம்
 முள்ளமும்பொருவுருவுபயநற்கேகாயிலும்.

(க௬)

கண்டுகண்டனைவருங்கண்களித்தங்கையா
 முண்டகந் தந்தமாமுடியினுச்சியின்முகிழ்த்
 தண்டருந்தெரிவுருவம்பிகாபதியருள்
 கொண்டுவைகியதிருக்கேகாயிலுட்பேபாயினார்.

(க௭)

ஆயபொற்கோயில்புக்கத்தேனாடன்னையைச்
சேயவர்க்காயினுர்தேரிசனம்பெற்றருட்
டாயரைக்கண்டதன்குழவியுந்தருகொடைத்
தூயரைக்கண்டவாதுலருமாயினர்களால்.

(கஅ)

இன்புறத்தமதுரோமஞ்சிலிர்த்தெதிர்புகுந்
தன்புறக்கண்கணீரருவிநேர்பெருகுவார்
முன்புறப்படியின்மேன்முடியுறப்பணிகுவார்
வன்புறக்கோயில்சூழ்மதில்வலஞ்சூழுவார்.

(கக)

சூடுவார்சென்னியிற் றூயதாடொழுதழுந்
தாடுவார்திருவெழுத்தைதந்தையுந்தம்முளை
நாடுவார்சின்னையுநயனமுங்களிகொளப்
பாடுவார்பண்ணொடப்பரமஞானியர்களை.

(உ௦)

அன்னதேதாரவேலைவாயறிஞர்தங்கேகாமகன்
றன்னதாருயிரனார்தம்முன்வந்தெய்தியங்
கென்னையாளுடையவன்முள்பணிந்திருகரஞ்
சென்னிமீதிற்குவித்திணையசொற்செப்பினான்.

(உ௧)

கலிவிருத்தம்.

ஏவாதகல்லாலெறிந்தாலுமெம்மினத்தேதார்க்
காவாபெருகவருள்சுரந்தநின்கடைக்கண்
பூவாலெறிந்தான்பொடியாகப்பார்ந்ததென்னிற்
றேவாவெவருன்றிருவுளத்தைத்தேதர்வாரே.

(உ௨)

சூழப்பணிந்ததிருத்தொண்டர்நமைமேலாக்கு
வாழப்பணித்தமலர்ப்பாதுமாமுடியி
லாழப்பருப்பதத்தேதாடள்ளிச்சுமந்தாணைந்
தாழப்பணித்ததெதவர்தாமுணரவல்லாரே.

(உ௩)

வைதிடினுமெம்மினத்தேதார்வாய்வாழ்த்தினுமவருக்
கெய்தரியபேறளிக்ஞமின் பச்சிறுமூர
லுய்தலறமுவரைமூன் னாரோடுநீறுபடச்
செய்ததெனின்மற்றுன் றிருவினையாட்டாரறிவார்.

(உ௪)

நாதாவிக்காசுநகர்நாடிவந்தாடைய
மேதாவியர்க்கலதுவீடுபெற்றகெவ்வியிர்க்கு
மாதாரகப்பிரமமந்திரத்தைதமாய்ந்திடும்போ
தேதாதாதொழியினுன்க்குப்பயமாமோ.

(உ௫)

விவேகன்காசிபுகுசருக்கம்.

களள்

நீதரிக்குமிந்நகர்க்குணீடுலகிலெவ்வுயிர்க்குஞ்
சாதல்வரப்பெற்றெவையுந் தன்மயமாகப்பெறுமேல்
வேதனெனச்சென்மம்விதிப்பவர்க்குமாகவிகொள்ளும்
பாதகர்க்குமென்னோபணிக்கும்பணிவிடையே.

(உக)

என்றுபலவாசகங்களிவ்வாறெடுத்துரைத்து
நின்னுருகுங்கோமானீலகண்டத்தெம்பெருமான்
பொன்றிகழுங்கொங்கையன்னபூரணியோடும்மகிழ்ந்து
துன்றுதிருநேயஞ்சுரந்ததிருக்கண்சாத்தி.

(உஎ)

மோகன்முதலானோர்முருங்கப்பொருதடக்கி
யேகமுதனாதனிருஞ்சிறைதீர்க்கும்படிக்கும்
பாகனையசொல்லிசிவபத்தியையுங்காப்பாக்கிப்
போகவிடைநல்கும்பொழுதிறைஞ்சிப்போற்றியே.

(உஅ)

மன்னுபடைசூழவிந்துமாதவனையும்பணிந்து
தன்னுளமுமெய்யுந் தழுவின்மெழுகாயுருகிப்
பன்னுவனதோத்திரங்கள்பண்ணியரிபத்தியொடும்
பொன்னுலவுசெய்யபதம்போற்றிவிடைகொண்டகன்றான்.

(உ)

கங்காநதியின்கரை * யறிஞன்சென்றணுகி
மங்காதஞானவயப்படைஞர்தற்சூழப்
பொங்காழியோதம்புடைபரந்தாற்போன்மோக
சங்காரஞ்செய்வோனத்தானத்துறைவேலை.

(ஙஉ)

விவேகன் காசிபுகு சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ விருத்தம் கஙஉங.

உக - வது, படையெழுச்சிச்சருக்கம்.

—————: (:) : —————

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

அன்னவர்வரவுதன்பாலடுத்தவர்புகலக்கேட்டு
மன்னவனெடுமாமோகன்மனங்கொதுகொதிப்பவீரக்
கன்னவிறடோள்விம்மக்கட்டுணைசிவப்பக்காந்தித்
தன்னருகிருந்ததானைத்தலைவரோடிதனைச்சொன்னான்.

(க)

* ஒருபால் எனவும்பாடம்.

காடுபேராய்மறைந் தூமம்மாற்கலங்கியவிவேகன்பட்ட
பாடுபேராயஞ்சினிற் றபயமும்பேராய்ப்படைஞ்சாண்டாங்கேகார்
நாடுபேராய்வைகிபீண்டிந்நகரினும்புகுதக்கேகட்டு
மூடுபேராயடேரமெங்ஙனெனாங்கிப்பேராயுறைதூமம்மா. (உ)

அடர்ந்திலமனையர்வைகுமவ்வனத்தினுமிந்நாட்டிற்
படர்ந்துவந்திதுத்தாரென்றல்பகர்ந்திடக்கேகட்டுமாங்கேக
தொடர்ந்திலநம்முன்வந்தூதூதூசொற்றவன்பின்னையு
நடந்திலமென்றூலிங்ஙனண்ணுவார்க்கச்சமுண்டேடா. (ங)

என்பனபலவுங்குறியிகல்பொரற்கினியென்மோக
வன்படையெவையஞ்செல்லமதமெனுமத்தமாவிற
புன்பழிப்பறைநின்றேறங்கப்படைத்திரென். மறைத்தூபீட்டுந்
தன்பெரும்விடயத்தேதரைத்தருதூரல்விவையிலென்முன். (ச)

என்றவனுரைத்தேலாடுமெழுந்தடற்காமனையா
வுன்றனியாண்மைகாண்டாருலகின்மற்றெவரேயப்பா
னின்றமர்க்களத்தினெய்திகிருபகன்முதலோர்மாளச்
சென்றடியேங்கள்செய்யுஞ்செவகந்தெரித்தியென்முன். (ரு)

கலி விருத்தம்.

ஈதவனுரைத்தூடனெழும்பொழுதுவல்லே
மோதியபழிப்பறைமுழக்கினாலிகேகனாந்
தீதுறுமருட்படைசிவன்பருகுமுன்னே
யோதனிடமுற்றதெனவேங்கியதூமாதேதா. (க)

செம்பொன்மணிதூபுரமெனும்பறைகிலம்பத்
தம்புருவவில்லொடுதடங்கணிகையம்போ
டம்பொன்முலைமாகளிரெழுடல்குவிதத்தேதா
டிம்பரினெழுந்ததூமுன்னிரதிபதிதூனை. (ச)

சீற்றமதயானைகுடி. லப்பரிதிறற்றேறர்
சாற்றதீர்மொழிப்பறைபுராகிமிர்சாப
மேற்றழல்விழிக்கணைகன்யாவுமெதிர்கொண்டே
யாற்றலொடெழுந்ததத்திகேகாபனதனீகம். (௪)

வாயிதழ்துடித்தலுமடித்தெயிறதூக்கித்
தீயெனவிழிக்கடைசிவத்தலுமடுத்தூப்
பாய்புலியெனப்படபடத்தலுமிவ்வாரேற
யாயகொடுமைப்படையடர்ந்தனவனந்தம். (கூ)

இரப்பொலிகொண்மாமுழவொடேழ்கடல்வனாகப்
பரப்பினுமடர்ந்துபடர்பாய்பரியொடேந்துங்
கரப்பலியுள்ளொளொடுகலித்தகடலுலோப
னாரப்படையெழுந்ததறிதேனார்கணமொதுங்க. (க௦)

சாட்டுபொருள்யார்வரினாபில்லையெனும்வன்சொற்
காட்டுவதுமற்றொருவர்கைப்பொருள்பெறுக்கைந்
நீட்டுவதுபின்வகைநிறந்தாமுடேமபா
ராட்டுவதுமாயபடைசென்றனவனேகம். (க௧)

செந்திருவுள்ளாரெதிர்செயிர்ந்துடையபார்வைக்
சூந்தமுமகத்ததுபொருதகொலைவானு
நிந்தைதபிறரைப்பகர்நெடுங்கணையுடேமந்தி
வந்ததிகன்மச்சரன்வயப்படையுமாதேகா. (க௨)

நன்ருணர்வினாணெனுமொர்பாசமுடனல்லோர்
முன்ருகிவுருதகைமுரட்கனிகைதன்னை
டென்கருமமெய்தினுமெவர்சூம்வணங்காமெய்
வன்கதைவொடோங்கியதுமானனிபிர்நாணை. (க௩)

துய்யர்தொழலுந்தொழுகல்சொர்ந்தணையர்கேமற்கண்
டையெனவிழிந்துடன்முதிழ்ததுமொழிபல்காற்
செய்யவொர்சுரஞ்சிறிதகைத்தணையசெய்யு
மெய்யவினையப்படையெழுந்ததொருசுனைமுய். (க௪)

யாமொமெதனப்பகர்கவண்கலுமியாவுந்
தாமுணர்சூலப்பவரிடத்தொனல்லாற்றும்
தீமமுவுமுற்கொடுகடந்ததுதிரண்டோர்
மாமமதைதந்தையவன்வன்படையுமன்கேன. (க௫)

இத்தகையபின்னருமெழுப்படைகள்யாவு
மொய்ததுமுனைமுந்தசெலவேமாககெடுமன்னன்
சித்தசன்முதற்றலைவாருமுனொருதேர்கேமற்
கைத்தமுலுமுள்ளுதுகடுப்புடனெதிர்ந்தான். (க௬)

ஆயபொழுதந்நனமடுத்தகுலியொன்றே
வாய்புனல்வந்தனர்வயப்படைசொர்க்குண்டேர்ப்
பாய்பரிகடுங்கினபதாக்கையிசைபோலிப்
பேய்கண்டமாடினசூறைக்கொளிரிடித்தேத. (க௭)

செம்பனையசோரிமழைபெய்ததுசெழுங்கார்
பைம்பொனெடுமால்வரைசலித்ததுபகற்போ
தும்பர்பலமீனினமுருத்ததுமிகப்பூ
சும்பம்வரலுற்றதுகலங்கியதுவேலை.

(க.௮)

மின்னறவிடித்திரளிடித்ததுவிண்டேமல்பா
னன்னதிகளிற்புனனடந்ததிமோகன்
மன்னுபுயமாலிகைபுலால்கமழமற்றேரார்
துன்னுபுருவத்தொடுதுடித்ததுவிடத்தோள்.

(க.௯)

இத்தகையதுற்குறிகளெண்ணில்பலவெய்தப்
பித்தரின்மயங்கியவைகண்டுமதிபேபு
துத்தமவிவேகனுயிருண்பனெனவுன்னிச்
சித்தமருடாணையொடுதர்மிசைநடந்தான்.

(௨௦)

ரபொடிசுவிற்பொழுதுமல்கிருளொடோங்கி
பகலினைப்பொரநடப்பதெனவன்னான்
படைகொடெய்தியதுணர்ந்தறிஞர்நாழு
புடையதம்படைகொடாங்கெதிரநடந்தார்.

(௨௧)

கலிநிலைத்துறை.

பவன்பகைசிறைதஞ்சுமொள்வாளொடும்வெறுத்தென்
லயுந்தெறுஞ்சினத்தொடுமடந்தையொருங்கே
கட்கணையுருக்கவசத்தொடுங்காமன்
யர்ந்திடச்சென்றதந்நிருபகன்கேனை.

(௨௨)

ன்றமெய்க்கவசமுமெதிரிலாமோன
பகரின்சொலாங்கூரியவேலு
தெதிர்வணங்குறுதனுவுங்கொண்டாங்கே
சினத்தெதிர்புருந்ததுபொறைப்படையே.

(௨௩)

பதயிரியத்திகிரியுமனப்பற்
விற்றற்றண்டமுமென்றையும்கேண்டா
னஞ்சுந்தமுமுலோபன்மேனடத்தூந்
முந்ததுவயிராக்கியத்தானே.

(௨௪)

ரமைகொள்ளேபரிகைவெற்றிவெண்ணங்கும்
நெனுங்கடலெனவொடுங்குமுன்னிய
ணர்வாங்குலொழுங்கொடும்மமனை
ரடநாலடக்கர்க்கொன்பெரும்படைத்தொகுதி. ()

எனையர் வாழ்வையுந் தமதுபோன் மதிப்பதாமெழுவு
மனையர்பா லுறுமன் பெனும்பாசமுமலர்ந்த
வனசமாழுகக்கனிகையுந் தாங்கிமச்சரப்பேபர்
தனையடர்ந்ததாலெழுந் துசந்தே தாடன் மாத்தானே.

(௨௬)

புடையெழுந் துமெய்ப்புந் துமையம்புலனெ நிபோகா
தடையவுள் ளுறவடைக்குந் த்படைக்கலத்தடல்கொண்
டிடைபுகுந் தகங்கா சமுமானமுமென் னும்
படையொ துங்கிடப்படர்ந்ததச்சமதமப்பதாதி.

(௨௭)

மற்றுமேவ றுளமதியுடைப்படைஞரும்வலிந் து
பற்றலாரிவர்க்கிவரென த்தகையபல்படையைய
முற்றமே மாதுதுமென் றவரவர்க்கெ திர்முடுகி
சுற்றினாரினை த்தே தான் படைத்தார் த்தனர் தொடர்ந்தார்.

(௨௮)

வேதநாயகன் படையுமக்கொடுந் தொழில்வெய்யோன்
நீதருதவன்பதா தியுங்கடுஞ்சினந்திருகி
யோதவாரியும்வடவையுமொன் றெடுடான் றுடன்று
மோதினாலென த்தாக்கியதெதிரெ திர்முடுகி.

(௨௯)

இருதிறப்படையும்குந் திக ளுறுமெல்லை
கருநிறப்புன ல்வெண்ணிறப்பா லொடுங்கலந்தாங்
கொருநிறத்ததாய்த்தே தான் றலாலெபகையுணர்ந்து
பொருவதெத்திறமென் றிறைக்கன் டினர்புகன் முர்.

(௩௦)

அன்னவாசகங்கே கட்டலுமறிவுடையமலன்
முன்னதாயநம்படையும்கீமா கன்மாப்படையு
மின்னதாமெனப்பகுந் துணர்வுறுங்குறியினியான்
சொன்னவாய்மையிற் றெழுடர் திரென் றினையன சொன்னான்.

(௩௧)

அறுசீர்க்கழி நெடிவடியாசிரிய விருத்தம்.

பாலகன்வருடும்பேபா துபால்சரந் துடையகொங்கை
மா லுறமுயங்குங்கே கன் வன்வருடுங்கான் மயக்குநீரான்
மேலவர்தொழி லுங்கீழார்செய்கையும்கேவறன் றேறனுஞ்
சாலவமனத்தின் பான்மைகேவ றுறச்சாருமன் றேற.

(௩௨)

அறிஞருமறினிலாருமய லுளோரியற்றலாரு
முறுதுயருழப்பாரொ த்துமொத்திலொன்ன லார்தேமற்
பிறிதுறுமிடர்க்குநீநாவர்பெருமையோர்மற்றையோர் தம்
வறிதுறுமுடலிற் றுக்கும்வன் றுயர்க்கழிவர் மாதோ.

(௩௩)

செம்பனையசோரிமழைபெய்ததுசெழுங்கார்
பைம்பொனெடுமால்வரைசலித்ததுபகற்போ
தும்பர்பலமீனினமுகுத்ததுமிகப்பூ
கம்பம்வரலுற்றதுகலங்கியதுவேலை.

(க.௮)

மின்னறவிடித்திரளிடித்ததுவிண்மேல்பா
னன்னதிகளிற்புனனடந்தததுமோகன்
மன்னுபுயமாலிகைபுலால்கமழமற்றோர்
துன்னுபுருவத்தொடுதுடித்ததுவிடத்தோள்.

(க.௯)

இத்தகையதுற்குறிகளெண்ணில்பலவெய்தப்
பித்தரின்மயங்கியவைகண்டுமதிபேபு
துத்தமவிவேகனுயிருண்பனெனவுன்னிச்
சித்தமருடாணையொடுதார்மினையடந்தான்.

(௨.௦)

வன்பொடிசுவிற்பொழுதுமல்கிருளொடோங்கி
நன்பகலினைப்பொரந்தப்பதெனவன்னு
றன்படைகொடெய்தியதுணர்ந்தறிஞர்தாமு
மன்புடையதம்படைகொடாங்கெதுநடந்தார்.

(௨.௧)

கலிநிலைத்துறை.

விடயவன்பகைசிறைதக்குமொள்வானொடுமெய்துத்தன்
வுடலையுந்தெறுஞ்சினத்தொடுமடந்தையொருங்கே
கடவுகட்கணையுக்கவசத்தொடுங்காமன்
றிடமயர்ந்திடச்சென்றதந்நிருபகன்சேனை.

(௨.௨)

மூரெல்ன்றமெய்க்கவசமுமெதுரிலாமோன
வீரமும்பகரினசொலாங்கூரியவேலு
மாரவந்தெதுர்வணங்குதுதனுவுங்கொண்டாங்கே
பாசவெஞ்சினத்தெதுர்புருத்ததுபொறைப்படைவே.

(௨.௩)

வன்மையாகியதயிரியத்திகிரியமுனப்பற்
றின்மையாழ்விற்றற்றண்டமுமெவற்றையும்கொண்டா
நன்மையாமுனைக்குந்தமுமுலோபன்மேனடத்தான்
தன்மையாயெழுந்ததுவாயிராக்கியத்தானே.

(௨.௪)

தாழ்ந்துமென்மைகொள்பேயிகைவெற்றிவென்சங்கும்
வாழ்ந்தபேயிதுணங்கடலெனவொடுங்குமுன்னியு
மாழ்ந்தநல்லுணர்வாங்குலொருங்கொடும்மறை
குழ்ந்துகொண்டநாலடக்கார்தோன்பெரும்படைத்தொகுதி. ()

எனையர்வாழ்வையுந் தமதுபேரான் மதிப்பதாமெழுவு
மனையர்பாலுறுமன் பெனும்பாசமுமலர்ந்த
வனசுமாழுகக்கனிகையுந் தாங்கிமச்சரப்பேபர்
தனையடர்ந்ததாலெழுந் துசந்தே தாடன் மாத்தானை.

(௨௬)

புடையெழுந் துமெய்ப்புந் துமையம்புலனெறிபேபாகா
தடையவுள்ளுறவடைக்கூந் த்படைக்கலத்தடல்கொண்
டிடைபுகூந் தகங்கா ரமுமானமுமென் னும்
படையொதுங்கிடப்படர்ந்ததச்சமதமப்பதாதி.

(௨௭)

மற்றும்கேவறுளமதியுடைப்படைஞரும்வனிந்து
பற்றலாரிவர்க்கிவெரனத்தகையபல்படையைய
முற்றமேமாதுதுமென் றவரவர்க்கெதிர்முடுகிச்
சுற்றினாரினைத்தேதான் படைத்தார் த்தனர் தொடர்ந்தார்.

(௨௮)

வேதநாயகன் படையுமக்கொடுந்தொழில்வெய்யோன்
நீதருதவன்பதாதுயுங்கடுஞ்சினந்திருகி
யோதவாரியும்வடவையுமொன் றெடுதான் றுடன் று
மேமாதினுலெனத்தாக்கியதெதுரெதிர்முடுகி.

(௨௯)

இருதிறப்படையும்புகூந் திகலுறுமெல்லை
கருநிறப்புனல்வெண்ணிறப்பா லொடுங்கலந்தான்
கொருதிறத்ததாய்த்தேதான் றலாலெபகையுணர்ந்து
பொருவதெத்திறமென் றிறைக்கன் பினர்புகன்முர்.

(௩௦)

அன்னவாசகங்கேகட்டலுமறிவுடையமலன்
முன்னதாயநம்படையும்கேமாசன் மாப்படையு
மின்னதாமெனப்புகூந் துணர்வுறுங்குறியினியான்
சொன்னவாய்மையிற் றெடுதர் திரென் றினையனவொன் னான்.

(௩௧)

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

பாலகன்வருடும்பேபாதுபால்கரந் துடையகொங்கை
மாறுறமுயங்கூங்கேதன் வன்வருடுங்கான் மயக்கூரீரான்
மேலவர்தொழிலுங்கேழார்செய்கையும்கேவறன்கேறனுஞ்
சாலவுமனத்தின் பான்மைகேவறுறச்சாருமன்கேற.

(௩௨)

அறிஞருமறினிலாருமயலுளேளாரியற்றலாரு
முறுதுயருழப்பாரொந் துமொத்திலொன்னலாரமேற்
பிறிதுறுமிடர்க்கூநேராவர்பெருமையோர்மற்றையோர் தம்
வறிதுஅமுடலிற்றுகூரும்வன் றுயர்க்கழிவர் மாதேதா.

(௩௩)

நெஞ்சகமுருகுந்தன்மைநீடறிவுடையார் க்கண் றி
வஞ்சகர்திறத்துமுண்டாமென்னி னுமொன்வார் மாத
ரஞ்சன விழியா லுள்ள மறிவினார் குழைவரீசன்
றஞ்செனுமருட்குணைக்காற்றம்முனங்கரைவரீசன் றேமுர். (௩௪)

மாசற்றார்செய்யவேண்டுமா தவம்பா துபில்லை
யாசற்றார்செய்வதில்லையா தலாலினியசெய்கை
பேசுற்றபெரியோர்க்கில்லைபிறர்க்குமதிலையென்றது
மோசைத்தெண்டி-ரைசூழ்பாரிலவர்க்கிவரொன்வா ரொன்வார். ()

பொன்னும்பித்தனைபுமொன்றேபொனிறம்பொலியுமெனு
முன்னும்பற்றுகுங்கல்லாடுகைக்கும்பொதுகைபொழுமற்
றுன்னும்பற்றலர்தம்நீட்டந்தூயகம்பினமொத்ததுலும்
பன்னும்பற்பலவாஞ்செய்கைப்பண்புமெனமுமன்றே. (௩௫)

நீருற்றதகற்றிப்பால்கொன்னத்தினீர்மைபொலி
பொருற்றபுல்லர்தானையெவற்றையும்துத்திற்றன் னிச்
சீருற்றநமதுஞானச்சேனையோடொருங்குசென்று
தாருற்றதும்பைபுடிச்சாடுமின்பகையையென்றன். (௩௬)

அவன்துரைத்தகொடுமறிவுடையபடைஞரீட்ட
முவரிமீப்படர்ந்தாலென்னவோரிமையொடுங்காமுன்னக்
தவமுதற்படைகளேந்தித்தழலெழுத்தாக்கித்தாக்கிப்
பவவினைப்பதகர்தானைபதைத்திடப்படாய்ந்ததன்றே. (௩௭)

சாடினரறிஞானஞர் தகர்த்திடத்தறுகட்டையோர்
விடினர்சிலபேர்சாய்ந்தவிழுந்தனர்சிலபேர்மின்னிட
டோடினர்சிலபேர்ஞ்சியொனித்தனர்சிலபேர்கெட்ட
கேடினர் தம்மையாரேகிளத்தாதற்குரியாய்மா. (௩௮)

படையெழுச்சிச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆட விருத்தம் கஙக௨.

௩௦ - வது, காமனாதிபர் வதைச்சருக்கம்.

—) (—

அறுசீர்க்குழிகெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

சாய்ந்ததம்படையேநாக்கித்தழலெழவிழித்தகண்ணர்
காய்ந்தவெஞ்சினத்தர்காலன்கணத்தினுங்கொடியர் வெங்கட்
பாந்தணஞ்சனையர்மோகன்படைத்தலைவீரரீன்ற
நாந்தகவுழுவர்வந்தார்நானிலமருளமாதேதா. (௩௯)

காமன்சேய்விடபானந்தன்சலகன்வெவ்விசற்பனாசன்
மாமதன்பெறுமனத்தன்மச்சரன்மதலைமான்
பாமான்சுதனிடம்பன்பாலகன்சலியன்மைமந்த
னாமார்சஞ்சலன்மாதுக்கனக்ரமன்சலக்கனாவான். (உ)

வெஞ்சினப்பரத்தாரகன்வெருமுதன்விடபசங்க
னெஞ்சலிலனாசாரன்பேரெண்ணிலண்ணிருவர்நீயோர்
வஞ்சனைத்தேருங்கேகாபவாபியுமதமாக்குன்று
மஞ்சறநடத்தியோங்குமறிஞ்சுதங்குமுனைச்சூழ்ந்தார். (ங)

துற்குணவயிரவாஞ்சாடுகினக்கொடியவேலும்
வற்குணவலியதண்டும்வணங்குமுட்கபடலில்லு
மெற்குணத்தழல்வாயம்புமந்திவந்தெழுந்தாதாக்கிச்
சற்குணப்படைஞர்சாயத்தன்விடேபுறத்துஞ்சார்ந்தார். (ச)

தேரினுந்தழல்பாற்றிங்குறிந்ததநாயிடத்துஞ்செய்வோர்
பேரினுண்ணறிவின்மிக்கேகார்புகுந்தெதிர்வொருவோராதான்
காரி,னுங்கரியசின்னைநக்கடியவக்கயவார்வைகு
மூரினும்புகுதாரன்னார்க்கொதுங்குவதருமையன்றே. (ரு)

உளக்கத்தினுயர்ந்தமேலொரொதுங்கிப்பின்வாங்குந்தன்மை
தாக்கற்குத்தகார்பின்வாங்குந்தகையெனக்குறிக்கொள்ளாமே
நாக்கித்தந்தமதுகேகாட்பாணனிக்கொம்பேறினரன்னார்
விக்கத்தைத்திறல்வினெகன்வியன்படைத்தலைவர்கண்டார். (ஈ)

சுகனிருவிசற்பர்கேகாமான்சுசன்னச்சத்தியனியாய
னகமுதன்றவன்சன்மானனவிசேராதன்பேராகாரான்
றிகழ்சமாதானன்றன்மன்றீர்க்காபுவுளந்தெனிந்தோன்
றகவுறுமியமனற்புதயனொடெண்ணார்சார்ந்தார். (எ)

வந்தனர்விவேகவேந்தைமலரடிவணங்கியைய
நந்தமர்நலியத்தாக்கிநடந்தவெம்பகையேமாதி
யந்தரம்புகுத்தற்கெம்பாலளித்தியால்விடையீண்டென்றார்
தந்தனம்பேபாதினென்னவரதுதலைமற்கொண்டார். (அ)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

விரதமேன்மையானையாகவேதம்வாசியாகநீள்
சரதமாவிமானமாகஞானத்ததுவங்களை
யிரதமாகவவரவர்க்கியைந்தவூர்தியேறினார்
வரதனானமதிவிவேகமன்னனெனவும்வயவேர. (ஊ)

விண்டுநாமசம்புநாமவீரவாளுமெய்ப்புலத்
தண்டுமேமல்விடூதினேகாபிசந்தநாறுகவசமு
மண்டுமேகண்மைநல்லொழுக்கமானசங்குமாழியுங்
கொண்டுதீயவஞ்சகைத்தொடர்ந்துவந்துகடிகூர். (௧௦)

அன்னகாலேமாதனேவுமாலகாலேமயெனச்
சொன்னகாமன்மைந்தனாதினேயார்மிகச்சுகளித்தெழுந்
தின்னகாலமுழிகாலமென்னநல்லினந்தாரமேற்
பன்னகாதிபர்க்கெதிர்ந்தபவனென்னமேநிறார். (௧௧)

நஞ்சிலங்குநாகமீதுகலுழனண்ணினாலெனச்
செஞ்சரங்களுந்தம்கேவல்கள்செல்லவீதிவீதியே
வஞ்சரங்கழுடுசோரிவாரிசோரவன்னவர்
நெஞ்சரங்கழிந்துவீழ்ந்தினேயார்நெருக்கினார். (௧௨)

மீன்கேதனன்குதன்நவன்னைகவாளில்வீடினான்
மானனார்ஞாநாசனைச்சான்மானனாகிவாங்கினான்
னீனமானகலகன்வந்தெதிர்ந்திறந்தனன்சமா
தானாலொர்தீர்க்கவாபுநாசனாதிதள்ளினான். (௧௩)

துக்கன்மானவேசுதன்,றுணித்தனன்னியாயன
லக்ரமன்றுணித்தனன்னகந்தெவிந்தவழிஞான
மெய்க்கலக்கன்வீந்தனன்னிதேராதமற்றவீரனான்
மைக்கறுப்பினுங்கறுத்தவயிரனாகிபாயினான். (௧௪)

பகர்பரத்தினேராகனைப்பேரபகாரனீக்கினான்
புகலசத்தியன்றனாகிபாக்கினான்மெய்வாக்கினான்
றகையனத்தன்வாழ்வையற்புதபனடர்ந்தாதாக்கினான்
வெருமுகத்தனைத்தொடர்ந்தவ்வகமுகத்தன்வீட்டினான். ()

நிருணிகற்பன்வாளியொன்றினெடுநிகற்பனீங்கின
னருகுடைச்சீலைனாகத்தன்விண்ணையண்பினான்
றருமனெற்றிவவ்வினானார்சஞ்சலன்றனுயிரையே
பொருதவெற்றியியமனாலவ்விடயசங்கன்பொன்றினான். ()

இனையதன்மையவரவர்க்கியன்றதெவ்வர்தங்களா
லனையவஞ்சரங்கிறந்ததடல்கொள்காமனாதிபாம்
புனையலங்கன்மார்பர்கண்டுபுதல்வர்பொன்றினாரெனும்
வினையுணர்ந்தாநினைவயர்ந்துவேறுவேறுகூறினார். (௧௫)

கலி விருத்தம்.

மின்னுபடைக்காமன்னிடயானந்தக்குமரன்
றன்னுயிர்வீந்தானெனவேதானிரதியோடயர்ந்தேத.
மன்னுயிரையெல்லாமயக்கிநின்னாலயான்வாழ்ந்தேத
னென்னுயிரேதேதாந்தேறனினிவாகேழனீங்கென்றான். (க.அ)

கன்னேருங்கேதாபன்கலகனிற்ந்தானெனவே
பொன்னேயென்கண்மணியேயென்றாற்றிப்போயினநின்
பின்னேதொடர்ந்தேதன்பிழையேன்பிழைத்தாது
மென்னேயினியிங்கிருந்தாபயன்பானென்றான். (க.அ)

பொய்யானமைந்தனுயிர்போனதெனவேபொருமி
நெய்யாரமுலெனத்தன்னெஞ்சமிகக்காந்தி
யுய்யாளென்வஞ்சனையுய்யானுமினியுய்யேயன
லையாவசத்தியனெயென்றிடம்பனல்லலுற்றான். (உ.௦)

மைத்தடங்கட்டேனிமறதியொடுமாமதனு
மெய்த்தனையனுமனத்தனாசனெடுமீந்தமைபாற்
பித்தனையுந்தம்மைப்பெருவிலங்குதாளிலிட்டிக்
கைத்தனையுமிட்டதுபோனின்னுகண்ணீர்கான்றமுதான். (உ.௧)

அஞ்சாவயிரன்மகனக்கிரமனக்களத்திற்
அஞ்சாமுனமசையத்தேதாக்கையொடுமச்சரன்ற
னஞ்சானதுகமுன்றநாகமெனச்சோகமுற்ற
மஞ்சாமகன்மகனையென்னுமனந்தளர்ந்தான். (உ.௨)

சங்கற்பனுந்தனதுதாரமெனவேயுடைய
வெங்கற்பனையும்கற்பன்வெருமுகனே
டங்கப்படுகளத்திலாவிபிரிந்தானெனவே
துங்கப்பனையிழந்தநச்சுமாததுண்டொத்தார். (உ.௩)

கள்ளார்கபடக்கலிகாலன்சஞ்சலவென்
பிள்ளாயிற்றெதனியேன்போனெனுந்தக்கனெடு
முள்ளார்செறிவகன்றமுங்கிலெனவாக்கினையென்
றுள்ளாவிசோர்ந்தாங்குரைமறந்துவெய்துயிர்ந்தான். (உ.௪)

வீரகிங்கமன்னிடயாங்கன்மாளவன
சாரனங்ககீர்த்தியென்னுந்தாரமொடுந்தானயர்ந்து
கூரழிந்தவேல்பாற்றாணமழிந்தவன்சிலேபோற்
வீரழிந்துநெஞ்சந்தியங்கிப்பரதவித்தான். (உ.௫)

பாலகனாமங்கேகார்பரத்தூராகன்கொடிய
காலன்வசமானதனாற்காபாலியுட்கலங்கி
மூலமுறப்புச்சமுறிந்தகருந்தேதன்போலச்
சாலவுமெய்வெம்பித்தரைமேற்புரண்டமுதான்.

(௨௬)

இத்தகையபன்னியெவருமியன்மாதரொடுந்
தத்தமகற்குத்தனித்தனியேதாமிரங்கு
மத்துயரமெல்லாமகங்காரனோக்கியவர்
சித்தமுறவாய்மொழியாற்றேற்றுவானீதுரைத்தான்.

(௨௭)

மக்கட்டுணையிழந்தாவன்பினர்போல்யாமெவரும்
புக்கத்தலையிற்பொருதுபகைபோக்காமற்
பக்கத்தவாநகைக்கப்பார்கேமல்லிழந்தாற்றித்
துக்கத்தடங்கடலுட்கோருவதேதாவீரமென்றான்.

(௨௮)

ஆங்காரனீதுரைக்குமவ்வேலையைந்துகணைப்
பூங்காமன்முன்னாம்பொருபடைஞரெல்லோரு
மேங்காமற்றுக்கனிற்றத்தாண்மையாக்கியுயிர்
நீங்காதகோபனைத்தன்னெஞ்சுகத்திற்கொண்டெழுந்தார்.

(௨௯)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

காய்ந்தழல்கொதிக்குங்கண்ணர்களைகழற்காலர்கேமாக
வேந்தனையிற்றஞ்சியிதினிடையெமக்குரியமைந்தர்
சாந்தொழில்புரிந்தேதார்முன்னாந்தரியலரெவருபின்னை
மாய்ந்திடப்பொருதுமற்றெம்மனச்சினமுடித்தற்கென்றார்.

(௩௦)

என்றவரிவைசொல்லாமுன்னெதிரொருவிடயத்தேதர்கேம
னின்றவனிசங்கியந்தாரீர்பெற்றபுகல்வாயாரும்
பொன்றினர்கொல்லோவென்னாப்பொருமிநெட்டுயிர்ப்புண்க
வன்றிறற்படைஞர்தம்மைநோக்கியிம்மாற்றஞ்சொன்னான்.

()

ஞானமெய்ப்படைஞர்தாக்கநமதுடைப்படைஞர்சாய்ந்து
போனவப்பொழுதுநீரேபுகுந்துபோர்புரியாதங்கண்
மானவப்புதல்வர்தம்மைமடிவுறப்புகுத்திப்புத்தி
யினர்மற்றிவரென்றோதுமியல்பினைப்புதுக்கினீசால்.

(௩௧)

இனியவைவெண்ணியென்னையிப்புறமெனுந்தென்வ
ரனைவருமானந்தாக்கியசொமாக்களத்தில்வாசை
பனைவுறப்பெறுதிராகிற்புன்பழிதுடைத்தாப்பின்னு
மனைவியர்தம்பாலெய்திமக்களும்பெறுதற்காமால்.

(௩௨)

என்பதுபுகன்றியாருமேமருமினின்னையன்றார்
வன்பகைதெறுதற்கென்றாமன்னவின்விடுத்தேலாடுந்
தன்பதம்வணங்கிக்காமன்றழல்விழிக்கேகாபன்முன்றும்
புன்புலப்படைஞரங்குப்பொருக்கெனவெழுந்துபொன்றார். (௩௪)

ஷே-வேறு.

தொட்டுமலரைங்கணைகருப்புவிடைப்பலகருப்புநெடுநா
ணிட்டுநிறைறருங்குமந, அங்கவசம்வீக்கிமுதுகின்சுண்ணிசிகப்
புட்டி-லுமருங்கிலுடைவாளுமொருதாளிலிசைபொங்குகழலுங்
கட்டியரணைப்பொருவெழுந்தமுண்டந் தமைகடுக்குமெனவே. ()

காரிருணெடுங்களிற்றழக்குயிலெனுங்கொடியகாளமதிரப்
பேருமகரத்தாவசமுன்புசெலமின்பொருகுபெண்படையொடே
வாரிமுரசோலிடமதிக்குடைநிழற்றமலையானிலமெனுந்
தேரின்மிசைமாரணினிகேதறினன்வசந்தகொடுதவிபொடுமே. ()

வேள்விரவினின்வணமெழுந்தமைபுணர்ந் துநல்லிசாரமெனலாம்
வாள்வலியொடுமனைவியுத்தியொடுஞானகவசத்தொடுமின்றார்
கோள்வினைதெறுந் தயிரியப்படையொடும்கிடையகோபமிகவே
நீள்விரதமாமிரதமேலெதிர்நடந்தன்னிருபகனேரா. (௩௫)

மன்னுபுருவச்சிலைஞனிந்தாவிழிகக்குபொறிவார் கணைவடித்
தூண்னுமதியுட்கொடுகொடுத்திற்றாக்கலெனுமார்முரசெழு
த், தூண்னுமையர்மெய்க்கவாமிட்டமுன்மொழிச்சுரிசைதொட்டு
நெடுமூர், சென்னுமிரதத்தின்மிசையிஞ்சையொடுகாபனெதி
ரேறிவரவே. (௩௬)

கண்டவனெடும்பகையெனும்பொறையெனத்தகையகாளைம
புனத், தண்டுமமுதூறுமொழியம்புமெய்வணக்கெனுமொர்சாப
முமுக, முண்டகமலர்ச்சியெனுமார்சுடையுமூரலெனுமொய்க்
கவசமுங், கொண்டுமரியாதையொடுமறினன்மெய்குஞானமத
குஞ்சரமேரா. (௩௭)

மொய்திகழிடம்பனெடுவெஞ்சனைபுமொர்புடையின்மொய்த் தூ
வரவே, மெய்தளரினுங்கதிகொடாள்வலியொடி-ன்னுயிர்விடுக்கி
னும்கிடாக், கைதிகழ்பொருட்கதையொடாவலையாவிதயக
ட்கமொடுவந், தெய்தினன்முன்வாணிபவிமானமிசைலோபன
வனிச்சையொடுமே. (௪௦)

அன்ன திறல்வெம்பகைஞ் சாய்திய துணர்ந்தமிர் தசீ லனுமவன்
றன்னருக சேரானுமடுக்கவயிராக்கிய மதாசலமிசைப், பன்னு
பொருள்யாவையும் வெறுக்கைமுனைவேல் விரதபாசமிவைகொ
ண், டின்னகைவிரத்தியுநிராகனுமடர்ந்தெதிரெழுந்தனுநினார்()

பூமிசைதனக்கெ திரியில்லைபென லாம்பிஞ்சுபொங்குலகரிச்
சாமரமிரட்ட மருண்மைக்குடை நிழற்றவெவர்தம்மொடுநெடுந்
தீமைசெய்செருக்கெனுமடற் படைகள்கைக் கொடொருதேவி
பெனலா, மாமறதியோடுமிதுமாப் பெனுமிபத்தின் மதன்வந்த
ன்னேரா. (௪௨)

விந்தகிரி யுங்கடலு மென்னமத வீரனெழும் வேலைமலையத், தந்
தணனெழுந்ததெனவன் பொறைபெறுந் திறடைக்கர் பெருமான்
முந்தணர்வும் வாய்மையு மொழுக்கமுன்வணக்கமுமுரட்படைக
ளா, யுந்தவெதிரேறினனிறைந்தமுதுகல்லியெனுமேமார்க்கிறேரா

உய்வழிவிடுத்தவெனும்வாம்பரியின் மச்சரனஞ்ஞையுடனே
வெவ்வியலெனும்படை கொடெய்தியதுணர்ந்தனையர் வெம்பகை
ஞராஞ், செவ்வியமகிழ்ச்சியுமணை னுமுள்ளன்பு, வுவுல்லெஞ்சொ
லுமென, வவ்வியமுனைப்படைகொடேறினர்களங்கடின் மனத்
துரகமே. (௪௩)

புந்திதெரி யாமையிப மாய்மாமதை யுங்குட பூபதியுமே, ருந்தி
யெதி ரின்மைபுக லோதையெனு மாயுதமொடோங்கி யெதிரே
வந்திடுதல் கண்டுசம னுந்தனது சாந்தியு மதித் திகிரிகொண்
டிந்தியமெனுங்குவடி டிக்குமியலாசூமிபமேறினர்களால். (௪௪)

நித்திரைமிஞுத்தவெனுமாமகனொர்பக்கம்வாநேயமிஞுதன்
பத்தினியொர்சோம்பியொடுதாமதனெடுந்திசைபடர்ந்தபடவே
சித்தமகிழ்ச்சாதன்முயற்சியொடவன் பெறுகிறத்தையொடுநீள்
புத்திரனெனார்மதியாமிரதமேலெதிர் புகுந்தனுநினார். (௪௫)

அன்னவாமர்க்கெதிரெடுத்தமையுணர்ந்தாமகனஞ்ஞாமறனு [பாந்
முன்னரியதேவியொடுளன்பெனுமிபத்தின்வரலொண்புணிரைத
தன்னரிவைதன்புதல்லியாகியசிரத்தையொடுசுத்தாவமிரான்
மன்னு தவையாகியர்மேனா தமிசைக்கடி தின்வந்தன்னேரா. (௪௬)

எசவருகற்பனைமணைனெரிதீயென வெழுந்ததுணரா
வீசவருதண்புனலெனக்கடுகினுனிஞுகற்பர் பெருமான்
பூசலினெழுந்தொருசுந்தேதன்வருகின் றமைபொருமலிபமேற்
தேசரியெழுந்ததெனநிச்சயன் வெருண்டெதிர்கிளர்ந்தனுநினார்

வெங்கலியனுங்கபடியுஞ்சுதனதன்மனும்விரைந்தெதிரவே
தங்கியசுசீலனுமயித்திரியுமேமாங்கிவளர்தன்மனுமிசைந்
தங்கெதிரெழுந்தனர்மெய்வேதநெறிநீக்குமுலகாயிதன்முதற்
பொங்குமதவாதிபர்முன்வந்தனர்நம்வைதிகபுரா தனருமே. (௪௬)

எழுசீர்க்கழிநெடிவடியாசிரிய விருத்தம்.

மண்டுபேபார்வயவரிருதிற் ப்படையின்மற்றுளோருமெதிர்பற்
றியே, பண்டுமெவலர்களவரவர்க்கெதிரியாயினொராவரவரமுன்
றொண்டரா தலமொருக்குதற்குநிமிருழிவெங்கனனுமுடனெழுஞ்
சண்ட மாருதமுமொன் றொடொன்றிகறருக்கினுலெனநெருக்கி
னார். (௫௦)

ஞானசூரருமஞ்ஞானவீரருமின்னமுதநஞ்சுமெனநண்ணியே
பாணையோடுபொரவாணையுந்தியுமவ்விரதமேமாடிசுதமேவியுந், தா
ணையோடிசுதலசெய்தாணையுமுட்டியுநல்லிசுவினியோடிசுவிநாக்கியுஞ்
சோணையோடியெனவம்புமேவனுமெதிரெதிர்துரந்து மடுதொழில்
செய்தார். (௫௧)

பண்டிராமகவிசேணேமலடலிராவணன் றனதுபடைஞர்தாம்
விண்டுபேபார் செய்ததுமறுமுகக்கடவுள் விபுதசேணையோடுமெ
ய்யஞர், மண்டுபேபாரசுணாரிகல்புரிந்ததுவுமற்றுளோர்சமர்மலைந்
தது, முண்டுபூருவமவ்வினைஞர்செய்தசெருவினையர்செய்தசெரு
வொக்குமே. (௫௨)

மேமாகவன்படைஞர்காமனாதிபர்முனிந்தெழுந்தாவிரகானலச்
சோகவன்படைமுதற்படைக்கலமியாவுமங்கெதிர்துரந்துமா
சாகசங்கன்பலசெய்துமப்படையவர்க்கிழைத்திலதளர்ச்சிவான்
மேகபந்திசொரிதாரைமாரிபெருவெற்பினுக்கிடர்வினைக்குமே. (௫௩)

துழித்திப்படைஞர் கடவுயுத்தியெனு மம்புவந்துடனுனைத்துமே
பாமரப்படைஞர்வெருவனுற்றிலர்படைத்தவாழ்வொடுயிர்பற்ற
றப், பூமியிற்பலரிற்றதுபட்டெதிர்கண்டிருந்துமெவர்பொன்
றினுந், தாமிறப்பதிலராய்மதிப்பவர்தமக்குமச்சமதுசாருமே. (௫௪)

அறிவிலன்படைஞர்சச்சமுற்றிலரருட்படைக்கெனினுமணையர்
தாம், பெறுவதென்கொல்விறல்வாளரிக்குலமடுத்தபேபாநிலிடை
பேர்கிலா, முறுகுவெஞ்சினமதாசலம்பயம்விடுப்பினுந்தனதுமுர
ணழிந், திதுவதின்றியிகல்வென்றதுண்டெனவிசைத்தல்காநையி
னுமில்லையால். (௫௫)

ஆயகாலையில்விவேகனேவலினடுத்தேபார்வயவரணைவரு,நேய
மாகிமணிமந்திரத்தினும் வசப்படாவரவைநேர்தொடர்ந், தேய
காளவிடமுறுமுள்ளெயிறுகுத்துளாரெனவெழுந்துபோய்த்,தீய
மேவலர்செருக்கழிந்திடநெருக்கிவெம்படைகள்சிந்தினார்.(௫௬)

வேதவாளுமுயர்விரதபாசமும்விழிப்பெருங்கருணைவேலுமெ
ய்ப், போதநீள்கதையுமின்சொலம்புமகிழ்புந்தியாரெடியருந்த
முங், கோதிலாதவயிராக்கியத்திறல்கொள்குலிசமுங்கொடுபிர்
குலையவே, தீதிலாவயவர்வீசவீசமருள்சிந்தைவெம்படைஞர்சித
றினார்.(௫௭)

உருவிலன்படைஞர்நிலைகுலைந்தனர்குரோதர்சாய்ந்தனருலா
பருஞ், செருவிகந்தனர்மதத்தர்மட்கினர்தியங்கிமச்சரர்மெய்சிந்
தினார், மருவுறுங்கவுடர்வாய்புலர்ந்தனர்வெம்மானருந்திசைமல
ங்கினார், பொருகளந்தனிலிராசதத்தரொடுதாமதத்தருயிர்பொ
ன்றினார்.(௫௮)

போரிலிற்றவர்கள்போகமற்றவர்புறத்திலேலாடியதுமறிஞராம்
வீரவித்தகர்தொடர்ந்துவந்தமையுநோக்கிராணிணையும்கீகியே
மாரனிக்ருவில்வளைத்தலர்க்கணைவடித்ததுமாமலையமாருதத்
தேரிணைத்தருணமாதர்தாணையொடுதிமிரமாவொடுசெலுத்தியே.

போதகஞ்சுகர்தந்நெஞ்சுகத்தினுமுரத்தினுந்திரள்புயத்தினுங்
காதடர்ந்துபொருகணைகளாயபலகணைதொடுத்துமெதிர்காம
வேள், சூதபங்கயமசோகமுல்லைநறுநீலவாளிகடுரந்துமே
மாதர்தங்களொடுதானுமங்கெதிர்மலைந்ததார்புகலவல்லரே(௬0)

கற்றடங்கியமெய்ஞ்ஞானபோதனர்கள்காயமேமன்மகளிர்கண்
களாம், வெற்றியங்கணைகள்கோடிக்கோடியெதிர்விட்டபோதினு
ம்விகாரமாம், பற்றடைந்திலதனங்கணைங்கணைகள்பாய்ந்த
போதுமவைபாறைமே,லெற்றிடுந்தறியெனமுறிந்ததிடர்செய்த
தெள்ளளவுமில்லையே.(௬௧)

ஆயகாலேநிருபகனுமுத்தியொடடுத்ததேரிணையராவெனக்
காயுமாரனிரதத்தினுக்கெதிர்கடாவியெபலகடிமலர்த், தீயவா
ளிகளெவற்றையுந்தனதுசெங்கைவாள் கொடுசிதைத்துமுன்
மேயமாமகரகேதனத்தையும்கிழந்துணித்தனனவ்வேலைவாய்.

அறுசீர்க்கழிநெடிடடியாசிரியவிருத்தம்.

கருகிருளிற்றனியிடத்திற்களவாகியினநலமுங்கனிணுமன்பு
மருவுமயலான்மணைவிவலியவந்துசருவுதலாம்வாளியொன்றை

யிரதிபதி தொடுத்தவன்மே லேவினனக் கணையையவாவின்மை
யென்னுஞ், சரமதொன்றாலகற்றியுத்திதன்கணவன்பின்னுமின்
னதன்மைசெய்தான். (கூங)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

நொய்யமாதருடல்பைம்மறித்தணையநோக்கமாசூமயிருக்கியே
நையநாறுபொடியாக்கினானையதன்மைகண்டிநாநதனும், வெ
ய்யவாளிகளனந்தகோடியவன்மேலழன்நெதிர்விடத்தொடுத்
தெய்யவேழவிலொடிந்ததெண்ணிலவையெண்ணிறந்தசுதகோடி
யே. (கூச)

செய்தவத்தொருவனைத்தொடர்ந்துபலநீங்கிழைக்குமொரு
சிறியன்வாய், வைதினைத்ததெனவியனிசூபகனைமாரனிக்ருவில்வ
னைத்ததன், கைதளர்ச்சியுறவிழிசிவப்பவழல் கார்துமெண்ணரிய
கனைதொடுத், தெய்தினைத்துமிடர்செய்ததில்லையெனிலென்றொய்
வானவனொரையே. (கூரு)

இன்னதன்மையிகல்செய்திடும்பொழுதிமைக்குமுன்னமழலெ
ழவிழித், துன்னருஞ்சிவனெரித்துவிட்டகுறையுள்ளதுங்கெடவு
முத்தியார், தன்னணங்கிரதிமாதெவல்லவெதிர்நாணுமவ்விர
திதலைவனைச், சின்னபின்னமுறவாய்ந்துதேதர்நெனும்வாரியொ
ன்றிலுயிர்சிந்தினான். (கூசூ)

பஞ்சபாணனுயிர்மாய்ந்தபின்னரடுகாபன்மெப்பதைபதை
த்துநீ, டிஞ்சையாமவனைநெட்டுயிர்ப்பிரதமீண்டுநீகடிதுதூண்டெ
னா, நஞ்சுபோன்மனமழன்றினிப்பொறையனாமமாய்ப்பனென
நண்ணியே, வெஞ்சொலாகியகவண்கன்மாரியொருகோடிக்கோடி
யெதிர்வீசினை. (கூஎ)

மோனமாகுமொருகேடகங்கொடவையாவுநீறுபடமோதினா
ன், ஞானநீரனதுகண்டகோபனிசூநாறுதிக்கையுருக்கியே, கடன
ல்வார்புருவவிற்குனித்துவிழிகக்கனற்கனைசூளிர்த்தபொன், மே
னியான்முன்விடுபோதவற்றையுமாரின்சொல்வாள்கொடுவில
க்கினான். (கூஅ)

ஊக்கியேவியவிழிக்கனற்கணையுத்தபின்னுருமிடித்தெனத்
தாக்கினொருதடக்கையாலதுசுகித்தமெய்ப்பொறுமைதானு
மே, காக்கொணாதசிறுமரலென்றுபகர்கடியேவெதிர்கடாவியே
நீக்கினொனடியகோபனாவியைவிழுந்ததங்கமுநிலத்தேரா. (கூக)

வெய்யமா மகிணைனங்கிறந்தபடிநோக்கியிஞ்சையெனுமின்ன
னா, னையகோவெனவிழுந்தரற்றியவளாவிநீக்கினணிராகன்மே
னெய்யலோபனவனுள்ளமாறு படநூக்குவன் னென நுவன்று
தன், றையல்வாஞ்சைவிடுதேர்முடுக்கிமிசுசாகசங்களிவைதான்
செய்தான். (எ௦)

அறுசீர்க்கழிநெடிடடியாசிரிய விருத்தம்.

உறுபொருளொன்றின்மையனும்வறியனிவனென்பதுதன்
னுள்ளத்துன்னிச், சிறுவிலைநாளறுசுவையோடன்பிலனூட்டடி
சிலெனுந்தீயவேலை, முறுகியவெஞ்சினலோபன்விடுத்திதைநீதடு
த்தியெனமுடுக்கலோடு, மறுவிலனென்படினுமவ்வண்ணமாறுப்பெ
னுமோர்திறற்படையான்மாற்றிவீழ்த்தான். (எ௧)

இழிகுலத்தேதார்கொடுந்தொழிலாலீட்டுபெரும்பொருளனை
த்துமினியநானிற், பொழிதருமதானமென்னுங்கடுங்கணையொ
ன்றிணைலோபன் போரிற்றாக்கி, யழிவுறச்செய்குவனிதினுன்னாவி
யெனவேறுதனுமதைவிடாகன், விழுமியரென்னினுமவர்பாலிர
வாமைவிசுகமொன்றால்வினியச்செய்தான். (எ௨)

மூண்டாசைவரப்புருத்தூந்தன்மனையாள்விழைபொருளாமு
டிவில்வாளி, தூண்டாநின்றன்னவிரைவினவற்றையுந்தன்னியற்
படையாற்றுகிறத்தியாயும், வேண்டாமையெனுஞ்சுடர்வேலொ
ன்றுவயிராக்கியர்கோன்விடுத்தலோடு, மாண்டானக்கடுலோப
னிச்சையுந்தன்மகிழ்நனெடுமடிந்துசாய்ந்தான். (எ௩)

ஆங்காரன்றிறங்கெடுத்தான்சமன்சாந்தியகந்தையுயிரழித்தா
ளாவி, போங்காலமடக்கார்பிரான்மதன்மறதியிருவருக்கும்புருத
ச்செய்தான், வாங்காதமச்சுரனைமாய்வித்தான்சந்தேதாடன்மகிழ்
ச்சியென்னப், பாங்காருமவன்றேறவியசையைதன்னையுயிர்பறித்து
ப்படியில்வீழ்த்தான். (எ௪)

வஞ்சனையையாவியுண்டானத்தேதயன்மிகத்தெளிந்தமதியோ
ன்றன்னா, னஞ்சனையதிறலிடம்பனாயிற்றுறந்தானிலச்சையொடு
நடந்துமானன், றஞ்சினன்றூந்தியுந்தமனுந்தொடர்ந்தமையாற்
சந்தேதகன்சுழல்காற்றின்கட், பஞ்சனலிற்பாய்ந்ததெனநிச்சயனா
லசித்தியொடுபடியிற்சாய்ந்தான். (எ௫)

சுற்பனையையவள்புணர்சங்கற்பனையோர்நிருவிதற்பக்காரனை
மாய்த்தான், வெற்பனையராசுதனுந்தாமதனுஞ்சத்துவனால்கிளிந்

தாரன்னு, நற்புதல்விசிரத்தைதசென்றுநவிலிருவார்சிரத்தையர்தந்
நாமந்தீர்த்தாள், சொற்பனஞ்சேர்நித்திரையைச்சோம்பியொ
டும் புனிதைசென்றுசோர்வித்தாளால். (எசு)

காரியனைவிரத்திகொன்றாளவன்கணவன்முயற்சியுயிர்கடிந்தா
ன்சுத்த, வீரியனானசசீலன்கலியைவென்றுமயித்திரியாமின்னுல
ன்னுன், பாரியையுமுயிர் பறித்தான்றருமனாலதன்மனுமேபட்
டான்செங்கைக், கூரியதன்னியல்வாள் கொண்டடன்மோனன்
பொருகளத்திற்குதர்க்கன்மாண்டான். (எஎ)

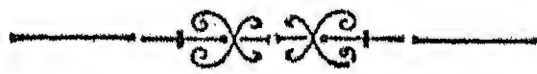
தீவினையையவிரேராதன்றிருத்தேதவிமுதிதைசென்றுசெகுத்தா
ள்வெம்போர், மாவனைசெய்விபரீதபாவனையுமேமாரசம்பாவனை
யுமென்னும், பாவியரைத்தாரணன்றியானனொடும்பாய்வதை
த்தான்பகரீதி, தாவியெழுங்கருணைபொரத்தான்மடிந்தாடவன்
பொரத்துற்சபதன்வீந்தான். (எஅ)

அப்பிரமன்விப்பிரமையாவிசெற்றானுத்திகனாரங்கைவாளாற்
செப்பரியமிச்சாதிட்டியுமிறந்தாளித்தகையதீயோர்யாருந், தப்
பறவெஞ்சமர்க்களத்திற்காய்ந்தவெல்லைவைதிகர்மேற்றழல்போ
ற்காந்தி, வெப்புருவுகொண்டனையசார்வாகன்முதலோர்போர்
வினைப்பதானார். (எசு)

காமனாதியர்வதைதச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ விருத்தம் - கசசக.

நக - வது, உலகாயிதன்வதைதச்சருக்கம்.

அயசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

முறைகோடியுலகானுமோகனடிப்பணிபுரியுமூர்க்கர்தம்முண்
மறைகோடிபுகன்றாலுமற்றவைக்குப்புறம்பாகுமதமேற்கொண்
டு, பறைகோடிகலிப்பவிவேகன் படையுட்கொடும்புலிபோற்பா
யாநின்ற, நிறைகோடியவருளுலகாயிதனென்றொருகொடியோ
னெறியொன்றில்லான். (க)

மின்னாகத்தினைநீங்கி மேதினியில்வந்ததுபோல் விளங்குமாதர்
பொன்னாகத்திளமுலையின்போகதுகராதவமேபொழுதுபோக்கி
யென்னாகத்தவமுயல்வீ ரேழைகாளைனவுலகையிகமுமாற்ற
முன்னாகப்பின்னடந்துவாத நெடுஞ்சமர்க்களத்தைமுனிவோடு
ற்றான். (உ)

உற்றுவிவேகன்படையெயொருங்குடன்பார்த்தப்படையினு
டுபுக்குச், சிற்றறிவாமதயாணைதார்க்கிகர் கோனெதிர்நடத்தித்
தெளிவொன்றில்லார், சொற்றருதாற்சிலைவளைத்துச்சுடுதொழி
ணைகொளுவிமையற்சொல்லாம்வெய்ய,வற்றமில்வார்களைத்
ரிந்துதொடுத்துவிடுத்தடுத்திகலியடுபோர்செய்வான். (ங)

விஞ்சபலகலைதெரிந்துவேதமுடன்வேதாங்கமெய்ம்மைநாடிச்
செஞ்சவுணர்தார்க்கிகர் கோன்றிண்புயம் பூரித்துயர்ந்தசெவ்வி
நோக்கி, நெஞ்சபறையறையினுநேர்நின்னுசமர்வினைப்பனென
நெறியிலாத, வஞ்சவினைபுரியுமவன்வெஞ்சினவஞ்சினமினையவகு
த்தல்செய்வான். (ச)

தண்பட்டநதிவிடுத்தூர்வேட்கைகானலினுற்றணிப்பார்போ
லப், பண்பட்டமொழிமடவார்நலந்துறந்துமாய்ந்துமுத்திப்பய
ன்கொண்மார்தர், விண்பட்டவுருமனையவிதண்டாவாநிகளினால்
வெதும்பிராநாம், புண்பட்டசெவிகுளிரமோகனுங்கேகட்டகமகி
ழப்புகல்வதானான். (ரு)

கலி விருத்தம்.

மூண்டமனமாதியிருமுன்னுபொறியாலும்
காண்டகையகாட்சிபிரமாணமதுவின்றி
யீண்டுமதுமானமுபமானமுதல்யாவும்
வேண்டுகிலம்வேண்டுமவர்மெய்யுணர்விலாரோ. (க)

அவ்வளவைகொண்டினிதளந்தறிவதார்க்குஞ்
செவ்விதினுரைப்பினெறிசார்ந்துவருபுந
மெவ்வியல்புதென்றிடிவியற்கடினசீதம்
வெவ்வியல்புடன்சலனம்வேறுபெறுமாடுற. (எ)

தந்தபெயராமவைதலம்புனல்கனல்கால்
கந்தமிரதம்முருவுகாண்டகையவூறு
வந்தருணரித்தமிவைவாய்ந்திடுபுணர்ப்பு
மிந்தவுலகத்தினிலியற்கையெனலாமால். (அ)

அந்தமிலுருக்கள்பலவாமுறுபுணர்ப்பின்
மைந்துறுகடாதிபலமண்ணில்வருமாரேபாற்
புந்திருணம்வண்பொறிபுலன்களுமவற்றி
னுந்தியெழும்வாரியினுறுங்குமிழியொத்தேத. (சு)

உற்றதினொர்பூதமொழியப்புலனெடுங்கு
மற்றுளசராசரமுமன்னுமவையேபோற்
கற்றவகலந்துசெறிகாரியமுலந்தா
லற்றமிலவாயவையுமாதியிலடங்கும்.

(க௦)

இன்னவகைபேசுபதத்தினையிகழ்ந்தே
பின்னவகைசெய்பகைஞர்பேரணிரடுங்க
வன்னவனுள்ளுகமெனுமப்படைதொகுத்து
மன்னுமடல்வாகைகொளவாளமர்வினைப்பான்.

(கக)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பானித்தகையாலுரைசெய்தவிச்சுளுறவுக்கெதிராக
ஆனைத்தருமோர்வினையான்மாவூட்டுமிறைமற்றுண்டென்றல்
கானிற்பயிலுமுயற்கேகாட்டிந்கால்வைத்தேதறிவந்திமகன்
வானத்தலர்ந்தவரவிந்தவாசநுகர்ந்தவகையாமால்.

(கஉ)

செய்தகருமஞ்செய்தேதாரைச்சென்றேறெதாடருமெனிலிங்கே
வெய்தினிறந்துவிடிற்றெருடரும்திதமென்றாலவினைகெடினு
நெய்தினெடுங்கிச்சுக்கமுறுதுடங்கித்தீபமடங்கியிடி
னெய்துமொளிமற்றெங்குண்டாமிதற்குத்தரநீயிசைப்பாரேய. ()

மாண்டுபின்னர்வயலிட்டவையுந்தழையும்பலிப்பதுபோ
லீண்டுகன்மங்கெட்டெய்துமெனிலிட்டத்திலெய்துவதா
மூண்டபசியின்வந்தேதாரைமுறையாலுண்ணப்பண்ணுஞ்சோ
ருண்டுவயிற்றினிடையற்றாலங்கப்பலன்கொள்வதற்குற்றாய். ()

மதியுமுருவுமொவ்வாதவகைகன்மத்தாலெனில்விசை
ளதிகங்குறைவுதத்தம்முள்ளாதலெந்தக்கருமத்தால்
விதியுண்டென்னிலுரைபூதமிசுதிக்குறைவேயதுதானுங்
கதியுண்டென்னுவிம்மைமநலங்கைவிட்டவமேமகழிகின்றாய். (கரு)

எண்ணந்தருமின்பொதுன்புமெய்தல்கன்மத்தாலென்னிற்
றண்ணம்புனல்சந்தனமாதிரிசரச்சாரவழல்சார
நண்ணுஞ்சருமாதிகடநீர்நணுகிச்சருண்டுசுழுவெய்தப்
பண்ணுங்கன்மமெவையவையும்கரிற்பொருளின்பண்பாமால்.

உடலின்சுணமற்றல்லாமலுண்டோரான்மாவேறென்னிற்
சுடலின்புரையுட்புக்கதுவேகூறுப்பொறிபேயாராருலுந்
தொடர்கிற்பதுவன்றென்பாரேயற்றுறைசேரமைமயிரினுக்கு
மடர்வெங்கானின்முயல்வெங்கேகாடதற்குமளவேவாதுதலாமே.

அருவமிறைமற்றாமாகிலாகாயம்பேபாலறிவின்ற
முருவமென்னிற் பூதத்தினுற்றபுணர்ப்பிடுனென்றகு
மிருவேறியல்புமுளதென்னிலிமயப்பொருப்பைபெடுத்தேதந்தித்
தெருவில்விசம்புசென்றதெனச்செப்புமுரைமற்றொப்பாமே. (கக)

அன்னம்பூதத்தேதயாகுமதனாலுடலம்புத்திமனம்
பின்னம்பின்னமாய்த்தேதான்றும்பேதாயிந்தப்பெற்றியெல்லா
முன்னஞ்சுருதிமொழிந்திடவுமுர்க்கராகியுலகத்தேதா
ரின்னந்தெளியாதலைகின்றொன்னெயென்னையிதுவம்மா. (கக)

ஷேவேறு.

நறும்புனல்வெள்ளத்துற்றுநாவற்றிவழுவிநாவி
லுறும்புனலுண்ணவெண்ணுமுணர்விலார்பேபாலவானின்
வெறும்பலன்பெறுவான்வேண்டிமின்னனார்தம்மாலீண்டுப்
பெறும்பயனிழந்துமாயும்பேயர்க்கார்பேசுவாரே. (உ௦)

வல்லைவாமியின்றேறவலக்கைதாவென்னுயிர்க்கு
நல்லமெய்த்துணைவென்னஞாலத்துச்சிலர்தீதென்னு
மெல்லியலார்தம்பேபாகம்வேரிவெங்கொலைகளாதி
யெல்லையில்லனசெய்தின்பமிம்மையேதுகர்கின்றயே. (உ௧)

பாகத்திற்கலந்துநாவிந்பதித்துந்தன்குறங்கில்வைத்து
மாகத்திலணைத்துமன்றோவரனயன்வலாரிமாயன்
பேபாகத்திற்பெரியராணார்பொருந்தியவாறுநீரு
மேகத்தின்மின்னனாரவிரும்பியேகூடிவாழ்மின். (உ௨)

அமைக்கொத்ததேதாளினார்தாளலத்தகச்சுவடுதாங்கி
யிமைக்கிற்செய்புலவிநீக்கியினமுலைப்பேபாகங்கொள்ளா
ருமிக்குத்திக்கைநொந்தேதாயுமுணர்விலார்புகல்பொய்வேடந்
தமைப்பற்றிச்சிலர்மெய்வாடித்தரணிமேற்றிரிவரந்தேதா. (உ௩)

கனத்திறுமார்துவிம்முங்கதிர்முலைத்தடத்தின்முழ்கிப்
புனக்கொடிமாதர்செவ்வாய்ப்புத்தமுதுண்டுநீந்த
லினக்கடிமலர்பெய்காவினின்னிழல்வதியார்வாளா
யனக்கிழங்குண்டுசில்லோர்மறுமைவேட்டழிவர்மன்றோ. (உ௪)

துலாமிந்துகாந்தமேடைமேலமனிமீதிற்
தலாற்கலந்துகற்றகரணங்கள்பலவுஞ்செய்து
மாதரார்பேபாகங்கொள்ளார்மன்னுயிர்தமக்குத்தாமே
யேதிலராகியின்பமிழப்பர்புன்சமயத்தேதாரே. (உ௫)

ஊடியமகளிர் தம்மையுணர் த்துவதுற்றகல்வி
நாடியங்கவரைமேனிநலிவதேதயருந்தவம்பேபாய்த்
தேடிமென்முலையிற்றேராய்ந் துதினைப்பதுசீவன்முத்தி
கூடியிம்மதமேற்கொண்டார் குவலயந்தன்னின்முத்தர். (உசு)

உண்டொருமுத்தியென்றேறயுடல்ம்வாட்டுவதிங்கென்னை
கண்டவர்கேட்டோர்மற்றுக்கரியுண்டேற்காட்டுகிற்பீர்
மண்டலத்தரசனானைவழிநின் றுநிதியமீட்டித்
தொண்டையங்கனிவாய்நல்லார்தோணலந்துய்த்திடேரே. (உஎ)

யாழினுமினியசொல்லுமேந்திளமுலையுஞ்செய்ய
மாழையைவகுத்தாலன்னவடிவமும்பவளவாயுஞ்
சூழியின்மணமுந்துய்த்துத்தேதாகையர்போகங்கொள்ளாக்
கோழையரவரேயல்லாற்குணபம்வேறுலகத்துண்டோ. (உஅ)

திங்களஞ்செல்வனில்லாச்செறியிருட்கங்குற்போதும்
பங்கயம்பொதுளல்செல்லாப்பாய்புனற்றடமும்வாசக்
குங்குமஞ்செறிந்தசந்தக்குழம்பிடைக்குளித்தகொங்கை
மங்கையரின் பங்கொள்ளார்வாழ்வுநேராகுமன்றே. (உக)

சாதியேமுதலாயுள்ளதருமங்களனைத்துநாடி
யோதுமாலிங்கனாதிபுள்ளகங்களிப்பச்செய்தே
காதலாலங்கைநெல்லிக்கனியெனவிகத்தேததுய்க்கு
மாதரார்போகங்கொள்ளார்மக்களுட்பதடியாவார். (உ௦)

கற்பதுகார்மநன்னூல்கற்றபினதனுக்கேகற்ப
நிற்பதுகயலைவென்னுநீடயின்மருட்டுங்கண்ணார்
பொற்பமைதோளிற்றுஞ்சம்பொருட்டொருப்பட்டுத்தம்மை
விற்பதுசெய்தென்றாலும்விரகநோய்தீர்ப்பதென்றான். (உ௧)

என்றிணையனசொற்கூறியிகலுலகாயிதன்போர்
வென்றவன்போனின்ருர்க்குமேவலையில்விவேகவேந்தன்
றன்றுணைச்சரணம்போற்றித்தார்க்கிகனடந்துசீறிச்
சென்றவன்செருக்கிப்போதேதசெகுப்பென்றிணையசொன்னான்

கலிநிலைத்துறை.

இந்திரன்றனக்கொருவழிபோகத்தினிகழ்ச்சி
வந்துதேதான்றலுமவன்புரேராகிதன்றனமடுப்பான்
றந்ததேதாருரைகொண்டுநீசமார்க்களத்தேதகி
யுந்துவாயென்னையென்றவன்மதச்செருக்குடைப்பான். ()

கண்டதேதயுள்ளதென்றனையுனைப்பெற்றகாலேச்
சண்டனாருயிருண்ணலுமாண்டநின்றாயை
யுண்டெனாவின்னுதெரிந்ததுகாட்சியேயாயர்ந்தேதார்
கொண்டதாமதுமானமோயாதெனக்கூறும். (நட்ச)

திருந் துநீணதியகிலொடுதெக்கெறிந்தெங்கு
நிரந் துநீர்பரந்தொழுதுதல்கண்டவநெருநல்
விரைந் துதாநாகார்வெள்ளிவெண்கோலெனவெற்பிற்
சொரிந்ததாமெனத்தெரிந்ததுகாட்சியேயாசொல்லாய் (நட்சு)

காட்சிமுன்னதுங்காட்சியேற்கலப்புறம்பூத
பூட்சியுள்ளெழும்போதமும்பொறிபுணர்புலனு
மாட்சியின்னுடல்பூதத்தின்புணர்ப்பெனுமாறு
மாட்சியின்னதுமானத்தானீயுங்கண்டதுவே. (நட்சு)

ஒழிவிலாதுயரந்தணருள்ளுவந்தேதாநும்
பழையவேதநூல்வசனமும்வாய்மையேபாரில்
வழுவின்கோதிடமருத்தநூன்முன்னமேவருத்தா
மொழியுமாறுபின்பவ்வகைபலித்திடுமுறையால். (நட்சு)

பூதநித்தியமென்றனையுருவுடன்பொருந்தி
யாதலற்றிடலுறுதலாலவற்றையும்படைப்போ
ரோதல்வேண்டுமான்மண்கொடுகடாதிருருந்நு
நீதியாளாகக்கண்டனநீணிலத்தன்றேற. (நட்சு)

நீரில்வந்தெழுபுற்புதம்வாயுவானிகழுஞ்
சாரமங்கலுமன்னதாம்பூதமாச்சனியா
தோரின்வேறுணர்வாயெழாநீறடையுடன்காய்
சேரின்வேறெழுஞ்சிவப்பெனிற்றீர்வதின்றாமால். (நட்சு)

அன்னவாறுவெற்றுடம்பினுமறிவுறல்வேண்டும்
பின்னமாகியபுலன்குணமுடலின்கட்பிறவா
சொன்னநீறடைகாய்பிறன்றொருத்திடல்கேபால்
ன்னமவேண்டுமாற்பூதமுற்றிடற்குமார்முதல்வன். ()

1-யாதிநான்கைம்பொறியுலாநைபாநானிற்
2-லாதவைவருமெனில்வானினுற்பவித்தல்
3-தாருமோரியல்புபூதங்களின் கலப்பேல்
4-பேசுபெண்ணுணலியோனிலேவற்றுமைக்கே. (சுக)

ஐந்துநான்கொருமுன்றிரண்டொன்றெனவறிவும்
வந்திடாபொறிவன்னபன்மையுமின்மையாகுஞ்
சிந்தியாவியல்வன்னபதங்குணஞ்செறிந்து
முந்துபூதங்களவற்றினுன்முனைத்திடாவன்றே.

(சஉ)

அன்னதன்மைகள்வினையினுலன்றறியறிவு
சொன்னபூதமற்றென்றிற்புறத்தறிந்திடாதொகுதி
தன்னிலென்றிடிற்சவமறியுஞ்சதாகதியின்
நென்னின்னானறித்திரையினிலெழாவகையென்னே

(சங)

அறிவுடற்குணமெனிற்பெரியதுஞ்சிறியதுமா
யுறுமுடற்கணவ்வகையறிவுதித்திடல்வேண்டுங்
குறியுடல்பெரிதாய்ச்சிறிதாய்வருங்கொள்கை
நெறியெவற்றினுலெனத்தனிலைகியேயீயும்.

(சச)

ஏற்றமும்புணர்பூதத்தின்சுறைவுமென்றியம்பி
னேற்றமானவைசுறைந்திடாகுறைந்தவையெவையு
மேற்றமாயிடாவெவ்வகையிருக்குமென்றிசைப்பி
னேற்றமேற்றமேகுறைசுறையேபிறிதிலையால்.

(சரு)

இயல்புகாணெனிற்பெண்ணொடாணெனவிருவகையாஞ்
செயல்கொளாதவர்செய்தியால்வருவதென்றெரிக்கின்
முயல்வதாமுடல்பூதத்தால்வரலின்னுமுன்னை
மயலதாம்வினைகொண்டொருவன்றரவருமே.

(சசு)

உற்றபூதமேகடமெனக்காரியவுடலைப்
பெற்றதாமெனலுடன்படேமவையுடன்பிணங்கி
நின்றல்காண்டலினெருப்பியல்பாய்நெடுநீத்தம்
பற்றிநின்றதுகண்டனையேலின்னுபகலோ.

(சஎ)

வெய்யதீயொடுஞ்சந்தொடுஞ்சாரநீர்வினையென்
செய்ததென்றனைசேருநீரிருதிறஞ்சேர்ந்தாங்
கையசெய்கையாலின்பொதுன்பமுமணையும்
பொய்யுடற்கிலையவையுஞ்சேதனனுக்கேபுகலின்.

(சஅ)

கண்டதேதயுள்ளதென்றனைபுனைப்பெற்றகாலைச்
சண்டனாருயிருண்ணலுமாண்டநின்றைய
யுண்டெனாவின்னுதெரிந்ததுகாட்சியோயுயர்ந்தோர்
கொண்டதாமதுமானமோயாதெனக்கூறாய். (நக)

திருந் துநீண்தியகிலொடுதேதக்கெறிந்தெங்கு
நிரந் துநீர்பரந்தொழுகுதல்கண்டவநெருநல்
விரைந் துதாராகார்வெள்ளிவெண்கோலெனவெற்றிற்
சொரிந்ததாமெனத்தெரிந்ததுகாட்சியோசொல்லாய்(நக)

காட்சிமுன்னதுங்காட்சியேற்கலப்புறம்பூத
பூட்சியுள்ளெழும்போதமும்பொறிபுணர்புலனு
மாட்சியின்னுடல்பூதத்தின்புணர்ப்பெனுமாறு
மாட்சியின்னதுமானத்தானீயுங்கண்டதுவே. (நக)

ஒழிவிலாதுயரந்தணருள்ளுவந்தோதும்
பழையவேதநூல்வசனமும்வாய்மையோபாரில்
வழுவில்சோதிடமருத்தநூன்முன்னமேவருத்த
மொழியுமாறுபின்பவ்வகைபலித்திடுமுறையால். (நக)

பூதநித்தியமென்றனைபுருஷுடன்பொருந்தி
யாதலற்றிடலுறுதலாலவற்றையுட்படைப்போ
ரோதல்வேண்டுமான்மன்கொடுகடாதிருளுந்
நீதியாளாகக்கண்டனநீணிலத்தன்தேற. (நக)

நீரில்வந்தெழுபுற்தம்வாயுவானிகழுஞ்
சாருமங்கதுமன்னதாம்பூதமாச்சனியா
தோரின்வேறுணர்வாயெழாநீறடையுடன்காய்
சேரின்வேறெழுஞ்சிவப்பெனிற்றீர்வதின்றாமால். (நக)

அன்னவாறுவெற்றுடம்பினுமறிவுறல்வேண்டும்
பின்னமாகியபுலன்ருணமுடலின்கட்டிற்றவா
சொன்னநீறடைகாய்பிறன்றொகுத்திடல்போல
முன்னம்வேண்டுமாற்பூதமுற்றிடற்குமார்முதல்வன். ()

உண்டியாதிநான்கைம்பொறியுலாதேபாலானிற்
பண்டிலாதவைவருமெனில்வானினுற்பனித்தல்
கண்டதாருமோரியல்புதங்களின்கலப்பேபல்
விண்டுபேசுபெண்ணுணலியோனிலேவற்றுமைக்கே. (சக)

ஐந்துநான்கொருமுன் றிரண்டொன்றெனவறிவும்
வந்திடாபொறிவன்னபன்மையுமின்மையாகுஞ்
சிந்தியாவியல்வன்னபேதங்குணஞ்செறிந்து
முந்துபூதங்களவற்றினுன்முனைத்திடாவன்றே.

(சஉ)

அன்னதன்மைகள்வினையினுலென்றறியறிவு
சொன்னபூதமற்றெனிற்புறத்தறிந்திடாதொகுதி
தன்னிலென்றிடிற்சவமறியுஞ்சதாகதியின்
மென்னின்ஞானநித்திரையினிலெழாவகையென்னே

(சங)

அறிவுடற்குணமெனிற்பெரியதுஞ்சிறியதுமா
யுறுமுடற்கணவ்வகையறிவுதித்திடல்வேண்டுங்
குறியுடல்பெரிதாய்ச்சிறிதாய்வருங்கொள்கை
நெறியெவற்றினுலெனத்தனிலைகியேயநீயும்.

(சச)

ஏற்றமும்புணர்பூதத்தின்சூறவுமென்றியம்பி
னேற்றமானவைசூறந்திடாசூறந்தவையெவையு
மேற்றமாயிடாவெவ்வகையிருக்குமென்றிசைப்பி
னேற்றமேற்றமேசூறகுறையேபிறிதிலையால்.

(சரு)

இயல்புகாணெனிற்பெண்ணொடாணெனவிருவகையாஞ்
செயல்கொளாதவர்செய்தியால்வருவதென்றெரிக்கின்
முயல்வதாமுடல்பூதத்தால்வரலின்றுமுன்னை
மயலதாம்வினைகொண்டொருவன்றரவருமே.

(சசு)

உற்றபூதமேகடமெனக்காரியவுடலைப்
பெற்றதாமெனலுடன்படேமவையுடன்பிணங்கி
நிற்றல்காண்டலினெருப்பியல்பாய்நெடுநீத்தம்
பற்றிநின்றதுகண்டனையெலின்றுபகரோ.

(சஎ)

வெய்யதீயொடுஞ்சந்தொடுஞ்சாரநீர்வினையென்
செய்ததென்றனைசேருநீரிருதிறஞ்சேர்ந்தாங்
கையசெய்கையாலின்பொதுன்பமுமணையும்
பொய்யுடற்கிலையவையுஞ்சேதனனுக்கேபுகலின்.

(சஅ)

இன்பமுற்றுநீவினையிலையல்பெனவியம்பிற்
 றுன்பமுற்றிடுமாறென்னைசொல்லுசொல்கிலேயன்
 முன்புசெய்வினையவ்வினைதன்னையுமுதல்வ
 னன்பினாலறிந்தப்பயனமைக்குமீதனாதி.

(சக)

அனாதியாமெனினமைப்பதெனன்றிடிற்கரும
 மனாதியாருயிர்செயலவையறிந்துடல்செய்பா
 வனாதிகாரியமாமுடலசேதனமனைய
 வனாதியாதியிலமைத்திடல்வேண்டுமாலன்றே.

(ரு0)

நோக்கொணக்கரணங்களுக்குயிர்நோக்கொணாதே
 வாக்குமாத்திரங்கண்டகண்ணினைக்கடமதித்துத்
 தூக்குமோவதுபோற்கரணங்கள்சூழ்ந்தறிதற்
 காக்கமின்றுயிரவற்றினையறியுமாலன்றே.

(ருக)

எரியுமொன்றினைப்பற்றியல்லதுநிற்பதிசையா
 துரியசீவனுமவ்வகையுடல்பற்றியுணருந்
 திரியினுற்றயிலங்குடித்தெழுதருந்தீபம்
 புரியுமோரிருவினைகளுமுயிருண்டுபோதும்.

(ருஉ)

உணர்வுதானுடலத்துவேருயுதித்தொடுங்கி
 னுணர்வுதானுணராத்தென்முன்புளதேதாதி
 னுணர்வையோநனைவக்கனவதனிடையுதரத்
 துணர்வுதான்கொலோவிதுமயக்குணர்வெனவுணரே.

(ரு3)

மாண்டவவ்வறிவேவருமெனல்வழக்கன்றே
 லீண்டுறங்குழியறிவின்றியெழிலெழுமிதுதேதர்
 பூண்டவவ்வுடல்போகவேறுடல்வரல்புகலின்
 மூண்டெழுங்கனவதனின்வேறுடல்வருமுறையே.

(ரு4)

வாயில்வாயுமற்றடங்கலுமடங்கிவந்தெழல்போ
 லோயுநாளினும்வாயில்கண்மாய்ந்துபின்னுதிக்குந்
 தேயுநீள்கலைசெனிக்குமென்னார்மதிக்குரைத்தாங்
 கேயுமர்ருயிர்க்கிறப்பொடுபிறப்பையுமிசைப்பார்.

(ரு5)

பூதகாரியம்பொலிந்துநின்றழிந்திடுமதனா
 னாதன்வேறுளனென்றறிமண்ணின்கண்ணா
 பேதமாங்கடமாதிகள்வருமெனப்பேசுந்
 நீதிலாவொருகுலாலனல்வருமெனத்தேதேற.

(ரு6)

தோலிரத்தமுனரம்பென்புமச்சைசுக்கிலமே
கோலிவைத்திடு * குடம்பையல்லாற்குழைதாவிப்
பாலிடத்தருமணியெனக்கறுத்தரிபரந்து
வேலடர்த்தகண்மாதரார்யார்கொலாம்விளம்பே. (௫௭)

கொங்கைவிக்கமுங்கொழுங்கயற்றடங்கணுமல்குற்
பங்கயப்பரப்புங்குமிழ்நாசியும்பகுத்திட்
டங்கணங்கணேகிடந்துழிக்கண்புதைத்தஞ்சிச்
சிங்கலுற்றவர்க்கென்கொலாஞ்செறிந்துழித்திகைப்பே.()

கோழைதுன்னியவாய்விளிம்புறலைக்கோதி
லாழியின்னமுதெனதுகர்ந்தகடெனுமுவர்நீர்த்
தாழியின்புழைதன்னிலேலாரின்பமுண்டென்னை
வேழைநீமருண்டின்பவீடிழந்தனையன்றே. (௫௯)

அழுக்குவேர்வைஞ்சீயரலைவெண்பிளைபூறசுத்த
மொழுக்குநீண்மயிருகிர்செறியொன்பதுவாயிற்
புழுக்குழாம்பயில்புன்புலாற்குடிலைமற்றென்னே
யிழுக்கின்மாதரென்றிளமுலைப்பேபாகமாந்துவதே. (௬௦)

கண்ணுமோதியும்புந்தியுங்கறுத்துவாய்மொழியு
நண்ணும்புன்மயிர்ப்புருவமுங்கேகாடிநற்செயலு
முண்ணடுக்குறுமருங்குலுஞ்சுருங்கியுள்ளவாவும்
வண்ணவல்குலுமகன்றவர்க்கென்கொலாமாண்பே. (௬௧)

வெய்யவேனிலிற்சீதநீரிதமெனவிழைந்துஞ்
செய்யவாரழன்மாரியினன்றெனச்சேர்ந்து
மையநீபெறுஞ்சுகஞ்சுகமோவழிவின்றித்
துய்யதாகியசச்சிதானந்தமேசுகமால். (௬௨)

ஆய்த்தக்கதுவேதத்தினந்தமேயாய்ந்தா
லோய்த்தக்கதுவேட்கையின்பெருக்கமெயொருவர்க்
கேயத்தக்கதுபரம்பரன்கருணையெயென்றுந்
தோய்த்தக்கதானந்தவாரிதியிதுதுணியே. (௬௩)

என்றுமேலதுமானமாதியும்வினையிரண்டு
மொன்றுசீவனுமிறையுமுண்டென்றுமொண்டொடியார்
துன்றுபோகம்வீடன்றென்றுமவன்வலிதொலைத்து
நின்றதார்க்கிகன்மேற்பொரப்புத்தர்போர்நேர்ந்தார். (௬௪)

உலகாயிதன்வதைச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ விருத்தம் - கரு0௫.

* குப்பை எனவும்பாடம்.

§ சீழ் எனவும்பாடம்.

௩௨ - வது, புத்தர்வதைச்சருக்கம்.

—(☺)—

கலிநிலைத்துறை.

தாவிலாதி கல்சவுத்திராந்திகன் டேயாகாசார
ஜோவின் மாத்திமிகன்னெனவிகற்பங்களுரைக்கு
மூவரோடுவைபாடி கனினை யரினே மாக
னேவலான்முதற்சவுத்திராந்திகன் கன்னெறமுந்தான். (௧)

வெய்யகூற்றினை யறிவிலான் வெருண்டமர் வினைப்பக்
கையினால்விளித்தாலெனவென்னெடுங்கடும்போர்
செய்யவல்லையெவருகெனவிளித்தவன் சிறுநூல்
வையமேற்கொடுத்தார்க்கிகர்டேகானெதிர்வந்தான். (௨)

இடக்கனாடவுமெருவைமேன் மண்டி லமிடவுந்
தடக்கையாற்றலாலவையுநோக்கிலன்வந்தாசார்ந்து
விடத்துமாசமுலினுங்கொடிதாய்ச்செவிவெதுப்பப்
படைத்துவெஞ்சினவஞ்சினமின்னனபகர்ந்தான். (௩)

அறுசீர்க்கழிநெடி லடியாசிரிய விருத்தம்.

முற்றுணர்ந்துபுவிமீதுகொலைமுதலாகியநீமைமுனிந்துசார்ந்த
முற்றிருந்துகருணையினுற்பரதுக்கதுக்கனாயும்போடு, சுற்றுணர்
ந்தமுனிவரருங்கண்டு தொழப்பிடக நூல்கனிவான் முன்னஞ்
சொற்றிருந்தவுரைத் தருளுந்தோன்ற லேகடவுளருட்டோன்ற
லாவான். (௪)

பிரமாணமதுகாட்சி யதுமானமிரண்டவற்றிற் பேணிக்காரண
வருஞானஜெயமவைபொருளவையுங்கணத்தி லாமன்வகைப்பதா
ர்த்த, முருவோதினருவீடுவழக்கெனநான் காயவையு மொன்றிர
ண்டா, யிருநான்குவகையாகுமிவைபெயமுது பிடகநன்னு லியல்ப
தாமே. (௫)

கெட்டுவளர்ந்திடல்கெட்டுத்தே நயந்திடல்கெட்டொத்தூதிற்றல்
கெட்டுக்கெட்டுப், பட்டுவிடலெனக்கணத்திற்பங்கமுதுந்திறநா
காய்ப்பகராரிற்ப, ரொட்டியுணர்ந்திருநானஜெயத்தின் றிறமா
ரத்தநான்கு, மெட்டுவகையாகுமெனவுரைத்தபரிசுப்பரி
சினிர்ரொல்வேமால். (௬)

வினியல்புதமுடனுபாதானமெனவிரண்டாமுருவமல்லா
ரியல்குத்தமொடுகன்மமெனவிரண்டாகுமற்றும்கீட்டின்
யல்குற்றமொடுகந்தமெனவிரண்டாகும்வழக்கிரண்டாய்

ப், பொருவுமியலுள்ள துடனில்ல துமென்றி ரண்டாகப்புகல்வர்
மாதேதா. (௭)

பூதநிலம்புன ல்கனல்காற்றெனநான்கா முபாதான ம்புகலிற்கந்த
மேதமதுஞ்சவையுருவம்பரிசுமெனநான்காருமிந்தவெட்டு [ங்
மோதுமிடத்துடன் கூடியுண்டாருமொருபொருளினுருவஞ்சித்த
காதுமுதற்பொறியோடக்காண்பதிருவினை கருமங்கருதினன்றே.

விரியுமிராகாநிகளைவிடுதல்குற்றவீடுகந்தவீடுநாடி, னுருவுமுத
லோரைந் தும்கிடுத லிருவகைவழக்குமோதுங்காலை, மருவுதொ
கைதொடர்ச்சிமிசுத்தூரையென வொன்றொருமன் துவகைத்தா
யாரும், தெரிவுமாறவ்வா அடிக்வொருமெனவகுத்தூச்செப்பக்
கேண்டோமா. (௮)

கந்தமைந்தின் செறிவொருவெனன் பனபன் மரச்செறிவுகா
டென்றூற்றேபான், மைந்தவென்றொகையுள்வழக்கயலொருவன
வையைந் துமடுப்பானென்ற, லெந்தையியம்பியதொகையில்வழ
க்காருங்காசணகாரியத்தாற்றேரூன்றி, யந்தமடைந்திடுவெனன்
றொடர்ச்சியுண்டைமவழக்கென தூலறையுமன்றே. (௯)

மாண்டவழியேயுதிப்பெனன் னாமலொருவெனன் தும்வைகு
வானென், தீண்டவுரைப்பதுதொடர்ச்சியில்வழக்காமுதித்தவெ
ல்லாமிறக்குமென்றல், வேண்டுமிசுத்தூரையுள்வழக்காமிழிக்
குப்பேபான துமேபால்வேறாமென்றல், பூண்டமிசுத்தூரையில்வழக்
காருமின் னுமவற்றினியல்புகலக்கேகண்டோமா. (௧௦)

ஓதியிடி-னுள்வழக்கில்வழக்குண்மைமாரந்தகவுண்மையுண்மை
சார்ந்த, வேதமுறாயில்வழக்கில்ல துசார்ந்தகவுண்மையின்மைசார்
ந்தவின்மை, பேதமினையாருமுள்வழக்குளதையுளதென்றுபேச
லாகு, முதுவகினில்வழக்குச்சொலின் முயற்கேகாடி-ல்லையென
மொழிவதாமால். (௧௧)

அறிவினைச்சார்ந்தறிவுதிக்குமென்பதுண்மைசார்ந்தகவுண்மை
யறிவைச்சார்ந்தே, யறிவுபின்னருதியாதென்றுரைப்பதுண்மை
சார்ந்தவின்மையறிவில்லாம, லறிவுபின்னருதிக்குமென்பதில்ல
துசாருண்மையின்மைபதுசாரின்மை, யறிவினைக்கொண்டறிந்தி
டலுள்ளங்கைமயிர்க்கயிறென்பதாருமென்றான். (௧௨)

இத்திறஞ்ஞாறவுதொகுத்தெடுத்தினைத்தூக்கைத்தலங்கொ
ண்டிருதோள்கொட்டி-ந், தத்தாமடற்புலிப்பேபாத்திறச்சுத்திராந்

152 - வது, புத்தர்வதைச்சருக்கம்.

கலிநிலைத்துறை.

தாவிலாதி கல்சவுத்திராந்திகன் லோகாசாரா
 லோவின் மாத்தியிகன் னென விகற்பங்களுகைக்கு
 மூவோராடுவைபாடி கலினை யரின லோகா
 லோவலான்முதற்சவுத்திராந்திகன் கனன் றெழுந்தான். (க)

வெய்யகூற்றிலினை யறிலான் னெழுண்டாய் கிளைப்பக்
 கையினுல்விளித்தாலென வென் னெடுங்கடும்கேடார்
 செய்யவல்லோயல்வருகென விளித்தான் நிறுநால்
 வைபமேமற்கொடுதார்க்கிகர்கோனெ தீர்வத்தான். (உ)

இடக்கனாடவுமெருவைமேன் மண்டி வமிடவுந்
 தடக்கையார் றறலாலவைபுதோக்கிலன் வந் ஆபார்க்கு
 விடத்துமா ரமுலினுங்கொடி தாய்ப் செவினெ ஆப்பப்
 படைத்துவெஞ்சின வஞ்சின பின்னன பகர்ந்தான். (ங)

அறுசீர்க்கழிநெடி லடியாசிரிய விருந்தம்.

முற்றணர்ந்தாபிபீ, ஆகொலைமுதலா கியதிவைபுடிக் ஆசாந்த
 முற்றிருந், ஆகருணையினுற்பா, அங்க ஆக்கனாழம்பகேடாடு, சுற்றண
 ர்ந்தமுனிவரருங்கண்டு தெழுப்பிடக தூக்கவிவாள் முன்னஞ்
 சொற்றிருந்தவுரைத் தருளுக்கேதான் ற லேகை வுளமுட் டோன்ற
 லாவான். (ச)

பிரமாணம, ஆகாட்டி யதாமா னபிரண்ட வற்றிற் பேணிக்காண
 வருஞான லோயமவைபொருள வையுங்கனத்தி, யாடவமைப்பதா
 ர்த்த, முருகேவா தினருகிடுவழக்கென வன் காரவையு மொன்றிர
 ண்டா, யிருநான்ருவகையா ருபிவைபொமது பிடகநன் னுவிப்ப
 தாகேம. (ரு)

கெட்டுவனர்க்கிடல்கொட்டுத்தேய்க்கிடல்கெட்டு ரத்தவாதிற்றல்
 கெட்டுக்கெட்டுப், பட்டுகிட லெனக்கனத்திற் பங்கமு அத்திறநா
 ன்காய்ப்பகராநிற்ப, மொட்டாபுணர்ந்திடுகொன லோயத்தின் நிறமா
 கவுரைத்தநான்ரு, மேட்டுவகையா ருமெனவுரைத்தபரிதிப்பரி
 சென்றினிச் சொல்லேவமால். (க)

உருவினியல்புதமுட வையதான மெனவிசண்டா முருவாய்லா
 வருவினியல்தித்தமொடுகன் மமென விசண்டா லுமற், அய்விட்டின்
 மருமியல்குற்றமொடுகந் தமென விசண்டா ரும்வழக்கிசண்டாய்

ப், பொருஷரியலுள்ள அடனில்ல அமென் றி றண்டாகப்புகல்வர்
மாதேதா. (௭)

புத்தநிலம்புன ல்கனல்கா ற்றெறனநான் கா முபாநானம்புகலிற்சுந்த
மேதம, அஞ்சவைவயுருவம் பரிசமெனநான் காருபிந்தவெட்டு [ங்
மேதாஅலிடத், அடன்கபடிபுண்டாருமொருபொருளினுருவஞ்சித்த
காஅமுதற்பொறியோடன்காண்பதுருகினைகருமங்கருதினன்மேற.

விரியபிராகாநிகளைவிடுதல்சூற்றலிடுகந்தலிடுமாடி, அருவுமுத
லேவரைந்அங்கிடுத விருவவைவழங்குமேதாஅங்கலை, மருவுதெதா
வைதொடர்ச்சிபிசூத், அரைபொன வெவன் மெருமுதன், அவகைத்தா
யாருந், தெரிவுஅயா நவ்வை அபின்வாருமெனவசூத்அச் சொப்பக்
கேகண்மேதா. (௮)

சுந்தமைம்தின் சொறிவொருவனென் பண்பன் மதச் செறிவுதா
டென்சூற்றேபான், வைந்தவென் றெழுமைகாழ்வழக்கயலொருவன
வையைந்அபடுப்பவனென்ற, வெக்தாபிரியம்பியதொகையில்வழ
க்காருங்கா மனைகாரியத்தாற்றேசூன்றி, மந்தமடைந்திடுவென் ற
மெருடர்ச்சியுண்மைவழக்கென, தாலவைதாபுமன்மேற. (௯)

மாண்டவழியோபுதிப்பனென் னாமலொருவனென், அம்னைரு
வானென், தீண்டவுரைப்பதெதாடர்ச்சியில்வழக்கா முதித்தவெ
ல்லாபிறக்குமென்றல், வேட்கெடுபிசூத், அவையுள்வழக்கா ம்கிழிந்
சூற்றேபான அபேபாக்கேவெருமென்றல், பூண்டபிசூத், அவையில்வழக்
காருபின் அமவற்றிவிடல்புலக்கேகண்மேதா. (௧௦)

ஒருபிரிடி அன் வழக்கில்வழக்குண்மைபா ர்த்தகவுண்மைபுண்மை
சார்த்த, வேதமுமுயில்வழக்கில்ல அபார்த்தகவுண்மைபின்மைசார்
ந்தனின்மை, பேபுபரிவைவாருமுன்வழக்குவ அநாபுனதென் அபேபா
லொரு, முஅலகெனில்வழக்குர்சொகின் முயற்றேகாடிக்கைபொன
மொழிவதாமால். (௧௧)

அறிவினைச்சார்த்தநிவுதிக்குமென்ப, அண்ணாமா ர்த்தகவுண்மை
யறிவைச்சார்த்தேத, யறிவுபின்னமுதியாதென் அரைப்பதாண்மை
சார்த்தனின்மைபறிகில்லாம, லறிவுபின்னமுதிக்குமென்பதில்லை
அபாருண்மைபின்மைப, அபாரின்மை, யறிகினைக்கொண்டறிந்
டலுள்ளவங்கைமயிர்க்காபிறென்பதாருமென்முன். (௧௨)

இத்திறஞ்ஞனாறவுதொருத்தெடுத்தினைத், அக்கைத்தவங்கை
ண்டிருதேதாங்கொட்டித், தந்தாமடற்புலிப்பேபத்திந்திவுத்திதாந்

திகன்முழங்கித்தணியானாகிப், பொத்துநெடுஞ்சமர்க்களத்திற்
பொருந்தலர்போரணியுடைத்துப்பொருவானெண்ணி, மத்தம
திகொடுபிடகநானெறிவன்படையினணிவகுத்தல்செய்தான். ()

இன்னவகைபகர்ந்தவிவைநான்கல்லாற்பொருளிலவாயிருக்
கவான்மா, மன்னியவிண்காலந்திக்கிறையுமுளவெனச்சிலர்தாம்
வகுத்தலென்னே, யுன்னியிடினமதுவுண்டோவுன்மத்தம்பிடித்
தேயோவுணர்கிலாமா, லன்னவையுமின்னவையாலகற்றுவன்
யான்காண்டிரெனதாண்மைமெய்ன்றான். (கரு)

அறிவுயிரிற்குளதென்னிற் பொறிபுலனுலாலொன்றையறித
ல்வேண்டா, *வறிதொட்டுத்தீண்டியனைந்தறியுமெனிலிருளினி
றமறியாதாகு, மறிவதிலைபொறியிலையெனிலுயிருக்கறிவினை
யைம்பொறியும்பற்றி, யறியுமறிவுளதென்னிலைந்தினுமோரறி
வாகவறிதல்வேண்டும். (கக)

சார்ந்தறியுமொன்றையறிவெனினீயுமொருபுத்தன்னுனுமென்ப
தோர்ந்தறிதியதுகிடக்கஞானஞேயங்களன்றியுணருமான்மாத்த
தோர்ந்தறியினறிவோமற்றறிவன்றோவன்றுகிற்செடமாமண்போ
கூர்ந்தறிவேற்பருப்படிசிற்கதுவேசுற்றுண்டியெனக்கூறலாமே.

உயிரதனையருவென்னிலுருவதனைத்தாங்கியருவுற்றூறில்லா,து
யிரதனையருவென்னிலுடலினுக்குளுடலடங்கியொடுங்கமாட்டா
துயிரதனையருவென்னிலுடலிடத்துப்பலதுணையுண்டோடிப்
போமா, உயிரதனைநித்தமென்னிலுதயாத்தமனமறிவுக்குளவா
காவே. (கஅ)

எங்குநிற்குமென்னிலுடனொறும்பேதப்படுகையினுலெங்கு
மின்றான், தங்குமுற்றவுடனொறும்பேதப்படுகையினுலெங்கு
சாயு, மங்குமுற்றோரிடத்துறைபுமென்னிலடிமுடிசாறுமறிவின்
ருமாற், பங்குமுற்றூறிப்பதன்றியிப்படையப்படைகொடுநீபடு
ப்பையன்றே. (கக)

தொழிற்குவராமையின்வானென்றொன்றிலையெப்பொருள்க
ளையுஞ்சமக்குமென்னில், விழிக்குவராரியவையேமற்கொண்டுக
மப்பதெங்ஙன்வினவினோரைக், கொழிப்பதிலாக்காரணமென்று
ரைத்தனையேலதுபகரினுருவின்கூட்டங், கழிப்பதிலாதெங்குநின்
றதெனிலெங்குமென்பதொன்றுகண்டதின்னே. (௨௦)

காலமென்பதென்னையெனிற்படைத்தளித்துப்போக்குவது
காணென்றாயேற், சீலமென்பதொருபொருளைச்சேர்ந்துளதால
தன்பின்னார்ச்செறிவதின்றார், தூலமென்பதுனதுமதிபொருளி
யல்பாலவ்வினைகடுன்னுமிந்த, ஞாலமென்பதுன்மதிமற்றில்வழ
க்கேககாலமெனநவிற்துங்காலே. (௨௧)

எனக்கொருவன்மேற்கிருந்தாலென்பாலைக்கிழக்கென்னவியம்
பல்செய்வா, எனக்கொருவன்கிழக்கிருந்தாலென்பாலைமேற்
கென்னவியம்பாநிற்ப, எனக்கொருவன்கூறியவாறியம்புதல்
கூடாதிருவேறியற்கையான்மற், நெனக்கொருவனெதிராகத்தி
க்குளதென்றுரைப்பதெவ்வாறில்வழக்கே. (௨௨)

உலகதனையிற்றைபடைத்தானென்றனைபெலுள்ளதையுண்டா
க்கவேண்டா, வுலகதனையில்லதெனிலுண்டாக்கக்கூடா தாலுபா
தானந்தா, னுலகதனுக்குளதிலதுகாரியமாமுருவனையுருவமாக
வுலகதனைப்படைத்தனென்றாலு முளதிலததற்குமுண்டாம்ன்
தே. (௨௩)

உள்ளதனைக்கடம்போலப்படைத்தனனைலெவ்விடைநின்ற
ஞற்றல்செய்தான், வள்ளலவனுலகினுக்குமலாகிநின்றாலகை
வகுத்தானென்னில், விள்ளுமிடத்துலகுமுன்னையுண்டானதா
மெங்குமேவிறின்ற, தள்ளரியவுலகதனைத்தந்தனனைலெங்குமு
ன்புதந்ததாமே. (௨௪)

இல்லதனைக்கருணையினற்படைத்தனனைற்பாம்புபுலியாளி
யாதி, கொல்லுமவைபடைத்திடுதல்கூடாதுதன்வலியாற்குறித்த
வெல்லாம், வல்லவகைபடைப்பெனென்றிந்தித்தனைபடைத்ததன
ல்வரும்பேரேறி, புல்லும்கிளைபாட்டென்னிற்சிறுகுழவியிறை
வெனென்புகல்வாரன்றே. (௨௫)

கருமத்தாற்படைத்தனனைற்கருமியற்றாநரைமுன்புகாணல்
வேண்டு, மொருமைத்தாயறியுமிடத்துலகமெல்லாமனாதியதே
யுண்மையாகும், பெருமைத்தாமுருவினனைலவ்வுருமுன்படைத்
தானைப்பெறுதல்வேண்டு, மருமைத்தாமவ்வுருமிச்சையினுலெ
னிலுலகுமதனாலுண்டாம். (௨௬)

இச்சையிறைக்குலகினுக்குக்கருமமென்னிலுருவங்களைவை
க்குங்கன்ம, நிச்சயமாமருவாமேல்வானமெனப்பவக்கடலினீக்க
மாட்டான், வைச்சநிழல்போன்றுளனை லறிவிற்றவற்கின்றறிவு

வந்தேதாற்காகு, மெச்சுமறிவுளனென்னி லுருவேண்டுமின்றாகின்
மேவானன்றே. (௨௭)

எம்முடையவேதங்கள் னுதியாயி றைவனுண்டென் றியம்புமெ
ன்னி, லும்முடையவேதங்களு ரைப்பவரையி ல்லாமலு ரைத்தன
ன்றோ, செம்மைபெறவி றைவனை நூலாலறிந்தேநா நூலானுற் றெ
ரிந்தேதாமென்னி, எம்மவிதுபுதுமையிவ்வா லுரைப்பதற்குநீயல்
லாலார்வல்லாரே. (௨௮)

மரமாதியுற்பீசமுயிரின் றிப்பூதவுருவாய்ந் தாமல்கிக், குரமாதி
யெனத்தேதான் றியண்டசமா திக்ஞாதவிகூர்ந் தாமாய், மொருகாலு
ங்கொலையாகா நூன்வேண்டிற் கொன்றதுகொண் டிண்ணலாகுந்
தரைமீதுமாண்டதெல்லா மண்ணினுக்குநிகரென் பர்தக்கேகாசன்
தே. (௨௯)

சீதநீர்வைத்தவருக்க றமதனைபுண்டவர்க்குச்செ றியாதவ்வா
றேதினா னுண்டவர்க்குப்பாவமின் றுகொன்றவருக்கு றுவநாகு
மாதலாலானருந் தவாசையுண்டேற் செத்ததுண்ணலாகுபிந் த
நீதியார்மறுத்ததுரைப்பாருனுக்கூ னூட்டாதார்நினைவிலாரே. (௩௦)

உருவம்வேதனைகுறிப்புப்பாவனை விஞ்ஞானமெனவுரைத்த
வைந்து, மருவியேசந்தான த்தாற்கெடுதல்பந்ததுக்கமற் றவ்வைந்
தும், பொருவிலாவகைமுற் றக்கெடுதன்முத்தியி ன்பமுன்புபுகண்
றவைந்தின், விரிவெலாந்தொகுத்ததுரைத்தமெய்ந் தூலிற்றறித்தி
ரிவைமெய்ம்மையென்றன். (௩௧)

இன்னன * சாதனங்கள் பலதொடுத்தாமடுத்தடுத்திகலியிரு
தோள்கொட்டித், தூன்னியபேபார்ந்தொழிந் கடுத்தசவுத்திராந்தி
கனெழுந்ததேதாற்றேநாக்கி, யன்னவனையிக்குளத்திலடுவெனெந்
தார்க்கிகர்கோனழன்று சீறி, மன்னியபல் வகையுத்திவன்படை
கொண்டக்களத்தில்வாய்விட்டார்ந்தான். (௩௨)

ஷே வேறு.

முழுதையுங்கண்டா ன்புத்தனென்றனைமுடிவின் றுமான்
முழுதையுங்காணாமா ட்டானென்றென் றுய்ப்புமுதுங்காணின்
முழுதையுமுடிவிலாதென் றிடேன்முழுஞானத்தான்
முழுதையுங்காணின் ஞானமுடியுமே மார்க்கணத்தினன் றே. (௩௩)

வீடுகண்டறங்கள்சொன் னெனனின்முற் றும்கிளிந்தேதான் மீண்டு
பாடுதல்சமனாதேனெய்பருகியோன் மாய்ந் துவந்து

நாடுமினி துதீ தாகுமென் பதாநலிவுபின்பே
லாடுநீ ரளவைகாணுனக்கரைக்கேற்றல்பாலும்.

(௩௪)

பரதுக்க துக்கனாகிற்பதிதனையிழந்தமாதர்
விரகத்தீத்தனக்குங்காட்டில்லேவட்டமேற்கொண்டுளார்க்குங்
கரவிற்கைப்பொருள்கொண்டேகுங்கள்வர்க்குங்குகிந்துசொர்த
றையிற்றக்கதுமற்றன்றேறாதருமமீதழகீதாமால்.

(௩௫)

அங்கொருபொருளைத்தேடியதற்குரைதேடுமுன்ன
மங்குமுன்னறிவுநூலென்வழிவழிதான்னுமாகி
லெங்குளதாகுமேவறையிசைத்ததேதயிசைப்பதின்றிப்
பங்கமுற்றெழும்வேறென்னிற்பாலருன்மத்தர்சொல்லே.

(௩௬)

முதனடுவிதுதிதம்மின்முரணுவதின்றிப்பாரேரர்க்
கிதமுறப்புகன்றநூலையாவரும்பயிலுநூலாம்
புதன்மகன்போலப்பேசும்புத்தகேள்பொன்றிராண
விதவிதமாகுமுன்னூல்விசுமுந்நூலாமன்றே.

(௩௭)

முந்நதேயயறங்களாற்றிமுற்றுணர்ந்தருளிணுலே
யெந்தைநூலுரைத்தான்முத்தியாவருமெய்தவென்ற
யுந்நதேபரறங்கள்செய்யவுரைத்தநூல்யாவன்சொற்ற
தந்தநூலவனைப்போல்வானெனிலனவத்தையாமே.

(௩௮)

ஆதலாலுனதுபாழியமர்ந்திடும்புத்தனாரென்
றேதுவாயிந்நூல்சொன்னேனுணுறைபவனென்னிலன்னே
னாதனையிருந்தபுத்தனயந்ததெவ்விடமுனக்குப்
போதகனடைவுமின்னுபுகன்றநூலடைவுமின்றே.

(௩௯)

உன்னிறைபொன்றக்கெட்டேயொழிந்தனனாகிலாரை
யென்னிடர்களைதியென்னுவிதைஞ்சுதியிறந்தேதார்க்கீண்டுப்
பின்னவர்க்குதகன்மம்பேயுசெய்தவர்க்கீந்தாற்போ
ன்னன்னலந்தருமாலென்னுநவில்வையெனவிலக்கேகண்டேமா.

(௪௦)

ஆருயிர்நித்தமாகுமாதலாற்பலிக்குங்கன்ம
நேர்தருபலத்தைநல்குநித்தனுமொருவனுண்டாற்
சீர்தருந்தீபம்பொன்றத்திரியுடனெய்யுங்கட்டு
வோர்செயலுனதுசெய்கையுன்னறிவழகிதாமே.

(௪௧)

பனுவல்கொண்டநுமானத்தாற்பகர்ந்தவன்றனைத்தேநர்ந்தாற்
போற், பனுவல்கொண்டுரைத்தவெல்லாப்பதார்த்தமுமநுமான

த்தாற், பனுவல்கொண்டறிவதென்னிற் பரலோகபாதாளங்கள்
பனுவலொன்றுரைத்த* துண்டேற்பகருதிபகர்ந்ததின்றே. (சஉ)

பொருளெல்லாமனித்தமென்றாய்புகன்றதில்லதற்கேகாவன்றி
யுரைசெயுள்ளதற்கேகாவேறுயுளதிலதானதற்கேகா
தெருளினில்லதனுக்கின்மைசெப்புவதென்னைபின்னை
மருளினுள்ளதற்கென்றேயன்மற்றதுமாய்ந்திடாதே. (சங)

உளதிலதானதற்கேகலுளதிலதாகாதில்ல
துளதெனவுதிக்கமாட்டாதுறுவதிங்கெவற்றுக்கென்னி
லுளதிலதன்றித்தேதான்னுமொருபொருளின்னுமாய்வ
துளதுமற்றிதனைநீயுமுணர்வினாதுணர்ந்துநோக்கே. (சச)

உடல்பூதமென்னிலொன்றொவொன்றொடொன்றிகலுமாற்றா
லுடலுறுசுக்கிலத்தேதாடுதிரமேற்கல்லிற்றேறரை
யுடலொடுவருமாறென்னையுரையிருவினைகாணென்னி
லுடல்வேறுவேறுய்த்தேதான்னுமுபாதானமவைபேபால. (சரு)

அன்னமேலுண்ணவுண்ணவதிகமாய்வளருங்காய
முன்னுவாயுணர்வாமென்னிலுணர்வருவருவமாகித்
துன்னசேதனமாகாதாற்றேறான்னுமில்லதுமற்றென்றிற்
பன்னுவாய்ககனத்தூடுபங்கயமலருமென்றே. (சர)

உருப்பூதவுபாதானங்களுறுஞ்சுத்தாட்டகமேற்காற்றா
நெருப்பொடுபுனல்பார்மன்னிநிலைபெறுமிரதங்கந்தம்
வரப்போவதில்லைதீக்குவளிநீர்மணசுவைநாற்றந்தான்
றரப்போமேநீர்க்குவாயுத்தழல்பார்வாசனையுமின்றே. (சஎ)

புந்திசெய்பாரினுக்குப்புனல்கனல்வளியுமில்லை
யிந்தியவிடயமாகியியலுறுமாபூதங்கள்
வந்திடுமியல்புந்தேராய்வன்சொற்சேர்தேரநீயோ
ரந்தகன்கொல்லோசொல்லாயறிவின்கெனதாமன்றே. (சஅ)

அறிவழிந்தறிவையாக்கிலழிந்ததுண்டாக்காதான
வறிவினப்பொருள்கன்மங்களனைந்திடாவாக்கிப்பேபாரமே
லறிவிரண்டொருகாலத்தினவ்வகைநிற்கமாட்டா
தறிவறக்கெடாதேதனித்தமனித்தமுமறிவிற்காமே. (சஆ)

அவ்வகையதனாலென்றுமனித்தமென்பதுதானின்றஞ் [ல்
செவ்விதிற்கெட்டுப்பின்னர்ச்செனிப்பிக்குமெருப்போலென்னி

வெவ்விதிற்கெடா துசத்திமே மவுமால்வினைவுமே வருங்
கவ்வையிற் கலங்கினுயேற்கலக்கந்தீர்ந்ததன்பின் சொல்லே. (௫௦)

அழிவுருச்சந்தானத்தாலறிவுண்டாமெனிற்சந்தான
மழிவுருநித்தமாகுமாற்றுநீர்போன்றழிந்தா
மழிவுருதறிவொழுக்கேகலாற்றிடும்பொருள்போமாபோ
லழிவுருவுருவமாதியவ்வறிவுடன்போமன்றே. (௫௧)

நின்றறிவுடனெய்தாவாரீத்தமுன்னொழுகிமாயா
தொன்றியேபெருகியோடுமுணர்வுமப்படிநிறைந்தே
சென்றிடல்லேவண்டுநீதராத்தேதரநீதர்ந்துபார்த்து
மன்றமற்றிதனுக்குண்டேன்மறுகணைவழங்குவாயே. (௫௨)

உருவாதியைந்தின்கூட்டமொருவன்வேறில்லையென்னி
லுருவாதியுணர்ந்தேதான்யாவனுணரும்கிஞ்ஞானமென்னி
லுருவாதியுணர்விஞ்ஞானமுணர்பவனியாவன்றீப
முருவாதியுடனேதன்னையுணர்த்துமற்றதனையேபோல். (௫௩)

உணர்வுணர்வினையுமற்றையுருவாதியவையுங்காட்டி
யணைதருமெனிற்றீபத்தேதாடதுகாட்டுமவையுங்காணுந்
தணவறுமுடேலாசனம்போற்றசும்பொருளுணர்வுகாணு
மிணையறுமொருவனுண்டாலழைநீயிதனைத்தேதேற. (௫௪)

உடல்பொறிமனநானென்றேயோதுவாயுறக்கந்தன்னி
லுடலுணராதுவாயிலுணர்ந்திடாவொன்றையொன்று
முடலுறுவாயுேவாராவொருகணத்தழியுமாற்றா
லுடலமுக்காலச்செய்தியுணருமோமனமுற்றன்றே. (௫௫)

ஆதலாலறிவாய்க்காயமாதிமூன்றையுமறிந்து
பேதநானிவற்றுக்கென்னும்பெற்றியுமறிந்துள்ளத்தா
லேதமில்பொருளைநாடியிந்தியத்திசைத்துப்பின்ன
ரோதுகாயத்தாற்செய்தியுளுற்றுவதான்மாவாமே. (௫௬)

இறந்திடுமறிவேபின்னும்பானறிந்தேதனென்னுன்னி
லறிந்ததவ்வறிவாமென்றாலன்றைத்ததுதானின்று
முறும்பரிசுரைத்ததென்றாலுரைத்ததுவாயோவேருய்ப்
பெறுந்தகையுளாலந்தப்பெற்றிமற்றதுவேபோல். (௫௭)

மனம்பொறியெல்லாங்கொண்டுமற்றுநானறிந்தேதனென்னுங்
கனம்பெறுகின்றதான்மாக்காண்டிமுப்பொறியினாலு

முனம்பெறக்கருதிக்கூறிமுடித்திடுந்தொழில்களாற்றி
யினம்பெறுமுணர்வினுக்குமிசைவிடமாமற்றன்றேற.

(ருஅ)

விருப்பொடுவெறுப்புமற்றைவினைபின்பதூன்பஞானம்
பரிப்பதான்மாவின்பண்புபண்டொருகனியையுண்டோடான்
றிருப்பிலேவெறூன்றுகண்டுதின்றதற்கினமீதென்னு
வொருப்படப்பின்னுமுண்ணவவப்பதவ்விருப்பமாமால். (ருக)

இன்னனபிறவுமாகுமிவற்றினைமுன்னும்பின்னு
முன்னுதலுறுதலாலெயொருவனிச்சயிப்பேபாணுண்டாற்
பின்னநீயிதனுக்கென்னபேசுவைபெரிபேயாரெல்லாம்
பன்னியவாறுமீதுன்படிற்றுரைபகர்ச்சியன்றேற.

(ரு௦)

வானியல்புழையாயாவும்வழங்கற்குவழியாய்மற்றுத்
தானிருள்வெளியுமன்றாற்றுமவ்விரண்டுஞ்சார
வூனமிலிடமாய்ச்சத்தமுறுங்குணமாய்க்காற்றாதி
யானவைதேதான்றிமாயவடுத்தலால்விடுத்தலின்றேற.

(ரு௧)

காலமாண்டயனமற்றைக்காண்டகுபருவமாதி
சீலமாய்முன்றாய்நன்மைதீமைசெய்திளமைமூப்பு
மேலுமாரியற்றலாலெயெய்துமாலென்றுகேகாடி
நூலலாநூலங்கேகாதிநொடித்திடும்பவத்தனீயே.

(ரு௨)

கிழக்கொடுதற்குமேற்குக்கிளர்ந்திடுவடக்குந்தானாய்
வழக்கினிற்றிரியாதாகிவண்பயன்கொடுக்குமாற்றா
விழப்பதெவ்வாறுதிக்குமீண்டுளதென்றுகேகாடி
மழைக்குரணநாளும்வாய்த்திமிலடிக்கவல்லாய்.

(ரு௩)

காரியமாகிவையங்காண்டலாற்கடாதிபாக்குஞ்
சீரியன்பேரலவாக்கச்செகத்திற்குமொருவன்வேண்டு
நேரியதருமமாதிரீதியெல்லார்க்குமோதி
கூரியவறிவுசெய்திகொடுக்குநூல்கூறல்வேண்டும்.

(ரு௪)

வழிவழியறிஞரோதிவருதலாலநூன்முன்னே
மொழிபவன்றனும்யார்க்குமுன்னவனாகவேண்டு
மழிவறுகருமசாட்சியாகவுமொருவன்வேண்டு
மிழுதைகளாதலாலேயீசனுமுளனாமன்றேற.

(ரு௫)

மரமுயிரில்லதென்றாய்வாடலாற்றழைக்குமாற்றாற்
றிரமுயிருள்ளதேயாஞ்சீதரீர்பெருதும்பெற்றும்

விரவுமாறவ்வாறென்னின்மெலிவொடுவீக்கமுணை
லுரைசெயல்சீவனுக்கேயுறுததற்குலகிலின்றேற.

(௬௬)

ஒருமரக்கொம்புவாங்கியூன்றினுலதுபோலோங்கி
வருமுயிர்பலவோவென்னின்மரக்கருவித்துக்கொம்பு.
திருசுகண்கொடிகிழங்குசெறியும்வேரவற்றுட்சீவன்
புரிவொடுகலந்துகொள்ளும்புத்தநீபுந்திசெய்யே.

(௬௭)

தின்றிடிற்சுற்றமில்லைசெகுத்ததையென்னும்புத்தா
கொன்றதுதின்பாயென்றுசுறித்தன்றேறதின்னதாருக்
கொன்றையுங்கொன்றாட்டாராலுன்பொருட்டவர்க்குப்பாவ
மன்றவந்துறுமுணுண்ணன்மறுத்துநீவெறுத்திடாயே.

(௬௮)

கலி விருத்தம்.

ஐங்கந்தமுமுறையாற்கெடலறக்கெட்டிடல்பந்தந்
தங்குந்தனிவீடென்றவன்சபதஞ்சொலுநாவை
யிங்கைகந்துமிறந்தாற்கெதியெவற்கென்றிடும்வாளாற்
பங்கம்படவரிந்தானுயர்பழமாமறைதெரிந்தான்.

(௬௯)

நாவற்றிடப்பட்டுங்கதிநான்சொன்னவையைந்தின்
மேவுற்றவிஞ்ஞானத்தினுக்கெனப்புத்தன்விளம்பத்
தாவித்தநின்விஞ்ஞானமிருதேதலதுதன்னே
டோய்வுற்றிடுபிறவும்முளவெனத்தார்க்கிகனுரைத்தான்.

(௭௦)

உயிர்வாறொடுகாலந்திசையுயரீசனுமுளவென்
றியல்வாதினின்றடற்புத்தரின்முன்னேனன்றணியிகல்வென்
றயலோரினிவம்மின்னெனுந்தார்க்கிகன்முன்னடுத்தேத
வெயிலோனெதிர்பனிசென்றெனப்பிறர்மூவரும்வெகுண்டார்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

தருக்கொடுமினையவாறுசவுத்திராந்திகனைவென்று
செருச்செய்வார்வருதிரென்னாச்செப்புதார்க்கிகர்கோன்முன்னு
வுருக்கிளர்மூவருக்குருருமெனயோகாசாரன் [ன்.
பொருக்கெனவிதண்டாவாதப்போர்த்தொழிறொடங்கியார்த்தா.

போர்த்தொழிறொடங்கியார்த்துப்போதமேபொருளாய்த்தேதா
பார்த்திடிற்போதமாகிப்படுபொருளெழலாற்போதம் [ன்றும்
பேர்த்துவாதனையாற்கூடிப்பிணங்கலால்வடிவின்ருமா
லோர்த்திடிற்குனவுபோலுமுலகறிவுளதென்றேற்றான்.

(௭௩)

ஏற்றவன் றன்தேனோடேற்றங்கியம்பியபேபாதமன்றி
வேற்றுவாதனையுஞ்சொன்னாய்வேறுவேறி ரண்டுண்டென்னாய்
சாற்றுவாதனையும்பேபாதந்தானெனச்சாற்றுவாயேயன்
மாற்றுவன தனையென்னாமற்றொருவினையங்கொண்டான். (௭௪)

வாதனைவிடயத்தே தாமெணந் தபினெழுங்கருத்தா
மோதியகனவுகண்டபொருளின்மேலுறுங்கருத்தா
மாதலாலகமேவேறயறிவொடுகனவுமன்றி
பேதைநீயென்கொனின்றுபிதற்றுவைபேபாதினெய்முன். (௭௫)

பின்னையுமவனைநோக்கிப்பேபருலகறிவையாகி
லன்னியமன்றாமாகவகங்கடமென்னவேண்டு
மென்னநீயுலகந்தன்னையிதம்பிரவஞ்சமென்ப
துன்னுதிபளிங்கேகேபாலுமுலகமுமுணர்வுமென்றான். (௭௬)

தாக்குதற்கமைந்தயோகாசாரனமேற்சாற்றிப்பேபாந்த
பேபாக்கருமினையசெஞ்சொற்பொடிப்பரும்வாரிசக்கல்லை
நாக்கவண்டுக்கிறாக்கருங்கினனடுங்குலொடும்
பூக்கமழ்வாகைவேயந்தபுயமலைமலிந்ததன்தேற. (௭௭)

தடைபிறிதின்றியோகாசாரனைச்சமரின்னென்று
நெடுமொழிபலவுஞ்சொல்லிநிற்குந்தார்க்குகன்மேலேலாங்கும
விடையெனநடந்துபேபாந்துவெகுண்டுமாத்திரிகனாகேபார்
புடையினின்றணுகியேற்றுப்பேபாந்த்தொழில்புரிவதானான். (௭௮)

அங்கமேபொருளாய்த்தேதான்றுமங்கவையழிந்தாற்பின்னை
யிங்குவேறில்லையாமாலிதுபொருளாகுமென்னத்
தங்குமாரில்லையாகத்தகுமபொருளறிவுமின்றான்
மங்குமாலெனுஞ்சொல்வைவேன்மார்புறத்தூண்டினான். (௭௯)

படங்கடமவையிரண்டின் பாங்குறுமவையங்க
ளிடம்படவொன்றினொன்றங்கெய்துருவண்ணங்காத்தாத்த
திடம்படநிற்பதாருமவயவிசைந்நிரண்டு
முடன்படப்பொருளுமுண்டாமுண்டாகவுணர்வுமுண்டே. (௮௦)

பொறிமனமொழியுண்டாயும்பொருள்புணராமையாலே
யறிவுவந்துதிப்பதன்றாமதுவரவறிவுண்டாகிச்
செறிதருஞ்செறியுண்டாந்திகழ்பொருள்பொருளுண்டாக
நெறிவருமறிவுமெங்ஙனையெதிர்திற்பியன்றேற. (௮௧)

இத்திறம்பகரும்வன்சொலிலங்கொளிவாளால்வீசிப்
புத்தன்மார்பெறிந்தவைவேற்போர்ப்படைதுணித்துவீழ்த்திக்
கொத்துலாம்வாகைநாடிக்கேகாட்புலியெனநின்றான்மேற்
பைத்தபாம்பென்னவேவைபாடிக்கன்சீறிவந்தான். (அஉ)

வந்துவைபாடிக்கன்றான்மஞ்சநாநீறுங்கூடச்
சுந்துரந்தேதான்றுமாதேபாற்செகம்பொருளறிவுகூட
வுந்துமாதேதான்றுமிவ்வாறுணர்ந்தவருறுவார்விடென்
றந்தமிலாதபுன்சொலாகைம்கவீசியார்த்தான். (அங)

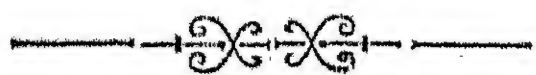
ஆசைமதனையையனறிவகம்புறம்புளேயும்
பேசுமவ்விரண்டுங்கூடிப்பிறங்குதலின்றும்பின்னு
நீசொலுமறிவருபுளேயமுற்றுருவங்கூடா
சீசியென்னினைந்தாயென்றச்சிறுசொலாற்சின்னஞ்செய்தான். (அ)

பொங்குமாதேபாதந்தானேபொருளாய்த்தேதான்றிடுமென்றனு
மங்கடேமபொருளாய்த்தேதான்றுமென்றனுமறிவுமற்றை
மங்குருப்பொருளுங்கூடவருஞ்சகமென்றனும்தேபார்
தங்குருதகற்றுந்தார்க்கீகனுக்கெதிர்சமணரேற்றார். (அரு)

புத்தர்வதைச்சுருக்கம் முற்றிற்று.

விருத்தம் - கருகூர.

ந.ந. - வது, சமணர் வதைச் சுருக்கம்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

நறைகெழுமசோருபணிமென்பிலையந்துபாயுடுத்துடைவிடு
தூக, கறைகெழுமுடைநாறுடலராய்நின்றாண்கையிலுண்டில்
லறந்துறந்து, மறைநெறிதவறுஞ்சமணரினிகண்டவாதிபாசீவக
ரென்னுந், திறலினரிருவரவரின்முன்புகன்றேருன்சென்றுதார்க்
கீகன்முன்னெதிர்த்தான். (ச)

எதிர்த்துதார்க்கீகனுக்கெதிர்புகமாகியெலிப்பகைவாளராமு
ன்னின், றதிர்த்ததுபாலச்சிலசிலபிதற்றியாதியோடந்தமேவரு
கிப், பிதிர்த்ததேதார்பகநாற்பேரணிவகுத்துப்பெருநிலம்பரவுநா
ல்லேவத, முதிர்ந்தநூலரணமிடிப்பென்னன்றனேனென்மொய்யமரிவ்
வணமுயன்றான். (உ)

கடையிலாஞானமுதலவெண்குணமுங்கலைமதிசீதமுற்றனுபா
லுடையனாய் * ஞானவாணியமாதியோரிருநான்கு குற்றமுநீர்ந்
தடையுநானாவற்புதங் களும்பொருந்தியாய்மலரசோகின்னீழொ
ருமுக, குடையினீழவில்வானமரரேத்தெடுப்பக்குலவுமவ்வருக
னெங்கோவே. (௩௩)

பொறிவழிசெல்லுந்தொடக்கறுத்தொருமுப்பொழுதினுநிக
ழ்வதோர்கணத்தி, லறிவதுபுரிவேன்வழிபடுமவர்க்குமல்லவை
செய்குநர்தமக்கு, முறுவதுசமமேமயாகியமனத்தேதானொன்பதிந்
றிரட்டியாயுள்ள, திறலுறுகுற்றமனைத்தையுநீர்ந்தசெல்வனெ
த்தேவுக்குந்தேவே. (௩௪)

பசித்தருகித்தல்பயஞ்செற்றமுவகைபழிக்குமால்சிற்தனைநரை
நோய், நசித்தல்வேர்விளைப்புமதமியாசித்தனயந்ததிசயித்தலாண்
பிறத்தன், முசிப்பிலாதுறங்கலினையமுவாறுமுனிந்நுபொன்னெ
யில்வட்டமதன்கண், வசித்தகோனிகலன்வினவலுமொருசொன்
மற்றவன்மனங்கொளவகுத்தான். (௩௫)

அனையராஞ்சகலாத்தரையிகலாத்தரடுத்தொருசொற்கதம்ப
கவ, நெனவினுவதலுங் கடிப்பிடப்படகமிசைத்தெனனிராகம
தின்றிப், பனவராலங்குப்பிறந்ததாலொருசொற்பஞ்சாத்திமய
மெனவதனால், வினையிலான்சரணநான்குடனானிவேதமும்விரித்து
ரைத்தனனால். (௩௬)

ஆண்டவனோதுநூல்களிற்பதார்த்தமையிரண்டுளவையொருதி
காண்டகுகாலஞ்சீவன்றன்மாத்திகாயமோடதன்மாத்திகாயம்
வேண்டுவதானபண்ணியம்பாவம்விசம்புபுற்கலம்பந்தம்வீடென்
றீண்டுதலுறுமாலின்னவைபடைப்பதின்றியேபியலுமற்றன்றேற.

நின்றிடல் ிபேர்தல்பேராதலென்றினையநிகழ்ச்சியன்வயவெதி
ரேக, மொன்றுதல்புரியுமவை யொருகணத்தினுற்றொழிவதுஞ்
செயுங்கால, மென்றறிசீவனுறவுதன்காயத்தெல்லையிற்குரும்பி
னிற்சுவைபோ, னன்றுடனாகும்வேறுநூலறிவுநண்ணுமாலைண்
னுமாற்றேற. (௩௭)

* ஞானவாணியம் எனவும் பாடம்.

ி பெயர்தல் எனவும் பாடம்.

மிக்க தன்மாத்திகாயமுமதற்குவெதிரேககாயமும்பொருளைத்
தொக்தொருகணத்திற்சலித்தலுநிலையுந்துன்னிவித்திடுதலைப்புரி
யுந், தக்கபுண்ணியநன்றினைத்தரும்பாவந்தருந்தீமைவான் பொ
ருட்கிடமா, யொக்கநின்றிடுமாற்புற்கலப்பொருளினுண்மையா
மோதுதுமினியே. (கூ)

எங்கணுமணுவாய்ப்பரம்பியெண்ணெய்தியிரும்புபொன்மர
முதலுருவாய்த், தங்கியபொருள்கள்புற்கலமிருமுத்தாவிலாத்
தொழில்பந்தமாகு, மங்கவைகடிந்துதவவினைதொடங்கியமைத்
தமுன்னையனினையனைத்து, மங்குதல்புரியும்பொருட்டனுபவித்து
மாற்றல்வீடாருவதென்றான். (க௦)

என்றிவைபுகன்றநிகண்டவாதியைத்தன்னிகன்மொழிக்கடி
யவாள்வீசி, வென்றினிவாகைபுனைசுவனென்னுவெகுண்டழலெ
ழுவெதிர்விழித்துத், குன்றெனவெழுந்தகுஞ்சரமஞ்சக்கோளரி
யேறெழுந்ததுபாற், நன்றிறலறிஞர்தம்பிரான்வியப்பத்தார்க்
கிகன்சமர்பொரச்சமைந்தான். (கக)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

அருகனுக்கனந்தஞானமாகியகுணங்கள்யாவு
மருவியபெற்றிசீதமதிக்கடைந்ததுபொலென்றாய்
பெருகியகுற்றமுண்மைபேபசிலைசீவவர்க்கத்
தொருவன்மற்றவனானேனோற்குதளமுமுளவாமன்றே. (கஉ)

அறம்புரிந்தனைபகுற்றமகற்றினனருகனென்னி
லறம்புரினித்தேதானேவொழாற்றியவருகனேவொந்
திறந்தெரிந்தா,லுமென்றேமற்சென்றனவத்தாதேதாடம்
பிறந்திடுமெவன்கொலாரீபணியவருகனன்றே. (கங)

இந்தியத்தொடக்குநீங்கியெவற்றையுமுணர்ந்தானென்னச்
சிந்தனைசெய்தாயன்றேனன்றேகியென்மனாதிபுண்டா
மந்தவாறல்லனாகிலனைத்தையுமுணரமாட்டான்
வந்தேதார்கணத்திலெல்லாமதித்திடுமாறுமின்றே. (கச)

வழிபடுவார்க்குமாறிமாறுசெய்குநர்க்குநெஞ்சின்
விழைவொடுவெறுப்பின்றாகில்வெற்றுடம்பினனாமற்றும்
பழையபொன்னெயில்வட்டத்துப்பார்த்திபர்போலவையந்
தழைவுறப்புரப்பதின்றிச்சார்தற்கேகார்பயனுமின்றே. (கரு)

மனமுதற்பொறிகளில்லான் வசனமொன்றிகலன்கேகட்டப்
முனமொழிந்திடுவதெதங்ஙன் முன்னவனனை யபின்னே
வினவுதல்செய்வதெதங்ஙன் வினாவலும்விடுதற்குணு
நினைவுறுமூமர்தம்முணிகழ்த்தியதொக்குமன்கேற.

(௧௬)

இன்பமாருலகில்லைவகுமிகலாத்தர்வந் துநோக்கித்
துன்பமாருலகிலுள்ள துயரறிந் துரைக்கமாட்டா
ரின் பமாருலகின் வைகியெவற்றையுமெய்திலங்குத்
துன்பமாருலகந்தே தர்ந் துசொல்லுமாறில்லையன்கேற.

(௧௭)

உடலிடைநிறைந் துசீவனுறைந் ததே தலிருகருக
வுடலினை வகிர்ந்தேபா துமாரிருகந் தாநி
யுடலிடையுறை தல்லேவண்டுமுயிரிருகருய்விழ்ந்த
வுடலிடையுறை தலின் மையுணர் தியாநலாகேல.

(௧௮)

கன்னலுஞ்சுவையும்பேபாலுங்காயமுமுயிருமென்னச்
சொன்னதிங்கிசையாதாகுந்தே தாயமுங்கடமும்பேபான்
சின்னமங்குற்றேபா துசீவனுந்தே தகந்தே தாகேட
பின்னமங்குற்றுமாயும்பெற்றியாய்முடியுமன்கேற.

(௧௯)

ஒருபொருள்தனைமேல்கீழுலர்விறின் றிடவேவார்போதிற்
றருமிருகாயமென்னிற்சார்ந் திடா திரண்டுதன்மை
விரிசிறைகால்வண்டிற்சுமேற்செலவதியவுண்டென்
மருவுவதின்கேரார்போதினமற்றவைதனக்குமன்கேற.

(௨௦)

எண்ணுமேமார்கருத்தனாடிபிசையுமாறிசையியாகேனற்
புண்ணியபாவமென்னும்பொசிப்பினை நுகர்வாரில்லை
நண்ணியவாளிபேபாலநாடுமாலிலக்கையென்னிற்
றிண்ணமாயதற்குமங்கே கார்சிலைவலான்கேவண்டுமன்கேற.

(௨௧)

ஒருவலிபுற்கலத்திலுள்ளதே தலுருவநாசம்
வருவுழிநாசமாகுமற்றவைவருதல்புணர்
கருவெனப்பூதத்தெதய்துங்கலப்புறுவகையாலென்னி
லருகநீரியாயவாதியாயினைபேபாலுமன்கேற.

(௨௨)

காரியமாறுமாறக்கட்டினையறுக்குஞ்சீலஞ்
சீரிதினெய்தினெய்துந்திரவியங்கொண்டும்கின்ற
நேரினிற்புரியாதோர்க்குநிலவுதலுமாலென்னி
லோரினத்தொழில்களாறுமொழிதற்குமதுவாமன்கேற.

(௨௩)

மெய்யினை வருத்தவுண்டாம்வீட்டின்பமென்னிடுனாயா
னை யுநர் தமக்குமவீடுநண்ணுதலேவண்டுங்கண்டாய்
வையகமதனிலின்பம்வருந்தினர்க்குளதாமென்னிற்
கையதுகொண்டுனனாகிநதின்பங்காண்டியன்றே. (உச)

முன்னையினைகளெல்லாமுடிவறதுகர்ந்தபின்னர்ப்
பொன்னெயில்புகுவானென்னிற்பொருகடன்மணலுமாற்றா
தன்னவைதுகர்வதெவ்வாறலைகடல்வற்றப்பூசை
பின்னைமீனருந்தநின்றபெற்றியெயொக்குமன்றே. (உரு)

நெட்டிடையாழ்ந்தகூவனெடும்புனன்முகந்தபாண்ட
மெட்டியங்கெடுப்பாரின்றியேறியதன்மைத்தாகுங்
கட்டறுத்தின்பனிகொட்டுமோர்கருத்தாவின்றிப்
பட்டினிவிட்டுநீயபரகதிசேர்தலன்றே. (உசு)

திருத்தாநற்றவமேற்கொண்டுதகத்தைநாளுநாளும்
வருத்தாதியவமேயந்தாமற்றதைபனாதிபாமோர்
கருத்தனைநோக்கிச்செய்துகட்டறுத்தவனாலெய்து
மருத்திசேரின்பழுத்தியடைநீயடைவினென்றான். (உௌ)

அருகன்றேறவல்லனென்னுமன்னவனாதிவேத
முறைசெய்த்தகாணலென்னுமொருபதுபொருளிற்கால
பிருவிசம்பல்லாவெட்டினிலக்கணம்வழுவாமென்றுஞ்
செருவலிகடந்தேதான்முன்னாசீவகன்செருக்கிநர்ந்தான். (உஅ)

கலி விருத்தம்.

இன்னுயிர்பேபால்வனெவ்வியிர்க்கும்பானெனத்
தன்னுயிர்வருந்தவேதலைபறித்துப்பார்
மன்னுயிர்பாவைக்கூம்வருந்தவேயற
மன்னவன்புகன்றமராடன்கேமயினான். (உக)

தும்பையந்தாரமுடிஞாடி * யாங்கனை
செம்பொருடேர்ந்ததாரக்கிகனைச்சிறிய
வம்புரையெனும்படைவழங்குவினெனாக்
கம்பமாகனிறுபாற்கலித்திட்டானேரா. (உ௦)

* யாங்கவன் எனவும் பாடம்.

மலைப்பின் மற்கலியன் றேவனையன் வாய்மொழிக்
கலைத்திறனான வகதிரதாசுமா
லுலைப்பிலன்ன வகதிருரைக்குமொண்பொரு
ளிலக்க நுண்ண னுக்களைந் தென்ன லாகுமே.

(௩௭)

அன்ன வைநிலம்புன லங்கிகாற்றியிர்
துன்னுறுவலிகுளிர்சூடுலாவரன்
மன்னியபுணர்ச்சியாமற்றவைந்தினுக்
கின்னமுமுறுவன வியம்பக்கேகட்டியால்.

(௩௮)

பரம்புதல்கீழ்ப்படல்பாங்கின்மேற்பட
லுரம்பெறவிலங்கினேரோடல்கூடியே
நிரம்பிமற்றிவற்றுடனிற்கலுற்றதன்
வரம்பினிற்பதுமெனவகுக்கலாகுமே.

(௩௯)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

அறிதராவொன்றுகெட்டொன்றுபுறவொன்றினொன்று
செறிதராவ னுக்கணஞ்சேர்தலுமுண்டுகாயத்
துறுதராப்புதுமைதொன்மையொழிதராவொருங்குளோரு
நெறிதராநிற்குமாறிநின் றுறவொன்றுமன்றே.

(௪௦)

நீட்டிடல்குறுக்கல்பாங்கினிரந்திடல்விரித்தல்சேரக்
கூட்டிடலுதிர்த்தலுன்றல்குமைத்திடலுண்டல்தின் றன்
மீட்டிடலொண்ணோதாங்கும்வியாபியாயொருதன்மைத்தாய்
நாட்டிடலுடைத்தாயென்றுநலிவின் றிநிற்பதாகி.

(௪௧)

கருமத்தாலுருவங்கொண்டுங்கண்ணி னுற்காணவொண்ணு
வருமைத்தாய்நிலநீராதிய னுக்களோடியசைந் துவொழுப்
பெருமைத்தாய்த்தேதவர்காணும்பெற்றியையுடையதாகி
யொருமைத்தாய்நிற்குமற்றேருருயிர னுவுண்மைமயீதால்.

(௪௨)

ஒருவியொன்றதனைமுன்றுங்குற்றிடாநிரண்டைநீங்கி
மருவியங்கிரண்டுநில்லாமண்புன லனல்காணுந்
தருகுணமொன்றினொன்றுதாழ்ந்தொருநான்குமன்று
புரிதருமிரண்டொன்றுகிப்புகன்றிடும்புனிதநாலே.

(௪௩)

வெண்ணிறம்பொன்மைசெம்மைமிகுவெண்மைநீலம்பச்சை
யொண்ணிறமுவையாரும்பொன்னெயி றனக்குயர்ந்தவெண்மை
நண்ணுறுமுருக்கட்காகுமற்றவைநாலோடொன்று
மெண்ணுயிரோட்டித்தீண்டிக்கலந் துணர்வெய்துமன்றே.

(௪௪)

செவ்விதிற்பெறலிழத்தல்சார்ந்திடல்பிரிதலின்பம்
வெவ்விடருழத்தல்பின்னுமெலிந்திடன்முத்தல்சாதல்
கவ்வையினிவ்வேரெட்டுங்கருவினுளமைத்தலாகு
மிவ்வகையுழால்வையமியாவையுமியலுமன்றே.

(நக)

அறைந்திடுமணுக்களோரைந்தவற்றுடன்மப்பாவங்கள்
செறிந்திடவணுவழாகச்செப்பலுஞ்சீர்மைத்தாமா
னிறைந்திடுநெடியஞாலநெறியிவையென்னத்தேதர்ந்தோர்
கறங்கெனச்சுழலாரின்பக்கதியடைந்திடுவென்றான்.

(ச௦)

நுவலுமற்கலிகேதவென்றுநுணங்குநாலனையன்சொற்ற
நவகதிரென்றுமநானவிலனுவைந்தாமென்று
மிவைபுகல்கின்றவாசீவகனெதிரெதிரிலாத
தவறில்வாய்மொழிவாளேந்தித்தார்க்கிகனழல்பால்வந்தான்.

கலி விருத்தம்.

வீடுமீளாநெறியென்னின்மீண்டன்னவன்
பாடுமாறில்லைநூல்பாரிலவ்வுலகமுங்
கூடுமாறில்லைமுற்குணைமந்தனுவைபு
நாடுமாறில்லைமுழுஞானமுமில்லையே.

(ச௨)

மண்டலர்மாறில்செம்போதகர்மாகதி
கொண்டுளாரிருவருட்குறுமுன்மண்டல
ரண்டுபெருலகில்வந்தறமுணர்ந்திடுவதிங்
குண்டெனாமொழிதியேலேநுவன்கேட்டியால்.

(ச௩)

மீண்டுறவாகதிமெனியமண்டல
மீண்டுபாருலகில்வந்தினிநூல்பகர்வரே
லாண்டுவாழ்வன்றிமற்றவனையார்போலவே
பூண்டேதார்பிறவியம்புணரிவீழ்ந்தாரகொலாம்.

(ச௪)

திண்டலாலொட்டலாற்சேர்கலப்புறுதலாற்
பூண்டதாலறிவுயிர்ப்பொருளதென்றதனையாம்.
வேண்டிகேலாந்நாயில்கொள்கொர்மிக்கபாலகரிவர்க்
காண்டமுன்றலுமுண்டாகுமெயறிவதே.

(ச௫)

சீழுமாய்மலுமாய்க்கினருமாலவையவ
மேழையாயனுவினுக்கெய்துருதென்பதென்
னாழிநுள்ளிகேதலொழியுமாலில்லதே
ருழுமாறுள்ளதேதாதுளைபடுந்தகைமையே.

(ச௬)

உள்ள துநாசமாயொழிவுஞ் சாதலாற்
கொள்ளுவதில்லையாற்கு மொறவையா
மெள்ளுதியேற்கலந்திசைவுமுடையுமே
தள்ளுந் தொகையுமாந் தன்மையுடில்லையால்.

(௪௭)

மிகுதியாலனுவின்கேமல்வே. ஹேவொய்யப்பல
பகுதியாமெனிலவைபார்முதனான் கெனும்
தகுதியாலிடையதுந் தன்மையாய்ப்பலவுமே
தொகுதியாகாவுடன். ஹன்னிமற்றென்பவே.

(௪௮)

மேலுடன் கீழுமாய்க்கிணைவிகற்பித்தலா
னாலுமொன்றாய்க்கிணைவொன் றாய்க்கிணை
கோல்செறிந்தாயிரங்கடி. ஹந்தா. ஹந்தா
காலெனும் தகையுஞ் சாணிக் கருதியே.

(௪௯)

பொருந் துருவனுவின்கிணைமையாற்பொருத்தலா
திருந் துகாற்றன்ன. துஞ்சே தவமன்மையாய்ப்ப
புரிந்தலுழ்பொருத்தமேற்புந்திரின் முத்தலா
லிருந் துபார்சேர்ப்பதற்கிணைவனுண்டென்பதே.

(௫௦)

மீதுசொன்மற்கலிமுதலினைர்பிக்குதா
லோதலுமறிவுபிரிர்க்கொட்டித்திண்புக்கலம்
தாதலும்புணர்வுமுடையுமென்வனுவுமென்
றேதவன்சமனைவென் றன்னிகற்றர்க்குணை.

(௫௧)

சமணர்வதைச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆட விருத்தம் - கருசாக.

௩௪ - வது, மேலகன்வதைச் சருக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

ஒருவனெடுமாமேலாகனெழியமற்றைக்காமன்முதலுன்னோர்
யாருந், செருவினிறந்தழியவென் றுதிதல்வாகையினைத்ததங்கடி
ருத்தேதான்வீங்க, நிரூபகனாதிபர்கள்பஞ்சகோசமெனுங்கனந்
தொருசார்நின்றஞானச், கருதிமகன்மகிழ்நனைக்கைதொழுதன
ராலெம்மருங்குஞ்ஞழ்ந்துமாதேதா.

(௫)

அன்னபொழுதவையுந்தன்னருட்கடைக்கண்ணுக்கேக்கியக
ம்பூரித்து, மன்னவனங்கவர்க்கினியவாய்மொழியா லிகன்மலைந்த

* சேர் எனவும்பாடம்.

வருத்தமாற்றிச், சொன்னபடி-சூண்முடித்துவந்தடைந்ததுணை
வரொடுஞ்சமதியாகுங்,கன்னன்மொழியொடுங்கலந் துகளிப்பெ
னும்வாரிதிபடிந் துகளிக்ஞும்வேலை. (௨)

கலி விருத்தம்.

காமனேமுதலியகடியவீரியர்
தாமனைவருமடுசமர்க்களந்தனிற்
றாமதிப்படைஞராலிறந்ததுசாரந்தமை
மாமருட்டுன்மதிமகிழ்நகேனக்கினான். (௩)

கண்டனன்மனஞ்சுழல்கற்றங்குபேபான்றன
னுண்டவெங்கனலெனவுயிர்ப்புவிங்கினன்
மண்டனில்விழுந் துமெய்ம்மறந்ததுசாரந்தன
னண்டுருத்தாயர்க்கடலகத்தமுழங்கினான். (௪)

ஆயிடைத்தான்மதியாகுந்தன்சூலச்
சேயிழையன்னவன்சின்தேதற்றுவா
ணியிடருழப்பதுநெறியன்றென்றுதன்
னையகன்றனக்கிவைநவில்வதாயினான். (௫)

கலி நிலைத்துறை.

பிறந்தமைந்தனும்பெருந்திறலஞ்ஞனும்பிழையாற்
சிறந்ததுன்மதியாகியயானுமெத்திறமு
மறிந்திலாரொனாநாமமுமழிவுருதிருக்க
விறந்தநம்படைநம்வயின்மீட்டும்வந்தெழாதேதா. (௬)

மாண்டொழிந்தனர்கிளைஞர்யாம்வலியிலமென்றே
யீண்டுவன்னுயருழப்பதெனிற்தனமெவையு
முண்டசெந்தழன்மட்கியதென்றெதிர்முடுகின்
மீண்டெழுந்தவையனைத்தையுஞ்சடாதிடைவிடுமோ. (௭)

இணைத்தடம்புயத்துன்னிகல்வலிக்கெவரெதிர்ப்பா
ரணைத்தபுன்கரைதெயும்புனல்பாலையன்முதலோ
ருணர்ச்சியென்பனயாவையுமுலைத்தநீவிவேகன்
கணத்தையிக்கணம்வெல்வதற்கருமையோகருதில். (௮)

தேறியிவ்வயின்பான்விடவிடயமாத்தேதர்மே
லேறிவன்பகையினித்தொலைத்திடுதியென்றிணைய
கூறினாவன்சொற்றமைநன்றெனக்கொண்டே
யாறிவன்னுயர்பின்னைமற்றிவைசெய்வாளுனான். (௯)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

வன்மனதிற்கு டிலமெனுஞ்சிலையிலனாதரவெனுநாண்வரிந்து
தீமை, புன்மைகளாம்பல்கணையும்புட்டி, லுந்தன்புறத்தணைத்தெ
ப்பொருளுந்தேராத், தன்மருளாமுடற்கவசந்தரித்தடுதிச்சொற்
கழலுந்தாங்கியெண்ணில், சென்மமருதுமுன் துமுன் துவரப்பகுத்
தும் வல்வினையாந்திகிரியேந்தி. (க௦)

ஒவிதுற்போதனையெனும்கேவெடுத்தபுத்தமெனுந்தரிதை
யொருபால்வீக்கி, மானிகடக்கச்சைகட்டிமடமைவென்னுங்கே
டகமும்வாங்கித்திங்கு, மேனியதன்னியலெனும்கேவெடுத்தபு
தெரிந்துகடல்விடம்கேவாலாங்கித், தேனியெனுந்துன்மதியாற்
செலுத்தவருமொருவிடயத்தேதர்மேற்கொண்டான். (க௧)

அக்காலையறிஞர்பிரானக்கொடியோன்வரவதுகேட்டருளி
யாவி, யுக்காலல்லதாயவர்க்குள்ளருணமென்படினுமொழியா
தென்னு, மைக்காளவிடமனையான்வன்மையினிச்செகுப்பென
மதித்துச்சுழந்த, தக்கார்கண்டுமகிழ்ச்சமர்பொருவானெழுந்
தினையதன்மைசெய்தான். (க௨)

சிவபத்தியணங்குதந்தசிவகவசந்திருஷ்டிற்றிருத்திமாமா
றவபத்தியருடிருவெட் டெழுத்தெனுஞ்செஞ்சுடர்த்திகிரிதாங்கி
யாவி, முவமித்தற்கரியவன்னார் சரித்திரமாங்கச் சுழடைவாரு
மார்த்துப், பவமுற்றுந்தெனும்பிரமவுபதேதமெனும்கேவரபட்டம்
வீக்கி. (க௩)

சங்கையிலாவொலிநாதப்பிரமமெனுங்கழல்வீக்கித்தன்னைக்
காக்கு, மங்கநியாசங்கநியாசமெனுங்கேடகமுமமைத்தெஞ்ஞா
ன்னுந், துங்கநிலாமதிமுடித்தேதான்மெல்லெழுத்தைத்தெனத்த
குமோர்ருலமேந்திப், பொங்குபுராணங்கள்பதினெட்டெனுமாய்
தங்களுந்தன்புடையிற்சேர்த்து. (க௪)

தாரகமாந்தனிச்சாபந்தரித்ததிலானிருத்தியெனத்தருநானே
ற்றி, யாரகவேணியன்றனக்குமச்சுதற்குமுளநாமமனைத்தும்வை
கும், பூரகமாந்தனதிதயப்பொருவருஞ்சாயகத்தூணிபொறுத்து
த்தேதர்ந்த, போரகலாத்தன்னியலாம்பொருபடைகள்பிறவுமொ
ருபுறத்திலேந்தி. (க௫)

தத்துவமா கியவிரதந் தனிலேறிச் சுமதியெனுந் தைய லோடு
மத்திறனல்லறிஞர்பிரா னடுகளத்திற் சமர்பொருவா னமைந்த
வேலைச், சித்தமருடுன் மதியாந்தே தவிசெலுத்தியதே தர்மேற்றியங்கு
மோகன், பத்துமுடி யரக்கனன் னுட் டாசரதி மேலெழுந்த படி.
(௧௬)

கண்ணுற்றான் சுமதியெனுங்காரிதை தன்புறத்தொருபாற்களி
க்கமேன்மை, நண்ணுற்ற ராயநிருபகன்முதலோர் சூழவவந்தாப்
பண்ணான, மெண்ணுற்றார்புடைநெருங்கியினிதே தத்தத்தத்துவ
மாமிரதமீதில், விண்ணுற்றாரிடைப்பொலியுமகபதிபொலெதிரு
றுமவ்விவேகவேந்தை.
(௧௭)

தன்படைஞர்சாய்ந்தமையுஞ்சாய்ந்தவொன்றார்வென்றமை
யுஞ்சமரினோக்கி, வன்படர்நெஞ்சகமயங்கித்தான் மதிதன்வாய்
மையினான் மடமைமேற்கொண், டின்புறுயுத்தாயுத்தமறியாமை
யெனும்புருவமிரண்டுமேறத், துன்புபுரிகலக்கமெனுங்கண்சிவப்
பவடர்ந்திணையதொழில்கள்செய்தான்.
(௧௮)

குடி-லமெனுஞ்சிலைவளைத்துக்கொடுந்தொழிலாம்பகழிகள்
பல்கோடி-கோடி, நெடியநிருபகன்பொறையன்விராகன றன்சம
ன்றமனியாயனென்போ, னுடல்கடொறுஞ்சுமதிபதியுரத்தினுந்
தோளினும்பிறர்மற்றுள்ளோர்தேமலுந், தொடரமலைக்குலங்க
டொறுஞ்சோனைமழைபெய்வதுபோற்றாவியார்ந்தான்.
(௧௯)

அக்காலையறிஞர்பிரானன்புன தன்படைஞர்வெகுண்டவன்
மேற்றாக்கப், புக்காசையிடைவிலக்கிப்புறத்திருந்துகாண்மினியா
ன்பொரும்தேபாரொன்னாக், கைக்காயசிலைகுனிந்தோர்கடும்பகழி
தெரிந்தெடுத்தாக்கடி-தினேனி, மைக்காள விடமனையான்வழங்கிய
பல்கணையெவையுமாற்றிவீழ்த்தான்.
(௨௦)

சத்தியமென்றருமறைசொல்லாகபலபோகமெனுஞ்சத்திதன்
னால், வித்தகநல்லுணர்வழிப்பனெனக்கறுவித் திறன்மோகன்
விடுத்தானந்த, வத்திரநுண்பொடியாகவெப்பதமுமசத்தியமெ
ன்றகலத்தள்ளும், புத்தியெனுமுனைவடிவேலொன்றுதொகுத்தி
கல்கடந்தான்புனிதர்கோமான்.
(௨௧)

எழுசீர்க்கழிநெடி-லடியாசிரிய விருத்தம்.

கோதுறுங்குதர்க்கமென்றோர்கோரவீரவாளியான்
மோதுவன்களத்தின்மாளவென்றுமோகன்முடுகினான்
ருதடர்ந்ததார்விவேகன தனைமிக் தர்க்கமென்
ருதுகின்றபகழியுந்தியோர்கணத்தொருக்கினான்.
(௨௨)

காய்ந்தவஞ்சனன்னதன்மைகண்டுசெளகதம்மெனு
நாந்தகந்துரந்திதுன்னைநாசமாக்குமென்றுவெம்
பாந்தளென்னவீசிணுனதெய்தல்கண்டுபாறவே
யாய்ந்தகன்மகாண்டமென்னுமம்பிணுலகற்றினான். (உரு)

இனையர்சீறியனையவாளியிவ்வணந்துரந்துபேர்
வினையராகியிகலனந்தவிதமலைந்தவேலைவா
யனையதேர்கடாவினாடன்னருகிருந்தமோகன்மா
மனைவியாகுமவள்செருக்கின்மற்றுமொன்றியற்றினான். (உரு)

ஏலுறுததிறலவிஞ்சையென்றுபேர்ப்படைத்தகைச்
சூலமானதைச்சளித்துசுமதிமீதுதூண்டினா
ளாலகாலமென்னவந்தவதனையவ்வணங்குதன்
மேலுறுமல்விஞ்சையென்னுமவேலதொன்றில்வீழ்த்தியே. (உரு)

பாவிமோகனைப்புணர்ந்தவ்வஞ்ஞனைப்பயந்திடுந்
தேவிமேலவ்வஞ்சிதன்னொர்செவ்வொழுக்கமென்னுமவே
லேவினாளைதனையண்மார்பினிடைபுகுந்துகுடையவே
யாவிபேராயினாள்விழுந்தனங்கமுந்துடித்தரோ. (உரு)

அந்தமாதமார்க்களத்தழிந்ததன்மைகண்டுதே
ருந்துவானையன்றிவேறுசாவுநட்புமின்றியே
நொந்தபாவிவசமழிந்துசெயலயர்ந்துநுவலருங்
கந்துலாவும்யானையுண்டகனியினீர்மையாயினான். (உரு)

சோகமுற்றவன்றனைத்தெருட்டிமுன்புதூண்டுதேர்ப்
பாகெனச்சொல்லேதவிபுத்திபாகெனப்பயிற்றலான்
மோகமுற்றதன்னொர்வெம்படைக்கலம்முருக்கிவா
னேகுவிப்பனினிவிவேகனிவனையென்றதேதவினான். (உரு)

பிறந்தமாயவெம்படைக்கலந்துரந்தபெற்றியா
லிறந்தகாமனாதியோரியாருமங்கெழுந்துநல்
லறந்தவாதபடைஞர்பேரமார்க்குவம்மினெனவிளித்
துறுந்தமாயுதங்களோடிவ்வுலகமெங்குமோங்கினார். (உரு)

மாதர்மக்களிரதம்யானைவாவுவாசிவயவரென்
னோதுமப்படைத்திறங்களோடுமக்களத்தின்முன்
சாதல்பெற்றுளாரெழுந்துசமர்பொரச்சமைந்தபே
தேதமற்றபுந்தியோரொடிவைவனும்மயங்கினான். (உரு)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

தாயாமறிஞர்பெருமானுந் தன் னுண்மயங்கும்பொழுதவன்பாற்
பேரயாரமுதநிகரும்புத்திபொல்லாமோகன் மயக்கிதனை
யாயாதமுங்கப்பெறுதிகொல்லேலாவரிதன் னாமசரக்குகையின்
மாயாதீதமெனுங்கணையொன்றிருந் துமெனவிவ்வகைசொன்னான்
அவ்வாசகந் தன் செவிப்படுமுன்னுமாமெனக்கொண்டறிஞர்பிரா
மைவாரணம்பண்டழைத்தகண்ணன் மாயாதீதமெனுநாம [ன்
வெவ்வாசகமொன்றேறவாமுன்வெய்யோன்வஞ்சவினையனைத்துஞ்
செவ்வானிரவியுதிக்கநில்லாத் திமிரம்போலத்தீர்ந்தனவால். (௩௨

உலகமயக்குமதிமோகமொழிக்குமுசுந் தன்றிருநாம, மில
கும்பகழிபின்னருமொன்றெய்தானவ்வம்பெழுந்தேதாடிக், கல
கம்வினைக்கும்புன் றொழிலோன்கன்னெஞ்சருவிக்கங்கையிற்றேரு
ய்ந், தலகில்விசைகொண்டடைந்ததையனம்பொற்சரதூணியி
லம்மா. (௩௩)

எண்ணில்வயிரத்திறன்மார்பையீர்ந்தவானியெழுந்தேதாட
விண்ணிலெழுந்தகார்டேமகமின்னியிடித்துவீழ்ந்ததுபொற்
கண்ணிலெழுந்தகனல்சுதறக்கனன்றார்ப்பரித்துமுகங்கவிழ்ந்து
மண்ணில்விழுந்தானடல்விடயத்தேதார்டேமனின்றமாமோகன். ()

மன்னன்மோகனிற்றதிடுமந்நிலையெய்வன் னுன்மதித்தேதவி
யென்னுமாதும்பெருங்கனலோடியைந்தபுகையுமினுமார்பொற்
பின்னமேமாமின் றிமுன்னந்தம்முள்விழைந்தபெருங்காத
றன்னதாருமுயிரையுந்தத்தாணுமிற்றத்துதரைப்பட்டாள். (௩௫)

ஷை வேறு.

அந்தரத்தமரர் துள்ளியலர் மழைபொழிந்தார்டேதவ
துந் துமியதிர்ந்ததுணைமச்சருதிநான் மறைகளார்த்த
மந்திரமுனிவார்யாரும்வாழ்த்தினர் மயக்கநீக்கி
யிந்தியமடக்குமேயாகரிதயமுங்கனித்தமார்தோ. (௩௬)

தேதாகைநற்சமதியென்னுஞ்சரிசூழல்வஞ்சியோடும்
வாகையந்தாமஞ்சூடிவயங்குதேதர்நடத்திமன்ன
தேனாகையங்கடலின்மூழ்கியுயர்நிருபகனையாதி
யாகியகிளைஞர்சூழவரசியலிருக்கைசேர்ந்தான். (௩௭)

மோகன்வதைச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆட விருத்தம் - ௧௧௭௮.

௩௫-வது, மானதன்புலம்புறமுருக்கம்.

—(—)—

அரசீர்க்குநினைடிவையாசிரிய விருத்தம்.

ஆயிடைமோகனாதிபாகியமைந்தார்யாசு
மாயுமத்தன்மைமயாவுமானதனைனுந்தாதைக்குந்
தாயெனும்பிரவித்திக்குஞ்சாந், அனான்னிரைவினாகுகே
பேயினர் தூதர் சொல்லப் பூந் தவாறியப்பலுந்நயம். (க)

தூதுவர்கடிநினைய்தித்தொழுதுமானதனைமையா
நீ தருகுமரென்னுநெடுந்தகைமோகனேயந்த
னாதிபர்கினைஞரோமெறிஞர்கோன்படைகாந்தகை
பேரதலுற்றனரால்வீந்துபொருளமர்க்கனத்திலென்றார். (உ)

அன்னவர்மாய்தல்கேட்டங்கழுவெழுக்காய்த் தவாவோ
றன்னிருசெவியுற்றென்னத்தவித்தாமானதனையும்கேவந்தன்
மின்னகுமிடிபேறுண்டனியன்மலைமுடியின்வையுந்
பன்னகம்போலவேங்கிப்பார்ப்பினைத்தாடிப்பாதுவான். (ங)

பாதகரென்கேவந்தபகர்ந்தனரென்றானீன்ற
காதலரிற்றந்தாரென்னக்கனவுகொல்லகண்டேனென்றான்
மேதகுவிவேகற்கன்னநிறனாண்டோனென்னவென்றான்
னீதொருபொய்ம்மையாரோரனியம்புனித்தவாமைமன்றான். (ச)

இவ்வகைபலவும்பன்னியெழுந்திரியானேயேயி
யவ்வகையுணர்வனென்னவழுவியைதடப்பான்போல
செவ்வடிபெயர்த்துக்கண்ணுஞ்நின்றதாம்கலங்கியன்னார்
மெய்வலியிழந்தாசாய்த் தவெஞ்ஞாமர்க்கனத்திற்போனான். (ஊ)

நோக்கினுன்புதல்வர்தம்மாதுவலமுற்புதல்வரானி
போக்கினார்பட்டவெம்போர்க்கனத்தனைப்பணிகஞ்சுத
தேக்கினுனென்னநெஞ்சந்தியங்கினுன்மாய்க்கிப்பின்னும்
வாக்கினுற்குழறிச்சேரார்ந்தான்மண்ணில்வீழ்தனையசொன்னான்

கவி விருத்தம்.

மேகநேர்வண்ணையும்கேவதனையும்கெற்பணங்கின்
பாகனையென்னும்பாமனையும்கென்றாயின்னு
மேகனையென்னுமிறைவனையும்கெந்தனைசெய்
மோகனையிங்கென்முதந்திரும்பிப்பாராயோ. (ஈ)

தாக்கியபேதார்மெய்ஞ்ஞானத்தற்பரந்தானன் றைவையு
மாக்கினனியானென்னுமகங்காரயான் பெற்ற
பாக்கியபேமயின்னமும்வெம்பாசுத்தாற்பாட்டனைமுன்
வீக்கியநின்வாலவினையாட்டுங்காண்டேபேனா. (அ)

நீங்கிணையோவீரநிருபகனுக்கீடழிந்து
தூங்கிணையோவுள்ளாவிதூஞ்சிணையோகாமாநின்
தீங்கரும்பின்னில்லிற்சிறையளிநாண்பூட்டி-யைந்து
பூங்கணைகொண்டின்னம்புவனம்வெல்லக்காண்டேபேனா. (ஆ)

அங்கேகாபமைந்தாவவனியும்கிணைனுங்குலையப்
பொங்கேகாசைதவாக்கூம்பொறிபறக்கூம்பார்வையுநின்
வெங்கேகாசெட்டுயிர்ப்புமெய்யொழியாரேவரவையுங்கொண்
டிங்கேகார்பொழுதுமுனிவரிடத்தெய்துதவையோ. (க)

மாலேலாபமைந்தாவியிராக்கியன்விரத
வேலேலாசாய்க்கேதாமினையினைகொண்டெப்பொழுதும்
பூலேலாகமெங்கும்புழுந்தாவியையாடியநின்
காலேலாய்த் துக்கால்கேலாகனத்திற்துயின்முடியே. (கக)

மாமதனைமர்சாதனைமாவனைமர்சாதனை
தாமதனைசங்கற்பாசந்தேதகனைவெய்னுமென்
கேமதனைபுங்களுக்கூங்கேகாசைதயர்க்கூஞ்செல்வருக்கூந்
தீமைமயின்வாலெறய்தவல்லிதிதாமதிலேயேனா. (கஉ)

என்னுபபுலம்பிரியங்கிப்பாசுதவித்துத்
கன்றியகனெநாந்நுகரைந்நுருகிமான்தனும்
புன்ருழிடுகொன்னேசார்த்நானப்பேபாதுமக்கண்மாண்டமைகேட்
டொன்நுயிரவித்தீயென்னுமொண்டொடியுமங்குவந்தான். (கங)

கண்டாணன்மக்களையுங்காதன்மருமக்களையும்
வண்டார்முழற்றன்மகனியையும்கேபாசையு
மண்டார்பொரமாய்த்நமர்க்களத்திற்சாய்த்நமைபுட்
கொண்டாள்விழுந்தாசெழுந்தான்சூலைசூலைந்தான். (கச)

எங்கினுள்விம்பியிருந்தாவிரங்கியிடம்
விங்கினுள்நகம்வெறுமினுள்கண்முறித்தூத்
தூங்கினுளேபாதுவார்வசேசார்த்நாடுதந்தான்
தீங்கினுள்பின்னுயிரையிலபகர்க்தான். (கரு)

மெய்தேரயான்வாழ்ந்தவாழ்வையெல்லாம்மொய்யாக்கிப்
பந்தர்சூழ்பாரூம்படுகனத்திலெல்லீருந்
சிந்தினீர்கண்டுமின்னந்தினைவேன்மாளாம
லுய்ந்துளேன்பாலொருத்தியுண்டோவென்றென்றென்றென்பான்.

உங்கடிருமூதாதையாமனைபுங்கடந்தை
தங்குமுடற்பல்கிணறயிற்றான்வைத்தமனாவி
லங்கனைவெல்லீருமார்ந்தநெடுமீபாரற்றன்
மங்கியதேதாவநிவிர்ந்திமக்கள்வலிக்கின்மென்பான். (௧௭)

அன்றானுமாலுமடங்கத்தனித்தனிபேராய்
வென்றதுமதாற்றலெல்லாமிண்டினையர்ப்பத்திகடா
மென்றமடவார்திறங்கொண்டெய்தினர்திண்டோவ்வலியாற்
பொன்றியதேதுற்றபுதுமையிதுநன்மென்பான். (௧௮)

சத்துருவின்பாலகருக்கன்னினைதகாதலன்றான்
சத்துருவாயுஞ்சிலசைத்தப்பவவன்னிடிலேன
வத்தகையுஞ்செய்யாதங்கக்கிளையறுத்தேதான்
புத்தியுடையோனும்பொறையுடையோனும்மென்பான். (௧௯)

கோசலைதன்மந்தனைக்கைகேசுகொடுங்கான்புத்த
மாசிலவளந்நிலையோமாளாதிருந்தனனென்
நேசியபான்மாற்றாளியற்புதல்வாரலென்மக்க
னாசமுறக்கண்டுமின்னநானிருத்தனன்மென்பான். (௨௦)

காசியங்கண்ணீராரூய்க்கரைவாயிற்றலைத்துப்
பாசியங்குமீட்டும்பதைத்துப்படியிலயர்ந்
தேதாசியங்கொலென்னவியிர்ப்படங்கியுள்ளுறைய
மாவியங்கண்டோபாலுமெந்தான்பெனுங்குற்றுக்களித்தான். (௨௧)

கலிநிலைத்துறை.

ஆயகாலையிலடுத்தமானதனியலறியப்
பேரயதூதுவர்வந்நுநல்லிடுவகனைப்போற்றி
மேயதாய்ப்பிரவிர்ந்திமாண்டமையுமெய்த்தாதை
யேயமெந்தர்பாலிரக்கமுற்றயர்ந்ததாநிதைத்தார். (௨௨)

அந்தவாசகங்கேகட்டலுமறிஞர்கோசிரங்கி
முந்தமவியநாமகடனைக்கரமுதிழ்த்து
மெந்தர்மாயந்தேபரிடர்பொருதாங்குமெய்ம்மயங்கு
மெந்தையார்ந்தமைத்தெருட்டுதற்கெழுந்தருளென்றான். (௨௩)

நன் றுநன் றெநநயந் துந ற்கலை மகணடந் து
சென் றுவெஞ்சமர்க்கள த்திடையாங்கொருசிறையிற்
புன் றொழி ற்பிரவிரு த்திமாண்டமையுமே மார்புறத்திற்
கன்றி மான தன் றனை மறந்தயர்ந்த துங்கண்டாள்.

(௨௪)

ஆங்கவன் றன் றே மலன்பெனுமென்புன றெளிந்தே
யோங்குமின் சொன்ன மருந்தினுலாற்ற லுமுயிர்ப்பும்
வீங்கவெங்க ணும்விழிப்பமெய்துடிப்புறவிம்மி
யேங்கியுயிந்தொருவண்ணமான தன் றெளிந்தெழுந்தான்.

(௨௫)

அவ்விடத்துறை மாதைப்பார் த்தருங்கிளையடங்கத்
தெவ்வடர்த்தவிப்பாடுகண்டின் னமுந்தீரா
வெவ்வுடற்பொறைசுமந் துள்ளன் விழைபிரவிருத்தி
யெவ்விடத்துளாளிங்குவந்திலள்கொலோவென்றான்.

(௨௬)

அணையவாய்மொழிகேட்டவளடுகளத்தடுத்த
மனைவிமாய்ந்தனள் புத்திரசோகமாம்வாளா
லெனமொழிந்தனளன்ன சொற்கொடுந்தாயிறந்தார்
தனையென்றேபரிடரையுந்தாரந்ததாற்றுக்கி.

(௨௭)

அறுசீர்க்கழிநெடி லடியாசிரிய விருத்தம்.

மயில்பொரத்தளர்ந்தநாகம்வல்லிசைக்க லுமுன்றுக்க
யுயிர்ப்பதைதபதைத்தகாலென்னவொண்டிற் றஞ்ஞமார்வீந்த்
துயரினுமனைவிமாய்ந்த துன்பமீக்கொண்டுமொழுகி
யயருமான தன்னுண்டின் னுமீதுரைத்ததாற்றினுனல்.

(௨௮)

உண்ணுமாரமுதுமாய்மெய்யுறவுமாயுயிருமாகிக்
கண்ணுமாய்க்கருத்தாமாய்ச்செய்கருமமாய்க்கருமந்தன் னு
ண்ணுமாநிதியுமாயந்நன்னிதிப்பயனுமாயெ
னண்ணுமாமுன்னைநீங்கியானெவ்வாறுய்வேனென்னும்.

(௨௯)

மோகமாய்மோகலீலைமுயக்குமாய்முடிவுருச்சம்
மோகமாயென்பான் மற்றெற்பொருளுமாய்ப்புணர்ந்தநீயே
காகமாமதனி ரண்டுகண்ணுக்கே கார்மணியேபாலாவி
யேகமாயிருந்தநெஞ்சமெங்கயர்த்தனை யோவென்னும்.

(௩௦)

யானுடலென்றுநீயேயிவ்வுடற்காவியென்றுந்
தானுரைசெய்தாயுன்றொற்றப்புரையன் றேறமற்றா
னுனுடையுயிராய்யானிங்கிருக்கநல்லுடலாநீயன்
வானிடைபுற்றதென்னமாயமே மாவறிவேனென்னும்.

(௩௧)

வஞ்சி நுண்ணிடையாயுன்னை மறந்தொருபொழுதும்வாழேழன்
றுஞ்சியகனவினாடுந் துறந்திலேனி றந்தாயென்னி
றுஞ்சினியிருப்பேன்கொல்லேலாவுன்னைப்பேபாலைழையென்வன்
னஞ்சுளனல்லேன்வந்தே தனினக்குமுன்யானுமென்னும். (௩௨)

புத்திரரி றந்துமீன் றபுதல்வியர்மாண்டும்பேரர்
மித்திரரென்போர்யாரும்வீடியும்வீடா துய்ந்தே தன்
பத்தினியும்வீந்தபாடுகேட்டறிந் துமாளா
தித்தரைதன்னிலின்னமிருப்பனையுயிர்கொண்டென்னும். (௩௩)

இவ்வகைபலவும்பன்னியினியரைக்கணத்திலாவி
வெவ்வழறன்னின்மூழ்கிவிடுப்பனென்றொருப்பட்டாளை
யவ்வயினடுத்தவாணியங்கையாலமைத்தின்சொல்லா
லுய்வகையுணர்வுமுட்டித்தேதற்றுவாளுரைப்பதானாள். (௩௪)

மானதன்புலம்புறுசருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ விருத்தம் - களகஉ.

௩௬ - வது, கலைமகள் தேற்றச்சருக்கம்.

—: (:) :—

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாகிரிய விருத்தம்.

மன்னவமதியிலார்போன் மயங்குவதென்னேநல்லோர்
பன்னருங்கலைகள்யாவும்பகுத்துணர்ந்தவனீயன்றோ
வின்னலுற்றயேரற்றோற்றுமிவ்வுலகனைத்தும்வானின்
மின்னையொத்தழியுமென்னுமெய்ம்மொழிவினவிலையோ. (௧)

மண்ணொடுதண்ணீர்தே தயுவாயுவானிவையோரைந்து
நண்ணுமென்னுயிர்கள்யாவுநயனமாயிரம்பெற்றோனு
மெண்ணில்வானவருமெல்லாமீன்றெடுத்தினிதுகண்ட
புண்ணியவேதன்றன்னும்பொன்றுமாறுணர்ந்திலையோ. (௨)

எத்தனையென்றுசொல்கேனிப்படியனந்தகோடி
நித்தியமின்றித்தேதான்றிநிமிடத்திலொழிந்தவென்றுந்
சத்தியம்பாதுசுற்றுசகடக்கால்பிறப்புஞ்சாவு
மித்தகையறிந்துமீங்கனி றந்தவர்க்கமுங்கலாமோ. (௩)

பூதங்களைந்துமொன்றாய்ப்புணர்ந்துநீர்ப்புற்புதம்போன்
றேதங்கொளுட்களாகியெழுந்தவையிற்சூங்காலைப்
பேதங்களாகித்தத்தநிலைபுகப்பெறுமாலென்னு
மீதங்கண்ணாலத்தேதார்ந்தோர்க்கிடரெங்ஙனெய்துமம்மா. (௪)

முற்பரம்பொருள்தொன்றேறமுதலிடையி றுதியின் றி
நிற்பதுமற்றியாவுநிலைபெரு த்தகைமையாகுங்
கற்பணையென்பதே தார்ந்தகருத்துளோர் தம்பாற்சோகம்
பற்பலவரினுந் தீவாய்ப்பஞ்செனப்பா றுமன்றே.

(௫)

நிந்தனையுடல்கடோ றுநீசிறைவைத்தஞா ன் றும்
பந்தனஞ்செய்துன் மக்கள் பலரிடரிழைத்தபோது
முந்நைதசஞ்சலமாங்குற் றதுண்டு கொலனையனீன் ற
மைந்தனீயயர் தனன் றே மயங்கலென் றினையசொன்னான்.

(௬)

மாற்றமதுரைத்தல்கேட்டமான தன்வாணிநின் சொ
லாற்று தண்புன லுமுற்றவு றுதுயருலைவாய்த்தீயி
லேற்றுமென்னெஞ்சமா ம்வல்லிரும்புவெந்தெரியுஞ்சூட்டை
யாற்றிலதென்னிலெவ்வாறுருயிர் தரிப்பதென்றான்.

(௭)

மெய்க்கலைமகளவ்வார் த்தைவினவியவேந்தைநோக்கி
மக்களென் மனைவிசுற்ற * மென்னுமவ்வாஞ்சையாலித்
துக்கமெய்தியதாலன்னதொடர்ச்சியானேசப்பாசச்
சிக்கினைத்தவிர் தியென்னுத்தெரித்திவைபின் னுஞ்சொன்னான்.()

முடையுடல்சனிக்குமுன் னுமுடிந்ததின்பின் னுமின்றி
யிடையிலெம்மக்கடா ரமினமெனுஞ்சங்கத்தேதாடத்
தடையுறுமவலையிலீழ்ந் துதம்முணர்வழிந் துசோக
மடையவெவ்விடரின்மூழ்குமறிவின் மைபிறி துமுண்டோ.

(௮)

இத்தகையாதலாற்பேரிடரினுக்கே துவாகு
மத்தகைமயக்கைவேரோடகற்றுதியென்னுவேத
வித்தகியுரைத்தாளன்னமெய்ம்மொழிகேட்டுமீட்டும்
புத்திரசோகமாறுப்புரவலனினை யசொன்னான்.

(௯)

தாயுரைகொண்டு தந்தைத்தனைச்சிறைவைத்தேதன் மக்க
ளாயபற்பலராற்பின் னுமனையனைப்பந்தஞ்செய்வித்
தேயவந்நிவிர் த்திமக்கட்கிடர்செய்வித்தனையர் தம்மான்
மாயவித்தனைபெருக்குமறலியைவருவித்தேதனால்.

(௧௦)

மக்களைமக்களோடுமகளிரைமகிணரோடும்
புக்கபோரிடைமாய்வித்தேதன் பொருவிலாப்பிரவிர் த்திக்குந்
துக்கவெங்குற்றாலாவிசோர்வித்தேதன் றுஞ்சாதினன்
மெக்கருமஞ்செய்வித்தற்கிங்கியானிருக்கின்றேன.

(௧௧)

இனியொருபொழுதுமவாமேழனெவருரைத்தாலுந்தேற
னனிதுயருழக்கலாற்றேறனானுகனலின்முழுகித்
தனியுயிர்விடுப்பனென்னாச்சாற்றினன்சாற்றலோடுங்
கனிமொழியணங்குடின்னுங்கருணைகூர்ந்திணையசொன்னான். ()

ஓர்ந்தவருணர்வாரோதம்முயிர்க்கொலைபுரியவாளா
சேரர்ந்தனைதெளிதிபொல்லாச்சுதொடும்பென்மேலோடுஞ்
சேர்ந்திருப்பதினுமன்னதீயரைத்தீர் தனன்முற்
பேர்ந்தூநோய்தம்மைமீங்கிற்பேதுறுவாருமுண்டோ. (௧௪)

துய்யபாற்கடலாநின்பாற்றேறான், அமரலாமன்ன
வெய்யதீவினையோர்போகனியனமுதனையமக்க
டையலார்நிவிர்த்தியென்னுந்தலைபல்கிளைஞர்நின்மு
ரையநீபெற்றசெல்வமதற்கொருருவைநயிங்கென்கேனா. (௧௫)

விளங்குநின்மதியைமுகடுமெவ்விய, துயரென்கேழு, தங்
களங்கவன்புயலைத்தேத, அமுணர்வெனுங்காற்றமுற்றக்கி
யிளங்கொடிமனையாடன்னையிங்கழைத்துறவுகூர்ந்தான்
னுளங்கனிந்தளவளாவுமுறுதிபேர்ப்பிறிதெதான், அண்டோ. (௧௬)

என்றிவைபலவுங்கூறியெழும், துமுன்றலைமற்கொண்ட
வன்றிறல்விடத்தைதமீட்கமந்திரிப்பார்க்குப்போல
நன்றறிவாணிகேதற்றநயந்தொருவண்ணந்திராந்
தன், துயர்சிறிதுதீர்ந்தூதானிவைபுகல்வதானான். (௧௭)

முன்புணர்மனைநீநயமுயங்கூந்தம்பினையாடன்னேம
லன்புகொண்டயர்ப்பாரென், னுமன்வுலகிய, அமரற்றிப்
பின்பிருவரையுமென், னுட்பேதநில்லாமற்பார்ப்பா
தென்பதுந்தவிர்ந்தேதன்யான் பண்டியற்றியதிவைமட்டேயோ. ()

இனையவணிவிர்த்திதன்னையின் நன்மக்கடம்மைக்
கிளைஞரோடகற்றிமுத்தாங்கினைஞராலனையர்க்கெல்லாம்
வினைதுயரிழைத்தபானிவென்காமலென்மள நன்ஞர்
முனைமறுத்தவிர்ந்ததிங்கண்முசந்தொ, அம்விழிப்பனென்னான். ()

நல்வழியன்பிற்கூறுகன்பினர் தமையுந்தீய
வல்வினைபகைமைசெய்யுமற்ற, அநீதங்காலேக்
கல்விதுண்ணறிவுதேற்றக்கனங்கபி, னுறவுகூட்டிச்
செல்வமும்வினைக்குமீதெத்தென்னியரிடத்துமுண்டால். (௨௦)

தீத்தொழில்புரிந்துளோரைத்தீர்ந்துதேதர்ந்துலகமெல்லா
மேத்துநல்லோரைச்சேர்ப்பார்க்கெய்துமோபழிதானென்ன
மூத்தவனிற்றந்துபின்னுமுளரியந்திருவேயென்ன
வாய்த்தவணீசெய்குற்றமதிப்பளோமனத்துளென்றான். (௨௧)

இவ்வகைவாணிகூறவிருசெவிசுரிர்ந்துதீரா
வெவ்விடர்க்கடலின்வீழ்ந்துவீடுங்கான்மிதப்பொன்றங்கே
கைவசமுற்றாலென்னக்கருணைசெய்துடையநின்னா
லுய்வகைபெற்றேறென்னனாவுரைத்தசொற்சிரத்திற்கொண்டான்.

கலைமகள்தேற்றச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆட விருத்தம் - களநகர.

௩௪ - வது, விவேகன்முடிசூடு சருக்கம்.

கலி நிலைத்துறை.

ஆயகாலையிலுவகைபூத்துரைமகளடுத்த
நேயமானதமன்னவன்றனையவணிறுவி
யேயுதனியைமக்களைக்கொணர்வனீங்கென்னாப்
பேயினானன்னப்புள்ளரசுகைத்திமைப்பொழுதில். (௧)

சென்றுகண்டனணிவிர்ந்தியின்மெடுத்தநற்செயை
நின்றகைதொழுதன்னவனிகழ்ந்தமைவினவ
மன்றலங்குழலாநியோடந்தமும்வழாமற்
றன்றிறத்தினாலுரைத்தனண்மகிழ்ந்தனன்றக்கோன். (௨)

அந்தவாசகமனைவர்க்குந்தொரிவுறவறிவித்
தெந்தைதபாலினிச்செல்வன்யானீவினெல்லோரும்
வந்துசேர்மின்கள்பின்னரென்றினியசொல்வழங்கிச்
சுந்தையார்வமாம்பரிமிசைவினையினிற்சென்றான். (௩)

பன்னுநான்மறைப்பஞ்சரப்பகங்கிளிசெஞ்ஞாட்
டன்னவாகனமேற்கொண்டுமுன்செல்வனையான்
பின்னரேகியமன்னவன்பிரிந்ததன்பிதாவை
யின்னதீர்தரக்கண்டகண்களிப்புறவெதிர்த்தான். (௪)

வந்துமண்மிசைமார்புறப்படிந்தனன்வணங்கிச்
சுந்தையன்புறுஞ்செல்வனைவல்லினைநெடுந்தே
யுந்துதன்னுடற்பொறைபிரிந்தெய்துநல்லுயிர்போ
லந்தமில்லகத்தார்வமோடினாகுறவனைத்தான். (௫)

தழுவிமைந் தணையுச்சிமே மாந் திணை விழித் தடநீர்
முழுகுறும்படி மஞ்சன மாட்டி யேழுடியா
வுழுவலன்பொடு துன்பமுமிடையி டையுள்ளு
டெழுதொறும்பெருமுச்செழுவிம்மின னிருந்தான்.

(௬)

அறிஞர்கோன் றனை மருங்குறவிருத் திராண தனாற்
சிறிதுபே பாது தன் முகங்கவிழ்ந் திருந் தனன்றே றறி
மறுவிலன்பொடுநோ க்கினனை யநின் வாய்மை
யுறுதியுட்கொளா தே தழையேனு ற்றநோயொன் றேறு.

(௭)

தாங்கருந் துயருழந் தமைநீவா த்தழுவி
நீங்கினே நயம்பரிசனவே தியானெடுமாற்
றேங்குபொன் மயமுற்றென மற் றினியுன் சொ
லீங்கியா னுயிரி றக்கினு மறுந் திடேனென் றான்.

(௮)

ஈதவன் சொலவறிஞர்கோன் ட்வனத் திந்நாண்
மாதவஞ்செயப்பெறுபயனா ற்பின் னும்வந்து
தாதைநின்ப தம்பணிந் திடர் தவிர்ந் தனன்றமீடேற்
காதரம்பி றிதிலையுனை யன்றியென் றறைந்தான்.

(௯)

இறைவிவேகன தியம்பின னிருந்தருளெ ல்கைப்
பொறையெனுஞ்சு தன் றன்னெடு ம்பின் சொல்பொரு னி
னிறைகுணப்பெரும்பு தல்வரையீ ன்றநன்னிவிர் த்தி
மறுவிறிங்கள் வாண்முக த்தினுண்மகிணன் முன் வந்தான்.

(௧௦)

வந்துகண்டுகண் களிப்புற ந்தொழுதியன் மகிணன்
சின்தையம்பெருங்கே காயி லுட்புகுந் தனன் சிறந்த
தந்தைசெஞ்ச ரண்பொறைய னும்வணங்கினன் றயவே
டந்தமான தனவனையு மகிழ்ந் தெடுத் தணைத் தான்.

(௧௧)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

நிருபகன் விராகர்கோ மானெடுஞ்சமன் றமன் றந்தோ டன்
றருசமா தானவீரன் சத்தவன் றவனா ள்ஞ்செல்வன்
மருவுமட்டாங்கடையோ கமந் திரத்தலைவரி ன்ன
பொருவரும்பு தல்வரயா ரும்புகுந் துடான தனைத் தாழ்ந்தார்.

(௧௨)

தாழ்ந்தவர் தம்மைத் தாதை தனித்தனியெடுத்தாப்புல்லி
யாழ்ந்ததேபரன் பிறகண்ணீர் சருவியங்க லசமாட்டிச்
சூழ்ந்தவரவரெல்லே லார் சூஞ்சொல்வன முகமன் சொல்லி
வாழ்ந்ததன் மருங்கிலே லார்பால்வைகுவித்திருந்தேவலை. (௧௩)

தருமனிச்சயனடக்கன்சன் மானன்சுகேனார்மெய்ய
னருளியற்பேரபகாரனற்புதனவிதேராதன்ற
னிருவிகற்பன்மாமேமானன்னிருலேபன்முதலாயுள்ள
பெருமைநற்பேரார்யாரும்பின் பிதாமகனைச்சேர்ந்தார். (௧௪)

அனையவர்வணங்குந்தே தாறுமவரவர்க்கருள்பாலித்து
வனைகழற்குசீலனாதிமருகர்வந்திறைஞ்சிடேனார்க்கு
நினைவுறுமாசுகூறிநிகரினற்சிரத்தைதசாந்தி
பெனுமவர்வரவுநேரக்கியினிமையாங்கவர்க்குஞ்சொன்னான். (15)

புதல்வியர்கருணைநீதிபுகன்மயித்திரியுடேபட்சை
முதிதைதயென் நினையர்தாழ்ந்தார்முகந்தேதாறுமினிதுவாழ்த்தி
மதிமுகச்சுமதியுத்திமரியாதைதவிரத்திதாந்தி
யெதிருறும்புனிறையாநியியன் மருகியர்மற்றேருரும். (௧௬)

வந்தடிவணங்குந்தே தாறுமவரன்முறைபாசுகூறி
யந்தமிலார்வத்தேதாடுமகமெனுமம்பொற்கேகாயின்
முந்தாறப்புருத்திப்பின்னுமுதாமறைக்கிழத்திநின்னா
லுயந்தனைநடையென்னனாவுரைத்தானமுனைகபூத்தான். (௧௭)

மானதேவந்தன்றன்பான்மருவியநிநிர்த்திவர்க்க
மானநற்கினைஞர்யாருமனவளாயமர்ந்துஆன்னாத்
தேதனவிழ்துழாய்மால்பத்திசிவபத்தியென்னுமின்சொன்
னானேயாகினிகடாமுநயந்தவண்வரலுற்றாரால். (௧௮)

இடபவாகனத்தின்கேமலுமிருஞ்சிறைவயினதேதயன்
பிடரினுமன்னமாதர்பிறப்படியார்க்குத்தீர்க்கு
நடைபயில்சரணவைத்தாங்கேகநண்ணினர்நண்ணலேலாடுங்
கடலமர்ந்தனையநீராணைவருங்கண்ணுற்றாரால். (௧௯)

சுண்டனரெழுந்தாதங்கள்சுதிர்மணிமுடியிற்செங்கைப்
புண்டரீசங்கள்கூப்பிப்பொருக்கெனவெதிர்ந்துநாவிற்
பண்டருமறைகள்பாடிப்பரவினர்வரவுநேரக்கி
யெண்டருமூர்திமாற்றியிருவரும்விரைவிற்சேர்ந்தார். (௨௦)

திருந்துமான தனங்கிட்டசின்னையாமணிப்பொற்பீடத்
திருந்தனரருகேநிற்குமின்சொனாமகளைநோக்கிப்
பரிந்திவணிருத்தியென்னாப்பணித்தனரருட்குணைக்கம்
புரிந்தனர்பின்னுஞ்சூழ்ந்தபுண்ணியர்பிறர்க்குமன்னே. (௨௧)

சொன்னயோகினிகடம்மைத்தொழுதுநன்னினிர்ந்திடுகன்வ
னன்னையீர்நும்மையான் பண்டறிவுருநவையுநீக்கி
மன்னுசீரொளியெற்கீந்தமக்கடம்பொருட்டாலெய்தற்
கென்னமாதவமோசெய்ததென்னகக்ருடிவிதென்றான். (௨௨)

ஆயவரதுசொலாமுனவரருள்பெறுவிடுவகன்
ருயருகணையக்கண்டகன்றெனச்சார்ந்துபொற்றித்
தீயவெவ்வினைகள்யாவுந்தீர்ந்திவரருளாலின்ப
மேயினனென்னுத்தாதைதக்கவைபெலாமிவிரித்தூர்சொன்னான்.

நன்றெனவியந்துகேட்டநாயகன்விடுவகனென்னான்
தன்றிருமகளைநோக்கித்தமியனைப்பிரிந்துநீகதான்
சென்றபினினையரன்பாற்றிருமணஞ்செய்துநென்ற
மன்றலங்கோதையிங்குவந்திலன்கொல்லேலாவென்றான். (௨௩)

திருந்துபரிடையாமத்தேதவியைக்கீழையென்னான்
மருந்தினுமினியபாங்கிதன்னொடும்வைந்தேதன்யான் பண்
டருந்தவம்புரிந்தராடாபுரத்தினின்னருளினுலங்
கிருந்தனரன்னலாருமிவண்வரப்புரிவேனென்னான். (௨௪)

சத்துவன்மகளைநோக்கித்தருதியீண்டவனையென்னான்
வுத்தமார்பெருமான்கூறவுரைத்தசொற்கிரத்திலேந்தி
மெய்த்தலமதனிலெய்திவிளங்கிழையிருக்கைகாரந்தப்
புத்தமுதனையாளங்குநிகழ்ந்தமைபுகல்வதானான். (௨௫)

ஷேவேறு,

மோகனாதியருமவன்கிளைஞரும்வெஞ்சமர்க்களத்தின்முருங்
கப்போர்செய், தேகநாயகனாநம்மிறைவனுமெய்த், துணைவருமற்
றெவரும்வெற்றி, வாகைமாலிகைபுனைந்துமானதனாந்தைய
யுமருவிப்பத்தி, யோகநாரியர்துணைகொண்டுறைந்தனரார்தோ
பனமீதுற்றதம்மா. (௨௬)

மங்கையுணையின்றகலைமகளுமவனுற்றனான் மாமன்காண்
டற், கங்குவரக்கொணருதியென்றரசனெனைப்பணித்தனனிதடுத்

ததென்னுப், பைங்கிலியப்புனிதைமகள் பகர்ந்தசொற்கேகட்டலு
முவகைப்பரவைதன்னுட், பொங்கியெழுமுகமலரப்புண்டரிசுன்
மகளுடலம்பூரித்தாளால். (௨௮)

புனிதைமகட்கின்சொலெனுந்தென்னமுதழுட்டியருட்பொற்
பூண்பூட்டிக், கனியமுளத்தன்பினோடுந்தழுவிடனீழலெனக்க
ணமுநீங்கா, வினியமொழிக் கீதையொடுமிறைவன்விடுந்தூதியொ
டுமெழுந்தாபன்னுட், டனியிருந்ததாயகலத்தவத்தினர்நாவெனு
ஞ்சிவிகைதன்னில்வந்தாள். (௨௯)

வருசிவிகையிழிந்தவையிலிருந்தவர்கண்களிகூரவந்தாமுந்தி
யிருதிறையாகினிகடமைவணங்கி மலர்வாணியையுமிறைஞ்சித்த
ன்பாற், கருணைமிகுமாமனையமுடிதாழ்ந்தாதிவித்திபதகமலஞ்
சூடி, யொருதனிநாயகனையுந்தன்னுள்ளத்தாற்பணிந்தயல்வந்தா
ற்றுண்மன்கே. (௩௦)

அப்பொழுதுகண்டுகனித்தகமகிழமானதனாமரசைநோக்கி
யிப்புவனம்போற்றுகிவபத்தியரிபத்திரல்லாரினிநீபீன்றன், மெ
ய்ப்புதல்வனாந்திறல்விவேகனைமாமுடி-சூட்டிவிண்ணுமண்ணுஞ்
செப்பருநல்லரசாட்சிச் செங்கோன்மைசெலுத்தும்வகையெய்தி
யென்றார். (௩௧)

கலி விருத்தம்.

கேட்டலுமவ்வரைகிளருமானதன்
கோட்டமிலுவகையீக்கொண்டுமுண்டகத்
தாட்டுணையாகினித்தையலார்தமை
மீட்டும்வந்திறஞ்சினனிவைவிளம்பினான். (௩௨)

ஒருவர்க்குமிலையவனுள்ளன்பென்னலாம்
பெருமைத்தன்னியல்விடாப்பிரகலாதற்குந்
தருமத்தினின்றவீடணற்குந்தாழ்வருத்
துருவற்குமணிமுடிசூட்டுவித்ததும். (௩௩)

மெய்த்தவம்புரிந்தாயர்மிருண்டுமாமுனி
புத்திரன்றனக்குமார்புரணித்தாமற்கு
முத்தமத்தண்டியாதிபர்க்குமொப்பிலா
நித்தியந்தாவந்தந்தாரீனிகேரயன்றோ. (௩௪)

ஆங்கவர் தமக்குமுன்னருள் புரிந்தவா
நீங்கெளியேன்பெறுமியல்விவேகற்கு
நீங்கணற்கருணையானிகரின் மாமுடி
தாங்குறப்பணித்ததென்றவந்தின்பேற்றோ.

(௩௩)

எனவிலைபகர்ந் துதன்னிதயமண்டபம்
புனிதவெண்குதையினுற்புதுக்கிப்புண்ணிய
வினையெனும்படங்களானமேல்விதானஞ்செய்
தனகேனென்பெனுமலரலங்கனூற்றியே.

(௩௪)

தெரிதருகல்வியாஞ்செம்பொன் மாமணி
யரியணையதனடுவமைத்துத்தேற்றமா
மெரிசுடர்மணிவிளக்கேகற்றியேற்பன
புரிதியென்றுழையராற்புரிவித்தானோரா.

(௩௫)

அத்திருமண்டபத்தரியமால்சிவ
பத்தியர்நாமகளுடனொர்பாஹு
முத்திளநகைமதிமுகநிவிர்ந்திதன்
புத்திரினத்தொடோர்புடையிற்றுன்னவே.

(௩௬)

கருணையுமுதிதையுமுடேபட்டைக்காந்தையு
மருவுநன்னீதியுமயித்திரிச்சொழந்
திருவுமம்மடந்தையர்திருமணாளரு
மொருபுடைகண்களித்தாவகைகூறவே.

(௩௭)

மக்களுமகளிருமற்றுளோர்களுந்
தொக்கனரருகுறச்சுமதித்தேதாக்கையு
மிக்கநல்லுபநிடமின்னும்கேவந்தனந்
தக்கவரருட்கடறன்னின்மழங்கியே.

(௩௮)

தந்தமக்குரியபூந்தாகிலுஞ்சாரந்தழங்
கந்தநாறலங்கலுங்கதிரிமைத்தலை
ரந்தமில்கலன்கருமணிக் தாபாங்குற
வந்தனரரியணையதனின்வைகினார்.

(௩௯)

சதுமறைப்பேரிகைதடாரிதண்ணுமை
யதிர்குரற்படகமெம்மருங்குமார்ப்புற
விதிமுறையியன்றேதார்கொற்றவெண்குடை
யெதிரிலாநிருபகனிணிதினெந்தவே.

(௪௦)

மேதசுபொறையனும்விற்றல்விராகனுங்
காதலித்திருபுடைசுவரிவீசிடத்
தாதவிழ்தாமனைத்தாதைதமானதன்
மாதவராசியாமலிசூட்டினான்.

(௪௩)

ஆர்ந்தனசிவகதையரிதன்னாமசங்
கீர்ந்தனமங்களகீதத்தேதாடுமே
பேரார்ந்தனபுனியெலாம்புலவர்பூமழை
தூர்ந்தனர்முனிவரரெழுந்துதுள்ளினார்.

(௪௪)

திருமுடிவிவேகர்கேகான்சிரத்திற்சூட்டுவித்
தருளெனுந்தம்பொருளவனதத்திலவைத்
தொருமலர்வாணியுமுபர்ந்தபத்திக
ளிருவருமவனிடைத்தினிதின்வாழ்வுற்றார்.

(௪௫)

அந்தணரனுதொழிலவையுமாதிபாய்
வந்தநல்லறங்களுமகத்தின்செய்கையுந்
தந்தருடானமுந்தவமும்யாவருஞ்
சுந்தையிற்பயன்சூழியாமற்செய்கின்றார்.

(௪௬)

பண்டதிமேகனாற்பார்விட்டோடிய
வெண்டிசைக்காவலர்முதலெத்தேதவரு
மொண்டிறல்விவேகவேந்தாரிமைமேமவலான்
மண்டலத்தெய்துநல்லாழ்வின்வைகினார்.

(௪௭)

இருநிலந்தழையவெவ்வனமும்வாய்ப்பவான்
கருமுகில்பொழிந்தனகறவைபல்கின
பொருபகைதவிர்ந்தடுபுலிபுல்வாயொடு
மொருதுறைபுருந்தூநல்லுதகமுண்டதால்.

(௪௮)

படித்தலமகட்கதிபாரநீங்கிமெய்
தடித்தனவாதலிற்சற்பராசன்பன்
முடித்தலங்களுக்கலர்முடித்ததெதாத்தலாற்
பிடித்தபேர்பூவெனப்பிடித்ததின்னுமே.

(௪௯)

பொறையிராக்கியன்புனிதன்சத்திய
னிறைசமன்றமன்றவனியாயனிச்சய
னிறைமரியாதைநல்லடக்கன்யாவரு
மறைகடலுலகெலாம்படர்ந்தளாவினார்.

(௫௦)

அதிரும்வன்பகைதொலைத்தறிஞர்கோமகன்
கதிர்முடிபுனைந்தபின் கரியகோளரா
வெதிருறவிழுங்கியதிகந்துகான்றவெண்
மதியெனப்பொலிந்ததிவ்வையம்பாவுமே.

(ருக)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

தாயெனுநிவிர்த்தியோடுந் தந்தைதேசர்ந்துவகைகூடா
மேயநற்சுமதிமேலும்வியனுபதிடதைமேலு
நேயமுற்றறிஞர்கோமானிருபகன்முதலோர்சூழத்
தூயசெங்கோனடாத்தித்தொல்லறம்புரக்குநாளில்.

(ருஉ)

விவேகன் முடிசூடுசருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ விருத்தம் - கவ.அக.

௩௮ - வது, மாயைச் சருக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

விரைந்தொருதூதனஞ்ஞன்வீற்றிருந்தினிதாவாமூம்
புரந்தனிலணுகியன்னுன்புனைகழற்பாதம்போற்றி
யுரந்தருமரெல்லோருமொருங்கினர்சமரினென்னு
வரந்தையோர்வடிவமாகுமவன்றனக்கறியச்சொன்னான்.

(க)

அவ்வரைவினவலோடுமசனீயேறிடிப்பக்கேகட்ட
வெவ்வரவென்னச்சோர்ந்துமெய்துணுக்கிட்டுவிம்மிக்க
கவ்வையங்கடலுளாழ்ந்துகருத்தொருவண்ணந்தறி
யெவ்வகையுற்றதாரேயிறந்தவார்புகறியென்னான்.

(உ)

சொன்னசொற்கேகட்டதூதன் துன் மதிதேகன்வன்காடு
நன்னகரின்கணுற்றதாதுயாய்நடந்தவெல்லா
மின்னவையென்னொவாருமிறந்தவையிறுதியாக
மன்னவன்மருமான்கேட்பவகைவகையாகச்சொன்னான்.

(ங)

தாயருந்தன்னையின்றதாதையுங்காமனாதி
யாயபல்கிளைஞர்தாமுமறிஞர்தம்படையான்மாண்டு
போயினரென்றதீச்சொற்செவியிடைப்போர்வேலென்னப்
பாயவுள்ளுடைந்துமீட்டும்படிமிசைப்பதைத்துவீழ்ந்தான்.

(ச)

இறந்தனன் றுனுமென்னு வங்கின னுணர்வே வாடங்க
மறந்தன னுயிர்ப்புவிங்கி மயங்கின ன் முகிழ்த்தநா ட்டந்
திறந்தன ன் கண்ணீர் வெள்ளந் தேக்கின ன் றுயர்பொரு மற்
பறந்தன ன் மன மா மந்தப் பாட்டென ன் குளவே வென்றான். (௫)

என்றசொற் கேட்டதூதனிறை வகேசுநன் முதா தை
நன்றறிநிவிர் த்துடையாடுநயந் துநன் மக்கடம்பா
லொன் றின ன் ன் செல்வருக்க கேட்பார் க்களத் தூடே டங்கிப்
பின் றுயர்பொரு மல்வீழ்ந் தான் பிறவிர் த்துமா துமென்றான். (௬)

அந்தவெம்மொழிகேளா முன ரங்கி னுடாட்டுநிக்கு
மெந்திரியிழந் தபாவையென விமீகா மன் மா ற்றான்
றந்திரக் கலத்திற் பாயத் தனித் துழல்வங்கி ம்மேபான் றுஞ்
சுந்தைநொந் தயர்ந் துதே தறியினை யன சிந்தைசெய்தான். (௭)

மறந்தருமென துதிண்டே டாள் வலியுஞ் செய்வஞ்சந் தானுந்
திறந்தருமென் பா லென் றுந்திமிர ம்மேபான் றிருப்பதுண்டா
லறந்தவிர் தா தைமே மாகனா தியாயடுவெம்மே பாரி
லிறந்தவாந் தம்மைமெயல்லா மெழுப்புவன் யானே யென்னா. (௮)

அங்கவன் றன் னுட்டா னேயடுபகைதொ லைத்தற்ருன் னிப்
பொங்கிடாட்டணரிநீந் தப்புணை யொன் றுபெற் றுளான் மேபாற்
றுங்கவன் மாயையுண்டா ற் றுணை யெனத் துணிகிடுகுஞ்
சிங்கவெங்குருணை மேபா னுஞ்செய்வாடி நத்திற்சென் றான். (௯)

தந்தையையி ன் றதா தைதன் மென மா லையதல்பால்
வந்தன ன் கடுங்காருக் கமண்ணி ல்விழ் மரம்மேபா லென்னா
ளந்தவி ரடியில்விழ்ந் தானவென டுத்தனைத் தீதயா தான்
சிந்தையி ற் றுயரமென் றுளென் றுஞ்செய்பவ னுற்றான். (௧௦)

வரந்தரு தின்செய்ப்பண் டின் வாய்மையான வத்துவா ர
புரந்தொ றுந்தா தைதன் னைப்புன் சிறைசெய்துமா ரு
வுரந்தருநிதே வகன் மா ற்றமுட்கொ ளாதகற் றியெந்தைக்
கரந்தையி ன் மெள லிதே வயந்ததனைத் துநியறி தியன் றேற. (௧௧)

இவரந் தநல்விதே வகன் பினைவினை ருந் தா ற்றானுந்
தவம்புரி காணத் தெய்தச்சக மெந்தையா ருங்காலை
யுவந்தேயா கினிகடம்மா னுபகிடமா தைதே வட்டு
நிவந்தபல்படை குரேராடுநெருங்கி வந்தமரினே ற்றான். (௧௨)

வருமவர்தம்மோடெந்தைதமாரனாதியேராடெய்திச்
செருமலைகின்றகாலைச்செறுநராமனையர்தம்மாற்
பெருவலியாவுங்குன்றிப்பிரவிர்த்திகிளையில்யானிங்
கொருவனையொழியமாய்ந்தாருள்ளவரெவருமம்மா. (கங)

ஆண்டுகளத்திலெய்தியனைவரையீன்றாடாணு
மாண்டனள்வாணியாலுன்மகனுநன்மக்கடம்பான்
மீண்டருள்விலேவகனார்க்குவிபன்முடிஞூட்டிநேயம்
பூண்டனனீயெயன்றிப்புகலெனக்கினிலேவறுண்டோ. (கச)

சோதிடமுணர்ந்தேதார்பண்டேசொற்றனரனையதுண்மை
யாதலின்றெமசையெல்லாமறிஞர்கொன்றமையாற்கண்டேன்
மாதுபரிடதைபாலோர்மகனுமுற்பவிப்பன்யானுஞ்
சாதலங்கவனாற்றிண்ணமென்றதுந்தப்புருதே. (கரு)

அருட்கிளர்படைஞரீட்டமம்புவிமுழுதுமோங்கிப்
பொருக்கெனவடர்ந்தவித்யாபுரத்தையும்பொடிநீருக
நெருக்கினரினியுன்கேள்வனெடும்பிணிப்பினைபுரீங்கப்
பிரிக்குநராகிரின்றருற்றதிப்பெற்றியென்றான். (கசு)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

அங்கவன்புகல்கின்றவாய்மையனைத்துமாயையணங்குதன்
துங்கவன்செவியுட்புகாமுனுளஞ்சிறெஞ்சதுணுக்கிடப்
பங்கயம்பனியுற்றதென்னமுகங்கரிந்துபதைத்துமெய்
யெங்கணுங்குலையக்குலைந்துவெதும்பிவிம்மியிரங்கியே. (கஎ)

அத்தகைத்துயரத்தினைத்தனகத்தடக்கியவ்வஞ்ஞனைக்
கைத்தலத்துறமீட்டுமார்பிலனைத்துநெஞ்சுகலங்கனீ
யெத்திறத்தினுமேவிவேகனிணங்கியவ்வுபரிடதைபாற்
புத்திரப்பொருளெய்திடாவகைபுரிவனென்றுபுகன்றேரா. (கஅ)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

செஞ்சொனாமகடுணைவேதச்சிறுவர்மீமாஞ்சன்றிறல்கூர்தர்க்
கன், விஞ்சசாங்கியனியோகனெனுமிவர்நால்வருஞ்சம்புவிண்டு
பத்தி, யஞ்சொலாரீன்றசைவன்வயிணவனுமினையருந்தன்னருகி
னெய்த, மஞ்சநேர்குழன்மாயைமதித்தனளப்பொழுதனையர்வந்
துசார்ந்தார். (கக)

அன்னவரைநோக்கியவளடிநாளிலியான்முயன்றதறியீர்பா
லு, மென்னருமைமந்தனெனுமானதனலென்மகிழ்நனியல்பு

மாற்றிப், பின்னமுறவுடல்கடொறும்பிணித்ததெல்லாமியாமெ
வரும்பிழைக்கவன்றோ, சொன்னபணிமுனமுடித்தசுதனுமென
துரைமறுத்தாற்சொல்வதென்னே. (உ௦)

மூத்தமனையாட்டிமுடிந்தமையாலென்மகனெனதுமொழியு
மாற்றிப், பூத்தமலர்த் திருவனைய நிவிர்த்தியெனுமினையவடன்
பேரகந்துய்த்தா,னே த்துமவன்மதலைவிவேகனுக்குரியமூத்தவில்
லாளிருந்தும்வாளா, நாத்திறல்கொண் டிலகழிக்கு முபநிடதக்
கொடியவனையத்தனன்றோ. (உ௧)

கலைமாதுதந்தவுபநிடதையயன்னுன்முயன்றுகடிமணஞ்செய்
தலைநாளிலனைவீருமிதுதகாதென்றுரைத்துத்தடுத்திரில்லை[ன்றோ
மலையாமல்வருவதன்முன்காவாதார்வாழ்வனன்முன் வைத்தாற்
வுலையாமலினியேனுமுய்யும்வகைகேகண்மினெனவுரைப்பதானான்.

அந்தவிவேகனையணுகியனைவீருமுபநிடதவணங்களுள் பாற்
சுந்தைமகிழ்பிரபோதன்செனியாம லவள்பேரகந்தினைத்தன்மா
ற்றித், தந்திரவகங்கள் பல சாதித்துதுமதியலிற்சாரும்வண்ண
மெந்தவகை யேனுமினி யியற்றுமென்ற ளவரதுகேட் டினைய
சொன்னார். (உ௩)

அன்னைநீபகர்ந்ததுண்மைபிவையனைத்துமடிநாளிலறிந்தில
ம்பா, மன்னனாமகண்மகள் பால்வைத்தவிருப்பினையினியார்மா
ற்றவல்லார், முன்னரேநீயுமிதுமொழிந்திலையித்திறமெம்மான்
முடியாதேனுஞ், சொன்னவாய்மொழிசிரத்திற்சூடினமென்றெ
ழுந்தனர்கைதொழுதுபேரானார். (உ௪)

அத்தகையரறுவருடனஞ்ஞனுமங்கவள்பணியாலணுகிவாயில்
வித்தகர்நீ ருரைத்திரியல் வேந்தனுக்கெம் வரவென்று விளம்ப
லோடு, முத்தமர்கோன்றனக்கனையரவ்வாறுபுகன்றவன்சொலு
ரைமேற்கொண்டு, புத்தமுதமனையவன்பாற்பேராதிரென்றான்
னவரும்புகுதல்செய்தார். (உ௫)

சுமதியெழில்கண்டுகளித்துபநிடதைமதுரமொழிச்சுவைத்
தென்மாந்தி, யமைதிபெறும்வேதாந்திபுகழ்நிருபகன்பொறை
யனடக்கன்மெய்யன், சமதமராதியர்சூழத்தனியரசுவீற்றிருந்த
தலைவன்றனை, யெமதுவிழிபெறும்பேறின் றெய்தியதென்றெ
திர்நோக்கியிறஞ்சிச்சொல்வார். (உ௬)

எப்பொருளுந்தெரிந்ததிற் தத்தறிஞர் பி ரானீ யுன க்கிங்கெம்ம
னோர்கள், செப்புவதோர்பொருளுள தன்னுயி னும்யாம்புகன்ற
மொழிசின்னையுட்கொண், டப்பரிசுபுரிவ துலேயரசியலென்றார்
புகன்மினவ்வாறென்னு, வொப்பரியோன் னின விதனுமனைவோ
ரும்வணங்கியிவையுரைப்பதானார். (உ௭)

கழையினொடுகழையுரிஞ்சப்பி றந்தகன ல்கிளையடங்கக்காங்
தேபோன், மழையளகவுபரிடலை தவன முலையுமுன துதிருமணி
ப்பொற்றேனும், விழையுநலத்தா லுதிப்பன் மெய்ப்புகல்வனப்பு
தல்வன்மேவிலன்றே, பிழையுரிவதுனக்குமட்டோ ளுலமுழுதுங்
காட்சாயப்பெயர்ப்பனன்றே. (உ௮)

ஆதலா லவளிடத்தி லென்புறுகின் கிந்தனை யை யகற்றி மிக்க
காதலாமியற்சுமதி யொடுங்கலந்திங் கொடதுரைநின் கருத்துட்
கோட,னீதியாமென்றி தனைநிகழ்த்தினார்நிகழ்த்தலும்கின்னிருப
ன்கேட்ப, வோதினான்மீமாஞ்சரிந் பட்டாசாரியனா மொருவன்
ருனே. (உ௯)

செ. வேறு.

இறையவனன்றிவேதரியம்பரியனாகையா ல்வேன்னி
நெறியுடன்புரிவராயினீடி யாவர்க்கமெய்தி
முறைபெறுபொருத்தாய்ந்தமுறையிற் றிவாழ்தல்வாழ்வென்
றறையிமினிரன் னா லின டைவிதென் றினை யசொன்னான். (௩௦)

மாயைச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ. விருத்தம் - க. அகசு.

௩௧ - வது, மீமாஞ்சச்சருக்கம்.

—: (௨): —

அறுசீர்க்குநிநெடி லடியாசிரிய லிருத்தம்.

உயர்வினையதிட்டத்தாருக்குபயகா ரணத்தினுண்டாய்
வியன்விசம்பா திவையம்னித் துமங்குரமும்தோ ல்வாய்த்
தயர்வினீரொழுக்கமேபோ ல்னாநியாய்த்தே தான் றினைகி
யியலு றவினுமித் தன்மைக்கில்லையோரி றைவனன்றே. (௧)

அந்தரத்தமரர்மற்றையபி தானம்பயன் கொடாமற்
றந்திரச்சருதியோ லுந்தனிப்பெயர்கொடுத்தலாலே
யிந்திரற்கென்பதா தியாய்மதத்தெடுத் துச்சொல்லு
மந்திரச்சொற்களல்லால்வான வரில்லைமாதே. (௨)

காணுதல்கருதலொப்புக்கட்டுரைபொருள்பாவ
மேணுறுபிரமாணங்களிவையாநேறமறைகணித்தம்
வேணுவினிசைகாற்றின்றிவெளிப்படாததேபார்க்கேவதம்
பூணுறுதாலோட்டாதுயின்மைமேயற்புலப்படாதே. (ங)

அடைந்திடுகாமமாதுயறிவினைவிலக்கும்தேபாதத்
திடந்தருமவைகனென்னிற்றிவ்வியவேதம்பொய்யாந்
தொடர்ந்திடுமறிவென்கேவதந்தொருகருமச்சருதியின்கேறன்
மடந்தருமங்கையோடுமழவும்தேபான்மண்ணையாமால். (ச)

புண்ணியமுனிவர்கித்தந்தராதனமறையேயனை
மண்ணவர்முதலாயுள்ளோர்வழிவழியேயாதாநிந்தர்
திண்ணிதினொருவராணுஞ்சொப்பியதென்னவொண்ணா
தெண்ணருமறுமைதன்னையிசைத்திடுமாதகைகில. (ரு)

வமுனிஞ்ஞாக்கண்மற்றைநகருத்திடும்திரத்யயங்கள்
பமுதிலதாம்பிராதுபதிகமாமுறுப்பும்பற்றி
மொழிவதுவேதமந்தமுறைமையாலதனையோதி
லழிவினாதாருஞ்சொற்கமடைவதுதிடமதாமே. (ர)

உரியவாமங்கமாறுமுபவேதமுன்.அந்தன்.அண்
மருவுமாறடக்கவே.அமதித்திடாவைகமைத்தாகிப்
புரிவதுதேதாற்றசாசம்பொருந்தாவதின்றியென்.அந்
தெரியிகேலாயல்பாயெங்குஞ்செல்லதாந்தெய்வவேதம். (எ)

மேவியசுட்டசைகற்பம்வியாசரணந்திருத்தம்
தானில்சோதிடநால்சந்தஞ்சாற்றுமவ்வாறுமங்க
நோவுறுவாயுள்ளேவதேநாக்ருடைத்தனானின்கேவத
மோனில்காந்தருவவேதமுபவேதமிவைமொன்றாமால். (அ)

மந்திரமனைத்தாமேதாம்வமுனிலானிருக்குவேதந்
தந்திரமகங்கள்சொல்லுந்தனித்தயித்திரியவேத
மிந்தகேவாரிரண்டுஞ்சாற்றுமேழிசைச்சாமவேத
மந்தமில்லேவந்தர்க்கேதயந்தததர்வணவேதமாமால். (சு)

ஆருயிர் நித்தமாகியறிவுடைத்தாய்நிறந்தே
சீரிதிலநேகமாகித்தெருண்மருள்சேர்வதாகி
நேரியவருவமாகிநீள்வினைக்கேற்றகாய
மேருடனியைந்தியாவுமிந்தியத்தறிவதாமே.

(௧௦)

தூலகன் மங்கள் கெட்டுச்சூக்குமவினையான் மாவை
யேலுமாறுற்றுநின்றேறியின்பதூன்பங்கணல்சூ
ஞாலமீதெருக்கள்கெட்டுநலங்கெழுவயலின்வைகி
மேலிடும்பைபங்கூழ்தன்னைவினைத்திடும்விதமேபால.

(௧௧)

பத்திமைச்செய்கையாவும்பகரினும்வயிராகத்தை
வித்தரித்தூரைசெய்தாலும்மெய்ஞ்ஞானம்விளம்பினாலு
முத்தமப்பிரமத்தூண்மைபுணர்த்தினுஞ்சுருதியெல்லாஞ்
சுத்தநற்கருமஞ்செய்தற்கேதுவாய்ச்சொல்லுமன்றே.

(௧௨)

நலந்தருகருமநித்தநைமித்தங்காமியங்கள்
விலக்கொடுபிராயச்சித்தமெனவைந்துவினைகள்யாவு
முலப்பருந்தூன்பகோடியொழித்தொழியாதவின்பப்
பலத்தினைச்சீவகோடியனைத்துக்கும்பயக்ருமன்றே.

(௧௩)

இவற்றுணித்தியதன்மங்களிரும்புனலாடல்சந்தி
செவத்தொழிலாமந்தேதவதற்பணம்வைச்வதேதவ
முவப்புறும்விருந்தாதானமிட்டியக்கினிட்டோமங்க
ணவப்பசுபந்தமுத்தியாதுயாய்நடப்பதாமே.

(௧௪)

அயனங்கள்விகக்கள்சங்கிராந்திகளுபராகங்கள்
பயன்முந்தாபுட்கலங்கள்பருவமர்த்தேகாதயங்க
ணயம்வந்தமகோதயங்கண்ணண்ணாணன்னீராடல்
வியனுந்தாதானமாதிவிழைதனைமித்தமாமே.

(௧௫)

அயமேதமிராசசூயமடற்புண்டரிகமாதி
வியன்வேள்விசோமவாசவிதாதுயினையெல்லா
முயர்காமியங்களாகுமுணர்வழிகளஞ்சமுண்ட
வியன்மேவுபிறனிலவேட்கையின்னனவிலக்கதாமே.

(௧௬)

அனசனம்பராகஞ்சாந்திராயணங்கிருச்சிரந்தண்
புனலிடைக்கிடத்தல்வாயுப்பொசித்திடலுமித்தீநிற்றல்
சினகரம்விளக்கறாயதீர்த்தயாத்திரைகளாதி
யிணையனபிராயச்சித்தமெனவெடுத்தியம்பலாலே. (௧௭)

நித்தநைமித்யஞ்சீவனின்றிடுமளவுஞ்செய்தாற்
றுய்த்திடும்பிராரத்தங்கடுலைந்திடுங்காமியத்தான்
மெய்த்திடுஞ்சவர்க்கமெய்மில்லக்கிணைவிடினாகாமியத்
தத்தஹும்பிராயச்சித்தஞ்சஞ்சிதந்தவிர்க்குமன்றே. (௧௮)

சஞ்சிதாதிசுளாம்பந்தந்தன்னையங்கருமத்தாலும்
பஞ்சதீயுற்றதென்னப்பாறுவித்தெக்காலத்து
மெஞ்சுருச்சவர்க்கமெய்தியினிதுவீற்றிருத்தருளே
துஞ்சுருமுத்தியீதேதருதியின்முடிவாமென்றே. (௧௯)

கருமத்தாலுலகந்தேதான்றுங்கடவுளென்றொருவனில்லை
சுருதிச்சொல்லொருவன்சொற்றதன்றுநற்சவர்க்கமுத்தி
தெரிவுற்றூல்வினையினுஞ்சிதைவற்றதனுமீமாஞ்சந்
கொருமைத்தாயுணர்வேதாந்தியின்னனவரைப்பதானான். (௨௦)

எழுசீர்க்கழிநெடிடடியாசிரிய விருத்தம்.

காரணங்கள்சடமாதலா லொருகருத்தனின்றியவைகண்ணுரு
வாரநின்றுபிரதிட்ட. மூட்டுமெனிலன்னதற்குமறிவின்மைபாற்
சேருமென்றுரைசெய்காரணங்க ளொடுசார்ப்பதென்றிடுமதிட்
டமு, மோரிலொன்றுவதிலாமையாலிறைவொருவனுளதிவ்
வுலகமே. (௨௧)

நாசமானவினையின்னுநின்றுபலனல்குமாறெருமடிந்தூபின்
வீசிரீள்பயிர்வினைப்பதொக்கு மெனில்வேள்வியின்பயனவ்வேள்
விசெய், தேசமூடுதவவேண்டுமன்றியுமசேதனங்கருமமாதலா
லீசனவேண்டும்கிணைகண்டதற்குரியகூலிரல்குமவென்னவே.

வேதமானதுசுயம்புவென்றனைசுயம்புவென்றுமறைவிண்டதே
லோதுவேறுபிரமாணமுண்டெனினுமுரைசெய்பாரதமுமொரு
சுயம், பாதல்கூறிலைசொல்லாகையாலொருவனறைதலவேண்டு
முறுகாரியம், பேதைபாய்தனிவருங்கொல்பேசின்மறையீசன்
வாக்கிடைபிறந்ததே. (௨௨)

அந்தவீசனுமொர்புருடனாதலின ராக மா திருண மவனையும் [வன்
வந்துருமுமதனாலவன் சொன் மறை வாய்மைபன் றெனிலவ்வான
முந்தாகாமமுதன்மூன் று நீங்கினவன் முழுதுணர்ந்தபரன ருனி
ந், நந்ததாதலினவ்வேதமென் றுமொருதவழிலாததிதாப ரதமே.()

பாமகாரணாகண்டபூரணர்பரஞ்சடர்ப்பிரமமாயிரேனார்
வரகுண லயரே னாவொருத்தருள ரென்பதற்குமறைவாய்மைபுங்
கருதுமாகமபூரணமே மருநிதிகாசமா துபலகலைகளுந்
மிரிவிலாதவதுமானமும்பெரியர் பேசுகின் றமிரமபணமே. (௨௫)

வேதமானதொர்கயம்பவன்முறைநினைம்பவந்தமைமயிலனைய
தும், பேசாதகேளாதகயம்பவன் நபெயர் பெற்றதாலசைந்திருமு
தத், தேரதுவாய்மொழிவகைந்தவோலையைப்பின்வசுருகேளர்கடி
ருமுதமெனத், காத்தல்வொருதிர்கொண்டு கைதொழுதுகைக்கொ
ருந்ததைமகாண்டிபால். (௨௬)

அனையகாரணமுமவாய்வொழியிலழிவுறுங்கடபாடா துபேரற்
புனையுமன்னவாய்வாய் தின்மைபெற்றி னொன்றொ பென்றவை
பொருந் துற, துனையதன்மைமயினின்புலகுறுந்தமைமயில்லைவித்
துமுனைமாரியா, வனியமும்பிழு துக்கவனிலா சிறனைண்ணிமுற்
மிதுஞாலமே. (௨௭)

எங்குமிற்சுழியிரொன்றினாழின் வலியெய்தி தின் றழிதலின்மை
யார், தங்குமிற்சுழிடலிற்சுழிதின்மலர் தந்தவாய்மதுபேரலென
ந், பங்குமுற்றபொருதென்கணிந்து முயிர்ப்பாட வோகியகாயமா
மங்கணுற் றுவரனூற்றொழிந்திலையற் றிலைக்கருதபடைவுமே. ()

அன்னசீவனுய்மொர்ப் பேரமுதலுநினைந்ததிபெயிலனை
யதும், பின்னமாய்நிஷமங்கா துபேரலென்கினைக்கைவதும்பெறு
தலா, லின்னமாய்மையி லின்புறந்தித்தவாய்மையின்மைவொடு
த்துமுற், கொன்னவேதமெய்மினாறுகைய அழலர்க்திலபிது
கொல்லுந்நிலைய. (௨௮)

இன்பதுன்பமவைவேடமேனதுப லீகுந்தகா, லுபிரவேசகமென்
றன்பொடும்புலகிலொன்றதமெனினுமந்தரித்தரிசுபாதிபாற்
பின்பனந்தவிதமென வாய்முதலகாததன்னைபாதிபற், பியான்
முன்பகர்ந்தவுபிரேசகமல்லதிலியென் றுபான்மறைமயின்புறவுமே.

இழிவிலா தவினைசித்தசுத்திதருமின்பமுத்தியதுநல்குமோ
வழுவினா தமறைமுடிவுணர்ந்துமுறைவந்தஞானநெறிவந்துநீ
விழைவதாகியவபெத்தமுத்திதனைமேவிவாழ்தியெனவணையனு
மழலும்வாளரவுபாதிவிட்டுமிழவவிரும்வெண்மதியமாகினான்.()

ஈசனும்மொருவனுண்டுலோகமும்விறைவனானதுகன்மமு
மாசிலாவவணையன்றியேபயன்வழங்குமாறுமிலைமுத்தியு
மாசிலாதவதனால்வரப்பெறுவதன்றெனவினையனைத்தையும்[ன்.
பேசினானெதிரெழுஞ்சமுச்சயனெனச்சொல்வானிவைபிதற்றினா

மீமாஞ்சச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ விருத்தம் - கஅசஅ.

சு-வது, சமுச்சயன்சருக்கம்.

—(—)—

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

பறவைவரிச்சிறையி ரண்டாற்பனிவிசம்பிற்படர்வதுபோற்
பயனெண்ணாம, லிறையவனுக்கார்ப்பிதமாயெழுதரும்வேதாகம
ங்களியம்பாநின்ற, பெறலருநற்கருமமுமேலகண்டசச்சிதானந்
தப்பிரமஞானத், துறுதியுமாமிரண்டாலுமுபிர்களின் பவீடுபுகு
ந் துறையுமென்றான். (க)

ஈதுசொலக்கேட்டவுபநிடதைமுன்னே னன்சமுச்சயனையெதி
ரேநோக்கித், தீதில்கருமத்தின்முத்திவிளையுமென்றற்கருமத்தா
ற்செனித்தவெல்லா, மீதுயருமணிமாடகூடமுயர்செய்குன்றம்
விளங்குமேடை, யாதிபிணையன பலவுமழிவதுபோலொருகணத்தி
லழியுமன்றே. (உ)

அன்றியுநன்முத்திபெற்றேன் மீட்டுமிழிபவக்கடலினமுந்த
வேண்டு, மொன்றியகேவலன்மீளிற்பவத்தினுக்குமவீட்டினுக்கு
முளதோபேத, மென்றுமிலைமுத்தருக்குச்சென்னமென்றுமுத்தி
நித்தமென்றுஞ்சொன்ன, வென்றிகொண்மேலார்மொழிக்கு
மறைவழிக்கும்பின்னுமதுவிருத்தமாமே. (ங)

மெய்யுணர்வாற்பெறும்வீடுங்கருமத்தால்வினைந்ததுபோல்
வீயுமென்றற், பொய்யுணர்வையவ்வுணர்வுசெங்கதிரைமறைத்த
கரும்புயலைத்தாக்குந், துய்யசண்டமாருதம்போற்றுரப்பதல்லா
னித்தசுத்தசொருபமான, செய்யசச்சிதானந்தத்திகழொளியையு
ண்டாக்குந்திறத்ததன்றே. (ச)

அந்தவீசனுமொர்புருடனாதலின ராக மா திகுணமவனையும் [வன்
வந்துகுமுமதனாலவன்சொன்மறை வாய்மையன்றெனிலவ்வான
முந்துகாமமுதன்மூன்று நீங்கினவன்முழுதுணர்ந்தபரனருளி
ந், நந்ததாதலினவேவதமென்றுமொருதவறிலாததிதுசரதமே.()

பரமகாரணரகண்டபூரணர்பரஞ்சடர்ப்பிரமமாயிலேவர்
வரகுணையரெனவொருத்தருளரென்பதற்குமறைவாய்மையுங்
கருதுமாகமபுராணமோடுமிதிகாசமாதிபலகலைகளும்
பிரிவிலாதவதுமானமும்பெரியர்பேசுகின்றபிரமாணமே. (௨௫)

வேதமானதொர்சுயம்புவான்முறைவிளம்பவந்தமையிலனைய
தும், பேதைகேளதுசுயம்புவென்றபெயர்பெற்றதாலரசர்திருமு
கத், தோதுவாய்மொழிவரைந்தவேலையையிவ்வுலகுளொர்கடி
ருமுகமெனக், காதுல்கூரவெதிர்கொண்டு கைதொழுதுகைக்கொ
ளுந்தகைமைகாண்டியால். (௨௬)

அனையகாரணமுமவயவஞ்செறியிலழிவுறுங்கடபடாதிபொற்
புனையுமன்னவவயவம தின்மைபெறி லொன்றொ டொன்றவை
பொருந்துற, தினையதன்மையினிவ்வுலகுறுந்தகைமையில்லைவித்
துமுனைமாரியா, னனியரும்பிமுதுவேவனிலா லிறநினண்ணிமுற்று
மிறுஞாலமே. (௨௭)

எங்குநிற்குமுயிரென்னிலாழின்வலியெய்திநின்றழிதலின்மை
யான், தங்குநிற்குமுடலிற்கடத்தின்மலர்ந்தவாசமதுபோலெனி
ந், பங்கமுற்றபொழுதெங்கணிற்கு முயிர்பரம போகிபரகாயமா
மங்கணுற்றவரலுந்தெரிந்திலையறிந்திலாய் ஒருதியடைவுமே. ()

அன்னசீவனுயர்சொற்குபோதமுதலுழிவின்முத்தியெனிலனை
யதும், பின்னமாயுழிவுறுங்கடாதிபொனலினையினுல்கருதல்பெறு
தலா, லின்னபான்மையினின்முத்திநித்தியநிரயம்மெனவெடு
த்துமுற், சொன்னவேதமொடுமாறுகேகாடலுமுணர்ந்திலாயிது
கொல்குழ்ச்சியே. (௨௮)

இன்பதுன்பமவைவேறுவேறுடலிருந்தலாலாயிரனேகமென்
றன்பொடும்புகல்லொன்றதாமெனினுமந்தரிந்தரியவுபாதிபாற்
பின்பனந்தவிதமென வயங்குநலலாதுநன்னுடையபெற்றியான்
முன்பகர்ந்தவுயிரேகமல்லதிலையென்னுமான்மறையின்முடிவுமே.

இழிவிலாதவினைசித்தசுத்திதருமின்பமுத்தியதூந்ருமே
வழுவிலாதமறைமுடிவுணர்ந் துமுறைவந்தஞானநெறிவந் ஆநீ
விழைவதாகியவபெத்தமுத்திதனைமேலிவாழ்தியெனவனையனு
மழலும்வாளரவுபாதிவிட்டுமிழுவனிரும்வெண்மதியமாகினான்.()

ஈசனும்மொருவனுண்டுமேலாகமுமன்னிறைவானுள்ள ஆகன்மமு
மாசிலாவவனையன்றியேயபயன்வழங்குமாறுபிலைமுத்தியு
மாசிலாதவதனால்வரப்பெறுவதன் நெறுவினையனைத்தையும்தான்.
பேசினானெதிரெழுஞ்சமுச்சயனெனச் சொல்வானிவையிதந்தினு

மீமாஞ்சச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆட விருத்தம் - க. அ. ச. அ.

சு-வது, சமுச்சயன்சருக்கம்.

—(☺)—

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

பறவைவரிச்சிறையி ரண்டாற்பனிகம்பிற்பபடர்வதுபோற்
பயனெண்ணாம, விறையனனுக்கார்ப்பிதாபாயெழுதரும்கேவதாம
ங்களியம்பாரின்ற, பெறலருநற்கருமமுமேலகண்டசத்திதானக்
தப்பிரமஞானந், துறுதியுமாமிரண்டா லுமுயிர்களிப்பனிபெரு
ந் துறையுமென்றான். (க)

ஈதுசொலக்கேகட்டபுமிட லைதமுன் னென்சமுச்சயனைபொதி
ரேநோக்கித், திதில்கருமத்தின்முத்தியினைபுமென்முற்குமத்தா
ற்செனித்தவெல்லா, மீதுயருமணியமடபுமயச்செய்துந்நம்
விளங்குமேடை, யாதுயினையனபலவுமழிவதுபோலவாதுகணத்தி
லழியுமன்றே. (உ)

அன்றியுநன்முத்திபெற்றேனான்மீட்டுமிழிபவக்கடலினழுத்த
வேண்டு, மொன்றியகேவலன்மீளிற்பவத்தினுக்கும்கீட்டி ஆக்த
முளதோபத, மென்றுமிலைமுத்தருக்குச்சென்னமென்முத்தி
மித்தமென்றுஞ்சொன்ன, வென்றிகொண்டேமேலாச்சொழிக்கு
மறைவழிக்கும்பின்னுமதுவிருத்தமாகே. (ஈ)

மெய்யுணர்வாற்பெறும்கீடுங்கருமத்தால்கிளைத்ததுபோல்
வீயுமென்றந், பெய்யுணர்வையன்வுணர்வுசெங்குதையமறைத்த
கரும்புயலைத்தாக்குந், தாய்பாண்டமாருதம்போற்அர்ப்பதன்வா
னித்தசுத்தசொருபமான, செய்பசச்சிதானத்தத்திசெழுந்நிவையு
ண்டாக்குந்திறத்ததன்றே. (ஊ)

பொங்கிருளுமொளியுமெனக்கருமமுஞானமுமொருங்கே
பொருந்துமாறு, மங்கியலாததுவுமன்றிஞானத்தாலலதுமுத்திய
டையாதென்ற, துங்கமறைவிருத்தமுமாஞ்சித்தசுத்திதனைக்கரு
மந்தோற்றுவித்தே, யிங்கதுமுத்தியுமியற்றுமென்றிச்சுத்தியலது
முத்தியியற்றிடாதே. (ரு)

கருமத்தாற்சித்தசுத்தியலதுமுத்தியெய்தாதுகலங்காமுத்தி
யொருமைத்தா ஞானத்தாலுளதெனும்வேதாந்திமுன்னொளி
ருமலைப், பருவத்தாரகைபோலச்சமுச்சயனுஞ்சிறி துணர்வுபட
ராரின்றான், றருமத்தால்வழுவாதசாங்கியனுமாங்கிணையசாற்ற
லுற்றான். (சு)

சமுச்சயன்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ விருத்தம் - க அருசு.

சுக - வது, சாங்கியமதச் சருக்கம்.

—*)⊙(*—

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

விரிதருகடலந்தாணேமதினியாதிபாக
வுரைதருமுலகுக்கெல்லாமுபாதானமாகின்ற
பொருவருபகுதியீதுபுருடன்மற்றிணையென்னாக்
கருதிவேறுகின்றற்கதிபெனக்கபிலர்சொல்வார். (க)

பன்னியவிரண்டிலந்தப்பகுதிமுக்குணமுநேராய்த்
துன்னியத்தனாலின்பதுன்பமோகங்களாகி
மன்னியிவ்வுலகந்தோன்றும்வகைமையாற்காரியத்தின்
றன்னியல்காரணத்திற்றூனில்லாதெய்திடாதால். (உ)

சாற்றும்ப்பகுதிருபஞ்சடமுமாஞ்சலமுமாகுந்
தேற்றும்ப்புருடருபஞ்சேதனமசலமன்னாற்
கேற்றபோகங்கண்முத்தியீதற்குப்பகுதிவையந்
தோற்றுவித்தருளுந்தானேசுதந்தாமாகின்றேற். (ங)

பகருமித்தன்மைத்தாயபகுதியின்வகைமைசாற்றிற்
புகரறுமுலமென்னும்புரியட்டகந்தானென்னும்
விசுதியதென்னுமுன்னுமீண்டதைப்பரமதென்னுந்
துகளறுசுக்கமென்னுந்நூலமதென்னுஞ்சொல்வார். (ச)

ஷே வேறு.

சித்தமூலமாமென் னுசெப்பும்புரியட்டகந்தெரிக்கிற்
சத்தமாதியோரைந்தாந்தன்மாத்திரையிலேனெமன்
புத்தியாங்காரமுமாகும்புக லும்விசுத்திதே தகாதிக்
கொத்ததாசும்பிரபஞ்சக்கூருமெனக்கூ றுவர்மாதே தா. (௫)

நித்தமாகித்தானென் றினின் னுந்தே தான் னுமையினெ வைக்கும்
வித்ததாசுமப்பகுதிவிசுத்தியாகாதெந்நா னும்
புத்தியொன்றாங்காரமொன் னுபுக லுந்தன்மாத்திரைகளைந்தே தா
டொத்தவேரேரமும்பகுதிவிசுத்தியென்ன வுரைபெறுமே. (௬)

அந்தக்கரணமோரி ரண்டுமறையி ற்றன்மாத்திரைகளைந் து
முந்தப்பகுதிதனிற் றேரன் னுமுறையால்விசுத்தியென லாசும்
பிந்தப்பி றிதாம்விகாரந்தம்மிடத்திற் பிறக்கும்பெற்றியது
வந்துற்றிடலாற்பகுதி யென லாயுமிரண்டு வகையாமால். (௭)

மருவுமகங்காரத்தில்வருமனத்திலே னுடந்தியங்கள் பத்தும்.
பொருவிற் றன்மாத்திரைகளைந் திற்பூதமைந் துந்தே தான் னுதலா
லொருவிலவையார்பதினா னுமுறைக்கில்விசுத்தியல்லாமல்
விரவுபகுதியுடன் பகுதிவிசுத்தியாதன்மேவரவே. (௮)

புருடெனென் றிற் றேரன் னுதுபாதுமதனாலவனிடத்தில்
வருதலொன் னுமின்மையினென் மதிக்கில்விசுத்திபகுதியிவை
யொருவிநின்று யசங்கவுதாசீனனானேன கனுமாந்
கருதிலவனித்தியன் னேவறுகணித்தற்கிலேயார்கருத்தாதேவ. (௯)

அரிதாம்பகுதியுடன் புருடனனாதியாசுமப்பகுதி
தருகாரணகாரியகருத்தாத்தன்மைக்கே துவாம்புருட
னொருவாவின் பதுன்பங்களுணர்தற்கே துவென லாசு
மிருபாலியல்புமியம்புங்காலிவ்வா றிருக்குமாதலினால். (௧௦)

பகுதியிடமாய்நின்ற தனுட்பயிலுமொருமுக்குணங்களை யு
துகர்வன்புருடனக்குணத்திற் பற்றாய்நிற்குநான்மையதே [க்க
திகமுமுயர்ச்சிதாழ்ச்சிகளாய்ச்செறியுமேயானி தொறுஞ்செனி
மிகவுமுறுகாரணமதனைவிடுத்தநலில்லைவெம்பி றப்பே. (௧௧)

சாற்றாம்பகுதியீதெனவும்புருடன் றன்மையீதெனவும்
வீற்று வீற்றாய்ப்பகுத்தாணர்ந் துபகுதிக்களை யன் னேவருது
லேற்றமானமுத்தியதாமியம்மிலிதுநிச்சயமல்லான்
மாற்றம்வேறென் னுளதாமென்றெவரே ரொல்லவல்லாரே. (௧௨)

உன்னுடம்பகுதிமுக்குணமுமொத்தேதயின் பதுன்பமுத்தி
துன்னுடம்புருடன் பெறத்தானேசுயமாயுலகந்தருமென்று
மன்னுடனானேசுனென்றுமவனுக்கீசனில்லையென்று
மின்னபகர்ந்தசாங்கியனுக்கெதிர்த்தேதாந்தியிவைசொன்னான்.()

பகுதியுலகையார்கருத்தன்பணியாற்படைய்த்தேதாவதன்றித்
துகளிலணையனெவலின் நிச்சயமாய்த்தானேதந்ததுவே
நிகழுடம்பணியாற்படைய்த்தேதன்னினியுமெமதுநெறியினனா
மிகலியதுவேதருமெனுமெல்லாந்தருவதுசையாதால். (௧௪)

இலகுபகுதியியல்பாருநின் பதுன்பமோகமகத்
தலதுபுறத்திலின்மைவினாடைமுங்கடபடாதிசுடா
நிலைமதனாற்பிறவாதுநிகழ்த்தல்கெண்டுமெத்தன்றி
யுலையுடம்புருடார்த்தந்தாலாலொருவன்நமலுமுனதாமால். (௧௫)

சுருதிபெலமுமிதற்குண்டுசொன்னபகுதியேதனமாய்
மருவுமதனாற்பிரபஞ்சம்வருவித்திடவுமாய்ப்பாது
தருமத்தென்னிற்சுயவானின் நித்தானேமண்னுங்கடந்தருமா
லுருள்கொடேருமிழுப்போரற்றேழுடனெண்டுமார்தேதானேம.()

ஈறில்பகுதியேதனமாயிருந்தாழலகையியற்அகன்னை
ராஅபெருகுதாமடித்தென்னமுதூற்றுவதுதாம்பேயலென்னி
லாறிலொருவனின்மதத்தபன்னத்தேதாடும்புனல்கன்நினைக்கிரங்கி
வீறுபுகவின்மடிசாந்தாவெண்பால்சொரிந்தாவிடுமன்கேற. (௧௬)

அதனாற்பகுதியேதனனாமவனெவலினுலகைத்தாலகு
முதனாள்வருத்ததெனல்கெண்டுமென்க்குப்பகம்புற்பாலாசும்
விதமாரேபாலப்பகுதியுயிரின்வியன்முஅலகாமெனிற்கறவை
பதமாய்த்தின்னிற்பாலாசும்பாலாமோதான்பகம்புக்கே. (௧௭)

விரிநீரோடுமெண்டுண்டுங்கலந்தாவித்தந்தாந்நைதவினைப்பது
பேபா,லரிதாம்பகுதியெயான்நினைவுடையநவனிக்கருத்தாவொரு
வனின்றிப்,பெரிதாமுலகுண்டாக்குமெனிற்பிறங்குப்கினைபேபா
லவையியாய்த்,தரியாதழியுந்தனதுதந்தாமுந்தனக்குச்சாராதே

சடமாதலினொருவனின்நிச்சாரமுத்திடனுங்கடாதா
லுடனேராமுக்குணமுந்தாழ்ந்தாய்தலொருவனாற்பிறித
றிடமாதலின்வெள்ளேவருகுஞ்செகத்தையிறவனொருவனின்றி
யடைவாய்வகுத்தல்பகுதியினுலாமோகிறிதாமாகாதே. (௨௦)

இருகாலிழந்தவொருமுடவனிருகண்ணில்லான் மீதேதறி
வருமாறதுபொற்பகுதிதனைவயங்கும்புருடனடத்தும்மெனி
லுருவாமுறுப்பவ்விருவேவார்க்குமுளவாலுதவியுண்டதன
லருவாதலினுலப்புருடற்கதனைநடத்தலாகாதே. (௨௧)

காந்தமுதத்திலிரும்பசையங்காட்சுபேபாலப்புருடனெந்நர்
வாய்ந்தபகுதிபுவனத்தைவகுக்குமெனிலவ்விருவகைக்கு
மேய்ந்தசந்நிதானமென்றுமிருக்குமதனாவிப்புவனம்
வீந்துமீளவுதிக்குமெனவினம்புமாறெவ்விதமாகே. (௨௨)

பந்தித்திருக்குமிந்தியங்கன்பதினென்றென்றுமேமெழன்று [ன்
மந்தப்புலனோர்முன்றென்றுமேமெதான்றென்றுமொன்றுக்கொ
றந்தப்படிசொன்மயக்காலுமிறைக்கதேதலாமரினாலுஞ்
சந்தித்திடாநிச்சயஞானந்தவருமுனதுசாங்கியமே. (௨௩)

புருடனேனகனென்றதுகற்பனைபேயன்றிப்புதலுங்கான்
மருவுமியற்கையாலன்றாமற்றவைகயெவ்வவைகயென்னிற்
பருதியொன்றாயிருந்தமந்தப்பருதினிம்பங்கடங்கடொறு
முருவுமிறிதுமிறிதாகியுதிக்குந்தகைமையதுபொலும். (௨௪)

பகுதிக்கறினின்றதலினப்பகுதிபுருடன்பயன்கொள்ளத்
தகுமிச்சையினாலிக்நதராதுபுருடனிச்சையக்கொண்
டகிலத்தினைத்தந்தனென்றலவனுக்கென்றுமேமெதான்றாய்
மிருமத்திறத்தாற்போகமன்றிமேலாகியவீடலாகே. (௨௫)

அந்தப்புருடனிச்சையினாலிக்நருமென்றனைபாயின்
முந்தப்புகரும்கேவதாந்திநீயுமாவெமாழிந்தகிச்சை
வந்தித்திடுதலெமக்காரோமிதமாமுனக்குவாய்வையதா
மிந்தப்பரிசாலெமக்குமுத்தியெய்துமுனக்குண்டிடையுதே. (௨௬)

இணையதாம்புருவபக்கமினிச்சித்தாந்தமியம்புவன்கே
னணையுணர்ந்தங்கிரண்டன்றியொன்றாய்ச்சிதானந்தந்
தனைமேவுதியென்றுபாதிடததமயன்புகலச்சாங்கியனங்
கனைவாரிதியிற்பருதியெழுங்காலைக்கமலம்போலிருந்தான். (௨௭)

அக்காலத்தில்கேவதாந்தியலர்நாமரைவாண்முதகேநாக்கித்
தக்கார்புகழவறிஞர்மிரானிருந்தாய்பயிற்றார்க்கிகர்கேகான்
மைக்கார்டேமதத்தானியெனவாவித்தொருதன்மதமேமாநப்
புக்கானவன்றன்வல்லமையபாரேயறிந்தபுகல்வாரே. (௨௮)

சாங்கியமதச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆவிரத்தம் - க. ஏ. ௪௨.

சு2 - வது, தார்க்கிகன்மதச்சருக்கம்.

————*(o..o)————

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

சார்ந்ததிரவியங்குணங்கன் மஞ்சராமானியத்தே தாடுதருவிசேட
மார்ந்தசமவாயமென்னு மாறுபதார்த்தங்களை டபாவமென்று
சேர்ந்தனவை சேடிகமா மன்கேவழிற் றிரவியத்தின் றிறமைமீது
மேர்ந்துநிங் காலத்தையான் மா மன மென் றித்தவையொன்ப
தாமே.

(சு)

மன்னுணுமுமுஞ்சுவைகந்தம்பகிளங்களைபரிமாணம்பேதம்
பன்னுணையோகம்விபாகம்வாத்வமபாத்வமபாபாம்பின்னுஞ்
சொன்னதிரவியத்தின்னகஞ்சுத்தம்புத்திககத்துக்கபிர்சை [ல்.
முன்னுதுவெடம்புயற்சியறமதன் மவ்வாசனைபிம்முமெட்டாமா

கிளச்சுருமவகையக்தாலவைகுவிதல்விரிதனடைதேழ்மேற்
சேறல், வளந்தருமாமானியமுஞ்சாதுவொடுபாடுபொனவகையிர
ண்டாந், தளர்வாங்கிசேட மென், மசமவாயமதுவெமான் றித்த
கையவாமா, னுளமகிழாமற் றுமொரபாவமெனப் புகன்றமையுமு
ரைப்பாண்டதே.

(சு)

கேசமன்னியோன் விராபாவமத்யுத்தாபாவம்விராகபாவ
நாசமெனநால்வகையாபிவிக்கவுதமத்தியலுகனிலக்கேகண்டோ
வாசில்பிரமாணபிரமேயமுளாய்விசயோசனத்திட்டாந்த [ம்.
மாசில்சித்தாந்தத்திதாபவாயத்தார்க்கநிண்ணையாபவாதம்பின்னு

மெய்த்தொற்பமொடுவிதண்டைகேயத்துவாபாசலர்விளங்
குஞ்சாதி, யத்திறவிக்கிரகமெனத் திகாசுத்தவையோர்பதினாறும
வற்றினுடே, யொத்தபிரபாணமவைவிரத்யட்சமதுபானமுன
மானம்பின், சத்தமெனநால்வகைத்தாம்பிரமேயாவன்றையுமே
ற்சாற்றுவாமல்.

(சு)

புறையற்றவான் மாச்சீரரித்தியம்பொருணற்புத்திசித்தம்
பிரவித்திகேதாடம்பிகேத்தியாபவம்பேபறிடர்கன்முத்தி
வரைவுற்றமுக்காஞ்ஞவகைப்படும்கின்சமுளாயுவகையதாசு
முறைபெற்றவவையமுமைவகையாமன்வகையுரைத்துமன்கே

உரைசெய்பிரதிக்கினை யுமேதுவமுதாசுரணமுபகயம்பின்
பாவுநிகமனமுமெனப்படித்தாசுமேக்துவாபாசமப்பாற் [ப்
கருதிலவையவையாங்கித்தனிசித்தத்தெதாடனைகாந்திகஞ்சீர்
பிரகரணர்சமமொடுகாலத்தியாபதிட்டமெனப்பேசலாமே. (சு)

பன்னுதிர்வியமவற்றுண்மண்முதலுற்புதத்துட்பரமாணுக்க
ளென்னுமவையுங்ககனங்காலந்திக் கான்மாவோடிதயமென்ன
மன்னுபொருளோரைந்து நித்தியமாங்கவற் றினுள்ளுமண்முன்
னாகச், சொன்னதொருநாற்புதந்தே தான் றுவதுமொடுங்குவதுஞ்
சொல்லுவேனல். (௮)

சகத்தினுக்குப்பிரமமுபாதானமன்றற்சச்சிதானந்தருப, மக
த்துவமின்மையிற் கந்தமுதனான்குமுண்மையினான்மண்முன்னாக
த், தொகுத்தபரமாணுக்களதிட்டமுறுமான்மாவைத்தொட்டுக்
கம்பித், திகத்தலறவொன்றோடொன்றியைந்துபாதானமாயியற்
றுமன்றே. (௯)

இத்திறத்தால்வருமுல்கிலுபாதானங்குணங்களெய்துமிவை
நான்குள்ளு, மத்தரையிற் குணநான்குங்காரணகாரியங்களினும
டுபாகத்தான், மொய்த்துறுமற்றவையனித்தமப்புனல்காற்குரி
யகுணமுடியாதென்று, நித்தியமாமுல்களிக் குமிறைவிருப்பவ்வ
ணுநீக்கநீங்குமன்றே. (௧௦)

சமவாயிமுதலாகமுன்னுவதைக்காரணத்தாற்சகத்தையெல்
லா, மிமையாமுக்குணத்தொடுநின் றீன்றுமளித்தாந் துடைத்து
மேகமாயு, மமையாநித்தியமாயு மகண்டபரி பூரணமுமாகிநிற்
போ, னமையாளும்பரமான்மாவவனருளாற்பணித்தமையுநவி
ற்றுவேமால். (௧௧)

திவினைநல்வினையாகுஞ்செயல்புரிந்தச்செய்வினையின் றிறத்து
க்கேற்ப, மேவரும்பல்லுருவாகுமுடல்களெடுத்திகபாந்தும்கேவ
றுவேறு, மேவிலின்பதுன்பமவையனுபவிக்கும்கேபத்தாதுல
ப்பிலாமன், மேவியசீவான்மாக்களெண்ணிலெண்ணில்கேகாடி
யெனவிளம்பலாமே. (௧௨)

அன்னபலவுடல்கடொறுமணுவுருவாய்நித்தியமாயங்கங்குண்
டாற், சொன்னமனமென்பவையுமற்றுமுளபலபகுதித்தொகை
யும்பாவு, மின்னவைபென்றிலக்கணவிசாரத்தாற்றேற்றாந் துணரு
மியல்புதானே, தன்னதினைத்தானாகுந்தத்துவமெய்ஞ்ஞானத்தி
ன்றகைமையாமால். (௧௩)

அத்தகையநல்லறிவாலகன்றிடும்பொய்யறிவுபொய்ன்மைய
துபோங்காலைக், கைத்திடுமாசாதிபலதேதாடம்போமத்தேதாடங்
கழிந்தானீங்கு, மொத்ததருமாதருமப்பிரவிர்ந்தியாங்கதுவொநா
ழிந்தாற்சென்மத், தத்துறல்போமவ்வகையுந்தன்விலிடர்முனை
முந்தவிருமன்றே. (௧௪)

௪௨ - வது, தார்க்கிகன்மதச்சருக்கம்.

—*(o·o)*—

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

சார்ந்ததிசவியங்குணங்கன் மஞ்சாமானியத்தேதாடுதருவிசேட
மார்ந்தசமவாயமென்னு மாறுபதார்ந்தங்கனோடபாவமென்னு
சேர்ந்ததுவை சேடிகமாமவ்வேழிற்றிசவியத்தின் றிறமைம்பூத
மோர்ந்திடுங் காலந்திசையான்மாமன மென்றித்தகையவொன்ப
தாடேம. (௧)

மன்னுகுணமுருச்சுவைகந்தம்பரிசங்கணனைபரிமாணம்பேபதம்
பன்னுசையோகம்விடாகம்பரத்வமபரத்வமரபாரம்பிரின்னுஞ்
சொன்னதிரவத்வம்ஸ்கேனகஞ்சத்தம்புத்திககந்தகங்கபிச்சரை [ல்.
முன்னுதுவேடம்புயற்சியறமதன்மம்வாசனையிம்முறவெட்டாமா

கிளர்கருமவகையந்தா லவைசுவிதல்கிரிதனடைபேழ்மேற்
சேறல், வளர்தருசாமானியமுஞ்சாதுயோடுபாதுயெனவகையிர
ண்டான், தளர்வறும்கிசேடமொன் றுசமவாயமதுவுமொன்றித்த
கையவாமா, லுளமகிழாமற் றுமோரபாவமெனப் புகன் றமையமு
ரைப்பான்மாதேதா. (௩)

பேசுமன்னியேயன் லியாபாவமத்யந்தாபாவம்பிராகபாவ
நாசமெனநால்வகையாமினிக்கவுதமத்தியலுதலிலக்கேகண்டோ
வாசில்பிரமணாபிரமேயசமுசயம்பிரமேயாசனந்திட்டாந்த [ம்.
மாசில்சித்தாந்தத்தொடவயவந்தர்க்கநிண்ணையமா வாதம்பின்னு

மெய்த்தசெற்பமொடுவிதண்டையத்தவாபாசலம்வினங்
சுஞ்சாது, யத்திறனிக்கிரகமெனத்தொருத்தமைமேயார்பதினாரும
வற்றினுடே, யொத்தபிரமணமவைபிரத்யப்தமதுமானமுன
மானம்பின், சத்தமெனநால்வகைத்தாம்பிரமேயமவற்றையுமே
ற்சாற்றுவாமால். (௫)

புரையற்றவான்மாச்சரீரபிரித்தியம்பொருணற்புத்தித்தம்
பிரவிர்த்திதோடம்பிரேத்தியபாவம்பேபநிடர்கன்முத்தி
வரைவுற்றமுந்நான்ருவகைப்படும்பின்சமுசயமவகையதாரு
முரைபெற்றவையவமுமைவகையாமல்வகையமுரைத்தாமன்கேன

உரைசெய்பிரதிக்கிணையுமே, துவுமுதாசுரணமுபநயம்பின்
பரவுநிகமனமுமெனும்படித்தாருமேத்தவாபாசமப்பாற் [ப்
கருதிலவையவகையாஞ்சித்தவிதித்தத்தொடகேனகாந்திகஞ்சிர்
பிரகாணச்சமமொடுகாலத்தியாபதிட்டமெனப்பேபசலாமே. (௬)

பன்னுதிரவியமவற்றுண்மண்முதனற்பூதத்துட்பரமாணுக்க
ளென்னுமவையுங்ககனங்காலந்திக் கான்மாவோடிதயமென்ன
மன்னுபொருளோரைந்து நித்தியமாங்கவற் றினுள்ளுமண்முன்
னாகச், சொன்னதொருநாற்பூதந்தேதான் லுவதுமொடுங்குவதுஞ்
சொல்லுவேனல். (௮)

சகத்தினுக்குப்பிரமமுபாதானமன்றற்சச்சிதானந்தரூப, மக
த்துவமின்மையிற் கந்தமுதனன்குமுண்மையினுன்மண்முன்னாக
த், தொகுத்தபரமாணுக்களதிட்டமுறுமான்மாவைத்தொட்டுக்
கம்பித், திகத்தலறவொன்றோடொன்றியைந்நுபாதானமாயிற்
றுமன்றே. (௯)

இத்திறத்தால்வருமுல்கிலுபாதானங்குணங்களெய்துமிவை
நான்குள்ளு, மத்தையிற் குணநான்குங்காரணகாரியங்களினுட
டுபாகத்தான், மொய்த்துறுமற்றவையனித்தமப்புனல்காற்கு
யகுணமுடியாதென்று, நித்தியமாமுல்களிக் குமிறைவிருப்பவ
னுநீக்கநீங்குமன்றே. (௧௦)

சமவாயிமுதலாகமுன்னுவகைக்காரணத்தாற்சகத்தையெல்
லா, மிமையாமுக்குணத்தொடுநின் றீன்றுமளித்தூந்துடைத்து
மேகமாயு, மமையாநித்தியமாயு மகண்டபரி பூரணமுமாகிநிற்
போ, னமையாளும்பரமான்மாவவனருளாற்பணித்தமையுநவி
ற்றுமேவமால். (௧௧)

தீவினைநல்வினையாகுஞ்செயல்புரிந்தச்செய்வினையின் றிறத்து
க்கேற்ப, மேவரும்பல் லுருவாகுமுடல்களெடுத்திகபரத்துமேவ
றுவேறு, மேவிலின்பதூன்பமவையனுபவிக்கும்பேதத்தாலுல
ப்பிலாமன், மேவியசீவான்மாக்களெண்ணிலெண்ணில்காடி
யெனவிளம்பலாமே. (௧௨)

அன்னபலவுடல்கடொறுமணுவுருவாய்நித்தியமாயங்கங்குண்
டாற், சொன்னமனமென்பவையுமற்றுமுளபலபகுதித்தொகை
யும்பாவு, மின்னவையென்றிலக்கணவிசாரத்தாற்றேற்றந்தூணரு
மியல்புதானே, தன்னதினைத்தானாகுந்தத்துவமெய்ஞ்ஞானத்தி
ன்றகைமையாமால். (௧௩)

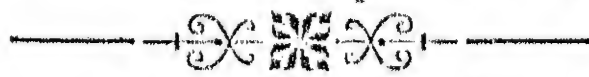
அத்தகையநல்லறிவாலகன்றிடும்பொய்யறிவுபொய்ம்மைய
துபோங்காலைக், கைத்திடுமாசாதிபலதேதாடம்பேபாமத்தேதாடங்
கழிந்தானீங்கு, மொத்ததருமாதருமப்பிரவிர்த்தியாங்கதுவொ
ழிந்தாற்சென்மத், தத்துறல்பேபாமவ்வகையுந்தள்ளிலிடர்முகே
முந்தவிருமன்றே. (௧௪)

உடலொன் றுமிந் தியமுவி ரண்டுமவ்விந் தியங்க டம்மா லுணர்
வதா றும், விடயங்க ளிருமுன் றுந் துக்கசு கமிரண் டுமிவை விடுத் த
முனே, யடையுங் கைவலமி துவேயல துபிறி துளவே வாவென் றனை
யன் சொல்ல, மடலொன் றுபூந் தாரவே தாந் தியவனி லேமறு த்திம்
மா ற்றஞ்சொல்வான். (கரு)

தார்க்கிகன்மதச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ விருத்தம் - கஅகௌ.

சுரு - வது, வேதாந் திமறுத் தற்சருக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

பரமா ணுந் துவ ணுகந் திற்பரி மாணந் திர ணுகந் திற்பரி மாணந்
துக், கர ணுருங்கா ரணமா காமைபி ணுந் தணனை யைக்கொ ண்டாத
றன் னாற், றிரமாந் தன்சா தியைந் தந் திடுநிபமபின் மைபி ணுந் தை
த்தூக்கெல்லா, முரமாங்கா ரணம் பிரமமன் றுபரமா ணுவென் ற
வரைகூடாதே. (க)

அன் றியுமாருயிரின திட்டத்தினு லொன் டேருடொன் றசைந் து
கூடத், துன் றுசெகமுண்டா மவ்வா றகலனி லு மெனில ந்துளக்க
மெய்தற், கொன் றுநிமி த்தம்கேவண் டுமதுதிட்டே மாவதிட்டே மா
திட்டந் தா, னென் றிடி லங்க துமுயற்சி யென்பதுவே யலதறைத்
லென்பதேயோ. (உ)

அன்ன வி ரண்டுங்கூடா துலகு றுநா ணுடனின் மையாலதிட்ட
மென்னில லேத ணுனி ணுக்கே காசீவ ணுக்கே கா வ ணுனி ணுக்கே கயென் று
யென்னிற், பன் னுமபசி த்தாந் துமாரும துவுபிர்க்கென் னிற்பரமா
ணுக்க, டின் னுபொருட்டசையா தவ ணுக்க விலவ்வி திட்டபின் மை
சொல்லாலன் டேற். (ங)

அதிட்டமு றுமுயிரை யணுத் தொடுதலாலதற் குமுண்டா மசை
தலென்னி, லுதித்தல்புவிக்கென் றுமுண்டா லுயிரை யணுவெப்
போதுமுற லாற்பின் னு, மதித்தவ ணுச்சொ றிதலெங்குமுள தெனி
ற்காரியமுமன் னவாருமே மார்பால், விதித்ததென் னிலு றுப்பிலதே
லுருதுளதே தலி றுஞ்செ றியும்வி தங்கூடாதே. (ச)

அவயவ த்தைதக் கற்பணையா லுண்டாக்கியொருபுற த்திலதனாற்
கூடிப், புனியைய ணுவுண் டாக்கிற் கற்பணையா லிக்குடட்டம்பொருந்
துமா ற்று, லிவரு லுமக்கற் பணையால்வருஞ் செகமுங்கற் பிதமாமித
னாண்மாருக், கவலையு றுமிவ்வுலகங்கந் திருவநக ரமும்புன் கனவும்
போலாம். (ரு)

அணுமுயற்சியுளதாகிலுலகழியாதிலதாகிலகிலமின்றா, மணுமுயற்சியுண்மைமயுமின்மைமயுமுளதேதெலான்னுக்கொன்றதுவிதேராத, மணுமுயற்சியுண்மைமயுமின்மைமயுமிலதேதெலப்போதுமதிட்டந்தன்னை, யணுவணுகலான்முயற்சியன்னதனுக்கொருகாலுமகன்றிடாதே. (௬)

கந்தமுதனஞ்சுகாரணமுந்தூலமுமழியங்கடாதிக்குண்டாய்வந்தமையாற்கந்தாதிடேபாலமற்றையொருமுன்றுமதிக்குங்காலைமுந்தபரமாணுவிற்றும்வரவேண்டுமவ்வாறுமுடியுமென்றாலந்தவணுவொருகாலுமகிலகாரணமாதற்காகாதன்றே. (௭)

துக்கசுகம்வெவ்வேறாய்த்தேதான்னுதலாலுயிர்கள்பலதொகையாமென்று, மிக்கதொருபேரறிவாற்சிற்றறிவாற்பரன்சீவன்வேறேயாகத், தக்கதென்றுமுரைத்தனையெலவ்விரண்டுமுடாதியினாற்சார்ந்ததல்லாற், புக்கதியல்பாலன்றாலேனகமென்றுமேவெறென்றுமபுகவொணாதே. (௮)

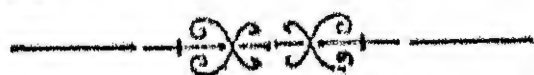
எழுமுன்றுதுக்கமெல்லாநாசமுற்றான்முத்தியெனவியம்புவாயேல், வழுவாதவுண்மைமயுமாயகண்டசச்சிதானந்தமயமுமாகியழியாதநிலையதுவேமுத்தியெனமறைநான்குமறையுமவாய்மைபமுதாசுமாதலினானதுதார்க்கந்தக்கதென்பழிப்பாமென்றான்.

இத்திறமவ்வேதாந்தியியம்புதலும்பின்பனியினீறுந்தென்றறத்திவருமிளவேனிலாதியுமெய்தியபருவந்தன்னிற்கவங், கொத்தலருமாங்குயில்பாற்றார்க்கிகனங்கிருந்தவெல்லைக்குலையேயாகன், மெய்த்தவுபநிடதைமுன்னேனமுன்னர்வந்துபின்னரிதுவிளம்பினானே. (௧௦)

வேதாந்திமறுத்தற்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ விருத்தம் - ௧௧௦௭.

சச - வது, யோகமதச்சருக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

தன்மயமாமெமதங்கியோகமதற்கியமாதிதானெட்டாமான்முன்மகிழ்கூரங்கமவற்றியமெனல்கொல்லாமமுறைசெர்வாய்மை, வன்மையதாங்கள்ளாமபிரமசரியங்கருணைவந்துபின்மை, நன்மையதாம்பொறைதிடனுண்ககியெனவீசைவகைத்தாநடக்குமன்றே. (௧௧)

புகன் றவற் றுட்கொ ல்லாமெ மறைநெ றியால ல்லது முப் பொ
றியி னாலு, மிகந் தாயி ரைச்சி தையா மெவாய் மையு ண்மைப் பொரு
ள் பற் றியிய ம்புமா ற்றம், பகர்ந் திடுங் கள்ளா மைபி றர்பொ ருள் க
வரமன த்தா னும்ப ற் றுருமை, தகும்பி ரமசரிய ம்வி லக்கியநா னின்
மாதரி ன்பந் தவிர் தலாமால். (௨)

இயற்க ருணை தன் னுயிர் போலெ வ்வுயி ர்க்குமி ரங்க ல்வஞ்சமி
ன் மையென் றன், மயக் கறுநன் னடுநிலை மைபொ லுமைபி றர்வருத்
திலுள்ள மலங்கு ருமை, முயக் கிறி டன் மறைநெ றியால லதுமுத் தி
மற் றென் றுன்முற் றுதென் ற, லுயக் கிலு ண்வதுமி தலுண் டுசிபுன
ன் மண்கொ டுமாசு துடைப் பதாமே. (௩)

நியமமென றவமகிழ்ச்சியு ண்மை தான ம்பூசைநி றைநூ ல்கே
ட்ட, லியலி லச்சைம திசெப கேநா ன்பின் னவையி ரைவதை த்தாமிவ
ற் றுண்மு ன்நர்ப், பயி றவநன் மறைநெ றியால்கிரிச் சிரமுதலா ன்மெய்
வருத் தம்பகர் மகிழ்ச்சி, செயலதி ன்றிவரு ம்பொருண் டே மலுவப்பு
ண்மைமறைநெ றியால்கன் மச்சி ரத்தையா மே. (௪)

தான மறைநெ றியில்வரு ம்பொருளினை த்தக்கே கார்க்கீ தல்சாற்
றும்பூசை, நூன வின்மு த்கே தவரை யுமியன் றபடியி றைஞ்சனி றை
நூருண் டேகட்ட, லீன மில்லேவ தாந் தநூ ல்வினவ ல்பின் னரி லச்சையு
லகிய ல்வை திகத், தான நெ றிவிடு த்தலி னுணு தன் மதிவை திகத் தில்
விசுவாசமாமே. (௫)

சிறந்தசெபந் தனக் குரியதெ ய்வதமந் திரங்க டமைச்சிந் தை
செய்த, லறந்திகழ்நோ ன்பருட்குருவா ற்றுன் பிறரோ டிய்யபுபாய
ங்கடே டர்த, னிறைந் திடுமா தன ம்விள ம்பிற்சோ த்திகங்கே காமுதம்
பதுமநிகரில்வீர, முறைந் தசின்க ம்பத்திர நூன்மு த்தமயூ ரஞ்சக
மென் றென் பதாமே. (௬)

நாட்டவற் றுட்கேசா த்திகமுருவுக் குமுதந் தா னுக் குநடுவே யுள்
ளந், தாட்டுணை யச்செ லுத்தியி லுமாந் திருத் தல்கே காமுதம் பின்
சுகன ப்பக்கத், தாட்டுமிருகா ற்பரடுமா லியவற் றிற் பெருவி ரற்கை
மாறிக், கோட்டமு றப்பிடி த்திருத் தலினி ப்பதுமா தன த்தியலுங்
கூறுவே மாமால். (௭)

துடையி ரண் டின் டே மலுமி ரண்டுள்ள ங்கா லையுமா றித் தேதான் ற
வைத்த, றடையி லந் தவீ ரம்வல த்துடையி லிடக் கா ற்பரட் டைச்சா

த்தியேமாப், படையவைகல்சிங்கம்பீசக்கீழச்சீவனிபாற்பரட்
டையோட்டி, யிடமுழங்கைசானுவைத்தங்குலிவிரித்துநாசியை
ப்பார்த்திருத்தலாமே. (அ)

பத்திரமென்பதுபீசக்கீழச்சீவனிப்புறத்துப்பரடி ரண்டும்
வைத்தனையபதமிருகைகொண்டுகப் பிணித்தசையாவண்ணம்
வைகன், முத்தமெனலிடப்பரட்டாற்சீவனியையமுத்திவரன்மு
றைவலக்கா, லொத்தபரடப்பரட்டின் கீழமுந்தவைகுதலென்று
ரைக்கலாமே. (ஆ)

புகலுமயூரம்முழங்கையிரண்டுமுந்திப்புறத்தமுந்தப்புவிசை
யூன்றி, யகமொருமித்தடிநீட்டித்தலைநிமிர்த்துவைகல்சுகமாவத
ப்பாற், சுகமுமிகுதிடனுமெவ்வாறிருக்கிலுண்டவ்வாறிருத்தரு
டர்சுகத்திற், கிகலறுமாதனமதுவாமினிப்ராணையாமவிதியியம்பு
வோமால். (க)

உந்தியின் கீழ்நாடியுதிக்குங்கிழங்கொன்றுளத்தன்கணுதியாநிற்
மந்தமினாடியின்முனைகளந்நாடியெழுபத்திராயிரந்தாம் [ரு
வந்துறுங்கீழ்மேனாபிமருங்குமவைநிகிரியெனமல்கிச்சூழ [லே.
முந்தவற்றுண்முதன்மைபெறுநாடிகளீரைந்தாருமொழியுங்கா

அவ்வைகநாடிகளிடையிங்கலைசமுனைகாந்தாரியத்திசிங்ளை
செவ்வையுறுபுருடனலம்புடைகுரு சங்கினியின்னதெசமியாரு
மவ்வகையாமவற்றிடையிங்கலைசமுனைக் கிடம்வலமாயியைந்து
மாறுங், கவ்வுபுழையொடுமுடிச்சைந்துளவாகியம்முன்றுங்கவி
னுமன்றே. (கஉ)

இத்தகைநாடிகளுணர்ந்துவெயில்காற்றிலாத்தனிநல்லிடத்
தினெய்திச், சுத்ததனுவினனாய்த்தனுவினலணிவெண்ணீற்றுத்தா
ளனாகி, மெய்த்தநியாசம்புரிந்துமெல்லணைமேற்குசையினற்றே
ல்விரித்துவைகி, யத்திமுகனைப்பரவியிட்டதெய்வத்தொடுகுருவி
னடிகள்போற்றி. (கங)

கிழக்குமுகமாயலதுவடக்குமுகமாயேனுங்கேடிலாத
பழக்கமுறுமாதனத்தின்வைகிச்சுகாதனனாய்ப்பகர்வாய்வின்னா
துழக்குமசைவிலனாகிப்புருவநடுமதியையமுதுசூப்பதாக
விழித்துணைகணுகாக்கிரத்தினுறமாருமல்விழித்துநோக்கி. (கச)

இடைநாடியதனால்வாயுவைவாங்கியுதர்த்தையெல்லாம்பூரித்
துடனாப்பணமூல்சொலிப்பதாகவுன்னியதனில்விந்துவுடனேகூடி
யடைவானேரபத்தைச் சிந்தைசெய்துபிங்கலையாலனையகாற்றை
விடுமாறுபூரிந்துபின்னும்பிங்கலையா னிறைத்திடையான் மெல்ல
ப்போக்கி. (௧௫)

ஏன்றேறியிவ்வகைபொழுதைக்கவ்வாறுவிசைமுப்போழ்தினு
மேயாண்டு, மூன்றேறனுநான்கேனுமுயன்றக்காளுடிசுத்திமுற்று
முற்றிற், ஐன்றேறகம்லெகுவாகுஞ் சாடராக்கினிசொலிக்குந்த
ழைக்குநாதம், வானேறகபெறத்தேதான் றுமிவ்வகையா னுடிசுத்
திவந்தகாலை. (௧௬)

எண்ணிருமாத்திரையால்வாயுவையிடையாற்பூரித்தெதட்டெட்
டாற்கும்பித், தண்ணல்சிவமந்திரமான்மந்திரமேனுங்கருதியத
ற்குப்பின்னர்ப், பண்ணியபிங்கலையான்முப்பத்திருமாத்திரைப்
பொழுதிற்பையப்போக்க, எண்ணுபிரா னாயாம மொன்றதிற்
கும்பகமிரண்டாய்நவில்வதாமால். (௧௭)

பூரகேரகத்தினுடன்பொருந்தியகும்பகமொன்றுபொருந்தா
தாருஞ், சீரியகும்பகமொன்றுங்கவற்றின்முதலிடைகடையாஞ்
சின்னமெய்தும், பாரிணைவிட்டெழுவுடல்கம்பித்தல்வெயர்வரும்
பலிப்பாற்பிரத்யாகாரம், பேரவிடயத்தினுள்ளஞ்செல்லாதவ
கைதிருப்பும்பெற்றியாமே. (௧௮)

தாசணைமேனுவியாபாரமின்றியிலக்கியத்திற்சாரர்செய்த
லேரணிதியானமிப்பாலாதாராதேதயங்களிர்ண்டுநீதர்த, னேருறு
மாதாசமூலாதாசமுதலாருநிகழ்த்தம்மூலா, தாசபிங்கத்தின்
சிழக்குதத்தின்மேன்முக்கேகாணத்தகைமையாமே. (௧௯)

அத்தகைமூலாதாசத்துளதொருகுண்டலினிசத்தியதுபை
ந்நாக, மொத்துறுமும்மண்டலமிட்டுறையுமதற்கதிதெய்வமொ
ற்றைக்கொம்பன், மொய்த்தகவாதிட்டானமறுகேகாணமாயிலி
ங்கமூலத்தெய்து, மெய்த்தவதற்கதிதெய்வம்விரைமலர்த்தாம
ரைப்பொகுட்டின்விரிஞ்சனாமால். (௨௦)

உந்தியிடவட்டமாய்மணிபூரகந்நுலங்கு முறுமதற்குச், சொ
ந்திருமாவெய்வமனாதமிப்பான்மார்பகத்திற்றிகிரியொப்பா, மி
ந்நுமுடியோனதற்குந் தெய்வமினிசுத்திநன் மண்டிலமதாகிக்
கந்தாமெய்திடுந்திழ்சிவான்மாவேயதற்குரியகடவுளாமே. (௨௧)

படர்புருவநடுவாக்ணையறுகோணமாமதற்குப்பரமான்மாவே
கடவுள்சமாதியதிப்பாலாறுதாரத்தையுமேகடந்துமேலாய்த்,தி
டவசபையொடுபிரமரந்தரங்காறும்பேயத்தேதயந்தன்னி, லடர்
கதலி முகையொப்பாய் முகங்கவிழாயிரந்தோட்டோ ரரவிந்தத்
தை. (உஉ)

மாசிலச்சோதியுட்கோதியெனும்பேதாச்சாரணத்தான்மலர்
த்தியப்பூங், கேசராக்கிரத்தின்மதிதனையாகுஞ்சனங்கொண்டக்
கினிபீசத்தாற், பேசமுலாக்கினியையெழுப்பிநாடியின்விலையம்
பேதித்தப்பா, லாகுருவகையிளக்கியம்மதியூற்றமிர் தவெள்ளத்
தமுந்தலாமால். (உங)

இவ்வகைசொலியமாதியெட்டுமங்கமாய்க்கொளங்கியென்னும்
யோக, மவ்வகையங்கங்களிற்றேன்றொளியிரவியெதிருடுக்கள
வைபேபான்மட்க,மெய்வகையெங்கும்பரந்துதனதொளியேயொ
ளியாகவிளங்குமாறு, செவ்விதிற்பாவித்திருத்தலாகுமிப்பாலித
ன்பயனுஞ்செப்புவேமால். (உச)

எப்பிணியுமகன்றிடுமெவ்வினையுமறுஞ்சித்தியெல்லாமெய்து
மோங்கு, முப்புவனத்தினும்பெறுதற்கரியபொருளொன்றுபிலை
முடிக்கவேண்டி, லப்பிரமாதியர்செயலுமரைக்கணத்தின்முடித்
திடலாமாதலாலே, யொப்பரியயோகமதமிதுபேபாலப்பிறிதொ
ர்மதமுண்டோவென்றான். (உரு)

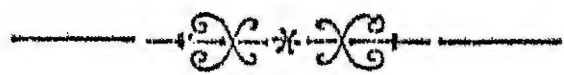
வாயுவிரண்டுந்நடுத்துப்புலனெடுக்கிரிலக்கின்மனம்வைத்தா
தாரா,தேயமுணர்ந்தசபைகொடத்தெய்வதங்களபிழுகமாய்த்தி
ரும்பச்செய்து, பேயதன்பின்பிரமபலத்திந்துவமுதிடைத்தி
ளைத்துப்பொருவில்கோதி, யாயதைப்பாவித்தலென்றயோகனை
ப்பார்த்திவ்வுரைவேதாந்திசொன்னான். (உசு)

நீவகுத்தவாய்மையெல்லாமொக்குமொக்குமென்றலுநிகழ்
த்தக்கேளிப், பாவனையைவிடுத்தொன்றும்படிநீயேநீயாகும்பரி
சுநோக்கி, யோவில்சச்சிதானந்தவுத்தியின்மூழ்குதியென்றானி
யோகனன்றி, தாவதெனுமுன்பாஞ்சராத்திரிலேதாந்தியொமத
றைவதானான். (உஎ)

யோகமதச்சுருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ விருத்தம் - ககங்.

சுரு - வது, பாஞ்சராத்திரச்சுருக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

அருவமாயனந்தகேகாடியற்புதகுணபிராமச்
சுருபமாயாதியாகிச்சுடர்ப்பரஞானச்சேரதி
யுருவமாயெங்குந்தானாயுறைபரவாகதேதவர்
பரிவினாலுலகுண்டாகச்சுயேச்சையாற்படிவங்கொண்டார்: (க)

அயனை யுந்தியிலுண்டாக்கியவனைக்கொண்டுலகையீன்று
வியனுலகனை மாற்றவேதியனிலாடத்தின்சுட்
செயலுறுமனைத்தந்திதிசுத்தாத்தானாயிந்த
வியலுறுந்தொழில்களெல்லாமியற்றுவனையெனன்றே. (உ)

மன்னியகருணையாலேமாயவனுலகமெல்லாந்
தன்னடியினைகளேபாற்றிச்சுற்கதிபெறுதற்கெண்ணி
யின்னவையெந்தும்பஞ்சவிராத்திரிப்பொழுதினுள்ளே
பன்னலினெமதுமெய்நூல்பாஞ்சராத்திரமாமன்றே. (ங)

திவன்சங்கருஷணர்வாகதேதவர்ப்புத்தாய்மனராரேனார்
நவிலனிருத்தரென்னுநால்வியுகாவதார
மவிர்தசாவதாரமச்சயமச்சாவதாரமாக
விவையெடுத்தறங்காத்தன்பரிடுக்கண்டித்தருளிச்செய்தார்(ச)

மச்சமேகூர்மங்கேதழன்மானுடமடங்கல்வாம
மெச்சமுலகையிராமர்மிக்ககண்ணனுமாய்ப்பரின்னும்
வைச்சபேரருளாற்கற்கிவடிவுங்கொண்டுலகமெல்லாம்
பச்சைமானுலகங்காக்கும்பரிசினைப்புகல்வெனன்றே. (ரு)

மறிகடல்செலவுட்பெய்தாமந்தாமுதுகிலேற்று
மிறுநிலமருப்பிற்கொண்டுநிரணியனுவியுண்டு
முறுமுலகளந்துமொன்னுரேராங்குறக்கடிந்துந்தூது
நெறிபடநடந்தும்பின்னூதிசெய்தளிப்பன்மாதேதா. (சு)

ஆலநேர்முதலைவாயிலகப்பட்டயானையாதி
முலமேயென்னலோடுமுடுகிவந்தேதேரேயால
மோலநீயஞ்சலென்னுவுடன்சினத்திடங்கர்மாய்த்தந்
நீலமால்வரைக்குமுத்திரெறிகொடுத்தருளினை. (ஊ)

எறிகடல்கடைந் துவாரேனார்க்கின்னமுதருளிச்செய்தும்
விறல்புரியவுணர்தம்மைவேரறக்களைந்துமேலோர்க்
கறநிலைபகர்ந்துமிவ்வாறண்டகோடிகளையெல்லாந்
திறலொடுபுரப்பனன்னேனென செய்தியார்தெரிக்கற்பாலார். (௮)

அனையவனருளாற்றேறன் னுமண்டகோடிகளியாவு
நினைவுறுமித்தையன் னுநித்தியந்தானுமன்றற்
களைகடலன்னவண்ணன் கருணைபெற்றுய்யாநிற்கு
மினியதொல்லுயிருஞ்சொல்லிலகமன்றனெகமாமே. (௯)

பிரபத்திபத்தியென்னும்பேருடைநெறியாலாசா
னருள்பெற்றவ்வரியைத்தாழ்த் * தாசார்யமார்க்கத்தாற்சென்று
விரசைத்தண்புனலின்மூழ்கிமிகுந்திவ்யருபம்பெற்றுக்
கருடர்மற்றனந்தர்சேனைக்காவலரெதிர்கொண்டெய்த. (௧௦)

அன்னவர்தமக்குத்தங்கள்ருந் துக்கசுகங்கள்யாவு
முன்னர்வந்துரைத்துப்பின்னர்முருந்தர்பேரருளிணால
பன்னுசாலோகசாமீபசாருபசாயுஜ்யம்பெற்
றின்னியலப்பிராகிருதவுலகத்தினெய்தி. (௧௧)

சங்கொடுதிகிரிவில்வாடண்டொடுதாங்கிப்பூமேற்
பைங்கொடிகளிக்கப்பிதாம்பரந்தரித்தரியமேனிக்
கங்குலிற்பகல்பேரான்மின்னுங்கவுத்துவம்புனைந்துவாழுஞ்
செங்கணைம்பெருமானேவல்சென்னியின்மீதுருடி. (௧௨)

இங்குத்தாசோகமென்றேறியினிதுபாவித்தவாற்றா
லங்குத்தாமால்கல்யாணவளப்பருங்குணங்களுல்லாந்
திங்கட்பார்த்திருந்துளார்க்கச்சிதனஞ்சேர்ந்தாலென்னத்
தங்கட்பார்த்துகந்துவாழ்வார்தத்துவமிதுவாமன்றே. (௧௩)

ஆதலாலெவருமாலுக்கடிமைபூண்டனையோனன்பர்
பாததாமரைகள்போற்றிப்பகர்கயிங்கரியஞ்செய்தே
யோதுகீர்த்தனங்களேரதியும்பேராடிம்பர்வாழ்த்த
மூதுலகதனிற்சேர்ந்தம்முத்தியும்பெறுவரென்றான். (௧௪)

இத்திறஞ்சொன்னதெல்லாமினிதினிதுலகம்யாவு
மித்தையன்றென்றுமான்மாவேறுவேறனெகமென்றும்
புத்தியினினைதன்மாற்றிப்புகன்மறைமுடிவைநோக்கி
வித்தகவாழ்தியென்னவையிணவன்விகற்பந்தீரந்தான். (௧௫)

இவ்வகையனையபாஞ்சராத்திரிக்கிசையக்கூறி
மெய்வகையுணர்ந்தாரின் றவேதாந்திக்கெதிர்மலாஞ்
செவ்வியவிவேகவேந்தாந்திருமுடிதுளக்கச்சுத்தச்
சைவசித்தாந்திவந்துதானிவைபுகல்வதானான்.

(கக)

பாஞ்சராத்திரச்சுருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ விருத்தம் - ககரு.

சுகா - வது, சைவசித்தாந்தச்சுருக்கம்.

—: (ஃ): —

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

காண்டலநுமானமுரையுவமையருத்தாபத்திகருதபாவம், வே
ண்டுமிவையளவைகளாமிவைமேலும்வெண்டுவனவேண்டாரின்
றே, புண்டநெறியாலளக்கும்பொருள்களொருமுன்றவைதாம்பு
கலங்காலைத், தூண்டுசுடர்பால்விளங்கும்பதிபசுபாசங்களென
ச்சொல்வரன்றே.

(க)

ஓதுமொருவகையபதார்த்தத்துப்பதியென்பதுரைக்குங்காலை
யாதிருடுவந்தமின்றிச்சச்சிதானந்தமாயகண்டமாகி [க்கு
வேதமுடிவெனலாகிவிரிஞ்சனுக்கு மாயனுக்கும்விண்ணோர்யார்
நாதனெனமாதிரெடுநயந்துதொழிலேலாரைந்துநடாத்துமன்றே

அரியபரையாதிச்சாஞானமொடுகிரியெனவைந்ததாகி
விரிவுதருமொரமினாபாவசத்தியிடமாகிவிகாரமின்றி [ட்டி
யிரவியெதிர்கமலமென்னவெத் தொழிலுமாயபிடத்தியலக்கா
யுருவலையேபாகாதிகாரமெனவொருமுன்றயொளிருமன்றே. (ங)

வினைதொலையப்படைத்துநுகரும்பரிசுகாத்தினைப்புவிடப்பேர்
த்தான்மாத், தனையடரும்பாசமெல்லாந்தழைக்கமறைத்தப்பாச
த்தனையநீக்கி, முனைவன்விழைந்தருள்புரிந்துமுத்திரலங்கொடு
த்திடுவன்மொழியுங்காலை, யினையதொழிலைந்துமிறைக்கியல்பல்
லாற்பிறிதொன்றாயிசைக்கொணுதே.

(ச)

எல்லையிலநாய்நாசமின்றிமலத்தழந்திவினையிரண்டிற்றீடாய்ப்
புல்லுமுடல்சிவனருளாற்பொருந்தியின்பதுன்பங்கள்புசித்திவ்
வாரே, செல்லுமலபாகம்வரத்திருவருளாற்பந்தமெல்லாந்தீர்ந்
துதீரா, வல்லலறுத்தின்பல்வீடையுமாற்பாசவருக்கமனைத்து
மன்றே.

(ரு)

இழிவில்விஞ்ஞானாகலர்மெய்ப்பிரளயாகலர்சகலரிவர்மூவர்
க்சுந், தழுவுமலமுமலகன்மமுமலமாயாகன்மந்தாமும்பந்த, மொ
ழியுமுன்னரிருவருக்குமீசனையருளுவன்பின்மொழிந்தார்க்கா
று, வழியினையுந்தொலைத்தாசானிடமாய்நின்றனைபனருள்வழங்
குமன்றே. (௬)

இருளுமலமாயைகன்மமெனப்பாசமுன்னருகுமிவற்றுண்மா
யை, தெருளும்வின்னுமோகினிமாயேயமெனவொருமுன்னுதி
மாங்கன்ம, மிருவகையதாந்தருமாதருமெனவையிரண்டுமிய
ம்புங்காலை, மருவுநினைவுரைசெயலாமற்றிவையோர்முன்னுலும்
வருமாலன்றே. (௭)

மூலவாணவொன்றாய்நித்தமாயிருண்டமிருமோகமாகிக்
கோலமார்தாம்பிரகாளிமென்னவான்மாவைக்குறுகிப்பேருங்
காலமானதுவந்தாற்கையகலுமனந்தசத்திகதுவியிந்தச
சீலமாயறிவுமுமுதையுமறைக்குமலமென்பர்தெளிந்துளோரே.

சித்தினுக்குமசித்தினுக்குமருள்வதியல்பாதலினுற்றியபாசக்
கொத்தினுக்குமலபாகம்வரவிசனருள்வதாய்க்குறுகுமாற்றாற்
பித்தகற்றுஞ்சிவசத்திநிராதானசத்தியென்றோர்பேராய்ச்
சோதி, யெத்தினுக்குநீங்காதவிருண்மயமாய்மலமெனவுமிசைவ
தாமால். (௮)

சுத்தமிருமாமாயைகுடிமையின்னபற்பலபேர்ருடிநிந்து
வத்தனருட்கிடமாகிச்சிவஞ்ஞாந்திராதம்விந்துவருட்சாதாக்யம்
வித்தகலீசரஞ்சுத்தனித்தையுந்தந்தருளிவிளம்பாநின்ற
பத்திபுரிநாதத்திலவைகரியாதுயம்பயக்கும்பண்பிறருமே. (௯)

அருவாயொன்றாய்நித்தமாய்வினைகூரணுக்களுக்காவாணமாகி
விரிவாகித்தன்கருமத்தசலமாயசித்தாகினிரிந்தயாவு
மொருபூழிகாலத்தினுயிர்க்கிடமாய்மலமாகியுலகமெல்லாம்
வருமாதீச்சரனருளாலுபாதானமாமுத்தமாயயன்றே. (௧௦)

தனுகரணபுவனபேராகங்களெனவொருநான்குதகைமைத்தாக
முனமுரைசெய்மாயாகாரியந்தோன்றுமதுதொகுந்துமொழியுங்
வினவலுறுகாலமொடுநியதிகலையக்கலையின்வித்தைநித்தை
தனிவூரியராகம்வரும்புருடனிவற்றின்செறிவுதனிவூண்டாமால்

தெரித்தகலாதத்துவத்தினவ்வியத்தங்குணமுன்றின்செறிவாய்
த்தேதான்று, முருந்திரராலதிற்குத்தம்புத்தியதிலகம்மாய்திக்

மூன்றாய்த், தரித்திடுமாறகங்காரந்தைசுதவைகாரிபூதாநியாகும்
விரித்திடுமான்மனத்தொடுஞானேந்தியமுந் தைசுதந்தான்விளம்
பினன்றே. (கங)

தந்திடும்வைகாரிகன்மேந்திரியங்க ளோரைந்துஞ் சத்த முன்ன
வுந்திடுந்தன்மாத்திரைக னுதிக்கும்பூதாநியினவ் ளோரைந்தின்
கண், வந்திடும்விண் ணுதியாம் பூதங்களைந்துமிந்த வகைமைதன்
னன், முந்தியம்புதத்துவங்கண்மொழியின்முப்பத்தாளுகமுடியு
மன்றே. (கச)

வீறுசிவஞ்சத்திசாதாக்கியமீசாஞ்சத்தவித்தையந்தான்
தேறுசிவதத்துவமாஞ்சத்ததத்துவங்கனென்று தெரிப்பர்காலம்
பேறுதருநியதிகலைவித்தையராகம்புருடன் ப்ரகிர்தியேழுங் [மே.
கூறும்வித்யாதத்துவமாஞ்சத்தாசுத்தங்கனென்றுஞ்ஞநிக்கலா

மெய்த்தசித்தம்புத்தியகங்காரமனநான்குசெவிமெய்கண்வாய்
முக்,கொத்தவிவையைந்துவாக்குப்பாணிபா தம்பாயுருபத்தமை
ந்து, சத்தமொடுபரிசுமுருச்சுவைகந்தமைந்துவிண் காரமுநீர்பா
ரைந், தித்தகையெண்முன்றன்மதத்துவமா மசத்தமென்றுமியம்
பலாமே. (கசு)

ஆற்றுநீர்போலவிடையீ டின்றியனுதியாயாக்கையாவந்,தோற்
றுமாதேறுவாய்ப்பசிப்பதஞ்ஞங்காரணமாய்த் தொடர்ந்தான்மாவி
னேற்றதோர்மதிகதமாய்ப்பலவிதமாயின்பதுன்பமிசைத்துவை
ய, மாற்றுநாண் மாயவையிற் றடங்குமிது கன்மமலம் வகுத்த
வாதே. (கஎ)

மந்திரங்கனொடுபுதங்கள்வன்னங்கள்புவனங்கள்வானுலோது
ந், தந்திரங்களுறுகின்றதத்துவங்கள்கலைகளிவைசடத்தவாவா
மிந்தவகைபுகல்பதினென்றெண்பத்தொன்றைம்பத்தொன்றிரு
நூற்றெண்முன்,றந்தமின்முப்பத்தாறந்தாமிவைகனொன்றுக்
கொன்றதிகமாமே. (கஅ)

ஒன்றினென்றுவியாத்தியாயுதும்பந்தமிவையா,றுமொருவி
மேலாய்ச், சென்றுநின்றதிதோதானசத்தியுமின் னருளின்வழி
திரும்பாநிற்ப, மன்றினின் றுநடம்புரிவொன்சச்சிதானந்தமாய்
வாமாகோச, மின்றினின் றசமரசமானிருவாணங்கொடுப்பவின் ப
மியைவென்றான். (கஆ)

உன்னுடையவாராய்வுமுனதுகபரிதமுமிக்கொத்ததேதனும்
பின்னமுறுதல்லியமே முத்தியென்ற மார்க்கமொன்றும் பிழை
த்ததாமா, லின்னுமரனடிக்கமலமிறைஞ்சிமறைமுடிவினைக்கண்

டி ரண்டங்கின் றி, மன்னுசச்சி தானந்தநிரதிசயமுத்தியெய்திவாழ்
தியென்றான். (௨௦)

உற்றசைவ சித்தாந்தி வேதாந்தி வாய்மொழிகேட் டொக்கு
மென்ன, வெற்றிபுரி பாசுபதன் வாமிவபிரவன்மகாவித்யோடு
மற்றையகாளாமுகனும் வந்துசைவ னுட்கொண்ட வாறே கொ
ண்டா, மற்றமின் மீமாஞ்சையனையாதிருமத்தகையராகிநின்றார்

அன்னபொழுதறிஞர்பிரானனைவருக்குமவரவர்வாயடங்கச்
சொன்ன, தன்னுடையமைத்துனைத்தான்பார்ந்துப்பகர்ந்த
மொழி தக்கதேயா, னுன்னுடையநெறியையினியுரைத்தியென்று
னென்றலுமுள்ளுவகைகூட, மன்னவனையெதிர்நோக்கிகேவதாந்தி
யிப்பரிசுவகுத்துச்சொன்னான். (௨௨)

சைவசித்தாந்தச்சுருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ விருத்தம் - ௧௬௭௨.

௪௭ - வது, வேதாந்தச்சுருக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

கங்கைமுதலாய்ப்பலபலவாங்கடவுணதிகள் கடைமுறையிற்
பொங்கு பெருஞ்சாகரம்புகுந்தப் புனலோ டொன்றாய்ப்பொ
ருந்துதல்போற், நங்குபுகழ்மீமாஞ்சன்முதற்சமயநெறிகள் பற்
பலவு, மிங்கெ னுயர்வே தாந்தத்து டெய்தி யொன்றா யிசையு
மன்றே. (௧)

சத்தாயகண்டபூரணமாய் த்தனியாயருவாய்த்தற்பரமாய்ச்
சித்தாயனந்தானந்தமாய்த்திகழுமொளியாயுலகைகைக்கும்
வித்தாய்வேதவளவையதாய்விமலமாகியனுபூதி
வத்தாய்நித்தமாயென்று ம்வயங்குமந்தப்பிரமந்தான். (௨)

இரவியொன்றுபல்கடத்தினிருந்தபுன லினங்கங்கே
விரவிறின்றதெனவதுவேமெய்கடொ னுநின்றிடுநின்ற
மரபிலொன்றும்பொறிகளினான் மதித்தற்கரிதாய்க்காட்சிமுத
லுரைசெய்கின்றபிரமாணமே மா ராளுமுணர்வரிதால். (௩)

மாலைப்பழுதைபணியெனவேவயங்குங்கதிரான்வந்தெழுந்த
காலைப்பழுதைமெய்யாகிக்கண்டபணிபொய்யாமதுபோ
லோலப்பரவைச்செகமனித்தையுறமெய்யாகுமொழியாத
மேலப்பிரமவித்தையுறமெய்யாமுகம்பொய்யாமால். (௪)

இன்றமுலகும்பி ரமத்தினிடத்திற்கே றுன் றுந்தே தான் றுது
நின்றமுலழியா தாம்பொய்யாய்நிலவுஞ்சுத்திகாரசிநங்
கன்றரழலிற்காணுதுகாணும்வாறுவிவகாரத்
தொன்றாதாகும்பரமார் த்தத்துண்டுபொலுமுலகமுமே. (௫)

சிலந்திவாய்நூல்கொண்டுவலைதெற்றிவிரித்தாத்திருடம்பவுள்ளே
வலந்தவாதுவாங்குதலேபாற்பரமேதன்னுள்ளையமெலாம்
பொலிந்துகாணப்பூரிந்துநிலைபுகுத்திப்பேபாக்ருமாகையினு
லுலைந்துசாயாவதுநிமித்தமுபாதானமுமாமுண்மையதே. (௬)

உற்றபிரமந்தனில்வானுயுரைத்தவானின்மாருதமா
யெற்றுமதனினெரியாகியெரியிற்புனலாய்ப்புனலதனிற்
பற்றுநிலமாயிவையைந்திற்பயிராய்ப்பயிரினின்னமுதாய்ச்
சொற்றவதனிற்றுவக்காதிதாதுவனைத்தாந்தேதான்றினவால். (௭)

நிலவுதாதுக்களின்சுழுவினிகமுமன்னமயகேகாச
மிலகுமதன்பாற்பிராணமயமெழுமங்கதனின்மேனாமயந்தான்
றொலைவிலாவிஞ்ஞானமயந்தேதான்றுமதன்சுட்சொல்லுங்காற்
குலவுமதிலானந்தமயகேகாசந்தேதான்றிவிளங்கியதால். (௮)

வானானதுதன்னிடத்தாதித்தவாயுவாநிரான்கிணுள்ளந்
தானாய்நிறைந்தாபுறத்தினுமத்தன்மைத்தாருந்தகையேபேபா
லானதுயார்ந்தபிரமமுந்தன்னகத்திற்கே றுன் றுமையகேகாச
ஆனருடலந்தேதாறுநிறைந்தாள்ளுட்புறம்புமுனதாமால். (௯)

கோலப்பரிநிரீடுமொளிகுறைந்தாகடங்கடோறுநின்ற
பேபாலப்பரமைங்கேகாசவுருப்பொருந்திறிற்ருநின்ற
மேலப்புனலுக்கலதசைவவ்விம்பத்தினுக்குடிலையென்ற
சாலச்சடத்தாக்கலதசைவெவ்வாறுபரத்தைச்சார்வதுவே. (௧௦)

நானாவண்ணமொருகேகாவைநண்ணுங்காலையங்கங்கேக
நானாவண்ணமொருதாலேநண்ணுவதுபேபாற்கேகாசவுரு
நானாவிதமாகையிற்பரமுநானாவிதம்பேபானிற்ருநின்
நானாவிதவைங்கேகாசதன்மநண்ணுவதுபேபானண்ணதால். (௧௧)

புரியுந்தொழிலாற்பலநாமம்பொருந்திப்பேபாகேபாக்கியத்தின்
விரியுநனவுகனவினுடன்கேமவுஞ்சமுத்திதாரியமெய்தான்
தெரியினிவற்றிற்குறுங்கரணஞ்செப்பினீகேரழ்நான்கேகாடொன்
றுரியவிவைகனொன்றுமில்லாவொழிவுமென்பருணர்வுற்றேரார்.

சுருவிகரணமெல்லாநானென்னல்பிணிப்பாங்கைவல்யத்
துருவுமவைநானலனென்னலாமொன்றையொன்றுணர்ந்திடுமம்
மருளின்மாயாகருமம்வருமருள்போம்பொழுதக்கருமமும்போந்
தெருளுமுணர்வுபின்புதிக்கத்தீரும்பேதத்திறமெல்லாம். (௧௩)

ஆற்றும்பயன்வேண்டாக்கருமமந்தக்கரணசத்திதரும்
போற்றுஞ்சத்திதரும்போதம்போதம்பிரமநானென்னு
மூற்றந்தருநானுதித்தலுமேயுயர்வான்மதிநீர்ந்துளக்கமெனத்
தோற்றந்தருமாயையிற்றன்னைத்துளக்கமின்றிக்காணுவனாள்.()

சுருவிகரணத்தியினீங்கிக்காணுந்தானேதானாகி
மருவுமனுபூதியிற்கண்டுமற்றொன்றினையுங்காணாம
லுரையுமிற்றந்துவானுதியொழியவொழியாதேதமன்னிப்
பிரமநானேயெனத்தெளியும்பேறபெரியமெய்ஞ்ஞானம். (௧௪)

மறையின்முடிவாம்வாக்கியந்தான்மாவாக்கியமவ்வாக்கியத்தை
யறிஞரறிவார்குருமுகத்தாலடுத்தநிலையிலறியாதார்
முறையினுணரும்பொருட்டாகமொழியும்பஞ்சசாதனங்கொண்
டுறுதியியமநியமாதியோகமுயற்சியுணர்குவரால். (௧௫)

என்றுபுகன்றவேதாந்திக்கிடையேபுகுந்துமிடலஞ்ஞ
னன்றுன்வசனமென்றிறலுநானுமிருக்கநீநனின்ற,தொன்
றும்வகையெவ்வகையவ்வாறுணர்வார்யாவாறுணர்ந்தாலுஞ்
சென்றுசுதைப்பன்சுதையேனெலென்னுமெனதுசெருக்
கென்றான். (௧௬)

அந்தமாற்றங்கேட்டலுமேயடல்வேதாந்தியரசனைப்பார்த்
தெந்தைகேட்டியிவனாற்றலெவரேதொலைப்பார்பிரபோதன்
வந்துதாக்கினலதனையமைந்தனுதிக்கும்வகைபுரியச்
சுந்தைமேற்கொண்டிடுதியென்னச்செவிக்கேகையயச்செப்பினாள். [ல்.

முத்தநகையாளுபநிடதைமுன்வந்தேதானம்பொழிபுகலச்
சித்தமகிழ்ந்துமதிவேந்தன்செய்யத்தருமச்செயலென்ன
மைத்துனனைத்தன்நகையாசமார்பூட்டனைத்துமற்றுமுள்ள
வித்தகருக்கும்வரன்முறையாலவனோடகவிடைகொடுத்தான்.

வேதாந்தச்சுருக்கம் முற்றிற்று.

அஃ விருத்தம் - ௧௯௯௧.

௪௮ - வது, பிரபோதன் முடிஞ்செருக்கம்.

— ❦ (0) ❦ —

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

அணையாகன்றபின்னருபநிடதையாகுமணங்கினுடன்
வணையுமிதயமெனுங்கமல்மலர்ப்பூந்தவிசின்மன்னார்பிரா
னினிதினுவந்துதமனியச்சேயிதழந்தாமரைபிலாசவன்னந் [ல்.
தனதுபடைபையனைத்தெனவுள்ளுருகிக்குழைந். துதமுவினனா

சேலார் தடங்க ணுமைமயமுக்கட்டேடிங்கலந். துதினைத்ததிற்றம்
பேரலாயணையரின்பவனுடேபாக. தாகருமந்நானிற்
பாலாழியின்வாய்வலம்புரிநித்திலஞ்ஞற்கொண்டபான்மைமெயன்
மேலாம்வேதவுபநிடதவாயிற்றேஞர்கருப்பம்மினைந்ததுவே. (௨)

ஆயகருப்பந்தரித்தவந்நானான்மால்பத்திடேயாகினிக
யமன்னன்றணையழத்தஞ்ஞல்காத்தனித்திடேபாதிமென்ன
மேயவவனுஞ்சென். துசரவணத்திலீசன்னிரியத்தை [தான்.
யேயவிமைமேயார்க்கிறைவனென்ன விடைமுறைய்தாவகைபுரிந்

அந்தமடந்தைதிருவாயிற்றிலவன்காத்தருள்ஞானேடா. து
மிந். துகலேபால்வளர்ந். துவளர்ந்தே. தறிமுதிருமந்நானிற்
சுந்தைதமருள்மருள்வினைக்குந்தியமாயாகாரியங்கள்
வெந்தபடம்மேபால்வலிதே. தாகைந். துவியா. தனடேபால்வீயந்தனவே.

பின். னுநிருத்தியாசனனைப்பேபா. தருள்கடரேயாகினிகண்
முன்னரழைத்தாநீமன்னன்மு. தற்காத்தனித்தமு. துருகை
மன்னுசர்சிதானந்தமயமேயநிந்தாட. துக்க
மென்னலாகாதெனவருக்குஞ்சீமந்தா. திரியற்றென்றார். (௩)

அன்னபணிமேற்கொண்டவனுமணுகியறிஞர்பெருமானான்
முன்னர்வருத்தசீமந்தமு. தலாஞ்சடங்குமுறைநியிற்றி
யுன்னவரியமகவைவிழிக்குடனின். றிமைமக்குமிமைமேபாலத்
தன்னதியலானனிபுரந். துதானங்குறையுமவ்வே. (௪)

பொல்லாவஞ்ஞனெனுங்கங்குற்பொழு. துதே. தாகையவறிஞர்பிரா
னல்லானந்தாமரைமலருநங்கையி. தயவாரிசமு
மெல்லாமலரவடர்ந்தபவமென்னப்படர்ந்தபுன். பணிமேற்
செல்லாதகலப்பிரபே. துச்செய்யேயா. துதயஞ்செய்தனனால். (௫)

சிங்கக்குருளைசெனித்திடுமந்நிலையமதத்ததிற்றகரியைப்
பங்கப்படவல்லுயிர்செகுக்கும்படிபேரலஞ்ஞப்பாவியுயிர்
மங்கத்தொலைத்துவருமகவைவாணிமகடன்மணவாள் [தே.
னங்கைத்தலத்தின்மிசைக்கொடுத்தாள்வனும்வாங்கியகமகிழ்ந்

தன்னையீன்றமானதனாந்தாததடக்கைத்தாமரைபி
லன்னஞானக்குழவிதனையளித்தான்வாங்கியாங்கவனுந்
துன்னியுடலம்புளகரும்பத்துணைக்கண்களிக்கத்தேதாள்வீங்கப்
பொன்னினகலத்துடனைத்துப்புல்லிக்கொண்டபேரதம்மா. (க)

தேவார்மணிதர்விலங்குபுள்ளாதிகருமல்லேலன்றிகழசர
மாவனவுமேயல்லேலன்மண்ணீர்தீக்கால்வானனைத்துமல்லே
னேவுகருமேந்தியங்களைந்துமியலுஞானந்தியங்களைந்து
நாவினுரைக்குமுயிர்களைந்துங்கரணநான்குநானலேன். (க0)

பொங்குகடலுமலையும்கிண்ணம்புனியஞ்சுருமானிடருஞ்
சிங்கம்புலியாநியவிலங்குஞ்சீவகோடிபிறவுமென்ன
வங்கங்குறுநாமருபாநியவற்றற்பலவாயிருப்பதெல்லா
மெங்குஞ்சச்சிதானந்தமயமாயிருந்ததெனக்கென்றான். (க1)

ஆயபொழுதிலக்குழவியனையிருத்தியாசனாற்
றாயகதிராயிரம்பரப்பித்துலங்குமுள்சிக்கடரவன்பேர்
ருயருவப்பவளர்வுழியத்தனையன்றனக்குமுடி-ருட்டி-
மேயவனத்திற்புன்கவிவேகன்மதித்திவ்விதஞ்செய்தான். (க2)

நித்தவகண்டாகாரசுபநிரதசயசச்சிதானந்த
முத்தியெனுமோர்சாம்பராச்யமுமுதுமுனதென்றறிஞர்பிரான்
பத்திரிருபகாநியர்தம்பணிகேமற்கொள்ளப்பிரபோதந்
கொத்தசுபமங்களினத்திலொளிர்மாமருடம்புனைந்தனனான். (க3)

தனிவெண்கவிகைமணிமுற்றத்தனதுதிகிரிநிசைதவமு
வினிதுசெலுத்துமொருசெங்கேகாலெங்குமளப்பவொருதானே
யனையதிற்றத்துப்பிரபோதனானராஜராஜேந்தரன்
புனிதமணிச்சிங்காதனத்திற்பேரற்றவரசுவீற்றிருந்தான். (க4)

மைந்தனரசுபுரிநாளின்மன்னர்பெருமானனையொடு
முந்நாமனைவிசமதியொடுமுளரிவாணிசெல்லியொடு
நிந்தையகலக்கினைஞரொடுநெடுங்கான்புகுந்தான்புகேநாக்கித்
தந்தைதனிமையாய்தனிமையாற்றுமையிலித்தகைசெய்தான். (க5)

தன்னை யளித்த மாமாயை தன் பான்மான் தன்சார்ந்து
மன்னுமலர்ச்சேவடிதொழுது மார்பூடணை த்தம்மா மகனை
யென்னைபிவணீவந்தவரவென்றொளென லுமியன்றதெல்லா
மன்னைவினவப்புகன்றுபின்ன ரணையனவள் பாலமைந்தனனான். (௧)

தன்னுலவத்தகுமீமாஞ்சயனாதி யர்சொற்றூழ்ந்தமையு
முன்னாகியவேதாந்திவென்றமுறையுமவனுக்கிணையவள் பாற்
பின்னா தரஞ்செய்தறிஞர்பிரான் பி ரபேபாதனை த்தான் பெற்றமையு
மன்னுதுதயஞ்செய்தளவேயஞ்ஞானவியழிந்தமையும. (௧௧)

மைந்தன் நன் பாலமைந்தமையுமதித்தாட்கொதித்தாவா ளொளி
யந்தகாரமாக்கிவெறும்பொய்யைமெய்பேபாலாக்கிமரு [யை
டந்தபாவியேன்செயிந்த்ரசாலமனை த்துந்தான் சிதைதிற
றிந்தவாறுமுடிந்ததுகொலென்னுப்பின் னுமிதுசொன்னான். (௧)

அலையாவியலெங்கே காமான் பாலென் பாலலைவாரே ராபித்தா
முலையாதெங்குமுறைவோனை யுடற்புன்னுடி லிற்சிறைவைத்தான்
தலையாமகனாவனீன்றதனை யர்பலராற்றனை யிட்டும்
பலவாங்கொடுமைசெய்தே தனுக்கிவைநன்றாகப்பலித்தனவே. (௧)

ஆதலால்பான் செய்பிழையுமதிதினை யென்றன் மகனாற்
பேராதேவசெய்பிழையுமன் னேனான்புதல்வார்பலராற்புரிபிழையுந்
திதுதிதிங்கிவையனை த்துந்தீர்தற்கெங்கே கா னொழுங்கமலப்
பாதேமயல்லதுபுகல்வேறிலையென்றனை யன்பதத்தடைந்தான். (௧)

விழித்தபொழுதிற்கனவெனவும்கிரைப்புந் தெரியலரவெனவுந்
தொழில்செய்மரத்தாக்களிநெனவுந் தத்திகாரசிதமெனவும்
பழித்தபூதவிகாரமெல்லாம்பாறமாயையாழியின்
செழித்தசோறுப்பி ரபேபாதச்செய்யோனினை யறிஞ்செய்தான்.

அறிவுமறியப்படும்பொருளுமறிவான் றுனுமவ்கிற்பப்
பிறியமே மாகனாதி யர்செய்பிழைகண்முழுதும்கிழையாக
நெறிமையகலாத்தன்றாநனை த்தபடியோபினைநவேற்ற
மறிவிலகண்டபூரணசின்மயத்தைத்தழுவிவயங்கினான். (௨௨)

மடிவிலாமான் தன் லயிப்பமாயையாரே ராபிதமறைய
முடிவிலாதசின்மயமாழார்த்தியுபாதிமுட்டகன்று
விடிவிலாதவிருட்டிழம்பைபிழங்கிநிமிர்ந்தவியன்சுடர்பேபா
னெடியசோதிபரப்பியெங்குநிறந்தான் றுகிநின்றேன். (௨௩)

அணையநீதிப்பிரபோதனரசுபுரியுமந்நாளின்
முனைவர்தேவதபாரகரேமுதலோரெவருமுதுலகிற்
புணையும்வாழ்விற்பொருந்தியுமேபுளியம்பழமுந்தேதாடும்போ
னிணையுமுளத்தேதார்பற்றுமின்றிநித்யானந்தநிலைநின்றார். (உச)

விரிகாசினியின் மெய்ஞ்ஞானவிளக்கமெனுமில் வியன்கதையை
யொருகாலுவந்து படிப்போரு முணர்வுள்ளுறக்கேட்போரும்
பெருகாதரவாலிகத்திலின்பப்பெரும்போகங்கள்பெறுவர்பின்
னும், பரிபூரணசச்சிதானந்தபாராவரம்படிவரன்றே. (உரு)

மூட்டும்பந்தமிதுமேலாமுத்தியீதுமுடையுடனே
நீட்டுஞ்சீவனிதுபரமீதிரண்டுமொன்றாமியலீதென்
ருட்டும்பிறப்புமிறப்புமறவங்கைநெல்லிக்கனியெனவே
காட்டுமிராகவானந்தக்கருணாநிதியின்சரண்வாழி. (உசு)

அடுத்ததெதாண்டர்பெரும்பவமுமலகைமுலைப்பாலொடுமுயிரு
மடுத்தென்விணையும்பெருஞ்சகடுமருதுஞ்சாய்த்துக்கோவியர்க
ளுடுத்தகலையுமொருசிறியேனுரைத்தகலையுங்கொண்டின்பங்
கொடுத்தராஜகோபாலர்கோகனகச்செஞ்சரண்வாழி. (உஎ)

போதத்தமிழ்க்கும்வடகலைக்கும்புலவார்தமக்கும்பொருள்
விரித்துச், சீதைக்கிறைவனென்னநீதிச்செங்கேகால்செலுத்தித்தி
சைபுரந்து, வேதப்பனுவன்மெய்ஞ்ஞானவிளக்காலுலகைவிளக்
குமெங்கண், மாதைத் திருவேங்கடநாத மறையோன் வாழி
வாழியவே. (உஅ)

பிரபோதன் முடிசூடு சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆதிருவிருத்தம்-உ௦கக.

பிரபோதசந்திரோதயம் என்று வழங்குகிற

மெய்ஞ்ஞானவிளக்கம்

முற்றுப்பெற்றது.

சிவமயம்.

மெய்ஞ்ஞான விளக்க அரும்பதவுரை.

பா யி ர ம் .

க. பொன்னாடை-பொற்சரிகை யானாயவஸ்திரம்; இது பீதாம்பரம் எனப்படும். மரு-வாசனே.

உ. பொன்னி - காவிரிநதி. கன்னி - இளமை. தாழை - தென்னை மரம். கன்னல் - கரும்பு. வளவர் - வண்மை அல்லது, வளத்தினையுடையோராய சோனாட்டரசர்கள். வள்ளல் - வரையாது கொடுப்போன்; அதாவது:- இன்னகாலத்துக்கொடுப்பேனின்ன காலத்துக் கொடேன், இன்னபொருளைக் கொடுப்பேனின்னபொருளைக் கொடேன், இன்னார்க்குக்கொடுப்பேனின்னார்க்குக்கொடேன் என்னும் வரையறையின்றி யெக்காலத்து மியார்க்குமெப்பொருளையுங் கொடுப்போன்; (வண்மை + அல்) ; அல் பெயர்விசுதி.

ங. குழைக்கும் - இளகுவிக்கப்படுகின்ற. அம்பொன் - அழகிய பொன்; அதாவது ஹாடகம், கிளிச்சிறை, ஜாதரூபம் என்னும் ஏனைப் பொன்வகைகளினும் அழகிய ஜாம் பூநதம் என்னும் பொன்; இதனைப் பூவிற்குத்தாமரையே பொன்னுக்குச்சாம்பூநதம்,, என்பதானுணர்க. குயிற்றியகுன்று - செய்குன்றம்; அதாவது விளையாட்டின் பொருட்டுப்பொன், மணி முதலியவற்றைக்கொண் டியற்றப் படுவதோர் செயற்கைமலை; இது கரீடாபர்வதம் எனப்படும். அரமியம் - நிலாமுற்றம்; தனிகன் வீடும் ஆம்; இப்பொருளில் ஹர்மயம் என்னும் வடசொ

ல்விகாரம்; ஹர்மயம் - (மனதைக்) கவர்வது. தரளம் - முத்து; (காந்தியானிருளைத்) தாண்டுவதெனப் பொருள்படும். வடமொழித்தற்சமம் ; தற்சமமாவது:- ஆரியத்திற்கு ந்தமிழிற்கும் பொதுவாகவுள்ள எழுத்தாலாகி விகாரமின்றித் தமிழில் வந்து வழங்கும் வடமொழியாம். மழை - மேகம். தவழ்- நகர்ந்துசெல்கின்ற. மாதை - மாதேவிபட்டினம்; இது மன்னார்குடியினருகிலிருக்கின்றது.

ச. தந்திரம் - வேதத்தினோர்பகுதி; வடசொல் விகாரம். கற்பகம் - விரும்பியவனைத்துந் தருவதோர் தெய்வ விருகஷம்; கல்பகம் என்னும் வடசொல் விகாரம். செங்கை - செம்மையானகை; கைக்குச் செம்மையாவது:- இறைவனைத் தொழுத லிரப்போர்க்கீதன் முதலியன; சிவந்தகை என்னலுமாம்.

டு. திறம் - கூறுபாடு; தன்மையுமாம். புனிதம் - பரிசுத்தம்; புரீதம் என்ற வடசொல் விகாரம். மறம் - பாவம்; (வேதத்திற்குடாதென்று) மறுக்கப்படுவது என்பது பொருள். தருமநூல் - ஸ்மிருதி.

சு. மறை - வேதம்; ஸ்திரீகுத்திரர்கட்கு மறுக்கப்படுவது அல்லது, பொருள்களை மறைப்பது என்று பொருள்படும். நித்தம் - உயிருள்ளவரை செய்யற்பாலனவாய கருமங்கள்; வடசொல் விகாரம். நைமித்தியம் - நிமித்தம்பற்றிச் செய்யப்ப

டும் கருமங்கள்; தத்திதாந்தம்; தத்திதாந்தமாவது:— ஒருவட சொற்சிறிது மாறித் தன்னோடியையுடைய பொருளையாயினுந் தன்பொருளையாயினு முணர்த்துவது.

எ. சூட்சு - உபாயம்.

அ. நிரை - வரிசை. வனசம்-தாமரைமலர்; முதலாகுபெயர்; வடசொல்விகாரம்; நீரிலுதிப்பது என்பது பொருள். பணி - பாம்பு; படத்தையுடையது என்பது பொருள்; வடசொல்விகாரம்; கட்டளை எனவுமாம். பாவை - பிரதிமைபோன்றபெண்; உவமையாகுபெயர். தார்- ஈண்டுக் காதிற்பூ; இது கன்னொவதங்கம் எனப்படும்.

கூ. பதுமம் - தாமரை; வடசொல் விகாரம்; (லட்சுமி) அடைதற்கிடமானது என்பது பொருள். பாசடை - (பசுமை + அடை) பசுமையாகிய இலை. புனல்-தண்ணீர்.

கௌ. அளவளாவி - கலந்து.

கஉ. கண்ணன் - திருமால். க்ருஷ்ண: என்னும் வடசொல்விகாரம்; (எல்லாஞ்)செய்வோன் அல்லது, கருமையையுடையோன் என்பது பொருள்.

கங. வேலை-கடற்கரை; வேலா என்ற வடசொல்லின்விகாரம்; இது இலக்கணையாய்க் கடலையுணர்த்திற்று. பெருமாள்-திருமால்; ளல்கான் ஒற்றுஈண்டு ஆரூஉமேற்று.

கசு. காமாதி மூவிருவெம்பகை - காமம், குரோதம், லோபம், மோகம், மதம், மாச்சரியம் என்பவை; இவை அரிஷ்டவர்க்கம் எனப்படும். செம்பொருள் - பிரம்மம்; இது நித்தமாய்த்தாய்தாயென்று மொருபடித்தாய் நிற்றலின் செம்பொருள் எனப்பட்டது; இதனைத் திருக்குறள் கூ-வது அதிகாரம் அ-வது குறளி உரையாணுணர்க. இரவி - சூரி; (ரவி:) துதிக்கப்படுவது என்பது பொருள்; வடசொல் விகார

ம். புனலிரவிபோற்பார்த்தல் - நீரிற்பிரதிபிம்பிக்குஞ் சூரியகோடிகள் விண்ணில் விளங்குஞ் சூரியனில் வேறல்லாதவாறுபோல அவித்தையிற் பிரதிபிம்பிக்கும் ஜீவகோடிகள் பிரம்மத்தின் வேறல்ல எனக்கருதல்.

கஎ. வடம்-ஈண்டுக்கல்லாலமரம். (வீழ்துகளாற்றன்னிடத்தைச்) சுற்றிக் கொண்டிருப்பது என்பது பொருள். வடசொல்விகாரம். நால்வர் - ஈண்டுச்சனகர், சனந்தனர், சனாதனர், சனற்குமாரர் என்போர். தேசிகன்-சூரு; (வித்தையைக்) கொடுப்பவன் என்பது பொருள்; வடசொல் விகாரம்.

கஅ. சமாதி - உண்டாயிருக்கும் வாசனைகளின் ஒழிவும், அடங்கியிருக்கும் வாசனைகளின் வெளிப்பாடுமுண்டாகி யந்தக்காரண மொருமுகப்பட்டிருத்தல்; வடசொல் விகாரம்.

கக. குறிப்பு - பக்குவிகட்குரிய தோர்குறி; விருப்பமுமாம். வயின் - இடம்; ஏழனுருபு.

உௌ. நிறம் - மார்பு; ஒளியுமாம். நிகழ்த்தினான்-சொன்னான்.

உக. கல்லுறு - மலையிலுள்ள; கல் ஈண்டுக்கருவியாகுபெயர். முழை - குகை. அல்லல் - (பிறவித்) துன்பங்கள்; அவையாவன:- ஆத்யாத்மிகம், (தன்னால் வருவது) ஆதிபௌதிகம், (பிறவுயிர்களால் வருவது) ஆதிதெய்விகம் (தெய்வத்தால் வருவது) என்னும் மூன்று.

உஉ. போதமுள்ளோர் - ஈண்டுப்பிரம்மக்ஞானிகள். ஏதமில்லுணர்விலார்-(சந்தேகவிபரீதங்களாகிய) குற்றங்களொழிந்த (பாரமார்த்திக) க்ஞானமில்லாத அக்ஞானிகள். பேதுறு - மதிமயங்குகின்ற; அக்ஞானிகட்கு மலர் மணம் மந்தானிலம் முதலியவற்றான் மதிமயக்கமுண்டாக்ருமாதலின் “பேதுறு,, என்றார்;

பிளவுபட்ட என்னவுமாம். பேறு-
பயன்; பெறப்படுவது என்பது பொ-
ருள்.

உ௩. பார்தள் - பாம்பு. திரிபு-
(பழுதையைப்பாம்பென்பது போ-
ன்ற) விபரீத (க்ஞானம்).

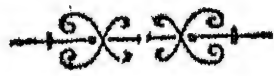
உ௪. மாற்றம் - சொல். புளகம்-
மயிர்சிலிர்த்தல்; வடமொழித்தற்சம-
ம். பெற்றி - தன்மை. நல்லறிவு -
மெய்ஞ்ஞானம் ; பிறப்பை யொழி-
ழித்து வீட்டை யளித்தலின் நல்லறி-
வாயிற்று.

உ௫. கம்பலை - நடுக்கம். மாந்த-
ர் - மனிதர்; ஒருமை யேலாப்பன்-
மைப்பெயர்; இது நித்தியபகுவசன-
ம் எனப்படும். புலம் - அறிவு.

உ௬. உழக்கி - கலக்கி (கடை-
ந்து என்றபடி). புலவோர்க்கு- தே-
வர்களின் பொருட்டு; சுவ்வுருபு -
ண்டுப்பொருட்டுப்பொருளது. வா-
ரி - நீர்; இது, இலக்கணையாய்க் க-
டையுணர்த்திற்று; வடமொழித்தற்-
சமம். அழுது - அமிர்தம்; மாணத்-
தையொழிப்பது என்பது பொருள்;
வடசொல் விகாரம்.

உ௭. பூசார் - பிராமணர் ; பூ-
மிக்குத்தேவர் என்பது பொருள்; வ-
டசொல் விகாரம். காப்பியம்-காவ்-
யம் என்னும் வடமொழியின் சிதை-
வு; கவியாற்செய்யப்படுவது என்பது
பொருள்; தத்திதாந்தம்.

க-வது, சருக்கம்.

க. இனை - வருந்தற்குக்காரண-
மாகிய; இதனைக்கானல் என்பதோ-
டுகூட்டுக. கானல் - (வெயிலின்மி-
கையானுளதாகும்) பேய்த்தேர்.
கண்டாற்போல் - காணப்பட்டாற்-
போல; இதுசெய்ப்பாட்டுவினைப்-
பொருளில்வந்தசெய்வினை; இவ்வா-
றுவருவதனைவடநூலார் “நயக்கு,,
என்பர். விசம்பு - ஆகாசம். ஒன்றி-
னிடத்து - அத்துவிதவத்துவாகிய
பிரம்மத்தினிடத்தில். ஒன்று -
பொருந்திய; இதனைவேர் என்பதோ-
டுமுடிக்க. ஒன்றுவேர்-வினைத்தொ-
கை. ஒன்றினிடத்தொன்று என்பத-
ற்குவிசம்புமுதலியவை ஒன்றினிட-
த்துமற்றொன்றாக, என்றும்பொருள்
கொள்ளலாம். அதாவதுவிசம்பில்
வாயுவும், அதனிடத்துத்தேயுவும்,
அதனிடத்து அப்புவும், அதனிடத்து

ப்பிருதுவியுமாகவேர்கொண்டஎன்ப-
தாம். அதுதேராதார்க்கு-(நிருவிகற்-
பசமாதிவாயிலாகத்) “தத்,, பதலக்ஷ-
யார்த்தமாகிய பிரம்மத்தையறியாத
அக்ஞானிகட்கு. தார்கொண்டபணி-
யுருப்போல் - பூமாலையிற்றோன்றும்
ஸர்ப்பப்பிராந்தெளிந்த விடத்துப்-
பொய்யாவதுபோல. நிபிடானந்த-
ம் - பூரணானந்தம்; வடசொல் விகா-
ரம். மூவுலகும், தேராதார்க்குக் க-
ண்டாற்போன்மெய்யாகித் தேர்ந்த
ளவிற்பணியுருப்போற்பொய்யாம் எ-
னமுடிக்க.

உ. இடை - வலக்காற்பெருவி-
ரலினின்றசைந்திளகியேறியிடதுநா-
சியைப்பற்றிநிற்கும்நாடி; இடா எ-
ன்னும்வடமொழித்திரிபு. பிங்கலை-
இடக்காற்பெருவி ரலினின்றசைந்தி

ளகியேறி வலதுநாசியைப்பற்றிநிற்
கும்நாடி; பிங்கலா என்னும் வடமொ
ழித்திரிபு. இடைநாடி - இவ்விர
ண்டிற்குமிடையிலுள்ள சுழிமுனை
(ஸுஷுமனா) நாடி. உச்சி - ஈ
ண்டுப்பிரம்மாந்திரம். உபசாந்தி -
விருப்புவெறுப்பற்றநிலை; வடசொ
ல்விகாரம். சின்மயம் - ஞானாகார
ம்; வடசொல்விகாரம். சந்ததமு
ம் - எப்பொழுதும்.

நட. தூரியம் - சுத்தநிலை; நான்
காம்அவத்தை; சதுர்த்த வஸ்துவ
மாம்; வடசொல்விகாரம்.

சு. மாயை - (யா-மா-ஸா மா
யா) எதுஇல்லையோ அதுமாயைஎ
ன்றுவேதாந்திகளும், பிரபஞ்சம்எ
தனிடத்துச் சங்காரகாலத்தடங்கிச்
சிருஷ்டிகாலத்து வெளிப்படுகின்ற
தோ அதுமாயைஎன்றுசைவசித்தாந்
திகளுங்கூறுவர்; வடசொல்விகாரம்.

ரு. புல்லுருவி - மரங்களிலுண்
டாகி அவற்றையழிப்பதோர்கொடி.

சு. மறு - (சந்திரனிடத்துள்
ளமான்அல்லது, முயல்போன்ற) க
ளங்கம். தறுகண் - குருரம்; அஞ்
சாமையுமாம்.

கரு. மதி - ஈண்டுமூன்றுஅல்ல
து, எட்டாம்பிறைச்சந்திரன்; மதி
க்கப்படுவதுஎன்பதுபொருள். நுத
ல் - நெற்றி.

கஉ. மிடல் - வலிமை. ஏழுற -
களிப்புற; எமமுள்ளன்பதன்விகா
ரம்.

காஉ. கதம் - வலி.

கச. வரிசை - மரியாதை. நே
ரிழை - நேரியஆபரணங்களுையுடை
யவளாகியபிரவிர்த்தி; வினைத்தொ
கையன்மொழி.

கரு. தோகை - மயிற்சீலி; இ
துசினையாகுபெயராய் மயிலையுணர்
த்திஅதுஉவமையாகுபெயராய் ஓர்
பெண்ணையுணர்த்திற்று; ஆதலின்
இதுஇருமடியாகுபெயர்.

கக. இகந்த - மீறிய.

கஎ. தோன்றல் - பெருமையிற்
சிறந்தோன்; தொழிலாகுபெயர்; ஆ
ண்பாற்பெயருமாம்.

கஅ. நச்சு - விடம்; நஞ்சுஎன்
பதுஎதுகைநோக்கிவலித்தல்விகார
ம்பெற்றது. இச்சகத்து - இவ்வுல
கத்தில்; உபசாரவார்த்தையையு
டையஎன்னலுமாம்: அத்துநரிடத்
துஞ்சாரியை; முன்னதுஎழாம்வே
ற்றுமைத்தொகை; பின்னதுஇரண்
டாம்வேற்றுமையுருபும் பயனுமுட
ன்றொக்கதொகை.

கக. மிளிரும் - ஒளிசெய்கின்ற.
மெல்லியல் - மெல்லியநீயலினையு
டையளாகியபெண்; பண்புத்தொகை
ப்புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொ
கை.

உரு. வஞ்சி - பூங்கொடிபோன்
றபெண்; உவமையாகுபெயர். சே
யிழை - செவ்வியஆபரணங்களுையு
டையளாய்பெண்; பண்புத்தொகை
அன்மொழி.

உக. கடி - வாசனை; உரிச்சொ
ல். அடைவுரு - பேற்றைப்பெறுத;
ஒப்பினைப்பெறுதஎன்னலுமாம்.

உஉ. வியல் - பெருமை. சே
ய் - மகன்.

உரு. வரம் - மேன்மை; தெய்
வனகையுமாம்; வடசொல்விகாரம்.

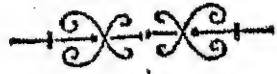
உசு. கதி - மோகனம்; வடசொ
ல்விகாரம்.

நஉ. தனிவத்து - சுத்தப்பிரம்
மம். வீந்திடா - அழியாத; ஈறுகெ
ட்டஎதிர்ப்பைப்பெயரொச்சம்.

நக. எய்த்து - மெலிவு; இது
தொழிற்பெயர்; வினை யெச்சமன்று;
(இதற்குமுன்) மெலிவினையுடை
யஎனப்பொருள்கொள்க. எச்சமாக
ப்பொருள்கோடல்சிறவாது.

நசு. கைதவம் - வஞ்சகம்; கித
வனதுதன்மைஎன்பதுபொருள்; த
த்திதாந்தம்; (கிதவன் - வஞ்சகன்).

உ-வது, சருக்கம்.

க. விடயத்து - லௌகிகவியாபாரங்களில்; சிற்றின்பத்தில் என்னலுமாம். ஒவிலா - ஒழிவில்லாத. களித்தும் - மகிழ்வேவாம்.

உ. நவத்துவாரபுரங்கள் - ஒன்பது துணைகளையுடையவுடல்கள்; புதியவாயில்களையுடையவூர்கள் என மற்றோர்பொருள் தொனித்தல்காண்க. நவம் - ஒன்பது, புதுமை. துவாரம் - துளைகள், வாயில். புரம் - உடல், ஊர்.

ங. பரிதி - பரிவேஷம்; இது, இலக்கணையாய்ச் சூரியனையுணர்த்திற்று; வடசொல் விகாரம். விம்பம் - எதிரொளி; வடசொல்விகாரம்.

சு. கண்டகர் - துட்டர்; கீழோருமாம்; வடசொல்விகாரம். விழுபிய - மேலான.

அ. பசுமண் - (பசுமை + மண்) பச்சைமண்; (நாமானமண் என்றபடி). ஒருமையாய் - நிச்சயமாய்; ஒருதன்மைத்தாய் என்றுமாம்.

க. பின்னபின்னங்களாக - வெவ்வேறுக.

கௌ. ஆச்சிரமம் - பிரம்மசர்யம் முதலிய நிலை; வடசொல் விகாரம். சந்நியாசிகள் - முற்றத் துறந்தோர்.

கஉ. விரை - வாசனை, புரை - குற்றம். தவிர் - நீக்குகின்ற.

கங. தாயை - தாயாகியரேணுகாதேவியை.

கச. வரி - கட்டப்பட்ட. சிலை - வில்; இதுகோதண்டம் எனப்படும். வேணி - சடை; வடசொல்விகாரம். வற்கலை - மரவுரி; வல்கலம் எனும் வடசொல் விகாரம்.

கசு. சுளித்து - கோபித்து. வினையம் - வஞ்சகம்; வடசொல் விகாரம்.

கஎ. ஏறு - எருது. தொழு-மாட்டுக்கொட்டம்.

கஅ. எள்ளுற - இகழ். அள்ளு

ற - நெருக்கமுற; (மிக என்றபடி). அமுது - சோறு. அடு - சமைத்தற்சூரிய.

உௌ. இறைஞ்சி - வணங்கி. திறம் - தன்மை. “ போலும் , ” நண்டுப்பில்போலி.

உக. தாய் - தாயாகியகேகசி. தந்தை - தந்தையாகியபிச்சுவஸ். வானார் - சூரங்குகள்; நரையொத்திருப்போர் என்பது பொருள்; வடசொல் விகாரம். புவனம் - பூமி; (எல்லா) முண்டாதற் கிடமாவது என்பது பொருள்; இது இடவாகு பெயராய்திலுள் ளோரையுணர்த்திற்று; வடசொல் விகாரம்.

உஉ. வறிதின் - கீழாக.

உங. பொன்றினன் - இறந்தான்.

உசு. வேய் - மூங்கில். சுத்தி - முத்துச்சிப்பி; (முத்துக்களை) யுண்டாக்குவது என்பது பொருள்; வடசொல் விகாரம்.

உஊ. கனகன் - இரண்யன், அவுணர் - அகமர்கள்.

உஅ. படாவதை - சாகாவண்ணம். அடாதென - (பிறர்) தகாதென்றுசொல்லும்படி.

உக. ‘ நன்றுதன்று, அடுக்கு இகழ்ச்சிப்பொருட்டு; வெகுளிப்பொருட்டுமாம்.

ஙௌ. சுபுத்திரர் - நன்மக்கள்; சு - நல்ல; புத்திரர் - புத்தன்னும் நாகத்தைத் தாண்டுகிப்போர் என்பது பொருள்; வடசொல் விகாரம்.

ஙக. சார்வு - பற்றுக்கோடு. பரிக்க - சுமக்க.

ஙஉ. மதலை - பிள்ளை.

ஙங. கோடி - கொள்வாய்; ஒருமைஎவல்.

ஙரு. மேதகு - சிறந்த. வீற்றிருக்கும் - வேறொருவர்க்கில்லாச்சிறப்புடனிருக்கும்.

௩-வது, சருக்கம்.

க. அடர்த்தல் - நெருக்கல்; பொருதலுமாம். தாவில்-குற்றமற்ற.

உ. ஞாலத்து - பூமியில்.

ச. ஏதும் - சிறிதும்.

டு. மாதூலன் - மாமன்; (தா யுடன்பிறந்தோன்) என்பது பொரு ள்; வடசொல் விகாரம். ஆழவீழ் விக்கும் - அழுங்கும்படிவிழ்ச்செய்யு ம்; மிகவும்விரும்பச்செய்யும்என்னு ம் இருபொருளுங்கொள்க. இனம்-சுற்றம். இனமே, அகழாரும்என்க.

சு. உவணத்திறை - கருடனை (வாகனமாய்க்கொண்ட) கடவுளா கியதிருமால். சங்கற்பம் - மனோவி யாபாரம்; வடசொல் விகாரம். சங் கற்பம், எழுவாய். மதிள், பெயர்ப்ப யனிலை.

எ. பதணம் - மதிலுண்மேடை. மமகாரம், மதிலுண்மேடையாமெ ன்க.

அ. இதுமுதல் ஐந்துகவிகள்கி லேடை. பின்னும் - (பகைவர்கள் ஊடுபுகாவண்ணம்) பின்னிக்கிடக் கின்ற, கொடி - படர்கொடிகளான வை, காதல் - (புகுவோருடல்களை க்கிழித்துக்) கூறுசெய்துகொல்லுத லை, பிரியாது - (தம்மிடத்திருந்து) நீக்காமல், உள்உணர்வு ஆ (க) - (கூர் மைவிஷயத்தில்) மெய்ஞ்ஞானம் போன்றதாக, முன்னும் - நினைக்க ப்படுகின்ற, கொடாரிக்கும் - கோ டாலிப்படைக்கும், முள்ஒன்று(ம்) - ஒருமுள்ளும், சிதையாது - அழியா மல், உன்னும் - மேலோங்கிவளா ற்கிடமான, கொடுந் தீ ஒழுக்கு ஆம் - கொடியதாவாக்கினி (காட் டித்தி) யின்வரிசையுண்டான, இழு க்கே - வழுக்குநிலங்களே, துன்னு ம் - நெருங்கின, பெருங்காடு - பெரியகாட்டாணல், அது - அம்ம தில், சூழ்கின்றது - சூழப்பட்டிருக் கின்றது; (எ-று.) காதல்-கொல்லு

தல்; கூறுசெய்தலுமாம்; இதுதொழி ற்பெயர். "உணர்வா" என்பதில் றுதொகுத்தல். "ஒன்று" இதில் உம்மைவிகாரத்தாற்றொக்கது. கொ டிகள் பிரியாது, சிதையாது உன்னுங் காடு, தீயொழுக்கு ஆம்காடு, இழுக்கு த்துன்னுங்காடு என்க. பின்னும் - (முற்கூறிய அம்மதிலரண்மாத் திரத் தோடமையாது) மேலும், காதல்- பெண்ணுசையாகிய காமமென்னும், கொடி - படர்கொடியானது, பிரியா து - நீங்காமல், உள்உணர்வு ஆம் - (எல்லாரும்சிறந்ததென்று) நினைக் கின்றஅறிவுஎன்னும், முன்னும் - (கோடாலிகளிலெல்லாம் மிகச்சிறந் ததென்று) நினைக்கப்படுகின்ற, கொ டாரிக்கும் - கோடாலிப்படைக்கும், முள்ஒன்று(ம்)-ஒருமுள்ளும், சிதையாது - அழியாமல், உன்னும் - கி ளர்ந்தெழுநின்ற, இழுக்கே துன்னும் - ஈனமேஅல்லது, கேடே நெருங்கின, கொடுந்தீஒழுக்குஆம் - துராசாரமா னிய, பெருங்காடு சூழ்கின்றதுஅது - பெரியகாட்டாணல் சூழப்பட்டிருக் கின்றதுஅம்மதில்; (என்றவாறு.) கா தலைக்கொடியாகவும் துராசாரத்தை க்காடாகவுங்கொள்க.

கூ. அடைவு - (பகையஞ்சா மை, உயிரைப்பெரிதாய் எண்ணு மைமுதலியகாவலாளர் அடைதற்கு ரிய) பேறுகளும், ஒன்றும் மைந்து - பொருந்தியவலிமையும், ஆவி - (பகைவர்மாட்டுக்கோபத்தான் எழு ம்) உயிர்ப்பும், ஒர்பொழுதும்அக லாது - ஒருபோதும் நீங்காமல், ந டைசென்றுபடரும் - (பகைவர்வ ரும்) வழிகளிற்சென்றுபரவிநிற்கின் ற, நன்காவலுடன் - நன்மையா கிய காவலாளர்களையும், விடயங்க ள் எவையேனும் - (இவர்கள் ப கைவர்கள் என்றறிதற்குரிய) சங்க திகள் எவையாவது, வெளிகாணு

முன் - வெளியிற்காணப்பட்ட வுடனே, போய் - சென்று, புடைமண்டி - (அவர்) பக்கலினெருங்கி, எறியும் - அடிக்கின்ற அல்லது, மோதுகின்ற, பல்பொறி - அநேக (தெய்வ) யந்திரங்களையும், அது-அந்நகர், கொண்டது - பெற்றிருக்கின்றது; (எ-று.) அடைவுங் காவலுந் தொழிலாகு பெயர்கள். தெய்வயந்திரங்களாதலின் விடயங்களை யுணருமென்க. தெய்வம் அதிட்டித்து நிற்கும் யந்திரம், தெய்வயந்திரமாமென்க. கண்டபின்னர்ப்போய்ப் புடைமண்டியெறிவதை, விரைவுபற்றிக் “காணுமுன்போய்,, என்றார்.

ஒன்றும் ஐந்து ஆவி- பொருந்திய பஞ்சப்பிராணன்களும், அடைவு ஒர்பொழுதும் அகலாது - (பூர்வஜன்மகன்மத்தாற்பெற்ற) உடலை ஒரு பொழுதும் விட்டு நீங்காமல், நடைசென்று படர்கின்ற - (அவ்வுடலையடைதற்குரிய) வழியிலே (பிறவியிலே) சென்று பாவுதற்குக்காரணமான, நன்கு - மிகுதியாகிய, ஆவலுடன் - பேராசையையும், விடயங்கள் - (சத்தாதி) விஷயபஞ்சகங்கள், எவையேனும் - யாவையேனும், வெளிகாணுமுன் - புறத்திற்காணப்படுமுன்னர், போய் - சென்று, புடைமண்டி - (அவற்றின்) பக்கத்து நெருங்கி, எறியும் - (மனதையவற்றினிடத்து) விரைவிற்கெல்லுத்துகின்ற, பல்பொறி - ஐந்தாகிய இந்திரியங்களையும், அதுகொண்டது - அந்நகர் பெற்றிருக்கின்றது; (எ-று.) அடைவு ஆகுபெயர். “படர்கின்ற ஆவல்,, என்பதனைப் “பிழைக்கின்ற மருந்து,, என்பது போற்கொள்க. ஒன்றல்லன பலவாதலின் “ஐந்து,, “பல,, எனப்பட்டது.

க0. குலகோபம் - (படைவீரர்) குலத்திற்குரிய கோபத்தினையும், அடு - (பகைவரைக்) கொல்லுகின்ற, உற்ற - (தருமமாகப்) பொருந்திய, கொலை - கொலையினையும், பாது -

காவலினையும் உடைய, அகத்தோர் - மனத்தினையுடையோரும், மறமன்றி - வலி அல்லது வீரத்தையன்றி, அறம் ஒன்றும் - ஒருதருமத்தையும், அலகு ஒடி - எல்லையற்று, உணரார் - அறியாதவரும், உலகோடி நொடியின்கண் உடன்மீளும் விசையார் - நொடிப்பொழுதிலுலகு முழுதும் ஓடியுடனே திரும்பிவரும் வேகத்தினையுடையோருமாகிய, பலகோடி படைவீரர்கள் பதுகொள்ளப் பெற்றது அந்நகர்; (எ-று.) பாது - காவல். மறத்தை அலகோடியும், பிறதருமத்தை வேண்டியவளவும், உணர்வார் என்க. குலத்திற்குரிய கோபமாகது:- பகைவர் அஞ்சிச்சாண்புக்கவிடத்தும் புறமுதுகிட்டோடியவிடத்தும் மிலதாகிப் புகாவிடத்தும் ஓடாவிடத்தும் உளதாகும் உத்தமகோபம் என்க. பதுகொள்ளல் - தங்குமிடமாகக்கொள்ளல்.

மறம் அன்றி அறம் ஒன்றும் அலகோடியுணரார் - பாவத்தை (அதருமத்தை) எல்லையற்று உணர்வதன்றித் தருமத்தைச்சிறிதும் உணராதவரும், உலகோடி நொடியின்கணுடல்மீளும் விசையார் - கணப்போதிலுலகவியாபாரத்திற்கென்று உடலின்மீண்டுபுகும் வேகத்தினையுடையோரும் ஆகிய, கோபம் - கோபம் என்போனும், அடு உற்றகொலை - கொல்லுதலைப்பெற்ற கொலையென்பவனும், பாதகத்தோர் - பாதத்துரோகன் என்பவனுமாகிய, பலகோடி குலப்படை - சிறந்த அநேககோடிபடைகளையுடைய, வீரர் - வீரத்தினையுடையோர், பதுகொண்டது அது - பதுகொள்ளப் பெற்றது அந்நகர்; (எ-று.) பெண்களிலும் வீரமுள்ளோருளாதலின், கொலையென்பாளையும் கூட்டி. மொழிந்தார். கொலையை யிந்நூலிற் பெண்ணாக வுருவகப்படுத்தியிருக்கின்றனர்.

கக. எதுபெற்றும் - (பகைவரான் இடித்தல் முதலிய) எத்தொழிலைப்பெற்றும், அயராமல் - தளராமலும், அமையாமல் - அடங்காமலும், மேன்மேல் - ஆகாயத்தில், வளர்கின்ற - உயர்கின்ற, பிழைகூர் - குற்றம்மிக்க, அவாஆம் - (உயரத்தில்) ஆசையையொத்த, வானம் - ஆகாயத்துள்ள, முயல்மதியாலும் - முயல் போன்றகளங்கத்தினையுடைய சந்திரனாலும், முடிகாண அரிதா (க) - தலைகாண வரிதாகும்படி, உயர் - உயர்ந்த, வான - பெருமையையுடைய, கிரிதுர்க்கம்ஒன்று - ஒருமலைமேற்கோட்டையை, அது - அந்நகர், உள்ளது - உடைத்தாயிருக்கின்றது; (எ-று.) அயராமலும் அமையாமலும் பெயராமலும் வளர்கின்றகிரிதுர்க்கம்; அவாஆம் கிரிதுர்க்கம்; அரிதா (க) வயர்கிரிதுர்க்கம்; வானகிரிதுர்க்கம் என்க. “மேல், இரண்டில்முன்னது ஆகாயம், பின்னது எழனுருபு. முயல் உவமையாகுபெயர். அரிதா, அரிதாக என்பதனீறுதொகுத்தல். கடைபடியிலுள்ள வான குறிப்புப்பெயரொச்சம். ஆசைக்கு ஓர்அளவில்லாதவாறு மலைமேற்கோட்டையின் உயரத்திற்கும் அளவில்லையென்க.

அயராமல் - தளராமலும், எது - எப்பொருளை, பெற்றும் - அடைந்தும், அமையாமல் - அடங்காமலும், மேன்மேல் - (யிசுவம்) பின்னும்பின்னும், பெயராமல் - நீங்காமல், வளர்கின்ற - அதிகரிக்கின்ற, பிழைகூர் - குற்றம்மிக்க, அவாஆம் - ஆசையாகிய, முயல் - (தள்ள) எத்தனிக்கின்ற, வான - சிதந்த, மதியாலும் - அறிவினாலும், முடிகாண அரிதா (க) - (தனது) முடிவிடம் காணமுடியா வண்ணம், உயர் - உயர்ந்த, வான - மேகத்தினையுடைய, கிரிதுர்க்கம்ஒன்று - ஒரு மலைமேற்கோட்டையை, அது உள்ளது

- அந்நகருடைத்தாயிருக்கின்றது; (எ-று.) முயல்மதி, வினைத்தொகை. அயராமலும், அமையாமலும், பெயராமலும் வளர்கின்ற அவானவும், அவாஆம் கிரிதுர்க்கம் எனவும் முடிக்க.

கஉ. நேராகவேசல்லும் நெறியின்றி - நேராய்ச்செல்லும் வழியில்லாமல், முற்றாஅறஜாதா - முடிவிடத்தைத்தீர அறியாமல், திருகிச்செல் - (புகுந்தோர்) மீண்டு செல்லுதற்குக்காரணமான, கோணல்உளவாய் - வளைவுகளைத்தம்மிடத்தேபெற்றனவாகி, ஆராதவறிவின்மையதுவல்ல தெனையும் - பொருந்தாத மதியின் மன்றி (வழியைப்பற்றிய) எனையும், பாராத - பார்க்கப்படாத, குடிவங்கொள் - வஞ்சகத்தைக்கொண்ட, வாசல் - வாயில்கள், பலவுள் - அநேகபிரிக்கின்றன; (எ-று.) இன்றி, உளவாய், பாராதவாசல், குடிவங்கொள்வாசல்என்க. தாராதஎன்பதனைத், திருகிச்செல் என்பதனோடு முடிக்க.

நேராக செல்லும் நெறியே இன்றி - நீதியாகவரும் நன்மார்த்தம் இல்லாது, அறம்உற்றுஓராது - தருமத்தைப்பொருத்தி ஆராயாமல், திருகிச்செல் - மாறிச்செல்கின்ற, உறுகோணல் - பிக்கமாறுபாட்டை, உளவாய் - உடையனவாகி, ஆராதவறிவின்மையதுவல்லதெனயும்பாராதகுடிவங்கொள் - பொருந்தாத அறிவின்த்தையன்றி மற்றெவற்றையும் பாராதவஞ்சகத்தைக்கொண்ட, வாசல்பலவுள் - பொறிகளாகியவாயில்கள்பலவுள்; (எ-று.) இன்றி, உளவாய், பாராத என்றே மன்றிமுடிக்க. “பாராத, முற்பொருளிற் செயப்பாட்டு வினையாயும், பிற்பொருளிற் செய்வினையாயும் பொருள்கொள்ளப்பட்டது. அறிவின்மை முற்பொருளிற் செல்வோர

து பாதையுணராத் தன்மை. பிற்
பொருளில் இயல்பாயுள்ள அஞ்ஞா
னம். ஒன்பதுவாசல் எனப்பொரு
ள்கொள்ளின் கோணலுளவாதலும்,
பாராதகுடிலங்கொள்ளலும் பொரு
ந்தாமையினப்பொருள் சிறவாதெ
ன்க. இதனானே ஐம்பொறிஞானே
ந்திரியம் எனப்படுவதாலும் என்க.

கூங. கால் - பாதம், தூண்; (சி
லேடை) முற்பொருளில் எண்ணலள
வையாகுபெயர். பழுக்கழி - விலா
ப்புறத்துக்கம்பு.

கூச. சாளரம் - பலகணி. சாக்
கிரமாதியீரிருதளம் - சாக்கிர ஸ்வ
ப்பண சுஷுந்தி தூரியஸ்தானங்க
ளாகிய நெற்றி, கண்டம், இதயம்,
நாபி என்னும் நான்கு உப்பரிகை
கள்; தளம் - உப்பரிகை. நாலுமு
கக்கண் - (மாடியின்மேலுள்ள மதி
ல்களின்) நான்குபக்கங்களிலும் (அ
ழகின்பொருட்டு அமைக்கப்பட்ட
விளைவான) சிறுதுவாரங்கள்; நாற்
புறமும் (நோக்குங்) கண்கள்; சி
லேடை; முகம் - திக்கு, வாய்;
கண் - துவாரம், நேத்திரம்.

கூரு. காமினி - காமம் பிரகந்த
பெண்; வடசொல்லிகாரம். ஊழை
க்கால் - கடுங்காற்று; ஒருபொருட்
பன்மொழி. உம்பர் - மேலிடம் (ஆ
காயம்).

கூஎ. பாரித்து - பருத்து. திர
ண்டகல் - உருண்டகல்; இது உல
ம் எனப்படும். சிக்கென்ற - உறு
தியான. கங்குல் - இருள். ஆதி
த்தர் - அதிதியிடத்திற் பிறந்தவர்க
ளாகிய சூரியர்கள்; அவராவார்:—
தாத்துரு, சக்கரன், அரியமன், நித்
திரன், வருணன், அஞ்சுமான், இர
ணியன், பகவான், திவச்சுவான், பூ
டன், சவித்துரு, துவட்டன் என்னு
ம் பன்னிருவர்; தத்திதாந்தம். வல்
லிருள் - வன்மையாகியஇருட்டு;
அதாவது:—பெரும்புறக் கடலின்பு

றத்துள்ள இருட்பூமியிற்செறிந்தநீங்
காஇருள்; அவ்விருள் எக்காலத்தும்
நீங்காதாதலின் வல்லிருளாயிற்று.

கூஅ. நசை - ஈண்டுப்புகழ் என்
னும்பொருட்டு; வசை என்னுயித
ன்மறுதலை பின்னர் வருதலான். ப
சை - அன்பு.

கூக. இலக்கு - கட்டிலனுக்கு வி
தையமாதல்; லக்ஷியம் என்னும் வட
சொல்லிகாரம்.

கூஉ. மந்தன் - சனி; வடசொ
ல்லிகாரம். மால் - பெருமைபொ
ருந்திய; திருமால்போன்ற என்று
மாம். வரை - கணு; இதுசினையா
குபெயராய் மூங்கிலையும் அதுதானி
யாகுபெயராய் மலையையுமுணர்த்த
லின் இருமடியாகுபெயர்.

கூக. அவகுணம் - திக்குணம்;
வடசொல் விகாரம். சந்தம் - சந்த
னம்.

கூஉ. வாலி - தாண்டி. கறங்கு
- காற்றாடி. கடவி - செலுத்தி.
விடயம் - லௌகிகவியாபாரம்; வ
டசொல்லிகாரம்.

கூங. வெற்பு - மலை. அற்பு -
அன்பு; வலித்தல்லிகாரம். மேலி
ல் - சிறந்தவிடம்; பரமபதம் என்ற
படி.

கூச. தனு - வில்; பிரார்த்திக்க
ப்படுகிறது என்பதுபொருள்; வட
சொல்லிகாரம். துரங்கம் - குதி
ரை; விரைவிற்செல்வது என்பது
பொருள்; வடசொல்லிகாரம்.

கூரு. காயம்-புண், உடல்; சிலே
டை; பிற்பொருளில் வடமொழித்த
ற்சமம்; (அவயவங்களாற்) கூட்டப்ப
டுகிறது என்பதுபொருள். புண்வரு
விக்கும் என்றும், உடல்வருவிக்கும்
அதாவது பிறவியைத்தரும் என்று
ங்கொள்க. விபரீதநெறி - மாறுபா
ட்டுவழி. பதாதி - காலாட்படை;
வடசொல்லிகாரம்.

உசு. வயங்கு - ஒளிசெய்கின்ற. குலவு - பிரகாசிக்கின்ற. பகிரண்டம் - (துருவசக்கரத்திற்கு) வெளியிலுள்ள அண்டங்கள்; வடசொல்லிகாரம்.

உஎ. அங்கண் - அழகிய இடம். அமைதி - நிகழ்ச்சி. கவிதை - குடை; (தலைக்குமேற்)கவிக்கப்படுவது என்பது பொருள்.

உஅ. ஆலம் - விடம்; வடசொல்லிகாரம். கொடுங்கோல் - கொடிய அரசாக்கி; அரசாக்கியின் கொடுமை கோலின்மேலேற்றப்பட்டது; ஒளபசாரிகம் எனப்படும்.

உக. திறை - அரசிறை.

ஙஉ. சிந்தாசூலம் - மனக்கவலை; வடமொழித் தீர்க்கசந்து.

ஙங. ஒன்றார் - பகைவர்.

ஙரு. குருளை - குட்டி. கரடம் - மதம். வீந்து - இறந்து. வாகை - வெற்றிமாலை.

ஙசு. சூட்சி - ஆலோசனை.

ஙஎ. பொருளோ - பெருங்காரியமோ; எளிதின் முடிக்கற்பாலது என்றபடி.

ஙஅ. ஈரம் - அன்பு. பேர் - கீர்த்தி.

ஙக. ஒருக்கி - அழித்து. அடைய - முழுதும்.

சக. நாகரீகம் - சாதாரியம்; வடசொல்லிகாரம்.

சஉ. நியமம் - நிபந்தை; ஆசாரமுமாம்; வடசொல் விகாரம்.

சங. கேதனம் - விருகைக் கொடி; (இன்னொன்றை) தறிதற்குரியது என்பதுபொருள்; வடசொல்லிகாரம். மந்தானிலம் - தென்றற்காற்று; வடசொல்லிகாரம். பாளிதம் - கற்புரக்குழம்பு.

சசு. சுருப்புநாண் - (சுரும்பு + நாண்) உண்டாகிய வில்லிடைக்கயிறு. உடற்றி - போர்புரிந்து.

சரு. கறிக்கும் - கடிக்கும். புரு

ரம் - புருவம். கொற்றம் - வெற்றி.

சஎ. சீவிதம் - உயிர் வாழ்க்கை; வடசொல் விகாரம்.

சஅ. முகமன் - உபசாரவார்த்தை.

சக. இவுளி - குதிரை.

ருஉ. மற்கடமுட்டி - குரங்குப் பிடி; வடசொல் விகாரம். பதாநை - விருதுக்கொடி; அசைவது என்பதுபொருள்; வடசொல் விகாரம்.

ருஎ. கறுப்பது - கோபிப்பது. சவரம் - சாமரம்.

ருஅ. கமை - பொறுமை; கஜமா என்ற வடசொல்லிகாரம்.

ருக. முனை - போர்க்குரிய; நுனி என்றமாம். குழைவது - வாட்டமாயிருப்பது. கயம் - யானை; மதிக்கிறது என்பதுபொருள்; கஜம் என்ற வடசொல்லிகாரம்.

சுக. கொம்புவர் - வலியுற்றோர்; வறியவருமாம். திரிசூல - பம்பைமேளம். விகடம் - அழகானது; பெரியதும் ஆம்.

சங. சிலிதை - தண்டிக்கை; மங்களப்பிரதமானது என்பது பொருள்; வடசொல்லிகாரம். மலினாசாச்சியம் - வீண் எண்ணம்; வடசொல்லிகாரம். காணி - உரிமை.

சரு. கண்ணை - தூண்டம். அங்னை - தாய். அணிகம் - சேனை; (மேறுபடுத்தி) அடைக்கப்பட்டாது என்பதுபொருள்; வடசொல் விகாரம்.

சசு. விசித்தி - கட்டுவாய்; நிச்சயனது மனைவி என்றும்கொள்ளலாம்.

சஎ. வாகி - குதிரை; வேகமுடையது என்பதுபொருள்; வாஜி என்னும் வடசொல்லிகாரம்.

சக. வடி - கூர்மைபாண; வடித்த என்றுமாம்.

சக. காமதத்திரமேன - மன்மதஞ்ஞடையாகிய சக்கிரனைப்போல; (பிறர்) இன்பச்சாலையென்றுக-

ஹும்படி என்னலுமாம்; வடசொல்
விகாரம். கழறி - சொல்லி.

எங. திதம் - அக்கினி.

எசு. வீறு - பெருமையடைகி
ன்ற.

எசு. நஞ் - கள்.

எஅ. கழல் - ஆடவர்கொடை
யானும் வீரத்தானும் அணிந்து

கொள்ளும் வீரகண்டையெனப்படு
ம் காலணி.

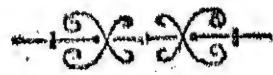
அர. கேட்டி - கேட்பாய்.

அக. வரைவு - விவாகம். பா
ஷண்டவிஞ்சை - ஸம்ஸாரபந்த

ஹேது பூதமான அஸந்தாஸ்திரஸம்
பிரதாயம்; வடசொல் விகாரம்.

அசு. அடங்கலும் - முழுதும்.

சு-வது, சருக்கம்.

ங. சிங்கலுறல் - குறைவடைத
ல்.

சு. உருக்கியது - சுருக்கிற்று.

ரு. என்பிலது - புழு. சார் -
பக்கம்.

சு. அரண் - காவல். இரவி
மைந்தன் - நண்டுச்சுக்கிரீவன். ப
தரிகாச்சிரமம் - சாஸ்வதி நதிக்கரு
கிலுள்ளதோர் புண்ணியவனம்;
வடசொல் விகாரம்.

எ. பிண்டு - நெருங்கிய. மண்
டு - நெருங்கிய.

அ. வியன் - பெருமை.

சு. ஓரும் - ஆராய்கின்ற. பெ
ரும் - (பற்றுசுளிலிருந்து) பெயர்
கின்ற (நீங்குகின்ற). உழி - இ
டம். இருந்தவுழி என்றது இருந்
துழி என விகாரப்பட்டது.

கர. புல்லாய் - மான்.

கக. தஞ்சம் - சரண்புகுகோர்;
ஆகுபெயர். தகவு - நீதி; அதிவு
மாம்.

கஉ. தாமுமவர்க்கு - வணங்கு
வோரை; உருபுமயக்கம்; குவ்வரு
பு இரண்டாம்வெற்றுமைப்பொருளி
ல் வந்ததாதலான்; இதனை அபிழ்
த்தும் என்பதோடிக்க. வாரிதி-
கடல்; நீரைத்தரிப்பது என்பது

பொருள்; வடசொல் விகாரம். நா
வாய் - மாக்கலம். போழுமவர்க்கு
- பிளப்போர்க்கு. மரபு - வயிசம்.
மற்றையவர்க்கு மரபினும் உறவிலை
எனக்கூட்டுக.

கங. நீராமோ - தன்மையுள
தாருமோ. கூரிய - பிச்சு; இது
கூர் என்னும் பிஞ்சுபொருளைத்த
ரும் உரிச்சொல்லடியாய்ப் பிறந்த
குறிப்புப்பெயரெச்சம்; கூர்மையெ
ன்னும் பண்படியாய்ப் பிறந்தத
ன்று.

கசு. பரிக - விதம். முழையிலி
- ஒழுங்கினன். சுணக்கு - தன்மை.

கரு. தம்முன் - தமையன்.

கஎ. சீரகையன் - கண்டுமான
தன். மகன்றனக்கு உரைத்தது என
முடிக்க.

கஅ. உரிமை - உரிமைப்பொ
ருள்; பண்பாகுபெயர். பக்கை -
தூன்பம்.

கக. உழுவை - புலி.

உர. நீர்மை - (பெரும்) தன்
மை. இழையாது - செய்யாது.

உக. வான் - ஒளி; உரிச்சொல்.

உங. தானவர் - ததுபயிற்சித்
பிறந்தவசுரர்; தத்திதாத்தம். வெந்
ட்டு - தொடங்கி. மறன் - வீரம்;

மறம் என்பதனிறுதிப்போலி. ஐந் தாம்வேதம் - பாரதம் ; இதனைப் "பாரத:பஞ்சமோவேத: " என்ப தானுணர்க.

உரு. காலி-பசுக்கூட்டம். ஆரா - தெவிட்டாத.

உஅ. கமலம் - தாமரைமலர் ; முதலாகுபெயர் ; வடமொழித்தற் சமம் ; நீரையலங்கரிப்பது என்பது

பொருள். செவ்வி - அழகு. முரு த்தம் - (மயிலி)னிறகடி ; முருந் தம் என்பது எதுகைநோக்கி வலித் தல் விகாரம் பெற்றதென்றேனும் முருந்து என்பது சந்தியான்அம்மு ச்சாரியையோடு வலித்தலையும்பெ ற்றதென்றேனுங்கொள்க. நகை - பற்கள்.

உக. கோவியல் - ராஜலக்ஷண ம். பாலிக்கும் - கொடுக்கும்.

நி-வது, சருக்கம்.

உ. இதறெனும் - பகைவரைய ழிக்கின்ற ; இகல், பண்பாகுபெ யர்.

உ. நடுபட்டு - பெருமைகெட் டு ; வலிகெட்டு என்றுமாம்.

உ. சிமிழ்ப்புண்டு - கட்டுப்பட் டு ; உண், செயப்பாட்டு வினைவிருதி. உறுகண் - துன்பம்.

உ. மதார்த்தகாரம் - மதமாகிய பேரிருள் ; வடசொல்லிகாரம்.

உஉ. தனை-கட்டு. உழையர்-மந்திரி கள் ; பக்கத்துள்ளோர் என்பதுபொ ருள்.

உஉ. வேந்து - அரசன் ; இது சொல்லானவிறினை பொருளானாய ர்திறினை ; பின்னுலிவாவாறுவருவத னையுய்த்துணர்க. கோசாம் - வி தெயம் ; அதாவது புலப்படல்.

உக. சித்திரம் - மெம்போற்றிப சம்பொய்.

உரு. புங்கவ - மேலானவனை! அண்ணாமலி. இயம்புவதாகிய பு ன்சொலும் எனக்கூட்டுக.

உக. இந்துனம் - விறகு ; (அக் கிணியைப்) பிரகாசிக்கச்செய்வது எ ன்பதுபொருள் ; வடசொல்லிகாரம்.

உக. வறிதுடையர் - சிறுமையு டையவர்.

உஅ. ஓங்கல் - மலை ; தொழி லாகுபெயர். குறுமுனி - அகஸ் தியர்.

உக. நாள் - புதிய ; (அன்று பூத்த என்றபடி).

உஉ. மேவலர் - பகைவர்.

உக. எழு - ஏழாகிய ; எழுகின் ற என்னலுமாம் ; பிற்பொருளில் வினைத்தொகை.

உரு. ஒற்றர் - உருமாறிச்சென் றுண்மைபுணரும்வேவுகாரர். கா லியர்கள் - தூர்த்தர் (காமத்தினை யுடையவர்கள்).

உக. தானை - சேனை. கம்பலை- அச்சம், துன்பம், ஒலியுமாம்.

உஅ. துவரை - துவரகாபுரி ; வடசொல்லிகாரம். மங்கையர் - ஈ ண்டுக்கோபிகாஸ்திரீகள். உட்கொ ண்டதாகியதுறவு எனமுடிக்க.

உரு. பார்ப்பு - பறவைக்குஞ்சு. கொடி - காக்கை.

உக. வாரிசம் - தாமரைமலர் ; முதலாகுபெயர் ; வாரிஜம்என்னு

ம் வடசொல்விகாரம் ; நீற்றேரூன்
றுவது என்பதுபொருள். முகுளி
த்து - குவித்து. ஒவ்வார் - பகை
வர். விழைவு - விருப்பம்.

நந. காதும் - கொல்கின்ற. பு
ரவலன் - ரகுகணன் அல்லது,
சவ்வீர மகாராஜன். ஊர்தி -
வாகனம் ; ஏறிநடத்தப்படுவது எ

ன்பதுபொருள்.

நச. பரியும் - இரங்குகின்ற.
துரிசு - குற்றம். திரியம்பகன் -
ஜர்முனிவன் ; ஈண்டுமுகக்கண்ணொ
கிய சிவபிரானன்று.

நரு. கைந்து - வெறுத்து.

நஅ. குழல்-சுற்றிடம்; தொழி
லாகுபெயர்.

நக. உருற்றுதல் - செய்தல்.

சு-வது, சருக்கம்.

ந. தென்பால் - தெற்குப்பக்
கம் ; ஈண்டுஇயமலோகம்என்னும்
பொருட்டு.

ச. தெவ்-பகைவர்; சொல்லான் அ
ஃறிணை பொருளானுயர்திணை. து
ருவி - தேடி. குறும்பு - பொல்லா
ங்கு.

ரு. முரண் - வலிமை.

சு. செவிக்கு - செவியில் ; உரு
புமயக்கம்.

எ. துவர்த்து - கசப்புக்கொண்
டு,சிவந்து. இடைச்சேரி-ஆயர்பாடி;
இது கோகுலம் எனப்படும்.

க. சோகானலம் - (சோக +
அனலம்) துக்கமாகியதீ ; வட
மொழித்தீர்க்க சந்தி.

கௌ. வடியா - வற்றாத. தொந்
திவயிறன் - விநாயகக்கடவுள். கடு
ம்பெண் - வல்லபை. நிருவாணம்
- ஆடையின்மை ; வடசொல்விகா
ரம்.

கக. சிறுப்பிள்ளை - சிறியமகனா
கிய முருகக்கடவுள் ; பகரம்விரித்
தல்விகாரம். மாடு - பக்கம். மரம்
- ஈண்டுவேங்கைமரம்.

கஉ. தாபதன் - ஈண்டுக்கொள்

தம முனிவர் ; வடசொல்விகாரம்.
கோசம் - ஆண்குறி ; வடசொல்வி
காரம். சிலபுராணங்களில் இந்நி
ரன் ஆண்குறிபெற்றதாகவுங் காண
ப்படுகிறது. வாவல் - வெளவால்.
நால - தொங்க. நந்தாது - கெடா
மல். நாகாதிபன் - விண்ணிந்திரம்
வாகுகிய இந்நிரன். மந்தாரம் -
பஞ்சதருக்களில் ஒன்று; சந்திரா
விக்கச் செய்வது என்பதுபொருள் ;
வடசொல்விகாரம்.

கச. மருந்து - ஓளவெதும், அபி
ருதம் ; சிலேடை.

கரு. போது - மலர்.

கக. பை - பாம்பின்படம். அ
ராவரசு - ஆதிசேஷன்.

கஎ. குழு - கூட்டம். பாயல் -
படுக்கை. பணி - ஆபரணம். சா
பம்- வில்; சபத்தால் (மூங்கிலாற்)
செய்யப்படுவது என்பதுபொருள் ;
தத்திதாந்தம்.

கஅ. அட்டமாசனம் - என்ன
கைச்சர்ப்பங்கள் ; அவையாவன :
வாசுகி, அனந்தன், துக்கன், சங்க
பாலன், குணிகன், பதுமன், மகாப
துமன், கார்க்கோடகன் என்பவர்கள்.

இவைமுறையே கிழக்குமுதலிய தி
க்குக்களிலிருந்து பூமியைத்தாங்கு
கின்றன.

௧௧. கண்ணுருவிடனில் - பார்
க்கப்படாதவிடத்தில் ; இதனை உய்
யலாரும் என்பதோடிகையெக்க ; பா
ர்க்கப்படாத இடம் இல்லையென்று
ங்கொள்ளலாம் ; இல் முற்பொரு
ளில் எழுணுருபு ; பிற்பொருளில்
வினைமுற்று.

௨௦. பாமாத் திமிரம் - அக்ஞா
னமாகிய இருள் ; வடசொல் விகா
ரம். பாண - சூரியன் ; பிரகாசிக்
கிறவன் என்பதுபொருள் ; வட
சொல்விகாரம். என - என்ன? வி
னாவினைக்குறிப்பு ; எவன் என்பத
ன்விகாரம்.

௨௨. பாவம் - அதருமம் ; அபி
ப்பிராயமுமாம் ; வடசொல்விகாரம்.

௨௩. மூரல் - சிரிப்பு. அண்
னல் - பெருமையிற் சிறந்தோரைய
வினாவகன்.

௨௪. முகில் - மேகம்.

௨௫. கடாடம் - சுதவு ; காற்
றை மறைக்கிறது என்பதுபொருள் ;
வடமொழித்தந்தம்.

௨௬. கென்னல் - நேற்று.

௨௭. உடல்பிறிதொன்று - ஈ
ண்டியாதஞ்சரம்.

௨௮. பன்வம் - கடல்.

௨௯. இறுத்தோம் - கடன் செ
றுத்தோம்.

௩௦. இறும் - அழியும்.

௩௧. பிரயம் - நாகம் ; சுபமற்
றது என்பதுபொருள் ; வடமொழி
த்தந்தம்.

௩௨. தறுகண்ணன் - குரூரம்
அல்லது, அஞ்சாமையையுடையோ
ருகியுமாவகன்.

௩௩. அற்றில் - (யமுனா) நதி
யில். பெரிமோர் - பெருமையையு
டையவராகிய பராசரர். மணம் -
வாசனை. மணமெய்துவித்த தாவது

மச்சகந்தியினுடலில் இயல்பாய்விச
ம் மீன்நாற்றத்தைப்போக்கி யோச
னைகமமும் திவ்விய பரிமளம் உண்
டாக்கியது. இதனை மச்சகந்தி,
பரிமளகந்தி, யோசனகந்தி என்னு
ம் பெயர்களானேயே உணரலாம்.
மணம் என்பதற்கு விவாகம் எனப்
பொருள்கொண்டு சிலர் மயங்குபு ;
அது பொருந்தாது. மனமெய்துவி
த்து, என்றும் சில எட்டுப்பிரதிக
ளிற் காணப்படுகின்றது. சளன் -
(உடலாற்) பொய்யன் ; அனங்கன்
என்றபடி.

௩௪. இளைஞார்கள் - தம்பியர்
கள் ; அவராவார் :— சித்திராங்கத
விசித்திர வீரியர்கள். பெண்டிர் -
மனைவிகள் ; அவராவார் :— காசி
ராஜன் புத்திரிகளாகிய அம்பிகை,
அம்பாலிகை என்போர். ஐங்கோ
ல் - ஐந்து அம்புகள் ; கொல்லுதற்
ருக்கருவி கோல் ; கருவிப்பொருள்
விருதிபுணர்ந்து கெடும்போது முத
லீண்டது.

௪௦. பிரவிர்த்தி - தர்மாதர்மங்
கள் ; வடசொல்விகாரம்.

௪௧. பஞ்சாக்கினி - வேள்வித்
தி மூன்றும், ஒளபாசனாக்கினி ஒன்
றும், சூரியனாகியதொன்றுமாகிய
ஐந்துதி ; வடமொழித்திர்க்கசந்தி.

௪௨. உழை - மான்.

௪௪. அகரம் - அந்தணருறைவி
டம் ; அக்ரஹாரம் என்றவட
சொல்விகாரம் ; மேற்குங் கிழக்கு
மாகிய இரண்டு அக்கிரங்களிலும்
முறையே ஹரிஹரர்களது ஆலயங்
கையுடையது என்பதுபொருள்.

௪௫. சீரணித்து - சிதைந்து.
மாற்றி - மாறி ; தன்வினைப்பொரு
ளில்வந்த பிறவினை ; ஏனையவினை
யெச்சங்கள் தன்வினையாகலான்.

௪௭. பிரளயம் - ஈண்டு அளவு
குறியாது சேனை என்றமாத் திரை
யாய் நின்றது ; வடசொல் விகாரம்.

அரும் பதவுரை.

இறுத்தல் - தங்குதல்.

ருச. தாணு - சிவபிரான்; (பிரளயத்திலு) மிருப்பவர் என்பதுபொருள்; ஸ்தாணு: என்ற வடசொல்லின் விகாரம்.

ருசு. கறைமிடற்றன் - கருமை யானகழுத்தையுடைய சிவபிரான்; கறை, தொழிற்பெயர்; மிடறு - கழுத்து.

ருள. கின்னரம் - ஓர்வகைப் பக்தி; வடசொல்விகாரம்.

சுஅ. பழையார் - புராதனராகிய சிவபிரானது; ஓர்வைப்புப்பதியெனக்கொள்ளற்க; அது "பழையாறு,, ஆதலின். கச்சிப்பலதளி எனக்கூட்டுக.

சுக. அறப்பள்ளிகுமரி என்பது மோனையின்றாதலின், குமரியறப்பள்ளியென மாற்றப்பட்டது.

எ0. அசோகந்திரி, மந்தானம், நன்மற்குன்றம் என்பவற்றை அசோ

கந்தி, மந்தானம், மன்னற்குன்றம் எனத்திருத்திக்கொள்க.

எக. பிறைக்காட்டீர் என்பதோர்வைப்புப்பதியின்றாதலின், பிறைக்காட்டீர் என இருத்தல் சிறப்புடைத்து.

எஅ. பருதியூர் என்றதோர் விஷ்ணுத்திருப்பதியின்றாதலின், பருதியூர் எனத்திருத்தப்பட்டது.

அ0. உடு - நகைத்திரம்; (ஆகாயத்திற்) சுஞ்சரிப்பது என்பது பொருள்; வடசொல்விகாரம்.

அக. அலங்கல் - முமலை; தொழிலாகுபெயர்; அசைதல் என்பதுபொருள்.

அஉ. சத்தம் - எழு, ஒலையுமாம்; வடசொல்விகாரம்.

அங. ஒச்சி - செலுத்தி.

அடு. தமரம் - ஓசை.

அக. பச்சிமம் - மேற்கு; (சூரியனுக்குந் திசைக்குப்) பின் ஐயம், அது என்பதுபொருள். எயினர் - மேடர்.

எ-வது, சருக்கம்.

—❧—(❧)—

ச. உவரி - கடல்; உப்பினையுடையது என்பதுபொருள். தீரம் - கரை; வடமொழித்தற்சமம்.

ரு. இற்று - இத்தன்மைத்து; "இ,, என்னஞ்சுட்டடியாய்ப்பிறந்த குறிப்புவினைமுற்று.

சு. சாரர் - ஒற்றர்; (பலவிடங்களிலுஞ்) சரிப்போர் என்பதுபொருள்; வடசொல்விகாரம்.

எ. யோகினி - நண்டுச்சிவவிஷ்ணுபக்திகள்; சாதியொருமை; இது ஜாத்யேகவசனம் எனப்படும்.

க. தெள்ளியர் - அறிவுடையோர்.

கங. இடுக்கண் - துன்பம்; இடுங்குகண் என்பதன்மருக. மன்னகம் - தவனை.

கசு. சுரதரு - தெய்வ விருந்தமாகிய கற்பகம்; வடசொல்விகாரம்; தரு, (வெயிலைத்) தாள்நிலித்திறது என்பதுபொருள். பொன்னடீடம் - பொன்னுற் றிடையப்பட்ட ஆதனம்; வடசொல்விகாரம்; சென்னம் - ஸ்வர்ணம்; நன்றாய்ப்பிக்காசிப்பது என்பதுபொருள்; மட்டம் - அடையப்படுகது என்றுபொருள்படும்.

அரமகணிர் - தெய்வகணி, அவராவார்:— உம்பை, கண்கணி,

மேனகை, திலோத்தமை, கிருதாசி என்போர். அனவாதம் - எப்போதும்; வடசொல்விகாரம்.

கரு. வேழவி - யாகம்; எதுகைநோக்கிவேள்விவேழவிபாயிற்று. கள. மேல் - மறுமையில். போகம் - கூட்டம்.

கஅ. ஆக்கம் - செல்வம்; பெருக்கமுமாம்.

கக. சீற்றம் - கோபம். இடந்தால் - இடத்தில்; உருபுமயக்கம்.

உக. ஆர்ச்சிப்பது - சம்பாதிப்பது.

உக. மூக்குப்போனது அநிதி, சரஸ்வதி, சுவாஹாதேவி என்போர்க்கும், கைபோனது அக்கினிக்கும், மேனிகுழம்பிப்போனது சந்திரனுக்கும், விழிபோனது இந்திரனுக்கும், பகன் என்னுஞ்சூரியனுக்கும், பற்போனது பூஷா என்னுஞ்சூரியனுக்கும் என்க.

உஎ. தேசு - புகழ்; தேஜஸ்வன்ற வடசொல் விகாரம்.

உஅ. பல்க - பெருக.

உக. புத்தங்கள் - ஈண்டு அவற்றிற்குரிய தேவர்களைக் குறிக்கின்றது; அவராவார்:- பிரம்மன், ஹரி, ஹன், மஹேசன், சதாசிவன் என்போர்.

ஙஉ. மூல் - சிரிப்பு. ஆமா - ஆமாறு என்பதன் விகாரம். இகம் - இம்மை.

ஙக. கரதலாமலகம் - (கரத

ல + ஆமலகம்) உள் ளங்கைநெல்லிக் ணி; இது ஒருவிஷயத்தை நன்கறிதற்கு மைம கூறப்படும்; வடமொழித்தர்க்கு சந்தி. சாதம் - நிச்சயம். நித்தர் - (சந்தாரியங்களில்) மிக்க பற்றுடையவர்கள்.

ஙஉ. காந்தலா தியதேன - (காய்கள் பழுத்தற்பொருட்டுப்) புகை முட்டிவைத்து தியதுபோல.

ஙஉ. கழி - மிகுதிப்பொருளைத் தருவதோர் உரிச்சொல்.

சக. ஆயிடை - ஆவ்விடம்; சுட்டுநீண்ட வழியாகும்பெற்றது.

சஉ. வாயினதேயன் - கருடன்; வினையாமகன் என்பது பொருள்; தத்திதாந்தம், நயனம் - கண்; (பொருள்களை) அடையச் செய்வது என்பது பொருள்.

சக. லோபமும், உருநெறியும் நடந்திலது என்க; நெறி என்பதிலும்மை விகாரத்தாற் றென்கது.

சக. கையுற - ஒழுக்கமுற; அதுவது தெனியவன்றபடி. தேற்று இற - தேற்றும் வகையையே இறகின்ற; தேற்று தேறு என்பதன்விரித்தல்க்காரம்; தேற்றிடுவன ஒருமொழியாய்க்கோடல் கிறவாயையுணர்க. தேராயம் - தண்ணீர்; மகிழ்ப்பது என்பது பொருள்.

கக. வான் - மேகம்; இடவாகுபொய்.

கஉ. படியில் - பூமியில்; ஒப்பற்றவன் னுமாம்.

அ-வது, சருக்கம்.

—()—

ச. வதனம் - முகம்; பேசற்குரிய என்பது பொருள். நிகழ்ச்சி - மம் (உண்டாகிறது).

அவுணர் - (சம்பரன்முத

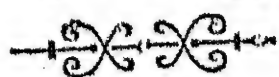
விய) அசுரர்கள்.

க. அருந்தி - நகரத்திராளுபமாயுள்ள வசிட்டன்மனைவி; இவர் கற்புடை மாதர்க்கு வாய்க்கப்படுவார்.

கக. தகை - தடை.
கஉ. மன்றல் - வாசனை. வனம் - அழகு.
உக. “உமதருட்டுணை” நலிந்து பொருள் கொள்ளத்தக்கது; உய்த்துணர்க.

உங. கலம் - மரக்கலம்; இது நாமேகதேசக்கிரகணம்; அதாவது:— ஒருபெயரின் ஏகதேசத்தைக்கூறிய மாத்திரத்தானேயே அப்பெயர்முழுவதையுங்கொள்வது; வீமசேனனென்பதில் வீமனென்பதுபோல.

க-வது, சருக்கம்.

உ. பற்றலார் - பகைவர். இற்றை நாள் - இன்று + நாள்; இன்றாகிய நாள்; மென்றொடர் வன்றொடராய் ஐகாரச்சாரியைபெற்றது.

சு. தொடையல் - மாலை; தொடுக்கப்படுவது என்பது பொருள்; அல் சாரியை.

ரு. ககனம் - ஆகாயம்; (தேவர்கள்) செல்லற்கிடமாவது அல்லது, (பகழிகளின்) சஞ்சாரப்பிரதேசம் என்பதுபொருள்.

கூ. நச்சு - விரும்பி; இதனைநடந்தஎன்பதோடியைக்க; நச்சுஎனப்பிரித்து வினைத்தொகையாக்கி யாகத்தோடியைத்தலுமாம். நச்சு + யாகம் - நச்சியாகம்; “உக்குறள்யவ்வரின் இய்யாம்” என்றபடிஉகரம் இகரமாயிற்று.

எ. சவுமியர்கள் - மனவொடுக்க முள்ளோர்.

க0. காமியக்கருமம் - பயன்கருதிச்செய்யப்படும்கன்மங்கள். அரம்பையர்கள் - தெய்வமாதர்கள்.

கக. வனம் - பதரிகாச்சிரமம்.
கஉ. போதகர் - உபதேசக்குருக்கள்.

கங. கைச்ச - கோபித்த; கைத்தஎன்பதன்போலி.

கசு. ஆடும் - வெளிவேஷம்போடுகின்ற.

கரு. யோகம் - அதிர்ஷ்டம்.

கௌ. கறையடி - யானை; உரல் போன்ற கால்களையுடையது என்பதுபொருள்; உவமைத்தொகைப்புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை.

கஅ. “ஒட்டுகின்ற” எனநிகழ்காலத்தாற் கூறப்பட்டது, இடைவிடாதோட்டிக்கொண்டே யிருப்பதையுணர்த்தற்கு.

உ0. “மூன்றேயகவும்” என்றபடி ‘ஹ, மொழிக்கு முதலில் அகரமாதலன்றிக் ககரமாகாதாதலின், அரிகர என்பது அரியர எனத்திருத்தப்பட்டது.

உக. திறம்பிடுனென் - மாறுபட்டவன். முறுவல் - சிரிப்பு.

க0-வது, சருக்கம்.

க. அடையார் - பகைவர். வாரணாசி - காசி; வரணை, அசிஎன்னும் நதிகள் ஒடுபிடத்துள்ளது என்பது பொருள்.

சு. தூமணம் - பரிசுத்தமான வாசனை; அதாவது:— புகழ்என்றபடி. தவிர்ந்தோர் - புத்தன், சமணன், கபாலிஎன்போர்.

க. பன்னசாலை - இலக்குடி-ரை; பன்னசாலா என்ற வடசொல் விகாரம்.

எ. கோடு - (யானைக்) கொம்பு; மலையுமாம். சுரதம் - புணர்ச்சி. விடர் - காமுகர்.

க. சமிதை - ஓமலிறகு. உபகரணம் - கருவிகள். பவித்திரம் - அநாபிகை அல்லது, ஆழிவிசலிலணியும் குசைமுடி. கையை முக்கிடைச் செலுத்திச் செலியிடைப் போக்கல், பிராணையாமத்தின் பொருட்டு. குழை - காதுணி; இது தானியாகுபெயராய்க் காதுணையுணர்த்திற்று.

கௌ. அக்கினிகோத்திரம் - பாவிவிசித்திக்காகக் கிரகஸ்தர்களுந் காலமாலையளிற் செய்யப்படும்திராய

ச்சித்தமாகிய அக்கினிகாரியம். சர்வக்ஞேட்சதர்-முற்றமுணர்ந்தோரும், சோமமுள்ள யக்ஞகர்த்தாக்களுமா னபெரியோர்.

கக. சித்தந்திரியர் - இம்பொறிவென்றோர்.

கஉ. அத்தியானம் - அந்தத்தியானம்; வேதம்ஓதல்அன்று; பெண்களைக் குறித்தலின்.

கரு. பாசம் - அன்பு. முடங்கல் - ஓலை; தொழிலாகுபெயர்.

கஅ. இடக்கயங்கள் - தேய்க்கொடிகள்.

கக. விதானித்து - மேற்கூட்டிகூட்டி; பெயரடியாய்ப்பிழந்த வினை

உௌ. இன்னணம் - இவ்விதம்; இன்னவண்ணம் என்பதன் மருஉ.

கக - வது, சருக்கம்.

உ. சுற்பம் - ஆசுவலாயியம், போதாயியம், ஆபந்தம்பம்முதலிய குத்திரகுபத்திலிருந்து வந்திக் கருமங்களைப்பிரயோகிக்கும்முறைவைக்கற்பிப்பது. புராணம் - உலகத்தின்கேருற்றம், ஒழிக்கம், முனிவர்களாசர்களின்மரபு, அவர்கள் சரித்திரங்கள்,மன்வந்தரம்என்னும் ஐந்து விஷயங்களை யும் விரலிக்கூறுவது; இது பஞ்சலக்ஷணம்என்றும் கூறப்படும்.

கஉ. கிருதகிர்த்தியர் - செயற்பாலசெய்துமுடித்தோர். கண்ணை - காரியம் (தொழில்).

க. அகந்தை - அண்ணாமலி. அத்தியானம் - வேதமோதுதல்; அத்யயனம் என்பதன்விகாரம். சுரம் - உதாத்தம், (எடுத்தலோசை) அதுதர்த்தம், (படுத்தலோசை)ஸ்வரீதம், (நலிதலோசை) ப்ராயம் (இவற்றின் வேரையுசை) என்பவை. பதம் - ப

தப்பிரிவு; நமஸ்தேவன்பதம்: தேவனைப்படுவது. கிரமம் - வேதத்தின் பதங்களை முன்பதத்தோடுப்பின்பதத்தோடுகூட்டிக்கூறுவது; உதாரணம்:—நமஸ்தே, தேவருத்ர; இதிற்பதங்கலிருமுறை கூறப்படல்கண்ணம்; தே இஈமுறைவந்திருத்தல்காண்க. சடை - இரண்வபதங்களை யெறித்துக்கொண்ட முதுவில்கோராயம், பின்னர்த்தலைமீழாயும், மறுபடியும்கோராயமாகக் கூறுவது; இதிற்பதங்கள் மும்முறைவால்கண்ணம்; உ-ம். நமஸ்தே, தேவமோ, நமஸ்தே, இதில் ஒவ்வொன்றும் மும்முறைவந்திருத்தல்காண்க. அவமோகம் - தலைமீழாகக்கூறுதல்; நமஸ்தேருத்ர என்பதை ருத்ரதேவம்: எனக்கூறல். ஆதிராகம் - கோராகக்கூறல். மங்களாசாரம் - மங்களகர்த்து.

கரு. அகதானி - (வேதத்தை மனனம்பண்ணிச்) சித்திப்பான்.

உபாத்யாயன் - உடனிருந்து வேத
மோதுவேவான். அத்தியாபகன் - வே
தம் ஒதுவிப்போன். நவநவமாக -
புதிதுபுதிதாக. நிவசம் - நான் ;
சிராத்தமுமாம்.

கூ. குருமதம் - பூர்வாதிமாஞ்சை
யிலோர்பிரிவு. பாட்டம் - பூர்வாதி
மாஞ்சையிற் பட்டாசாரிமதம்; தத்தி
தார்த்தம். சாலிகாநாதம் - பூர்வாதிமா
ஞ்சையிலோர்பிரிவு; இதுவேவான்மா
வையன்றிப் பரமான்மாவேதில்லை எ
ன்பது. மிச்சிரன் - வாசஸ்பதிமிச்சி
ரார்; பிரம்மஞத்திர சங்கராபாக்யத்
திற்கு (வியாக்கியானம்) செய்கவர்.
மகோததிஞத்தம் - யக்ஞாதிமாஞ்சை.
நியாயஞத்திரம் - தர்க்கவித்தை. கா
பிலம் - சாங்கியம் ; கடிலராற்றாடிக்
கப்பட்டது ; தத்திதார்த்தம்.

எ. மீமாஞ்சை - சுன்மதால் ;
இது பூர்வாதிமாஞ்சை. வியாகரணம்
- அக்ஷரம், சத்தம், அர்த்தம் என்ப
வற்றின் இலக்கணத்தை யுணர்த்து
வது.

அ. சும்பை - தேக்கு, உசிலைமுத
லிய மாங்களாற்செய்து ஏட்டினிரு
புறத்துங்கோக்கப்படுஞ் சட்டப்பல
கை ; இதனைச்சிவதருமோத்தரம்,
சிவஞானதானவியல் ௪௮-வது, செ
ய்யு னுரையாணுணர்க. பவுரிடப்
பொருள் - புருஷார்த்தம் ; தர்மார்
த்தகாமமோக்ஷங்கள்.

கூ. மாறன் - சடகோபர் (நம்
மாழ்வார்). பாஞ்சராத்திரம் - வை
ணவாகமம் இரண்டிலொன்று ; (ஐந்
திராத்திரிகளிற்கு றப்பட்டது) தத்தி
தார்த்தம். வைகாநசம் - வைணவாகம
மிரண்டிலொன்று ; நிகநசம் மந்தமா
னது என்பது பொருள் ; தத்திதார்த்தம்.

கக. தூசு - வஸ்திரம். முத்தி
ராதானம் - (சங்குசக்கா) முத்தி
ரை (அடையாளங்) கோத்தரித்
தல்.

கஉ. கணிகையர் - விலைமாதர் ;

(தனவான்களை மாத்திரமே) எண்
ணுவார் என்பது பொருள். மார்ச்
சாலம் - பூனை ; (எலிகளைப்பிடித்து
வீட்டைச்) சுத்தமாக்குவது என்
பது பொருள். குழைவு - வாட்டம்.
உரு - விக்கிரகங்கள்.

ககஉ. மூவர் - அப்பர், சுந்தார்,
சம்பந்தர். உருக்கெடுத்து - உடலை
யழித்து ; பிறப்பையொழித்து என்ற
படி ; உருக்கு எடுத்து எனப்பிரித்
து உருக்கம் (மனநெகிழ்ச்சி) உண்
டாக்கி என்னுங்கொள்ளலாம். குரு-
இழிந்த உலோகங்களைப்பொன் வெ
ள்ளியாக்கும் சிந்தாரம். கும்பி -
வயிறு.

ககி. தெட்டியது - வஞ்சித்தது ;
அபகரித்ததுமாம்.

கக. தண்டிலம் - அரிசி ; இச்
சகம் - முகமன் (உபசாரவார்த்தை).

கக. பொறி - அடையாளம்.
அங்காரம் - (மாத்துவர் நெற்றியில
ணியுங்) கரிக் (கோடு). அங்குலி
- விரல். செம்பு - தாமிரமோதிரம் ;
கருவியாகுபெயர். எத்துவார் - வஞ்
சிப்பார்.

கஅ. கமண்டலம் - கெண்டிகை ;
நீரை மத்தியி லுடையது என்பது
பொருள்.

கக. உபநிடதம் - பிரம்மத்தை
ப்பிரதிபாதிக்கும் வேத சிசுகள்.
அத்துவயிதம் - (ந + த்வைதம்)
இரண்டாவதற்ற வஸ்துவைப்பற்றி
யவிஷயம் (பிரம்மவித்தை). தெந்
றுரை - மாறுபடுமொழி.

உப. சிலாதலம் - கற்பதித்தத
ரை ; முதற்பதிப்பிற் றலத்திற்சிலர்
என்றிருந்தது ; சீர்க்கும்பொருட்கும்
ஒவ்வாமையினிவ்வாறு திருத்தப்பட்
டது.

உக. திரிதண்டு - மும்முனைக்
கோல். சீயர் - சிகாயக்மீனாபவீத
சகிதவைணவசந்நிராசிகள்.

உஉ. கலை - வஸ்திரம். “ இந்த

னைபேரும் பாக்கிவன்கமுகந்தோட்டம்,, என்பது, முற்கூறியயாவரும் ஒவ்வொரு வஞ்சகம்மாத்திரமுடையோர், இவனே எல்லாவஞ்சகங்களையும் ஒருசேர உடையோன் என்ற படி.

உரு. ஆச்சிரமம் - பன்னசாலை.

உசு. வடிம்பு - விளிம்பு.

உரு. சுதை - சுண்ணாச்சாந்து.

உசு. சாநவி - கங்கை ; ஜந்துவின்காதுவழி வந்ததாலிப்பெயர்த்தாயிற்று ; தத்திதாந்தம். வேதிகை - யாகசாலைத்திண்ணை. பட்டகசாலை - பண்டசாலை.

ருக. தம்பிகை - செம்பு. காசுண்டி - ஓர்வகைச்செம்பு. வட்டகை - சிறுகிண்ணம். கிடாரம் - கொப்பரை. தளிகை - உண்கலம்.

ருஉ. தீர்த்தவேதி - அபிஷேகநீர் விழும்படி வைக்கப்படுகிறதோர் பாத் திரம். தர்ப்பணம் - கண்ணாடி ; கர்விக்கச்செய்வது என்பதுபொருள் ; வடசொல்கிகாரம். கைம்மணி - சிறுமணி.

ருசு. யூபம் - வேள்வித்தம்பம். அரணி - தீக்கடைகோல் ; (அக்கிரிதன்னிடத்)தடையப்பெற்றது என்பதுபொருள்.

ருரு. சமி - வன்னிமரம் ; தோஷங்களைச் சமிப்பது (போக்கடிப்பது) என்பதுபொருள்.

ருசு. திருப்பள்ளித்தாமம் - கோயிற்பூமாலை. மஞ்சனம் - அபிஷேகம் ; மஜ்ஜனம் என்ற வடசொல்கிகாரம்.

ருஎ. கவின் - அழகு.

ருசு. சுத்தவாசமனம் - பரிசுத்தத்தின்பொருட்டு முக்குடிநீர்க்குடித்

த்கலம் - எறிமணி. பா

ல. நிரந்தரம் - எப்

சுஎ. அஞ்சலிசெய்யாது - வந்த

னைசெய்யாமல், மூசிய - மொய்த்த.

சுசு. மாச்சாவி - காமதேனு.

தேச்சு - தேய்த்து என்பதன்போலி.

பூச்சார் - பிராமணர்கள்.

ருஉ. கேள் - அன்பு. கடிமனை - அரண்மனை ; காவலையுடையவிடு என்பதுபொருள்.

ருக. கத்திரியர் - இரண்டாம் வருணத்தோர் ; கஷ்திரியர் என்ற வடசொல்கிகாரம்.

ருஉ. கருப்போ - அரிதோ.

ருரு. நிரா - நிரப்புகின்ற ; வினைத்தொகை.

ருஎ. மலுகி - குழம்பி.

ருசு. நவ்வி - மான். செவ்வியவர் - அழகினைமுடைய டம்பர்.

சுரு. மண்டலிகர் - இருபதுபோசனை விந்நீர்ணமுள்ள தேசத்தை ஆண்டவர். போது - புஷ்பம். பாதுகை - மாவடி.

சுரு. அவணி - பூமி ; (பிராஜைகளைக்) காப்பாற்றுவது அல்லது, (அரசர்களுந்) காப்பாற்றப்படுவது என்பதுபொருள். தனபதி - குபேரன்.

சுரு. மேதி - எருமை. தகர் - ஆட்டுக்கடா. பழனம் - வயல்.

சுரு. ஆகமம் - (ஆ - ஞானம், க - மோகனம், ம - மலநாசம்) மலநாசஞ் செய்து ஞான முண்டாக்கி மோகனத்தைக்கொடுப்பது ; சிவபிரானிடமிருந்துண்டானது என்றும் பொருள்கூறுவர். சோத்திரியர் - பிராமணப்பிறப்பு, சம்ஸ்காரம், வேதாத்யயநம் என்னும்மூன்றையும் ஒருசேரப்பெற்றோர் ; இதனை, ஜன்மநாபாரம்ஹணோக்ஞேய, ஸம்ஸ்காராத்விஜ்ஞவ்யதே, விப்ரத்வம் வித்யயாசாபி,த்ரிபிஸ்ரோத்ரியவ்யதே என்பதானுணர்ச்சு.

சுசு. நொய்யர் - தரித்திரர்.

சுஎ. விப்பிர - பிராமண! அண்மைவிளி ; (தன்னையும்பிறரையும்

பாவத்திலிருந்து நீக்கி) இரகழிப்ப
வன் என்பதுபொருள்.

எஉ. விகங்கன் - அன்னப்பற
வை ; ஆகாயத்திற்செல்வது என்பது
பொருள் ; வடமொழி வழக்குப்படி
புல்லிங்கம் (ஆண்பால்) பெற்றது.

எசு. சேனோர் - தேவர்கள் ;
ஆகாயத்துள்ளோர் என்பதுபொரு
ள். மகவான் - இந்நிவான் ; யாகம்
உடையவன் என்பதுபொருள்.

எரு. சதுமுகன்பதி - பிரம்மா
வின் இடமாகிய சத்யலோகம். அ
ண்டி - அடைந்து. கப்படி - சிறுண
ண்போன்றகால் ; குறுங்கால் என்று
மாம். மருப்பு - கொம்பு. தூப்படி -
பவளம்போற்சிவந்தகால். ஒதிமம் -
அன்னப்பறவை.

எசு. எழ்மாதவர் - சப்தரிஷிகள்.
முண்டகம் - தாமரை.

எஎ. எதில் - அந்நியமான.

எக. ஆணை - மெய்மை.

அஉ. புண்மேல் - (புள் + மேல்)
பறவையிது.

அசு. புறம் - பக்கத்தார் ; இட
வாகுபெயர் ; பக்கத்தில் என்றுமாம்.
பேர்.ஆம் - புகழுண்டாதற்குக்காரண
மான.

அசு. பிரதிட்டை - ஆலயத்திற்
ருபிக்கப்படுதல். அன்ன - அத்த
ன்மைய ; குலமுதலியன இல்லாத
என்றபடி ; சுட்டடியாய்ப்பிறந்த கு
றிப்புப்பெயரெச்சம்.

அஎ. சுற்பம் - பிரம்மஞயுள் மு
டியுங்காலம். சற்காரம் - உபசாரம் ;
குறங்கு - தொடை.

அஅ. வலைச்சிதன்பாற்பிறந்தவர்
- சத்யவதியிடத்துப்பிறந்த வேதவ்
யாசர். நாணற்றுற்றினிடைப்பிறந்
தவர் - கௌசிகர், திருமூலர் முதலி
யோர் ; திரணபிந்துமுனிவர் என்
பார் ஒருசாரார். கடத்திற்பிறந்தவர்
- அகஸ்தியரும், வசிட்டரும். வேர்

இத்திறினைப்பிறந்தவர் - நீலவே
கிதர், தூர்வாசர் என்போர். உள்ளத்
திற்பிறந்தவர் - வசிட்டரும், சனகா
தியரும். மானீற்றினிடைப்பிறந்த
வர் - ரிசபசிருங்கர் (கலைக்கோட்டு
முனிவர்). கிணியிற்றிற்பிறந்தவர்
- சுசுப்பிரம்மரிஷி.

அக. பழிப்பு - பகக்குறிபெற்ற
தாலாயிற்றென்க. “ எத்தனைமக
வான் ” இதில்மகவான் என்பது ப
ன்மையில்வந்த ஒருமை.

கக. பவரிடம் - ஆண்மை ; புரு
ஷன் தன்மை என்பதுபொருள் ; தத்
திதாந்தம்.

கஉ. தாதை - தந்தை ; (குலத்
தை) விஸ்தரிக்கச்செய்கிறவன் என்
பதுபொருள் (மானதன்). சேட்ட
ன் - மேன்மையற்றோன் ; ஈண்டுத்
தமயன் அன்று.

ககஉ. கொத்து - கூட்டம்.

ககசு. ஆசாரம் - ஒழுக்கம் ; சுத்
தமுமாம். வாசாலகம் - வாக்குவன்
மை.

ககக. வானிலங்கு - சிறந்தவிளங்
குகின்ற ; மேகம்போன்ற விளங்குகி
ன்ற என்றுமாம். தன்பெயர்கடிக்
காதைத்தொட்டுப் பிறர்கலைத்தொ
டுதல் அபிவாதனம் எனப்படும்.

கரு. சேவை - வழிபாடு.

கருக. கட்டுரை - உறுதிப்படச்
சொல் ; ஒருமையேயவல்.

கருஎ. னற்றம் - வலிமை. ஆற்
றுருமல் - பொறுக்காமல்.

கருஅ. ஒன்னலார் - பகைவர்.

ககரு. தாரகப்பிரமம் - பிரண
வமந்திரம் (ஓம்) ; தாரகமாகிய பிர
ம்மம் (அத்தைவதவஸ்து) என்றுமாம்.

ககக. தம்முரு - சாரூபம் ; இது
நால்வகைப்பதமுத்திகளில்ஒன்று.

கககஉ. நிருபன் - அரசன் ; நா
ர்களுக்கதிபன் என்பதுபொருள்.

ககஎ. தூர்த்தர் - காமுகர் ; வ
ஞ்சகருமாம்.

கஉ-வது, சருக்கம்.

—)0(—

உ. பை - பாம்பின்படம், அரா
வரசு - நண்டுவாசுகி என்னும் பா
ம்பு.

ங. மருள் - மயக்கம். சதிர -
நடனம்.

ரு. நரையான் - நீன்குத்திப்பற
வை. போத்து - செம்போத்து. வ
லியன் - கரிக்குருவி. சேரு - வயி
ரம். “போத்திகனரையான்” எ
ன்பது மோனையின்குதலின்,” நரை

யான்போத்திகனும், எனமாற்றப்ப
ட்டது. சிலபழையிரதிகளிலும் பின்
னர்க் கூறப்பட்டபடியே பாடம்.

க௦. மங்குல் - மேகம். சிந்துரங்
கள் - யானைகள்.

கஉ. அப்பிரதக்கணம் - இட
மாய்ச்சுற்றல். பிழம்பு - திரட்சி.

கக. சின்மதி - அற்புத்தி.

கச. மடங்கல் - சிங்கம்.

கங-வது, சருக்கம்.

—:~:—

க. சாருவாகன் - பிரத்யக்ஷத்தா
ற் காணப்படாதவை இவ்வொருங்க
ளாம் என்றாகலும் நான்முகன் ; உ
லகாயதனும் இவனும் ஒரேகொள்
கையுடையோர்.

ங. வழத்தி - அதித்து.

ச. துன்னும் - கிட்டுவான் ;
இதுநாற்பாற்படர்க்கைவினைமுற்று ;
நண்டு ஆண்பாலில்வந்தது.

ரு. விசையம் - வெற்றி.

சு. அந்தரம் - ஆகாயம்.

எ. வள்ளம் - கிண்ணம். உபவா
சம் - பட்டினி.

க. தீர்வையில் - தீர்மானத்தில்;
இதனைச் “கிறத்தார்கொல்லோ” எ
ன்பதேதாடியைக்க. காசினி - பூமி;
(பரசுராமராலே தகஷணையாகக்
கொடுக்கப்பட்டதாற்) காச்யபருக்கு
ச்சொந்தமானது என்பதுபொருள்;
காச்யபீ என்றவடசொல்லிகாரம்.

க௦. பொறித்த - எழுதிய. கை
மாட்டாதார் - கையால் ஏலாதவர்.

கஉ. இரண்டும் - (பொருளும்
இன்பமுமாகிய) புருஷார்த்தங்களி
ரண்டும்.

கங. அமுதம் - நீர். கூவல் -
கிணறு ; பூமிசம்மந்தமான நீரையு
டையது என்பதுபொருள் ; கூப:
என்றவடசொல்லிகாரம்.

கச. வான் - பெருமை. தூமம்
- புகை. சுத்தப்பாமாய் - முழுமு
டர் ; அறிவுவிதிதூங்கலவாது சுத்த
மாயிருக்கும் ஸ்வயம்புடத்தனத்தை
யுடையோர் என்றபடி. பாவம் -
அதிட்டநீனம் ; அக்கிரமம் எனல்
பொருத்தாது.

கரு. விசம்பு - ஆகாயம் (தேவ
லோகம்).

கக. தென்புலத்தார் - படைப்
புக்காலத்து அயனாற் படைக்கப்ப
ட்ட பிதூர்தேவதைகள் ; அவரா
வார்:— கவ்வியவாகன், அநலன், சோ
மன், யாமன், அரியமன், அக்கிளி
ஷ்வாத்தன், பர்ஹிஷன் என்னும்
எழுவர். தகனி - விளக்கில்எண்
வெண்பிறற்கும்பாகம் (அகல்). மல்
க - நிறைய.

கச. கிருச்சிரம் - பிராயச்சித்த
விரதம் ; பாபத்தைப்போக்கடிப்பது
என்பதுபொருள் ; இது பிராயச்சித்

தமாகிய விரதங்களின் பொதுப்பெயர் ; பஞ்சாமிருதத்தோ டாறுநாளுண்டு ஏழாநா ளுபவாசமிருப்பதாகிய ஓர் பிராயச்சித்தம் என்பாருமுளர். சாந்தபனம் - மூன்றுநாள் பகலிலும், மூன்றுநாள் இரவிலும், மூன்றுநாள் அநாசிதமாய்க் கிடைத்தவற்றையும் புசித்துமூன்றுநாள் பட்டினியாயிருக்கும்விரதம்; இதனைத் "தர்யஹம்ப்ரா தஸ்தர்யஹம்ஸாயம், தர்யஹமத்யாத யாசிதம், தர்யஹம்பாஞ்சநாச் நீயாத், க்ருச்ரம்ஸாந்தபனம்ஸம்ருதம்,, என்பதானுணர்ச்சு. முதல்நாள் தயிர் முதலியலகு வானபதார்த்தங்களை யுண்டு, மறுநாளுபவாசமிருப்பதாகிய விரதமென்று கூறுவாருமுளர் ; சந்தாபத்தாலுண்டாவது என்பதுபொருள்;

கோமூத்திரம், கோமயம், பால், தயிர், நெய், சுத்தஜலம் ஆகிய இவற்றை முறையே நாளொன்றுக்கொவ்வொன்றாய்ப் புசித்து இறுதி நாளிலுபவாசமிருக்கும் விரதம் என்றும் சிலர் கூறுகின்றனர்; ஆனால் இது மனு தர்மசாஸ்திரத்தில் "மஹா சாந்தபனம்,, எனப்படுகின்றது.

உ௦. விகடம் - வேறுபாடு.

உங். களபம் - கலவைச்சேறு ; யானைக்கன்றுமாம் ; பிற்பொருளில் நீரையடைவது என்பது பொருள். துணை - இரண்டு. அந்தரம் - பேதம்.

உரு. புல்லி - தழுவி. தலைப்பட்டான் - அடைந்தான்.

கசு-வது, சருக்கம்.

—)0(—

ங். நெறித்த - முறிப்புக்கொண்ட. விழிக்கவசமோ - (விழிக்க + வசமோ) பார்க்கமுடியுமோ ; (விழி + கவசமோ) நமது கண்களை மறைக்குங்கவசமோ.

சு. கனகன் - இரணியன். சிங்கம் - எண்ணெய்சிங்கப்பெருமான் ; அவயவங்களிற் சிறந்து இன்னொன்றறிதற்குரியதான முகம் சிங்கமுகம்போன்றதாதலின் சிங்கம் என்ற மாத்திரை கூறப்பட்டது ; அன்றிச் சிங்கம்போன்ற பெளருஷமுடையானைச்சிங்கமெனக் கூறினார் எனினுமாம் ; பிற்பொருளில் உவமையாகுபெயர்.

ரு. சவுமியப்படிவம் - சாந்தரூபம்.

எ. மகன் - மார்க்கண்டன். மறலி - யமன். சத்தி - சிவபத்தி.

அ. தண்டி - சண்டேசநாயனார். தேவி - மனைவியாகிய திருவெண்காட்டுநங்கை.

கூ. "மக்களை,, இது ஒருமைப் பொருளில் வந்த பன்மை ; மைந்தர்களுயாவரும் நாராயணர்களல்லராதலின், "மைந்தனை,, என்றிருத்தல் சிறப்புடைத்தாம். சண்டன் - யமன். அங்கிலன் - சாகரபுரத்தில் வசித்த ஓர்வேடன். சிவகங்குல் - சிவராத் திரி ; மாசிமாசத்துக்கிருஷ்ண பக்ஷ சதுர்த்தசி இரவு ; இது ஓர்விரத தினம்.

க௦. கொம்மை - அழகு, வட்டம், இளமை.

கங். கற்பனை - கட்டளை.

கசு. பன்னகம் - (பத் + ந + கம்) பாம்பு ; பதத்தால் நடவாதது என்பதுபொருள். பட்சியாசு - கருடன்.

கடு. இன்னம் - மேலும் ; இனி யுழ்கிய என்றுமாம் ; இன்ன எனப் பிரித்து இத்தன்மைய என்றும் பொருள் கொள்ளலாம்.

கக. ஒல்லை - விரைவு.

உக. அவதியிட்டு - எல்லைவைத்து. கொடு-கொண்டு; தொகுத்தல்.

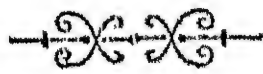
உஉ. இறைஞ்சி - வணங்கி.

உரு. தாய் - சத்துவச்சிரத்தை.

உஈ. விறல் - வலிமை. தலை - விலங்கு. பணி - கட்டளை.

உஅ. பேரையவள் - ஈண்டுச் சாந்தி. அநீர்த்திமகள் - மிச்சாதிட்டி. ஏதம் - துன்பம்.

கடு-வது, சருக்கம்.

க. விப்பிரமை - ஸ்திரீகளின் சிங்கராசேஷ்டை. மிச்சாதிட்டி - பொய்த்தோற்றம். சீறடி - (சிறுமை + அடி) சிறியபாதங்கள். மருங்கு - இடை. ஓசிய - துவள்.

உ. வேத்தவை - (வேந்து + அவை) ராஜசபை. பொன் - இலக்குமி ; தங்கமுமாம்.

ச. விரை - வாசனை.

ரு. வரையாச்செய்கை - ததாத்தொழில்.

எ. கறுப்பு - கோபம் ; உரிச் சொல் ; “ கறுப்புஞ்சிவப்பும்வெகுளிப்பொருள் , என்பதானுணர்ச்சு.

அ. வால் - வெண்மை.

க. தகரம் - மயிர்ச்சாந்து. தொடை - மாலை. சிகரம் - மலை, மலைமுடியுமாம். உகிர் - நகம்.

க(). பாதாதுகேசமட்டாய் - அடிமுதல் முடிவரை. வாடை - காற்று ; அன்றிவாடை மணம் எனக்கூட்டி மிக்கமணம் என்னலுமாம் ; இப்பொருளில் ஒருபொருட் பன்

மொழி. கட்டாரை - கண்ணாகிய கூர்மைபொருந்திய ; தாரை - கூர்மை. நெட்டாவி - பெரியஉயிர்.

கஉ. நறை - தேன். கொந்து - பூங்கொத்து.

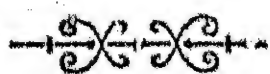
கரு. தாடிமேவு - உடுக்கையை யொத்த. மணி-பவளம் ; அழகுமாம். கோடு - கொள்கொம்பு.

கஎ. முருந்து - (மயிலின்) இறகடி. ஆகம் - மார்பு.

கக. நாளிலம் - பூமி ; குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல் என்னும் நான்கு நிலமுடையது என்பது பொருள் ; பண்புத்தொகையன் மொழி.

உக. சுகம் - கிளி ; சரிக்கின்றது என்பதுபொருள். மிகத்தோடு பொருவிழி-(மிகம் + அத் + ஓடு + பொருவிழி) மாடுகுடுபொர்புரி கின்றகண் ; (மிக + தோடு + பொருவிழி) காதணியை அல்லது, காதையிகமோதுகின்ற கண் என்றுமாம் ; மிகம் - (மருகம்) மான்.

கக-வது, சருக்கம்.

வளை மலரு நீலவிழியான்-மிச்சாதிட்டி, கிளியது ராகுபெயர். இதில் அது பகுதிப்பொருள்விகுதி.

நட. நெடுங்கால் - கடுங்காற்று.
நாண்மதி - பூர்ணசந்திரன்.

சு. தூபுரம் - பாதச்சிலம்பு ; து
திக்கப்படுவது என்பதுபொருள். அ
கீர்த்திமகள் - மிச்சாதிட்டி.

கூ. உழை - மான் ; இதனையாத
ரிப்பவர் முனிவர்கள்.

எ. பொய்யுறுமடக்கொடி - மிச்
சாதிட்டி.

கநட. போத - போதுமானதாகு
ம்படி.

கசு. செல்லாத - (தக்கதென்
று) ஒப்புக்கொள்ளப்படாத. வன்க

ணர் - வைரமுள்ளோர். முனை - மு
தன்மை. கவரிநாண் - கவரிமாணை
யொத்தநாணம் ; அதாவது :—கவரி
மான் ஒருசிறுரோமம் நீங்கப்பெறி
னும் உயிர்விட்டுவிடுவதுபோல் நா
ணம் சிறிதுகெடவரினும் உயிர்விட்
டுவிடற்குரிய நாணம் என்க.

ககூ. பொறித்தது - அயனொன்றெ
ற்றியிலாவது, சிரத்திலாவது எழுதப்
பட்டது.

கஎ. துவர் - பவளம் ; செம்மை
யுமாம்.

கஅ. விண்டவர் - பகைவர்.

கஎ-வது, சருக்கம்.

—:~:—

க. கருணையான் - கருணையென்
பாளுடன் ; ஆன் ஈண்டு உடனிகழ்
ச்சிப்பொருளின்மேற்று. அன்னான் -
(முற்சருக்கத்துக் கூறப்பட்டவனா
கிய) அந்தச் சத்துவச்சிரத்தையினு
டைய. உறையும் சந்ததி, அன்னா
ள்சந்ததி என்க. அது - சத்துவச்சி
ரத்தை பகைவராற் பற்றப்பட்டனள்
என்ற பொய்ம்மொழி.

உ. மலங்கி - கலங்கி.

சு. நானம் - கஸ்தூரி. நாவி -
கஸ்தூரிபிருகம்.

அ. அங்கு - விண்ணுலகு.

கக. ஏதிலார் - பகைவர்.

கஉ. கோடி - கொள்கின்றாய் ;
முன்னிலையொருமை வினைமுற்று.

கநட. பரிங்கன்னபுத்தி - தனக்
கென ஓர்நிறப்பின் நிச்சேர்ந்தவற்றின்
நிறத்தையே அடையும் பரிங்கைப்

போலத் தனக்கென ஓர்அறிவின் நிச்
சேர்ந்தவர்களின் அறிவையேகொள்
ளும் அறிவு.

ககூ. கோகுலம் - குயில்போன்ற
சாந்தி ; உவமையாகுபெயர்.

கக. சதுர் - நான்கு.

உஉ. துன்னார் - பகைவர்.

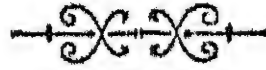
உசு. மேல் - பின்னர் ; இதுகா
லத்தின்மேற்று.

உரு. பீலித்தொங்கல் - மயிற்றோ
கைக்குஞ்சம்.

உசு. பாழ் - நெற்றிக்குறியின்மை.

உஎ. ஆனேர் - (ஆன் + நேர்)
பசுவினையொத்த ; பசுவினையொத்
தல் பரிசுத்தத்தானும், பயன்படலா
னுங், கருணையா னுமென்க. 'இப்பால்,
இதனை அடுத்தசருக்கத்து முதற்பா
ட்டுடன் கூட்டுக.

க அ-வது, சருக்கம்.

க. வைப்பு - இடம் (உலகம்).
திகம்பரசித்தாந்தம் - சமணநூல்
முடிவு.

உ. அவி - நெய். பசு - யாகத்து
க்குரியஆடு. விழிபுதைத்தல், கண்டு
முட்டுஉண்டாகாமைக்கும், செவிசே
மஞ்செய்தல், கேட்டுமுட்டு உண்டா
காமைக்கும் என்க.

கூ. அக்கமாலை - உருத்திராக்ஷ
மணிமாலை. அக்ஷமாலா என்றவாட
சொல் விகாரம்.

சு. அலமால் - துன்பம். அயி
ஞ்சை - கொல்லாமை ; அஹிம்ஸா
(ந + ஹிம்ஸா) என்ற வாடசொல்விகா
ரம்.

ரு. உறிக்கால் - (நீர்ப்பாத்திரம்
வைக்கும்) உறிக்கம்பு. வாமன் - அ
ருகன்.

சு. வாளா - வீணாக ; இடைச்
சொல், அடிகள் - குரு.

கூ. பேழ்வாய் - பெருவாய்.

கக. தங்கால்பேர்த்து இதில்தம்
அசை : தாம் என்பதன் விகாரம்
எனக்கொண்டுதமது எனப்பொருள்
கோடலமையாது : அடுத்தபாட்டில்
“ வருவானை , என ஒருமையாய் வ
ருதலின். தாலபலம் - பணம்பழம்.
துவராடை - காஷாயவஸ்திரம்.

ககூ. சவுகதநூல் - புத்தநூல்.

கரு. வாசனை - பொருளில்வழி
புழுளதாகுமதன்னுபகம்.

ககூ. சித்தாந்தம் - துற்பலவசன
ங்களைக் கண்டிக்கவல்ல பிரபல
வசனம்.

கஎ. செல்வழி - போகும்பொ
ழுது ; இதிலுள்ள வகாரம் உடம்படு
மெய் அல்லாதமெய். குண்டன் - ச
மணன் : (நீர்க்) குடுவையையுடைய
வன் என்பதுபொருள். கண்ணுற்று

ன் - இடத்தையடைந்தான் ; பார்த்
தான் எனக்கொள்ளற்க ; அவன்றன்
என்னும் அரும்வேற்றுமைத்தொகை
யை அடுத்துவந்திருத்தலான்.

கஅ. வினாவற்குவாராய் என்க.
சவுகதன் - புத்தன்.

உ.உ. பிறழ் - விளங்குகின்ற ; வி
னைத்தொகை.

உ.க. முடை - புலால்நாற்றம்.

உ.உ. தேறல் - கள். கண்டலமந்
து - (கண்டு + அலமந்து) கண்டிக
லங்கி.

உ.கூ. ‘ சமணன்னிது , இதிலு
ள்ள ‘ன், விரித்தல்விகாரம் ; பின்னு
மீவ்வாறு வருவதையுய்த்துணர்க.

உ.சு. வல்லை - வன்மையென்னு
ம்பண்படியாய்ப் பிறந்த முன்னிலை
யொருமைக்குறிப்புவினைமுற்று. ந
மம் - நன்காடு (மயானம்).

உ.எ. அபிசாரம் - மாணலோ
மம். அருதி - ஓமாக்கினியிற் பெய்
பொருள். எழுற - களிப்புண்டாம்
படி. பாசனம் - பட்டினிவிட்டுண்
ணல்.

உ.அ. நாதிக்க - ஒலிக்க ; பெயர
டியாய்ப்பிறந்தவினை.

உ.கூ. செம்பி - மூடி.

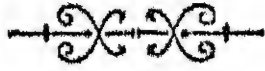
ககூ. இறைப்பொழுது - க்ஷண
நேரம்.

க.சு. இனியவோசை பயத்தற்
பொருட்டு இந்திரசாலம்என்பதுஇந்
தரசாலம் எனப்பட்டது.

க.ரு. மலபங்க - குற்றமாகிய
நோயினையுடையவனே ; அண்மை
விளி. பாறு - பருந்து.

க.கூ. கேளென - நன்னினர் அல்
லது, உறவினர்கேபால, கேட்பாயாக
என்று எனப்பொருள் கோடல்பொ
ருந்தாது ; பின்னர் ‘ எமக்கு , என்

க ௮-வது, சருக்கம்.

க. வைப்பு - இடம் (உலகம்).
திகம்பரசித்தாந்தம் - சமணநூல்
முடிவு.

உ. அவி - நெய். பசு - யாகத்து
கூரியஆடு. விழிபுதைத்தல், கண்டு
முட்டுஉண்டாகாமைக்கும், செவிசே
மஞ்செய்தல், கேட்டுமுட்டு உண்டா
காமைக்கும் என்க.

கூ. அக்கமாலே - உருத்திராக்ஷ
மணிமாலே. அக்ஷமாலா என்றவா
சொல் விகாரம்.

சு. அலமால் - துன்பம். அயி
ஞ்சை - கொல்லாமை ; அஹிம்ஸா
(ந + ஹிம்ஸா) என்ற வடசொல்விகா
ரம்.

டு. உறிக்கால் - (நீர்ப்பாத்திரம்
வைக்கும்) உறிக்கம்பு. வாமன் - அ
ருகன்.

சு. வாளா - வீணாக ; இடைச்
சொல், அடிகள் - குரு.

க. பேழ்வாய் - பெருவாய்.

கக. தங்கால்பேர்த்து இதில்தம்
அசை : தாம் என்பதன் விகாரம்
எனக்கொண்டுதமது எனப்பொருள்
கோடலமையாது : அடுத்தபாட்டில்
“ வருவானே , என ஒருமையாய் வ
ருதலின். தாலபலம் - பணம்பழம்.
துவராடை - காஷாயவஸ்திரம்.

கங. சவுகதநால் - புத்தநால்.

கரு. வாசனை - பொருளில்வழி
புழுளதாகுமதன்னாபகம்.

கக. சித்தாந்தம் - துற்பலவசன
ங்களைக் கண்டிக்கவல்ல பிரபல
வசனம்.

கங. செல்வழி - போகும்பொ
ழுது ; இதிலுள்ள வகரம் உடம்படு
மெய் அல்லாதமெய். குண்டன் - ச
மணன் ; (நீர்க்) குடுவையையுடைய
வன் என்பதுபொருள். கண்ணுற்று

ன் - இடத்தையடைந்தான் ; பார்த்
தான் எனக்கொள்ளற்க ; அவன்றன்
என்னும் அரும்பெற்றுமைத்தொகை
யை அடுத்துவந்திருத்தலான்.

கஅ. வினாவற்குவாராய் என்க.
சவுகதன் - புத்தன்.

உ. பிறழ் - விளங்குகின்ற ; வி
னைத்தொகை.

உக. முடை - புலால்நாற்றம்.

உஉ. தேறல் - கள். கண்டலமந்
து - (கண்டு + அலமந்து) கண்டிக
லங்கி.

உங. ‘ சமணன்னிது , இதிலு
ள்ள ‘ன் , விரித்தல்விகாரம் ; பின்னு
யிலாவது வருவதையுபத்தணர்க.

உச. வல்லை - வன்மையென்னு
ம்பண்படியாய்ப் பிறந்த முன்னிலை
யொருமைக்குறிப்புவினைமுற்று. ந
மம் - நன்காடு (மயானம்).

உஎ. அபிசாரம் - மாணாணோ
மம். அருதி - ஒமாக்கினியிற் பெய்
பொருள். எழுற - கவிப்புண்டாம்
படி. பாரணம் - பட்டினிவிட்டுண்
ணல்.

உஅ. நாதிக்க - ஒலிக்க ; பெயர்
டியாய்ப்பிறந்தவினை.

உக. செம்பி - முடி.

ஙங. இறைப்பொழுது - கண்ண
நேரம்.

ஙச. இனியவோசை பயத்தற்
பொருட்டு இந்திரசாலம்என்பதுஇந்
தரசாலம் எனப்பட்டது.

ஙரு. மலபங்க - குற்றமாகிய
நோயினையுடையவனே ; அண்மை
விளி. பாறு - பருந்து.

ஙக. கேளென - நன்னினர் அல்
லது, உறவினர்கேபால, கேட்பாயாக
என்று எனப்பொருள் கோடல்பொ
ருந்தாது ; பின்னர் ‘ எமக்கு , என்

னும் பன்மையிருத்தலான்.

ச௦. அக்கு - எலும்பு, கங்காளர் - உடன்முழுவென்பினை (அஸ்திபஞ்சரத்தினை) யுடையோர்.

சக. விரத்தர் - பற்றற்றோர் ; விரக்த: என்ற வடசொல்லிகாரம். கெழுமி - நிறைந்து.

சஉ. வாத்து - வருதல் ; தொழிற்பெயர். சிரத்தை - (இராசதச்) சிரத்தை, கரைத்தது - அழைத்தது. அலக்கண் - துன்பம்.

சங. செய் - சிவந்த ; செம்மை என்னும் பண்புப்பெயரின் விகாரம். அரி - இரேகை (கோடு).

சச. மொய்ச்சு - மொய்த்து ; போலி. மூசும் - மொய்க்கும். ஒதி - கூந்தல். மெய்ச்சிரத்தை - சத்துவச் சிரத்தை. 'துன்பம்நீங்கினார்', இது ற்றுன்பமென்னும் குணம் மாதரார் என்னும் உயர்திணைப்பெயரொசொர்ந்து உயர்திணை முடிபைப்பெற்றது நன். சூ - நட. எ.

சக. விலைத்தாசிமாதர் - கூலியை விரும்பும் அடிமைத்தொழில் செய்வோர் ; விலைமாதரன்று ; வேசை மாதர் எனவேறு கூறப்பட்டதாதலின்.

சஎ. இறைஞ்சி - வணங்கி. இரண்டாம்வற்றுமைத் தொகையில் லகரம் திரியாதாதலின், தொழிற் செய் என்பது தொழில் செய் எனத் திருத்தப்பட்டது. பின்னுயிவ்வாறு திருத்தப்பட்டுள்ளது.

சக. உம்பர் - தேவர்; இடவாகு பெயர். ஆழி - (பாற்) கடல்.

௩௦. மாந்தி - குடித்து. இன்ன - இவற்றை ; குறிப்புவினையாலணையு ம்பெயர்.

௩௨. வாசி - தன்மை ; நிமித்த முமாம். வகுளம் - மகிழம்பூ ; ரோகத்தைப் போக்கடிப்பது என்பது பொருள். பதரி - இலந்தைமரம் ; ஸ்திராமாயிருப்பது என்பது பொருள்.

பன்னி - பலபடக்கூறி.

௩௪. நடட்டம் - நடனம்.

௩௫. கயங்கள் - யானைகள்.

௩௬. எண்டுளங்க - மனங்கலங் கும்படி.

௩௭. செய்ய - சிவந்த ; செம்மை என்னும் பண்படியாய்ப்பிறந்த குறிப்புப்பெயரொச்சம். சித்தியாயது - கைகூடிற்று. ஊடு - ஏழனுருபு.

௩௮. அட்டமாசித்தி - அணிமா, மகிமா, கரிமா, இலகிமா, பிராத்தி, பிராகாம்மியம், ஈசத்துவம், வசித்து வம் என்னும் எண்வகைச்சித்திகள். உம்பர்மாதர் - தேவஸ்திரீகள்.

௪௦. நம் - (சமணனென்னும் நீயும், புத்தனும், யாணிமாகிய) நம் முடைய. கணிதம் - ஜோதிஷம்.

௪௧. வராடிகை - சோகி (பல கறை); வராடகம் என்ற வடசொல் விகாரம்.

௪௪. 'தானமும், இதிலுள்ள உம்மை சத்துவச்சிரத்தைபுக்கதானம் கூறுதலோடு என்னும்பொருளைத்த முவலின், இறந்ததுதழீய எச்ச உம்மை. நாள் - நகரத்திரம் ; திதியு மாம்.

௪௫. புராரி - சிவபிரான் ; முப் புரங்களுக்குச் சத்துரு என்பது பொருள்.

௪௬. தங்கை-சத்துவச்சிரத்தை. நங்கை - நமதுகைவசம்.

௪௭. எண் - தியானம்.

௪௮. கூறினான், இது ௪௪-வது கவியிலுள்ள கணிதன் என்னும் எ முவாயின்பயனிலை.

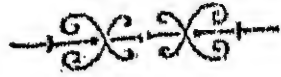
௪௯. ஏமம் - பொன், புதையல், இன்பம், காவலுமாம்.

௫௦. இயற்பங்கன் - ஒழுக்கங்கெ ட்டோன்.

௫௧. மாயி - மாயம்வல்லாள். புணர்த்தல் - உபாயஞ்செய்தல்.

௫௨. அட்டகாசம் - பெருநகை.

கக - வது, சருக்கம்.

க. துன்றர் - பகைவர். துடி - இடைசுருங்குபறை. கறங்க-ஒலிக்க. வடவாமுகத்தழல் - கடலிடை யுள்ள பெண்குதிரைமுகம்போன்ற வடிவினையுடையதோர்தீ ; வடவை - பெண்குதிரை; ஊர்வன்றவமுஞற்றும்போதவன்பாற்சென்ற நாரதாதிவர் ஓர் புத்திரனைப்படைத்தருள்க என, அவன் தனது துடையையோமாக்கி னிமேல் நிறுவி யோர்கூர்ச்சத்தாற் குடைந்து, சுவாலாமாலி அல்லது, ஓளர்வன் என்னுமோர் புதல்வனை உண்டாக்கிப்பின் பிரம்மன் வேண்டு கோட்கிணங்கி யப்புதல்வனைக்கடலி டையிருந்து, நீர்பெருகியுலகுக்கிடை யுறியற்றுவண்ணமதனைப்பருகும்படி கட்டளையிட்டான். அவ்வொளர்வ னேவடவைத்தீயாய்க்கடலிடை இரு க்கின்றனன்.

உ. அயிறங்கு - (அயில் + தங் கு) வேலாயுதந்தங்கிய. புயறங்கு - (புயல் + தங்கு) மேகங்கள் தங்கிய.

ங. வடி - கூர்மைபொருந்திய.

ச. தாமம் - ஒளி, மாலையாகிய என்னுமாம்.

டு. மாயத்தி - வயிரவி. பார்ப்பு - பறவைக்குஞ்சு.

சு. அனியாயவஞ்சி - வயிரவி. சேக்கை - (பகழிகளின்) படுக்கை. வேழம் - விளங்கனிக்குவருவதோர்நோய் ; யானையன்று. மதம் என்பதுவேழம் என்னும் சொற்கேற்ற அடை. இதனைத் "தூம்புடை நெடுங்கை வேழம்" என்னுஞ் சிந்தாமணிச் செய்யுளின் நச்சினுர்க்கினியர் உரையாணுணர்க. அந்து - நெல்வண்டு. எ. காகோதரம் - (ராகுகேதுக்

களாகிய தெய்வப்) பாம்புகள் ; காக கையின்வயிறுபோன்ற அல்லது, கா கம் என்னும் விஷத்தினையுடைய வயிற்றினையுடையது என்பது பொருள்.

க. அரந்தை - துன்பம்.

கக. தாழ் - (முழங்கால்வரையில்) தாழ்ந்த (தொங்கிய). வெரு ருபி - வயிரவி.

கஉ. இறுமுதற் பதினேழ்கவிக னைக்கலிவிருத்தமாயுங்கொள்ளலாம்.

கங. சதி - அழிவு.

கச. வாரணம் - யானை ; (சத் துருக்கலின் பலத்தைத்) தகைவது என்பதுபொருள்.

கரு. துன்மானிடன் - துச்சாத னன் ; தாரியோதனனுமாம். முன் னோன் இயற்றுதற்கருத்தா. பின்னோ ன் எவதற்கருத்தா.

கஎ. கோகனகம் - தாமரைமலர் ; கோகநதம் என்ற வடசொல்விகார ம் ; சக்கிரவாகங்கள் பேசுதற்கிடமா வது என்பது பொருள். கோதிலர் - (காமம், வெருளி, மயக்கம் என்னு ம்முக) குற்றங்களுயில்லாதவர்.

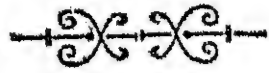
கஅ. நெகிழாது - தளராமல். ப ராமுகம் - பாராதிருத்தல்.

உ0. பான்மொழி - பால்போலு ம் மொழியினையுடையளாய சத்துவ ச்சிரத்தை ; உவமைத்தொகையன் மொழி.

உக. அல் - இரவு. தெறும் - அழியும் ; தன்வினைப்பொருளில்வந் த பிறவினை. நாயிறுஎழ, தெறும், அல்லார் இருள்போல் எனமுடிக்க. சன்னாகம் - போர்க்கவசம்.

உரு. ஒதிமம் - அன்னம்போன்ற சத்துவச்சிரத்தை ; உவமையாகுபெ

உக-வது, சருக்கம்.

க. மைத்துனன் - நியாயன்.
உ. உரும் - இடி.
டு. சோமநாதத்து வந்தோன் -
மானனாலனுப்பப்பட்ட ஒற்றன்.
கூ. தங்கை - (தருமன்) தங்கை
யாகிய சத்துவச்சிரத்தை.
கௌ. வார் - நீண்ட.
கௌ. முறுகு - முதிர்ந்த; வினைத்
தொகை. செறுநர் - பகைவர்.
கடு. ஒருப்படுமுன் - சம்மதிக்கு
முன். வேள்வி - விவாகம்.
கக. நிருபம் - கட்டளைப்பத்தி
ரம், வாவ - கடந்துவர.

உக. பாசத்தார் - அன்பாற்கட்டு
ப்படுதலையுடையோர்.

உடு. நெஞ்சும், முகமும், கணு
ம் ஆகிய கமலங்கள் என்க. பொன்னு
றும் - அழகுபொருந்திய; இலக்கு
மிதங்குகின்ற என்றுமாம். பூத்து -
மலர்ந்து.

௩௦. அருத்திகூர - ஆசைமிக.

௩௨. வதித்த - பெருகிய; தங்கி
யஎன்றுமாம். முற்பொருளில் வத்தி
த்த என்பதன் நெருத்தல்; பிற்பொ
ருளில்வதித்த என்பதன் வலித்தல்.

உஉ-வது, சருக்கம்.

க. சற்சங்கம் - நல்லோரிணக்
கம். அவ்வாசம் - நல்லோருடனிரு
த்தல்; வாசமாகிய சந்தனம் என்க.
வாசத்தை இரட்டுறமொழிதலாய்க்
கொண்டு மணம் என்றும் பொருள்
கொள்க. திமிர்ந்து - பூசி. கேள்வி
யாகிய குண்டலம் என்க.

உ. வியாசனுவல்குத்திரம் - பி
ரம்மகுத்திரம்; இது வேதாந்தகுத்
திரம், உத்தரமீமாஞ்சை என்றுங்
கூறப்படும். முன்னால் - முதல்
நூல்; அதாவது:- வினையினீங்கி
விளங்கிய அறிவின் முனைவனாலாவது
அவனருள் வழிப் பட்டோனாலாவது
கூறப்படும் நூல்; மேன்மையான
நூல்போற்செய்த ஆபரணம் என்
றும் பொருள்கொள்க. கோதை -

மாலே. வேய்ந்து - அணிந்து.

டு. அபயப்பிரதானம் - அடைக்
கலங்காத்தல். ஆழி - மோதிரம்.

கூ. வீக்கி - கட்டி. உத்தரியம் -
மேலாடை (அங்கவஸ்திரம்).

எ. நித்திலம் - முத்து.

அ. கடு - விடம். அஞ்சுருதார் -
பயப்படாதவர்களாகிய மோகனாதி
யர்களுடைய.

கூ. மாலாம் - கருமையாகிய, இ
ருள்சீர்த்து - இருளையொழித்து,
உலகெங்கும்வயங்கி - உலகத்தெல்
லாம் விளங்கி, யாரும் ஏலா - எத்த
கைமேம்பட்டோரும் ஒவ்வாத, மதி
யோர்கருத்துக்கும் எட்டாது - அறி
வினையுடைய வித்துவான்களுடைய
மனதுக்கும் எட்டாமல், உயர்ந்து -

(புகழால்) மேம்பட்டு, மேலாகிவி
ரிந்து - (தலையின்) மேலாய்த்திறக்
கப்பட்டு, ஒடுங்காதவியாபகம் - சிறி
தாகாத (மிகப்பெரிய) வியாபித்தல்,
தன்பாலாம் - தன்னிடம்பொருந்
ய, மதியாகிய - (பூர்ண) சந்திரன்
போன்ற, வெண்குடை பாங்கினு
ங்க - வெண்கொற்றக்குடைபக்கத்து
உயர்; என்க. வியாபித்தல்-குடைநி
றந்திருக்கும்பொழுதுள்ள சுற்றள
வைக் குறிக்கின்றது; அன்றிப்புக
ழான் மூவுலகத்தும் பாவுதலுமாம்.
மாலாம் - மயக்கமாகிய, யாரும்
எலாமதியோர் - எவருந்தமக்கீடா
காத மெய்ஞ்ஞானிகள், வியாபகம் -
அகண்டாகாரம், மதியாகிய - ஞா
னமாகிய, பிறவற்றிற்கு முன்னர்க்
கூறியாங்குகொண்டு சிலேடையா
ய்ப்பொருள்கொள்க.

கசு. கதி - மோகனம். விதி -
வேதாகமமுறை. நன்னெறி - நல்ல
பாறை; சன்மார்க்கம்; சிலேடை;
முன்னதாகலானும், பின்னதாகருத்
தானும், நடத்தற்குரியது.

கரு. அலர் - (வெண்டாமரை)
மலர்; மலர்வது என்பதுபொருள்;
கருத்தாப்பொருள்விசுதி புணர்ந்து
கெட்டது. வீறு - சிறப்பு; பெருமை
யுமாம்.

கசு. தாரகம் - பிரணவம் (ஓங்
காரம்). நாதம் - பிரணவத்தினோர்
அவயவம்; அகாரமாகிய கலையையு
டையது. இரண்டாம்வேற்றுமையு
ருப்பம்பயனுமுடன்றெருக்க தொகை
யிரட்டுமாதலின், தார்குழல்என்பது
தார்க்குழல் எனத்திருத்தப்பட்டது.
விதி - தீச்செயல்களைப்பொழித்துநற்
செயல்களைக்கூறுவதாகிய, வேதத்தி
ன் ஓர் பிரிவு. அர்த்தவாதம் - சைத்
வித லிங்கங்களி லொன்று; அ
தாவது:- ஸ்ருஷ்டி, ஸ்திதி, பிரள
யம், பிரவேசம், ஸம்பமனம், தத்து

வம்பதார்த்த பரிசோதனை, பலம்
என்னும் எழாநுந்தாற்பரியம்செய்
வது; கடவுளைக்கற்பபத்யங்களாற்
றுதிக்கும், வேதத்தின் ஓர் பகுதியு
மாம். சைத்வித லிங்கங்களாவன:-
உபக்கிரம உபசம்ஹாரங்கள், அப்பி
யாசம், அபூர்வதா, பலம், அர்த்த
வாதம், உபபத்தி என்பவை;
இதனை "உபக்ரமோப சம்ஹாரா,
வப்பியாசோ பூர்வதாபலம், அர்த்த
வாதோபபத்திச, லிங்கம் தாத்பர்ய
நிர்ணயே,, என்பதானுணர்க. பணை
த்த-பருத்த. படியாதாம்-முலை. பிரக
ரணம் - அத்தியாயம்.

கசு. அஞ்சுகோசங்கள் - அன்
னமயம், பிரணமயம், மனோமயம்,
விஞ்ஞானமயம், ஆனந்தமயம் என்ப
வை; கோசம் - உறை. சச்சிதானந்
தம் - உண்மையறிவானந்தம். உப
பத்தி - சைத்வித லிங்கங்களில்
ஒன்று; அதாவது:- "மண்ணி
னாலே,, முதலிய திருஷ்டாந்தங்
காவது. உபக்கிரமமுபசங்காரம் -
சைத்வித லிங்கங்களி லொன்று;
தூடக்கமும் முடிவும் தம்முள் ஒத்
திருப்பது; அதாவது:- "சௌம்
மிய! சத்தா மிதுவே முதற்கண்ணி
ருந்தது,, என்று தொடங்கி, "இந்த
ஐகத்தெல்லாபிதையே ஆன்மாவாக
வுடையது; இது தான் சத்தியம்.,,
என்றுமுடிவது. மாவாக்யம் - வேத
ங்களின் (நான்கு) மகா வாக்யங்கள்;
அவையாவன:-ப்ரக்ஞாப்ரம்மம், அ
ஹம்ப்ரம்மாஸ்யி, தத்வமஸி, அயமா
த்மாப்ரம்மம் என்பவை; இவை
முறையே ருக், யஜு, சாமம், அத
ர்வணம் என்பவற்றின் வாக்யங்
கள்.

கஅ. வருணம் - வர்ணக்கிரமம்.
அலங்காரம் - யமகம், திரிபு,ப்ராசம்
முதலிய சொல்லணிகளும்; உவமை,
உருவகம் முதலிய பொருளணிகளு

மாம். அலங்காரமாகிய பணி என்க. பிரமாணம் - அளவை ; உண்மைய துபவத்திற்குச்சிறப்புக்காரணம் ; அவைபிரத்யக்ஷம் முதலியன. விந்து - பிரணவத்தினோரவயவம் ; ககாராதி ங்காராந்தமாகிய பஞ்ச கலைகளை யுடையது. சத்தி-உமை. பூருவம் - சுக்லபக்ஷம். சத்தியென்னும் எழில் பூருவமென்னும் ஒளி எனக்கூட்டுக. கீதை - பகவத்கீதை ; இதுப்ராஸ்தானத்ரயத்திலொன்று ; மற்றவைப் பரம்மசூத்திரமும், உபநிடதங்களும்.

கக. கோயில் - அரண்மனை ; இலக்கணப்போலி. ஆதாம் - அன்பு.

உ௦. கலை - ஒளி. விதானம் - மேற்கட்டி. சொற்றொடராகிய தொடை ; அளியாகிய விளக்கம் என்க. அளி - கருணை. எற்றிகழ் - பகவிலு ம்விளங்குகின்ற ; சூரியனைப்போன்றவிளங்குகின்றஎன்றுமாம். எழில் - அழகு.

உ௧. ஒல்லை - விசைவில். தாழ்ந்து - வணங்கி.

உ௨. எண்கண்வேதியன் - பிரம்மன். தருதி - ஒருமையேவல்.

உ௩. விதி - பிரம்மன். உடை - கொண்டிருக்கின்ற.

உ௪. ஆறியன் முனிவர் - (வேதாங்கங்கள்) ஆறினிலக்கணங்களு முணர்ந்த அல்லது, (பிறர்கூற்றத் தைப்) பொறுக்குந் தன்மையினையுடைய மனனஸீஸர்கள்.

உ௫. அமைவில் - அடங்குதலில்லாத. அதாவது:- யாவாரனும் நன்கறியப்பட்ட.

உ௬. ஒண்டரு - ஒளிபொருந்திய. பண்டரு - இராகம்போன்ற. கிளவி - சொல்.

உ௭. முளரி - தாமரைமலர் ; முள்ளையுடையநாளத்தையுடையது என்பது பொருள் ; இரண்டாம்வே

ற்றுமைத்தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகையாய்த் தாமரையை யுணர்த்திப் பின் முதலாகு பெயராய் அதன் மலரையுணர்த்திற்று.

உ௮. சங்கு - இது பாஞ்சஜன்யமெனப்படும். சக்கரம் - இது சுதர்சனமெனப்படும். பாவு - வியாபித்த ; துதிக்கப்படுகின்ற என்றுமாம். புரந்ததும் - காத்ததும்.

உ௯. தெரிக்க - அறிவிக்க ; பிறவினை ; இதன் தன்வினைதெரிய.

உ௧௦. விசுவரூபம் - பிரபஞ்சவடிவம்.

உ௧௧. அம்பீடன் - இரண்டாம்நாபாகன் மகன். ஒருவழிந்தது:- தார்வாசாது சனாபிஷாஸ் பஸ்மமா காமண்ணம் விக்ஷண தமது சக்ராயுதத்தாற் காத்தது.

உ௧௨. கரா - முதலை; இழுத்துச் செல்வது என்பதன்பொருள் ; கரா ஹம் என்பதன் விகாரம். தாலம் - பனைமரம். தனிமையம்முன்மெலி மிகலுமாம் என்றபடி வைட்டி. என்பது கைந்தீட்டி என்று திருத்தப்பட்டது.

உ௧௩. தவர் - சனகாதி நால்வர்.

உ௧௪. முத்தாபிழ் - இயல், இசை, நாடகம் என்னும் மூவகைத்தாபிழ். வாதஞார் - மாணிக்க வாசகசுவாபிகள்.

உ௧௫. சாத்திரம் - சாங்கியம், யோகம், வேதாந்தம்என்னும் மூன்று ; வேதாந்தம், வைசேஷிகம், பாட்டம், பிரபாகரம், பூருவாநீமாஞ்சை, உத்தாநீமாஞ்சை என்னுமாறுமாம். இதிகாசம் - உபமேதசபாம்பரையில் வந்த பழைய சரித்திரமொன்றைப் பிரதானமாகவெடுத்துப் பல கிளைக்கதைகளோடு புணர்த்து விரித்துக் கூறுவது. இதிகாசவி என்பது இதிகாசவி எனத் திருத்தப்பட்டது.

சுந. உளம் எழுவாய், செய்தது பயனிலை.

சுரு. தமணியம் - பொன் ; கா ய்ச்சற்குரியது என்பது பொருள் ; தபநீயம் என்ற வடசொல்லிகாரம்.

சுஎ. வழத்தினான் - சொன் னான்.

சுஅ. தொண்டை - கொவ்வைக் கனி ; முதலாகுபெயர். பின்னை - கீதை.

சுக. கஞ்சம் - தாமரைமலர் ; முதலாகுபெயர் ; நீரிலுண்டாவது என்பதுபொருள். காலம் - பொழி கின்ற.

சுக. தீர்த்தர் - பரிசுத்தர். ஓவி யம் - சித்திரம்.

சுஉ. மகளிரைக்கண்டு மயங்கு வதாகக்கூறினும், உற்றுநோக்குரிட த்து ஞானோத்தமம் புலப்படும். கண் டுகொள்க. குணித்து - கணக்கிட்டு (மதித்து).

சுந. மனோலயம் - மனது இந் திரியங்களின் வழியாய் விஷயங்க ளிற் செல்லாது ஒடுங்குதல். தேசி கன் - குரு.

சுச. தாரை - நீரொழுக்கு. நாண் - நாணமாகிய காப்புநாண்.

சுரு. கால்பிடித்தல் - (சப்தத ண்டிலராகிகளிற் கிராமப்படி காலை வைத்தற்காகக் கணவன் கன்னிகை யின்வலது) காலைப்பற்றுதல் ; சப்த தண்டிலராசி - ஏழு, அரிசிக்குவியல் கள். அன்றி அசுமத்தில் (அம்மிக் கல்லில்) வைக்கும்போது பற்றலு மாம். வெளிகண்டு - அருந்ததியைப் பார்த்து ; வெளி - ஆகாயம் ; அது இடவாகுபெயராய்த் தன்னிடத்து

ள்ள அருந்ததியென்னும் நக்சத்தி ரத்தையுணர்த்திற்று. விவாகத்தில் அம்மி பிதித்தலும் அருந்ததியை நோக்கலுமுகியல். இலக்கணத்தி ரயம் - விட்டவிலக்கணை, (ஜஹல்ல க்ஷணை) விடாதவிலக்கணை, (அஜஹ ல்லக்ஷணை) விட்டும்விடாத விலக் கணை, (ஜஹதஜஹல்லக்ஷணை) என் னும்மூன்று. இலக்கணத்திரயமா கியமங்கலியம். இலக்கணத்திரயம்- அதத்வியாவிருத்திலக்ஷணம், தடஸ் தலக்ஷணம், சுருபலக்ஷணம், என் னும் மூன்று ; அதத்வியாவிருத்தில க்ஷணமாவது: - நேதி, நேதி (இஃ தில்லை, இஃ தில்லை) என்றுதள்ளி எஞ்சினின்ற பொருள்யாது அஃதா ன்மாளன்பது. தடஸ்தலக்ஷணமா வது: - ஜகத்திற் கிருப்பிடமாயுள் ளதே. ஆன்மவஸ்து என்பது. சுருபல க்ஷணமாவது: - சத்து, சித்து, ஆனந் தம், பூரணம், நித்தியம் ஆன்மவஸ் து என்பது. இது வாசுதேவமனனத் திற் கண்டது.

சுக. ஏனை - மற்ற. துந்துமி - ஓர் தெய்வப்பறை.

சுஅ. நீரயினி - சோற்றோடுகல ந்த ஆலத்திரீர். காப்பு - திருநீற்றி ரேகை.

சுக. ஒகை - உவகை.

சுஉ. துற்ற - நெருங்கிய.

சுந. லகரம் தகரத்தோடுமயங் காதாதலின், பொருவில்த என்பது பொருவிற் எனத்திருத்தப்பட்டது.

சுச. சேல் - ஓர்மீன் (கயல்). இனிய - இன்சொற்களை ; குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர்.

உரு-வது, சருக்கம்.

உ. பெற்ற - அடைந்த (திறல்); வினையாலணையும்பெயர். பின்னாள் ஆய், போல என்னும் பொருளது.

ங. சகோரம் - நிலவினையுண் ணும் பறவை விசேஷம். மானிட மாகிய சகோரப்பறவை, தாயா கிய பசி என்க. அனை - அச்சகோ ரப்பறவைகள். வழக்கோ - முறையோ.

ச. முழுத்த - முழுதுவித்த; (அதிகரித்த என்றபடி). வல் என் றும் அல் என்றும் பிரிக்கலாம்; முன்னது, சென்று பயன்றருவதி ல் வல்லதான என்றும், பின்னது, நல்லதல்லாத என்றும் பொருள்ப டும். முறுகிய - திருகிய. வினையா கிய கோடை, உபநிடமாகிய கொ ம்பு, ஞானமாகிய பழம் என்க. ஞான மாம்பழம் என்பதை ஞானம் ஆம் பழம் என்றும், ஞானம் மாம்பழம் என்றும் பிரிக்கலாம்.

க. அனையர் - மோகனாதியர்.

அ. காலும் - வரையிலும். மே லுன்றெவ்வரை என்றிருப்பது சிற ப்புடைத்து.

க. காடு - பதரிசாச்சிரமம்.

கஉ. கம்பியா - கம்பித்து (அசை த்து); பெயரடியாய்ப் பிறந்த உடன்பாட்டுவினையெச்சம்.

கச. புறநி - சொல்; ஒருமை எனல்.

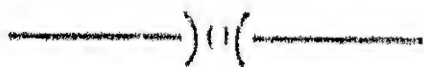
கக. பங்கயனாடு - சத்தியலோ கம். பொருடு - தேவலோகம்; தொ ருத்தல். அத்தலம் - சக்கா தீர்த்தம். சங்கம் - கடட்டம். தரிக்கலாம் - தங் கலாம்.

கஅ. தரியலார் - பகைவர். தம் - வினையுடையது. தேவ ஞாங்கண களும் - தேவ ஞாங்கணகளோமாகிய இவ ற்றில். இடம் - இடையாகத்திலு ள்ளதேவர்களும், கண்ணும். இடந் துடித் தல் ஆடவர்க்காகாதா; மகவர்க்காகா தும். இதனால் வினையுடையர்க்குண் டான சஞ்சைத்தையும், மோகனாதிய ர்க்குண்டான அபசஞ்சைத்தையும் கூறினார்.

உஉ. குழல் - சுற்றிடம்; தொழி லாகுபெயர்.

உங. மோனகர் - துலுக்கர். உரைத்தி - சொல்; எனல்.

உசு-வது, சருக்கம்.

க. நிருபம் - கட்டளைப்பத்திரம்.

ங. உலோர் - ஞானமாகிய பலத்தினையுடையோர். மருள் - மய க்கம்; தெருள் என்பதன் மறுதலை.

ச. படிமடந்தை - பூமாதேவி.

க. நிபிடபிட்டு - கொருங்கி.

எ. உணங்கும் - துக்கப்படுதற் றுரிய.

க. பாவி - துதித்து. அஞ்ஞமா புரம் - அவித்யாபுரம்.

க௦. கொங்கு - வாசனை.

கக. கருதார்-பகைவர். நன். சூ-
உசுஉஇன்படி நாட்டின் கண்டங்கள்
என்பது 'நாட்டின் கட்டங்கள், என
த்திருத்தப்பட்டது. தழீஇ - தழுவி;
சொல்லிசையன்பெடை.

கங. துன்னார் - பகைவர்.

கசு. மட்டு - கள்வாசனை. வார்
- நீண்ட.

உஉ. சித்தசன் - மனநிற் சனித்
தோன். திறலோர் - வலியற்றமாத
ர்களாகிய யோகினிகள்; இதயிற
குறிப்பின்பாற்படும். அவர் - விவே
கனாதியர்.

உங. அன்னவர் - யோகினிகள்.
மைந்துனனார் - கவி.

உசு. மெல்லியலார் - யோகினி
கள். உஞ்சிமிதற்கு - உய்த்திடுத
ற்கு; போலி.

உடு. பொதுமகனிரண்டுற் பின்
னது, பிச்சா தீட்டமையுணர்த்தும்.
கணக்கு - அலைசனை.

உஅ. தனம் - சேனையில்; இத
னை நிற்பர் என்பதோடிகையாக.

ஙஉ. வன்பதம் - சாச்வதமான
பரமபதம்.

ஙசு. தூதி - சந்தாவஸ்சிபத்தை.
உண்மையா(க)என்றேனும்உண்மை
யாய் என்றேனும் பிரிக்கலாம்;
முன்னது தொகுத்தல்; பின்னது
நன். சூ- உசுஇல் மேல்என்ற
பிகையாற் கொள்ளப்படும்.

ஙஎ. செயிர் - கோபம். கயிர
வம் - செவ்வாம்பற்பூ; முதலாகு
பெயர்; அன்னப்புள்ளிற்குப் பிரிய
மானது என்பதுபொருள்.

ஙஅ. குணிக்கும் - (முக்காலத்
து நிகழ்ந்தன) மறுக்கும். செய்தி -
செய்; ஏவல்.

ஙக. பெண்கொடி - ஹரிபத்தி.

ச௦. இறை - கணப்போது.
போய் + யாம் - போயாம்.

சஉ. வணங்கினர் - வணங்கி;
முற்றெச்சம். கன்னவில் - (கல் +
நவில்) மலைபோன்ற; கல் கருவியா
குபெயர்.

சசு. கான் - வாசனை.

சரு. உந்நினன் - செலுத்தினே
ன்; அன்கிரகுதி புதியனபுகுதலாற்
றன்மையில் வந்தது.

சக. அரியினம் - குரங்குக்கூட்
டம்; முன்பாட்டில் வயிரவியை
இத்திழித்தின் பாசமெனக்கூறலா
னின்வாறு பொருள் கொள்ளப்பட்
டது. சிபத்தை அறனெனும் படர்ந்
தான் என்றிகையாக.

சஅ. நன். கஅக-ம், குத்திரத்தூ
உரையான் இங்கு காக்கும் என்பது
இங்குக்காக்கும் எனத்திருத்தப்பட்
டது. கோற்கொடி - வயிரவி; அழ
கிய விளையல்கையுடையான் என்
பதுபொருள்; பண்புத்தொகையன்
மொழி.

சஉ. அச்சரவேகம் - அந்தஅம்
பின்விசை; அ, பலாதி சுட்டுஎன்க.
விச்சை - வித்தை.

சரு. கத்தினன் - கூறி; முற்றெ
ச்சம். தாழ்ந்து - வணங்கி.

சஅ. அசுணமா - தேகயப்புள்
என்னுபிசையறிபறவை.

சக. பொத்தி - அடித்து.

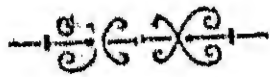
க௦. இலக்கண வழுவின்மையா
னும், மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்து எட்
டுப்பிரதியிலிருப்பதானும், உபநிடத்
தைசேர் என்பது உபநிடத்தைச்
சேர் எனத் திருத்தப்பட்டது.

கங. வடிக்கின் - தெரிந்தெடுத்
தால்.

கஎ. கடம் - காடு. காத்தி - கா
ப்பாய்; ஏவல்.

கஅ. அஞ்சாரன் - இயல்பின்
வந்த அண்மைவிளி. கவர்நி - ஏவல்.

உரு-வது, சருக்கம்.

உ. பன்னாகம் - (பல் + நாகம், பல + நாகம்) பற்களையுடைய அல்லது, பலவாகிய பாம்புகள். இன்னொன்றை என்பது இந்நாள் எனத் திருத்தப்பட்டது.

க. இன்னல் - துன்பம்.

கஃ. உழந்தான் - அதுபவித்தான். வேட்டு - மணந்து.

கக. அன்னகர் - அந்நகரெனத் திருத்தப்பட்டது.

கஉ. அனக - பாவம் இல்லாத.

கங. கடற்கரையுறையுந்தீயோர் - செம்படவர்களுங், கப்பற்கொள்ளைக்காரர்களும், பிறருமாம்.

கச. இகரிதுவிளங்கற்பொருட்டுப் போல இரண்டும் போலும் எனத்திருத்தப்பட்டன. புயங்ககேதனன் - சர்ப்பக்கொடி படைத்த தூரியோதனன். விளிவது - இறப்பது. சாதம் - நிச்சயம்.

உஉ. காந்தையர் - மனைவிகள்; அவராவார்: - தசாதன் மனைவியாகிய கைகேயியும், சந்தனுமனைவியாகிய பரிமளகந்தியுமாம்.

உங. இன்னிலம் - (நனரில் லாததால்) இளியதாகிய பூமி.

உச. ஒருங்கும் - அழியும்.

உசு. பிணை - பெட்டை. கோடு - விலங்கின் கொம்பு. கடுக்கும் - ஒக்கும்.

ஙங. கபாலி - ஈண்டுவயிரவி. சேறல் - செல்லல்.

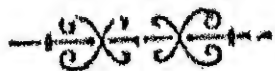
ஙரு. மென்கொடி - அரிபக்தி. கோறல் - கொல்லல்.

ஙச. தூறு - புதர்.

ஙசு. சங்கியாது - கனப்படுத்தாமல்.

ஙஅ. ஆகி தருவோனுமென்றியைக்க. ஆகி உட்கொளாத என்றுமாம்.

உசு-வது, சருக்கம்.

ங. தந்தை - கிளி. சின்னம் - கொடி, குடை முதலிய அடையாளங்கள்.

எ. குமிழ் - முதலாகுபெயராய் அதன்மலரையும் அது உவமையாகுபெயராய் மூக்கையுமுணர்த்தலின், இருமடியாகுபெயர்.

அ. குமுதம் - ஆம்பற்பூ; முதலாகுபெயர்; பூமியிற் சந்தோஷப்பது என்பதுபொருள்.

கஃ. அஞ்சுபூ - தாமரை, அசோகு, மா, முல்லை, நீலோற்பலம்

இவற்றின் மலர்கள். அஞ்சு - பயப்படுகின்ற, பூ - (ஐந்து) மலர்கள் என்றுங்கொள்ளலாம்; இப்பொருளில் அஞ்சு வினைத்தொகை.

கக. அழந்தேவி - சுவாஹாதேவி. சண்டன் - (கதைக்கேற்பச்) சூரியன், அல்லது யமன் என்று கொள்க; கதைவிளங்கவில்லை. குரு - ஆசாரியனுங், குருவென்னும்மறுபெயருடையவனுமான பிருகஸ்பதிபகவான். தாரம் - தாரை. இந்திரன்மைந்தன் - ஜயந்தன்.

கஉ. கன்னி - எட்டுவயதுப் பெண்; குந்திதேவி. கடற்கிதைவன் - வருணன்.

கரு. கர்ளம், குயில். தேர், தென்றல். குடை, சந்திரன். வில், கரும்பு. போது - குமிழ் அல்லது, எள்ளின்மலர். அம்பு, புஷ்பங்கள். அமையும் - போதுமானதாகும்.

கசு. பாவு - பாப்புகின்ற; வினைத்தொகை. பஞ்சவாசம் - இலவங்கம், ஏலம், கருப்பூரம், சாதிக்காய், தக்கோலம் என்பவை; வாசம் பண்பாகுபெயர்.

கஎ. ஆசுரக்கோலம் - சலந்தராசுரனது வேஷம்.

உரு. இஞ்சை - கொலை; ஓயிம்ஸா என்ற வடசொல்விகாரம்.

உசு. போதகம் - யானை. ஒதிமன் - பிரம்மன்.

உஅ. தாய் - இரேணுகா தேவி.

௩சு. சமந்தக விரதநம் - சூரியனாற் சந்திராஜித்தாக் களிக்கப்பட்ட தோர் மணி.

௩அ. யானையெதிர் - யானையை எதிர்க்கின்ற. கோட்டி - துன்பம்.

சுக. அகநி - வயிறு.

சசு. அதன் - (புலித்) தோல். கவுத்துவம் - பாற்கடலிலுண்டான தோர் மணி. கொண்டல் - மேகம் போன்ற திருமால்; உவமையாகுபெயர்.

சரு. வாசவன் - இந்திரன்; இரத்தினங்களையுடையவன் என்பது பொருள்.

சஎ. சில் - அற்பம்.

சசு. நாதன் - சிவபிரான். கேதகை - தாழம்பூ; முதலாகுபெயர்; (பரிமளத்தை) அறிவிப்பது என்பது பொருள். கிளத்துதல் - சொல்லுதல். கிளர்த்துதல், கிளத்துதலெனத் திருத்தப்பட்டது.

ரு. பொய் - அச்வத்தாமனிறவாதிருக்க இறந்ததாய்ப் பொருள் தரும்படி கூறியது.

ரு௩. நீர்மை - தன்மை.

ருசு. ஷசு - குற்றம்.

ருசு. சேதிராசன் - சிசுபாலன்.

ருஅ. பன்னி - மனைவி; பத்னீ என்றவடசொல் விகாரம்.

சுக. மகிணனார் - கணவனாகிய துஷ்யந்தன். பூவை - நாகணவாய்ப்புள், திளி, அல்லது, குயில்போன்ற மறதி; உவமையாகுபெயர்.

சஎ. நிருதன் - சும்பகருணன். நித்திரைத்துவம், நித்திரத்துவம் எனத்திருத்தப்பட்டது.

சஅ. மால் - பெருமைபொருந்திய.

எ௦. தச்சு - தைத்து; போலி. அரந்தை - துன்பம்.

எரு. மழுவினான் - பரசுராமன். தாதையார் - ஜமதக்நிமுனிவர். உரிமை - பிதூர்க்கிரியை.

எஎ. காண்முனை - பிள்ளை (வயிரன்).

எஅ. மாதவர் - தாருகவனமுனிவர்கள்.

எசு. கன்மாடபாதன் - மித்திரசகன்.

அ௦. கைமிகும், கைம்மிகுமெனத்திருத்தப்பட்டது.

அக. ஊரு - தொடை; (வஸ்திரத்தான்) மறைக்கப்படுவது என்பது பொருள். ஈரம் - அன்பு.

அஉ. குறுமுனி - அகஸ்தியர். விருத்திரன் - துவஷ்டாவின் புத்திரன்.

அ௩. இவறலில் - உலோபமில்லாத; (தனக்கு) உயர்வில்லாத என்னுமாம்.

அக. விசும்பினிற் பொன்னினின்று
- ஆகாயத்தின் கண்ணுள்ள தேவ
லோகம்.

அஅ. மாமனை - மாமனாகிய தக்
கனை.

அக. போது - செல்லின்ற; வினை
த்தொடை. அனை - புற்று.

கக. ஏமாசலம் - பொன்மலை
யாகிய மேருபர்வதம்.

கக. முன் அத்தனும்பன் - முத
ற்கடவுளும் செய்வதியாத. அன்றி,
மேலான மூத்தோர் தங்களுடைய
மெல்லிய எனக்கொண்டி பணிபுன்
பதோடிபைத்தலுமாம். சன்னத்தன்
- போர்க்கு ஆயத்தமாகேனான். சன்
னத்தனனால் என்பது சன்னத்தனா
னால் எனத்திருத்தப்பட்டது.

கௌ. சாயகம் - அம்பு; (சத்து
ருளை) நனிக்கச்செய்வது என்பது
பொருள். நெடுநீர்மை - மேம்பாடு.

கௌ. அசத்து - பொய்ப்பொ
ருள். சத்து - மெய்ப்பொருள். ஒன்
ரே - அத்துவிதமோ. இரண்டோ -
துவிதமோ. அன்றிச் சருண நிற்க
ருண வேறுபாடின்றி ஒன்றாயிருப்
பதோ; அவ்வேறுபாட்டான் இர
ண்டாயிருப்பதோ என்னலுமாம்.

கௌ. உருவம் - உருபுக்கந்தம்;
உருவங்கட்கெல்லாங் காரணமாய்
பொருளை அறிவிப்பது. வேதனை -
வேதனாஸ்கந்தம்; இத்திரிய விஷய

சம்மந்தத்தா னுண்டாகும் ஞானம்.
குறிப்பு - ஸம்க்ஞாஸ்கந்தம்; பொரு
ள்களைப் பெயரிட்டுக்குறித்துக்காட்
டற்கு வேண்டிய ஞானம். பாவனை -
ஸம்ஸ்காரஸ்கந்தம்; திரிகாணங்க
ளாகியற்றப்படுகின்ற வினை விகற்பங்க
ளால் அறநிற்குண்டாகும் பரிபாக
விசேஷம். விஞ்ஞானம் - விக்ஞான
ஸ்கந்தம்; சேதனர்தம் தேகங்களிலிரு
ந்து அறங்களை அறிகெல்லா மாதார
மாய்மிற்குஞ் சேதன்யதத் துவமாம்.
கௌ. தாந்தி - பொருமைகொ
ண்டி.

கௌ. அறகன் - பாவமற்றவனா
கிய விச்வாபித்திரன். படைமுலை -
சாமாத தனம்; முன்னுனைக்குள்
உள்ளதனம் என்றுமாம்.

கக. பிஞ்ஞகன் - சிவபிரான்.
கக. உருவமும் - உருப்போ
டப்படுகின்ற; தேகாதிதிரியஸ்யவஸ்
துக்கன் உண்டாதற்குக் காரணமா
கின்ற என்னுமாம். தாசகம் - பிர
ணவம். வேதா - பிரம்மன்.

கக. சுவரிகள் - குறிகவம்ச
உற்பவஞான விச்வாபித்திரன்; தத்
திதாந்தம். நான் - நகஷத்திரங்கள்.

கக. சங்கியாது - அஞ்சாமல்.
தேவி - அகந்தை. தேவியாலும், ம
மதையாலும் என்க. மமதை - அகந்
காரண மகள்.

உள-வது, சருக்கம்.

உ. கழை - கரும்பு.

ங. முரண் - பகை. அறுதி -

முடிவு.

கக. சிலந்தி - இரத்தக்கட்டி.

பிராந்தர் - மூடர்.

கஉ. வேணு - மூங்கில்; நெய்த
ற்குபயோகப்படுவது என்பது பொ
ருள்.

கங. பஸ்துனை - பஹுனை என
த்திருத்தப்பட்டது.

கசு. கோலாகலங்கள் - சம்பிரமங்கள். சிங்கிகொள்ளும் - (வெற்றி கொள்ளலாற்) குதித்துவிளையாடும்.

கஅ. பாகு - பாக்கு. சுருள் - வெற்றிலை.

கக. மேகலை - மாதரிடையிலணியும் ஏழுகோவைமணி. பூடணங்கள் என்றவிடத்து உம்மைவிகாரத்தாற் றொக்கது.

உக. மடந்தை - காகிராஜன்மக ளாகிய அம்பை. குரு - பாசுராமர். அங்கசன் - காமன்.

உஉ. பைம்மறிக்கும் பார்வை - பையின் உட்புறத்தைப் பார்ப்பது போல உடம்பின் மேற்பூச்சை நோக்கி மயங்காமல், உண்ணோக்கி அரு வருத்தல்.

உஎ. சதுர் - புத்தி, திறம்.

உஅ. கைம்மிக - அதிகப்பட ; கைமிக என்பது கைம்மிக என் த் திருத்தப்பட்டது.

௩சு. முந்துறு - முன்னுன்மத் திற் செய்த ; (யார்விலக்கினும்நில் லாது பயன்றாற்கு) முற்படுகின்ற என்றுமாம்.

௩எ. ஆம் எனவே அமையுமாத லின், என்னுந்தாரம் என்பது என் னந்தாரம் எனத் திருத்தப்பட்டது. என் + அம் + தாரம் - (மரியாதை யாகிய) எனது அழகிய மனைவி. ஆம் - ஆகிய.

சக. மிடியாளர் - தரித்திரர்.

சஉ. இறும்போதில் விழுந்தால் எனக்கூட்டி, இறத்தற்குரியகாலத் திலிறந்தால் எனப்பொருள்கொள்க. எங்கே, ஈண்டுஇன்மைப் பொரு ளது. விழாதேயிருக்க - இறவாது உயிருடனிருக்கும்பொழுது. தடுத் தால் - (ஆசையை) விலக்கினால். தலைச்சமை - (உடன்செல்வதாய) புண்ணிய பாவங்கள்.

சஅ. பின்பெற்றபேரும் - பிற் காலத்து (தற்காலத்துப்) பிள்ளை

களைப்பெற்றநபர்களும். பெறத்தக்க பேறு - அடையத்தக்கபயன். அது அன்றோ - அந்த இறத்தல் அல் லவா.

௩க. குடம்பை - முட்டை ; கூடு எனல் பொருந்தாது.

சுரு. மும்மதம் - கன்னமதம், கபோலமதம், பீஜமதம் என்பவை.

சுசு. மாறன் - அரிமர்த்தன்பா ண்டியன். பாணன் - பத்திரன் என் னும் யாழ்வல்லோன்.

எக. உடல் (பரிசும்) யானையை யும், வாய் (சுவை) சேலையும், கண் (ஒளி) விட்டிலையும், மூக்கு (நாற்றம்) வண்டையும், செவி (ஒசை) அசு ணப்பறவையையும் (வாதிப்பதுபோ ல) வாதிக்கும் தெவ்வர் என்க.

எஉ. கருஆலம் - பொக்கசம் (பொருட்சாலை). திடம் - நிச்சயம். சேமம் - காவல்விடு.

அ௦. அசித்தி - கைகூடாமை. சித்தி - கைகூடல்.

அக. பிரவிர்த்தி - முயற்சி.

அஉ. தகைய - தன்மையது ; குறிப்பு வினையாலனையும் பெயர் ; தகையது என்பதன் றொகுத்தல். திருதி - உறுதி.

அஎ. அவன் - ஈண்டுப்புனிதை. பெறு - (கணவனாகப்) பெற்ற.

க௦. திமிரம்-இருள் (போன்ற). உமிழ்சினம் - (யாரும்அவமதித்துத்) துப்புதற்குரிய கோபம் ; (உள்ளெ ல்லாம் நிறைந்து இடமில்லாததால் வெளியிலும்) உமிழ்கின்ற கோபம் என்றுமாம் ; மிக்ககோபம் என்ற படி.

கசு. இன்மையாம் - அழிநன் மாலேத்தாய ; அறமும் அதுபவித்த பின்னர்க் கெட்டுவிடுமாதலின், இன் மையாம் அறம் என்றார்.

கரு. செய்தபோதினும் தீது, நன்றென சொல்லற்பாலதோ என் றியைக்க.

கூசு. குரகதம் - (இந்திரனு
டைய உச்சைச்சிரவம் என்னும்)
குதிரை. வெள்ளிபம் - (இந்திரனு
டைய ஐராவதம் என்னும்) வெள்
ளையானே.

கூஅ. புறவு - (சிபிசக்கரவர்த்தி
யைப் பரிசோதித்தற் பொருட்டு
அக்கினிபகவான் எடுத்துக்கொண்ட)
புருவடிவம். இருந்தவன் - சிபிசக்கர
வர்த்தி.

உஅ-வது, சருக்கம்.

க. நிச்சயத்தால், 'முடியும்',
என எதிர்காலத்தாற் கூறற்பாலது
'முடிந்தது, என இறந்தகாலத்தாற்
கூறப்பட்டது; காலவழுவமைதி.
புகவென்ன - புகக்கடவர் என்று
(விவேகன்) கூற; புகவென்று
என்பது புகவென்ன என மாற்றப்
பட்டது. யோகமாகிய குஞ்சரம்,
வேதமாகிய பரி, தத்துவமாகிய இர
தம் என்க.

உ. ஏகநாயகன் - பிரம்மம். விசி
கம் - அம்பு; பேதித்துக்கொண்டு
செல்வது என்பது பொருள்; இது
நண்டுப்போர்க்குரிய படைஎன்னும்
மாத்திரையாய் நின்றது. உத்தியோ
கம் - முயற்சி.

ங. வலவன் - தேர்ப்பாசன்.
எழுந்த - பலவின்பாற் படர்க்கை
வினையாலணையும் பெயர்; வினைமு
ற்றெனல் சிறவாது; பின்வருங்கவி
களிலும் பல, பலகோடி, அநந்த
கோடி என முடிதலான் நண்டும்
அவ்வாதேதேர்கள் பல என முடித
லே சிறப்புடைத்து. நடத்துவன
வும், இலாதனவும், போவனவும்,
சேர்வனவும், எழுந்தவுமாகிய தேர்
கள் பல என முடிக்க.

ச. சினமாகிய வனம், லோபமா
கிய வோடை, ஞானமாகிய யானை
என்க.

இ. இது சிலைடை. சிதை -
(பகைவரை) அழிக்கின்ற, வில் -
வில்லிணையுடைய, மேலவர் - மீதே
நிகடத்தும் போர்வீரர்களது, கருத்
துணர்ந்து - அபிப்பிராயத்தை அறி
ந்து, அணையர் - அப்போர்வீரர்கள்,
செல்லலிட்டநெறி - செல்லும்படி.
விட்டவழியில், சென்று - போய்,
ஓர் ஐங்கதிகிடாது - ஒப்பற்ற மல்ல
கதி, மயூரகதி, வியாக்கிரகதி, வான
ரகதி, விடபகதி என்னும் ஐந்தகதி
களை விடாமல், எவையும் மாயநாறி
- (ரதம், கஜம், தரகம் முதலிய)
எவையும் அழியும்படி அரைத்து,
முழுஞானம் - புண்ணொளம் போ
ன்ற (வெண்மையான) , வாயின்
நுரைகக்கி - வாயிலிருந்துண்டாகும்
(விலாழி) என்னும் நுரையைக்
கக்கி, வந்தெதிரும் - வந்து எதிர்க்
கின்ற, வாதியரை - போர்புரிசுவா
ரை, வாய்அடக்கி - (தமது) வாயிற்
கவ்வியடக்கி, மறைஎழிசைக்குரலெ
ழக்கலித்து - வேதத்தையும் எழுவ
கைப்பட்ட இசையையும் ஒத்தகுரல்
எழும்படி கனைத்து, அதிரும்வாசி
கள் - குமுறுகின்ற குதிரைகள், மற்
றவை வெளிப்படை. சிதை, வினைத்
தொகை. வாது - சண்டை; அதனை
யுடையோர் வாதியர். எழுந்துசெ
ன்றனவாகிய அதிரும் வாசிகள்

என முடிக்க. சிதைவு - குறைவு
அல்லது கேடு, இல் - இல்லாத,
மேலவர் - மேன்மையையுடையபெ
ரியோர்களால், கருத்து - அபிப்பிரா
யம், உணர்ந்து - அறியப்பட்டு, அ
ணையர் செல்லவிட்ட நெறிசென்று -
அப்பெரியோர் செல்லும்படிவிட்ட
(உதாத்தம்முதலியசாங்களின்)வழி
யிற்போய், ஓர்ஜங்கதி - (செவியாதி
யிந்திரியங்களாகிய) ஐந்து வழிகளி
லும், விடாது - (மனதை) விடா
மல்,மாயம் எவையும்நாதி - பொய்,
வஞ்சகம் அல்லது, தீமைகள் எவற்
றையும் அழித்து, முழுஞானவாய்
இன்உரைகக்கி-பூர்ணஞானத்தைத்
தருகின்ற மெய்மையான இனிய
சொற்களைப் பொழிந்து, வந்து
எதிரும் வாதியரை - வந்து
மாறுபடுகின்ற மதவாதியர்களை,
வாய் அடக்கி - (பேசாவண்ணம்)
வாயை அடக்கி,எழிசைக்குரல் எழ
க்கலித்திறும் மறைவாசிகள் - எழி
சைகளையொத்த குரல் எழும்படி
ஒதப்பட்டு முழங்குகின்ற வேதங்க

ளாகிய குதிரைகள், அனந்தகோடி
என்க. க-வது, கவியில் 'வேதவான்
பரி, என்றிருத்தலால், இவ்வாறு
பொருள் கொள்ளப்பட்டது.

கூ. நவிற்தும் - கூறப்படுகின்ற.
அதிசயத்திறல்- (அதிசயம் + திறல்)
(யாரும்)வியக்கத்தக்கவலிமை;(அதி
+ சயம் + திறல்) மிக்கவெற்றியைத்
தருகின்ற வலிமை.

எ. அவண் - அச்சக்கரதீர்த்தத்
தில்.

கக. உபயநற்கோயில் - சிறந்த
சிவ விஷ்ணுவாலயங்கள்.

கஅ. அவர்க்குச்சேய் ஆயினார்
என்க. ஆதலர் - தரித்திரர்.

உக. பாதகர் - இயமன்.

உஅ. முருங்க - அழிய.

உக. விந்துமாதவன் - சத்தியா
கிய மாநிளையுடைய அந்தச் சிவபி
ரான் ; (சிவனுக்குச்) சத்தியாய்
நிற்கும் விஷ்ணு என்னலுமாம்;
இந்துமாதவன் எனப்பிரித்துச் சந்
நிரனைத்தரித்த சிவபிரான் என்
றுங்கொள்ளலாம்.

உக-வது, சருக்கம்.

—)0(—

க. கட்டுணை - (கண் + துணை)
கண்கள் இரண்டும்.

ச. எங்க - ஒலிக்க.

அ. சீற்றமாகிய யானை, குடில
மாகிய பரி, திறலாகிய தேர், அதிர்
மொழியாகிய பறை, புருரமாகிய
சாபம், விழியாகிய கணைகள் என்க.

க0. வளாகம் - இடம்.

கஅ. சோரி - இரத்தம்.

கக. மேல்பால் - எதிர்முகம்.

துடித்தது இடந்தோள் எனப்பிரி
க்க ; நன். கு-ககசஇல் கெடும்என்

றுது ஓடும் என்றமையாற் குற்றிய
லுகாம் சில இடங்களிற் கெடாமல்
உடம்படுமெய்பெற்றும்வரும்.

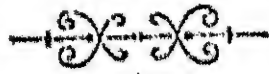
உங. தனு - உடலாகியவில் ;
இரட்டுற மொழிதல்.

உரு. குலிசம் - வஜ்ராயுதம் ;
மலையி (னிறகுனை) அறுத்தது என்
பது பொருள்.

உஎ. தும்பை - பகைவரோடு
போர்புரிவோர் அணியும் மாலே.

உஅ. மீ - மேல். பவம் - பிறப்
பைத் (தருகின்ற).

நட-வது, சருக்கம்.

க. நாந்தகவுழுவர் - (பகைவரது மார்பாகியவையலை) வாளாகிய (உழு படையால் உழுகின்ற) உழவினையு டையோராகிய போர்வார்.

நட. மதமாக்ஞன்று - மதம் என் னும் பெரியமலைபோன்ற யானை ; மாக்ஞன்று, அடையடுத்த உவமை யாகுபெயர்.

எ. சுசனன் - அமுதசீலன்.

கடு. மெய்ப்புலத்து அண்டி - உ டம்பினிடத்திற்கேர்ந்த ; உண்மை யான இடமாகிய (மோகத்திற்கு) சேர்க்கின்ற என்றும், மெய்ஞ்ஞான மடைதற்குரிய என்றுங் கொள்ள லாம்.

கக. பன்னகாதிபர்க்கு - அத்தி சேஷனை ; உருபுமயக்கம். பவனன் - வாயுபகவான்.

உக. பித்து அனையும் - மயக்கம் கலந்த.

உஉ. மஞ்சா-மகனே ! மைந்தா என்பதன் போலி.

உங. ஒடு உடனிகழ்ச்சிப்பொரு ளாதாவின், பிரிந்தாரென என்பது பிரிந்தாரென என்று திருத்தப்பட் டது.

உரு. குணம் - வில்லிடைக் கயிறு.

உரு. சுருப்புநெடுகாண் - (சுரு ம்பு + நெடுகாண்) உண்டாகியந்ண்ட வில்லிடைக்கயிறு. விசிகப்புட்டில் - அம்பருத்தூணி.

சுடு. கட்கம் - வான் ; துண்டித் தற்குக்(கருவி)என்பது பொருள்.

சுக. மதாசலம் - மதத்தினையு டைய மலைபோன்ற யானை ; அடைய டுத்த உவமையாகுபெயர். வயிரா க்கியமாகிய மதாசலம் என்க.

சஉ. லகரி - கஞ்சா, அபின்முத லிய மஸ்துள்ளபதார்த்தங்கள். லகரி யாகியசாமரம்என்க. இயம் - யானை.

சுந. அடக்கன் மதனை நிச்சய மாய்ச் சிரமமின்றி வெல்வான் என் பதைக்குறிப்பினுணர்த்தலால், மத னை விந்தகிரி, கடல் என்னுமிவற் றோடும், அடக்கனை மலையத்தந்தனை மேலும் உவமித்தது வியக்கத்தக் கது.

சஅ. கேசரி - சிங்கம் ; பிடரிம யிரையுடையது என்பதுபொருள்.

ருக. இவ்வி - குதிரை.

ருஉ. கவி - குரங்கு ; சலித்துக் கொண்டிருப்பது என்பதுபொருள். விபுதசேனை - தேவர்படை.

ருக. இக்கு - கரும்பு ; இச்சிக் கப்படுவது என்பது பொருள் ; இகழ் என்ற வடசொல்விகாரம். மலையமாகுதம் - பொதிக்கைமலையிலி ருந்துண்டாகும் (தென்றற்) காற்று. திரிமா - இருளாகிய யானை ; மா - விலங்கின் பொது ; மண்மையானை என்னும் பொருளது.

சுடு. போதகஞ்சுகர் - ஞானமா கிய கவசத்தினையுடையார். கனை கள் - அம்புகள்போன்ற கண்கள் ; உவமையாகுபெயர்.

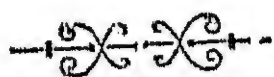
சஉ. செங்கைவான் - சிவந்த கையிலுள்ள வாளாயுதம் ; செம்மை யான ஒழுக்கமாகிய வாளாயுதம் ; சிலைடை.

சுந. சருவுதல் - மருவுதல் ; கொஞ்சதனுமாம்.

சுச. வேழம் - கரும்பு.

எஅ. விபந்தபாவனை - அசத்தா கிய ஜகத்து சத்தாய்த்மீதானதுதல்; இது பிரதிபந்தகம்மூன்றிலொன்று. அசம்பாவனை - பிரதிபந்தகம் மூன் றிலொன்று ; அதாவது:— ஜீவன், ஈசுவரன், ஜகத்து, என்னுமிவை தம்முள் வேறுபடுதலின், அத்தைத் தம்மாய்நனம் பொருந்தும் என்னும் உணர்வு.

நக-வது, சருக்கம்.

க. கோடி - நெறிதவறி. கலிப்ப - ஒலிக்க ; இது உடனிகழ்ச்சிப்பொருளதாதலின், நிகழ்காலம் காட்டும் ; அடுத்த கவியில் உற்றான் என்பதோடியையும். உலகாயிதன் - உலகஇன்பமேசிரேஷ்டமானது என்றுகூறும் நிரீச்வரவாதி ; இஃதும் அடுத்தகவியில் உற்றான் என்பதோடியையும்.

உ. நாகம் - ஆகாயம் ; பாவமில்லது, என்பது பொருள். மேதினி - பூமி ; (மது கைடவர்களுடைய) நிணத்தால் நனைக்கப்பட்டது என்பது பொருள். பொன்னுகத்து - (பொன் + ஆகத்து) அழகிய அல்லது, பொன்னுலாகிய ஆபரணங்களை அணிந்த மார்பின் கண்ணுள்ள ; (பொன் + நாகத்து) எனப்பிரித்து பொன்மலை (மேருமலை) போன்ற என்னலுமாம். என்னுக - எப்பயனுண்டாதற்கு.

ங. கொளுவி - தொடுத்தது. அற்றம் - அழிவு. வார் - நீண்ட. இகலி - எதிர்த்து. அடுபார், வினைத் தொகை.

ச. செஞ்ச - முற்ற. செவ்வி - அழகு. நெஞ்சுபறையறைதல், அச்சத்தானுவது. வஞ்சினம் - சபதம்.

ஞ. பண்பட்ட - இராகம்போன்ற. உருமனைய - இடியையொத்த. விதண்டாவாதி - தன்கோட்பாட்டைத்தாபியாது பிறர் கோட்பாட்டை மறுப்போர் ; வி - மாறுபாடு ; தண்ட - (சொல்லால்) அடித்தல்.

க. மூண்ட - கூடிய. மனமாதி - மனம், மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி என்பவை. காட்சி - பிரத்யக்ஷப்பிரமாணம் ; அதாவது :- செவி முதலியபொறிகளாற் சத்தம் முதலிய புலன்களையறிதல். அதுமானம்

- கருதலளவை ; அதாவது :- புதை முதலிய குறிகளான் மலை முதலிய இடங்களிற் நீ முதலியவற்றின் இருப்பையுணர்தல். உபமானம் - உவமையளவை ; அதாவது :- கவயமாபசுப்போல் என அறிதல். யாவும் - (ஆகமம், அருத்தாபத்தி, ஐதிஹ்யம், அபாவம், சம்பவம், பாரிசேஷம், இயல்பு எனப்படும்) எல்லாப் பிரமாணங்களும்.

எ. செவ்விதின் - தெளிவாக. பூதம் - ஆகாயமொழிந்த நான்கு. கடினசீதம் - வன்மையும் தண்மையும் ; இவை முறையே நிலநீர்களின் குணம்.

அ. கால் - காற்று. இரதம் - சுவை. ஊறு - பரிசம். இவை - இப்பூதங்களும், அவற்றின் குணங்களும். புணர்ப்பு - கூடுதல் (சையோகம்).

க. உருக்கள் - வடிவங்கள். உறுபுணர்ப்பு - பொருந்திய (அளவு ஒத்த) சையோகம். உறு எனவே உருப் (புணர்ப்பும்) உளவெனக்கொள்க. மைந்து - அழகு ; வல்மையுமாம். கடாதி - குடம் முதலியன ; வடமொழித்தீர்க்க சந்தி. வருமா - வருமானு ; விகாரம். உந்தி - உயர்ந்து. வாரி - தண்ணீர் ; (மேடுபள்ளங்களை) மறைப்பது என்பது பொருள்.

க0. ஓர்பூதம் - ஒப்பற்றவாயு ; ஏதேனும் ஒரு பூதம் எனப்பொருள் கோடல் முன்னோர் வழக்குக்கிழக்காம் ; இதனைச்சிவஞான சித்தியார் பரபக்ஷம், உலகாயதன் மறுதலைஞ்-வது, கவியில் " பூதமதினொன்று பிரிய ,, என்பதனுரையா னுணர்க. செறி - நெருங்கிய ; வினைத்தொகை. ஆதி - காரணமாகிய (பூதங்கள்).

கக. பின்னவகை - கண்டன வேறுபாடு. அணி - படைவகுப்பு. வாகை - வெற்றி. வாள் - கொடிய; இலக்கணை.

கஉ. இது, உலகாயதன் இல் பொருள் என்பவற்றைத் தொகுத்துச் சூட்டுகின்றது. கோடு - கொம்பு. வந்தி - மலடி. வகையாம் - விதத்தினையொக்கும்; அதாவது:—முழுதும் அசத்தாம் என்றபடி.

கக. இதுமுதல் அறு கவிகள், மேற்றெருகுத்துச் சூட்டியவற்றை வகுத்துக் காட்டத்தொடங்கி, முதல்நான்காவிகள், வினை இல்லை என்பதையும், ஐந்தாவிகள், ஆன்மாவில்லை என்பதையும், ஆறாவிகள், கடவுள் இல்லை என்பதையும் தடைவிடையுள்ளாற் சாற்றுகின்றன.

கச. வை - வைக்கோல். நண்டு - நெருங்கிய. இட்டிடம் - (வையுந்தழையும்) போடப்பட்ட (வயலாகிய) இடம்; உபமேயத்தில், (கன்மங்கள்) செய்யப்பட்ட இடம் எனக்கொள்க; இட்டிடம் என்பதன் நெருகுத்தல். பவன் - (உணவு ஜீரணமானபின்னருண்டாகும்) பிரயோஜனம்; மலம் என்றபடி.

கரு. அது - மதியுமுருவும் ஒவ்வாகவகை. இகரத்தின்முன் வலி உம்மைத் தொகையில் இரட்டாதேனும் இன்னொரு படித்தலான், பிசு திக்குறைவு என்பது பிசு திக்குறைவு எனத் திருத்தப்படவில்லை; 'க', விரித்தல் விகாரம் என்க.

கசு. குழைவு - இளக்கம்.

கஎ. புரை - உட்டுரை. அளவோதுதலாமே - அளவு ஒதுதலையொக்கும்; ஆமைமயிரும், முயற்கோடும், உள்ளன என்றகில பெரும் பொய்யாம்; பின் அவற்றின் அளவும் கூறுதல் மிகப் பெரும்பொய்யாம் என்றபடி.

கஅ. இருவேறியல்பு - (உருவும் அருவுமாகிய) தம்முண் மாறுபட்ட இருவகைத்தன்மை. பொருப்பு - மலை.

கக. அதனால் - அன்னத்தால். பின்னம்பின்னமாய் - வெவ்வேறாய். பெற்றி - தன்மை.

கஉ. வல்லை - சமர்த்துடையை; முன்னிலை யொருமைக்குறிப்புவினை முற்று; வினாவில் எனக்கொண்டு வலக்கைதா என்பதேதாடி-யைத்தலுமாம். வாபி - வாமமதத்தோய்; அண்ணமவினி. வலக்கைதால், மகிழ்ச்சியால்; உறுதியின் பொருட்டுமாம். என்ன வலக்கைதா என்றியைக்க. கோரி - கள்.

கஉ. பாகத்தில் - (உமாதேவியின் வலது) பங்கில்; (அரனது இடது) பங்கில் எனல்பொருந்தாது; பதித்து முதலிய எச்சங்களைப்போலக் கலந்து, என்பதையும் அரன் நெறுழிலாய்க்கோடல்வேண்டுதலின். வலாரி - இத்திரன்; வலன் என்பானது சத்தரு என்பது பொருள். போகத்தில் இசிலுள்ள இல், ஐந்தலுருபு; ஏதுப்பொருளது.

கஉ. அமை - மூங்கில். அலத்தகம் - செம்பஞ்சு. அலர்த்தக அலத்தக எனத்திருத்தப்பட்டது. சுவடு - அடையாளம். புலவி - ஊடல்; கலவியின் மறுதலை. தாணி - பூமி; (விச்சத்தைத்) தரிப்பது என்பது பொருள்.

கரு. இந்து கார்தம் - சந்திரகிரணம் படிவ நீர்கால்வதாகிய சந்திரகார்தக்கல். அமளி - மெத்தை. கரணங்கள் - (போகத்திற்குரிய) கரணங்கள்; அவையாவன:—ஆலிங்கனம் ஐந்தும், அதாபானம் பதினொன்றும், அபிர்தம் பதினொன்றும், நகக்குறிஎட்டும், தந்தக்குறிஎட்டும், குரல் எட்டும், தாடனம் எட்டு

மாகிய அறுபத்து நான்குமாம். ஏதி
லர் - பகைவர்.

உஎ. கரி - சாக்ஷி. தொண்டை
- கொவ்வை.

உஅ. மாழை - பொன். சூழி -
உச்சி. கோழையர் - பயங்கொளி
கள்; (தவக்) குறைவையுடையோரு
மாம். குணபம் - பிணம்; (தனஞ்
சயனென்னும் வாயுவால் உண்டா
கும்) சப்தத்தைக் காப்பது என்பது
பொருள்.

உக. பொதுளல்செல்லா - நெ
ருங்காத. குளித்த - படிந்த.

நஉ. சாதி - பெண்களின் வகை;
அவையாவன:- பதுமினி, சித்தினி,
சங்கினி, அத்தினி என்பவை. தரும
ங்கள் - குணங்கள். இகத்தே - இம்
மையிலேயே. துய்க்கும் - அதுபவிச்
கும்.

நந. புரோகிதன் - புரோகித
னாகிய பிருகஸ்பதி பகவான்; (சாந்
திகபௌஷ்டிகாதிக் கிரியைகளில்)
முன் வைக்கப்படுவோன் என்பது
பொருள். மடுப்பான் - நிறைக்கும்
பொருட்டு.

நச. இது முதலிய கவிகள், உல
காயதனைத் தார்க்கிகள் மறுப்பதை
க்கூறுகின்றன. அவற்றுள் முதல்
மூன்று கவிகள், மேல் கூ-வது, கவி
யில் "அநுமானமுபமானமுதல் யா
வும் வேண்டுகிலம்,, என்றதிலடங்
கிய 'அநுமானம் வேண்டுகிலம், என்
பதை மறுக்கின்றன.

நரு. நெருநல் - நேற்று. ஓ,
எதிர்மறை.

நசு. அதும் முன் காட்சி (ஆத
லின்) காட்சியேல் எனக்கூட்டித் "(தா
ர்க்கீக! நீ அநுமானமென்று கூறிய)
அஃதும் முன்காக்கியே (பூருவக்
காக்கி) ஆதலின், காக்கிப்பிரமாண
மேயாம் (அநுமானமன்று),, என்று
உலகாயத! நீ கூறுவையேல் என்க.
பூட்சி-சையோகம். போதம் - அறிவு.

நஎ. இது, ஆகமப் பிரமாணம்
உள்ளதென்கின்றது. மருத்து நூல்
- (மருந்து + நூல்) வைத்தியசாஸ்திரம்.

நஅ. இது, மேல் அ-வது, கவி
யில் "நித்தமிவை,, என்றதையும்,
கூ-வது, கவியில் "கடாதிமண்ணில்
வரும்,, என்றதையும் மறுக்கின்
றது. (உலகாயத! நீ) "பூதங்கள்
நான்கும் அழிவற்றன.,, என்றாய்.
(அவை) வடிவங்களோடு பொருந்தி
உற்பத்தி விநாசங்களை யடைதலால்
(அழிவனவாம்). ("மண்ணுற்குடம்
முதலியன உண்டாதல் போலப்
பூதக்கூட்டத்தால் வடிவங்கள் உண்
டாம்,,) என்றனை. மண்ணுற்குடமா
தியியற்றுங் குயவனைக் காண்கி
ன்றோம். (அதுபோலப்) பூதங்களால்
வடிவங்களைப் படைப்போரையும்
இருப்பதாய் ஒப்புக்கோடல்வேண்
டும்; (எ-று.) அழிவன என்பது
வருவிக்கப்பட்டது. நீதியாளர் - நிய
மிப்போர்; முறைமையை யுடை
யோருமாம்; அகலிகை, பகுதி,
தொகுப்பு என்பவை இரண்டாம்
எழுத்துக்கெட்டு ஆதி நீண்டு ஆலி
கை, பாதி, தோப்பு எனவருவது
போல நியதியாளர் என்பதும் இர
ண்டாம் எழுத்துக்கெட்டு ஆதிநீண்டு
நீதியாளர் என வந்தது என்க.

நக. இது, மேல் கூ-வது, கவி
யில் "புந்திருணம்வண்பொறிபுலன்
கருமவற்றின் உந்தியெழும் வாரி
யினுறுங் குமிழியொத்தே,, என்ற
தை மறுக்கின்றது. (உலகாயத! நீ
"நீரின்கட் படைப்போரின் திக்
குமிழி உண்டாவதுபோல, உடலின்க
ண்ணும் படைப்போரின் திப் புந்தி,
குணம், பொறி, புலன் என்பவை
உண்டாம்.,, என்றாய்). நீரிற்றோன்
றுங் குமிழி காற்றாலுண்டாம். (அ
துபோல உடம்பிற்றோன்றும் புந்தி
முதலியனவும் ஒரு கர்த்தாவாலுண்

டாக்கப்படும்). (நீரிற்)ரோன்றிய கு
மிழி நீர்மயமேயாம். (அதுபோலச்
சடமாகிய பூதங்களும்) பூதங்களாய்ச்
சுளிக்கவேண்டிமேயன்றிச், சித்தா
கிய அறிவாய் உதித்தல் பொருந்
தாது. “அற்றன்று வெற்றிலை முத
லியன தம்பிற்குடின் முன்னில்லாத
ஓர் செந்நிறம் தோன்றுதல் போலப்
(பூதங்கள் கூடின் முன்னில்லாத
புந்தி முதலியன உண்டாம்.)” என்று
உலகாயத! நீ கூறுவாயேயல், (செந்
நிறம்) பிரியாதிருத்தலைப்போல (அ
றிவு முதலியனவும்) பிரியாதிருத்தற்
பாற்று. அறிவு பிரிதலுமுடைத்து
ஆதலின், பூதக் கூட்டத்தாலறிவு
முதலியன உண்டாமென்று நீ கூறு
வது பொருந்தாது; (எ-று.) புந்
புதம் - குமிழி. சாரும் அங்குஅதும்
- (நீரிற்) பொருந்திய அக்குமிழியும்.
அன்னது, ஆம் - அந்நீர்மயமேயாம்.
பூதமாச்சனியாது - பூதங்களாகச்சு
னாக்குமேயன்றி. நீறு - சுண்ணாம்பு.
அடை - வெற்றிலை. காய் - பாக்கு.
தீர்வது - பிரிதல். உபமேயங்கள்
விரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

சுரு. இது, முற்கவியில் “நீறடை
யுடன்காய்சேரின் சிவப்பெழும்”
என்றதைப்பிற்றொராற்றான் மறுக்
கின்றது. அப்படியே (வாயுப்பூதமட
ங்கிய) வெற்றுடம்பிலும் அறிவுண்
டாதல் வேண்டும். (அங்ஙனம் அறி
வுண்டாதல் இன்று. மேலும் வெற்
றிலை முதலியவற்றின் கூட்டத்துச்
சிவப்பு ஒன்று மாத்திரமே யுண்டா
கின்றது. அதுபோலப் பூதக்கூட்டத்
தும் அறிவு ஒன்று மாத்திரமேயுண்
டாதல் வேண்டுமேயன்றி) வேறுகிய
குணம், பொறி, புலன் என்பவை உ
ண்டாதல் கூடாது. (பின்னும்) வெ
ற்றிலைமுதலியவற்றைப் பிறன் கூட்
டுவதுபோலப் பூதங்களைக் கூட்டற்
கும் ஓர் கருத்தா வேண்டுமென்பது
போதரும். (ஆதலின், இவ்வுவமை
யின் கருத்துக்கேலாது) ; (எ-று.)

சுரு. (உலகாயத! நீ) “சிலந்
திப்புச்சியினிடத்து (முன்னில்லாத
தால் பின் உண்டாவது) போல
உடம்பின்கண்ணும் முன் இல்லாத
னவாகிய உண்ட முதலியனவும், ஐம்
பொறிகளும் (பின்) உண்டாம்.” என்
பாயேயல், ஆகாயத்தினின்று மற்ற
வையுண்டாதலையும் நீ கண்டதாக
வே ஒப்புக்கொள்ள நோரிடம். “(அற்
றன்று அவை) பூதங்களின் கலப்பா
லாம், என்பாயேயல், (அக்கலப்பு) ஓர்
இப்பல்பு (ஒருதன்மையானது). (ஆத
லின், பெண், ஆண், அலி முதலிய
வேற்றுமைகள் உண்டாகக்கூடாது.
அவ்வேற்றுமைகளை நாம் காண்கின்
றோம்); அவற்றின் (காணத்தை)
விவரித்துச்சொல் ; (எ-று.) உண்
டியாதி - உணவு, தூயில், பயம்,
மைதுனம் என்பவை. உலூதை -
சிலந்திப்புச்சி. யோனியேவற்றுமை -
பிறப்பு வேறுபாடு.

சுரு. இஃதும் “பூதங்களின்
கலப்பு, என்றதேயமறுக்கின்றது.
(மேலும்) ஐயறிவு, நாலறிவு, மூவறிவு,
நாலறிவு, ஓர் அறிவு, என்னும் அறிவின்
வேறுபாடும், (அதற்கேற்ற) பொறிக
ளின் நிகைகுறைகளும், பிராமணாதி
சாதிகளும், உண்டாதல் கூடாது.
அகூடாபேதம் குணம் முதலியன செ
றிந்து பூதங்களா ணுண்டாகா; (ஆதலி
ன், பூதக்கலப்பெனல் பொருந்தாது);
(எ-று.) வன்னபிரண்டில் முன்
னது, சாதி. பின்னது, எழு
த்து. வினைமுற்றின் முன் வலியிட்
டாதாதலின், வந்திடாப்பொறி என்
றது வந்திடாபொறி எனத்திருத்தப்
பட்டது. ஐயறிவு - ஸ்பரிசாச
கந்த ரூப சப்தங்கள். நான்கு - சப்
தமொழிந்தவை. மூன்று - ரூபசப்த
ங்கொழிந்தவை. இரண்டு - கந்த
ரூபசப்தங்கொழிந்தவை. ஒன்று -
சசகந்த ரூபசப்தங்கள் ஒழிந்தது.

சுரு. (உலகாயத! புந்தி,
குணம், பொறி, புலன்கள் என்பவை

பலவேறு வகைப்படுகின்ற) அத்தன்மைகள் கன்மத்தா (னுண்டா உன), என்று அறியக்கடவாய். “முற்கூறிய பூதங்களேயறிவு,, என்பாயேல், வெளியில் (மண்முதலியவை) அறிவதில்லை. “ (அவைகளறிவு ஆவது அவற்றின்) சையோகத்தில்,, என்பாயேல், பிணமும் (அச்சையோகமுடைத்தாதலின்,) அறிதல்வேண்டும். “ (பிணத்தில்) வாயுப்பூதமில்லை (ஆதலின், அறிவில்லையாகும்.),, என்பாயேல், (வாயுப்பூதமுள்ள) நித்திரையில் அறிவுண்டாகாமைக்குக் காரணம் யாது? (கூறுவாயாக); (எ-று.) அறிந்திடாத தொகுதி என்றது அறிந்திடாத தொகுதி எனத்திருத்தப்பட்டது. தொகுதி - சையோகம். சதாகதி - வாயுப்பூதம்.

சச. “அறிவு உடலின் குணமாம்,, என்பாயேல், பெரிதும் சிறிதுமாகிய உடல்களிற் பெரிதும் சிறிதுமாகிய அறிவு உண்டாதல்வேண்டும். (அங்ஙனமின்றி) உடல்பெரிது அறிவு சிறிது (உடல் சிறிது அறிவு பெரிது) ஆக இருத்தல் எக்காரணத்தால்? என்று தனியைவிட ஆராய்ந்து பார்ப்பாயாக; (எ-று.) பெரிது உடல் என்றதால், சிறிது அறிவு எனக்கொள்ளப்பட்டது. வைகுகுறி என முடிக்க. குறி - ஆராய். உடல் பெரிதாய்ச் சிறிதாய் என்பதற்குச் சிலவுயிர்களின் உடல் பெரிதாயும், சிலவுயிர்களின் உடல் சிறிதாயும் என்றுங்கொள்ளலாம்.

சரு. ஏற்றமும் புணர்பூதத்தின் குறையும் என்பதற்கு (அறிவுத்தன்மையின்) மிகுதியும், கூடியபூதங்களின் குறையும் எனக்கொண்டு அறிவு பெரிதாயும், உடல் சிறிதாயும் வருதற்குக் காரணம் கூறுவதாயும், கூடியபூதத்தின் மிகுதியும், குறையும் என்றுகொண்டு சிலவுடல் பெரிதாயும், சிலவுடல் சிறிதாயும் வருதற்குக் காரணங் கூறுவதாயுங்

கொள்க. இங்ஙனம் கொள்ளவே அறிவுத்தன்மையின் குறையும், பூதத்தின் மிகையும், அறிவு சிறிதாயும், உடல்பெரிதாயும் வருதற்குக் காரணமாம் என்பதும்பெற்றும்.

சசு. இயல்பு - (பூதங்களின்) சுபாவம். கொளாது, வினைமுற்று. செய்தி - (ஸ்திரீபுமான்களது புணர்ச்சியாகிய) காரியம்.

சஎ. நீத்தம் - வெள்ளம்.

ரு. “(அங்ஙனம்) அநாதியெனில் படைத்தல் ஏற்றுக்கு,, என்பாயேல், அநாதியாகிய ஆன்மாவின் செயலையறிந்து அதற்கேற்ற உடலைக் கன்மமுண்டாக்காது. அநாதிகாரியமாகிய உடல்களும் (தமக்கேற்ற உயிர்களைச்சென்று கூடா); அசேதனமாதலின். ஆதலால், அநாதியாகிய அவைகள் ஆதியில் ஒரு கர்த்தாவாற் கூட்டுவித் தமைக்கப்படவேண்டும்; (எ-று.)

ருக. “(உலகாயத! நீ உயிர் உள்பொருளாயின், புறக்கரணங்களாற் காணப்படல்வேண்டும்). உயிரைக் காணல் புறக்கரணங்கட்கு முடியாது; ஆதலின், உயிர் என்பதொன்றில்லை.,, என்பாயேல், குடமானது தன்னைக்கண்ட கண்களைத் தான் காணுமோ? (காணாதல்லவா) அதுபோலக் கரணங்களும் தம்மையறியுமுயிரைத் தாம் அறியாவாம். உயிர் (மாத்திரமே) அக்கரணங்களை அறியும் (ஆதலின், உயிர் இல்லையெனல் பொருந்தாது); (எ-று.) நோக்கொணுகரணங்களுக்கு எனத்திருத்திக்கொள்க. வாக்குமாத்திரம் - அழகினை மாத்திரம்; (வாக்கு + மா + திரம்) (உன்) வார்த்தைமிக உறுதியானது என்று இகழ்வதுமாம்.

ருங. முன்புளது - முற்பிறப்பிலிருந்ததாகிய (செய்தி). உணர்வையோ - (நனவின்செய்தியைக் கனவில்) உணரமாட்டாய்; (அதுபோல முற்பிறப்புச்செய்தியை இப்பிறப்பில்

உணரமுடியாது). இது - (தாயின் உதரத்தைவிட்டுப் பிறந்துவந்த பின் னுண்டாகிய இப்போதுள்ள) இவ்வறிவு. உதரத்துணர்வு - (தாயின்) வயிற்றிலிருந்தகாலத்திருந்த (மெய்) அறிவு.

௩௩. வாயு அடங்கலும் - மூர்ச் சித்தஉடனே. வாயில் அடங்கி - ஐம்பொறிகளும் இல்லையாகி. வந்து - (வாயுவானது) வந்தால் (மூர்ச்சை தெளிந்தால்). எழும் - (ஐம்பொறிகளும்) உண்டாகும். ஓயும் - இறக்கின்ற. நீள்கலை தேயும் செனிக்கும் என்றார் என்க. மதிக்குரைத்தாங்கு - (அத்தேய்வையும், செனிப்பையும் ஒற்றுமையம்பற்றிச்) சந்திரனுக்குக் கூறுதல்போல. இசைப்பார் - (உடலின் பிறப்பிறப்புக்களை ஒற்றுமையம்பற்றி உயிர்களின் மேலேற்றிக்) கூறுவர்.

௩௪. குலாலன் - குயவன்; (மண்

ணின் பொருட்டுப்) பூமியைமர்த்திப் பவன் என்பது பொருள்.

௩௫. குடம்பை - கூடு. பால் - பாற்கடல். மணி - நீலமணிபோன்ற திருமால். இவை ஆகுபெயர்கள். இவற்றிற்குப் பால், மணி என்றுங் கொள்ளலாம். நச்சினூர்க்கினியர் முன்னர்க் கூறியபொருளையே கூறியுள்ளார்; இதனைச் "செலனைய" என்ற னுஞ்சிந்தாமணிச் செய்யுளில் "மணி அம்பாலகத்துப் பதித்தன்னபடிய வாய்" என்றதன் உரையானுணர்க.

௩௬. அகடு - வயிறு. புழை - துவாரம்.

௩௭. குழாம் - கூட்டம்.

௩௮. ஒதி - கூந்தல். புந்தி கறுத்தலாவது:— வஞ்சனை அல்லது பாபசிந்தனை யுடைத்தாதல். மொழி கோடல் - சொல்திரிதல். புருவங் கோடல் - புருவம் வளைதல். மருங்குல் - இடை. அகன்றவர்க்கு - விரிந்தவர்கட்கு.

௩௨-வது, சருக்கம்.

உ. விளித்தாலென - அழைத்த நாற்போல.

௩௩. எருவை - கழுகு. மண்டில மிட - வட்டமிட.

௩௪. பரதுக்கதுக்கன் - பிறர்நாயுதத்தைத் தன்றுயாமாகக் கொண்டோன். பிடகநூல் - புத்தாகமம்; இது வினையபிடகம், சூத்திர பிடகம், அபிதர்மபிடகம் என மூவகைத்து.

௩௫. ஞாயம் - அறியப்படுபொருள். கணம் - உளிகொண்டடிப்ப எட்டுத்தாமரை இதழ்கள் அறுபடுங்கால அளவு.

௩௬. ஒட்டியுணர்ந்துகும் - (இந்திரியங்களைச்) சார்ந்து (அவற்றின் விஷயங்களை) அறியும். நான்கு - உரு

அரு, வீடு, வழக்கு என்பன.

௩௭. உரு-நாண்டி அசைதன்யருபம்; சைதன்ய ருபமன்று; சைதன்ய ருபமாவது:— இந்திரியங்கள் ஐந்தும், விஷயங்கள் ஐந்தும், ஸ்திரீபும் ஸகமானபாவருபம் இரண்டும், இதயம் ஒன்றும், ஆகார ருபம் ஒன்றும், பூதம் நான்குமாகிய பதினெட்டுமாம். இது சித்தியாரிற் கண்டது. உபாதானம் - பற்றப்படுவது; உபாதாயம் எனவும் கூறப்படும். குற்றம் - குற்றவீடு. கந்தம் - கந்தவீடு. உள்ளது - உள்வழக்கு. இல்லது - இவ்வழக்கு.

அ. எட்டும்கூடி உருவம் உண்டாகும், காண்பது (யாது ? அது) சித்தம், இருவினை (நல்வினை தீவினைகள்) கன்மம் எனமுடிக்க.

க. இராகாதிகள் - காமம்முதலியவை. ஐந்தும் - (உருவம், வேதனை, குறிப்பு, பாவனை, விஞ்ஞானம் என்னும் கந்தங்கள்) ஐந்தும். தொகை - கூட்டம். தொடர்ச்சி - ஒழுக்கு (சந்தானம்). மிகுத்துரை - தோற்றநாசம். ஆறு - (தொகையுள் வழக்கு, தொகையில்வழக்கு, தொடர்ச்சியுள்வழக்கு, தொடர்ச்சியில்வழக்கு, மிகுத்துரையுள் வழக்கு, மிகுத்துரையில் வழக்கு என்னும்) ஆறு.

கௌ. செறிவு - கூட்டம். அயல் - (ஐங்கந்தங்கட்கும்) அந்நியமான.

கக. விழிக்குப்போனது போல் வேறுதல் - காரியங்கெட்டுக் காரணம் நின்றல்.

கஉ. இது, வழக்குகளைப் பிறிதொன்றாற்றப் பகுக்கின்றது. உண்மைசார்ந்தவுண்மை, ஏதமுறும்உண்மைசார்ந்த இவ்வழக்கு, இல்லதுசார்ந்தவுண்மை. இன்மைசார்ந்தவின்மை எனப்பிரித்தியைக்க. பேசலால் என்பது பேசலாகு எனத்திருத்தப்பட்டது.

கச. பொத்து - அடிக்கின்ற ; பொத்தும் என்றும் பிரிக்கலாம். பொருந்தலர் - பகைவர்.

கடு. இது, செளத்திராந்திகள் இல்பொருள் என்பவற்றைத்தொகுத்துச் சுட்டுகின்றது. நான்கு - உரு அரு வீடு வழக்குகள்.

கசு. இது முதல் பதின்மூன்று கவிகள், மேற்றொகுத்துச்சுட்டியவற்றை வகுத்துக்காட்டுகின்றன. அவற்றுள் முதல் நான்கு கவிகள், அறிவன்றி ஆன்மா வேறில்லை என்பதையும், ஐந்தாங்கவி, விண் இல்லை என்பதையும், ஆறுங்கவி, காலம்இல்லை என்பதையும், ஏழாங்கவி, திக்கில்லை

என்பதையும், மேல் ஆறு கவிகள், இறை இல்லை என்பதையுந் தடைவடையுள்ளுறச் சாற்றுகின்றன. (பொறியைத்) தொட்டு, (புலனைத்) தீண்டி, (நூலை) அணைந்து அறிதல் அறியும் என்றியைக்க. அறிதல் - அறியற்பாலதை.

கஎ. சார்ந்து ஒன்றைஅறியும் - ஒரு விஷயத்தை (அதற்குரிய இந்நிரியத்தைச்) சார்ந்து அறியும். உணரும் - உணர்கின்ற (ஞாதிருவாகிய என்றபடி). கூறலாம் - கூறுதலை ஒக்கும் (அறிவெனலே அமையும் ; ஆன்மா வென்று வேறுபிரித்துக்கூறல்வண்டிவதின்று என்றபடி).

கஅ. உரு - உடல். உதயாத் தமனம் - தோற்றமும், கேடும்.

கக. எங்கும் + நிற்குமென்னில் என்று பிரிக்க. உடலமது - உடல் ; அது, பகுதிப்பொருள்விகுதி. சாயும் - (உயிரும்) அழியும்.

உௌ. நிரவயவம் - உருவில்லது. எங்கும் + நின்றதெனில் எனப்பிரிக்க.

உக. சீலம் - தன்மை. ஞாலம் - பூமியில். என்ப - என்றுசொல்வர். துன்மதி - துர்ப்புத்தியுடையோய்! அண்மைவிளி.

உஉ. பாலை - பக்கத்தை.

உங. உலகதனுக்கு உபாதானந்தானுளது, காரியமாம் உரு இலது, உலகதனை அனைய உருவமாகப் படைத்தனன் என்றியைக்க. உபாதானம் - முதற்காரணம். அனையஉரு - காரியருபம். அதற்கும் - அவ்வுபாதானத்திற்கும்.

உச. எங்கும் + மேலி, எங்கும் + முன்பு என்று பிரிக்க.

உசு. அதனால் - அவ்விச்சையால் (கருமத்தாலெனல் வேண்டற்பாற்றன்று என்றபடி).

உஎ. இறைக்குஇச்சை உலகனுக்குக் கருமமென்னில் - கடவுளின் (உருவத்திற்கு) இச்சையும்,

உலகின் (உருவத்திற்குக்) கருமமும் (காரணமாம்) என்று செளத்திராந்திக ! நீ கூறுவையேல். இன்றாகில் - (உருவம்) இல்லையாகில். மேவான் - (அறிவை) அடையான்.

உக. உற்பீசம் - வித்திலிருந்து முளைப்பன. குரமாதி - தருப்பை முதலியன. அண்டசமாதி - முட்டையிற்பிறப்பன முதலியன; அவையாவன:- அண்டசம், சுசேவதசம், (வியர்வையிற்பிறப்பன) சராயுசம் (கருப்பையிற்பிறப்பன) என்பவை.

உக. சந்தானத்தாற்கெடுதல் - காரியங்கெட்டுக் காரணம் நின்றல். இச்சந்தானம் வாயுசந்தானம், தீபசந்தானம், தாராசந்தானம், பிபீலிகாசந்தானம் என நால்கதைப்படும். முற்றக்கெடுதல் - காரியத்தோடுகாரணமுங்கெடுதல். விரிவு, இந்நூல் மதவிளக்கச் சுருக்கத்துக்காண்க.

உக. இது முதலிய கவிகள், சவுத்திராந்திகளைத் தார்க்கிகன்மறுப்பதைக்கூறுகின்றன. என்றிடேல் - என்று கூறுதே.

உச. விரிந்தோன் - இறந்தவன். பருகியோன் - குடித்தவன். இது - இந்தத்(தேனும், நெய்யும்). தீதாசும் என்பது ஆம் - கொடிய (விஷம்) என்று கூறுதலையொக்கும். நலிவுபின்பேல் - (கர்த்தா) இறந்தது (வீட்டைஅடைந்தது) (அறங்களைக் கூறியதன்) பின்னர் என்று கூறுவையேல்.

உரு. வேட்டம் - வேட்டை. தீதனக்கு, வெட்ட என்பவை தீத்தனக்கு, வேட்ட எனத்திருத்தப்பட்டன.

உசு. அறிவுமங்கும் - அறிவு (கணத்திற) கெடும். நூல் என் - நூல் (உண்டாக்கல்) எவ்வாறுமுடியும்? பங்கம் - ஈண்டிக் கெட்டுவளர்ந்திடல்.

உஎ. முரணுவதின்றி - மாறுபடவில்லாமல். புதன்மகன் - அறிவுடையானாகிய ஆண் மகன்; ஈண்டு

மகன் ஆண் என்னும் மாத்திரையாய் நின்றது; மகன் தந்தையின்பின் வருவானாதலின், புதன் என்பவன்பின் வருகிற பிருகஸ்பதி என்றும், புத்தனது ஞானபுத்திரனாகியசீஷன் என்றும் பொருள் கொள்ளலாம்: குருவை ஞானபிதா என்பதும், சீஷனை ஞானபுத்திரன் என்பதும் வழங்கு. இப்பொருளில் புதன் என்பது புத்தன் என்பதன் இடைக்குறை. முந்தூல் - முப்புரிநூல்; உலண்டால் நூற்கப்படுவதும், சிலம்பியால் நூற்கப்படுவதும், பருத்தியால் நூற்கப்படுவதுமான மூன்று நூல்கள் என்னலுமாம்.

உஅ. அனவத்தை - வரம்பின்றியோடல் (முடிவின்மை) ஆகிய குற்றம்.

உக. பாழி - புத்தாலயம். ஆர் - யார். உறைபவன் இந்நூல் சொன்னோன் என்றியைக்க. அடைவு - முறை.

உஉ. பனுவல்கொண்டு - நூலால். தேர்த்தாற்போல் - (அதுமித்து) அறிந்ததுபோல. கொண்டரைத்த - (தன்னிடம்) கொண்டிகூறிய. பரலோகபாதாளங்கள் பனுவல் - மேல் கீழுலகங்களின் செய்கியை (நாம் உணர்ந்ததேதுவாவது) நூலேயாம். ஒன்று உரைத்ததுண்டேல் பகருதி - (இவ்வாகமப்பிரமாணமன்றிவேறு) ஒரு பிரமாணம் அறிவிக்குமெனில், அதனைக்கூறு. இவ்வாறே முன்னூல்களிலும் பொருள்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது.

உச. உளது இலது அன்றித் தோன்றும் ஒருபொருள் (அறித்தமாம்), உளதுமாய்வது இன்று என்றியைக்க.

உரு. ஒன்று - கூடமாட்டா. இகலுமாற்றால் - பகைக்குந்தன்மையால். சுக்கிலம் - இத்திரியம். உரு - ரம் - சுரோணிதம். உபாதானம் அவையேபோலவேறுவேறாய் உடல்தோன்

றும் - காரணமாகியவினைகள் (நல்வினை, தீவினை என இருவேறுவகைப்படுதல்) போலக் (காரியமாகிய) உடல்களும் (ஒவ்வொருயிர்க்கும் நல்வினைப்பயனாலாகியதும், தீவினைப்பயனாலாகியதும் என) இருவேறுவகையாய் இவ்விரண்டு (இரண்டு + இரண்டு) தோன்றல்வேண்டும். (அங்ஙனம் உண்டாதலின்றாதலின், இருவினையெனல் பொருந்தாது என்றபடி).

சுஎ. உரு - உடல்; (சவுத்திராந்திகன் கூறும் நால்வகைப்பொருள்களில் ஒன்றான) உரு என்பதன் பாற்பட்ட என்னலுமாம்; இப்பொருளில் உடல் என்ற எழுவாயை சரு-வது, கவியிலிருந்து வருவித்துக்கொள்ளல்வேண்டும். சுத்தாட்டகம் - (நிலம், புனல், கனல், காற்று, கந்தம், சுவை, உருவம், பரிசம்என்னும்) எட்டின் கூட்டம். வளி - காற்று. மற்ற அடிகட்குப் பூதங்கள் ஒவ்வொன்றிற்குந் தன்குணம் ஒழிந்த ஏனைப்பூதங்களின் குணங்கள் உண்டாகா எனக்கொள்க.

சுஅ. தேர - பெளத்தனே! அண்மைவிளி.

சுக. ஆக்கிப்போம் - (அறிவு, பொருள் கன்மங்களை) உண்டாக்கிக்கெடும்.

ரு௦. செவ்விதிற்கெட்டு - முற்றக்கெட்டு. மூன்றாம் அடியின் உபமையமாகிய, அறிவு முற்றக் கெடாமல், சுத்தியையுடைத்தாதலோடு பின்னுண்டாவதும் வேறுபடும் என்பதை விரித்துக்கொள்க.

ருக. உருவமாதி - ரூபஸ்கந்தம் முதலிய பஞ்சஸ்கந்தங்கள்.

ருஉ. நின்றறிவுடன் எய்தாவாம் - (உருவமாதி ஐந்தும் முன்னறிவோடு போகாமல்) நிலைபெற்றுப் பின்னறிவோடு கூடாதன ஆகும். மன்ற - தேற்றப்பொருளைத் தருவதோர் இடைச்சொல்.

ருச. உணர்வு - விஞ்ஞானம். உலோசனம் - கண்கள்; பார்த்தற்குக் கருவி என்பது பொருள்.

ருரு. வாயில் - பொறிகள்.

ருசு. காயமாதி - உடல், பொறி, மனம் என்பவை.

ருக. பரிப்பது - சுமப்பது.

சு௦. பின்னம் - கண்டனம். படிற்றுலா - பொய்ம்மொழி. பகர்ச்சி - சொல்.

சுக. வெளி - ஒளி.

சுங. பயன் - கன்மபலன்.

சுச. காரியம் - காரணத்தாலாவது.

சுரு. இழுதை - அறிவிலியே! அண்மைவிளி.

எங. எழலால் பொருளாய்த் தோன்றும், பிணங்கலா(லும்) வடிவின்றா (மாதலாலும்) உலகு கனவு போலும், அறிவு(ஒன்றுமாத் திரமே) உளது என்றியைக்க.

எச. என்னாய் - என்று கூறாய்; எதிர்மறை வினைமுற்று.

எரு. விடயத்தோடு மணந்தபின்னெழும் - (அறிவு) புலன்களோடு கூடியபின்னர் உண்டாகின்ற. வாதனை கருத்தாம்; (ஆதலால், அறிவும், வாதனையும் ஒன்றன்று) என்க. கண்ட - (நனவிற) பார்த்த.

எசு. அகங்கடம் - நான்குடம்; அறிவுக்கு அந்நியமாகாது என்பதால் இப்பிரபஞ்சம் 'நான், என்று சுட்டப்படல்வேண்டும்' என்பதன் பரிபாஷை. இதம் பிரவஞ்சம் - இந்த உலகம்; அறிவுக்கு அந்நியம் ஆகும் என்பதால் 'இந்த, என்று சுட்டப்படல்வேண்டும்' என்பதன் பரிபாஷை. பளிங்கேபோலுதலாவது:- பளிங்கு கூடியவற்றின் நிறத்தை யடைவதுபோல அறிவு கூடியஉருவின் உருவை அடைதல்.

எஎ. தூக்க - தள்ள.

எஅ. நெடுமொழி - தன்மேம்பாட்டுரை.

எக. அங்கம் - அவயவமாகிய (தசேந்திரியங்கள்). பொருள் - அங்கி (அவயவி) ஆகிய (உடல்).

அ௦. இது, மாத்தியிகளை மறுக்கின்றது. அவயவி காத்துநிற்பதாகும்; (ஆதலால், அவயவியும் உண்டு.) என்க. இரண்டும் - (அவயவமும், அவயவியுமாகிய) இரண்டும். அவயவியாவது:- நண்டுக் கடத்திற்கு மண்ணும், படத்திற்கு நூலும் போல்வது. உடன்பட - (தம்முட்) கூடுதலால். பொருள் - உடல். உணர்வு - ஆன்மா.

அக. பொருள் - ஆன்மவஸ்து. அதுவர - ஆன்மவஸ்து உண்டாக. பொருளுண்டாக - ஆன்மா உண்டாகவே. அறிவும் நெறிவரும் - அறிவும் முறையாய் உண்டாகும்.

அஉ. பைத்த - படமெடுத்த.

அங. சிந்துரம் - செந்நிறம். பொருளறிவு - (காணப்பட்ட) பொருளும், அறிவும். ஆசகம் - அம்பு; வீரைவிற செல்வது என்பது பொருள்.

அச. அகம் - உள்ளிடத்தது. புறம்பு - வெளியிடத்தது.

௩௩-வது, சருக்கம்.

—)0(—

க. நறை - வாசனை; தேனுமாம். பேணி - விரும்பி. நிகண்டவாதி - (நி + கண்டம் + வாதி) வஸ்திரமற்றவன். ஆசீவகன் - வஸ்திரமுள்ளவன்.

உ. பிதிர்ந்தது - சிதறியதாகிய. பசுநூல் - உயிரைப்பற்றியநூல். அரணம் - கோட்டை; மதிலுமாம்.

ங. எண்குணம் - கடையிலா ஞானம், கடையிலாக்காக்ஷி, கடையிலாவிற்பம், கடையிலாவாற்றல், நாமமின்மை, கோத்திர மின்மை, ஆயுவின்மை, இடையூறின்மை என்பவை. ஞானவாணியமாத்ரி - ஞானவாணியம், தரிசனவாணியம், வேதநீயம், மோகநீயம், ஆயு, நாமம், கோத்திரம், அந்தராயம் என்பவை. ஆய் - ஆராய்ந்தெடுக்கப்பட்ட. முக்குடை - (சந்திராதித்தம், நித்தவினோதம், சகலபாஜனம் என்னும்) மூன்று குடைகள். அமரர் - சதேந்திரர்கள். சதேந்திரர்களின் விவரத்தை இந்நூல் மதவிளக்கச்சருக்கத்துக்காண்க. கோ - கடவுள்.

ச. தொடக்கு - சம்மந்தம். அல்லவை - தீமை; நல்லவை என்பதன் மறுதலை.

ஞ. செற்றம் - கோபம். நசித்தல் - இறத்தல். முனிந்து - வெறுத்து. இகலன் - (இகலாத்தன்) ஆதி அருகபரமர்.

சு. சகலாத்தர் - அநாதி அருகபரமர். கதம் பகவன் - பகவானே! எப்படி? கடிப்பு - முரசுடிக்குங்குறுந்தடி. படகம் - ஓர்வாச்சியவிசேஷம். பனவர் - கடவுளாகிய அநாதி அருகபரமர். பஞ்சாத்திமயம் என்பது சித்தியாரிற் பஞ்சாஸ்தமயம் என்றுங் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. வினையிலான் - இகலாத்தராகிய ஆதியருகபரமர்; சரணம் நான்கு - ஆதிசரணம், சித்தசரணம், ஆசரியசரணம், தன்மசரணம் என்பவை.

அ. நின்றிடல் - நிகழ்காலம். பேர்தல் - இறந்தகாலம். பேர்தல் - வருங்காலம். அன்வயவெதுரேகம் - உடன்பாடும் எதிர்மறையும். காயத் தெல்லை - உடம்புமுழுவதிலும்.

ஆரும் - நிறைந்து நிற்கும்.

கூ. வெதிரேககாயம் - அதன்மாத்திகாயம். தன்மாத்திகாயம் சலித்தலும், வெதிரேககாயம் நிலையும், துன்னிவித்திடுதலைப் புரியும் என்றியைக்க. தருநீமை என்பது தருநீமை எனத்திருத்தப்பட்டது ; தரும், வினைமுற்று ; எச்சமன்று.

கௌ. தொழில் - உழவு. தொழில், வரைவு, வாணிபம், வித்தை, சிற்பம்என்பவை; கந்த ரச ரூப பரிசு சத்த பரிமாணங்கள் என்பாருமுளர்.

கஉ. உகளமும் - (குணமுங், குற்றமுமாகிய) இரண்டும்.

கங. ஆற்றிய - செய்த. அனவத்தாதோடம் - முடிவின்மையாகிய குற்றம்.

கசு. தேகி - தேகமுள்ளோன்.

கரு. பார்த்திபர் - அரசர்கள்.

கசு. முன்னவன் - சகலாத்தன். அனைய - மனமுதற்பொறிகளில்லாத. பின்னோன் - இகலாத்தன். விதித்தல் - மறுமொழிகூறல்.

உௌ. “ ஒப்பற்ற பொருளாகிய (ஆன்மாவுக்கு) மேலுலகத் துலாவி நின்றிடற்கும், கீழ் உலகத்துலாவி நின்றிடற்குமாக இரண்டு உடல்களே ஒரே கணத்தில் இருவினைகள் தரும்,, என்று நிகண்டவாதி ! நீ கூறுவையேல், இருவேறு தன்மைகள் (ஒன்றினிடத்) துண்டாகா. “வண்டிற்கு மேற்செலச் சிறையும், (கீழ்) வதியக் காலும் இருப்பதுபோல (ஒருபொருளாகிய ஆன்மாவுக்கும் இரண்டு காயங்கள் ஒரே கணத்துண்டாம்.),, என்பாயேல், அவ்வண்டுக்கும் (மேற் செலும்போது) கீழ் வதிதலும், (கீழ் வதியும்போது) மேற்செல்லலும் உண்டாதலின்று; (எ - று.) பொருளதனை உருபுமயக்கம். அவை - மேற்செல்லல் கீழ்வதிதல்கள். தனக்கு - வண்டுக்கு.

உஉ. “ கல் இரும்புமரங்களில், ஓரறிவு பொருந்தியிருக்கின்றது,, என்று கூறுவையேல், (ஓரறிவுடை

யனதாமே அழிதல்வேண்டும் ஆதலின், கல் இரும்பு மரங்களின்) வடிவங்களும் நாசம் வருமிடத்துத் தாமே நாசமாம் என்பது போதரும்; (அவைதாமே கெடுதலில்லை ஆதலின், புற்கலம் ஒருவலியுடைத் தெனல் பொருந்தாது); (எ - று.) மற்றவை வெளிப்படா. ஒருவலி - ஓரறிவு. புற்கலம் - கல் இரும்பு மரங்கள்.

உங. காரியம் - தொழில். சீலம் - ஈண்டுத் தவம். நிலவுதல் - (பொருள்) விரிதல். அதுவாம் - அவ்ஞாழாம்.

உசு. நெட்டிடை - நீண்டஇடம்.

உஎ. அருத்தி - ஆசை.

ஙஉ. நிலம் வலி ஆம், புனல் குளிர் ஆம், அங்கி சூடு ஆம், காற்று உலாவரல் ஆம், உயிர் புணர்ச்சி ஆம், என்றியைக்க. மன்னியபுணர்ச்சி - (மற்றை நான்கனுக்களோடு) பொருந்திய சையோகம்.

ஙங. பரம்புதல், கீழ்ப்படல், மேற்படல், ஓடல், தன் வரம்பில் நிற்பது என்பவை முறையே நிலம், புனல், அங்கி, காற்று, உயிர் என்பவைகளின் குணம் என்க.

ஙச. நான்கும் காயத்து சேர்தலும் உண்டு என்றியைக்க. உறுதராபுதுமை எனத் திருத்திக்கொள்க. உயிரனுச்செய்தி பின் கூறப்படலால், இதிற் கூறப்பட்டவை மற்றை அனுக்களின் செய்தி என்க.

ஙஎ. ஆகப் புகன்றிடம் எனல் நேர். ஆகி என்பதன் பின் பொருந்திய சொல்லை வருவித்துப்புகன்றிடம் என்பதோடியைக்க. மண்நான்கு, புனல் மூன்று, அனல் இரண்டு, கால் ஒன்று என்றியைக்க.

ஙஅ. உயர்ந்தவெண்மை - மிகு வெண்மை; வெண்மையென வேறொன்றிருத்தல்காண்க; இவ்விரண்டும் ஒன்றன்றென்பதை உய்த்துணர்க.

சஉ. அன்னவன் - மற்கலிதேவன். அவ்வுலகம் ஐந்தணுவையும் கூடுமாறு உம் இலை என்றியைக்க. அவ்வுலகம் - அம்மற்கலிதேவன் இருக்குமுலகமாகிய பொன்னெயில் வட்டம்.

சங். மண்டலர் - பூமியிலுள்ள வராகிய அருகபரமர். செம்போதகர் - மிக்க அறிவுடையோராகிய அருகபரமர்.

சச. வரகதி - மேலானபதவி. ஆண்டு - அப் பொன்னெயில் வட்டம். புணரி - கடல்.

சசு. அறிவிலியாகிய ஆசீவக ! (உயிரணுவொழிந்த அணுக்கள் நான்கில் நிலவணுவும், நீரணுவும்) கீழிடத்திலும், (கனலணுவும், காற்றணுவும்) மேலிடத்திலும் நிறைதலால், (அவ்வணுக்கள் தம்மிற் கூடல் இயலாதாதலின், அவைகூடியே உண்டாதற்பாலதாய சரீர) அவயவம் உயிரணுவாகிய ஆன்மாவிற்குண்டாகாது என்பதைச் சொல்லவும் வேண்டுமோ? சொல்லாதே அடையும். “(அற்றன்று, உயிரணுவின்) கன்மத்தால் (அவை தம்மிற் கூடுமாதலின், அவயவமாதல்) உள்ளது,, என்பாயேல், (அவ்வணுக்கள்) அழியும் ; (ஆதலின், நீ அணுக்கள் அழியாதென்பது பொய்யுரையாம்). “(அவை அவயவமாதல்) இல்லது,, என்பாயேல், உடம்புண்டாகுந்தன்மை ஆராயற்பாலதோ? அன்று ; (எ - று.) அணு - உயிரணுவாகிய

ஆன்மா. துளை - துவாரம் ; இது ஆகுபெயராய் ஒன்பது துளைகளையுடைய உடலை உணர்த்திற்று. படும் - உண்டாகின்ற. சிவஞான சித்தியார் பரபகஷம் ஆசீவகன் மறுதலைச் ச-வது, கவியாகிய “ அணுவானவை கீழ்மேலுள வாஞலவயவமு, நணுகாவென லாமேவரி னாசம்மவை பெய்தும், அணுகாவெனி னிவை தொள்ளை கொளாகம் முளவாகுந், துணிவா லிவை கலவா பலதொகையாம்வலியிலவாம். ,, என்பது ஈண்டு நோக்கத்தக்கது.

சஎ. நித்தவஸ்துக்கள் அழிந்துகெடா ஆதலின், (அவ்வணுக்கள் கெடுதற்குரிய உடம்பின்) அவயவத்திற்குடும் விதத்தை ஒப்புக்கொள்வதில்லை. (அவை உடம்பின் அவயவங்களிற்) கூடுமாறு (வேண்டிவதின்று என்று) இதழ்வாயேல், (தோல் இரத்தம், தசைமுதலியதாதுக்கள்) பலவுங்கலந்து கூடா. (கூடாமற்போகவே) விலக்கற்கரிய (தாதுக்) கூட்டமாகிய உடல்கள் உண்டாதன்மையும் இன்றாகும் ; (எ - று.) தொகை - உடல் ; ஆகுபெயர்.

சஅ. மிகுதியால் - மேலான அணுவாகிய ஆன்மா (மற்றை அணுக்களைக் கூட்டுத) லால். அணுவின் - உயிரணுவொழிந்த மற்றை அணுக்களிலிருந்து. இன், ஐந்தணுருபு.

சசு. மேல் - மேல் எழல். கீழ் - கீழ்வீழல். விளை - (நால்வகை அணுக்களின்) தொழில்கள். விகற்பித்த லால் - வேறுபடுதலால்.

ஙச-வது, சருக்கம்.

—ॐ—

எ. மட்கியது - ஒளிமழுங்கிற்று. க0. தீமையாகிய கணை, புன்

மைகளாகிய புட்டில், தீச்சொல்லாகிய கழல் என்க.

கக. அயுத்தம் - (ந + யுத்தம்)
பொருத்தமின்மை. விகடக்கச்சை -
உன்மத்தமாகிய இடையிற் கட்டுங்
கச்சை.

கஉ. மைக்காளம் - மிகு கருமை;
ஒருபொருட் பன்மொழி ; அஞ்ச
னம், இருள், மேகம் என்பவற்றைப்
போன்ற கருமை என்றுமாம்.

கங. லகரம் தகரத்தோடு மயங்
காதாதலின், சந்திவிதிப்படி மால்
தவ என்றது மாறவ எனத்திருத்
தப்பட்டது ; பின்னிவ்வாறு வருவ
தையும் இங்ஙனமேகொள்க.

கச. அங்கநியாசம் - இதயம்,
சிரம், சிகை முதலிய அங்கங்களை
மந்திரங் கூறித் தொடுதல். கரநியா
சம் - கூட்டுவிரலாற் கட்டைவிரலை
யும், கட்டைவிரலான் மற்றையவிர
ல்களையும், ஒரு கையான் மற்றைக்
கையின் இருபுறங்களையும் மந்திரங்
கூறித்தொடுதல்.

கரு. ஆவிருத்தி - திரும்பத்திரு
ம்ப ஒதுதல். ஆரகவேணியன் - ஆத்
திமாலேக்கிடமாகிய கபர்த்தம் என்
னும்ஐடையினை யுடைய சிவபிரான்.
பூரகம் - நிறைவு.

கசு. தாசரதி - தசரதன் மகனா
கிய இராமன் ; தத்திதாந்தம்.

கஎ. நாப்பண் - இடை, நடு.

கஅ. யுத்தாயுத்தம் - யுக்தமும்,
அயுக்தமும் ; பொருந்துவனவும்,

பொருந்தாதனவுமாம். குனித்து -
வளைத்து.

உக. அத்திரம் - கைவிடுபடை;
அதாவது:- கையைவிட்டு நீங்கிப்
பின் பகைவர் மேற்படுவது ; இதன்
மறுதலை சத்திரம்(கைவிடாப்படை).

உச. மனைவி - பாஷண்டவிஞ்
சை.

உரு. அவிஞ்சை - அக்ஞானம்,
விஞ்சை - ஞானம்.

உஎ. உந்துவாள் - செலுத்து
வாளாகியதுன்மதி.உசாவும் - ஆரா
ய்கின்ற; இதிலுள்ள உம் எண்ணும்
மையெனக்கொண்டு ஒற்றர்களும்
என்றுங்கொள்ளலாம். யானை - விள
ங்கனிக்கு வருவதோர் நோய்; இந்
நோய் யானைக்குரிய பெயர்களனைத்
தையும்பெறும்.

ஙக. தாயாம் பெருமான் என
உவமையில் ஆண்பால் பெண்பா
லோடு மயங்கிற்று ; நன். சூ- சகர
இல், பிறவும் என்றதாற்கொள்க.
யுத்தியைப்பெண்ணாக உருவகப்படு
த்தியுள்ளாராதலின், சொன்னான்
என்றது சொன்னான் எனத்திருத்த
ப்பட்டது.

ஙங. விசைகொண்டு - வேகம்
கொண்டு ; பெலன்கொண்டு என்று
மாம். விசைக்கொண்டு என்றது
விசைகொண்டு எனத்திருத்தப்பட்
டது.

௩௫-வது, சருக்கம்.

உ. கடிதின் - விரைவில். வீந்து
இறந்து.

சு. புதல்வர்தம்மால் - லோபன்
முதலிய புத்திரர்களால். புதல்வர் -

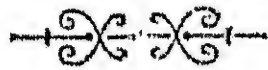
மோகனாதியர்.

கஉ. செல்வர் - மைந்தர்கள்;
எண்வகைச் செல்வங்களில் மக்கட்
பேறும் ஒன்றாதலின், மைந்தர்கள்
செல்வர் எனப்பட்டார்.

கசு. அண்டார் - பகைவர்.
கசு. பாறு - பருந்து. உய்ந்து
ளேன் - ஜீவித்திருப்பவனாகியநான்;
வினையாலணையும்பெயர்.

கசு. கத்துருவின் பாலகர் -
சர்ப்பங்கள். அடங்க - முழுதும்.
உக. காலி - குவளைமலர்.
உசு. சிறை - பக்கம்.

ந.சு-வது, சருக்கம்.

உ. நயனமாயிரம்பெற்றேன் -
ஆயிரங்கண்கள் பெற்றவனாகிய இத்
திரன்.

சு. எதம் - துன்பம் ; குற்றமு
மாம்.

சு. உந்தை - உனது தந்தை ;
தை, முறைப்பெயர்விசுதி.

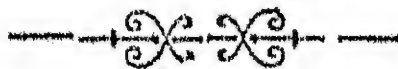
கக. மறலி - இயமன்.

கஉ. மக்களோடு - (மைந்தர்
தம்) மைந்தர்களாகிய லோபன்முத
லியோருடன்.

கசு. மழி - புத்தியாகிய சந்தி
ரன் ; இரட்டுறமொழிதல்.

உஉ. மிதப்பு - தெப்பம் ; தெர
ழிலாகுபெயர்.

ந.எ-வது, சருக்கம்.

க. உரைமகள் - கலைமகள். உ.
கைத்து - ஏறிச்செலுத்தி.

நு. பொறை - பாரம். ஆர்வமோடு,
இதிலுள்ள ஓடு, அடைமொழிப்பொ
ருளது.

சு. உழுவலன்பு - விடாதுதொ
டர்ந்த அன்பு.

அ. அயம் - இரும்பு. பரிசுன
வேதி - இழிந்த உலோகங்களைப்
பொன்னுக்கும் மருந்து.

கரு. இனிமை - இன்சொல் ;
பண்பாகுபெயர்.

உரு. மருந்து - அமுதம். அன்
னலார் - (உபநிடதையும், கீதையு
மாகிய) பெண்கள்.

உஅ. பரவை - கடல் ; பாந்தி
ருப்பது என்பது பொருள் ; ஐ, கர்
த்தாப்பொருள் விசுதி.

ந.சு. மிருகண்டு எனில் இன்
னோசையும், மிருகண்டு எனில் மா
னையுங் கெடுத்தலின், மதுரைத் தபி
ழ்ச்சங்கத்து எட்டுப் பிரதீயிலுள்ள
படி மிருகண்டு எனத்திறத்தப்பட்ட
து ; மிகண்டு என இருத்தலும்
எற்புடைத்து.

ந.சு. சுதை - சுண்ணைச்சாந்து.
புனிதமாகிய சுதை என்க. படங்
கள் - வஸ்திரங்கள். விதானம் -
மேற்கட்டி. நாற்றி - தொங்கக்
கட்டி.

ந.எ. உழையர் - எவலாட்கள்.
உழையரைத் தனித்தனி நோக்கிக்
கூறலின், 'புரிதி, எனஒருமையாய்க்
கூறப்பட்டது.

ந.சு. உவகைகூற - உவகையா
லுண்டாவதாகிய இன் சொற்களைக்

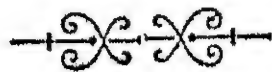
கூற ; உவகை, காரணவாகுபெயர்.

சஉ. சது - நான்கு. சதுமறை யாகியபேரிகை முதலியன எனக்கொ ள்க. வரைந்துகூறுமையின், இருக் காகியபேரிகை, யஜு-ஆகிய தடாரி, ஸாமம் ஆகிய தண்ணுமை, அதர்வ ணம் ஆகிய படகம் எனக்கொள்க.

சக. பூமிக்குப் "பூ,, என்னும் பெயர், (எப்பொருள்களும்) உண்

டாவது என்னும் பொருளால் இட ப்பட்டது என்பர் வித்வான்கள் ; அங்ஙனமன்று ; விவேகனது நல் அரசாக்கியாற் பாரம் செய்யாது ஆதிசேஷனது முடிக்குப் பூ (புஷ்பம்) ஒத்து இலகுவாயிருந்ததாத லின், உவமையாகுபெயராய்ப் 'பூ, என்றுபெயரிடப்பட்டது எனக்கவி சாதூர்யமாய்க்கூறுகின்றனர்.

௩௮-வது, சருக்கம்.

க. ஒருங்கினர் - அழிந்தார். அரந்தை - தூன்பம்.

உ. அசனி - இடி. அரா என் பது அரஅல்லது, அரவு எனக்குறு கிற்று. நன். சூ - கஎஉ. புகறி - சொல்வாய்.

௩. மருமான் - மகன் (அஞ் றன்).

கூ. புணரி - கடல். புணை - தெ ப்பம். சேயவடிதத்தில் - (சேய் + அவள் + திறத்தில்) மகன் அந்தமா யையினிடத்தில் ; (சேயவள் + திற த்தில்) தூரத்திலுள்ள வளாகிய மா யையினிடத்தில்.

க௦. தாதை - தந்தையாகிய மானதன். காருக்க-(கால் + தாக்க)

காற்றுமோத.

கக. சேய் - மகனாகிய (மான தன்). தாதை - தந்தையாகிய (பிர ம்மம்).

க௩. செரு - போர்.

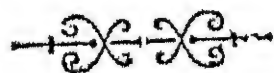
உக. கொடியவள் - கொடுமை யுள்ளாள் ; கொடிபோன்ற அந்தப் பெண் என்று கவியின் அறிட்டப் பொருளையுங்கொள்க.

உஉ. வைத்தாறு - வைக்கோற் போர்.

உசு. மொழிசுவை, மொழிச் சுவை எனத்திருத்தப்பட்டது. அ மைதி - அடக்கம்.

௩௦. முசிப்பு - அழிவு.

௩௯-வது, சருக்கம்.

க. அதிட்டம் - தன்மாதன்மங் கள் தத்தம்பயனை அளித்தற்குரிய பரிபக்குவகாலம் ; காணப்படாதது என்பதுபொருள். உபயகாரணம்-

(புண்ணியமும், பாவமுமாகிய) இரு வகைக்காரணங்கள். விசம்பாதி - ஆகாயம் முதலியவைகள் ; அவை:- ஆகாயம், வாயு, தேயு, அப்பு, பிரு

திவி என்பவை. விசும்பாதிவித்து,
வையம் அங்குரம் என்க. அங்குரம்
- முளை ; (வித்தில் அந்தர்க்கதமாய்
முன் காணப்படாதிருந்து பின்) கா
ணப்படுவது என்பது பொருள்.

உ. அபிதானம் - பெயர். மகம்
- யாகம்.

ங. கட்டுரை - ஆகமப்பிரமா
ணம். பொருள் - அர்த்தாபத்தி.
அபாவம் - இன்மை. ஏண் - வலி
மை. வேணுவின் இசை காற்றின்
- மூங்கிலில் உண்டாகும் இசை காற்
றில்லாமல் ; வேயங்குழலிலுண்டா
கும் இராகம் (உதான) வாயு இல்
லாமல் என்றுமாம். தாலோட்டாதி
- நா, உதடுமுதலியன.

சு. மழவு - குழந்தை. மண்ணை
- அறிவிலி.

டு. புராதனம் - பழமை. ஏனை
- மற்ற ; இடைச்சொல்.

சு. தாது-சொன்மூலம்(பகுதி).
பிரத்யயம்-விசுதி. பிராதிபதிகம் -
அர்த்த முடையதும், தாது பிரத்ய
யங்களாகாததுமானசப்தரூபம் (பெ
யர்ப்பகாப்பதம்).

அ. சிட்சை - வேதத்தின் உச்சா
ரண லக்ஷணத்தை உணர்த்துவது.
நிருத்தம் - வேதார்த்தத்தை நிச்சயி
ப்பது. சந்தம் - பத்யங்களின் பெய
ர்வகைகளையும், அவற்றிற்குரிய அ
க்ஷர சங்கைகளையும் உணர்த்துவது.
காந்தருவவேதம் - கீத சாஸ்திரம்.

க. நயித்திரியம் - யஜுர் ; தித்
திரிப் (சிச்சிலிப்)பறவைகளாற்(பொ
ற்றப்பட்டது) ; ஆதலின், இப்பெய
ர்த்தாயிற்று. வைசம்பாயனர், தமது
மருகளை ஓர் இரவில் அறியாதுபித்தித்
துக் கொன்றுவிட்டதனாற் தமக்கு
ண்டான பிரம்மஹத்திகேதோதம் நீங்
கும்பொருட்டுத், தமதுசீடர்களை
வரையும் விசுங்காக்குமாறு பணி
ப்ப, அச்சீடர்களுள் ஒருவராகிய

யாக்ஞவல்கர், ஏனையோர் உடல்
வலியிலராதுலின், அப்பணியைத்
தாம் ஒருவர்மாத்திரமே புரியஅனு
க்ஞைதரும்படி வேண்டினர். வைச
ம்பாயனர், தம் உரையின் வண்ணம்
நடவாது வேறுஉரைத்ததனால்யாக்
ஞவல்கரை முனிந்து, தம்பால்ஒதி
யுணர்ந்த யஜுர் வேதத்தை விடு
த்துச்செல்லும்படி கூறினர். அங்ங
னமே யாக்ஞவல்கர் இரத்தம் காண்
று விழுமாறு குருவின் முன்னிலை
யில் அதனை ஒதி உபயிழந்துசெல்ல,
அவருடன் சுற்றவர்கள் அவ்விரத்த
ரூபமாய்க்கிடந்த யஜுர் வேதத்
தை வீணாக்க மனம் பொருது தித்
திரிப்பறவை வடிவங்கொண்டு உட்
கொண்டார்கள் என்பது எண்ணிக்
கருதத்தக்கது.

கக. பைங்கடழ் - பசிய பயிர் ;
அடையடுத்த காரியனாகுபெயர்.

கக. விலக்கு - நிகழ்த்தகன்மங்
கள்; அவையாவன:—மகாபாதகம்,
அதிபாதகம், உபபாதகம், சமபாத
கம், சாங்கரியபாதகம், மலினீகாண
பாதகம், அபாதீகாணபாதகம், சா
திப்பிரமிசபாதகம், பிரகீரணபாத
கம் என்னும் ஒன்பதுமாம்.

கச. வைசுவதேவர் - எந்திரம்
அல்லதுமுதம், அம்பி, துடைப்பம்,
உரலுலக்கை, தண்ணீர்க்குடம் என்
னும் ஐந்தையும் உபயோகப்படுத்தி
க்கொள்வதாலுண்டாகும் பஞ்சஸூ
ன(ஐவகைப்பாவி) நிவிர்த்திக்காகக்
கிரகஸ்தர்களால் தினந்தோறும்சூரி
யன், அக்கினி, பிரஜாபதி, சோமன்,
வநஸ்பதி, அக்கினீகேதாமர், தியாவா
பிருதிவி, தன்வந்திரி என்பவர்களை
க்குறித்துச் செய்யப்படுவதோர் அக்
கினிகாரியம் ; சகலமான தேவர்க
ளையும் பற்றியது என்பதுபொருள்.
விருந்து - அநிதிபுனை. ஆதானம் -
அக்கினிகளை யுண்குபண்ணிக்கொள்

ளுங்கிரியை. இட்டி - (இஷ்டி) பிரதமேதோறும் செய்யப்படும்பாகம். அக்கினிட்டோமம் - வசந்தகாலத்து ஐந்துநாட்களிற் செய்துமுடிக்கப்படுவதோர் யாகவிசேஷம். பசுபந்தம் - ஆடுகளைப் பந்திப்பதாகியபாகம். உத்தீயம் - ஓர் யாகவிசேஷம்.

கரு. விசு(விஷ-¹)ஜப்பசி சித்திரை மாதங்களின் பிரவேசம். சங்கிராந்திகள் - சூரியன் மேஷம், கடகம், துலாம், மகரம் ஒழிந்த ராசிகளிற் பிரவேசிக்குங்காலம்; மேஷாதிகளிற் பிரவேசித்தல் வேறு பிரித்துக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. உபராகம் - கிரகணம். புட்கலம் - அமாவாஸையையும், திங்கள், செவ்வாய், வியாழன் என்னுங்கிழமைகளிலொன்றுங் கூடியகாலம்; இதனை "அமாசோமேனபௌமேன, குருணவாயுதாயதி, ஸாதிதி: புஷ்கலாநாமா, சூர்யக்ரகணஸந்நிபா,, என்பதானுணர்க. ஆயுள் விர்த்தியாக்ருங்கன்ம முதலியவை என்பாருமுளர். முன்னும், பின்னும் பருவங்களே கூறப்படுதலின், முன்னர்க்கூறிய பொருளே சிறப்புடைத்தாம். அர்த்தோதயம் - புஷ்யம் அல்லதுமாகமாதம், அமாவாஸையை, ஞாயிற்றுக்கிழமை, வியாழபாதயோகம், திருவோணநக்ஷத்திரம் என்னும் ஐந்துங்கூடிய புண்யகாலம். மகோதயம் - திங்கட்கிழமையும், முற்கூறிய மற்றை நான்குங் கூடிய புண்யகாலம்.

கசு. அயமேதம் - அச்வமேதயாகம். களஞ்சம் - வெண்காயம் முதலிய நிஷித்த பதார்த்தங்கள் என்று சிலரும், கஞ்சா என்று சிலரும், புகையிலை என்று சிலரும், விடமூட்டிய ஆயுதத்தாற் கொல்லப்பட்ட மானின் இறைச்சி யென்று

சிலருங் கூறுகின்றனர்; உணர்வழி என்னும் அடையால், கஞ்சாமுதலிய லாகரி வஸ்துக்கள் எனக்கொள்வதே ஏற்புடைத்தென்பர் ஒருசாரார்.

கஎ. அனசனம் - (ந + அசனம்) உபவாசவிருதம். பராகம் - பன்னிரண்டு தினம் உபவாசமிருப்பதாகிய விரதம்; இதனை "த்வாதசாஹோ பவாசேன, பராக: பரி கீர்த்ததே,, என்பதானுணர்க.* சாந்திராயணம் - பெளரணை தொடங்கி அமாவாசை வரை பதினைந்து பிடிகளிலிருந்து நாளொன்றுக்கு ஒவ்வொருபிடியாய்க்குறைத்துப் புசித்து அமாவாசை அன்று பட்டினியிருந்து, மறுநாள் தொடங்கிப் பெளரணை முடிய நாள் ஒன்றுக்கு ஒவ்வொருபிடியாய்க் கூட்டி அன்னம் புசித்து வருவதாகிய ஓர்பிராயச்சித்தவிரதம்; சந்திரனது அயனத்தைப் பற்றியது என்பது பொருள். சினகரம் - கோவில்.

கஅ. பிராரத்தம் - எடுத்த உடம்பான் முகந்து கொள்ளப்பட்ட வினைப்பயன். ஆகாம்யம் - இனிவருவதாயுள்ள வினைப்பயன். சஞ்சிதம் - இறந்த உடம்புகளாற் சேகரித்து வைக்கப்பட்டுள்ள வினைப்பயன்.

உக. காரணங்கள் - புண்ணிய பாவங்கள். கண்ணூர - கூடா. மூட்டும் - கூட்டும். ஓரில் - ஆராய்ந்தால். ஒன்றுவது - கூடுவது.

உசு. ஒலையைத் திருமுகமென்பது, மங்கலவழக்கு. காண்டி-பார்; ஏவல்.

நஉ. அந்தரிந்திரியம் - அகக்கரணம். உபாதி - ஒன்றைப்பல்வகையாய்த் தோற்றுவித்தற்குரியது.

நக. அபெத்தம் - (ந + பெத் தம்) பந்தமற்றது; பந்தம், பெத்தம் எனத்திரிந்தது.

* இது பிலீலிகாமத்தியம், யவமத்தியம், யதிசாந்திராயணம், சிசு சாந்திராயணம் என நால்வகைத்து.

ச௦-வது, சருக்கம்.

—)(—

உ. செய்குன்றம் - கிரீடாபர்வ
தம்.

ங. கேவலன் - முத்தன். பவம்
- பிறப்பு. விருத்தம் - விரோதம்.

சு. ஒருமைத்தானான் - நிச்
சயனான் (பிரம்மக்னான்). தார
கை - நகரத்திரம்; (ஒடக்காரர்கள்)
தாண்டுதற்குக் (காரணமாவது) என்
பதுபொருள்.

ச௧-வது, சருக்கம்.

—❧—

க. தானை - வஸ்திரம். உபாதா
னம் - முதற்காரணம். பகுதி - பிர
கிருதி; ஜகத்து இதனிடத்து ஆர
ம்பிக்கின்றது அல்லது, புருஷனு
க்குப்போக்கியங்களை உண்டாக்கு
வது என்பதுபொருள். புருஷன் -
ஜீவான்மா; சரீரத்திலிருப்பது என்
பதுபொருள்.

உ. முக்குணம் - சத்துவம், இர
ஜசு, தமசு என்பவை.

சு. விசுதி - காரியம்.

க. அசங்க உதாசீனன் - கார
ணமாகிய பகுதியோடும், காரியமா
கிய விசுதியோடுங் கூடாது பிரிந்
திருப்போன்.

கஉ. வீற்றுவீற்றாய் - வெவ்வே
றாய்.

கௌ. மடி - முலைமேற்றிரள்.
அமுது - பால்.

உங. இந்தியங்கள் பதினென்
று - ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்தும்,
கன்மேந்திரியங்கள் ஐந்தும், மனமு
மாகிய பதினென்று. ஏழு - ஐம்பு
லன்களும், மனதும், புத்தியும்.

உசு. வந்தித்திடுதல் - பந்தித்தி
டல் (கட்டல்).

உௌ. பூருவபக்கம் - சித்தாந்த
த்தாற் கண்டிக்கப்படும் தூர்ப்பலவச
னம். உபநிடதைத்தமயன் என்பது
உபநிடதைத்தமயன் எனத்திருத்தப்
பட்டது; நன். சூ - கருக.

ச௨-வது, சருக்கம்.

—*—

க. சாமானியம் - பொதுமை.
விசேஷம் - சிறப்பு. சமவாயம் - ஒற்
றுமை. அபாவம் - இன்மை. வை

சேஷிகம் - கணதரதுநியாயசர்த்தி
ரம்; விசேஷத்தை ஒப்புக்கொள்வது;
தத்திதாந்தம்.

உ. கண்ணை - சங்கை (எண்). பரிமாணம் - (துண்மை, பெருமை, குறுமை, நெடுமை என்னும் நால்வகை) அளவை. பேதம் - வேற்றுமை. விபாகம் - பிரிவு. பரத்வம் - முன்மை. அபரத்வம் - பின்மை. பாரம் - திண்மை. திரவத்வம் - நெகிழ்ச்சி. ஸ்நேகம் - பொடி முதலியவற்றைத் திரட்டுவதற்கேதுவாகிய குணம். துவேடம் - வெறுப்பு. குணம் மூவெட்டாம் என முடிக்க.

சு. அன்னியோன்னியாபாவம் - ஒன்றினொன்றின்மை ; அதாவது:- ஒன்றில் ஒன்று இல்லாதிருத்தல். அத்யந்தாபாவம் - முழுதுயின்மை. பிராகபாவம் - முன்னின்மை. நாசம் - அழிவுபாட்டின்மை. கவுதமம் - நையாயிகம் ; கவுதமராற் கூறப்பட்டது ; தத்திதாந்தம். சமுசயம் - ஐயம். வர்தம் என்பது வாதம் எனத்திருத்தப்பட்டது.

ரு. செற்பம் - சாதனம் இரண்டு உள்ளதன்கண் வெல்லும் வேட்கையுடையான்கதை. விதண்டை - தன் கோட்பாட்டை நிகுபெறுத்தாதகதை. எத்துவாபாசம் - எதுப்போலி. சலம் - ஒருகருத்துப்பற்றிக் கூறிய மொழிக்கு வேறுபொருள் படைத்திட்டுக்கொண்டு பழித்தல்.

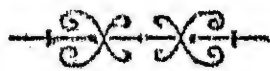
சாதி - போலிவிடை. நிக்கிரகம் - தேர்ல்வித்தானம். சத்தம் - ஆகமப் பிரமாணம்.

சு. பொருள் - அர்த்தம். பிரவிர்த்தி - தன்மாதன்மங்கள். தோடம்-விருப்பு வெறுப்பு மயக்கங்கள். பிரேத்தியபாவம் - சாக்காடு. பேறு - பலம் (போகம்).

எ. பிரதிக்கினை - மேற்கோள் ; பக்ஷத்தைத் (துணிபொருள் இருக்குமிடத்தைத்) துணிபொருள் உடையதாகக் கூறுவது ; உ-ம். “ மலை தீயுடைத்து ,, என்பது. ஏது - காரணம் ; “ புகையுடைமையால் ,, என்பது. உதாசரணம்-திருஷ்டாந்தம் ; “ அடுக்களைபோல ,, என்பது. உபநயம் - பக்ஷதருமத்தன்மை உணர்ந்தற்பொருட்டுத்திருஷ்டாந்தத்தைச் சார்த்திக்கூறுவது ; “இதுவும் அங்ஙனம்,, என்பது. நிகமனம் - முடிந்தது முடித்தல் ; அதாவது:- “ஆதலின் இங்ஙனம் ,, என்பது. அநேகாந்திகம் - எதுப்போலி ஐந்திலொன்று ; அதாவது:- பிறழ்ச்சியையுடையது ; இது பொது, சிறப்பு, முடிவுபெறுமை எனமூவகைத்து. மற்றவை விளங்கவில்லை.

கரு. கைவலம் - முத்தி.

சுரு-வது, சருக்கம்.

க. துவணுகம் - இரண்டுபரமாணுக்களின் கூட்டம். பரிமாணம் - அளவு. திரணுகம் - மூன்று துவணுகங்களின் கூட்டம். கண்ணை - சங்கை (எண்).

உ. துளக்கம் - அசைவு. திட்

டம் - காணப்படுவது. அதிட்டம் - காணப்படாதது.

ங. இரண்டும் - உயிரும், அணுக்களும். கூடாது - சேராமல். அபசித்தாந்தம் - போலிமுடிவு.

டு. கற்பிதம் - பாவனை. கந்திருவநகரம் - ஆகாயத்திலேமகங்களாற்றோன்றும் பட்டினம்.

சு. ஒருக்காலும் என்பது ஒருகாலும் எனத் திருத்தப்பட்டது ;

நன். சூ - களக.

அ. உபாதி - ஒருபொருளைப்பல்வகையாய்த் தோற்றுவித்தற்குரியதன்மை.

சுசு-வ.து, அருக்கம்.

க. வகைத்தா - வகைத்தாக ; தொகுத்தல்.

உ. மறை நெறியால் (நிறைத்தல்) - யாகாதிகளிற் பசுக்கள் (கொல்லப்படுதல்); இது, வைதம் என்பபெயர் ; இதன் மறுதலை அவைதம்.

சு. என்றவம் என்பது என்றவம் எனத் திருத்தப்பட்டது ; நன். சூ - உடக.

டு. தக்கோர் - எற்றற்குரியோர் ; அவராவார் :- பெருமைபுள்ளோர், மித்திரர், சூலதருமம் விடாதவர், தரித்திரர், அகதிகள், பிதா, மாதா, குரு, உதவி செய்தவர் என்னும் ஒன்பதின்மர். இதனை "மாண்புடையாளர் கேண்மையர் தத்தம் வழி முதலொழக்கினிலமர்ந்தோர், கேண்படுகிரப்பி னெய்திகேனார் புரப்போர் தீர்ந்தவர் தக்கைதாய் சூர்வர், காண்டகுமுதவி புரிந்துகொளிகளையோரொன்பதின்மருமுளங் களிப்ப, வேண்டுறுகிதியமலிப்பின்மற்றென்றே கோடியாமெனமறைவிளம்பும், என்பதானுணர்க.

எ. சகனம் - கடிபச்சாத்பாகம் (பிருஷ்டபாகம்).

அ. சீவலி - குழியத்தின் கீழ்ப் பிரதேசம். சானு - முழங்கால் ; துடைகளைக்கால்களின் சுந்தியாலுண்டாவது என்பதுபொருள். அங்குலி - விரல்கள்.

க. பாட்டி என்றும் என்பதுபாட்டி என்றும் எனத் திருத்தப்பட்டது.

கல. பாராளுயாமம் - (பாரண + ஆயாமம்) பிராணவாயுவை அடக்குதல்.

கக. கிழங்கு - மூலஸ்தானத்திற்குப்பின் கிராண்டங்குலத்துக்குமேலே காபிஇலிங்கங்கலிண்டையிலான்கு அங்குல விரிந்தாராமாயுள்ளது ; உவமைப்பொருட்பொயர்.

கஉ. புழை - துவாரம் (மந்திரம்). முடிச்சு - முடி ; இது கிரந்தி என்பபெயர். புழையொரு முடிச்சு ஐந்து, என்றோனும், புழை இரண்டு, முடிச்சுமுன்னுளனக்கொள்க. முடிச்சு முன்னுளன :- பிரம்மக்கிரந்தி, விஷ்ணுக்கிரந்தி, ருத்திரக்கிரந்தி என்பவை.

ககஉ. தது - உடல். நியாசம் - கடவுள்களை உடலில் அவ்வவர்கட்குரிய தானங்களில் (பாவனையால்) வைத்தல்.

கசு. வைகிககா என்பதுவைகிச்சுகா என்றும், சுகாதனனுமாய் என்றது சுகாதனனாய் என்றத்திருத்தப்பட்டது. காகிகாக்கிரம் - மூக்கின் குனி.

கடு. வாய்கி - இழுத்து. நாப்பண் - மத்தியில். விக்துவுடனேகடி அடைவானரோபம் - அதுஸ்வா

ரத்துடன் (1) இவ்வடிவத்தோடு கூடிச் செம்மையான ரகாரம் ; அதாவது :- ரம் என்பது. ரோபம் - ரகாரம். வந்து - வட்டம் ; அது 'ம்', என்னும் ஓசையையுடையது.

கசு. நாதம் - இரேசக பூரக காலங்களிலுண்டாகும் அநாதம் என்னும் சத்தம் ; ஆக்கினைக் கப்பாற் சந்திரமண்டலத்திற்குப் பன்னிரண்டங்குலத்தி லிருப்பதாகிய நாதஸ்தானமுமாம்.

கஅ. பொருந்திய (து) - சகிதகும்பகம். பொருந்தாதாவது - கேவலகும்பகம். முதல் - உத்தமப்பிராணையாமம். இடை - மத்திமப்பிராணையாமம். கடை - அதமப்பிராணையாமம். அவற்றின் ஆம் எனமுடிக்க. சின்னம் - அடையாளங்களாவன. எய்தும் - அடைகின்ற ; பெயரொச்சம். எழல், கம்பித்தல், அரும்பல் முறையே முதல் இடை கடைகளின் சின்னங்கள் என்க.

கக. ஆதேயம் - ஆதாரத்துள்ளவை.

உ0. குண்டலினி - சுழிமுனை நாடியின் வாயிலேத் தன்முகத்தான் மறைத்துத் தூங்கிக்கொண்டிருக்கும் பாம்பின் வடிவுடைய ஆதாரசக்தி. பைநாகம் என்பது பைநாகம் எனத்திருத்தப்பட்டது. பொருட்டு - பூங்கொட்டை. விரிஞ்சன் - பிரம்மன் ; பூதங்களைப்படைப்பவர் அல்லது, அன்னப்பறவைகளால் வகிக்கப்படுவோர் என்பது பொருள்.

உக. ஆக்கி என்பது ஆகிக் எனத்திருத்தப்பட்டது. கந்தரம் - கழுத்து ; தலையைத்தரித்திருப்பது என்பதுபொருள்.

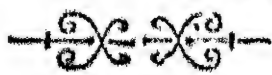
உஉ. அசபை - ஹம்ஸமந்திரம்.

உங. ஆகுஞ்சனம் - அடக்கல். அக்கினிபீசம் - 'ரம், என்பது.

உசு. இரண்டும் - உச்சவாச நிச்சவாசங்களாகிய இரண்டும். பெலம் - பிலம் (ரந்திரம்).

உஎ. உததி - கடல் ; நீரைத்தரிப்பது என்பது பொருள்.

சுரு-வது, சுருக்கம்.

உ. இலாடம் - நெற்றி. திதி - காத்தல்.

சு. திவன் எனில் சுதேவர் எனப்பிரிக்கப்பட்டு மோனையின்றி வதோடு பொருளுயின்றித் தலின், திவன் எனத்திருத்தப்பட்டது. வியுகம் - கூட்டம்.

இ. கூர்மம் - ஆமை ; குற்சிதவேகமுடையது அல்லது, நீரைக்கெடுப்பது என்பதுபொருள். கேழல் - பன்றி (வராகம்). மாணுடமடங்கல் - நரசிம்மம். கற்கி - (கலியுகமுடிவில்

சம்பளகிராமத்திற் பிறக்கப்போகின்ற) குதிரைமுக வடிவஅவதாரம்.

எ. இடங்கர் - முதலை. நீலமால் வரை - கரிய பெரியமலைபோன்ற யானை ; அடையடுத்த உவமையாகுபெயர்.

க. மித்தை - பொய்.

க0. * அர்ச்சிராதிமார்க்கம் - ஒளி முதலியவழி ; அதாவது :- பிரம்ம வித்துக்களின் ஆன்மா, சிரோநாடி வாயிலாகப்பிறப்பட்டு முறையே ஒளி, பகல், பூர்வபகலும், உத்தராயணம்,

வருஷம், சூரியன், சந்திரன், மின்னலாகிய இவற்றை அடைந்து, அதிலிருந்து அமானவன் வழிகாட்டப் பிரம்மத்தை அடையும்வழி; இது உத்தராயணமார்க்கம், ஒளிமார்க்கம், தேவயானம், மீளாநெறி என்றுங் கூறப்படும். அர்ச்சாராதி என்பது அர்ச்சாராதி எனத்திருத்தப்பட்டது; அர்ச்சி: + ஆதி - அர்ச்சாராதி. இதன் மறுதலை தாமாதிமார்க்கம். விரசை - வைகுண்டம்புகுவோர் அவசியம் நீராடவேண்டியதோர் நதி.

கக. அப்பிராகிருதம் - மேலானது.

கஉ. வில், வான், தண்டு என்பவை முறையே சார்ங்கம், நந்தகம், கௌமோதகீ எனப்படும். கங்குலி

ற்பகல்போல் - இருள் நீங்காதிருப்ப அதனிடையேச்சூரியன் இருந்தாலது போல; அபூதஉவமை. கவுத்துவம் - திருமால் மார்பிலணியும் மணி; பாற்கடலிலுண்டானது என்பதுபொருள்.

கக. இங்கு - இவ்வப்பிராகிருத வுலகத்தில்; சேய்மைக்கண்ணுள்ளதால் 'அங்கு, எனச்சுட்டவேண்டியதாயினும், இந்நூலாசிரியர் பரமயோகியாதலாற் சமீபித்து இருத்தலின், 'இங்கு, எனச்சுட்டினார். தாசோகம் - (தாச: + அகம்)நான் அடிமை. திங்கட்பார்த்து - சந்திரனைப்பார்த்து; இரண்டாம்வேற்றுமைத்தொகை.

கச. கயிங்கரியம் - வேலை; கங்கராது தன்மை; தத்திதார்த்தம்.

சு.சு - வது, சருக்கம்.

—*—

க. உரை - ஆகமம்.

உ. மாது - சக்தி.

ந. அபிஞாபாவம் - நீக்கமற்றுள்ளது; அலிஞாபாவம் என்பதே பெரும்பான்மை; 'பவமோரபேத: என்றதால் 'வ, பவ்வாயிற்றெனக்கொள்க. அபிஞாபாவசத்தி - அருட்சத்தி. உருவம் - அழகுபொருந்திய. லயபோகாதிகாரம் - லயமும், போகமும், அதிகாரமுமாகிய அவத்தைகள்; இவைகளிற் பதி, முறையே சிவன், சதாசிவன், மகேசன் என்னும் அருவம், அருவருவம், உருவம் என்பவையாய் ஒளிரும் என்க. உ - வது, கவியிலுள்ள பதி என்பது எழுவாய், ஒளிரும் பயனிலை.

ச. பேர்த்து - அழித்து.

ஞ. பசுவருக்கம் - (விஞ்ஞானக

லர், பிரளயாகலர், சகலர் என்னும்) உயிர்வகைகள்.

க. விஞ்ஞானாகலருக்கு மலமும், பிரளயாகலருக்கு மலகன்மமும், (மலமும், கன்மமும்) சகலருக்கு மலமாயாகன்மம், (மலமும், மாயையும், கன்மமும்) பந்தம் ஆகும் என்க. பின்மொழிந்தார்க்கு - இது நியிற் கூறப்பட்ட சகலர்க்கு. ஆறுவழி - ஷட். அத்துவா; அவையாவன:— மந்திராத்துவா, பதாத்துவா, வர்ணத்துவா, புவனாத்துவா, தத்துவாத்துவா, கலாத்துவா என்பவை.

எ. இருநும்மலம் - ஆணவமலம். விந்து - சுத்தமாயையிற்றென்னும் சத்தி. மோகினி - அசுத்தமாயை. மாயேயம் - அவ்வியத்தம்

அல்லது, பிரகிருதிமாயை ; இது
‘மான்’, என்றுங் கூறப்படும்.

அ. ‘ஒன்று யறித்தமாய், என்
பது ஒன்றுய் நித்தமாய் எனத்திருத்
தப்பட்டது ; ஆணவம் நித்தமாத
லின். இதனைச்சிவப்பிரகாசம்பொது
அ-வது, கவியாகிய “ ஏகமாய்த்
தங்கால வெல்லைகளின் மீளும் எண்
ணரிய சத்தியதா யிருளொளிர் விரு
ண்ட,மோகமாய்ச் செம்பினுறு களி
ம்பேய்ந்து நித்த மூலமல மாயறிவு
முழுதினையு மறைக்கும், பாகமாய்
வகைநின்று திரோதான சத்தி பண்
ணுதலான் மலமெனவும் பகர்வாது
பரிந்து, நாகமா நதிமதியம் பொதி
சடையா னடிக ணணுகும்வகை கரு
ணை மிகநயக்குந் தானே. ,, என்ப
தானுணர்சு. காளிமம்-கறுப்பு (களி
ம்பு).

க. திரோதானசத்தி - குற்ற
ங்கண்டு கோபித்துக், குணங்கண்டு
அருளும் தாயைப்போலக் கன்மங்க
ளைப் புசிப்பிக்கும்வரை மலமாய்
நின்று, பின் மலபாகம் வருவிக்கும்
அருட்சத்தி.

கஉ. விந்து (என்பது) சுத்தம்,
மாமாயை, குடிசை இன்னபேர்கூடி,
ஹி, அருவி, பண்பிற்கும் எனமுடி
க்கலிந்து + அத்தன்-விந்துவத்தன்;
குற்றியலுகரம்வடமொழியாதலின்,
கெடாது உடம்படுமெய் பெற்றது.
சாதாக்கியம் - ஞானமும், கிரியை
யுங்கூடிய தத்துவம். ஈசுவரம் - கி
ரியை எறி ஞானம் குறைந்த தத்து
வம். சுத்தவித்தை - ஞானம் எறிக்
கிரியை குறைந்த தத்துவம். நாதம்
- ஈண்டுவிந்துவில் தோன்றிய நா
தம் ; விந்து என்பதோடு கூட்டி
யெண்ணும் நாதம் அன்று ; அங்ங
னங்கொள்ளின், “ விந்துவழாவகை
யே முன்னுதவு சூக்குமாதி ,, என்
பதோடு முாணும். வைகரியாதி -
வைகரி, மத்திமை, பைசந்தி, சூக்

குமை என்னும் நான்குவாக்குக்கள்.
உம்மையால் ஐம்பத்தோ ரகூரங்க
ளும், சப்தகோடி மகாமந்திரங்களு
ம், வேதங்களும், ஆகமங்களும்
கொள்க.

கக. இது, நிறுத்தமுறையானே
அசுத்தமாயையின் இலக்கணங் கூ
றுகின்றது. அறித்தமாய், சித்தாகி,
ஆஞ்சுத்தமாயை என்பன முறையே
நித்தமாய், அசித்தாகி, ஆமசுத்தமா
யை என்று திருத்தப்பட்டன ; சிவ
ப்பிரகாசம் பொது,க0-வது, கவியா
கிய “ உருவாதி சதுவிதமா யொன்
றென் றெவ்வா உண்மையதாய்
நித்தமாய்ஒன்றுஎன்று, மருவாகிக்
கன்மமாணுக்களியார்க்கும் ஆவார
மாய் அசித்தாய் அசலமாகி, விரி
வாய தன்செயலில் வியாபியா யெல்
லாம் விரிந்தவகை புரிந்தடைவின்
மேவியவை யொடுங்க, வருகாலமு
யிர்களுல்லாம் மருவிடமாய் மல
மாய் மன்னியிடு மானருளான் மா
யைதானே. ,, என்பதும், அதன்
உரையும் ஈண்டு நோக்கத்தக்கது.

கஉ. காலம் - பாவஅபாவங்களை
யும், கணிதங்களையும் காட்டுவது.
நியதி - இது நன்று, இது தீதுஎன்
னும்திர்மானத்தை உண்டாக்குவது.
கலை - தத்துவத்தைக் கொஞ்சம்
உணர்த்துவது. வித்தை-கலைஉணர்
த்துவதைக் காட்டிலுஞ் சற்று அதி
கமாய்த் தத்துவத்தை உணர்த்து
வது. ராகம்-விதயஇச்சையை உண்
டாக்குவது. காலம் முதலிய ஐந்தும்
பதியினது உருவத்தை மறைத்தலி
ன், “ பஞ்சகஞ்சகம் ,, எனப்படும்.

கஉ. உருத்திரமால் கலாதத்து
வத்தின் அவ்வியத்தம் தோன்றும்
என்றியைக்க. அதில் - அக்குணத்தி
ராயத்தில். சித்தம் - குணத்தி யாம
ம். புத்தி - குணத்தி யாமமற்றது.
தைசதம் - இஃது ஸங்காசம்.

வைகாரி - சாத்து விகாங்காரம்.
பூதாதி-தாமஸாங்காரம்.

கஎ. மதிகதம் - புத்தியில் நிற்
பது. மாயை - காரணமாயை.

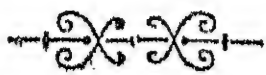
கஅ. மந்திரங்கள், பதங்கள், வ
ன்னங்கள், புவனங்கள், தத்துவங்
கள், கலைகள் என்பவை முறையே
பதினொன்று, எண்பத்தொன்று,
ஐம்பத்தொன்று, இருநூற்றெண்
மூன்று, முப்பத்தாறு, ஐந்து என்க.
வன்னங்கள்-எழுத்துக்கள். வாறால்
- ஆகாயத்தினால். தந்திரங்க ளறுகி
ன்ற - தமது வலிமையை அடைகி
ன்ற. மந்திரங்கள், ஈசானம் முதல்
அத்திரம்வரையுள்ளன. பதங்கள்,
ப்ரணவம் முதல் நமோ நம: வரை
யுள்ளன. வன்னங்கள், அகாராதி

கூதகாராந்த முள்ளன. புவனங்கள்,
அநாசிருதைமுதல் காலாக்கினியந்
தம் உள்ளவை. தத்துவங்கள், பூத
ம் முதல் நாதம் வரை உள்ளவை.
கலைகள், நிவிர்த்திகலை, பிரதிஷ்டா
கலை, வித்தியாகலை, சாந்திகலை, சாந்
தியாதீதகலை என்பன. இவற்றின்விரி
வை வல்லார்வாய் உணர்க.

கக. மன்று - சபை ; அதா
வது:-தகராகாசம் (சிதாகாசம்). வா
மாகோசம் - பெண்ணின் கருப்பை.
நிருவாணம் - மோகூதம் ; துக்காதி
கள் நிர்க்கதமாதற்கிடமாவது என்
பதுபொருள்.

உ௦. பின்னமுறு துல்லியம் -
வேருகின்ற சுத்தநிலை.

சுஎ-வது, சருக்கம்.

உ. அனுபூதிவத்தாய் - தானே
கண்டறிந்ததும், பிறர்க்குச்சொல்ல
இயலாததுமான அறிவேயாய் ; வத்
து + ஆய் எனப்பிரித்தல் ஏலாது ;
“வத்துவாய்,, எனக்குற்றுகாம் கெ
டாது உடம்படுமெய்பெறல் வேண்டு
மாதலின். வத் + ஆய் எனப்பிரிக்க.
வத் - போல.

ரு. காணும்வாறு - காணப்படுகி
ன்ற வாய்ப்பு ; காணுமாறு என்றிரு
த்தல் எளிதுணர் பொருளாதாம்.
பரமார்த்தத்து ஒன்றாதாகும் என்றி
யைக்க.

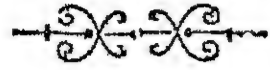
கூ. தெற்றி - பின்னி. உபாதா
னம் - ஈண்டு விவர்த்தோபாதான
ம் ; அதாவது:- பாரம்பின் மயக்கத்
திற்குப் பழுதை காரணமாவதுபோ
ல, ஜகத்தின் மயக்கத்திற்குப் பிரம்
மம் காரணமாவது ; மற்ற உபாதா

னங்கள்:- ஆரம்போபாதானம், பரி
ணாமோபாதானம் என்பவை.

கஉ. நனவுமுதலியவற்றிற்கு மு
றையே கரணம் ஈரேழ், நான்கு,
ஒன்று, ஒழிவு என்க. ஈரேழ் ஆவன:-
பொறிகள் ஐந்தும், புலன்கள் ஐந்
தும், அந்தக்கரணம் நான்கும், ஆகிய
பதினொன்று. நான்காவன:- அந்தக்க
ரணங்கள் நான்கு. ஒன்று ஆவது:-
சித்தம்.

ககூ. பஞ்சசாதனம் - ஐந்துகரு
விகள் ; அவையாவன:- ஆஸனம்,
யோகபட்டம், தண்டு, கமண்டலம்,
ஜபமாலை என்பவை. வேறு நூல்க
ளில் “ பஞ்சவாதனம் ,, என்று கூ
றப்பட்டிருக்கின்றது ; அவையாவ
ன:- கூர்மாஸனம், அந்தாஸனம்,
சிம்மாஸனம், பத்மாஸனம், யோகா
ஸனம் என்பவை.

சுஅ-வது, சருக்கம்.

நட. சரவணம் - (சரம் + வணம்) நாணற்காடு.

நு. அநீர்தசடதுக்கம் - பொய்யறிவீனத்துன்பம்; சச்சிதானந்தம் என்பதன் மறுதலை. சீமந்தம் - கருப்பமான நான்கு, ஆறு அல்லது எட்டாவதுமாதத்திற் கர்ப்பிணிகட்குச் செய்வதோர் சடங்கு.

எ. ஆனனம் - முகம். நங்கை - பெண்ணிற் சிறந்தவளாகிய உபநிடதை. செய்யோன் - சூரியன்.

கூ. அகலம் - மார்பு.

கநட. சாம்பராச்யம் - சம்ராட்டி என்றன்மை; சம்ராட்டாவான்:— இராஜசூயயாகம் செய்தோனும், பூமண்டலம் முழுதும் தன் வசமாக்கிக் கொண்டு அரசர்கள் அனைவரையும் ஆள்வோனுமாகிய தனிச்சக்ரவர்த்தி.

கரு. ஆய்த்தனிமை என்பது ஆய்த்தனிமை எனத்திருத்தப்பட்டது; நன். சூ-கருகூ.

கஎ. இளையவன் - உபநிடதை.

கஅ. மருட்டந்த என்பது மருட்டந்த எனத்திருத்தப்பட்டது; நன். சூ-உஉகூ.

உக. விழித்த - துயிலொழித்த என்றுகொண்டு கனவென என்பதோடும், (ஞானக்கண்ணைத்) திறந்த என்றுகொண்டுமற்றவைகளோடும் கூட்டிக்கொள்க. தெரியலரவு-பூமாலையினிடத்து (மயக்கத்தாற்றேற்றுஞ்) சர்ப்பப்பிராந்தி (பாறுவது போல).

உரு. பாராவாரம் - கடல்; கரையை மறைப்பது என்பதுபொருள்.

உசூ. தோறீட்டும் - (தோறு + ஈட்டும்) ஒவ்வொன்றினும் தொகுக்கப்படுகின்ற; தோலீட்டும் என்பது தோறீட்டும் எனத் திருத்தப்பட்டது.

உஎ. அலகை - பூதனை. மருது - மருதவிருகஷங்கள்; குபேரன் புத்திரர்களாகியநளகூபர மணிக்கிரீவர்கள், நாராதரது சாபத்தால் ஆயர்பாடியில் இம்மரங்களாய் முளைத்திருந்தனர். கலை இரண்டில் முன்னது வஸ்திரம்; பின்னது சாஸ்திரம். வாழி - வாழக்கடவாய்; வாழிய என்பது வாழி என நின்றது; நன். சூ-கசுஅ.

ஓம் சச்சிதானந்த பரப்ரம்மணே நம: .

மெய்ஞ்ஞான விளக்க

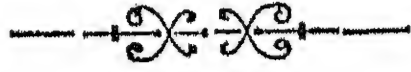
அரும்பத வுரை முற்றுப்பெற்றது.

உ
சிவமயம்.

ம்தவிளக்கச் சுருக்கம்.

க-வது, உலோகாயதம் அல்லது, சாருவாகமதம்.

இஃது இந்திரன்இன்பத்தையிகழ்ந்தனான்று இவ்விற்பத்திற்
சிறந்த புருஷார்த்தமியாண்டு மில்லையெனத் தாபிப்பான்புக்க
பிருகஸ்பதிபகவானால் ஏற்படுத்தப்பட்டது. இது இவ்வுலக
நடவடிக்கைகளைமாத்திர மொப்புக்கொள்ளும். மனம், மெய்,
வாய், கண், மூக்கு, செவியென்னும் பொறிகளானுணரத்தக்க
பிரத்தியக்ஷம் ஒன்றுமாத்திரமே பிரமாணம் ; அதுமானம்முத
லியபிற, பிரமாணங்களாகா. கடவுள், ஆன்மா, மறுபிறப்பு,
இருவினைப்பயன்கள், வருணபேதம், ஆகாசம் என்பவைகள்
பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணத்தானளந்தறியற் பாலனவல்லவாதலின
வைகள் சசவிஷாணம் (முயற்கோடு) போல் இல்பொருள்களே
யன்றி உள்பொருள்களல்ல. பிரபஞ்சம் நித்தியம். தலம்,
புனல், கனல், கால் என்னும் நான்குமாத்திரமே பூதங்கள்.
உடல்கள், அப்பூதங்களினளவொத்த சையோகத்தாற் (கூட்
டத்தாற்) ரோன்றிப்பிரிவான்அழியும். மதுவின்கட் களிப்பு
ண்டாதல்போல உடலின்கண் அறிவுண்டாகிக் கெடும். வாழ்வு
தாழ்வுகட்கு அவரவர்செய்கின்ற முயற்சியே காரணமாவத
ன்றி, யதிட்டங்காரணமாகமாட்டாது. “ நான் பருத்தேன் ”
“ நான் இளைத்தேன் ” என்புழி நான் என்பதற்குத் தேகமே
விஷயமாதலாற் தேகமே யான்மாவாம். அனைந்த விளக்கு
மீண்டுமெக்காலத்து மெவ்விடத்துமுண்டாதலை யாண்டுங்கண்டி
லம். அதுபோல இறந்த * வாயுப்பூதம் மீண்டுமெக்கால
த்து மெவ்விடத்துமுண்டாதலில்லை. இறந்தது இறந்ததே. ஆத
லின்வாயுப்பூதம் நீங்குமுன்ஒவ்வொருவரும் அடைதற்குரியபுரு

* உலோகாயதன் உயிரை, வாயுப்பூதம் என்பான்.

கொலை, சுளவு, அவத்தொழில், பள்ளிவலம், தவம், தானம் என்னும் காயத்தின் குணங்களாறும், கொலை நினைப்பு, காமப்பற்று, ஆசை, அருணியைவிட, ஆசையறுத்தல், தவப்பற்று என்னும் மனத்தின் குணங்களாறுமாகிய ஸம்ஸ்காரஸ்கந்தங்கள் இருபது ; சத்தாதியைந்துஞ் சித்தமுமாகிய விக்ருானஸ்கந்தங்கள் ஆறு ; ஆக நாற்பத்துமூன்றுவகைப்பட்டஸ்கந்தங்கள் ஐந்தும்காரணங்கொட்டுக் காரியம்நின்றல் குற்றவீடு. முற்றக்கொடுதல்கந்தவீடு. உள்ளதை உள்ளதென்பது, * உள்வழக்கு. முயற்கோடும், வந்திமகனும், இன்னன பிறவும் இல்லையென்பது, இவ்வழக்கு. பிறராக் கொல்லப்பட்டாவது தம்மியல்பாயாவதிற்றந்த உயிர்களின் ஊன் உண்டல் பாவந்தருவதென்றன்று. பரமானுக்களின் சமுதாயமே பொருளுற்பத்திக்குக்காரணம். என்பது.

உ. யோகாசாரமாவது:— சொப்பனத்திற் புறப்பொருள்களின் றியறிவுமாத் திரத்தானேயே வியவலுறாங்காணப்படுதலின் அறிவுஒன்றே தத்துவமாகும். எல்லாப்பொருள்களும் அருவாய் அறிவிற்பதிந்துகிடந்து காலக்கிரமத்தில் உருவாய்ப்பா லியபதார்த்தங்களாகின்றன. போதமின்றிற் பொருளின் று. என்பது. சௌத்திராந்திகம், பொருளுற்பத்திக்குக் காரணம் பரமானுக்களின் சமுதாயமென, இது அறிவெனலான் அதனின் வேராயிற்று.

ங. மாத்யமிகமாவது:— அறிவும், அறியப்படுபொருளும், னுன்யமாதலின் அவ்வறிவாற் பிரபஞ்சம்தோன்றாது; அவயவங்களேபொருளாய்த் தோன்றும். என்பது.

ச. வைபாடிகமாவது:— மஞ்ஞளும், சுண்ணாம்பும் கூடிய

* இவ்வழக்குகள் தொகையுள்வழக்கு, தொடர்ச்சியுள்வழக்கு, மிகுத்துரை உள்வழக்கு, தொகையில்வழக்கு, தொடர்ச்சியில்வழக்கு, மிகுத்துரையில்வழக்கு எனவும், உள்வழக்கு, இவ்வழக்கு, உள்ளதுசார்ந்தவுண்மைவழக்கு, உள்ளதுசார்ந்தவின்மைவழக்கு, இல்லதுசார்ந்தவுண்மைவழக்கு, இல்லதுசார்ந்தவின்மைவழக்கு எனவும் வகுத்துக் கூறப்படும்.

விடத்தே தார்செந்நிறம் உண்டாதல்பால அறிவும், பொருளும்
கூடியவிடத்துப் பிரபஞ்சமுண்டாகும். என்பது.

பௌத்தமதம் முற்றிற்று.

௩-வது, சமணமதம்.

—(1)—

இது திரிபுராசரர்களி னழிவின்பொருட்டு விஷ்ணுவின்
தேகசம்பூதனான மாயாருபி அல்லது, அருகனாற்றாபிக்கப்பட்ட
தது. உலகம் அநாதிநித்தியம். ஆன்மாவும் அநாதிநித்தியம்;
சேதனம்; சரீர பரிமாணத்திற்கேற்பப் பெரிதும் சிறிதுமாகும்.
வேதம்பொய். வருணபேதமில்லை. ஆகாசமுங்காலமும் உள்
பொருள்களே. சொர்க்கநரகங்க ளிவ்வுலகத்திலேயேயுள்ளன.
கொல்லாமையே எல்லாத்தருமங்களிலும் சிறந்தது. யாகங்
கள் கொலைக்கு ஆஸ்பதமானவை ; பயனற்றவை. உறுவர்ப்
பேணல், உவர்ப்பின்மை, உலையாவின் பந்தலைநிற்றல், அறிவர்க்
குச்செய்யும் பூஜைவிரும்பல், அழிந்தோரைப் பழையநிலையினி
றுத்தல், அறங்கூறல், அறிவிலார்விலக்கல், சினமின்மை, செ
ருக்கின்மை, தஞ்சமயத்தோர்க் கொல்லாமினியாராதலென்னும்
பத்தும் சிறந்தநல்லொழுக்கங்களாம். முற்றத்துறத்தல்முத்தி.
துறவாமைபந்தம். நான்கு சூத்திரங்களும் நாற்பத்தைந்து
ஆகமங்களும் முதனூல் ; பத்திரவாணனாராற் செய்யப்பட்ட
கற்பஞ்சூத்திரம் வழிநூல். என்பது. ஆகாசம், காலம், ஆன்
மா என்பவையுளவென லானிது பௌத்தத்தின்வேறாயிற்று.
இது நிகண்டவாதம் அல்லது, நிர்க்கந்தவாதம், ஆசீவகவாதமென
விருவகைப்படும். அவற்றுள்,

க. நிகண்டவாதமாவது:— கடையிலாஞானம், கடையி
லாக்காசுநி, கடையிலாவின்பம், கடையிலாவாற்றல்,
நாமமின்மை, கோத்திரமின்மை, ஆயுமின்மை, இடை

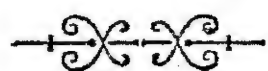
பூறின்மை யென்னுங் குணங்களெட்டும் ; உதயதரம், பிரீதிதரம், கல்யாணதரம் என்னும் மதில்கள் மூன்றும்; சந்திராதித்தியம், நித்தியவினோதம், சகலபாஜனம் என்னும் குடைகள்மூன்றும் ; நற்காஷி, நன்னூனம், நல்லொழுக்கம் என்னும் படைகள் மூன்றும் ; சகசாதிசயம், கன்மக்ஷயாதிசயம், தெய்வீகாதிசயம் என்னும் அதிசயங்கள்மூன்றும்; அங்காகமம், பூர்வாகமம், பஞ்சருதியாகமம் என்னும் ஆகமங்கள் மூன்றும் உள்ளோனும்: ஞானாவரணியம், தரிசனாவரணியம், வேதனீயம், மோகனீயம், ஆயு, நாமம், கோத்திரம், அந்தராயம். என்னும் குற்றங்களெட்டும்மில்லானும் : அசோகின்கீழ்ப் பவணேந்திரர் நாற்பத்திருவர், வியந்தரேந்திரர் முப்பத்திருவர், கற்பேந்திரர் இருபத்திருவர், சந்திரன், சூரியன், நரேந்திரன், மிருகேந்திரன் என்னும் சதேந்திரர்களாற் றொழப்படுவோனுமாகிய அருகதேவனேகடவுள். தன்மாத்திகாயம், அதன் மாத்திகாயம், காலம், சீவன், புண்யம், பாவம், விசும்பு, புற்கலம், பந்தம், வீடுஎன்னும் பத்தும் நூற்பொருள். ஒரு பொருள் ஒரேகணத்தில் நித்த அநித்தத்தைப்பெறும். கரும்பிற் சுவைபோலக் காயத்திலுயிருண்டாம். ஞானவாணிய முதலிய வேட்டும், பசித்தல் முதலிய பதினெட்டும், அரசிகம், இரதி, அரதி, சோகம், சுருச்சை, பயம் என்னுமாறுமாகிய குணங்கள் முப்பத்திரண்டையும் விட்டுப் பூர்வகன்மங்களைப்புசித்துத் தொலைப்பதே முத்தி. என்பது.

உ. ஆசீவகவாதமாவது:— அனந்த ஞானியாகிய மற்கலிதேவனே கடவுள். நவகதிர் என்பதுநூல். உயிரணு, நிலவணு, நீரணு, கனலணு, காலணு என்னும் ஐந்தும் நூற்பொருள். உயிரணு கன்மத்தானுருவங்கொண்டு மற்றைய ணுக்களோடுகலக்கும். பூதங்கள், தம்மியல்பிற் றிரள்வதுஞ் செய்யும்; பிரிவதுஞ்செய்யும். பரமானுக்கள் ஐந்தும் நித்தியம். ஒரு அணு மற்றோரணுவாய்த்திரியாது. உயிர் ஒட்டித்தீ

ண்டிக்கலந்து உணரும். பெறல், இழத்தல் முதலிய எட்டும்கரு
ப்பத்திலேயே அமைக்கப்பட்டன. என்பது.

சமணமதம் முற்றிற்று.

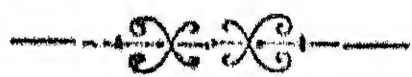
ச-வது, மீமாஞ்சைமதம்.

இது பூர்வ உத்தரங்களான் இருவகைத்து. இவைமுறையே ஜைமினிபகவான் வியாசர் என்பவர்களானியற்றப்பட்டது. அவற்றுள் ஈண்டுக்கூறப்படுவது பூர்வமீமாஞ்சை. வித்தின் முளையுண்டாதல்போல ஆகாசாதி பூதங்களினின்று பிரபஞ்ச முண்டாகும். பிரபஞ்சந் தானேதோன்றலின் அதற்கு நிமித்த காரணமாக ஒருகடவுள் வேண்டியதில்லை. மந்திரங்களேகடவுள். வேறு கடவுள் இல்லை. வேதம் நித்தியம் ; அனாதி ; ஒருவரானாக்கப்படாதது. உயிர் நித்தியம் ; சேதனம் ; அநேகம் ; தெருள்மருள்களையுடையது ; உருவற்றது ; வினைக்குத் தக்ககாயமெடுத்து இந்திரியங்களான் விஷயங்களை நுகர்வது. ஸ்தூலவினைகெட்டுச் சூக்ஷ்மவினைகள், ஆன்மாக்களையடைந்து இன்பதுன்பங்களை நல்கும். பிரத்தியக்ஷம் முதலிய ஆறும் பிரமாணமாகும். நித்தம், நைமித்திகம், காமியம், விலக்கு, பிராயச்சித்தம் எனக்கன்மங்கள் ஐவகைப்படும். நித்தியநைமித்திக கருமங்களாற் பிராரத்தவினைகெடும். காமிய கருமத்தாற் சொர்க்கபோகம்கிடைக்கும். விலக்கை யொழித்தலால் ஆகாமியவினையொழியும். பிராயச்சித்தத்தாற் சஞ்சிதவினைகெடும். முற்கூறிய கருமங்களைப்புரிதலாற் சஞ்சிதாதிவினைகளை யொழித்து எக்காலத்துமழியாத சுவர்க்கத்தை யடைவதே முத்தி. என்பது. இது மறுபிறப்பும், இருவினைப்பயன்களும் உளவெனலானுலோகாயதத்தினும், பிரமாணங்களாறெனலாற் பெளத்தத்தினும், யாகாதிக்கிரியைகளை ஒப்புக்கோடலாற் சமணத்தினும் வேறு.

மீமாஞ்சைமதம் முற்றிற்று.

௫-வது, சமுச்சயன்மதம்.

இது பயன்றோக்காது இறைவனுக்கர்ப்பிதமாக வியற்றப்படும் நற்கருமங்களும், பிரம்மஞானமுமாகிய இரண்டு சிறகுகளுமின்றி உயிர்களாகிய பறவைகள் மேகாதமாகியவானுக்குச்செல்லமுடியாது. இரண்டு சிறகுகளையுமொருசேரப் பெறுது, ஒருபக்கத்துச் சிறகுடைமை மாத்திரத்தானேயே பறவைகள் வானிற்செல்லமுடியாத வாறுபோல, உயிர்கள் கர்மமும் ஞானமுமாகிய இரண்டில் எதேனும் ஒன்றைப்பெற்ற மாத்திரத்தானேயே மேகாதத்தையடையமுடியாது, ஆதலின் முற்கூறிய அவ்விரண்டையு மொருசேரப்பெறுதலே முத்தியெய்தற்குரிய வழியாகும். என்பது.

சமுச்சயன்மதம் முற்றிற்று.

௬-வது, சாங்கியமதம்.

இது சேச்வரசாங்கியம், நிரீச்வரசாங்கியம் என இருவகைப்படும். முன்னது கர்த்தமரிஷி புத்திரரான கபிலரானும், பின்னது மற்றொரு கபிலரானும் கூறப்பட்டது. சுண்டுக்கூறப்படுவது நிரீச்வரசாங்கியம். பகுதியேயாவது, விசுதியேயாவது, இரண்டுமாவது, இரண்டுமற்றது என்னும் நான்கு வகையினை யுடைய பிரதானமாதிரி இருபத்தைந்தும் தத்துவங்கள். அவையாவன :- தன்னிற்றோன்றுவனவற்றிற்கு எல்லாம் காரணமாய் ஒரு காரணத்திலிருந்துண்டான காரியமல்லாததாய் இருத்தலின், பிரதானம் அல்லது, மூலப்பிரகிருதி பகுதியேயாவதாம் (காரண மாத்திரமேயாவதாம்). ஒன்றைத்தேதாற்றுவனிக்காததாற் காரணமாகாது, ஒன்றிற்றோன்றுதலாற்காரியமாத்திரமேயாதலின், பூதங்கள் ஐந்தும், இந்திரியங்கள் பத்தும், மனம் ஒன்றும் ஆகிய பதினாறும் விசுதியேயாவதாம் (காரியமாத்திரமே

யாவது). காரணத்தேநாக்கக் காரியமும் காரியத்தேநாக்கக் காரணமும் ஆதலின், மகத்தத்துவம் ஒன்றும், அகங்காரம் ஒன்றும், தன்மாத்திரைகளேந்தும் ஆகிய ஏழும் பகுதியும் விசுதியுமாகிய இரண்டுமாவதாம். ஒன்றிற்கேருன்றாதாற் காரியமும், ஒன்றைத்தேதாற்றுவிக் காதாற் காரணமு மாகாமையின் புருஷன் பகுதியும் விசுதியுமாகிய இரண்டுமற்றதாம். புத்திவேறு ; ஆன்மாவேறு ; இவ்விரண்டும் ஒன்றன்று. ஆன்மா அல்லது, புருஷன்பல. முற்கூறிய தத்துவங்களிற் பிரதானமும் புருஷனும் ஒழிந்த இருபத்துமூன்றும் காரணத்திலிருந்து தோன்றும் காரியங்களாதலின் நிமித்தகாரணமாகிய ஒரு கடவுள் அவற்றிற்கு வேண்டுவதில்லை. புருஷன் கர்த்திருத்வ போக்திருத்வங்களின் நிச்சயாக்ஷிமாத்திரமாய் நிற்பதாம். முடவனுங் குருடனுங் கூடியவிடத்து நடத்தற்றொழி லுண்டாவது போலப் பிரகிருதியும் புருஷனுங் கூடியவிடத்து வியவஹாரமுண்டாம். புருஷன் அக்ஞானத்தை அடைந்தபொழுது பிரபஞ்சத்தைத் “ தான் ” என்றும், ஞானத்தையடைந்தபொழுது பிரகிருதியென்றுமறியும். புருஷன் பிரகிருதியோடு கூடி மயங்குதல் பந்தம். பிரிந்து தெளிதல் முத்தி; என்பது.

சாங்கியமதம் முற்றிற்று.

எ-வது, தார்க்கிகமதம்.

—:0:—

இது நையாயிகம், வைசேஷிகம் எனவிருவகைத்து. இவைமுறையே கௌதம கணோதரர்களாற் கூறப்பட்டன. இவை இரண்டோரம்சங்களிலன்றிப் பிறவற்றிற்கும்முள் ளொக்கும். நையாயிகம், பதார்த்தம் பதினாறு ; பிரமாணம் நான்கு என்னும். வைசேஷிகம், பதார்த்தம் ஏழு ; பிரமாணமென்று என்னும். இவையே இவ்விரண்டிற்குமுள்ள வேறுபாடு. நையாயிகம் ஒப்புக்கொள்ளாத அருத்தாபத்திப் பிரமாணத்தை வைசேஷிகம் ஒப்புக்கொள்ளும். பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு

என்பவைகளின் பரமாணுக்களும், ஆகாசம், காலம், திக்கு, ஆன்மா, மனம் என்பவைகளும் நித்தியம். சகத்திற்குப்பிரம்மம் உபநானகாரணம் (முதற்காரணம்) அன்று; பரமாணுக்களேயாம். அப்பரமாணுக்கள் இரண்டு கூடித் துவணுகமும், துவணுகங்கள் மூன்று கூடித் திரியணுகமும், திரியணுகங்கள் கூடிச் சகத்து முண்டாகின்றன. பதார்த்தங்களி னுண்மையுணர்வான் அக்ரானம்கெடும்; அதுகெட ஆசாதிகளும், அவைகெடத்தருமா தருமப்பிரவிர்த்தியும், அதுகெடப் பிறப்புங்கெடும். அப்பிறப்புக்கெட இருபத்தொருதுக்கமும் நாளாகும். இவ்விருபத்தொரு துக்கநாசமே முக்தி; என்பது.

தார்க்கிகமதம் முற்றிற்று.

௮-வது, யோகமதம்.

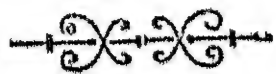
—(: ௦ :)—

இது பதஞ்சலிபகவானுற் பகாப்பட்டது. யோகமாவது பிரமாணம், விபரியயம், விகற்பம், நித்திரை, ஸ்மிருதி என்னும் பஞ்சவிந்திகளையு மொழித்தலாற் கித்தம் சத்தவைதன்னிய மாத்திரமாய்நின்றலாம். இது மந்திர லய ராஜ ஹடங்களான் நால்வகைத்து. ராஜ கன்ம ஹடங்களான் மூவகைத்தென்பா ருமுனர். அவற்றுள் சுண்டுக் கூறப்படுவது ஹடயோகம். அதாவது சூரிய சந்திரகலைகளாகிய கவாசத்தை நிரோதித்த லாம். உத்தியின் கீழுள்ள கந்தத்திலிருந்துண்டாகும் நாடிக வெழுபத்திராயிரத்திலுஞ் சிறந்தவை தாநாடிகளே. அவற்றி லுஞ் சிறந்தநாடிகள் மூன்றே. அவையாவன:— இடைகலை, பிங்கலை, சுழிமுனையென்பனவாம். இடைகலையாவது வலது காற் பெருவிரலிலிருந்து அரைந்துளகியேறி இடது நாசியைப் பற்றியிருப்பது. பிங்கலையாவது இடதுகாற் பெருவிரலிலிரு கிளகியேறி வலதுநாசியைப்பற்றி யிருப்பது. சுழி கத்தைப்பற்றி நின்றேறிச் சிவவரைமுட்டியி ரிவஞ் சிறந்தது, சுழிமுனையொன்றே.

இச்சுழிமுனையின் வாயிலைத் தன்றலையான் மறைத்துத் தூங்கிக்கொண்டிருப்பது பாம்பின்வடிவமாகிய குண்டலினிசக்தியே. இச்சக்தியின் சலனத்தாலன்றி ஆதாராதேயங்களை யுணர்தலையொது. ஆதலின் இடைகலை பிங்கலைகளான்ருட்க்கும் உச்சவாஸ நிச்சவாஸங்களாகிய வாயுக்களிரண்டையுந் தடுத்துச் சுழிமுனையிற் செலுத்தின் அதன்வாயிலிற் றலைவைத்துத் தூங்கிக்கொண்டிருக்குங் குண்டலினிசக்தி விழித்துக்கொள்ளும். பின் இலக்ஷியத்தின் மனம்வைத்து மூலாதாரம் முதலிய வாதாரங்களையும், ஆதேயங்களையும் உணர்ந்து, பிரம்மரந்திரங்காறுஞ்சென்று, ஆங்குள்ள ஸஹஸ்ராரபத்மத்தை மலர்த்திச் சந்திரனை மூலாக்கினியாலுருக்கி, வடியுமமுதத்திற் படிந்து சோதியைத் தெரிசித்தலே ஆனந்தமாம் ; என்பது.

யோகமதம் முற்றிற்று.

க-வது, பாஞ்சராத்திரமதம்.

இது விஷ்ணுவின் அவதாரமாகிய நாரதராற் கூறப்பட்டது. சர்வேச்வரராகிய பரவாஸுதேவர் சுயேச்சையாற்படிவங்கொண்டு தம் நாபியில் அயனையுண்டாக்கி அவனாலகத்தைப்படைத்து அவன்நெற்றியில் அரனையுண்டாக்கித் தாமே அரியாயினார். அயன், அரன், அரி, சுயேச்சாவடிவம், உலகம் ஆகியஐந்தையும் ஐந்திராத்திரிகளிற் பரவாஸுதேவர் படைத்தனரென்று கூறலான் இது பாஞ்சராத்திர மதமாயிற்று. வாஸுதேவரே பரமான்மா. அவரிலிருந்து உண்டாகும் சங்கர்ஷணரே ஆன்மா. அவரிலிருந்து உண்டாகும் பிரத்யும்னரே மனசு. அவரிலிருந்து உண்டாகும் அநிருத்தரே அஹங்காரம். இவற்றின் வியூகமே சர்வான்மாக்கள். பிரபஞ்சம் மித்தையென்று; நித்யமூமன்று. உயிர்களேகம். பரவாஸுதேவர் தர்மத்தை நிலைநிறுத்தும்பொருட்டு வேண்டிய திருமேனிகொண்டு வலியாசாயும் எளியாசாயும் தோன்றுவர். பிரபத்தி மார்க்கத்தால்

என்பவைகளின் பரமாணுக்களும், ஆகாசம், காலம், திக்கு, ஆன்மா, மனம் என்பவைகளும் நித்தியம். சகத்திற்குப் பிரம்மம் உட்பாநான்காசணம் (முதற்காசணம்) அன்று; பரமாணுக்களேயாம். அப்பரமாணுக்கள் இரண்டு கூடித் துவணுகமும், துவணுகங்கள் மூன்று கூடித் திரியணுகமும், திரியணுகங்கள் கூடிச் சகத்து முண்டாகின்றன. பதார்த்தங்களி னுண்மையுணர்வான் அக்ஞானம்கெடும்; அதுகெட ஆராதிகளும், அவைகெடத்தருமா தருமப்பிரவிர்த்தியும், அதுகெடப் பிறப்புக்கெடும். அப்பிறப்புக்கெட இருபத்தொருதுக்கமும் நாசமாகும். இவ்விருபத்தொரு துக்கநாசமே முக்தி; என்பது.

தார்க்கிகமதம் முற்றிற்று.

௮-வது, யோகமதம்.

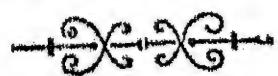
—(ஃ௦:)—

இது பதஞ்சலிபகவானுற் பகரப்பட்டது. யோகமாவது பிரமாணம், விபரியாயம், விகற்பம், நித்தினை, ஸ்மிருதி என்னும் பஞ்சவித்திகளையு மொழித்தலாற் சித்தம் சுத்தஸாதனனிய மாத்திரமாய்கின்றலாம். இது மந்திர லய ராஜ ஹடங்களான் நால்வகைத்து. ராஜ கன்ம ஹடங்களான் மூவகைத்தென்பா ருமுனர். அவற்றுள் ஈண்டுக் கூறப்படுவது ஹடயோகம். அதாவது சூரிய சந்திரகலைகளாகிய சுவாசத்தை நிரோதித்த லாம். உத்தியின் கீழுள்ள கந்தத்திலிருந்துண்டாகும் நாடிக னெழுபத்திராயிரத்திலுஞ் சிறந்தவை தசநாடிகளே. அவற்றி லுஞ் சிறந்தநாடிகள் மூன்றே. அவையாவன:—இடைகலை, பிங்கலை, சுழிமுனையென்பனவாம். இடைகலையாவது வலது காற் பெருவிரலிலிருந்து அசைந்துளகியேறி இடது நாசியைப் பற்றியிருப்பது. பிங்கலையாவது இடதுகாற் பெருவிரலிலிரு கைந்துளகியேறி வலதுநாசியைப்பற்றி யிருப்பது. சுழி னையாவது குதத்தைப்பற்றி நின்றேறிக் சரசுவரைமுட்டியி ப்பது. இம்மூன்றிலுஞ் சிறந்தது, சுழிமுனையொன்றே.

இச்சுழிமுனையின் வாயிலைத் தன்றலையான் மறைத்துத் தூங்கிக்கொண்டிருப்பது பாம்பின்வடிவமாகிய குண்டலினிசக்தியே. இச்சக்தியின் சலனத்தாலன்றி ஆதாராதேயங்களை யுணர்தலைமயாது. ஆதலின் இடைகலை பிங்கலைகளான்ருட்க்கும் உச்சவாஸ நிச்சவாஸங்களாகிய வாயுக்களிரண்டையுந் தடுத்துச் சுழிமுனையிற் செலுத்தின் அதன்வாயிலிற் றலைவைத்துத் தூங்கிக்கொண்டிருக்குங் குண்டலினிசக்தி விழித்துக்கொள்ளும். பின் இலக்ஷியத்தின் மனம்வைத்து மூலாதாரம் முதலிய வாதாரங்களையும், ஆதேயங்களையும் உணர்ந்து, பிரம்மரந்திரங்காறுஞ்சென்று, ஆங்குள்ள ஸஹஸ்ராரபத்மத்தை மலர்த்திச் சந்திரனை மூலாக்கினியாலுருக்கி, வடியுமமுதத்திற் படிந்து சோதியைத் தெரிசித்தலே ஆனந்தமாம் ; என்பது.

யோகமதம் முற்றிற்று.

க-வது, பாஞ்சராத்திரமதம்.

இது விஷ்ணுவின் அவதாரமாகிய நாரதராற் கூறப்பட்டது. * சர்வேச்வரமாகிய பரவாஸுதேவர் சுயேச்சையாற்படிவங்கொண்டு தம் நாபியில் அயனையுண்டாக்கி அவனாலகத்தைப்படைத்து அவன்நெற்றியில் அரனையுண்டாக்கித் தாமே அரியாயினர். அயன், அரன், அரி, சுயேச்சாவடிவம், உலகம் ஆகியஐந்தையும் ஐந்திராத்திரிகளிற் பரவாஸுதேவர் படைத்தனரென்று கூறலான் இது பாஞ்சராத்திர மதமாயிற்று. வாஸுதேவரே பரமான்மா. அவரிலிருந்து உண்டாகும் சங்கர்ஷணரே ஆன்மா. அவரிலிருந்து உண்டாகும் பிரத்யும்னரே மனசு. அவரிலிருந்து உண்டாகும் அநிருத்தரே அஹங்காரம். இவற்றின் வியூகமே சர்வான்மாக்கள். பிரபஞ்சம் மித்தையன்று; நித்யமும். உயிர்களேகம். பரவாஸுதேவர் தர்மத்தை நிலைநிறுத்தும்பொருட்டு வேண்டிய திருமேனிகொண்டு வலியாராயும் எளியாராயும் தோன்றுவர். பிரபத்தி மார்க்கத்தால்

ஆசாரியா நுக்கிரகம்பெற்று அர்ச்சிராதி மார்க்கத்திற்சென்று
 விரஜாந்தியின் மூழ்கித் திவ்வியரூபம்பெற்றுச் சாலோகாதிபத
 முத்திகளை அடைந்து அப்பிராகிருத உலகத்திற்சென்று கைங்க
 ரியம்செய்துபரவாஸுதேவரை ஆண்டானாகவும் தன்னை அடியவ
 னாகவும் பாவித்துப் பரமானந்தமடைதலே முத்தி. பரவாஸு
 தேவரே முழுமுதற் கடவுள். பிறகடவுளர் அவராற்சிருஷ்டிக்கப்
 பட்டுக் காலக்கிரமத்திலழிவர். ஆதலின், ஆசாரியா நுக்கிரகத்
 தால் அவரொருவரையே வணங்கி அவரருளாற் புருஷகாரபூ
 தையாகிய லக்ஷுமீ கடாலக்ஷம் பெற்று முத்தியை அடைய
 லாம்; என்பது.

பாஞ்சராத்திரமதம் முற்றிற்று.

க௦-வது, சைவசித்தாந்தமதம்.

—(**)—

இது ரௌரவாகமம் எழுபத்துமூன்றாவது பாசவிமோச
 னப்படலத்திற் கூறப்பட்டுள்ள சர்வாகமஸாரமாகிய சிவஞா
 னபோதமென்னுந் துவாதச சூத்திரங்களை முக்கியாதாரமாகக்
 கொண்டது. இது பரமசிவனால், “சகத்து அனாதியோ ஆதி
 யோ?” என்பதாதிசங்கைகளைக் குறித்துப்பிரச்சனஞ்செய்த
 ஸ்ரீ சிலாதரபுத்திரராகிய நந்திகேசுவரருக் குபதேசிக்கப்பட்
 டது. அந்நந்திகேசுவரர் சனற்குமாரருக்கும், அவர் சத்ய
 ஞானதரிசனர்க்கும், அவர் பரஞ்சோதிமாமுனிவர்க்கும்,
 அவர் சுவேதவனப்பெருமாள் என்னுந் திருவெண்ணையநல்
 லூர் மெய்கண்டதேவசிவாசாரியாருக்கும், அவர் சகலாகம
 பண்டிதரென்னுந் திருத்துறைப்பூர் அருணந்திசிவாசாரியாருக்
 கும், அவர் திருக்காளாஞ்சேரிமறைஞானசம்பந்தசிவாசாரியாரு
 க்கும், அவர் கொற்றவன்குடி உமாபதிசிவாசாரியாருக்குமாக
 ஐகண உபதேசஞ் செய்தருளிஞார்கள். பிரத்தியக்ஷம், அநுமா
 னமும், உவமை, அருத்தாபத்தி, அபாவம் என்னுமாகும்
 னங்கள். அவற்றானளக்கற்பால பதார்த்தங்கள் மூன்று.

அவையாவன:— பதி, பசு, பாசம் என்பனவாம். அவற்றுள் பதியாவது:— பரசிவமேயாம். பசுவாவது:— ஆன்மாக்களாம். பாசமாவது:— ஆணவம், மாயை, கன்மம் என்னும் மூன்றுமாம். சிவபிரானுடைய அருட்சத்தியாகிய திரோதாயி யையும், சுத்த தத்துவத்தையும் கூட்டி யைந்தென்பாருமுளர். பதி ஒன்றே. பசு விஞ்ஞானகலர், பிரளயாகலர், சகலர் என மூவகையாம். விஞ்ஞானகலர் ஆணவமலமாத்திரமுடையோ ராவர். பிரளயாகலர் ஆணவமும், கன்மமுமாகிய இரண்டும லங்களையுடையோராவர். சகலர் ஆணவமும், கன்மமும், மா யையுமாகிய மும்மலங்களையும் உடையோராவர். பதி, தமது அபிநாவ அருட்சத்தியாற்றரப்பட்ட இச்சாஞானக்கிரியாச த்திகளை உடம்பாய்க்கொண்டு காருண்யஸ்வரூபராகிச் சுத்தமா யை, அசுத்தமாயை, அவ்வியத்தம் அல்லது, பிரகிருதிமாயை யென்னும் மூன்றுமாயைகளையும் தனித்தனி கூடிமுறையே சுத் தம், சுத்தாசுத்தம், அசுத்தம் என்னும் மூவகைப்பட்ட தத்துவ ங்கள் முப்பத்தாறையும் தோற்றுவிப்பர். சிவம், சத்தி, சாதா க்கியம், ஈசுவரதத்துவம், சுத்தவித்தை என்னுமைந்தும் சுத்தமா யையிற்றேன்றிய சுத்ததத்துவங்களாம். காலம், நியதி, கலை, வித்தை, அராகம், புருஷன், பிரகிருதி என்னும் ஏழும் அசுத்த மாயையிற்றேன்றிய சுத்தாசுத்த தத்துவங்களாம். சித்தம், புத்தி, அகங்காரம், மனம், ச்ரோத்திராதி ஐந்து, வாக்காதியைந்து, சத்தாதியைந்து, பூதமைந்து, ஆகிய இருபத்துநான்கும் பிரகிருதி மாயையிற்றேன்றிய அசுத்த தத்துவங்களாம். பதி, விஞ்ஞானகல ருக்கு உள்நின்றுணர்த்தியும், பிரளயாகலருக்கு சுயவடிவங் காட்டி முன்னின்றுணர்த்தியும், சகலருக்குமானிடத்திருமே னிகொண்டு பின்னின்றுணர்த்தியும், பாசகூயம் வருவித்து மு த்தியை அளிப்பார். கேவலசகலாவத்தைகளொழிந்து சுத்தா வத்தை யெய்துவதே முத்தி ; என்பது.

சைவசித்தாந்தமதம் முற்றிற்று.

கக-வது, வேதாந்தமதம்.

இது சத்தியம், ஞானம், அநந்தம் முதலிய ஞானங்களை யுடைய பிரம்மம் ஒன்றே உள்ளது. அதைத்தவிர இரண்டாவதானவன் அமுக்காலத்திலுடில்லை. நமதுகட்புலனுக்கு விஷயமாகியவன் லாப்பொருள்களும் அப்பிரம்மத்தின் வேறல்ல. வேறென்று தேதான் அதுதல் பொய்யுணர்வே. தெவியாதவிடத்துக் கானலில் நீரும், இப்புவியில் வெள்ளியும், கயிற்றிற்பாம்பும் தேதான் நித்தெவியித்தவிடத்து நீர், வெள்ளி, பாம்பு ஆகிய தேதாற்றம்பொய்த் துப்பேபாய்க் கானல், இப்பி, கயிறு, என்பனவாகத்தேதான் அதுதலை ப்ேபால் மயங்கியவிடத்துப் பிரம்மத்தில் பிரபஞ்சந்தேதான் நித்தெவியித்தவிடத்துப் பிரபஞ்சத்தன்மைகெட்டுச் சுத்தப்பிரம்மம் மாத்திரமேதேதான். அனந்திப்பூச்சி தானே தன்னிடத்திலுந் தலை ஆக்கி, அழித்தலைப்பேபால் பிரம்மம் தானே தன்னிடத்தில் பிரபஞ்சத்தை ஆக்கி அழிக்கும். ஆதலின் பிரம்மமே பிரபஞ்சத்தின் நிமித்த உபாதானகாரணங்களாம். ஆகாசம் தன்னிற்கே ன்றிய ஏனைப் பூதங்கட்கு இடமாவதன்றித் தானும் அவற்றி னிடைத்தங்குதல்பேபால் பிரம்மமும் தன்னிடத்திற்கே ன்றிய வற்றிற்குத் தானிடமாவதன்றித் தானும் அவற்றை இடமாய்ப் பெற்றுச் சர்வவியாபகமாய் உன்னம்புறமும் கலந்திருக்கும். பூதங்களும் இந்திரியங்களும் மனம் முதலிய கரணங்களும் பிறவும் “நான்” அல்லவென்று தெனுகளைத்து எஞ்சுகின்றும் பதார்த்தமாகிய பிரம்மமே நானென்றறிந்து இரண்டறக்கலந்து தன்னை யும் மறத்தலை முத்தி; என்பது.

வேதாந்தமதம்முற்றிற்று.

கஉ-வது, பாசுபதமதம்.

—(**)—

இது பசுபதியைக்கடவுளாய்க் கோடலின் இப்பெயர்த்து; இது சிரௌதம் அல்லது, வைதிகம், அசிரௌதம் அல்லது, அவைதிகம் என இருவகைத்து. அவற்றுள் முன்னது ஈச்வரர் பிரபஞ்சத்திற்கு நிமித்த காரணமாத்திரமல்லர். நிமித்த உபாதானங்களாகிய உபயகாரணங்களும் ஆவர். அங்ஙனமா யினும் விகாரமடையார். சிவதத்துவத்திலிருந்தே ஏனைய தத் துவங்களுதிக்கின்றன. ஈச்வரர் திருநீறும், செஞ்சடையுந் தரித்த மூர்த்தியாய் அருள்புரிவர். அக்கினிமுதலிய ஆறுமந் திரங்களையுச்சரித்து விரஜாக்கினியினின்றுண்டான விபூதியை சர்வாங்கேகாத்துள்ளனம் செய்துகொள்வதாகிய பாசுபதவிரதத் தை யதுட்டிக்கவேண்டும். பிரணவம், சதருத்ரீயம், அதர்வசிரசு, அதர்வசிகையென்னும் ஸ்வாத்தியாயத்தினின்றும் கன்மகா ண்டவேதாத்யயனத்தினின்றும் தவறல் கூடாது; என்பது. பின்னது ஈச்வரர் பிரபஞ்சத்திற்குக்கேவலம் நிமித்தகாரணம் மாத்திரமேயாவர் ; உபாதானகாரணமாகார் ; ஆயின்விகாரமு லுவராதலின், மாயையே உபாதான காரணமாகும். சத்திகள் கரணம் ஆகும். சிவசத்தி சங்கற்பித்தவிடத்து மா யையிலிருந்து பிரபஞ்சந்தோன்றும் ; என்பது. இது வேதவி ருத்தமான கொள்கைகளையுடையது. இவ்வவைதிகபாசுபதமா னது நிரூடபாசுபதம், நகுலீசபாசுபதம் முதலியனவாகவும் பிரிக்கப்படும்.

பாசுபதமதம் முற்றிற்று.

கங-வது, வாமமதம்.

—❧❧❧—

இது கடவுள் அக்கினியும், உபவீதமுந்தரித்த மூர்த்தமாய் அருள்புரிவர் ; என்பது.

வாமமதம் முற்றிற்று.

௧௪-வது, வயிரவமதம்.

—(XX)—

இது சவபஸ்மமும் கராஸ்தியுந்தரித்த வயிரவமும் வயிரவியும் கடவுள்கள். கராஸ்தியே கடவுட்ஞரிய கிளைதனம். மதுவினால் அபிசாரத்தொத்து பின்புறஞ்ஞேதபாணம். மதுபானமே தேவாபிசுதபானம். கௌரியையொத்த மாதர் இன்பமே முத்தி. கடவுள் தமருகமும், கிலம்புந்தரித்த மூர்த்தமாய் அருள்பரிவர் ; என்பது.

வயிரவமதம் முற்றிற்று.

௧௫-வது, மாவிரதமதம்.

—(XXI)—

இது கிவன் என்பு மாவீதரித்த மூர்த்தமாய் அருள்பரிவர் ; என்பது.

மாவிரதமதம் முற்றிற்று.

௧௬-வது, காளாமுகமதம்.

—(XXII)—

இது கபாலாத்திரேபஜனம், சவபஸ்மதாணம், சவமாய்ச புத்தவம், தண்டதாணம், கராசும்பஸ்தாபனபூஜை முதலியன இகபாசார்த்தகருமங்கள். கிவன்புகழும் புத்திரதேவகமணி யுமணித்த மூர்த்தமாய் அருள்பரிவர் ; என்பது.

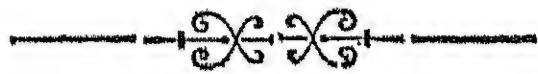
காளாமுகமதம் முற்றிற்று.

மதவிளக்கச்சுருக்கம் முற்றுப்பெற்றது.

உ
சிவமயம்.

மெய்ஞ்ஞான விளக்கத்தின் பரியாயப்பெயர் விளக்கம்.

பெயர்.

விளக்கம்.

அகங்கார ற்கினியாள்
அகந்தெளிந்தவறிஞன்
அகந்தைதேகன் வன்
அகந்தைக்கொருதனிக் கணவன்
அகந்தைத் திருமண ளன்
அகந்தை நாயகன்
அசத்தியன்றூதை
அசத்தன்
அருயை தேகன் வன்
அசோரன்
அஞ்ஞானே ப்பயந்திடுந்தேவி
அமுதசீலன்
அம்புயன் மகள்
அயன்பெற்றமாதா
அராமுடியில் வாழ்முதல்வி
அறன்
அறன் றன்றங்கை
அறிஞர்கோன்
அறிஞர் தங்கோமான்
அறிஞர் தம்பிரான்
அறிஞர் பெருமான்
அறிஞன்
அறிவிலன்
அறிவிலாமன்னன்
அறிவுடைத்தலைவன்
அறிவுடையமலன்
ஆசை
ஆளி
இஞ்சை

- அகந்தை.
- நிச்சந்தேகன்.
- அகங்காரன்.
- இடம்பன்.
- அநாசாரன்.
- மச்சான்.
- சத்தியன்.
- பாஷண்ட விஞ்சை.
- சுசீலன்.
- உபநிடதை.
- பூமாதேவி.
- தருமன்.
- சத்துவச்சிரத்தை.
- விவேகன்.
- மோகன்.
- விவேகன்.
- இச்சை.
- கெடுதி.
- கொலை.

இடம்பனருடனையன்	}	அசத்தியன்.
இடம்பனருந்தனையன்		
இடம்பன்பாலகன்		
இடம்பன் மகன்		
இடம்பன் மைந்தன்		
இலச்சை	-	வெகுமதி.
உட்டெளியர்	-	நிச்சந்தேகன்.
உணர்வுடைவேந்தன்	}	விவேகன்.
உத்தமர்கோன்		
உத்தமர்பெருமான்		
உபநிடதை தமயன்	-	வேதாந்தி.
உபநிடதைபின்னை	-	கீதை.
உபநிடதைமுன்வந்தோன்	}	வேதாந்தி.
உபநிடதைமுன்னோன்		
உபநிடத்தோகைமன்னுகாதலன்	-	விவேகன்.
உருவமருவுகொண்டவன்	-	காமன்.
உரைமகள்	-	கலைமகள்.
உளந்தெளிந்தோன்	}	நிச்சந்தேகன்.
ஐயமொன்றில்லான்		
ஐயுறுத்தனையன்		
ஐயுறுன்		
கஞ்சன் மாமகள்	-	உபநிடதை.
கபடி தன்கொழுநன்	}	கலியன்.
கபடிநாதன்		
கபாலியேயினள்	-	வயிரவி.
கமலாசனன்கன்னி	-	உபநிடதை.
கருணைகேள்வன்	-	தருமன்.
கலிமகன்	-	அதன்மன்.
கலியைக்காய்ந்தோர்	-	யோகினிகள்.
கலைமான்	-	கலைமகள்.
கவுடதேயன்	}	அகங்காரன்.
கவுடபூபதி		
கவுடமன்னன்		
கவுடேசன்		
கற்பனைமகிணன்	}	சங்கற்பன்.
கற்பனைமணான்		
கற்பனைவிடாமாமகிணன்		
கர்திக்குமக	}	விஸ்வாமித்திரன்.
கர்திசேய		

காமன்சேய்

காமன்மைந்தன்

காரியன்

குன்றங்கள் கொண்டம்மனையாடு-
கின்ற கொடியாள்

சகுந்தலைக்கு மகிணைஞர்

சஞ்சலன்ருதை

சதுமுகன் மகள்

சத்துவன் மகள்

சத்துவன்றிருமகள்

சாந்திதன்கணவன்

சிரத்தை மகள்

சிரத்தையின்ற மெல்லியல்

சுசனன்

சுத்தி

சுத்திக்குயிரன்னவள்

சுத்திசந்ததிகள்

சுத்திதன்பதி

சுத்திதன்றிருமகள்

சுத்தைமகள்

சுமதிநாதன்

சுமதிபதி

சுமதிமகிணன்

சுமதிமான்முன்னவன்

சுருதிமகண்மகிழ்நன்

சுருதிமாதா

சேதிராசன்

சோமநர்த்தத்துவந்தோன்

ஞானதீரன்

டம்பன்மைந்தன்

டம்பன்றனையன்

தக்கோன்

தருமன்றங்கை

தருமன்றேவி

விடயாநந்தன்.

உத்தியோகன்.

ஹிரவி.

துஷ்யந்தன்.

கலியன்.

உபநிடதை.

சத்துவச்சிரத்தை.

சமன்.

சாந்தி.

சுசீலன்.

புனிதை.

சத்துவச்சிரத்தை.

தருமனும், சத்துவச்சிரத்தையும்.

சத்துவன்.

சத்துவச்சிரத்தை.

விவேகன்.

உபநிடதை.

சிசுபாலன்.

மானனனுப்பிய ஒற்றன்.

பொறை. (ந0-ச, சுஅ-பா).

அசத்தியன்.

விவேகன்.

சத்துவச்சிரத்தை.

கருணை.

தர்க்கநீலவாள்விழி	}	உபநிடதை.
தர்க்கவாள்விழி		
தவளாய்விந்தைமகள்		
தாந்திகேள்வன்		
தாமதன் மகள்		
திருட்டணை	}	தமன். [ம்.
துய்யவன்றுதி		
துன்மதிகேள்வன்		
துன்மதிமகிணன்		
நல்விருத்திராயகிதன்-		
பெருங்கேள்வன்	}	தவன்.
நாமகண்மகள்		
நாமகள்		
நாமாதினமகள்		
நான்மறைப்பஞ்சரப்பசங்கிளி		
நான்முகன் மகள்	}	மோகன்.
நிராகன்		
நிலைமை		
* நிவிர்த்தி		
நிவிர்த்திகேள்வன்		
நிவிர்த்திபாலன்	}	உபநிடதை.
நிவிர்த்திமகன்		
நிவிர்த்தியீன்றகாதலன்		
நிவிர்த்தியீன்றெடுத்த நற்சேய்		
நீதிகேள்வன்		
நீதிநாயகன்	}	கலைமகள்.
நீதிமனாள்வன்		
நீதிமுன்பிறந்தோன்		
நீலி		
பதுமன்மகள்		
புண்டரிகன்மகள்	}	உபநிடதை.
புனிதர்கோமான்		
பனிதைகேள்வன்		
கசெல்வி		
ககள்		
	}	சத்துவச்சிரத்தை.
	}	அசத்தியன்.

மகிழ்ச்சிபதி	}	சந்தோஷன்.
மகிழ்ச்சிமாமகிழ்நன்		
மகிழ்வோன்		
மச்சரன் மதலை	-	வயிரன்.
மதிக்கணவனார்	-	விவேகன்.
மதிநாதம்	-	சோமநாதம்.
மதிநாதன்	}	விவேகன்.
மதிநிருபன்		
மதிமகிழ்நன்		
மதிமனோளன்		
மதியுடைமன்னன்		
மதிவேந்தன்		
மமதைக்கொருதாதை	}	அகங்காரன்.
மமதைதந்தை		
மமதைதாதை		
மமதைமடக்கொடிதாதை		
மலரயன்மகள்	-	உபநிடதை.
மனம்	-	மானதன்.
மாதைக்குமன்னன்	}	திருவேங்கடஸ்வாமிகள்.
மாதைவேந்தன்		
மாயை மகன்	-	மானதன்.
மானப்பாமரசுதன்	}	உற்சாகன்.
மானனார் குமாரன்		
மிகத்தெளிந்தமதியோன்	-	நிச்சந்தேகன்.
மீனகேதனன் சுதன்	-	விடயாநந்தன்.
முண்டகமலரோன்றேவி	}	கலைமகள்.
முதுமறைக்கிழத்தி		
மெய்ப்போதன்	-	பிரபோதன்.
மெய்வாக்கினான்	}	சத்தியன்.
மெய்வாசகன்		
மெய்யன்		
மோகன்மாமனைவி	-	பாஷண்டவிஞ்சை. (நட்ச-ச, உச-ச)
யுத்திதன்கணவன்	-	நிருபகன்.
லோபன்மாமகன்	}	இடம்பன்.
வஞ்சகிமனோளன்		
வஞ்சனை மகிழ்நன்		
வாஞ்சை	-	இச்சை.
வாணி	-	கலைமகள்.

[பா.)

வாணிசெல்வி	}	உபநிடதை.
வாணிபேதை		
வாணிமகள்		
விவேகர்கோன்	}	விவேகன்.
விவேகர்தங்கோமகன்		
விரோதமற்றவீரன்	-	அவிரோதன்.
வெகுமூபி	}	வயிரவி.
வெண்டாமவென்புழைமாதா		
வேதநாயகன்	-	விவேகன்.
வேதவித்தகி	-	கலைமகள்.
வேதனன்மகள்	}	உபநிடதை.
வேதன்மங்கை		
வேதன்றனியருட்புதல்வி		

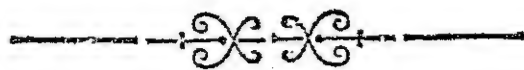
மெய்ஞ்ஞான விளக்கத்தின்

பரியாயப்பெயர் விளக்கம்

முற்றுப்பெற்றது.

மெய்ஞ்ஞான விளக்கத்தின் சரித்திர மேற்கோள் விளக்கம்.

இங்குக்காட்டியவை வசன நூல்கள். பலமுறைவரும் ஒரே சரித்திரம் ஒருமுறை மாத்திரம் விளக்கப்படும்.

பாயிரம்.

க. பிரமன் உற்பவம்.

ஸ்ரீ சிவமகாபுராணம் ஞானசம்ஹிதை, ஜோதிலிங்கோற்பவ வர்ணன முரைத்த அத்தியாயம்.

க௦. சனகன் உள்ள த்துறவு.

பாரதம் சாந்திபர்வம், திருமுடிபுனைந்த சருக்கம். பாகவதம் நவமஸ்கந்தம், க௭-வது அத்தியாயம்.

கக. பிரகலாதன் பக்தி.

பாகவதம் சப்தமஸ்கந்தம், அ-வது அத்தியாயம். கம்பராமாயணம் உயுத்தகாண்டம், இரணியன் வதைப்படலம். சிவபராக்கிரமம், ௩௦-வது அத்தியாயம்.

க௭. தக்ஷிணாமூர்த்தி சனகாதியருக்குபதேசஞ் செய்தது.

கந்தபுராணம் உற்பத்திகாண்டம், மேருப்படலம். சிவபராக்கிரமம் ௩௩-வது அத்தியாயம்.

உ௭. கூரீராப்தி மதனம்.

கந்தபுராணம் அசுரகாண்டம், மகாசாத்தப்பிடலம். பாகவதம் அஷ்டமஸ்கந்தம், ௭-வது அ-வது அத்தியாயங்கள்.

க-வது, சருக்கம்.

௩௩. காசிபன் மக்கட்பேறு.

பாரதம் ஆதிபர்வம், பிரபஞ்சஉற்பவச்சருக்கம்.

உ-வது, சருக்கம்.

க௨. ஆவின் சிறப்பு.

பாரதம் அனுசாசனிகபர்வம், வேதாகமப்பிரமாணமுரைத்த சருக்கம் (சவனகமுனிவர் சரித்திரம்). சிவமகாபுராணம் ஞானசம்ஹிதை

உ

சரித்திரமேற்கோள் விளக்கம்.

நக-வது சண்பகப்பூவின்சாபம். இரண்டு சரித்திரமும் பார்க்கவேண்டும்.

கந. பரசுராமன் மாதூருவதம்.

பாரதம் ஆரண்யபர்வம், உரோமசமுனிச்சருக்கம். காஞ்சிபுராணம், பரசுராமப்படலம்.

கச. தந்தைதக்காக இராமன் வனஞ்சென்றது.

கம்பராமாயணம் அயோத்தியாகாண்டம், கைகேசி சூழ்வினைப்படலம்; நகர்நீங்கு படலம்.

உக. தந்தையியல் நீத்துத் தசமுதன்மாண்டது.

கம்பராமாயணம் உயுத்தகாண்டம், இராவணன் வதைச்சருக்கம்.

உரு. தருமத்தால் வீடணன் மேன்மையடைந்தது.

கம்பராமாயணம் உயுத்தகாண்டம், விபீஷணன் அடைக்கலப்படலம்.

ந-வது, சருக்கம்.

அந. திரிபுரதகனம்.

சிவமகாபுராணம் ஞானசம்ஹிதை, உச-வது திரிபுரதகனமுரைத்த அத்தியாயம். கந்தபுராணம் உபதேசகாண்டம், முப்புரதகனம்.

ச-வது, சருக்கம்.

கா. சக்ரீவன் வாலிக்கஞ்சி மதங்கமலையிலிருந்தது.

கம்பராமாயணம் கிஷ்கிந்தாகாண்டம், நட்புக்கோட்படலம்.

எ. பாண்டவர் கரந்துறைந்தது.

பாரதம் விராடபர்வம், பாண்டவர் கரந்துறை சருக்கம்.

எ. நளன் வனவாசம்.

நளசரித்திரம், நகர்நீங்குபடலம்.

உ௦. வடபத்திர சயனம்.

பாரதம் சபாபர்வம், இராஜசூயச்சருக்கம், (கிருஷ்ணமூர்த்தியின் சற்கிருத்திய மகிமை).

ரு-வது, சருக்கம்.

ச. தமயன் தள்ள வீடணன் புறஞ்சென்றது.

கம்பராமாயணம் உயுத்தகாண்டம், விபீஷணன் அடைக்கலப்படலம்.

சரித்திரமேற்கோள் விளக்கம்.

ந

கஅ. அகத்தியர் சமுத்திரபானம்.

பாரதம் ஆரண்யபர்வம், உரோமசமுனிச்சருக்கம், (தேவேந்திரன் சரித்திரம்).

கஅ. அகத்தியர் விர்தமலையையடக்கியது.

கந்தபுராணம் அசுரகாண்டம், விர்தகிரிப்படலம். பாரதம் ஆரண்யபர்வம், உரோமசமுனிச்சருக்கம்.

நந. சடபரதர் சரித்திரம்.

பாகவதம் சதுர்த்தஸ்கந்தம், அ, கூ-வது அத்தியாயங்கள். விஷ்ணுபுராணம் உ-ம் அம்சம் கந-வது அத்தியாயம்.

நச. திரியம்பகன் கழைக்கூத்தியின் மிச்சில் நுகர்ந்தது முதலியன.

முத்தமிழ்ரத்னாகரம் ம. தி. பானுகவி அவர்களால் இயற்றப்பட்ட ஹரிஹர தாரதம்மியம், (ஹரதத்தாசாரியசுவாமிகள் சரித்திரம்) கூந-ம் பக்கம் உ-ம் பாரா.

கூ-வது, சருக்கம்.

எ. கூரீராப்தி சயனம்.

பாகவதம் தசமஸ்கந்தம், க-வது அத்தியாயம்.

அ. சிவன் கங்கையைத் தரித்தது.

பாகவதம் நவமஸ்கந்தம், கூ-வது அத்தியாயம். பாரதம் ஆரண்யபர்வம், உரோமசமுனிச்சருக்கம். கந்தபுராணம் தக்ஷகாண்டம், ததீசியுத்தரப்படலம். சிவபராக்கிரமம், கஅ-வது அத்தியாயம். கம்பராமாயணம் பாலகாண்டம், கங்கையின் வரலாறு.

கூ. பிரமன் சிரமிழந்தது.

கந்தபுராணம் தக்ஷகாண்டம், ததீசியுத்தரப்படலம். சிவமகாபுராணம் வித்யேசுவரசம்ஹிதை, கூ-வது அத்தியாயம்.

க௦. விநாயகர் வழிதொறுநின்றது முதலியன.

விநாயகர் புராணம், திருமணப்படலம். சிவமகாபுராணம் ஞானசம்ஹிதை, நகூ-வது அத்தியாயம்.

கஉ. இந்திரனாயிரங்கோசம் பெற்றது.

கம்பராமாயணம் பாலகாண்டம், அகலிகையின் வரலாறு.

சரித்திரமேற்கோள் விளக்கம்.

ந.எ. சொஸபரி சரித்திரம்.

பாகவதம் நவமஸ்கந்தம், க-வது அத்தியாயம். விஷ்ணுபுராணம், க-ம் அம்சம்.

ந.அ. பராசரர் மச்சகந்தியைக்கடையது.

பாரதம் ஆதிபர்வம், வேதவியாசர் உற்பவச்சுருக்கம். கந்தபுராணம், பாயிரப்படலம்.

ந.சு. வியாசர் விதவாகமனம்.

பாரதம் ஆதிபர்வம், சம்பவச்சுருக்கம்.

எ-வது, சருக்கம்.

உ.க. தக்கன் தலைமீழ்த்தது.

கந்தபுராணம் தக்ககாண்டம், யாகசங்காரப்படலம்.

கக-வது, சருக்கம்.

அ.அ. வேதவியாசர் உற்பவம்.

பாரதம் ஆதிபர்வம், வேதவியாசர் உற்பவச்சுருக்கம்.

அ.அ. அகஸ்தியர் உற்பவம்.

கம்பராமாயணம் உத்தரகாண்டம், (ஸ்ரீராமர் ஸ்கமாணருக்கு சினங்கடியாமையைப்பற்றிக் கூறிய வசிட்டமுனி சரித்திரம்).

அ.அ. உன்னத்திற் பிறந்தவர்.

பாகவதம் திருதியஸ்கந்தம், கஉ-வது அத்தியாயம். விஷ்ணுபுராணம், க-ம் அம்சம் எ-வது அத்தியாயம். வேதராணியபுராணம் பிரமசி ருட்டிச்சுருக்கம், கச-ம் பாட்டு. பிரமன் உன்னத்தில் பிறந்தவர், வ சிட்டர்.

அ.அ. மாண்வயிற்றிற் பிறந்தவர்.

பாரதம் ஆரண்யபர்வம், உரோமசமுனிச்சுருக்கம்.

அ.அ. கிளிவயிற்றிற் பிறந்தவர்.

பாரதம் சார்திபர்வம், தருமவியலுரைத்த சருக்கம். (ஞானசாத னத்தைப்பற்றிக்கூறிய சுருயோகியின் கதை).

கசு-வது, சருக்கம்.

அ. தண்டி தந்தையைக்கொன்றது.

பெரியபுராணம், சண்டேசுவர நாயனார் சரித்திரம்.

சரித்திரமேற்கோள் விளக்கம்.

(௩)

கூ. அஜாமிளன் சரித்திரம்.

பாகவதம் ஷஷ்டமஸ்கந்தம், க-வது அத்தியாயம்.

கூ. அங்கிலன் சரித்திரம்.

யாழ்ப்பாணம் நா. கதிரைவேற் பிள்ளையவர்களியற்றிய தமிழ்ப்பேரகராதி, உ-வது பொருளகராதியில் பார்க்கவும். சிவமகாபுராணம் ஞானசம்ஹிதை, எச-வது அத்தியாயம்.

கக-வது, சருக்கம்.

கச. கஜேந்திரன் சரித்திரம்.

பாகவதம் அஷ்டமஸ்கந்தம், உ-ங-ச-வது அத்தியாயங்கள்.

உ௦-வது, சருக்கம்.

கங. சிவன் உமைக்கொருபாகமளித்தது.

அருணாசலபுராணம், இடப்பாகம் பெற்றசருக்கம். சிவபராக்கிரமம் உஉ-வது அத்தியாயம்.

கங. விஷ்ணுமார்பில் இலக்குமியைத்தரித்தது.

பாகவதம் அஷ்டமஸ்கந்தம், அ-வது அத்தியாயம்.

உஉ-வது, சருக்கம்.

ச. ததீசியின் ஈகை.

பாரதம் ஆரண்பபர்வம், உரோமசமுனிச்சருக்கம், (தேவேந்திரன் சரித்திரம்).

ஙங. திருமால் விசுவரூபம்.

பாரதம் பீஷ்மபர்வம், முதற்போர்ச்சருக்கம். பகவத்கீதை, விசுவரூப அத்தியாயம்.

ஙச. திருமால் அம்பரீடனுக்கருள் புரிந்தது.

பாகவதம் நவமஸ்கந்தம், ரு-வது அத்தியாயம்.

ஙச. தேவருக்கு அமுதங்கொடுத்தது.

பாகவதம் அஷ்டமஸ்கந்தம், எ, அ, கூ-வது அத்தியாயங்கள்.

ஙஅ. சிவன் விஷ்ணுண்டது.

பாகவதம் அஷ்டமஸ்கந்தம், எ-வது அத்தியாயம்.

உச-வது, சருக்கம்.

உக. மகிஷாசுரமர்த்தனம்.

தேவீபாகவதம். காஞ்சிபுராணம், அருணாசலபுராணம்.

௫௦. மேருசிகரபேதனம்.

கம்பராமாயணம் உயுத்தகாண்டம், இலங்கைகேள்விப்படலம்.

உரு-வது, சருக்கம்.

கசு. வீடுமன் தம்பிகளுக்கு இராஜ்யமளித்தது.

பாரதம் ஆதிபர்வம், சம்பவச்சருக்கம்.

கசு. இராவணன் அங்கதனுரையை மறுத்தது.

கம்பராமாயணம் உயுத்தகாண்டம், அங்கதன் னாதுப்படலம்.

கசு. துரியோதனன் கண்ணனுரையை மறுத்தது.

பாரதம் உத்தியோகபர்வம், கிருஷ்ணன் னாதுச்சருக்கம்.

உசு-வது, சருக்கம்.

கக. ஜயந்தன் ஒருகண்ணிழந்தது.

வால்மீகி ராமாயணம் சுந்தரகாண்டம், ௩௩-வது அத்தியாயம், (சீதையடையாளமாகச் சூடாமணிகொடுத்தல்).

கஉ. மித்திரனும், வருணனும் குடத்தில் வீரியம் விட்டது.

பாகவதம் நவமஸ்கந்தம், ௧௩-வது அத்தியாயம். ராமாயணம் உத்தரகாண்டம், சாந்திப்படலம்.

கஎ. விஷ்ணு விருந்தையின் பொருட்டு ஆசரகோலங்கொண்டது.

கந்தபுராணம் தக்ஷகாண்டம், ததீசியுத்தரப்படலம்.

உரு. விசுவாமித்திரன் வசிட்டன் மக்களைச் சபித்தது.

வால்மீகி ராமாயணம் பாலகாண்டம், ௫௮-வது சருக்கம், (திரிசங்குசாபம்).

உரு. கபிலமுநிவர் சுகரரைச் சபித்தது.

கம்பராமாயணம் பாலகாண்டம், கங்கையின் வரலாறு. பாகவதம் நவமஸ்கந்தம், ௮-வது அத்தியாயம்.

உசு. சிவன் யானையைப் பறித்தது.

கந்தபுராணம் தக்ஷகாண்டம், ததீசியுத்தரப்படலம்.

உசு. இராவண கர்வபங்கம்.

கம்பராமாயணம், உத்தரகாண்டம்.

சரித்திரமேற்கோள் விளக்கம்.

எ

உஅ. விசுவரூபன் வதை.

பாரதம் ஔரண்யபர்வம், உரோமசமுனிச்சருக்கம். பாகவதம் ஷஷ்டமஸ்கந்தம், கூ-வது அத்தியாயம். பெரியபுராணம் க-வது இந்திரன் பழிநீர்த்தபடலம்.

நடசு. பிரசேனன் லோபகுணம்.

பாகவதம் தசமஸ்கந்தம், ருசு-வது அத்தியாயம். விஷ்ணுபுராணம் ச-ம் அம்சம் கட-வது அத்தியாயம்.

நடசு. பிரமன் பலியேற்றது.

கோயிற்புராணம்.

நடசு. சிவன் பலியேற்றது.

சிவபராக்கிரமம், உசு-வது அத்தியாயம். கந்தபுராணம் தசஸ்காண்டம், ததீசியுத்தரப்படலம்.

நடசு. விஷ்ணு மாவலியையாசித்தது.

கம்பராமாயணம் பாலகாண்டம்.

சசு. பாற்கடல் சிவனுக்கு விஷமும், விஷ்ணுவுக்குக் கௌந்தாவமணியும் கொடுத்தது.

பாகவதம் அஷ்டமஸ்கந்தம், எ-வது அத்தியாயம். பாரதம், பாரதவாலாறு, (கருடபகவான் சருக்கம்).

சசு. தாமும்பூ பொய்யுரைத்தது.

சிவமகாபுராணம் ஞானசம்ஹிதை, நட-வது தாமும்பூவின் சாபமுரைத்தது. அருணாசலபுராணம், திருமலைச்சருக்கம். இவ்வி ரண்டு சரித்திரங்களையும் பார்க்கவேண்டும்.

ருசு. இந்திரன் தூர்வாசனளித்த மாலையை அலட்சியஞ்செய்தது.

திருவிளையாடல், வெள்ளையானை சாபந்தீர்த்தபடலம்.

ருசு. சிசுபாலன் கிருஷ்ணதூஷணம்.

பாரதம் சபாபர்வம், இராஜசூயச்சருக்கம்.

ருசு. தூரியோதனன் கிருஷ்ணதூஷணம்.

பாரதம் உத்தியோகபர்வம், கிருஷ்ணன் தூதுச்சருக்கம்.

௩௬. இராவணன் நந்திதூஷணம்.

கம்பராமாயணம் உத்தரகாண்டம்.

௩௭. நகுஷன் சப்தரிஷிதாடனம்.

பாரதம் ஆதிபர்வம், ச-வது குருகுலச்சருக்கம். திருவிளையாடல் தேவேந்திரன் பழிதீர்த்தபடலம்.

௩௮. துந்தாமி வீரம்.

கம்பராமாயணம் கிஷ்கிந்தாகாண்டம், துந்தாரிப்படலம்.

௩௯. பிரகலாதன் நன்றிமறத்தல்.

சிவபத்தமகிமை ௬௭-வது பக்கம்.

௪௦. துருபதன் நன்றிமறத்தல்.

பாரதம் ஆதிபர்வம், வரராணுவதச்சருக்கம்.

௪௧. இராவணன்பால் விஷ்ணுவினமுக்காறு.

கம்பராமாயணம் உத்தரகாண்டம்.

௪௨. திலீபன்பால் இந்திரனுக்கமுக்காறு.

வடமொழி, ரகுவம்சம் ௩-வது சருக்கம்.

௪௩. சும்பகர்னன்பால் தேவர்க்கமுக்காறு.

கம்பராமாயணம் உத்தரகாண்டம்.

௪௪. சக்கிரன் சகைக்கிடைபூறு செய்தது.

கம்பராமாயணம் பாலகாண்டம், மாவலிகதை.

௪௫. பரசுராமர் பிதூர் தர்ப்பணம்.

பாரதம் சபாபர்வம், இராஜசூயச்சருக்கம், (ஸ்ரீ பரசுராமர் அவதாரமகிமை). காஞ்சிபுராணம் பார்க்க.

௪௬. சிவன் தாருகாவனஸ்திரீகள் கமனம்.

கந்தபுராணம் தஷகாண்டம், ததீசியுத்தரப்படலம். கூர்மபுராணம், சிவன் தாருகா வனஞ்சென்ற அத்தியாயம்.

௪௭. விஷ்ணு மோகனாவதாரம்.

கந்தபுராணம் அசுரகாண்டம், மகாசாத்தப்படலம்.

௪௮. இராமன் அக்கிரமம்.

கம்பராமாயணம் கிஷ்கிந்தாகாண்டம், வாலிகதைப்படலம்.

சரித்திரமேற்கோள் விளக்கம்.

சு

எசு. வசிட்டர் கன்மாடபாதனைச்சபித்தது.

பாரதம் ஆதிபர்வம், சுயம்வரச்சருக்கம், (வசிட்டர் சரித்திரம் கேட்டுவழிநடத்தல்). கம்பராமாயணம் உத்தரகாண்டம்.

எசு. கன்மாடபாதன் வசிட்டரைச்சபிக்கத்தொடங்கியது.

பாரதம் ஆதிபர்வம், சுயம்வரச்சருக்கம். கம்பராமாயணம் உத்தரகாண்டம்.

அ௦. வசிட்டவிசுவாமித்திரயுத்தம்.

பாரதம் ஆதிபர்வம், சுயம்வரச்சருக்கம், (வசிட்டர் சரித்திரங்கேட்டுவழிநடத்தல்).

அசு. வீமன் அக்கிரமம்.

பாரதம் சவுத்திகபர்வம், சுயோதனன் வதைச்சருக்கம்.

அஉ. விருத்திரன்பால் இந்திரன் அக்கிரமம்.

திருவிளையாடல், இந்திரன் பழிதீர்த்தபடலம். பாரதம் ஆரண்யபர்வம், உரோமசமுனிச்சருக்கம், (தேவேந்திரன் சரித்திரம்).

அநட. விராடன் அக்கிரமம்.

பாரதம் விராடபர்வம், உத்தராரிமைக்ஷிச்சருக்கம்.

அஅ. தாசுதாயணியக்கினிப்பிரவேசம்.

கந்தபுராணம் தக்ஷகாண்டம், உமைவருபடலம். பாகவதம் சதுர்த்தஸ்கந்தம், ச-வது அத்தியாயம்.

சு௦. சுயோதனன் மானம்.

பாரதம் சவுத்திகபர்வம், சுயோதனன் வதைச்சருக்கம்.

சு௦. வாலியின் மானம்.

கம்மராமாயணம் கிஷ்கிந்தாகாண்டம், வாலிவதைப்படலம்.

சு௦௦. இராமன் வருணன்மேல் அம்புதொடுத்தது.

கம்பராமாயணம் உயுத்தகாண்டம், (வருணனைவழிவேண்டிபடலம்).

சுகநட. பிரம விஷ்ணுக்களினகங்காரம்.

கந்தபுராணம் தக்ஷகாண்டம், அடிமுடி தேடுபடலம்.

சுகநு. சுப்பிரமணியக்கடவுள் பிரமனைக்குட்டியது.

கந்தபுராணம் உற்பத்திகாண்டம், அயனைச்சிறைபுரிபடலம்.

ககரு. சுப்பிரமணியக்கடவுள் சிவனுக்குப்பேதசஞ்செய்தது.
கந்தபுராணம் உற்பத்திகாண்டம், அயனைச்சிறைக்குபடலம்.

உஎ-வது, சருக்கம்.

உத. வீடுமன் அம்பையையமணஞ்செய்ய மறுத்தது.
பாரதம் ஆதிபர்வம், சம்பவச்சருக்கம், (பீஷ்மர் உற்பவம்).

ருங. வசிட்ட விசுவாமித்திரர்களின் சரித்திரம்.

பாரதம் சுயம்வரச்சருக்கம், (பாண்டவர், வசிட்டர் சரித்திரங்கேட்
டுவழிநடத்தல்).

கூ0. சிவன், மான், மழு, பாம்பு, புனித்தேதால், யானைத்தேதால்
முதலியவற்றைப்புனைந்தது.

கந்தபுராணம் தக்ஷகாண்டம், ததிகியுத்தாப்படலம்.

கூஅ. அபிசக்கரவர்த்தியின் சகைச்சிறப்பு.

பாரதம் ஆரண்யபர்வம், உடோமசமுனிச்சருக்கம்.

கூக. மதுரீதிகண்ட சோழன் நீதிமுறை.

பெரியபுராணம், திருவாரூர்ச்சிறப்பு.

உஅ-வது, சருக்கம்.

உஉ. சிவன் கல்லெறியுண்டது.

பெரியபுராணம், சாக்கியநாயனார் சரித்திரம்.

ஙரு-வது, சருக்கம்.

கக. கத்தாருவின் சரித்திரம்.

பாரதம், பாரதவாலாறு, (கருடபகவான் சருக்கம்).

சஅ-வது, சருக்கம்.

ங. இந்திரன் ஈசன்வீரியத்தைக்காத்தது.

கந்தபுராணம் உற்பத்திகாண்டம், திருவனதாரப்படலம்.

—

மேய்ஞ்ஞான விளக்கத்தின்

சரித்திரமேற்கோள் விளக்கம்

முற்றுப்பெற்றது.

—

பரப்பிரம்மணேநமஃ.

சிவவிஷ்ணுத் திருப்பதிகள்.

—(:::)—

வெண்பா.

கடல்கிழக்குத் தெற்குக் கரைபொருவெள் ளாறு
குடதிசையிற் கோட்டைக் கரையாம்—வடதிசையில்
ஏனுட்டுப் பண்ணை யிருபத்து நாகாதஞ்
சோனுட்டுக் கெல்லையெனச் சொல்.

வெள்ளா றதுவடக்கா மேற்குப் பெருவழியாந்
தெள்ளார் புனற்கன்னி தெற்காகும்—உள்ளா ற
ஆண்ட கடல்கிழக்கா மைம்பத் தறுகாதம்
பாண்டிநாட் டெல்லைப் பதி.

வடக்குத் திசைபழனி வான்கீழ்தென் காசி
குடக்குத் திசைகோழிக் கோடாம்—கடற்கரையின்
ஓரமோ தெற்காகு முள்ளெண் பதின்காதம்
சோநாட் டெல்லையெனச் செப்பு.

மேற்குப் பவளமலை வேங்கட நேர்வடக்காம்
ஆர்க்கு முவரி யணிகிழக்குப்—பார்க்குளுயர்
தெற்குப் பிளாகி திகழிருப தின்காதம்
நற்றெண்ட நாடெனவே நாட்டு.

பாடல்பெற்ற
சிவத்திருப்பதிகள்.

—(:::)—

சுக - ம், விருத்தம்.

தில்லை - சிதம்பரம்
திருவேட்களம்
திருநெல்வாயில் - சிவபுரி
திருக்கழிப்பாலை

திருநல்லூர்ப்பெருமணம் -
ஆச்சாபுரம்.
திருமயேந்திரப்பள்ளி
திருத்தென்முல்லைவாயில்
திருக்கலிக்காமூர் - அன்னப்பன்
பேட்டை.

திருச்சாய்க்காடு - சாயாவனம்
பல்லவனீச்சரம் - காவிரிப்
பூம்பட்டினத்துள்ள ஆலயம்.

திருவெண்காடு
கீழைத்திருக்காட்டுப்பள்ளி
திருக்குருகாஜர்
சீர்காழி

புள்ளிருக்கு வேளூர் -
வைத்தீசுவரன் கோயில்.
திருக்கோலக்கா - திருத்தாள
முடையார் கோயில்.
திருக்கண்ணூர் கோயில்
திருப்புன்குர்
திருநீடுர்

ரு0.

திருக்கடைமுடி - கீழையூர்
திருநின்றியூர்
திருவேள்விக்குடி
திருஅன்னியூர்
எதிர்கொள்பாடி
திருக்குறுக்கைவீரட்டம்
திருக்கருப்பறியலூர்
கீழைத்திருமணஞ்சேரி
குரக்குக்கா
வாழ்கொளிபுத்தூர்
திருப்பழமண்ணிப்படிக்கரை -
இலுப்பைப்பட்டு.
ஓமம்புலியூர்
திருநாரையூர்
திருக்கடம்பூர்
காடைமுள்ளூர்
திருப்பந்தணநல்லூர்
திருக்கஞ்சனூர்

ருக.

திருக்கோடிகா
திருப்பனந்தாள்
திருமங்கலக்குடி
திருஆப்பாடி
திருச்சேய்ஞலூர்
திருவியலூர்
திருந்துதேவன்குடி
திருவிண்ணம்பர்
கொட்டையூர்

திருவைகாஜர்
திருவிசையமங்கை
திருப்புறம்பயம்
திருப்பழனம்
வடகுரங்காடுதுறை
திருவையாறு
திருநெய்த்தானம்
பெரும்புலியூர்
திருமழபாடி
அன்பிலாலந்துறை
திருக்கானூர்

ருஉ.

திருப்பழுவூர்வீரட்டம்
திருமாந்துறை
திருப்பாற்றுறை
திருவாணக்கா - ஜம்புகேசுவரம்
திருப்பாச்சிலாச்சிராமம் -
திருவாசி.
திருப்பைஞ்ஞீலி
திருநங்கோய்மாமலை
திருக்கடம்பந்துறை
வாட்போக்கி - இரத்தினகிரி
திருக்கற்குடி
திருப்பராயத்துறை
திருமுக்கீச்சரம் - உறையூர்
எறும்பியூர்

ருங.

திருச்சிராப்பள்ளி
நெடுங்களம்
மேலைத்திருக்காட்டுப்பள்ளி
திருஆலம்பொழில்
திருப்பூந்துருத்தி
திருக்கண்டியூர்வீரட்டம்
திருச்சோற்றுத்துறை
திருப்புள்ளமங்கை
திருச்சக்கரப்பள்ளி - ஐயம்பேட்டை
தென்குடித்திட்டை
திருவேதிக்குடி
திருக்கருகாஜர்
திருப்பாலேத்துறை
திருவாஜர்ப்பசுபதீச்சரம்
திருநல்லூர்
திருச்சத்திமுற்றம்

௩௪.

திருப்பட்டிச்சரம்
திருவலஞ்சுழி
திருப்பழையாறைவடதளி
கும்பகோணம் - திருக்குடமூக்கு
திருக்குடந்தைக்கீழ்க்கோட்டம்
திருக்குடந்தைக்காரோணம்
திருவிடைமருதூர்
திருநாகேச்சரம்
தென்குரங்காடுதுறை
திருநீலக்குடி
வைகன்மாடக்கோயில்
திருநல்லம்
திருக்கோழம்பம்
திருஆவடுதுறை
திருத்துருத்தி - குற்றாலம்
மாயூரம் - திருமயிலாடுதுறை

௩௫.

திருவழுந்தூர்
திருவிளநகர்
திருப்பறியலூர்வீரட்டம்
திருநனிபள்ளி
திருச்செம்பொன்பள்ளி
திருவலம்புரம்
திருத்தலைச்சங்காடு
திருஆக்கூர்த்தானேரூன்றிமாடம்
திருக்கடலூர்வீரட்டம்
திருக்கடலூர் மயானம்
திருவேட்டக்குடி
திருத்தெளிச்சேரி
திருத்தருமபுரம்
திருநள்ளாறு
திருக்கோட்டாறு
திருஅம்பர்ப்பெருந்திருக்கோயில்
திருஅம்பர் மாகாளம்
திருமீயச்சூர்

௩௬.

மீயச்சூரிளங்கோயில்
திலதைப்பதி
திருப்பாம்புரம்
சிறுகுடி
திருவீழிமிழலை
வன்னியூர்

கருவிலியூர்
பேணுபெருந்துறை
நறையூர்ச்சித்தீச்சரம்
அரிசிற்கரைப்புத்தூர்
சிவபுரம்
கலயநல்லூர் - சாக்கோட்டை
கருக்குடி
திருவாஞ்சியம்

௩௭.

திருநன்னிலத்துப்பெருங்கோயில்
திருக்கொண்டிச்சரம்
திருப்பனையூர்
திருவிற்குடிவீரட்டம்
திருப்புகலூர்
திருப்புகலூர்வர்த்தமானீச்சரம்
இராமனதீச்சரம்
திருப்பயற்றூர்
திருச்செங்காட்டங்குடி
திருச்சாத்தமங்கை
திருமருகல்
திருநாகைக்காரோணம்
திருச்சிக்கல்
திருக்கீழ்வேளூர்

௩௮.

திருத்தேவூர்
பள்ளியின் முக்கூடல்
திருவாரூர்
திருவாரூரரநெறி
திருவாரூர்ப்பரவையுண்மண்டளி
திருவிளமர்
கரவீரம்
தலையாலங்காடு
பெருவேளூர்
குடவாயில்
திருச்சேறை
நாலூர்மயானம்
கடுவாய்க்கரைப்புத்தூர்
இரும்புளை - ஆலங்குடி
அவளிவணல்லூர்

௩௯.

திருப்பருதிரியமம்
அரதைப்பெரும்பாழி
புவனூர்

வெண்ணியூர்
பாதாளேச்சரம்
திருக்களர்
சிற்றேமம்
திருஉசாத்தானம் - கோயிலூர்
திருஇடும்பாவனம்
கோட்டேர்
கடிக்குளம்
திருத்தண்டலேநீணெறி
திருவெண்டுறை
தெங்கூர்
திருக்கொள்ளம்பூதூர்
பேரெயில்
கொள்ளிக்காடு
திருநெல்லிக்கா

சு௦.

திருநாட்டியத்தான்குடி
திருக்காரூயில்
திருக்கன்றூப்பூர்
வலிவலம்
திருக்கைச்சினம்
திருவாய்மூர்
திருக்கோளிலி
திருமறைக்காடு - வேதாரணியம்
திருஅகத்தியான்பள்ளி
கோடிக்குழகர்

சு௧.

திருக்கோணமாமலை
திருக்கேதீச்சரம்
கூடல் - மதுரை
திருஆப்பனூர்
திருப்பரங்குன்றம்
திருஏடகம்
கொடுங்குன்றம் - பிரான்மலை
திருப்புத்தூர்
திருப்புனவாயில்
இராமேச்சரம்
திருஆடானை
திருக்கானப்பேர்-கானையார்கோயில்
திருப்பூவணம்
திருச்சுழியல்
திருநெல்வேலி
திருக்குற்றாலம்

சு௨.

திருஅஞ்சைக்களம்
அவிநாசி - திருப்புக்கொளியூர்
திருமுருகன்பூண்டி
திருநாணை - பவானிகூடல்
கொடிமாடச்செங்குன்றூர் -
திருச்செங்கோடு.
வெஞ்சமாக்கூடல்
திருப்பாண்டிக்கொடுமுடி
திருக்கருஆரானிலை
திருநெல்வாயிலரத்துறை
நாங்கானைமாடம் - திருப்பெண்
ணைகடம்.
திருக்கூடலையாற்றூர்

சு௩.

திருவெருக்கத்தம்புலியூர்
திருத்தினைநகர்
திருச்சோபுரம்
திருஅதிகைவீரட்டம்
திருநாவலூர்
விருத்தாசலம் - திருமுதுகுன்றம்
திருநெல்வெண்ணெய்
திருக்கோவல்வீரட்டம்
அறையணிநல்லூர்
இடையாறு
திருவெண்ணெய்நல்லூர்
துறையூர்
வடுகூர்
திருமாணிகுழி
கடைஞாழல்
முண்டிச்சரம்
புறவார்பனங்காட்டேர்

சு௪.

திருஆமாத்தூர்
அருணை - திருஅண்ணாமலை
திருக்கச்சியேகம்பம் - காஞ்சீபுரம்
திருஒண்காந்தன்றளி
திருக்கச்சிமேற்றளி
கச்சியனேகதங்காவதம்
கச்சிநெறிக்காரைக்காடு
குரங்கணின்முட்டம்
திருமாகறல்
திருவோத்தூர்

திருவன்பார்த்தான்பனங்காட்டேர்
சுரு.

திருவல்லம்
திருமாற்பேறு
இலம்பயங்கோட்டேர்
திருஆறல் - தக்கோலம்
திருவிற்கோலம் - கூவம்
திருஆலங்காடு
திருப்பாசூர்
திருவெண்பாக்கம்
திருக்காளத்தி
திருக்கள்ளில்
திருவொற்றியூர்
திருவலிதாயம் - பாடி
வடதிருமுல்லைவாயில்
திருவேற்காடு

திருமயிலாப்பூர்
திருவான்மியூர்
திருக்கச்சுராலக்கோயில்
திருவிடைச்சூரம்
திருக்கழுக்குன்றம்
அச்சிறுபாக்கம்
சுசு.

திருவக்கரை
அரைசிலி
இரும்பைமாகாளம்
திருக்கோகருணம்
சீசயிலம் - மல்லிகார்ச்சுனம்
நீலகிரி - இந்திரநீலப்பருப்பதம்
திருக்கேதாரம்
அனேகதங்காவதம்
கயிலை - நொடித்தான்மலை

வைப்புப் பதிகள்.

வைப்புப் பதிகளென்பது தனித்துத் தேவாரப்பதிகம் பெரு
மல் ஒருதலத்துத் தேவாரத்திற் சோல்லப்பட்ட
வுட்கிடையான தலங்கள்.

—(*):—

சுஅ.

எழுமூர்
கொல்லிக்குளிரறைப்பள்ளி
பேராஜர்
எழுர்
தோமூர்
வீரட்டம்
திருமம்பேறு
தக்கனூர்
அளப்பூர்
கச்சிப்பலதளி
காம்பீலி
திரு இடவை

குறும்பலவு
வெங்கூர்
குழையூர்
கொங்கணம்
பிரம்பில்
ஏமகூடம்
தஞ்சை
கொடுங்கோனூர்
சுசு.

கஞ்சாறு
குன்றியூர்
முழையூர்
விராடபுரம்

திருக்கண்ணை
திருக்காட்டேர்
உஞ்சேனை மாகாளம்
ஏமநல்லூர்
பொதியின்மலை
உருத்திரகோடி
பஞ்சாக்கை
நியமநல்லூர்
விளத்தொட்டி
குமரி
அறப்பள்ளி
பேரூர்
கடைமுடி
கருகற்குரல்
வெற்றியூர்

எ 0.

கொங்கு
அசோகந்தி
சோமீசம்
மயிண்டிச்சரம்
மாகோணம்
சூலமங்கை
கோட்டுக்காடு
மாதானம்
மந்தாரம்
வாரணசி
ஊற்றத்தூர்
நாங்கூர்
வாதுபூர்

பொய்கைநல்லூர்
அங்கணம்
மாட்டேர்
நற்குன்றம்
நெற்குன்றம்
அத்தியூர்

எ க.

இடைப்பள்ளி
எச்சிலிளமர்
புலிவலம்
உறையூர்
இறையான்சேரி
படம்பக்கம்
குணவாயில்
பூழியூர்
கடந்தலூர்
பட்டி
குத்தங்குடி
மத்தங்குடி
குருந்தங்குடி
திருவண்குடி
சாலேக்குடி
வேதீசம்
பிடவை - பிடலூர்
குரக்குத்தளி
இறைக்காட்டேர்
நிறைக்காட்டேர்
நிறைக்காட்டேர்

மங்களாசாஸனம் பெற்ற

விஷ்ணுத் திருப்பதிகள்.

எ உ.
திருவரங்கம் - ஸ்ரீரங்கம்
உறந்தை - உறையூர்

ஸ்ரீ முஷ்டம்
திருத்தஞ்சை நகரம்
வம்புலாஞ்சோலை

திருஅன்பில்
கரம்பை - திருக்கரம்பனூர்
திருவள்ளறை
திருப்புள்ளம்புத்தங்குடி
திருவாதனூர்
திருப்பேர்நகர்
திருஅழந்நூர்
திருச்சிறுபுலியூர்
திருச்சிசறை
திருத்தலைச்சங்கநாண்மதியம்
திருவாலி
திருக்குடந்தை
திருக்கண்டியூர்
திருவிண்ணகரம்
திருக்கண்ணபுரம்

எஃ.

திருநாகை
திருக்கண்ணங்குடி
திருநந்திபுரவிண்ணகரம்
புகுடை - திருவண்புகுஷோத்தமம்
திருநறையூர்
திருச்சிகாழிச்சீராமவிண்ணகரம்
சிதர்குடம்
திருக்கவித்தலம்
திருக்கண்ணமங்கை
திருஆங்கை
திருமணிமாடக்கோயில்
திருத்தெற்றியம்பலம்
திருவள்ளியங்குடி
திருச்செம்பொன்செய்கோயில்

எஃ.

திருமணிக்கூடம்
திருஅரிமேயவிண்ணகரம்
திருவைகுந்தவிண்ணகரம்
திருத்தேவனூர்தொகை
திருக்காவளம்பாடி
திருவள்ளக்குளம்
திருப்பார்ந்தன்பள்ளி
திருவண்டுவரை - துவாரகை
திருப்பாவநாசம்

எஃ.

திருமாலிருஞ்சோலைமலை
திருக்கூடல் - தென்மதுரை

திருமெய்யம்
திருக்கோட்டியூர்
திருப்புல்லாணி
திருத்தண்கால்
திருமோகூர்
ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்
குறுங்கை - திருக்குறுங்குடி
திருக்குருகூர் - ஆழ்வார் திருநகரி
திருத்தொலைவில்லிமங்கலம்
ஸ்ரீவரமங்கை - வானமாமலை
திருப்பேரை
ஸ்ரீவைகுந்தம்
திருப்புளிங்குடி
திருக்குளந்தை
திருவரகுணமங்கை
திருக்கோளூர்

எஃ.

திருவனந்தபுரம்
திருவண்பரிசாரம்
திருக்காட்கரை
திருப்புலியூர்
திருச்செங்குன்றூர்
திருமூழிக்களம்
திருநாவாய்
திருவல்லவாழ்
திருவாட்டாறு
திருவண்வண்ணூர்
திருவாறன்விளை
திருக்கடித்தானம்
திருவிற்றுக்கோடு

எஃ.

திருக்கச்சி - காஞ்சிபுரம்
திருஆரகம்
திருப்பாடகம்
திருவெகோ
திருநிலாத்திங்கட்டுண்டம்
திருப்பரமேச்சுரவிண்ணகரம்
திருவயிந்திரபுரம்
திருவேளுக்கை
கடிநகரம்
திருக்காரகம்
திருக்கள்வனூர்
திருக்கார்வானம்

திருவெவ்வுள்
திருவட்டபுயங்கம்
திருநீர்மலை
திருநீரகம்
திருநின்றஆர்

எஅ.

திருக்கடன்மல்லை
திருவல்லிக்கேணி
திருப்புட்குழி
திருநகரம்
திருக்கடிகை
திருவிடவெந்தை
திருவேங்கடமாமலை - திருப்பதி

திருச்சிங்கவேள்குன்றம்
திருவயோத்தி
திருநைமிசாரணியம்
திருவடமதுரை
திருக்கங்கைக்கரைக்கண்டம்
திருப்பதிகாச்சிரமம்
திருப்பிருதியூர்

எக.

திருப்பிருந்தாவனம்
திருச்சாளக்கிராமம்
திருவாய்ப்பாடி - கோகுலம்
வைகுந்தம் - பரமபதம்
பாலாழி - திருப்பாற்கடல்

சிவத்திருப்பதிகள் உளச, வைப்புப்பதிகள் எனக் கூடாநுந.

விஷ்ணுத்திருப்பதிகள் ககௌ.

சிவவிஷ்ணுத்திருப்பதிகள்

முற்றுப்பெற்றது.

சிவவிஷ்ணுத்தலங்களின் வரிசை செய்யுளுக்கிசைய சிலமாறியிருக்கின்றன. வரிசை தெரியவேண்டுமானால், பெரியபுராணம் திருப்பதிப்பதிகத்திலும், தலமுறையாக அச்சிட்டுள்ள தேவார அடங்கண்முறையிலும், சிவசேஷத்திர விளக்கத்திலும், திருவாய்மொழிப் பிரபந்தத்திலும் வரிசையாகக் காணலாம்.

கணபதி துணை.

மெய்ஞ்ஞானவிளக்கச்

செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி.

விருத்தம்.	பக்கம்.	விருத்தம்.	பக்கம்.	விருத்தம்.	பக்கம்.
அ		அஞ்சின	உஎ	அத்தலை	அ
அகங்கரிப்பு	ரு௦	அஞ்சுகோச	கஉக	அத்தவனல்	க
அகங்காட்டுந்	ருக	அஞ்சுசென்னி	கருக	அத்தவிசினுக்	எக
அகந்தையை	எ	அடர்ந்தவன்	கக	அத்தன்மைய	ந.அ
அகமுருக்க	கஎந	அடர்ந்திடு	ருந	அத்திருமண்ட	உ.ந.அ
அகலிட	ந.ரு	அடர்ந்தில	கஎஅ	அத்திறங்கொண	கருரு
அக்கணி	க௦ந	அடர்விசும்	ந.ரு	அத்திறலறிஞர்	கந.அ
அக்கபாலி	க௦க	அடலோப	ககக	அத்துடையும்	எந
அக்காலத்தில்	உருந	அடிதாக்க	சக	அத்துயருழந்	கசக
அக்காலத்திற்ற	கக	அடியனை	கந.எ	அத்துவிதம்	ரு
அக்காலை	உஉஉ	அடுத்ததொண்ட	உ.எ.ந	அந்தக்காண	உ.ருக
அக்காலையறிஞர்	உஉந	அடுத்தநம்பகை	கந.ரு	அந்தணரறு	உ.ந.க
அங்கதுநிற்க	க௦எ	அடுத்தானிறும்	ககரு	அந்தணர்நிலகன்	க
அங்கதுவெண்	கச௦	அடைந்திடு	உ.ச.ரு	அந்தணர்பதந்	கஎக
அங்கமே	உகஉ	அடைவொன்று	கக	அந்தப்புருடனி	உ.ருந
அங்கம்படருந்	கஎ	அட்டிடுவெண்	கரு	அந்தமடந்தை	உ.எ.௦
அங்கவனவ்	க௦க	அணுமுயற்சி	உ.ரு.எ	அந்தமதி	அ.அ
அங்கவனஃது	கந.உ	அண்டர்தங்	கஉச	அந்தமாரடம்	ருஉ.
அங்கவனது	ருக	அண்டாத	ககரு	அந்தமாதமர்க்க	உஉச
அங்கவன்புகல்	உசஉ	அதனெற்பகுதி	உ.ருஉ	அந்தமாதாருட்	எ.அ
அங்கவன்றன்	உசக	அதன்மனுக்களித்	உச	அந்தமாற்றங்	உகக
அங்கவாசகஞ்	கந.௦	அதிட்டமுறு	உ.ருக	அந்தமான	க௦க
அங்கவ்வாய்	அ௦	அதிரச்சிவன்	ந.க	அந்தமிலறத்	கரு
அங்கனையர்	கந.	அதிரும்வன்	உ.ச.௦	அந்தமிலுருக்கள்	ககச
அங்கொரு	உ௦எ	அதுபுகன்றவன்	கந.எ	அந்தமொழிகேட்டக	க
அங்கோபமைந்	உஉஎ	அத்தகைச்சமண	கஅ	அந்தமொழிக்	உ.அ
அச்சிரத்தை	க௦ந	அத்தகைச்சிர	க௦ந	அந்தமொழிகிலா	கரு௦
அச்சுருமதன்	அ	அத்தகைத்துயா	உசஉ	அந்தரத்தமாரி	கருச
அச்சொலாங்	ருக	அத்தகைமூலா	உக௦	அந்தர-மார்து	உ.உ.ரு
அஞ்சனீ	ருக	அத்தகையநல்	உ.ருரு	அந்தரத்தமாரம்	உ.ச.ச
அஞ்சாக்கொடும்	ச௦	அத்தகையாறு	உசந	அந்தவாசகங்	உ.உ.அ
அஞ்சாவயிரன்	கஅரு	அத்தகையார	அக	அந்தவாசகமனை	சக
		அத்தகைவேதாந்த	ச	அந்தவாசகமனை	உ.உ.உ

விருத்தம்.	பக்கம்.	விருத்தம்.	பக்கம்.	விருத்தம்.	பக்கம்.
அந்தவிவேகனை	உச௩	அருவமிறை	கக௬	அறவுங்கொடு	ச௦
அந்தவீசனு	உசஅ	அருவாயொன்	உச௫	அறனழிய	உக
அந்தவெம்பகை	௫௫	அருள்விவேக	௫௬	அறிஞரு	கஅக
அந்தவெம்மொழி	உசக	அலகில்	ச	அறிஞர்கோன்	உ௩ச
அந்தாபதன்	௩௭	அலங்கலம்புய	க௩௭	அறிஞர்பிரா	௫௭
அந்தாவதென	௩௩	அலமரலெவை	கஅ	அறிதராவொன்	உகஅ
அந்நகர்வந்த	கசக	அலையாவிய	உ௭௨	அறிவழிந்தறி	உ௦அ
அந்நெறியல்ல	க௨	அலையேறும்	கச௫	அறிவாமென்னு	க௬க
அப்படிசெய்துஞ்	௭௩	அல்லதவர்	அ௭	அறிவிலன்	கஅக
அப்படியாதலா	௫௬	அல்லற	க௭க	அறிவிலா	௭
அப்பிரமன்	கக௩	அவமதித்திவை	அ௦	அறிவினை	உ௦௩
அப்பொழுதிற்	க௨	அவயவத்தை	உ௫௬	அறிவுகற்ற	க௫௨
அப்பொழுதுக	உ௩௭	அவரவர்க்கியன்	ககச	அறிவுடற்	க௬க
அப்போது	கக௦	அவனஃதுரை	க௫௫	அறிவுமறிய	உ௭௨
அமுதடிம்புகை	௬௭	அவனஃதுரை	கச௩	அறிவுயிரிற்	உ௦ச
அமைக்கொத்த	க௬௬	அவனஃதுரை	கஅ௨	அறுகுமுஞ்சி	௬அ
அமைவுறு	க௬௦	அவனதுசொல்ல	க௬	அறைந்திடு	உக௬
அம்பரீடன்	க௨௩	அவனதுபுகல	கசச	அறைபறை	க௩அ
அம்புவிமாந்தர்	ச	அவனெழுந்தகன்	கசச	அற்புதமிதென்	௭க
அம்மடியிலங்	௭ச	அவிசொரிந்தன	கஅ	அனசனம்	உச௭
அம்மாநகர்	க௫	அவையவர்	௬ச	அனத்தமுந்து	௫ச
அம்மாலயன்றி	க௬௭	அவ்வகைநாடி	உ௫௬	அனத்தனுக்களி	உ௨
அம்மொழி	க௫௬	அவ்வகையதனா	உ௦அ	அனாதியாமெனி	உ௦௦
அயமேத	உச௬	அவ்வகைவேட	௩௬	அனியாய	க௦அ
அயராமலெது	க௬	அவ்வரியினம்	க௩௭	அனையகாரண	உசஅ
அயலமர்ந்தவ	கக௬	அவ்வருணமு	௬௩	அனையசொற்	க௦௩
அயனங்கள்	உச௬	அவ்வவர்	௬௬	அ - கேட்டலோடு	க௨
அயனை யுந்தி	உச௨	அவ்வளவை	க௬ச	அனையதாதலி	க௬
அயிறங்கு	க௦அ	அவ்வாசகந்தன்	உ௨௫	அனையநீதி	உ௭௩
அரம்பொரு	௬ச	அவ்வாறவன்	க௬௭	அனையமாமணி	௬௭
அரணிதத்	கசஅ	அவ்வாறுரைத்த	௬க	அனையமாமனை	௬௭
அரிசிவபத்தி	ககச	அவ்விடத்துறை	உ௨௬	அனையமொழி	கக௨
அரிதாம்பகுதி	உ௫௬	அவ்விடந்தோறு	௬௭	அனையரகன்ற	உ௭௦
அரியபரையாதி	உசச	அவ்வுரைகேட்ட	௫௫	அனையராஞ்	உகச
அரியரபத்தி	௫௩	அவ்வுரைசெய்த	க௦க	அனையர்யாரையு	௬க
அருகனுக்கனந்த	உக௫	அவ்வுரைசெய்தாள்	௫	அனையவர்கண்	௫௩
அருகன்றே	உக௭	அவ்வுரைபடர்	௬௩	அனையவர்வண	உ௩௫
அருகிருந்த	௬௦	அவ்வுரைவினவ	உச௦	அனையவனருளா	உ௬௩
அருகிலெவர்	௩௨	அழிவுறு	உ௦௬	அனையவன்	கச௬
அருஞ்சிறை	க௦	அழுக்குவேர்வை	உ௦க	அனையவாய்மொ	உ௨௬
அருடரித்த	௩௭	அளவிலா	க௫	அனையனிவ்வ	உ௬
அருட்கிளர்	உச௨	அறம்புரிந்தனை	உக௫	அனையானிவ்வூ	கச௦
அருந்தவன்	ச	அறம்பொருளின்ப	ச	அன்பறிவு	௭௨
அருவமாயன	உச௨	அறம்பொருளின்ப	உ	அன்புற்று	க௬௬

செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி.

௩

விருத்தம்.	பக்கம்.	விருத்தம்.	பக்கம்.	விருத்தம்.	பக்கம்.
அன்றாணு	௨௨௮	அன்னவாசகங்	௭௮	ஆதலாற்கலியன்	௧௧௬
அன்றாவிற்று	௨௮	அன்னவாசகங்	௧௮௧	ஆதலாற்றாயர்	௧௨
அன்றியுநன்	௨௪௯	அன்னவாய்மை	௧௦௫	ஆதலான்மகிழ்ச்சி	௧௫௫
அன்றியுமாரு	௨௫௬	அன்னவாறு	௧௯௮	ஆதலான்மொழிய	௩௦
அன்றுவேலை	௧௫௨	அன்னவிரண்டு	௨௫௬	ஆதலிலொற்றர்	௩௫
அன்றொருவ	௧௫௧	அன்னவேலை	௧௨௬	ஆதலிற்கடற்	௧௦௬
அன்னகாலமோ	௧௮௪	அன்னவையொ	௧௩௨	ஆதலிற்சம்பு	௧௩௫
அன்னகாலையில்	௬௧	அன்-வன்றன்னை	௧௦௨	ஆதலினாலக்குண	௫௧
அன்னகாலையிற்	௧௨௮	அன்னவன்றன்னை	௧௪௧	ஆதனத்துயர்	௧௨௬
அன்னசீவனு	௨௪௮	அன்னவையிலம்	௨௧௮	ஆதிநாண்மாறன்	௬௪
அன்னசொற்கே	௧௩௬	அன்னையிறெழ	௧௧௦	ஆதியந்தமரி	௧௧௮
அன்னசொற்கே	௮௯	அன்னாளேநின்	௯௧	ஆதியோடந்த	௧௧௪
அன்னசொற்சிர	௧௧௩	அன்னானெய்த	௧௪௦	ஆதிவருகாரிய	௧௭௦
அன்னதன்மை	௧௧௯	அன்னியற்	௧௫௩	ஆமிடலகங்கா	௭
அன்னதிறல்யோ	௮௭	அன்னைநீ	௨௪௩	ஆயகருப்பந்	௨௭௦
அன்னதிறல்வெ	௧௮௮	அன்னையானவ	௧௧	ஆயகாலநிருப	௧௧௦
அன்னதோர்	௧௭௬	அன்னையே	௯௫	ஆயகாலையிலடுத்	௨௨௮
அன்னநல்லறம்	௧௧	அன்னையை	௧௪௩	ஆயகாலையிலுல	௫௨
அன்னபணிமேற்	௨௭௦			ஆயகாலையிலுவ	௨௩௩
அன்னபல	௨௫௫			ஆயகாலையில்	௧௧௦
அன்னபொழுதறிஉசு	௭			ஆயகுடிப்பிற	௭௫
அன்னபொழுதெ	௨௨௦			ஆயதன்மை	௭௭
அன்னமன்ன	௨௫			ஆயதோர்திரு	௧௨௫
அன்னமேலு	௨௦௮			ஆயதோர்வேலை	௧௭௪
அன்னமொழிகேட்	௮௭			ஆயத்தக்கது	௨௦௧
அன்னமொழிகேட்	௮௫			ஆயபொழுதங்	௧௭௯
அன்னமொழிகேட்	௮௭			ஆயபொழுதிலக்	௨௭௧
அன்னமொழியு	௧௧௩			ஆயபொற்கோ	௧௭௬
அன்னம்பூத	௧௧௬			ஆயமைந்தன	௨௬
அன்னவகையா	௭௩			ஆயமொழி	௯௫
அன்னவரமர்	௧௮௮			ஆயவரதுசொ	௨௩௬
அன்னவரை	௨௪௨			ஆயவனுரைத்த	௧௩
அன்னவர்தமக்கு	௨௬௩			ஆயிடைத்துன்	௨௨௧
அன்னவர்தம்மை	௧௩௪			ஆயிடைமோக	௨௨௬
அன்னவர்தமாய்த	௨௨௬			ஆயிடைவிகட	௯௯
அன்னவர்தமுகங்	௩௦			ஆயிடைவிவேகர்	௫௩
அன்னவர்தவரவு	௧௭௭			ஆயினுஞ்சொல்ல	௫௫
அன்னவர்தவரவு	௧௩௬			ஆயினுந்திரு	௨௦
அன்னவளிசைவு	௫௭			ஆயினுமதற்	௭௨
அன்னவளிவரு	௧௩௫			ஆயினுமவர்	௩௧
அன்னவள்	௧௫௦			ஆயினும்வயிரவி	௧௦௭
அன்னவனருகி	௧௪௩			ஆரமுதங்	௨௮
அன்னவனினை	௧௪௫			ஆருயிர்நித்தமாகி	௨௪௬
அன்னவனினை	௧௬௮			ஆருயிர்நித்தமாகு	௨௦௭
அன்னவனிது	௧௩௯				

விருத்தம்.	பக்கம்.	விருத்தம்.	பக்கம்.	விருத்தம்.	பக்கம்.
ஆர்த்தனசிவ	உருக	இத்தகையா தலாஉருக		இருவரும்விடை	ககஉ
ஆர்பெற்றநன்	ககரு	இத்தன்மைமுத்	ருஎ	இருளதனையொளி	சு
ஆர்வமுற்ற	ககக	இத்தன்மையதா	கஉக	இருளனையமதி	அக
ஆலநேர்முதலை	உசுஉ	இத்தன்மையயாவு	கக	இருளுமல	உசுரு
ஆலமேங்கிர்	கஉச	இத்தன்மையினி	கௌ	இருள்பரந்ததோ	கருக
ஆலயமகரம்	சுக	இத்திருமனை	எப	இலகுகுண்டனி	கருரு
ஆலாலமன்னார்	ருக	இத்திறஞ்சுரு	உருரு	இலகுபகுதியியல்உருஉ	
ஆவததுசெய்து	சஅ	இத்திறஞ்சொன்உசுரு		இலக்குவனிரு	கச
ஆற்றினிடை	எரு	இத்திறத்தால்	உருரு	இலச்சையை	கசுக
ஆற்றுநீர்	உசுக	இத்திறத்துறுதி	ககஉ	இல்லதனை	உருரு
ஆற்றும்பயன்	உசுக	இத்திறமவ்வே	உருஎ	இல்லறம்பூண்டு	ச
ஆனதன்	சஅ	இத்திறமனைத்து	கஉ	இவர்ந்தநல்	உசுக
ஆனநல்லருந்	கருக	இத்திறமனையர்	ருக	இவள்கிறை	ககச
ஆனவடனனை	கருக	இத்திறம்பகரும்	உகரு	இவற்றுணித்திய	உசுக
ஆனவாழ்வினு	கஎச	இத்திறம்பல்	கஉஉ	இவனவதானி	சச
ஆனிறந்த	கஎரு	இந்தவகைபற்பல	கச	இவைகொலோ	கசுக
		இந்தவாசகங்	சஉ	இவ்வகைசொலி	உசுக
இ		இந்தவாய்	எஎ	இவ்வகைபலவும்	உஉசு
இகழும்	கஎச	இந்தியங்களை	உச	இவ்வகைபலவும்	உருரு
இங்கிது	கருக	இந்தியத்தொடக்	உகரு	இவ்வகைபுரிந்த	கஉச
இங்குத்தாசோக	உசுரு	இந்திரன்றனக்	ககௌ	இவ்வகைபுரிந்து	ககரு
இங்ஙனம்	கருரு	இந்துவெண்ணிலாகுஎ		இவ்வகையவன்	கஉக
இசைக்கு	உரு	இப்படிக்கொலென்	எஉ	இவ்வகையனந்த	ருக
இச்சையிறை	உருரு	இப்பிறப்பியன்	கஉரு	இவ்வகையனைய	உசுச
இடக்கணை	உருஉ	இம்மொழியை	கருக	இவ்வகையன்றை	கருரு
இடபவாகன	உருரு	இயமமு	உஎ	இவ்வகையெவரு	கசுரு
இடம்பனை	கருக	இயமனுக்கயிஞ்சை	க	இவ்வகைவாணி	உருரு
இடம்பெறுஞ்	கரு	இயமன்முதலாகி	கஉக	இவ்வாய்மொழி	ருச
இடரிவிடை	சரு	இயலாமா	சச	இவ்வாறயர்	கௌ
இடரினின்	கஉக	இயல்புகா	ககக	இவ்வாறிவ்வாறரு	சரு
இடிநிகர்	ருச	இயற்கருணை	உருஅ	இவ்வாறிவ்வாறி	கருரு
இடைநாடி	உசுரு	இரதமேறிய	கௌரு	இவ்வாறு	கரு
இடையிடுவெடு	ரு	இரதிபதியதன்	அக	இவ்வுரையவன்	எக
இடையுறுதன்	கருச	இரப்பொலி	கௌக	இவ்வுரையியம்ப	கருஅ
இட்டமாயதன்	சுக	இரவிடைப்பல	சுக	இவ்வுலகோர்	ருக
இணைத்தடம்	உஉக	இரவியொன்று	உசுஎ	இழிகுலத்தோரா	ருஉ
இதமுறுங்காம	எ	இரவெலாங்	சுரு	இழிகுலத்தோர்	ககஉ
இத்தகைச்சிறப்	உச	இருகாலிழந்த	உருரு	இழிவிலாதவினை	உசுக
இத்தகைநாடி	உருக	இருசெவிக்கிரு	சஅ	இழிவில்விஞ்ஞா	உசுரு
இத்தகைபுகுந்தது	அசு	இருடி ரண்டனை	கருஎ	இளமைத்தமயந்	கருஎ
இத்தகைப்புண்ணி	சசு	இருதிறப்படை	கஅக	இளமையிலோடி	ருஅ
இத்தகையதாகியு	உசு	இருநிலந்தழைய	உருக	இளையவணிவிர்	உருஉ
இத்தகையதுற்கு	கஅரு	இருந்தமறை	எஉ	இறந்தனன்றனு	உசுக
இத்தகையபன்னிகஅசு		இருந்தமறை	எஉ	இறந்திடுமறிவே	உருக
இத்த-யபின்ன	கௌக	இருந்தராதல	சுக	இறப்பில்கடை	சஉ
இத்தகையவன்	கஎரு				

விருத்தம்.	பக்கம்.	விருத்தம்.	பக்கம்.	விருத்தம்.	பக்கம்.
இறையவனன்றி உசுச		இன்னுயிர்போல் உகௌ		உணர்வுடைவே	கஉரு
இறைவிவேக உருச		ந		உணர்வுணர்	உ௦க
இற்பிறப்புடைய நுரு		நங்கிவர்	கூகூ	உணர்வுதா	உ௦௦
இனவனைக்கடல் கசுக		நசனும்	உசுக	உண்டியாதி	ககஅ
இனியரைக்கண ககக		நசனென்றொரு	கருக	உண்டொரு	ககௌ
இனியவை கஅகூ		நசனை	உ	உண்ணுமாரமு	உஉக
இனியிறைதாழ் கருகூ		நடுபட்டென	ருக	உந்தழற்றேவி	கசகூ
இனியொரு உருஉ		நட்டியதுந்	ரு௦	உந்தியிடை	உசு௦
இனையதன்மைய உ௦		நட்டுபொருள்	கௌக	உந்தியின்கீழ்	உருக
இனையதன்மைய கஅச		நண்டுபுகழ்	சச	உந்தை	௭கூ
இனையதன்மைய கௌச		நதவடன்	கஉஉ	உயர்வினை	உசச
இனையதாம் உருரு		நதவருரைத்தல்	ககக	உயிரதனை	உ௦ச
இனையபல்வள கரு௦		நதவனுரைத்த	௭உ	உயிரிறு	கருச
இனையபற்பல கூஉ		நதவனுரைத்த	கசரு	உயிர்வாடுகு	உகக
இனையமாமைந்தர் கூ		நதவனுரைத்து	கௌஅ	உய்தலுற	௭௦
இனையயாவையு உரு		நதவன்சொல	உருச	உய்வழி	கஅஅ
இனையரவரவர் ச௭		நதவன்சொலு	௭கூ	உரலுலக்கை	கூஅ
இனையரவ்வயி கருக		நதவன்பகரெல்	கஉக	உரியவாமங்க	உசரு
இனையர்சீறிய உஉச		நதுகால	கரு௦	உருப்பூத	உ௦அ
இனையவாசக கூ௦		நதுகேட்ட	௭அ	உருவம்வேதனை	கருஅ
இனையவாதலி கஉஅ		நதுசொல	உசகூ	உருவம் - குறி	உ௦கூ
இனையன கசரு		நதுதக்கதென்று	உ௦	உருவாதி	உ௦க
இன்பதுன்ப உசஅ		நதுரைசெய்த	அக	உருவில்ன்	கக௦
இன்பமாருலகி உககூ		நதுவஞ்ச	௭௭	உருவினியல்	உ௦உ
இன்பமுற்றுநீ உ௦௦		நதெனக்கியம்பு	ககச	உருவுறுந்	கருக
இன்புறத்தமது கௌகூ		நதொரு	க௦உ	உரைசெயு	கக
இன்றமுலகும் உசஅ		நரமுற்றொரு	உ௦	உரைசெய்தா	ககூரு
இன்றினிச்செல் கருஅ		நறிலா	க௦உ	உரைசெய்பிர	உருச
இன்னகுல ௭ச		நறில்	உருஉ	உரைத்தவர்	க௦ரு
இன்னசெய்வி கூஅ		நனமிலார்	ரு௦	உரையதென்	உரு
இன்னதன்மையர் உரு		நனவினை	அகூ	உலகதனை	உ௦ரு
இன்னதன்மையி ககக		உ		உலகமயக்கு	உஉரு
இன்னபிறந்த ௭ச		உங்கடிரு	உஉஅ	உவமையின்	ககூரு
இன்னபுட்குறி ௭கூ		உடம்பெடுத்த	ருக	உளதில	உ௦அ
இன்னவகைபகர் உ௦ச		உடலிடை	உககூ	உள்ளதனை	உ௦ரு
இன்னவகைபே ககரு		உடலின்	ககரு	உள்ளது	உஉ௦
இன்னவண்ண ருஅ		உடலொரு	ககூஅ	உறுபொரு	ககஉ
இன்னவாய்மொழி ௭௭		உடலொன்று	உருகூ	உற்றசைவ	உச௭
இன்னவாறவரி ௭கூ		உடலோடி	ககூ௭	உற்றதினொர்	ககரு
இன்னவைசெய் கசுக		உடல்பூத	உ௦அ	உற்றபிரமந்	உசஅ
இன்னனசாதன உ௦கூ		உடல்பொறி	உ௦க	உற்றபூத	கககூ
இன்னனபிறவுமா உக௦		உடல்வாய்	ககூகூ	உற்றபொருள்	கஅ
இன்னனபிறவும் கருச		உணர்வுடைமன்	கருஅ	உற்றபொருள்	கசகூ
இன்னுனி கரு		உணர்வுடைவி	ககச	உற்றுபரிடத	கூகூ
இன்னிலந்தனக் கசஉ				உற்றுவிவேகன்	ககூச

விருத்தம்.	பக்கம்.	விருத்தம்.	பக்கம்.	விருத்தம்.	பக்கம்.
உன்னரு	கடுக	எம்முடைய	உ௦௬	என்றலுமேவிப்	அ௬
உன்னித்திருமா	க௨௦	எய்த்துறு	௬௪	என்றவாரிவை	க௮௬
உன்னிறை	உ௦௭	எரியுமொன்றி	உ௦௦	என்றவனியம்ப	க௩௦
உன்னுடைய	உ௬௬	எல்லையிலதாய்	உ௬௪	என்றவனியற்	எ௨
உன்னும்பகுதி	உ௬௨	எவரையும்	௬௩	என்றவனுரைத்	௩௩
உள		எவாநலத்தையு	உ௨	என்றவனுரைத்	௪௬
உளக்கத்தினுயர்	க௮௩	எவ்வழி	௪௬	என்றவனுரைத்	௬௪௨
உளக்கியேவிய	க௬௬	எவ்விடத்தினு	உ௩	என்றவனுரைத்	௬௭௮
உளடிய	க௬௭	எவ்விடத்தெதிர்	க௬௩	என்றவனுரைத்	௬௪௪
உளடுபுக்குலகை	௩௮	எவ்வுயிர்க்கும்	௮௨	என்றவனுரைத்தி	எ௨
உளருவிலடி	க௬௬	எழுகநம்படை	க௬௬	என்றவனை	௮௮
உளறுதுயருஞ்	க௬௬	எழுகுறும்பி	க௬௬	என்றவன்சொல	௮௦
எ		எழுந்தன	௩௨	என்-றன்னைமீட்	௬௨
எங்கணு	உ௬௬	எழுந்துதி	௭௩	என்-றன்னையோ	௬௩
எங்குநிற்குமுயி	உ௪௮	எழுமூர்	௪௪	என்றழ்தட	௬௦௬
எங்குநிற்குமெ	உ௦௪	எழுமூன்று	உ௬௭	என்றியற்	௬௬௬
எச்சரங்களுந்	௬௬௩	எள்ளிற்	௬௬	என்றிவைகுறி	௭௪
எச்சிறங்கு	௬௬௬	எள்ளுற	௬௨	என்றிவைபலவு	உ௩௨
எடுத்தபொரு	௬௬௦	எறிகடல்கடை	உ௬௩	என்றிவைபுகன்ற௨௬௬	
எடுத்தவுட	௮௬	எறிகடனெடு	௩௨	என்றிவைபுகன்றி	௬௪
எடுத்துமுற்	௬௬	எறிதிரை	௬௬௪	என்றிவைபுனி	௬௬௬
எண்டல	௬௬௦	எறிவேலினு	௬௬௬	என்றிவைபொ	௬௬௬
எண்டிசையு	௬௮	எனக்கொருவன்	உ௦௬	என்றிவையன்ன	உ௮
எண்ணந்தரு	௬௬௬	எனவிவைபகர்	உ௩௮	என்றிவையோர்	௬௩௩
எண்ணியற்	௬௨௬	எனவிவையுரை	௩௦	என்றினையபற்	௮௭
எண்ணிரு	உ௬௦	எனவிவைவிவே	௬௬	என்றினையன	௬௬௭
எண்ணில்	உ௨௬	எனவுரைத்தொ	௬௦௭	என்றினை-பலவி	௬௩௬
எண்ணுமோர்	உ௬௬	எனையர்வாழ்	௬௮௬	என்-யனபலவெ	௬௭௬
எதிருந்தன்	௭௬	என்பதனாலும்	௬௩௬	என்றுசீடருக்	௬௦௬
எதிருமிச்	௬௦௪	என்பதுபுகன்றி	௬௮௭	என்றுபலபன்னி	௬௬
எதிருற	௬௪௭	என்பவைசொ	௬௪௬	என்றுபலபுலம்பி	உ௨௭
எதிர்ந்து	உ௬௩	என்பவையவன்	௬௭௬	என்றுபலவாசக	௬௭௭
எதிர்வா	௬௨௨	என்பவையாங்	௮௪	என்றுபின்னருங்	௬௦௪
எத்தலங்களும்	௮௬	என்பனபலவுங்	௬௭௮	என்றுபுகன்ற	௨௬௬
எத்தனையென்	உ௩௦	என்பனபலவுங்	௬௪	என்றுமற்றவர்	௬௬௬
எந்தையை	௬௪	என்பாலன்	௬௬௭	என்றுமற்றிவை	௬௪௭
எந்நாட்டு	௬௨	என்பொடு	௬௦௬	என்றுமாருத	௬௭௬
எப்பினியு	௨௬௬	என்றசொற்	உ௪௬	என்றுமிறவோ	௩௬
எப்பொருளுந்	உ௪௪	என்றலுங்கா	௬௦௨	என்றுமேலநு	உ௦௬
எப்பொருளெப்	௮௩	என்றலுஞ்சீற்ற	௬௬	என்றுரைபகர்ந்த	௭௦
எப்பொருளை	௬௬௬	என்றலுஞ்சுமதி	௬௬	என்றுவெங்கலி	௬௮
எமதுறு	௬௬௬	என்றலுமாங்	௨௬	என்னலும்	௬௩
எம்மருங்கினு	௮௦	என்றலுமேயம்	௮௬	என்னவெடுத்தி	௬௩௪
		என்றலுமேயொ	௬௦	என்னொமொழிந்த	௬௦௭

விருத்தம்.	பக்கம்.	விருத்தம்.	பக்கம்.	விருத்தம்.	பக்கம்.
என்னாவியு	கக	ஒருவடநீழலி	ந	கண்டகங்கலங்கி	கக
என்னாவிவை	கக௦	ஒருவர்க்குமிலை	உந௭	கண்டதே	ககஅ
எ		ஒருவலிபுற்கல	உக௭	கண்டவணிசு	க௭
எகநாயகனை	க௭௩	ஒருவனெடு	உ௨௦	கண்டவனெடுமீ	கஅ௭
எகுதுமவ்	க௭௭	ஒருவியொன்றத	உகஅ	கண்டனரெழுந்	உந௫
எகுமந்நெறி	௭௭	ஒழியாத	க௫	கண்டனள்கலை	கக௨
எங்கினாள்	உ௨௭	ஒழிவிலா	ககஅ	கண்டனன்குரு	ந
எசவருகற்பனை	கஅஅ	ஒளியுறு	க௦௦	கண்டனன்மன	உ௨க
எசவருவேளை	க௭௩	ஒற்றரை	ந௩	கண்டாணன்	உ௨௭
எதுநானினி	க௭௦	ஒன்றினொன்று	உ௭௭	கண்டிகண்டனை	க௭௫
எதுந்தெரிகில	ந௭	ஒன்னலர்தம்	க௩௩	கண்டியின்ற	க௦௫
எந்திழைமமதை	க௭௦	ஒன்னலர்வந்	க௩௭	கண்ணனுறை	௭௫
எலுருத்திற	உ௨௭	ஒ		கண்ணுமோதியு	உ௦க
எவரெனினு	௭௭	ஒங்காமற்	க௭௭	கண்ணுற	௫௩
எவாதகல்லா	க௭௭	ஒங்கிய	க௩அ	கண்ணுற்றான்	உ௨௩
எறியவிரதம்	க௨௨	ஒங்குவாயிலி	௭௭	கதிகொள்	க௦
எற்றமும்	க௭௭	ஒசுமதியெனு	கக௨	கதியுற்ற	க௨க
எற்றவர்	௭௭	ஒதருமலசல	க௭௭	கத்துருவின்	உ௨அ
எற்றவன்றன்	உக௨	ஒதலுமிராகவா	௭	கந்தமுதனன்கு	உ௫௭
என்றேயிவ்வகை	உ௭௦	ஒதியவச்சொற்	ந௫	கந்தமைந்தின்	உ௦௩
ஐ		ஒதியாவரும்	அ௩	கமையுரு	உ௨
ஐங்கந்தமு	உகக	ஒதியிடினுள்	உ௦௩	காதலமுற்ற	க௦க
ஐந்துநான்கொரு	க௭௭	ஒதிவ்வாசக	க௭௦	காதலாமலகம்	௫க
ஐம்பொறி	ந	ஒதினனோதிய	௫௭	கரிபற்றி	ககக
ஐயகேணெடிய	ந௭	ஒதுசனகாதியரும்	௭௩	கருகிருளிற்	க௭௦
ஐயநின்தருட்	அக	ஒதுமொரு	உ௭௭	கருங்குழற்	க௩
ஐயநின்னேவல்	க௩௭	ஒருமனையாளெ	க௭௩	கருங்கோகில	ந௭
ஐயநீயிது	௫அ	ஒர்ந்தவருணர்	உ௩௨	கருணையஞ்சார்	௭௭
ஐயவிம்மத	க௦௫	ஒவறு	௭௭௦	கருணையுமுதி	உ௩அ
ஒ		ஒவிறுற்போ	உ௨௨	கருத்துறு	ந௦
ஒக்கவருமன்	அ௫	க		கருமத்தாலுருவ	உகஅ
ஒண்டருவி	க௨௩	கங்காசாகா	௫௦	கருமத்தாலுலக	உ௭௭
ஒண்டுவாபா	௭௭	கங்காநதி	௭௭௭	கருமத்தாற்சித்த	உ௫௦
ஒத்தபரிசுத்த	௭௫	கங்கைமுதலாய்	உ௭௭	கருமத்தாற்படை	உ௦௫
ஒத்தமன	௭௭௦	கச்சிமா	௫அ	கருமத்தியனி	க௨௦
ஒத்தவிண்ணுலகி	ந௭	கஞ்சாறு	௭௭	கருமமற்ற	௫௫
ஒத்தேறு	க௭௫	கடன்மல்லை	௭௭	கருமமிங்கிதென	க௦௭
ஒப்பரும்	௭அ	கடிக்கமலாசன	க௩௭	கரும்புயன்	ந
ஒருபானிலவு	க௭௦	கடிமேவு	௭௭	கரும்பெனுஞ்	௭௭
ஒருபொருள்தனை	உக௭	கடியபாவங்கள்	க௩௭	கருவிகாண	உ௭௭
ஒருமரக்கொம்பு	உகக	கடுவேநிகர்	க௨௦	கருவிகாணுதி	உ௭௭
ஒருமையுளாமை	க௭௭	கடையிலா	உக௭	கருவுற்றெழு	க௦௭
		கணத்திற	ந௭	கலிமுதலோர்க்கு	க௭௨
				கலியகலு	௭௩

விருத்தம்.	பக்கம்.	விருத்தம்.	பக்கம்.	விருத்தம்.	பக்கம்.
கலியனுக்குலக	நக	காமனே	உஉக	குழையா	கூந
கலைமாது	உசந	காமனே	ககடு	குறுமுயற்	கூ௦
கல்லாமை	கடு	காமன்சேய்	கஅந	குறுமுனியாற்	கடுடு
கவுசிக	கடுக	காமாதி	உக	குறைவிலிளங்	சஉ
கவுதமர்	எக	காயத்தினுற்ற	க௦அ		கூ
கழையினெடு	உசச	காய்தறுகண்	ககந	கூசிமா	கஎடு
கள்ளார்	கஅடு	காய்ந்தவஞ்ச	உஉச	கூடும்வல்ல	சச
கறிக்கும்	உக	காய்ந்தழல்	கஅக	கூராரும்	ககஉ
கற்பதற்கெளிதாய்	டு	காரணங்கள்	உசஎ	கூறசத்திய	எக
கற்பதுகாம	ககஎ	காரணமின்றி	சக	கூனிசொற்	கடுந
கற்பவை	ந	காரார்	க௦க		கெ
கற்பனைசெய்	அக	காரியமாகி	உக௦	கெடலறிந்து	உஉ
கற்பனையை	ககஉ	காரியமாறு	உகக	கெடாதுலகினை	கடுஅ
கற்றடங்கிய	கக௦	காரியமோர்ந்து	கநக	கெட்டபாதகர்	நஎ
கற்றடம்பயிலு	கஉக	காரியனை	ககந	கெட்டுவளர்ந்தி	உ௦உ
கற்றறிவு	டுஉ	காரிருணெடு	கஅஎ		கே
கற்றுணர்	கஉஉ	காலமாண்டயன	உக௦	கேட்டலு	உநஎ
கனகங்கரி	நச	காலமென்ப	உ௦டு	கேட்டனளுற்ற	ககஉ
கனத்திறுமாந்து	ககக	காலனுங்	நஅ	கேட்டிரப்பொலி	உக
கனவிலும்	ககச	காலிரண்டு	கக		கை
கனிகாய்	ககக	காவலனரிடை	டுக	கைகொடுத்தது	கஉக
கன்னலுஞ்	உகக	காவலன்	கச௦	கைக்கோகனகங்	க௦க
கன்னேருங்கோ	கஅடு	காவல்	கஎஉ	கைத்துடி	க௦உ
கன்னேருநெஞ்	கச	காவியங்கண்	உஉஅ	கையுற	டுச
	கா	கானகவேடர்	கசக	கையெடுத்தில	கஎடு
காசிமீதுறு	டுக		கி		கொ
காடுபோய்	கஎஅ	கிட்டாதகன்மின்	ககஉ	கொங்கசோக	சச
காட்சிமுன்னது	ககஅ	கிழக்குமுகமா	உடுக	கொங்கைவீக்க	உ௦க
காட்டினிலருந்	ந	கிழக்கொடு	உக௦	கொடிநெடுங்	எக
காணுதல்	உசடு	கிளர்கரும	உடுச	கொடியகாம	ககக
காண்டலறு	உசச		கி	கொடியவெம்	நக
காதல்வேசி	கூஉ	கீதையங்கது	கஉடு	கொடித்து	உக
காதிக்குமக	ககஎ	கீழுமாய்	உகக	கொடுந்திறன்	டுக
காதிற்	நச		கு	கொடுவிடத்	நஎ
காதுகாளத்தினு	கசஎ	குடர்நரம்பு	ககஉ	கொடையிலா	உ௦
காதுறக்	க௦எ	குடிவெனுஞ்	உஉந	கொற்றவ	கச௦
காந்தமுகத்தி	உடுந	குண்டலமேல்	க௦க		கோ
காமதேனுவை	கஎ	குண்டனை	கநக	கோசலை	உஉஅ
காமமங்கதை	கக	கும்பமத	கசக	கோதினல்	ககச
காமமென்	கஎச	குருமதம்	கச	கோதுறு	உஉந
காமனதி	அஎ	குருவரச	உக	கோபமெய்	கசஅ
காமனாதியர்	உக	குலகோப	கக	கோலப்பரிதி	உகஅ
காமனுக்கு	ககக	குழைக்குமம்பொ	க		

செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி.

கூ

விருத்தம்.	பக்கம்.	விருத்தம்.	பக்கம்.	விருத்தம்.	பக்கம்.
கோவியல்	௩௦	சாற்றுமங்கவன்	௧௦௨	சூலிமாதவர்	௧௦௪
கோழை	௨௦௧	சாற்றுமப்பகுதி	௨௦௦	சூழப்பணிந்த	௧௦௬
கோள்கடியு	௭௦	சாற்றுமவடன்	௧௦௪	செ	
ச		சாற்றுமுள்ளுறு	௧௦௭		
சகத்தினுக்கு	௨௦௦	சாற்றுமப்பகுதி	௨௦௧	செங்கதிரவர்	௩௨
சகத்தொரு	௦	சாற்றுமவீறெ	௨௧	செங்கதிர்	௧௮
சங்கற்பமியா	௧௦௭	சி		செங்குமுத	௧௦௬
சங்கற்பனுந்த	௧௮௦			செஞ்சிலம்பு	௧௨௦
சங்குசக்கா	௧௨௩	சிங்கக்குருளை	௨௭௧	செஞ்சொனமக	௨௪௨
சங்கையிலா	௨௨௨	சிதைவின்	௧௭௪	செத்தவரென்	௧௦௦
சங்கொடு	௨௬௩	சித்தசனாகியும்	௧௩௪	செந்திரு	௧௭௧
சஞ்சலனதன்ம	௮	சித்தமூலமா	௨௦௧	செம்பனைய	௧௮௦
சஞ்சலன்கபடி	௦௮	சித்தினுக்கு	௨௬௦	செம்பு	௬௭
சஞ்சலன்றதை	௧௧௦	சிந்துநதி	௪௧	செம்பொன்	௧௭௮
சஞ்சிதாதிகளாம்	௨௪௭	சிரத்தையங்ஙன	௧௧௮	செம்மையிற்	௧௩
சடமாதலின	௨௦௨	சிரத்தையை	௧௩௦	செய்தகருமஞ்	௧௧௦
சடமீது	௧௬௬	சிரத்தையாய்	௧௧௬	செய்தவத்	௧௧௧
சதுமறை	௨௩௮	சிரமமற்றொளிர்	௭௭	செல்லாத	௧௦௪
சதுமுகன்	௧௧௦	சிலந்திவாய்	௨௬௮	செவ்விதிற்	௨௧௧
சத்தமுற்ற	௪௬	சிவபத்தி	௨௨௨	செழுந்திரு	௬௮
சத்தாயகண்ட	௨௬௭	சிறந்தசெப	௨௦௮	சென்றவனெழுந்	௬௬
சத்தியமுது	௨	சிறுபொருளீந்	௮௪	சென்றவொற்றார்	௧௧௭
சத்தியமென்ற	௨௨௩	சிறிளிளம்	௧௨௮	சென்றுகண்ட	௨௩௩
சத்தியனிளம்	௪௭	சி		சென்றுமாயோ	௧௦௪
சத்துவக்குண	௦௧			சென்னியோர்	௬௬
சத்துவன்மகளை	௨௩௬	சிதநீர்	௨௦௬	சே	
சந்ததி	௧௪	சிதைகாதல	௩		
சமவாயி	௨௦௦	சிராமர்	௧௦௭	சேணுலகொன்று	௮௩
சற்சங்க	௧௧௧	சிரோருக்க	௪௩	சேதுமறை	௪௭
சனகர்	௧௬௨	சிலமும்	௧௨௧	சேருமக்கினி	௬௨
சா		சிறிற்றமத	௧௭௮	சேலார்	௨௭௦
		சு		சேலைவென்ற	௧௨௭
சாடினரறிஞ	௧௮௨			சொ	
சாதிநன்	௦௩				
சாதியே	௧௧௭	சுகத்தோடொப்பு	௧௧	சொல்லருந்	௧௭௨
சாந்தியெனு	௮௮	சுகனிருவி	௧௮௩	சொற்பங்கமற	௭௦
சாய்ந்த	௧௮௨	சுத்தயிஞ	௨௬௦	சொற்பொறை	௧௮
சாருமடக்கனு	௨௭	சுந்தராமங்கை	௮௪	சொற்றருமஞ்	௨௮
சாரும்வகை	௩௩	சுமதியெழில்	௨௪௩	சொன்னசொற்	௨௪௦
சாருவாகனென்	௬௧	சுருதிபெலமு	௨௦௨	சொன்னயாவையு	௨௪
சாருவாகன்புத்	௬௭	சுருபநல்	௮	சொன்னயோகி	௨௩௬
சார்ந்ததிரவிய	௨௦௪	சுவடியங்	௬௪	சோ	
சார்ந்ததியு	௨௦௪	சுவறவெம்	௧௦௦		
சாலவழலுந்	௧௧	சூ		சோகமுற்றவ	௨௨௪
சாலவு	௧௪			சோகானலம்	௩௬
		சூடுவார்	௧௭௬	சோதிட	௨௪௨
		சூலங்கபாலம்	௧௦௮		

விருத்தம்.	பக்கம்.	விருத்தம்.	பக்கம்.	விருத்தம்.	பக்கம்.
சோமநாதம்	௫௨	தருமன்மேற்ற	௧௧௬	தாயுரைகொண்	௨௩௧
சோமமாய்	௧௧௭	தழுவிமைந்த	௨௩௪	தாயெனு	௨௪௦
சோம	௧௧௮	தறுகண்	௧௨௮	தாரகமாந்	௨௨௨
சோ	௧௧௯	தற்கசாத்திர	௧௨௯	தாரகமே	௧௨௧
சோலம்	௧௨௦	தனக்கிய	௧௨௦	தாரணை	௨௬௦
சோனசூரரு	௧௨௧	தனது	௧௨௧	தாவினா திகல்	௨௦௨
சோனநீர்மையு	௧௨௨	தனியடக்க	௧௨௨	தாவுமடற்	௨௦௩
சோனபோக	௧௨௩	தனிவெண்	௨௦௪	தாழ்மவர்	௨௦௪
சோனமாம்	௧௨௪	தனுகரண	௨௦௫	தாழ்ந்தவர்	௨௦௫
சோனமெய்	௧௨௫	தனையு வந்	௨௦௬	தாழ்ந்து	௨௦௬
சோ	௧௨௬	தனை வணங்கி	௨௦௭	தாழ்வறுந்தம்	௨௦௭
த	௧௨௭	தனை வணங்கு	௨௦௮	தானமற	௨௦௮
தகரக்குழற்	௧௨௮	தன்படைஞர்	௨௦௯	தானலாது	௨௦௯
தகவுடைத்திறல்	௧௨௯	தன்பாகமுமை	௨௧௦	தானெழுந்திரு	௨௧௦
தக்கனியாகம்	௧௩௦	தன்மயமா	௨௧௧	திகழ்வெங்கணு	௨௧௧
தக்கோர்	௧௩௧	தன்றமைபன்	௨௧௨	திகழ்ச்சீலனை	௨௧௨
தங்கால்	௧௩௨	தன்றிறல்	௨௧௩	திகிரியுஞ்	௨௧௩
தங்குதிருத்	௧௩௩	தன்னபிமானமா	௨௧௪	திங்களஞ்செல்வ	௨௧௪
தங்குபுவி	௧௩௪	தன்னுலேவா	௨௧௫	திடம்பெறு	௨௧௫
தபமலர்	௧௩௫	தன்னுடன்	௨௧௬	திணிபுயத்தரசர்	௨௧௬
தடைபிறி தின்றி	௧௩௬	தன்னேரில்லா	௨௧௭	திண்கபால	௨௧௭
தடையறும்படி	௧௩௭	தன்னையளித்த	௨௧௮	திமிரெனங்	௨௧௮
தட்டியறைந்த	௧௩௮	தன்னையின்ற	௨௧௯	திமங்குதம்	௨௧௯
தண்ணார்	௧௩௯	தா	௨௨௦	திருக்கோண	௨௨௦
தண்ணொய்	௧௪௦	தாக்கியதோர்	௨௨௧	திருநிதாரணனு	௨௨௧
தண்ணபட்ட	௧௪௧	தாக்குதற்கமைந்	௨௨௨	திருத்தரு	௨௨௨
தண்ணபுனன்	௧௪௨	தாங்கருந்துயரு	௨௨௩	திருத்தூற்றவ	௨௨௩
தத்தந்திறலும்	௧௪௩	தாங்குமொரு	௨௨௪	திருந்தடி	௨௨௪
தத்துவமாகிய	௧௪௪	தாணுவறை	௨௨௫	திருந்நுணர்	௨௨௫
தத்துவெண்ணி மையக	௧௪௫	தாதலிழ்	௨௨௬	திருந்நுணைநி	௨௨௬
தந்துபெயநா	௧௪௬	தாதைதன்	௨௨௭	திருந்நுபநிட	௨௨௭
தந்தமக்குரிய	௧௪௭	தாதையங்க வரு	௨௨௮	திருந்நுமான் த	௨௨௮
தந்திதம்	௧௪௮	தாந்நியத்தமனுக்	௨௨௯	திருப்பமுஞர்	௨௨௯
தந்தையை	௧௪௯	தாமச்ச	௨௩௦	திருமடந்தை	௨௩௦
தம்பமென	௧௫௦	தாமதச்சிர த்தைய	௨௩௧	திருமணமண்ட	௨௩௧
தம்பியர்	௧௫௧	தாமதச்சிர த்தையு	௨௩௨	திருமுடி	௨௩௨
தருக்கொடு	௧௫௨	தாமதனி ராகத	௨௩௩	திருவாங்க	௨௩௩
தருப்பை	௧௫௩	தாமரை	௨௩௪	திருவருள்	௨௩௪
தருமத்தின்	௧௫௪	தாயருந்தன்னை	௨௩௫	திருவழுந்தார்	௨௩௫
தருமநிலை	௧௫௫	தாழாமவடண்	௨௩௬	திருவளர்	௨௩௬
தருமநாவதுவே	௧௫௬	தாயாமறிஞர்	௨௩௭	திலதத்திருக்குறி	௨௩௭
தருமம்	௧௫௭	தாயினுமினியவர்	௨௩௮	திவன்சங்கரு	௨௩௮
தருமனல்	௧௫௮	தாயின்	௨௩௯	தினநிழற்	௨௩௯
தருமனிச்சய	௧௫௯				
தருமன்முது	௧௬௦				

விருத்தம்.	பக்கம்.	விருத்தம்.	பக்கம்.	விருத்தம்.	பக்கம்.
தி		தெ		நா	
திட்டுபல	அஅ	தொலகன்மங்கள்	உசக	நற்றிரு	எக
திண்டலா	உகக	தெரிதரு	உநஅ	நன்குணர்	கஎக
தித்தொழில்	உநந	தெரித்தகலா	உகடு	நன்றுகுழ்ச்சி	ககஎ
திநிகர்	கந()	தெரியநற்	கடுந	நன்றுநன்றிது	கச
திமன	க()க	தெருளற	கசஎ	நன்றுநன்றென	உஉக
திம்பாலு	கடுஎ	தெறுதற்கரியா	கக()	நன்றுநன்றென	கக()
தியவர்	கந	தே		நன்றுந்திய	ககஎ
தியோடுவமை	கடு	தேகாபிமானம்	கடுக	நன்றெனநயந்த	எந
திரமுயல்	அந	தேடிப்பொருளை	நக	நன்றெனநயந்த	எச
திர்த்தவேதி	கஅ	தேரினுந்தழல்	கஅந	நன்றெனவியந்	உநக
திவினைநல்	உடுடு	தேவர்மணிதர்	உஎக	நன்னகை	ககச
திவினையை	ககந	தேறியிவ்வயின்	உஉக	நன்னிமித்த	கஎடு
து		தேறுரு	உச	நன்னிலத்து	சந
துகளற்றுயர்	கஉ()	தொ		நாகக்குருளை	உ()
துக்கசுகம்	உடுஎ	தொட்டிமலரை	கஅஎ	நாகை	சடு
துக்கன்மாளவே	கஅச	தொழிற்கு	உ()ச	நாசமான	உசஎ
துங்கமயிடாசுர	கஎக	தொன்மையா	கஎஉ	நாசியூறல்	ககக
துடையிரண்டி	உடுஅ	தொன்னாட்டவ	நச	நாடியவளெங்ஙன	கந
துண்ணென்ற	நஎ	தோ		நாட்டவற்றுட்	உடுஅ
தும்பையந்தார்	உகஎ	தோகைநற்	உஉடு	நாதன்முடி	கடுக
துய்யபாற்கட	உநஉ	தோலிரத்த	உ()க	நாதாவி	கஎக
துய்யர்தொழலுந்	கஎக	ந		நாமணுகற்	சக
துருக்கர்	கநக	நங்குரு	க()உ	நாமாதின்	டுஎ
துவர்வாய்	கச	நசையுரைக்கி	கஎ	நாவற்றிட	உக்க
துறவிற்குகம்	ககக	நஞ்சிலங்கு	கஅச	நானமுணரா	கடு
துற்குணவயிர	கஅந	நஞ்சினூபிக்க	கநச	நானுவண்ண	உகஅ
துன்பத்தினை	ககஎ	நந்தமருருக்	அக	நானுவித	ககக
துன்மதி	அ()	நந்தமரென	அஅ	நி	
துன்மானிடன	க()க	நந்தாதை	கக	நிகரிலற்பர்	கடுஉ
துன்னார்	கஎ	நம்பகை	கசக	நிதியின்மேன்மை	உ()
தூ		நம்படைத்தலை	டுஅ	நித்தரைமித்ய	உசஎ
தூசுநீர்	கச	நம்படையை	நந	நித்தமாகி	உடுக
தூதுமுண்டந்	கசக	நம்மையுறவா	அக	நித்தவகண்ட	உஎக
தூதுவர்	உஉக	நலத்தரு	உசக	நித்தியநெடுங்	உச
தூதுவனொரு	கஉக	நல்லறநடுங்	உக	நித்தியம்பிரி	உ()உ
தூமதி	கஅக	நல்வழி	உநஉ	நித்திரை	கஅஅ
தூயகச்சி	சடு	நவமாமணி	ககக	நிந்தனையுடல்	உநக
தூயசின்னை	ககஅ	நறும்புனல்	ககக	நியமமென	உடுஅ
தூயவர்	கக	நறைகெழு	உகந	நியமன்	ககஎ
தூயவிராகன்	டு()	நற்புல	கஎடு	நிருபகற்குத்தி	கக
தூயநின்ற	எக	நற்புனற்	கந	நிருபகனிவ்	ககந
தூய்த்தராய்	எஅ			நிருபகனெனம்	சஎ
				நிருபகனேவலர்	சஅ

விருத்தம்.	பக்கம்.	விருத்தம்.	பக்கம்.	விருத்தம்.	பக்கம்.
நிருபகன்பொ	ககஅ	நெடியநம்	கநஅ	பண்டனேக	க௦ச
நிருபகன்முத	ககரு	நெட்டிடை	உக௭	பண்டனைய	அசு
நிருபகன்விராக	உநச	நெட்டுடலை	அஉ	பண்டிரா	கஅக
நிருபனங்கிவை	கசுக	நெய்தவழ்	கநந	பண்டு	உ௭
நிருபனுக்கெதி	க௭ந	நெறிதிறம்	சு௦	பண்டைநாண்	கச௭
நிருபன்மோக	௭அ	நெறியெலா	கசு௦	பண்டையோர்	கஉக
நிருமல	கஉந	நே		பதமென்னும்	கஉக
நிருவிகற்பரவி	ருஉ			பதியென	சு
நிருவிகற்பன்	கஅச	நேயமுமுறவு	கசஉ	பதுமன்புவன	கரு௭
நிலத்தினிடை	௭ந	நேயமுற்ற	கக௭	பதுமன்மகட்	கநச
நிலவு	உசுஅ	நேயமென்	க௭ந	பத்திக்குல்	கஉ௦
நிறந்திகழு	சு௦	நேராகவே	கசு	பத்திமை	உசசு
நிறைந்த	கநஉ	நேருலவு	சுஉ	பத்தியாய்	சுஉ
நிறைந்திடக்	சுரு	நேரொருவரு	நக	பத்தியெனுமா	அ௭
நினது	உக	நொ		பத்தியெனும்	சுஉ
நின்றவடனனை	ககச			பத்திரமென்ப	உருக
நின்றறிவுட	உ௦சு	நோ		பந்தரிட்டு	சுந
நின்றாய்வழி	சு௦			பந்தித்திருக்கு	உருந
நின்றாளே	சு௦	நோக்கினுண்	உஉசு	பயில்கோடி	சஉ
நின்றிடல்	உகச	நோக்கொண	உ௦௦	பயிறீக்கொடு	கசுரு
நீ		ப		பரதுக்க	உ௦௭
				பரத்துரோகனை	க௭உ
நீங்கினையோ	உஉ௭	பகருமற்றிவை	உந	பரந்தவிழி	கநந
நீட்டிடல்	உகஅ	பகருமித்தன்மை	உரு௦	பரமகாரண	உசஅ
நீண்டமண்	கருரு	பகர்பரத்துரோ	கஅச	பரமாணுத்துவ	உருசு
நீதரிக்கு	க௭௭	பகுதிக்கறிவின்	உருந	பரம்புதல்	உகஅ
நீதிநாயக	கநக	பகுதியிடமாய்	உருக	பரவியாங்ஙன	கநஉ
நீந்தருங்	கருஅ	பகுதியுலகை	உருஉ	பரவுமவ்வ	அ௦
நீயிதுகருத்து	நஉ	பகைபிறிதின்மை	கரு	பரவுமன்னவர்	கருச
நீயிதுமறுத்தி	கசஉ	பகைவலி	ருசு	பரவுமன்னவர்	கசஅ
நீரக	௭அ	பங்கமில்செய்	கநஉ	பரிந்தரி	ககக
நீரில்	கசுஅ	பங்கயனாட்டினு	கந௦	பரியுங்கழை	நச
நீரினாலுலகம்	க௦உ	பசித்தருகித்தல்	உகச	பருகுகின்ற	க௦ச
நீருற்ற	கஅஉ	பஞ்சடியுச்சி	கநந	பருகுதேறன்	க௦ச
நீர்கொண்ட	ரு	பஞ்சபாண	ககக	பருதிநியமம்	சந
நீர்தரிக்குஞ்	கச௭	படங்கட	உகஉ	பருவநோக்கி	கஉஅ
நீவகுத்தவாய்	உசுக	படர்புருவ	உசுக	பழுதில்	சஉ
நீவிலக்கி	உரு	படாவகை	கந	பறவை	உசுக
நீள்கொடை	கந௦	படித்தல	உநக	பற்பல	க௦௦
நு		படிமேன்	சுஅ	பற்றலார்	௭அ
		படியில்	சுக	பனுவல்	உ௦௭
நுண்கொடி	சுஉ	படைபொரு	நந	பன்னருமனு	ந
நுவலுமற்	உகக	பட்டாடைகொ	சு௦	பன்னாளு	௭ச
நெ		பட்டாடைசா	கசுஉ	பன்னிய	உரு௦
		பண்டதி	உநக	பன்னுதிரவிய	உருரு
நெஞ்சக	கஅஉ				
நெடியசெல்வ	கருக				

செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி.

கங்

விருத்தம்.	பக்கம்.	விருத்தம்.	பக்கம்.	விருத்தம்.	பக்கம்.
பன்னுநான்	உருந	புகன்மறை	கஉசு	பெண்டிர்	ருக
பா		புகன்றவற்றுட்	உருஅ	பெண்ணியலது	ருரு
பாகத்திற்	ககசு	புக்கடர்த்திரவி	கசசு	பெண்ணிலாணு	ருக
பாட்டனை	சு0	புக்கவழியுடொ	கசுசு	பெயர்த்துமந்நி	சு
பாதகரென்னே	உஉசு	புடையெழுந்து	கஅக	பெறலருமனைய	சு
பாமரத்திமிர	ருஅ	புண்ணியசிவத்	அரு	பே	
பாரதாதி	கசஅ	புண்ணியதினங்	எக	பேசுமன்னியோ	உருச
பாரிய	உஎ	புண்ணியத்தல	க0சு	பேதமற்றவன்	ககஎ
பாலகனா	கஅசு	புண்ணியமுனி	உசரு	பேதையவளை	அஅ
பாலகனொரு	கஎஉ	புண்ணியம்	ருஅ	பேரசையா	கசரு
பாலகன்	கஅக	புதல்வியர்	உருரு	பேரினும்	கருக
பாவகன்மமாம்	கஅ	புத்தனை	சுசு	பேருலகசத்தோ	கருஅ
பாவமியற்றி	உஅ	புத்தனொரு	சுரு	பேர்த்தடி	எ0
பாவிமோகனை	உஉச	புத்தியினெய்து	க00	பேர்வாள்	க0அ
பி		புத்திரரிந்து	உரு0	பை	
பிரகலாதன்	கருஉ	புந்திசெய்	உ0அ	பைதாழ்வ	கக0
பிரபத்திபத்தி	உசுரு	புந்திதெரியாமை	கஅஅ	பைத்தலை	கசரு
பிரமாணமது	உ0உ	புந்தியதாகு	கசுசு	பைந்தொடி	ருரு
பிழையோடு	ச0	புரத்தினீண்மட	சுரு	பொ	
பிறந்தமாயவெம்	உஉச	புரியுந்தொழிலா	உசஅ	பொங்கியதழலி	ருரு
பிறந்தமைந்தனா	உஉக	புருடனனேக	உருரு	பொங்கியபாலில்	கசஅ
பிறந்தவனியூ	அரு	புருடனென்றிற்	உருக	பொங்கிருளு	உரு0
பிறந்தவுடனே	ச0	புரைதீர்	சரு	பொங்குகடலு	உஎக
பிறர்செல்வமு	கசஅ	புரையற்ற	உருச	பொங்குகோப	ருஅ
பிறர்வெகுண்	கசரு	புழுங்குவெங்	கருசு	பொங்குமரிபத்தி	அரு
பின்னருஞ்செல்	க0சு	புறந்தனை	எச	பொங்குமாபோ	உகரு
பின்னருநியாயன்	கசரு	புனிதைமகட்	உருஎ	பொதுவதுவாம்	கசரு
பின்னருநி ரூப	சஅ	புன்பாவி	கசரு	பொய்யான	கஅரு
பின்னருமமைச்சர்	ருச	பூ		பொருக்கென	எக
பின்னருமற்று	கருஎ	பூங்கனை	ககசு	பொருந்துமெல்	ருரு
பின்னருமனைய	சக	பூதகாரியம்	உ00	பொருந்துரு	உஉ0
பின்னருமிவ்	கஉச	பூதங்களைந்து	உரு0	பொருவரிய	சரு
பின்னரும்பர	எ	பூதநித்தியமென்	கசஅ	பொருவரு	சக
பின்னரும்விவேக	கச	பூதநிலம்	உ0ரு	பொருவிறத்து	கஉஎ
பின்னுங்கொடி	கசு	பூதமொருநான்	அஉ	பொருவினித்தி	கருரு
பின்னுநிருத்தி	உஎ0	பூதலமனைத்து	அசு	பொருளெல்லா	உ0அ
பின்னுமற்றுள	ககஅ	பூதலமெங்கணு	அச	பொலிவுறு	அஉ
பின்னுமின்ன	கருஉ	பூமிசை	கஅஅ	பொல்லாதவர்	கக0
பின்னுமோகனை	சு0	பூமேலவர்க்குள	கசுசு	பொல்லாவஞ்ஞ	உஎ0
பின்னையுமவனை	உகஉ	பூரகரேசகத்	உசு0	பொறிமன	உகஉ
பு		பூவிரவுநாசிகை	சஎ	பொறிவழி	உகச
புகலமுன்கேட்	ககரு	பூவிலயனும்	கசசு	பொறைசொல்லி	ருரு
புகலுமயூரம்	உருசு	பெ		பொறையுமா	கசஅ
புகலுவார்	கஎ	பெண்டிரை	கருச	பொறைவயி	உருசு

விருத்தம்.	பக்கம்.	விருத்தம்.	பக்கம்.	விருத்தம்.	பக்கம்.
பொன்றங்கு	க0க	மதுரித்தமென்	குக	மனையுமக்களும்	ககஅ
பொன்னிமாநதி	க	மதுரையிற்	ககஅ	மன்றலங்குழலி	ககக
பொன்னும்	கஅஉ	மதுவினுள்ளு	கருஉ	மன்னர்க்கெதிர்	கருஎ
போ		மத்துவகுருவாய்	குக	மன்னவமதியி	உரு0
போதகஞ்சுகர்	கக0	மந்திரங்கொளாடு	உகக	மன்னவனதி	கருக
போதத்தமிழ்	உஎந	மந்திரசித்தி	கருக	மன்னவனே	ககஉ
போதனையிற்	கருக	மந்திரமனைத்து	உசரு	மன்னனே	எஎ
போதியநெறி	கருரு	மமதை	சஎ	மன்னன்	உஉரு
போந்தநல்வழி	ககஅ	மயில்பொர	உஉக	மன்னொசொல	ருக
போந்துவிகாரஞ்	க	மரமாதி	உ0க	மன்னொநின்பால்	கச0
போமனென்றன	குக	மரமுயிரில்ல	உக0	மன்னியகருணை	உகஉ
போரிலிற்றவர்	கக0	மருகனாகிய	கருக	மன்னுகுணை	உருச
போர்த்தொழி	உகக	மருவியாங்கவர்	கருரு	மன்னுங்கடு	கஉ0
போற்றிநெடு	அஅ	மருவிநாற்	குக	மன்னுஞ்சூரிய	குக
ம		மருவகாசியில்	கருக	மன்னுபடை	கஎஎ
மகரகேதன	உக	மருவுமகங்கார	உருக	மன்னுபுருவ	கஅஎ
மகிழ்ந்தனைத்து	கருஉ	மருவுமங்கணுறு	கஉஎ		
மக்கட்டுணை	கஅக	மருவுமநிவிர்த்தி	க	மா	
மக்களு	உருஅ	மருவுமப்பிரம	க0	மாசற்றார்	கஅஉ
மக்களை	உருக	மருவுமுள்ளன்ப	கஉரு	மாகிலச்சோதி	உகக
மங்கையார்கள்	உக	மருவுவெய்ய	உரு	மாசுறு	கக
மங்கையுனை	உருக	மருவுமைங்களை	உக	மாச்சரவி	எ0
மச்சமே	உகஉ	மலைப்பின்	உகஅ	மாண்டமாந்த	க0ரு
மச்சரற்	உஉ	மழுவும்பிணை	குகஎ	மாண்டவவ்வறி	உ00
மச்சரன்மரா	சஎ	மறதியென்னு	உஉ	மாண்டவழியே	உ0ரு
மச்சரன்முத	கருஎ	மறந்தருமெனது	உசக	மாண்டு	கருரு
மச்சரன்றனி	ருக	மறிகடல்	உகஉ	மாண்டொழி	உஉக
மஞ்சநேர்	கசுக	மறிதிரை	ருஉ	மாதர்மக்களி	உஉச
மடிவிலா	உஎஉ	மறித்துநொய்யவ	உரு	மாதவத்தோ	கஎஉ
மடிவில்	கருக	மறையின்	உகக	மாதவனிடத்து	கஅ
மட்டியலம்	கருரு	மற்றவனெழுந்	அரு	மாதாவின்	உக
மணந்தகாலே	உரு	மற்றிவை	ருரு	மாதாயா	கரு0
மண்டலங்	உரு	மற்றும்பற்பல	உக	மாதொகை	எக
மண்டலர்	உகக	மற்றும்வேறுள	கஅக	மாநிவிர்த்தி	கஉக
மண்டுபோரடற்	அச	மற்றுளோருக்கு	உரு	மாமகங்கள்	அரு
மண்டுபோர்	கஅக	மற்றையவருக்கு	சஅ	மாமதனே	உஉஎ
மண்ணிட	உ	மற்றையோரும்	கஉஎ	மாமது	க0க
மண்ணிய	கஎஉ	மற்றையோர்	ககஎ	மாமனை	ககஉ
மண்ணொடு	உரு0	மற்றொருவடிவு	கஉச	மாமான	கருக
மதனிலை	கருரு	மற்றொர்	ருஅ	மாயவெம்பசி	குக
மதன்மறதிக்கு	எ	மனத்தெழு	உஉ	மாயைதம்	எ
மதிதுத	க	மனமுதற்	உகக	மாயைமகன்	உஅ
மதியுமுருவு	கருரு	மனம்பொறி	உ0க	மாரனாதியர்	கருஉ
மதியோடெமை	க0க	மனையறம்பூண்டு	உ	மாலாமிருஉ	கஉ0

விருத்தம்.	பக்கம்.	விருத்தம்.	பக்கம்.	விருத்தம்.	பக்கம்.
மாலுயர்	கசுந	முடிவுறு	அ	முன்றரை	கருந
மாலேப்பமுதை	உசுஎ	முடையுடல்	உநக	மெ	
மாலோப	உஉஎ	முதனடு	உ௦எ	மெய்க்கலை	உநக
மாவசிட்ட	கசுஅ	முத்தநகை	உசுக	மெய்த்தசித்தம்	உசுக
மாவாரணமன்	க௦க	முத்தமிழ்	கஉச	மெய்த்தசெற்ப	உருச
மாவாரணமேல்	கருசு	முந்துவிட	நஉ	மெய்த்ததா	சுஅ
மாவிறலரக்கி	கந	முந்தையே	உ௦எ	மெய்த்தவம்	உநஎ
மாறுபாடாக	கருஅ	முந்தோர்	கசுஅ	மெய்ப்படி	எரு
மாறுபாடாய்	நக	முருந்தாரும்	கக	மெய்யினை	உகஎ
மாற்றமது	உநக	முழுது	சுஉ	மெய்யுணர்	உசுக
மாற்றமவை	அஎ	முழுதையுங்	உ௦சு	மெய்யுற	சுஅ
மாற்றமன்ன	எஎ	முழுத்தவல்	கஉஅ	மெய்யோ	க௦அ
மாற்றரிய	கசுஉ	முறுகு	ககசு	மெலியு	சு௦
மானதவேந்தன்	உநரு	முறைகோடி	ககந	மே	
மானதன்றனக்கு	சு	முற்பரம்	உநக	மேகநேர்	உஉசு
மானமிகுந்த	கருசு	முற்றியமணங்	கநக	மேதகுபலஞ்	கஎ௦
மானமென்றுரை	சுந	முற்றுணர்ந்து	உ௦உ	மேதகுபொறை	உநக
மானனுக்கிசைய	அ	முற்றும்வினை	சுஉ	மேதகுமிராம	கசுஉ
மானன்மன்ன	கசுச	முனிவுற்றிவ்வா	க௦௦	மேயப்பற்பல	உ
மானிலம்	கருரு	முனிவெனுங்	கசுச	மேலான	சு௦
மானேசாந்தி	சுஅ	முன்சொலு	கஎ௦	மேலுடன்	உஉ௦
மி		முன்புகுந்த	கஉஉ	மேவியசத்துவ	ருஎ
மிகுதியா	உஉ௦	முன்புணர்	உநஉ	மேவியசிட்சை	உசரு
மிகுந்தரு	கசுச	முன்புவந்து	கஉஅ	மேவுநங்	க௦
மிக்ககுலத்தான	எரு	முன்னசத்திய	சுந	மேவுபிரசேன	கசுக
மிக்கதன்	உகரு	முன்னர்வந்து	ககஅ	மேவுமென்னுத	கசுஎ
மிக்கவலியோரெ	நந	முன்னு	கரு	மை	
மிடையும	உ௦	முன்னேவந்த	க௦௦	மைத்தடங்	கஅரு
மின்னற	கஅ௦	முன்னேநாணள	ருசு	மைந்தரோயான்	உஉஅ
மின்னனையாய்	அசு	முன்னேநாளரசு	கசுஉ	மைந்தனரசு	உஎக
மின்னுகத்தினை	ககந	முன்னேயவினை	உகஎ	மைந்தன்றன்	உஎஉ
மின்னுபடை	கஅரு	மு		மையுறு	கந
மீ		முங்கினெட்டிலை	சுரு	மொ	
மீண்டுரு	உகசு	முட்டிம்பந்தமி	உஎந	மொய்திகழிட	கஅஎ
மீதிர்காணும்	கசு	முண்டமன	கசுச	மொய்த்திடுங்	எஅ
மீதுசொன்	உஉ௦	முண்டாசை	ககஉ	மொழியுமலை	சுந
மீதுலா	கசுக	முதாதை	உக	மோ	
மீளாத	நஎ	முத்தமனையாட்	உசுந	மோகமாய்	உஉசு
மீனகேதனன்	கஅசு	முரலென்ற	கஅ௦	மோகனாதியரு	உநக
மு		முலவாணவ	உசுரு	மோகனாதியர்	கஉஎ
முகந்திரு	உஉ	முவுடி	கருந	மோகன்முத	கஎஎ
முகமுக	கசுக	முவரிடத்தினு	கருசு	மோகன்வாவிட்	கஉ
முகமொரு	கஉந	முவர்	கஎக		

விருத்தம்.	பக்கம்.	விருத்தம்.	பக்கம்.	விருத்தம்.	பக்கம்.
மோகன் வன்ப	கஅக	வந்துமுந்தி	கஉரு	வாளுறை	க௦௩
மோகன்வெம்	க௭௩	வந்துமோகனை	கக௭	வானமுதமென	அஉ
மோனமாகு	ககக	வந்துவைகு	ககக	வாளுனது	உகஅ
ய		வந்துவைபாடி	உக௩	வானியல்	உக௦
யமநியமாதன	கஉ௩	வயிரவிதன்னை	க௩௩	வானுளோர்	கஉக
யா		வயினதேயன்	௩௩	வான்முடருல	கஉச
யாமியற்று	௩௧	வரந்தரு	உசக	வி	
யாமெம	க௭க	வரியுடற்	ச	விகற்பன்	அ
யாழினு	கக௭	வருகென்னு	கக	விஞ்சுபல	ககச
யானித்தகையா	கக௩	வருசிவிலை	உ௩௭	விடயவன்	கஅ௦
யானுடலென்று	உஉக	வருமவர்	உசஉ	விடைருகென்	க௩அ
யானுமிலச்சை	க௩௧	வருவானை	கக	விண்டசொற்	க௦௩
யானுமென்மனை	௭௭	வலியோர்	சக	விண்டிகாம	கஅச
யானுமென்னகு	க௩ச	வல்லை	ககக	விண்டாடரில்	க௩௭
யானேயினி	ககஅ	வழிபடுவார்க்கு	உக௩	விதிதனக்கலை	கஅ
யோ		வழிவழி	உக௦	வித்தக	க௩௧
யோகியருள	க௦௭	வழுவினோரை	உ௩	வித்தகிரியுங்	கஅஅ
வ		வழுவிருது	உச௩	விந்தைசேர்	க
வக்கரை	சச	வள்ளமா	கசக	விப்பிமை	அக
வஞ்சனையு	க௩௦	வள்ளமுலை	அஉ	விரகநோய்	கசக
வஞ்சனையை	ககஉ	வள்ளலங்கது	கக௦	விரதமேன்மை	கஅ௩
வஞ்சிநுண்	உ௩௦	வள்ளதில்லை	சக	விரத்தினை	அ
வடியா	௩௧	வனத்திடை	கஉ	விரிகாசினியின்	உ௭௩
வணங்கி	க௩௨	வனத்தின்	க௩௩	விரிதரு	உ௩௦
வணங்குவ	க௩௧	வனகோவாதிமம்	கக௦	விரிக்வேரடி	உ௩௦
வந்தடர்	க௩௨	வனைந்தபூ	க௦	விரியுபிராகாதி	உ௦௩
வந்தடித்துனை	ககஅ	வன்புற	க௭௨	விருத்தியுற	௩௨
வந்தடிவணங்கி	கக௩	வன்பென்ப	ககக	விருப்பொரு	உக௦
வந்தடிவணங்கிய	கஉ௨	வன்பொடிவாழ்	கஅ௦	விரைந்தொரு	உச௦
வந்தடிவணங்கு	உ௩௩	வன்மனத்திற்	உஉ௨	விரைமலர்	அக
வந்தவகந்தை	கக	வன்மையாகிய	கஅ௦	விரைவினும்மை	கக௭
வந்தவடனக்கு	க௦௭	வன்முழில்	௩௧	விரைவினெய்தி	க௩௦
வந்தவர்	ககச	வா		விழிசிவத்து	க௦௩
வந்தவனம்மா	அக	வாசநாண்	க௩௧	விழித்தபொழு	உ௭௨
வந்தவன்	௭௦	வாசவனை	க௩௦	விழியிய	கஉ
வந்தனர்	கஅ௩	வாளுளோர்	௩௦	விழைவுற	ககக
வந்தனை	கக௩	வாணியாரிதை	க௭௧	விளங்குநின்	உ௩௨
வந்தானெடு	க௦	வாதனைவிடய	உக௨	விள்ளரும்	க௭௩
வந்தாலு	கக௭	வாதித்திந்திரன்	க௭	வினவுறுதுற்ற	உச
வந்துகண்டு	உ௩ச	வாயிதழ்	க௭அ	வினைதொலைய	உசச
வந்துபுகுந்தவர்	க௩௨	வாயில்வாயு	உ௦௦	வீ	
வந்துபோக	கக	வாயுவிண்ணு	உகக	வீசிய	கக௨
வந்துமண்மி	உ௩௩	வாலவயதின்	கக௨	வீடாத	௩௧

செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி.

௧௭

*விருத்தம். பக்கம்.	விருத்தம். பக்கம்.	விருத்தம். பக்கம்.
வீடுகண்டறங்கள் ௨௦௬	வெய்யநீ ௧௬௬	வேதனீன்ற ௩௬
வீடுமரை ௧௬௩	வெய்யதுன்மதி ௭௬	வேதன்மங்கை ௧௧௬
வீடுமீளா ௨௧௬	வெய்யபாவனை ௭௬	வேதாவு ௧௪௩
வீணாக ௮௪	வெய்யமா ௧௬௨	வேதியர்கருமம் ௪௧
வீரசிங்க ௧௮௩	வெய்யவேனிலிற் ௨௦௧	வேதியர்பிரா ௭௩
வீராளு ௧௪௪	வே	வேதியனப்பணி ௧௨௩
வீறுசிவஞ் ௨௬௬	வேகசாநவி ௬௭	வேந்தன் ௨௩
வெ	வேசைமாதரினு ௧௦௪	வேள்விரைவி ௧௮௭
வெங்கலிமக ௧௪௪	வேதக்கடும் ௬௩	வேறுமுள ௪௮
வெங்கலியனு ௧௮௬	வேதநாயகன் ௧௮௧	வேற்றுயிர்கள் ௧௭௦
வெங்கலியன் ௮௩	வேதமானது ௨௪௭	வை
வெஞ்சின ௧௮௩	வேதமானதொர் ௨௪௮	வைதவர் ௧௬௩
வெண்டாம ௧௦௮	வேதமுதலாகி ௧௪௩	வைதிடினு ௧௭௬
வெண்ணிறம் ௨௧௮	வேதம் ௭௨	வையகமுழுது ௧௪௧
வெய்யகூற்றினை ௨௦௨	வேதவாளு ௧௬௦	

* இம்முதற்குறிப்பகராதியில் வந்துள்ள “ விருத்தம் ” என்பவற்றைச் “ செய்யுள் ” எனமாற்றிக்கொள்க.

மெய்ஞ்ஞானவிளக்கச் செய்யுள்
முதற்குறிப்பகராதி முற்றுப்பெற்றது.

